# சிறப்புத் தமிழ்

(செய்யுள், உரைநடை, இலக்கணம், இலக்கிய வரலாறு, மொழிவளம்)

## மேல்நிலை இரண்டாம் ஆண்டு

### பகுதி III சிறப்புத் தமிழ்

தீண்டாமை ஒரு பாவச்செயல்
தீண்டாமை ஒரு பெருங்குற்றம்
தீண்டாமை மனிதத் தன்மையற்ற செயல்

தமிழ்நாட்டுப்
பாடநூல் கழகம்
கல்லூரிச் சாலை, சென்னை 600 006.

© தமிழ்நாடு அரசு

முதற்பதிப்பு - 2006
மறு பதிப்பு - 2017

குழுத் தலைவர்

**முனைவர் பி. இரத்தின சபாபதி,**
(தமிழ்க் கல்விப் பேராசிரியர்)
48, வட்டச்சாலை, சென்னை - 600 024.

மேலாய்வாளர்கள்

**முனைவர் தூ. சேதுபாண்டியன்**
பேராசிரியர்
தமிழ் இலக்கணத்துறை
மதுரை காமராசர் பல்கலைக் கழகம்
மதுரை - 625 021

**முனைவர் சு. வஜ்ரவேலு**
பேராசிரியர், தமிழ்க்கல்வி
அரசு, கல்வியியல் மேம்பாட்டு
நிறுவனம், சென்னை - 600015

நூலாசிரியர்கள்

**முனைவர் கோ. பெரியண்ணன்**
கல்வியியல் பேராசிரியர்
தனலெட்சுமி சீனிவாசன்
கல்வியியல் கல்லூரி,
பெரம்பலூர் - 621 212.

**முனைவர் ப. முருகையன்**
தலைமையாசிரியர்
ஜெனரல் கரியப்பா
மேனிலைப்பள்ளி
சாலிகிராமம், சென்னை - 93

**முனைவர் இராச. திருமாவளவன்**
தமிழ் விரிவுரையாளர்
கலைவைக் கல்லூரி, அ.மே.ப.,
புதுச்சேரி - 615001.

**புலவர் பொன். ஸ்ரீதரன்**
தலைமையாசிரியர் (மேனாள்)
அரசு உயர்நிலைப் பள்ளி
வீரனாமூர், செஞ்சி வட்டம்
விழுப்புரம் - 604 203.

**புலவர் மணிமேகலை பாலதண்டாயுதம்**
மேல்நிலைத் தமிழாசிரியர்
ஜெய்கோபால் கரோடியா,
அரசினர் பெண்கள் மேல்நிலைப்பள்ளி.
சென்னை - 600 094

**புலவர் ப. குணசேகரன்**
மேல்நிலைத் தமிழாசிரியர்
பதிப்பகச் செம்மல் க. கணபதி
அரசினர் மேல்நிலைப்பள்ளி
சென்னை - 600 024.

**விலை : ரூ. 50.00**

படங்கள் தயாரிப்பு : தமிழ்நாடு அரசுக்காக பள்ளிக் கல்வி இயக்ககம், தமிழ்நாடு

இந்நூல் 60 ஜி.எஸ்.எம். தாளில் அச்சிடப்பட்டுள்ளது

# பொருளடக்கம்


| எண். | தலைப்பு | பக்க எண். |
|---|---|---|
| **க.** | **செய்யுள்** | **1-144** |
| I | **வாழ்த்து** | **1-10** |
| | 1. இறைவன் | 1 |
| | 2. மொழி | 4 |
| | 3. நாடு | 7 |
| II | **அற இலக்கியம்** | **11-28** |
| | திருக்குறள் | 11 |
| III | **சங்க இலக்கியங்கள்** | **29-56** |
| | 1. பதிற்றுப்பத்து | 29 |
| | 2. கலித்தொகை | 39 |
| | 3. புறநானூறு | 46 |
| IV | **காப்பியங்கள்** | **57-98** |
| | 1. மணிமேகலை | 57 |
| | 2. வில்லிபாரதம் | 67 |
| | 3. பாஞ்சாலி சபதம் | 86 |
| V | **மறுமலர்ச்சிப் பாடல்கள்** | **99-144** |
| | 1. அறிஞர் அண்ணா | 99 |
| | 2. ஆற்றலைப் போற்றுவீர்! | 104 |
| | 3. உலகம் எல்லாம் உன் வீடு | 109 |
| | 4. காரைக்குடியும் பொதிகையும் | 115 |
| | 5. குருதிக்கொடை | 121 |
| | 6. பெண்ணியத்தின் குரல் | 127 |
| | 7. நியாயம் | 133 |
| | 8. மானுடக் கொடி ஏற்று | 138 |
| | 9. ஐக்கூ (துளிப்பா) | 141 |

| | | | |
|---|---|---|---|
| உ. | **உரைநடை** | | **145-214** |
| | 1. | பரம்பரைக் குணம் | 145 |
| | 2. | ஈழம் வழங்கும் தமிழ் | 156 |
| | 3. | தாழாது உழைத்தல் | 164 |
| | 4. | சிறு தெய்வ வழிபாடு | 173 |
| | 5. | பாவேந்தர் பதித்த முத்திரைகள் | 190 |
| | 6. | இசைத் தமிழ் அறிஞர் ஆபிரஹாம் பண்டிதர் | 204 |
| ங. | **இலக்கணம்** | | **215-258** |
| | 1. | ஆகுபெயர் | 215 |
| | 2. | வினைச்சொல் | 223 |
| | 3. | இடைச்சொல் | 229 |
| | 4. | உரிச்சொல் | 231 |
| | 5. | அணி | 232 |
| | 6. | யாப்பு | 238 |
| ச. | **துணைப்பாடம்** (இலக்கிய வரலாறு) | | 259-298 |
| ரு. | **மொழிவளம்** | | **299-314** |
| | 1. | மொழிவளத் தொடர்கள் | 299 |
| | 2. | வல்லொற்று வளம் | 303 |
| | 3. | மொழிக் குறிகள் | 307 |
| | 4. | கட்டுரைக் கடிதம் | 314 |
| | 5. | கேட்டலும் பேசுதலும் | 314 |
| **பின்னிணைப்பு** | | | **315-316** |


**மனப்பாடப் பகுதி**

| | | |
|---|---|---|
| வாழ்த்துப் பகுதி | - | 16 வரிகள் |
| திருக்குறள் 3 அதிகாரங்கள் | - | 60 வரிகள் |
| | | 76 வரிகள் |

# க. செய்யுள்

## I. வாழ்த்து

## 1. இறைவன்

ஒரு செயலைத் தொடங்குவதற்கு முன்னர் இறைவனை வாழ்த்தி வணங்குவது மரபு. அம்மரபிற்கிணங்க, இறைவாழ்த்துச் செய்யுள், பாடநூலில் முதற்கண் இடம் பெறுகிறது.

இறை வாழ்த்தாக உள்ள செய்யுள் கம்பரால் இயற்றப்பட்டதாகும். இவர் சோழநாட்டில் திருவழுந்தூரில் பிறந்தவர். இவர் தந்தையின் பெயர் ஆதித்தன். இளமையில் தந்தை இறந்ததனால் கம்பர், திருவெண்ணெய் நல்லூர்ச் சடையப்ப வள்ளலிடம் போய்ச் சேர்ந்து, அவரால் ஆதரிக்கப் பெற்றுக் கல்வியில் சிறந்தவராயினர். வடமொழியிலே வால்மீகி முனிவர் செய்துள்ள இராமாயணம் அக்காலத்தில் அறிவுடையோர் பலராலும் மதித்துப் பாராட்டப்படுவது கண்ட கம்பர்க்கு அவ்வாறான சரிதை நம் தமிழ்மொழியிலும் வேண்டுமென்று எழுந்த பேராவலால் இராமாயணத்தை இயற்றினார்.

இராமாயணத்துக்குக் கம்பர் இட்ட பெயர் 'இராமாவதாரம்'. இவர் இந்நூலைப் பெரும்பாலும் திருவெண்ணெய் நல்லூரிலும், சிறுபான்மை திருவொற்றியூரிலும் பாடினாரென்பது தமிழ்நாவலர் சரிதைப் பாடலால் தெளியப்படும். இராமபிரானிடத்து அன்பின் மிகுதியால் கம்பர் இந்நூலைச் செய்தனராதலால் இந்நூலை அரச சபையில் அரங்கேற்ற விருப்பங்கொள்ளாமல் திருவரங்கத்துப் பெரியோர் கூடிய அவையில் அரங்கேற்றினார். இவர் தாம் பாடிய இராமாயணத்தில் தம்மை ஆதரித்த சடையப்ப வள்ளலை ஒரு பத்துக் கவிகளில் பாராட்டிக் கூறியுள்ளார்.

கம்பராமாயணம் என்பது கம்பர் செய்த இராமாயணம் என விரியும். இந்நூல் ஆறு காண்டங்களை உடையது. இருபத்திரண்டு படலங்களைக் கொண்ட முதற்காண்டமாகிய பாலகாண்டத்தில் தற்சிறப்புப் பாயிரத்தில் உள்ள கடவுள் வணக்கக் கவிகள் மூன்றனுள் முதலாமது இங்குப் பாடமாக உள்ளது.

**உலகம் யாவையுந் தாமுள வாக்கலும்**
**நிலைபெ றுத்தலும் நீக்கலும் நீங்கலா**
**அலகி லாவிளை யாட்டுடை யாரவர்**
**தலைவ ரன்னவர்க் கேசர ணாங்களே.**

**- கம்பர்**

**சொற்பொருள் விளக்கம்'**

| | | |
|---|---|---|
| அலகு | - | முடிவு, அளவு ; அலகில்லா - அலகு இல்லாத |
| சரண் | - | அடைக்கலம் |
| நிலைபெறுத்தல் | - | காத்தல், நிலையாக நிற்றல் |

**பொருள் விளக்கம்**

இறைவன், தாம் ஒருவராகவே தனித்து நின்று எல்லாவுலகங்களையும் படைத்தல், காத்தல், அழித்தல் ஆகிய முத்தொழில்களையும் நீங்காத முடிவில்லாத விளையாட்டுகளாகச் செய்து கொண்டிருக்கிறார். அவரே தலைவர் ஆவார். அப்படிப்பட்ட இறைவனுக்கு நாம் அடைக்கலமாவோம் என்று கம்பர் கூறுகிறார்.

மங்கலச் சொற்களைப் பாட்டியல் நூல்கள் குறிக்கின்றன. அச்சொற்களுள் ஒன்று 'உலகம்'. கம்பராமாயணம் 'உலகம்' எனும் மங்கலச் சொல்லால் தொடங்குகிறது.

***''உலகம் உவப்ப''*** என்று தொடங்குகின்ற நக்கீரரின் திருமுருகாற்றுப் படைப் பாடலையும் 'உலகெலா முணர்ந்து' என்று தொடங்குகின்ற சேக்கிழாரின் பெரிய புராணப் பாடலையும் இவண் ஒப்பிட்டு நோக்குக.

***உலகம் யாவையும்:*** உலகத்திலுள்ள மக்களை மட்டுமின்றி, பிற உயிரினங்களையும், உயிரல் பொருள்களையும் 'உலகம் யாவையும்' என்னும் தொடர் குறிக்கிறது.

***'தாமுளவாக்கல்'*** - இத்தொடர் இறைவன் எல்லாவற்றிலும் அடங்கியுள்ளான் எனவும், பிறர் துணையின்றித் தாமே எல்லாவற்றையும் ஆக்குபவன் எனவும் பொருள் தருவதாகிறது.

***நிலைபெறுத்தல்:*** இத்தொடரும் இரு பொருளைத் தருகிறது. இறைவன் தான் படைத்தனவற்றை நிலை பெற்றிருக்கச் செய்கிறான், என்பது ஒரு பொருள். தான் அழியாத நிலையில் நிலைபெற்றுள்ளான் என்பது பிறிதொரு பொருள்.

***''சரணாங்களே''*** - இத்தொடரை, சரண் + நாங்கள் எனப் பிரித்து, நாங்கள் அடைக்கலம் என்றும், சரண் + ஆங்கள் எனப்பிரித்து, நீங்கள் இறைவன் திருவடிக்கு அடைக்கலமாகுங்கள் எனவும் பொருள் கூறலாம்.

உலகில் உள்ள அனைத்துப் பொருள்களிலும் தான் ஒருவனாகவே இருப்பவன் இறைவன் என்பது இப்பாடலால் அறியப்படுகிறது.

**''பொன்னாகி மணியாகிப் போகமாகிப்**
**புறமாகி அகமாகிப் புனிதமாகி''**

என்னும் இராமலிங்க அடிகளின் பாடலையும் இதனுடன் ஒப்பிடலாம்.

இவ்வாழ்த்துச் செய்யுள் கலிவிருத்தம் எனும் பாவகையினைச் சார்ந்தது. இதனுள் ஏகாரம் இருசொற்களில் உள்ளது. 'அன்னவர்க்கே' 'நாங்களே'. முதலதில் உள்ளது தேற்ற (தெளிவு) ஏகாரம்; இரண்டாமதில் ஈற்றசை.

**திறனறி வினாக்கள்**

**பலவுள் தெரிவு (பொருத்தமான விடையைத் தேர்ந்தெடுக்கவும்)**

1. ***'உலகம் யாவையும்.....' எனும் கம்பராமாயணக் கடவுள் வாழ்த்துச்செய்யுள் அமைப்பின் சிறப்பு யாது?***

   அ. கலிவிருத்தம் ஆ. நான்கு அடிகள்
   இ. மங்கலச் சொல் தொடக்கம் ஈ. ஈற்றசை ஏகாரம்

2. ***இறைவன் எல்லாவற்றையும் தானே படைப்பவன் என்பதைக் கம்பர் எவ்வடியால் உணர்த்துகிறார்?***

   அ. நிலைபெ றுத்தலும் நீக்கலும் நீங்கலா
   ஆ. அலகி லாவிளை யாட்டுடை யாரவர்
   இ. தலைவ ரன்னவர்க் கேசர ணாங்களே
   ஈ. உலகம் யாவையுந் தாமுள வாக்கலும்

3. ***'தலைவ ரன்னவர்க் கேசரண் நாங்களே' கோடிட்டன பற்றிப் பொருத்தமாக அமைந்திருப்பது எது?***

   அ. 1. தேற்றம் 2. ஈற்றசை
   ஆ. 1. ஈற்றசை 2. தேற்றம்
   இ. 1. தேற்றம் 2. தேற்றம்
   ஈ. 1. ஈற்றசை 2. ஈற்றசை

**பத்தி வினா (50 சொற்களில் விடை தருக)**

4. 'நீங்கலா அலகிலா விளையாட்டு' இத்தொடரின் பொருளை விளக்குக.
5. 'சரணாங்களே' - இத்தொடரைப் பிரித்துப் பொருள் கூறுக.
6. இறைவன் இயல்பினைக் குறிக்க இராமாயணக் கடவுள் வாழ்த்துச் செய்யுளில் எடுத்தாண்டுள்ள சொற்களின் பொருள் நுட்பத்தை எடுத்துக் காட்டுக.

# 2. மொழி

மக்களால் வாழ்த்தப்படுகின்றனவற்றுள் மொழியும் ஒன்று. எனவேதான் தமிழர் மொழியை இறையாகக் கருதி வாழ்த்தினர். 'எத்திசையும் புகழ்மணக்க இருந்த பெருந் தமிழணங்கே!' எனப் பேராசிரியர் மனோன்மணீயம் சுந்தரனார் வாழ்த்துவது போல் கவிஞர் முடியரசனும் வாழ்த்தி மகிழ்கிறார்.

புரட்சிக்கவி பாரதிதாசன் பரம்பரையின் மூத்த கவிஞர்களுள் ஒருவர் முடியரசன். இவர், சங்கம் வைத்துத் தமிழ் வளர்த்த பெருமைக்குரிய மதுரை மாவட்டம், பெரியகுளத்தில் 7.10.1920-இல் பிறந்தவர். துரைராசு என்ற தமது பெயரை முடியரசன் என்று மாற்றிக் கொண்டவர்; பாரதிதாசனின் புரட்சிக் கருத்துகளை ஏற்றுக் கவிதைகள் புனைந்தவர்; பகுத்தறிவுப் பகலவன் பெரியாரோடும், பேரறிஞர் அண்ணாவோடும் நெருங்கிப் பழகியவர். சாதி, சடங்கு இவற்றை மறுப்பவர்; காரைக்குடி உயர்நிலைப் பள்ளியில் தமிழாசிரியராகப் பணிபுரிந்தவர்.

பறம்பு மலையில் நடைபெற்ற விழாவில் 'கவியரசு' என்ற, பட்டம் இவருக்கு வழங்கப்பட்டது. 'பூங்கொடி', காவியப்பாவை, 'வீரகாவியம்' ' முடியரசன் கவிதைகள்' ஆகிய கவிதைக் காப்பியங்களையும் தொகுப்புகளையும் படைத்துள்ள இவருடைய கவிதைகள் இந்தியிலும், ஆங்கிலத்திலும் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு வெளியிடப்பட்டுள்ளன. பூங்கொடி என்ற இவருடைய காவியம் 1966இல் தமிழக அரசின் பரிசைப் பெற்றுள்ளது.

இங்குப் பாடமாக வந்துள்ள செய்யுள் 'முடியரசன் கவிதைகள்' என்னும் தொகுப்பில் உள்ளது.

**தாயே உயிரே தமிழே நினைவணங்கும்**
**சேயேன் பெறற்கரிய செல்வமே - நீயே**
**தலை நின்றாய் இவ்வுலகில் தாள்பணிந்தேன் நீயிங்**
**கிலையென்றால் இன்பமெனக் கேது?**

**- முடியரசன்**

**சொற்பொருள் விளக்கம்**

இலை - இல்லை என்பதன் இடைக்குறை

சேய் - குழந்தை, சேயோன் - சேய் போன்றவன்

தாள் - திருவடிகள். இறைவனை வணங்க 'அடி முதல் முடி வரை' எனும் முறை மேற்கொள்ளல் மரபு

**பொருள் விளக்கம்**

''மொழிகளுக்கெல்லாம் முதலான தாயே! தமிழே! தமிழர்க்கெல்லாம் உயிரே! உன்னைத் தெய்வமாக மதித்து வணங்குகின்ற குழந்தையாகிய நான், பெறுவதற்கு அரியதாய் விளங்கும் செல்வமே! இந்த உலகில் உள்ள எல்லா மொழிகளுள்ளும் நீயே முதன்மையாக உயர்ந்து விளங்குகின்றாய். அப்படிப்பட்ட நின் திருவடிகளைப் பணிந்து வாழ்த்தி வணங்குகிறேன். நீ இல்லாத உலகில் இன்பம் என்பதே எனக்கு இல்லை'' என்று கவிஞர் முடியரசன் தமிழ்த்தாயை வாழ்த்துகிறார்.

ஒருவர் உருவாகிட, தாயே ஏதுவாகிறார். தமிழ், தம்மை மனிதனாக உருவாக்கியுள்ளதைக் கவிஞர் முடியரசன் எண்ணுகிறார். 'தாயே' என அழைக்கிறார். மாந்தர் உருவாகினால் மட்டும் போதாது. இயக்கம் வேண்டும். இயங்க வைப்பது உயிர். கவிஞர் தமிழை உயிராகவும் கருதுகிறார். வெளியுலகிற்குத் தம்மை அறிவிப்பவர் தாய். தமிழ் அத்தகைய தாயாக இருப்பதாலும் அதனைத் 'தாய்' என உருவகிக்கிறார்.

'தமிழ் எங்கள் பிறவிக்குத் தாய்'
'தமிழ் எங்கள் உயிருக்கு நேர்'

என்றெல்லாம் தமிழைப் புரட்சிக் கவிஞர் சிறப்பித்துப் பாடிய பாடல் வரிகளையும் இவண் ஒப்பிட்டு நோக்குக.

***பெறற்கரிய செல்வமே:*** செம்மொழிக்குரிய காலத்தொன்மை, இலக்கிய வளம் முதலியஎல்லாத் தகுதிகளையும் தமிழ்மொழி பெற்றிருப்பதால் அதனைப் பெறுவதற்கு அரிய செல்வமாகும் எனக் குறிக்கிறார்.

கவிஞர் முடியரசன், தாய், உயிர், செல்வம் என்றெல்லாம் தமிழை உருவகிக்கின்றார்.

இச்செய்யுள் நேரிசை வெண்பா.

இவ்வுலகில் தமிழாகிய தாய் இல்லையென்றால் தனக்கு இன்பமேது? என்ற வினாவை எழுப்பி, தாயில்லை என்றால் மகிழ்ச்சி இல்லை என்னும் விடையை வெளிப்படுத்துகின்றார் கவிஞர்.

இறைவனை வணங்கும் திருவள்ளுவர்.

'மாணடி', 'தாள்', 'நற்றாள்', 'அடி' ஆகிய சொற்களைப் பயன்படுத்துவதையும் முடியரசன், 'தாள்' எனப் பயன்படுத்துவதையும் ஒப்பிட்டு நோக்குக.

**திறனறி வினாக்கள்**

**பலவுள் தெரிவு**

1. ***'தாயே உயிரே தமிழே நினை வணங்கும் சேயேன்' - இவ்வடி உணர்த்தும் பொருளுக்குப் பொருத்தமானவற்றைக் கீழுள்ளனவற்றிலிருந்து தேர்ந்தெடுக்கவும்.***

   அ. தாய் : தமிழ் = அன்பு : அருள்

   ஆ. தாய் : உயிர் = உருவாக்கம் : இயக்கம்

   இ. தாய் : சேய் = அன்பு : அருள்

   ஈ. தாய் : வணங்கு = செயல் : இயக்கம்

2. ***தமிழ் வாழ்த்தில் கவிஞர் முடியரசன் 'சேயேன் பெறற்கரிய செல்வமே' எனத் தமிழைக் குறிப்பிடுகிறார். இவ்வடியினைப் பற்றிய நான்கு கருத்துகள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றுள் எது சரி?***

   அ. இரு சொற்கள் மட்டுமே உருவகப் பொருள் தருவன

   ஆ. மூன்று சொற்களும் உருவகப் பொருளைத் தருகின்றன

   இ. ஒரு சொல் உருவகப் பொருளையும் ஒரு சொல் உவமைப் பொருளையும் கொண்டுள்ளது.

   ஈ. இரண்டு சொற்கள் உவமையாக உள்ளன.

3. ***'தாயே தமிழே .....' எனும் மொழி வாழ்த்துச் செய்யுளில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ள நான்கு சொற்கள் கொடுக்கப்- பட்டுள்ளன. 'அணி' அடிப்படையில் மாறுபட்ட சொல் எது?***

   அ. தாயே ஆ. உயிரே

   இ. தமிழே ஈ. சேயேன்

**பத்தி வினா**

4. தமிழன்னையை முடியரசன் 'தாயே தமிழே' என்றெல்லாம் விளிப்பதன் பொருள் நுட்பம் யாது?

5. 'நீயே தலை நின்றாய் இவ்வுலகில் தாள் பணிந்தேன்' - இவ்வடியின் பொருட்சிறப்பை விளக்குக.

6. கவிஞர் முடியரசனின் 'தாயே தமிழே.....' எனும் மொழி வாழ்த்துப் பாடலின் அணிச்சிறப்பையும் பொருட் சிறப்பினையும் எடுத்துக் காட்டுக.

# 3. நாடு

பிறந்த பொன்னாடு நற்றவ வானினும் நனி சிறந்தது என்னும் உணர்வோடு நாட்டினைப் போற்றுதல் நாட்டு வாழ்த்தாகும். பாடப் பகுதியில் இடம்பெற்றுள்ள நாட்டு வாழ்த்துச் செய்யுள், பாரதியார் கவிதையில் 'தேசிய கீதங்கள்' என்னும் பகுதியின் முதல் பாகத்தில் 'எங்கள் நாடு' என்னுந் தலைப்பின் கீழ் அமைந்துள்ளது.

பாரதியார் 1882ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் திங்கள் 11ஆம்நாள் நெல்லை மாவட்டம் எட்டையபுரத்தில் பிறந்தார். பெற்றோர் சின்னசாமி, இலக்குமி அம்மையார். தமது ஐந்தாம் அகவையில் தாயை இழந்தார். தந்தையாரிடம் தொடக்கக் கல்வி கற்றார். இவரது கவிப் புலமையைக் கண்ட அரசவைப் புலவர்கள் 'பாரதி' என்னும் பட்டம் சூட்டினர். 'பாரதி' எனும் பெயர் கலைமகளைக் குறிக்கும் பெயராகும்

பாரதியார், நாள்தோறும் அரசருடைய மாளிகைக்குச் சென்று பல உயர்ந்த நூல்களைப் படித்துப் பொருள் கூறல், ஆங்கிலத்திலும், தமிழிலும் பல இதழ்களை வரவழைத்துப் படித்தல், வேதாந்த நூல்களை ஆராய்தல், தமிழாராய்ச்சி செய்தல் முதலிய பணிகளை மேற்கொண்டு வந்தார். மதுரை சேதுபதி உயர்நிலைப் பள்ளியில் தமிழாசிரியராகப் பணிபுரிந்தார். 1904ஆம் ஆண்டு சென்னை 'சுதேசமித்திரன்' இதழில் உதவி ஆசிரியர் ஆனார். 1906ஆம் ஆண்டு சுவாமி விவேகானந்தரின் முதன்மைச் சீடரான நிவேதிதா தேவியைச் சந்தித்து, அவரைத் தமது ஞானகுருவாகக் கொண்டார். 1907ஆம் ஆண்டு, 'இந்தியா' இதழின் ஆசிரியரானார், 1910ஆம் ஆண்டு இவருக்கு அரவிந்தரின் நட்பு கிடைத்தது. கீதையைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்தார். 1921ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் திங்கள் 11ஆம் நாள் மறைந்தார்.

**மாரத வீரர் மலிந்த நன்னாடு,**
**மாமுனி வோர்பலர் வாழ்ந்த பொன்னாடு;**
**நாரத கானம் நலந்திகழ் நாடு**
**நல்லன யாவையும் நாடுறு நாடு;**
**பூரண ஞானம் பொலிந்த நன்னாடு,**
**புத்தர் பிரான் அருள் பொங்கிய நாடு;**
**பாரத நாடு பழம் பெரு நாடே**
**பாடுவம் இஃதை எமக்கில்லை ஈடே.**

**- பாரதியார்**

**சொற்பொருள் விளக்கம்**

| | | |
|---|---|---|
| மாரத வீரர் | - | சிறந்த தேர் வீரர்கள் |
| மலிந்த | - | நிறைந்த |
| மாமுனிவோர் | - | தவத்தில் சிறந்த முனிவர்கள் |
| கானம் | - | இசை |
| ஞானம் | - | அறிவு |

**பொருள்விளக்கம்**

வலிமை சான்ற வீரர்கள் பலர் வாழ்ந்த நல்ல நாடு பாரதநாடு. இந்நாடு தவத்தில் சிறந்த முனிவர்கள் வாழ்ந்த பொன்னைப் போன்ற மதிப்புடைய நாடு; நாரதரின் இசையால் நலன்கள் பல பெற்றுத் திகழ்கின்ற நாடு; தீங்கு நினையாது நல்லனவற்றையே விரும்புகின்ற சான்றோர்கள் வாழ்ந்தநாடு; நுட்பமான அறிவும், முழுமையான கேள்வி ஞானமும் பெற்ற அறிஞர்கள் வாழ்ந்த பொலிவு பெற்ற நல்ல நாடு; போதி மரத்தடியில் ஞானம் பெற்ற புத்தர் பெருமானின் அருள் நிறைந்த மாமுனிவர்கள் வாழ்ந்த பொன்னாடு.

***மாரத வீரர் மலிந்த நன்னாடு:*** தேர்ப்படை, யானைப்படை, குதிரைப்படை, காலாட்படை எனும் நாவல்வகைப் படைகள் இருந்தன. இவற்றுள் தேர்ப்படை சிறப்பாகக் கருதப்படுவதாகும். போரிடுவதற்கு மன்னர்கள் பயன்படுத்துவதாகும். எனவே சிறப்பான வீரர்களை 'மாரத வீரர்கள்' (ரதம் - தேர்) எனக் குறிப்பது மரபு. எனவேதான் பாரதியார் பெரிய தேரினை ஓட்டவல்ல தேர் வீரர்கள் நிறைந்த நல்ல நாடு பாரதநாடு என்று கூறுகிறார். (1)

***மாமுனிவோர் பலர் வாழ்ந்த பொன்னாடு:*** இந்திய மண்ணில் தோன்றிய புராணங்கள் எனப்படும் தொன்மைக் கதைகள் முனிவர்களின் பெருமைகளைப் பலவாறாகப் போற்றிப் பாராட்டுகின்றன. அகத்தியர், புலத்தியர், அங்கிரா, கௌதமன், வசிட்டன், காசிபன், மார்க்கண்டர் ஆகிய ஏழு (சப்த) முனிகளைச் சூடாமணி நிகண்டு குறிக்கிறது. முனிவர்கள், எளிமையும் இறைப்பற்றும் கொண்டு வாழ்ந்தவர்கள். இந்திய நாடு இக்குணங்களை உடைய நாடு என உணர்த்த ''முனிவர்கள் வாழ்ந்த பொன்னாடு'' எனப் பாரதியார் குறிக்கிறார். (2)

***நாரத கானம் நலந்திகழ் நாடு:*** நாரதர் இசைக்குப் பெயர் பெற்றவர். இசை ஒரு கவின் கலை. இந்திய நாடு கவின் கலைகளை உடைய நாடு என உணர்த்தும். குறிப்பாக 'நாரதர்' பெயர் விளங்குகிறது. நாரதர் இசைக்கும் யாழ் மகதியாழ். (3)

***நல்லனயாவையும் நாடுறு நாடு :*** நாரத கானத்தைக் குறித்துப் பாரதியார் அவர் செயல்களின் முடிவாக வருவதை அடுத்துக் கூறுகிறார். 'நாரதர்' கலகத்திற்குப் பெயர் பெற்றவர். ஆனாலும் அக்கலகம் நன்மையில் முடியும் என்பர். ஆகவே 'நல்லன யாவும் நாடுறு நாடு' என்றார் பாரதியார். (4)

***பாரதநாடு பழம்பெரும் நாடே:*** பாரதநாடு பழமையான பெருமையை உடையது. எனவே இந்நாட்டிற்கு ஈடு இணை வேறு எதுவும் இல்லை என்று நாம் பாடுவோம் எனப் பாரதியார் கூறுகிறார்.

நாட்டின் தொன்மையினை உணர்த்தும் தொடர் இது. கல் தோன்றி மண் தோன்றாக் காலத்தே முன்தோன்றிய மூத்த குடி வழிவழியாய் வாழ்ந்து வருகின்ற பாரத நாடு, பழமைச் சிறப்பு மிகுந்த பெருமைக்குரிய நாடு என்கிறார் பாரதியார்.

கல்வி, ஒழுக்கம், அறம், கொடை, வீரம், வெற்றி, ஆட்சிமுறை, புகழ், அறிவு, பண்பாடு, பழக்க வழக்கங்கள் முதலியனவற்றை விரும்பி ஏற்ற நாடு என்பதாலும் பாரதியார் 'நல்லன யாவும் நாடுறு நாடு' என்றார்.

***பூரண ஞானம் பொலிந்த நன்னாடு :*** இந்திய நாடு அறிவில் சிறந்த நாடெனக் குறிப்பதற்குப், பூரண ஞானம் பொலிந்த நாடு என்கிறார். ஞானம்-அறிவு இந்திய நாட்டினர் பண்டைக் காலத்திலிருந்து அறிவிற் சிறந்தோராக விளங்கி வருகின்றனர். வளமான இலக்கியங்கள் அறிவார்ந்த மருத்துவ முறைகள், வானியல் கோட்பாடுகள் முதலியன இந்தியர்களுடைய அறிவினது ஆழத்தையும் அகன்மையையும் தெரிவிப்பனவாகும்.

***புத்தர் பிரான் அருள் பொங்கிய நாடு:*** மக்களுள் உயர்ந்தவர், தாழ்ந்தவர் என்ற வேறுபாடில்லாமல் அருள் காட்டிய புத்தர், இந்திய நாட்டினராவார். போதி மரத்தடியில் ஞானம் பெற்ற புத்தர் வகுத்த 'அட்டாங்க மார்க்கம்'.

1. நன்னம்பிக்கை, 2. நல்லெண்ணம், 3. நற்பேச்சு, 4. நற்செயல், 5. நல்வாழ்வு, 6. நன்முயற்சி, 7. நல்நோக்கு, 8. நல்விழிப்பு.

அன்புக் கோட்டையில்தான் அமைதி என்றும் நிலைத்துநிற்க இயலும் என்பதைப் புத்தபிரான் மக்களுக்கு எடுத்தியம்பியதால் 'புத்தர் பிரான் அருள் பொங்கியநாடு' என்பது பொருந்தும். இந்திய நாடு சமயத் தத்துவங்களிலும் சிறந்து விளங்குவதற்குப் புத்தரைச் சான்றாகக் காட்டுகிறார் பாரதியார்.

இக்கவியின் நான்கு அடிகளும் இந்தியாவின் சிறப்பினைப் பல களங்களில் எடுத்துக் காட்டுகின்றன. முதலடியில் வீரம், இறைப்பற்று, எளிமை ஆகியன குறிப்பிடப்படுகின்றன. இரண்டாமடியில், கலையும் கலையின் விளைவும் சொல்லப்படுகின்றன. மூன்றாமடியில் அறிவு மேன்மையும் அதனால் வெளிப்படுத்தப்பட்ட தத்துவ உயர்வும் கூறப்பட்டுள்ளன.

***'பாடுவம் இஃதை எமக்கில்லை ஈடே' :*** பாரத நாட்டிற்கு ஈடு இணை வேறு எதுவும் இல்லை என்று நாம் பாடுவோம் எனப் பறை சாற்றி மகிழ்கிறார் பாரதியார்.

**திறனறி வினாக்கள்**

**பலவுள் தெரிவு**

1. ***பண்டைக் காலப் படை வகைகளுள் சிறப்பானதை உணர்த்தும் பாடலடி எது?***

   அ) பாரத நாடு பழம்பெரும் நாடே

   ஆ) பூரண ஞானம் பொலிந்த நன்னாடு

   இ) நல்லன யாவையும் நாடுறு நாடு

   ஈ) மாரத வீரர் மலிந்த நன்னாடு.

2. ***மாமுனிவர் பலர் வாழ்ந்த பொன்னாடு - கோடிட்டதற்குப் பொருந்திய பெயர்களுள் ஒன்று எது?***

   அ) கௌதமன்

   ஆ) நாரதர்

   இ) கர்ணன்

   ஈ) அர்ச்சுனன்

3. ***''நாரத கானம் நலந்திகழ் நாடு. நல்லன யாவையும் நாடுறு நாடு. இவ்வடி கொண்டுள்ள கருத்திற்குப் பொருந்திய சொல் தொகுதியைத் தேர்ந்தெடுக்கவும்.***

   அ) விருப்பம் - செயல்

   ஆ) தோற்றம் - விளைவு

   இ) வருகை - அழிவு

   ஈ) நினைப்பு - விருப்பு

4. ***'நாரத கானம் நலந்திகழ் நாடு' - இவ்வடியிலுள்ள கானம் எனும் சொல்லிற்குப் பொருந்திய பொருள் யாது?***

   அ. வீரர் ஆ. இசை இ. ஞானம் ஈ. அருள்

**பத்தி வினா**

5. 'பூரண ஞானம் பொலிந்த நன்னாடு' இது உணர்த்தும் பொருளை எடுத்துக்காட்டுக.

6. புத்தர் பிரான் மக்களுக்கு எடுத்தியம்பிய அறிவுரை யாது?

7. பழம் பெரும் பாரத நாட்டின் சிறப்புகளாகப் பாரதியார் கூறுவன யாவை?

# II. அறஇலக்கியம்
## திருக்குறள்

திருக்குறள் உலகம் போற்றும் பெருநூல். எந்நாட்டினரும், எக்கொள்கையினரும் விரும்பும் அறிவுக் களஞ்சியம். தமிழ் மக்களின் பண்பாட்டினையும், வாழ்க்கை நெறியையும் காட்டும் விளக்கு. திருக்குறளின் அருமை பெருமைகளைப் போற்றுவதாகத் திருவள்ளுவமாலை எனும் செய்யுள் தொகுப்பு உள்ளது.

*''பாலெல்லாம் நல்லாவின் பாலாமோ? பாரிலுள்ள*
*நூலெல்லாம் வள்ளுவர் செய் நூலாமோ?''*

என்று திருவள்ளுவமாலை போற்றுகிறது.

*''வள்ளுவன் தன்னை உலகினுக்கே தந்து*
*வான்புகழ் கொண்ட தமிழ்நாடு''*

என்று பாரதியாரும் இந்நூலைப் பற்றி வியந்து கூறியிருத்தலின் இதன் பெருமை இத்துணைத்தென அளவிடற் கருமையானது எனத் தெரிகிறது.

இந்நூல் பலர்க்கும் பலவகையாகப் பயன்படும் சிறப்பு வாய்ந்தது. உலகிற் காணும் பல மொழிகளிலும் மொழி பெயர்க்கப்பட்ட பைபிளுக்கு அடுத்த நூலாக விளங்குவது இந்நூலே. இதன் பெருமையை உணர்ந்த வீரமாமுனிவர் இலத்தீன் மொழியில் மொழி பெயர்த்துள்ளார். தமிழிலக்கியத்தின்பால் டாக்டர் ஜி.யூ.போப் போன்றவர்கள் ஈடுபாடுகொண்டமைக்குத் திருக்குறள் ஒரு இன்றியமையாக் காரணமெனலாம்.

திருக்குறள் என்னும் ஒப்புயர்வற்ற நூலை யாத்த புலவரின் வரலாறு அறியப்படாமல் இருந்துள்ளது. எனினும் இவர் பிறந்த ஆண்டு கி.மு. 31 எனக் கொண்டு தி.பி. ஆண்டு கணக்கிடப்படுகிறது.

திருவள்ளுவர் 1. நாயனார், 2. தேவர், 3. தெய்வப் புலவர், 4. நான்முகனார், 5. மாதானுபங்கி 6. செந்நாப்போதார், 7. பெருநாவலர், 8. புலவர், 9. பொய்யில் புலவர் முதலிய பெயர்களாலும் அழைக்கப்படுகிறார்.

1. முப்பானூல், 2. உத்தரவேதம், 3. தெய்வநூல், 4. திருவள்ளுவம், 5. பொய்யாமொழி, 6. வாயுறை வாழ்த்து, 7. தமிழ்மறை, 8. பொதுமறை, 9. உலகப் பொதுமறை, 10. முதுமொழி ஆகிய பெயர்கள் திருக்குறளுக்கு உண்டு.

திருக்குறள், அறத்தினை உணரத் தலைப்படுவார்க்கு ஒரு பேரறநூல்; அரசியலை அறிய விரும்புவோர்க் கோர் அரசியல் நூல்; ஞானத்தை விரும்புவார்க்கு ஒரு ஞான நூல்; கவிச்சுவை விரும்புவார்கொரு காவியம்; காமச்சுவை விரும்புவார்க்கொரு காமநூல்; பேரின்பம் விரும்புவார்க்கொரு பேரின்ப நூல். வாழ்க்கையின் நெறியறிய விரும்புவார்க்கொரு வாழ்க்கை வழிகாட்டி நூல். இவ்வாறெல்லாம் விளங்கி அனைவர்க்கும் பயன் தந்து கொண்டே இருக்கிறது இந்நூல்.

இந்நூல் பால், இயல், அதிகாரம் எனும் பகுப்பில் கீழ்க்கண்டவாறு அமைகிறது.

| *பால்* | *இயல்* | *அதிகாரம்* | |
|---|---|---|---|
| அறம் | பாயிரம் | 4 | |
| | இல்லறம் | 20 | 38 |
| | துறவறம் | 13 | |
| | ஊழ் | 1 | |
| பொருள் | அரசு | 25 | |
| | அங்கம் | 32 | 70 |
| | ஒழிபு | 13 | |
| காமம் | களவு | 7 | |
| | கற்பு | 18 | 25 |
| | | 133 | |

அதிகாரத்திற்கு 10 என 1330 குறள் வெண்பாக்களைக் கொண்டது திருக்குறள்.

அறத்துப்பாலும் பொருட்பாலும் ஆசிரியர் கூற்றாக உள. காமத்துப்பால் ஆசிரியர் கூற்றாக இல்லாமல் அகப்பொருள் மாந்தர் கூற்றாக அமைந்துள்ளது.

## ஒழுக்கமுடைமை

**1. ஒழுக்கம் விழுப்பம் தரலான் ஒழுக்கம்**
**உயிரினும் ஓம்பப் படும்.**

**2. பரிந்தோம்பிக் காக்க ஒழுக்கம்; தெரிந்தோம்பித்**
**தேரினும் அஃதே துணை.**

3. ஒழுக்கம் உடைமை குடிமை இழுக்கம்
இழிந்த பிறப்பாய் விடும்.

4. மறப்பினும் ஒத்துக் கொளலாகும் பார்ப்பான்
பிறப்பொழுக்கம் குன்றக் கெடும்.

5. அழுக்கா றுடையான்கண் ஆக்கம்போன் றில்லை
ஒழுக்க மிலான்கண் உயர்வு.

6. ஒழுக்கத்தின் ஒல்கார் உரவோர் இழுக்கத்தின்
ஏதம் படுபாக் கறிந்து.

7. ஒழுக்கத்தின் எய்துவர் மேன்மை இழுக்கத்தின்
எய்துவர் எய்தாப் பழி.

8. நன்றிக்கு வித்தாகும் நல்லொழுக்கம் தீயொழுக்கம்
என்றும் இடும்பை தரும்.

9. ஒழுக்கம் உடையவர்க் கொல்லாவே தீய
வழுக்கியும் வாயாற் சொலல்.

10. உலகத்தோ டொட்ட ஒழுகல் பலகற்றும்
கல்லார் அறிவிலா தார்.

## செய்யுள் பகுப்பு முறை

| | | |
|---|---|---|
| ஒழுக்கத்தின் சிறப்பு | - | 1-2 |
| ஒழுக்கம் உள்ளாரிடம் காணப்படுங்குணமும் இல்லாரிடம் காணப்படுங்குற்றமும் | - | 3-7 |
| ஒழுக்கத்தின் தன்மை | - | 8 |
| சொல்லானும் செயலானும் வரும் ஒழுக்கம் | - | 9-10 |

## சொற்பொருள் விளக்கம்

| | | |
|---|---|---|
| அழுக்காறு | - | பொறாமை |
| ஆக்கம் | - | செல்வம் |
| இழுக்கம் | - | ஒழுக்கம் தவறுதல் |
| உரம் | - | வலிமை, உரவோர் - வலிமையுடையவர் |
| உலகம்(ஆகுபெயர்) | - | இஃது இடவாகுபெயர். இவ்வுலகில் வாழும் மக்களைக் குறிக்கிறது. உலக மக்களிலும் உயர்ந்தோரை இங்குக் குறிப்பதால் இருமடி ஆகுபெயர். |
| ஏதம் | - | குற்றம் |
| ஒல்லா | - | இயலா |
| ஒழுகு | - | பழகு, ('ஒழுகல்' - தொழிற்பெயர்) |

| | | |
|---|---|---|
| ஒல்குதல் | - | சுருங்குதல், குறைதல் |
| ஒத்து | - | மறை |
| தேர் | - | ஆராய்ந்து தெளிந்து அறிதல் |
| பரிந்து ஓம்பி | - | கவலையோடு ஆராய்ந்து பாதுகாத்து |
| பிறப்பொழுக்கம் | - | நற்குடிப் பிறப்பு |
| விழுப்பம் | - | மேன்மை |
| வழுக்கி | - | மறந்து (அ) தவறி |

**பொருள் விளக்கம்**

1. ஒழுக்கம் எல்லார்க்குஞ் சிறப்பினைத் தருதலான், அவ்வொழுக்கம் உயிரினும் மேலாகப் பாதுகாக்கப்படும்.

உயர்ந்தார்க்கும் இழிந்தார்க்கும் ஒப்ப விழுப்பந்தருதலின் பொதுப்படக் கூறினார். உயிர் எல்லாப் பொருளினுஞ் சிறந்ததாயினும் ஒழுக்கம் போல விழுப்பந் தாராமையின் 'உயிரினும் ஓம்பப்படும்' என்றார்.

*''ஒழுக்கம் விழுப்பந் தருதல்''*

*'ஒழுக்கினும் குலத்தினும் விழுப்ப மிக்கமை'*

என்பன பெருங்கதை ஆசிரியர் தரும் அறிவுரைகள்.

*''அழியா வொழுக்கத்தின் மிக்கதூஉம் இல்லை*

*பழியாமல் வாழுந் திறம்''*

என்பது அறநெறிச் சாரம். (1)

2. ஒழுக்கத்தை வருந்தியாவது போற்றிக் காக்க வேண்டும். ஆராய்ந்து தெளிந்தாலும் அவ்வொழுக்கமே வாழ்க்கையின் உறுதுணையாகும். (2)

3. உயர்ந்த குடிப்பிறப்பின் தன்மை ஒழுக்கம் உடையவராக வாழ்வதே; இழிந்த குடிப்பிறப்பின் தன்மை ஒழுக்கம் தவறி நடத்தலேயாம்.

*''குலம்சு ரக்கும் ஒழுக்கம் குடிக்கெலாம்''*

*என்பது கம்பராமாயணச் செய்யுளடி.* (3)

4. கற்ற வேதத்தினை மறந்தாலும், அவ்வருணங் கெடாமையிற் பின்னும் அஃதோதிக் கொள்ள முடியும்; ஆனால் ஒருவர் ஒழுக்கத்திலிருந்து தவறி விடுவாரேயானால் மீண்டும் அவர் நற்குடிப்பிறப்பு உடையவராக ஏற்றுக் கொள்ளார் அறவோர். (4)

*''வரிநவில் கொள்கை மறைநூல் வழுக்கத்துப்*

*புரிநூல் மார்பர் உறைபதி'' ( சிலம்பு, 13: 38-9)*

எனச் சிலப்பதிகாரம் கூறுகிறது.

மறந்தவழி இழிகுலத்தனாம் ஆகலின், மறக்கலாகா தென்னும் கருத்தான் 'மறப்பினு' மென்றார். சிறப்புடைய வருணத்திற்கு மொழிந்தமையின், இஃது அனைவருக்கும் கொள்ளப்படும்)

5. பொறாமை உடையவனிடத்தில் செல்வம் இல்லாமல் ஒழிந்து போவதுபோல ஒழுக்கம் இல்லாதவனிடத்தில் உயர்வு இல்லாமல் போய் விடும். (5)

6. ஒழுக்கத்திலிருந்து தவறினால் தமக்குக் குற்றம் வருமென்றறிந்து அறிவுடையோர், அவ்வொழுக்கத்திலிருந்து தவறாமல் தம்மைக் காத்துக் கொள்வர். (6)

7. எல்லாரும் ஒழுக்கத்தினால் மேன்மையை அடைவர். அவ்வொழுக்கத்-திலிருந்து தவறுவதால் அடையத்தகாத பெரும் பழியை எய்துவர்.

*''இழுக்கத்தின் மிக்க இழிவில்லை இல்லை*
*ஒழுக்கத்தின் மிக்க உயர்வு'' - பழமொழி 64* (7)

8. ஒருவனுக்கு நல்லொழுக்கம் அறத்திற்குக் காரணமாய் இருமையிலும் இன்பம் பயக்கும். தீயொழுக்கம் பாவத்திற்குக் காரணமாய் இருமையிலுந் துன்பம் பயக்கும். (8)

'நன்றிக்கு வித்தாகு' மென்றதனால் தீ யொழுக்கம் பாவத்திற்குக் காரணமாதலும், 'இடும்பைதரு' மென்றதனால் நல்லொழுக்கம் இன்பம் தருதலும் கூறப்பட்டுள்ளன.

ஒழுக்கம் ஒன்று வளர்வதற்கு உரியதாகிறது. ஆனால் ஒழுக்கமின்மை, ஒன்றைத் தருவதற்கு உரியதாகிறது. வளர்க்கப்படுவது நன்மை; தரப்படுவது துன்பம்.

9. மறந்தும் தீய சொற்களைத் தம் வாயாற் சொல்லுந் தொழில்கள் ஒழுக்கமுடையவர்க்கு இயலா.

*''ஆக்கம் அழியினும் அல்லவை கூறாத*
*தேர்ச்சியில் தேர்வினிய தில்'' - இனியவை நாற்பது 29.*

தீயசொற்களாவன : பிறர்க்குத் தீங்கு பயக்கும் பொய் முதலியன (9)

10. உலகத்தோடு பொருந்த ஒழுகுதலைக் கல்லாதவர்; பல நூல்களையுங் கற்றாராயினும் அறிவிலா தவர்களேயாவர்.

*உலகத்தோடு ஒட்ட ஒழுகல்*
*''பயனும் பண்பும் பாடறிந் தொழுகலும்'' - நற். 160-2.*
*''குலந்தவங் கல்வி குடிமைமூப் பைந்தும்*
*விலங்காமல் எய்தியக் கண்ணும் - நலஞ்சான்ற*
*மையறு தொல்சீர் உலகம் அறியாமை*
*செய்யிலாப்பாற் சோற்றின் நேர்'' - நாலடியார். 333*

'உலகத்தோடு பொருந்த ஒழுகுத' லாவது உயர்ந்தோர் பலரும் ஒழுகிய வழியில் ஒழுகுதல். அறநூல் சொல்லியவற்றுள் இக்காலத்திற்கு ஏலாதன ஒழித்து சொல்லாதனவற்றுள் ஏற்பன கொண்டு வருதலான், அவையும் அடங்க, 'உலகத்தோ டொட்ட' வென்றும், கல்விக்குப் பயன் அறிவும், அறிவிற்குப் பயன் ஒழுக்கமுமாகலின், அவ்வொழுகுதலைக் கல்லாதார் 'பலகற்றும் அறிவிலாதா' ரென்றுங் கூறினார். (10)

## சொல்வன்மை

1. நாநலம் என்னும் நலனுடைமை; அந்நலம்
யாநலத் துள்ளதூஉம் அன்று.
2. ஆக்கமும் கேடும் அதனால் வருதலாற்
காத்தோம்பல் சொல்லின்கண் சோர்வு
3. கேட்டார்ப் பிணிக்கும் தகையவாய்க் கேளாரும்
வேட்ப மொழிவதாம் சொல்.
4. திறனறிந்து சொல்லுக சொல்லை; அறனும்
பொருளும் அதனினூஉங் கில்.
5. சொல்லுக சொல்லைப் பிறிதோர்சொல் அச்சொல்லை
வெல்லும்சொல் இன்மை அறிந்து.
6. வேட்பத்தாம் சொல்லிப் பிறர்சொற் பயன்கோடல்
மாட்சியின் மாசற்றார் கோள்.
7. சொலல்வல்லன் சோர்விலன் அஞ்சான் அவனை
இகல்வெல்லல் யார்க்கும் அரிது.
8. விரைந்து தொழில்கேட்கும் ஞாலம் நிரந்தினிது
சொல்லுதல் வல்லார்ப் பெறின்.
9. பலசொல்லக் காமுறுவர் மன்றமா சற்ற
சிலசொல்லல் தேற்றா தவர்.
10. இணருழ்த்தும் நாறா மலரனையர் கற்ற(து)
உணர விரித்துரையா தார்.

செய்யுள் பகுப்பு முறை

| | | |
|---|---|---|
| நாநலத்தால் வரும் நன்மை | - | 1-2 |
| சொல்லினது இலக்கணம் | - | 3 |
| சொற்களைச் சொல்லும் முறை | - | 4,5,6 |
| சொற்களைச் சொல்ல வல்லாரது சிறப்பு | - | 7-8 |
| சொற்களை முறையாகச் சொல்லாரது இழிபு | - | 9-10 |

**சொற்பொருள் விளக்கம்**

| | | |
|---|---|---|
| இகல் | - | பகை, கருத்து வேறுபாடு |
| இணர் | - | பூங்கொத்து |
| இனிதாதல் | - | கேட்டார்க்கு இன்பம் பயத்தல் |
| உள்ளதூஉம் (இ.அ) | - | உள்ளது எனும் சொல் 'உள்ளதூஉம்' என அளபெடுத்துள்ளது. இனிய ஓசை நோக்கி அளபெடுத்துள்ளதால் இது இன்னிசை யளபெடை ஆகும். |
| ஊழ்த்தல் | - | மலர்தல் |
| ஓம்பல் | - | காத்துக் கொள்க என்னும் பொருளில் வந்துள்ளது; அல் ஈற்று வியங்கோள் வினைமுற்று |
| காத்தோம்பல் | - | போற்றிக் காத்தல் |
| காமுறுதல் | - | விரும்புதல் |
| கேட்டார் | - | நண்பர் |
| கேடு | - | அழிவு |
| கேளார் | - | பகைவர் |
| கோள் | - | கொள்கை (கொள் - கோள்), முதல்நிலை திரிந்த தொழிற்பெயர் |
| சொலல்வல்லன் | - | பேச்சுவன்மை வாய்ந்தவன் |
| சொல்வன்மை | - | பிறர் உள்ளங்களைக் கவரும் வகையில் பேசுந்தன்மை |
| சோர்விலன் | - | குற்றமற்ற சொற்களைப் பேசக் கூடியவன் |
| சோர்வு | - | குற்றம்; தொழிற்பெயர் |
| ஞாலம் | - | உலகம் |
| திறன் | - | பிறப்பு - கல்வி - ஒழுக்கம் - செல்வம் - உருவம் - பருவம் என்பனவற்றான் வரும் தகுதி வேறுபாடு |
| தேற்றாதவர் | - | தெளியாதவர் |
| நாநலம் என்னும் நலன் | - | பேச்சுவன்மை என்னுஞ் செல்வம் |
| நாறா | - | மணக்காத |
| நிரல் | - | வரி |
| பிணித்தல் | - | சேர்த்தல்; நண்பராகச் செய்தல் |
| மாட்சி | - | பெருமை |

**பொருள் விளக்கம்**

1. நாவின் நன்மை என்று சிறப்பித்துச் சொல்லப்படும் சொல்லாட்சித் திறனைப் பெற்றிருத்தல் யாவர்க்கும் இன்றியமையாதது. அத்திறமை எல்லா நன்மைகளுக்கும் மேம்பட்ட சிறப்பினையுடையது.

**சொல் நயம்**

*''மயிர்வனப்பும் கண்கவரும் மார்பின் வனப்பும்*
*உயிர்வனப்பும் காதின் வனப்பும் - செயிர்தீர்ந்த*
*பல்லின் வனப்பும் வனப்பல்ல நூற்கியைந்த*
*சொல்லின் வனப்பே வனப்பு.''* - சிறுபஞ்ச. 36.
*''எத்துணைய வாயினுங் கல்வி யிடமறிந்து*
*உய்த்துணர் வில்லெனில் இல்லாகும்'' - உய்த்துணர்ந்தும்*
*சொல்வன்மை யின்றெனின் என்னாகும் அஃதுண்டேற்*
*பொன்மலர் நாற்ற முடைத்து.* - நீதிநெறி விளக்கம் (5)

2. நற்சொல்லால் செல்வமும், தீய சொல்லால் கேடும் வரும். ஆதலால் ஒருவர் தம் சொல்லில் தவறு நேராமல் காத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

ஆக்கத்திற்குக் காரணமாக நற்சொல்லையும், கேட்டிற்குக் காரணமான தீச் சொல்லையும் சொல்லாத தன்மை பற்றி 'அதனா'லென்றார்.

''சொல்லுங்கால் சோர்வின்றிச் சொல்லுதல் மாண்பினிதே''
- இனியவை . 35
சொற்சோர் வுடைமையின் எச்சோர்வும் அறிப. - முதுமொழி - 2:8
'சொற் சோர்வு படேல்' - ஆத்திசூடி (2)

3. சொல்லும் போது உடனிருந்து கேட்டவர்தம் உள்ளத்தைக் கவர்வதோடு, அவ்வாறு கேட்க இயலாதவரையும் கேட்க விரும்பும்படி சொல்வதே சொல்வன்மை ஆகும்.

சொல் கேட்டார்ப் பிணித்தல்,
'கேட்டார்க்கு இனிய வாய்ச் சொல்லானேன்' - தகடூர் யாத்திரை

கேளாரும் வேட்ப மொழிதல்
''செறுநரும் விழையும் செயிர்தீர் காட்சி'' - அகம். 66-3 (3)

4. கேட்போர், திறனறிந்து சொல்லைச் சொல்லுக. அதைவிட அறனும் பொருளும் தருவன வேறொன்றுமில்லை. (4)

அத்திறன்களாவன : குடிப்பிறப்பு, கல்வி, ஒழுக்கம், செல்வம், உருவம், பருவ மென்பனவற்றால் வருந்தகுதி வேறுபாடுகள்.

5. தாம் சொல்லக் கருதிய சொல்லை, வேறொருவருடைய சொல் வெல்ல முடியாத தன்மையை அறிந்து சொல்லுதல் வேண்டும். (5)

6. தாம் ஒன்றைச் சொல்லும் போது பிறர் விரும்பி அதை ஏற்றுக் கொள்ளுமாறு சொல்லிப் பிறர் சொல்லும் போது அச்சொல்லின் பயனை மட்டும் தெரிந்து கொள்ளுதல் வேண்டும். இவ்விதம் நடத்தலே குற்றமற்ற பேச்சுச் சிறப்பினை உடையவர்தம் கொள்கையாகும்.

இக்குறள் பாவின் கருத்தைக்
'கேட்பாரை நாடிக் கிளக்கப் படும்பொருட்கண்
வேட்கை அறிந்துரைப்பார் வித்தகர்' (பழமொழி - 4)

எனும் பழமொழி நானூற்றுச் செய்யுள் கொண்டுள்ளது. (6)

7. தானெண்ணிய கருத்துகளைப் பிறர் கேட்கும்படி சொல்ல வல்லவனாய், அவ்வாறு கூறுவதில் பிழைபடாதவனாய், அறிஞர் அவைக்கு அஞ்சாதவனாய் உள்ளவனை, மாறுபாட்டின்கண் வெல்லுதல் யாவர்க்கும் அரிது. (7)

8. சொல்லப்படுங் கருத்துகளை நிரல்படக் கோத்து இனிதாகச் சொல்ல வல்லாரைப் பெற்றால், உலகம் விரைந்து அவருடைய ஏவலைக் கேட்டு நடக்கும். (8)

9. குற்றமற்றவையாகிய சில சொற்களைச் சொல்லத் தெரியாதவர் உண்மையாகவே பல சொற்களைச் சொல்லிக் கொண்டிருக்க விரும்புவர்.

*''சில்லெழுத்தி னானே பொருளடங்கக் காலத்தால்*
*சொல்லுக செவ்வி அறிந்து''* - *ஆசார. 76*

என்பது ஆசாரக்கோவை. (9)

10. தாம் கற்று வைத்த நூலைப் பிறரறியும் வண்ணம் விரித்துரைக்க மாட்டாதவர், கொத்தாக அழகு பெற மலர்ந்திருந்த போதிலும் மணம் கமழாத மலரைப் போன்றவர். (10)

## பிரிவாற்றாமை

**1. செல்லாமை யுண்டேல் எனக்குரை; மற்றுநின்**
**வல்வரவு வாழ்வார்க் குரை**

**2. இன்கண் உடைத்தவர் பார்வல்; பிரிவஞ்சும்**
**புன்கண் உடைத்தால் புணர்வு**

**3. அரிதரோ தேற்றம் அறிவுடையார் கண்ணும்**
**பிரிவோர் இடத்துண்மை யான்**

**4. அளித்தஞ்சல் என்றவர் நீப்பின் தெளித்தசொல்**
**தேறியார்க் குண்டோ தவறு?**

5. ஓம்பின் அமைந்தார் பிரிவோம்பல்; மற்றவர்
நீங்கின் அரிதால் புணர்வு
6. பிரிவுரைக்கும் வன்கண்ணர் ஆயின் அரிதவர்
நல்குவர் என்னும் நசை
7. துறைவன் துறந்தமை தூற்றாகொன் முன்கை
இறைஇறவா நின்ற வளை
8. இன்னாதி னன்இல்ஊர் வாழ்தல்; அதனினும்
இன்னாது இனியார்ப் பிரிவு
9. தொடிற்சுடின் அல்லது காமநோய் போல
விடிற்சுடல் ஆற்றுமோ தீ
10. அரிதாற்றி அல்லல்நோய் நீக்கிப் பிரிவாற்றிப்
பின்னிருந்து வாழ்வார் பலர்

## செய்யுட் பகுப்பு முறை

| | | |
|---|---|---|
| தான் பிரிவதாகச் சொன்ன தலைமகனிடம் தோழி கூறுதல் | - | 1 |
| தலைமகன் பிரிவினைத் தலைமகள் குறிப்பால் அறிந்து, தோழிக்குக் கூறுதல் | - | 2, 3, 4, 5 |
| தலைமகன் பிரிவினைப் பற்றித் தோழி தலைமகளுக்குக் கூறும் போது, தலைமகள் மறுத்துக் கூறுதல். | - | 6,7,8 |
| தலைவன் பிரிந்த போது, அவளுக்கு ஆறுதல் கூறும் தோழிக்குத் தலைவி கூறுதல் | - | 9,10 |
| இனன் இல்ஊர் | - | நம்மவர் இல்லாத ஓர் அயலூர் |
| நசை | - | விருப்பம் |
| நல்குவர் | - | அருளுவர் |
| நீப்பின் | - | பிரிவாராயின் |
| பார்வல் | - | பார்வை |
| புன்கண் | - | துன்பம் |
| வல்வரவு | - | விரைந்த வருகை |

## பொருள் விளக்கம்

1. இக்குறள், தலைமகனுக்குத் தோழி கூறுவதாக அமைகிறது. தலைவனே, நீ எம்மைப் பிரியாதிருப்பாய் எனின் அதனை எனக்குச் சொல். நான் சென்று விரைவில் வருவேன் எனச் சொல்லுவாயாயின், அதனை நீ வரும்போது உயிரோடு இருப்பவருக்குச் சொல்

'வாழ்வார்க்கு உரை' என்றதனால், தலைவன் பிரிந்தால் தலைவி உயிர் தரியாள் எனக் குறிப்பால் உணர்த்தப்பட்டது.

இச்செய்யுள் தொல்காப்பியப் பொருள் அதிகாரத்தின் நூற்பா 222க்கு விளக்க மேற்கோளாக விளங்குகிறது.

*''வருத்த மிகுதி சுட்டுங் காலை*
*உரித்தென, மொழிப வாழ்க்கையுள் இரக்கம்''*

என்பது அந்நூற்பா.

*''என்னோடு சொல்லுக சொல்லாமை உண்டெனி னீரமதி*
... ... ...
*பொன்னோடு சொல்லுக நீநின் செலவைப் பொருள்நினைத்து''*

எனத் திருவெங்கைக் கோவைத் தலைவி, தலைவனைப் பிரியமாட்டாது கூறுவதை நோக்குக.

*தன்பதியின் செல்கையினால் தாவினதி யாயினாள்*
*என்பர் கவுசி இரங்கேசா - அன்பரே*

எனத் தோழியின் கூற்றாக இரங்கேச வெண்பா கூறி இக்குறள் கொண்ட செய்யுள் பொருளை நிறைவு செய்கிறது.

இக்குறளில் தலைவனின் எண்ணமும் அவன் பிரிந்தால் ஏற்படும் விளைவும் கூறப்படுகின்றன. (1)

2. இக்குறளும் இதனைத் தொடரும் பிற மூன்று குறள்களும் தலைவன் பிரிவானோ என எண்ணும் தலைவியின் கூற்றாகும்.

அவர் பார்வை எனக்கு இன்பம் தருவதாக உள்ளது. ஆனால் என் உடனிருக்கும் போது, பிரிவாரோ எனும் எண்ணம் வந்து அப்பார்வை எனக்குத் துன்பத்தைத் தருகிறது.

தலைவியின் மென்மை உள்ளமும் அவள் தலைவன்பால் கொண்டிருக்கும் அன்பும் இக்குறளால் உணர்த்தப்படுகின்றன.

தலைவனின் பார்வை ஆகிய செயல் ஒன்று தான். ஆனால் அது தலைவியின் எண்ணப் போக்கால் 'இன்கண்' ஆகவும் 'புன்கண்' ஆகவும் (விளைவு) தோன்றுகிறது. (இன்கண் - இன்பப் பார்வை; புன்கண் - துன்பப் பார்வை)

கற்புக் காலத்தில் தலைவி கூற்று நிகழும் இடங்களாகத் தொல்காப்பியம் பலவற்றைக் குறிக்கிறது. அவற்றுள் ஒன்று 'இன்பமும் இடும்பையும் ஆகிய இடத்து' (தொல்காப்பியம், பொருள் 145) என்பதாகும். இவ்விலக்கணத்திற்கு இலக்கியமாக அமைவது இக்குறள். (2)

3. இக்குறளின் பொருளைக் கீழ்க்காணுமாறு இயைத்துக் காண வேண்டும்.

அறிவு (அறிதல்) உடையார் கண்ணும்
பிரிவு ஓரிடத்து உண்மையான், (அவர் கூறும்)
தேற்றம் (ஆறுதல்) அரிது

அதாவது,

என்னைப் பிரியும் நிலை ஏற்படும் என அவர் அறிவார். இருப்பினும் அவர் எனக்கு ஆறுதல்மொழி கூறுகிறார். எனவே அவர் கூறும் கருணை மொழி ஏற்க இயலாததாய் (அரிதாக) உள்ளது.

இக்குறள் கொண்டுள்ள கருத்தினை,

*அஞ்சுவல் வாழி தோழி சென்றவர்*
*நெஞ்சுணத் தெளிந்த நம்வயின்*
*வஞ்சஞ் செய்தல் வல்லின வாறே*

எனும் செய்யுளும் கொண்டுள்ளது. இச்செய்யுள் தொல்காப்பிய உரையாசிரியர் இளம்பூரணரால் காட்டப்படுகிறது. (3)

4. தோழியே, களவுக் காலத்தில் 'உன்னைப் பிரியேன்' எனக் கருணை மொழி கூறியவர் எம் தலைவர். அவர் இன்று பிரிந்து செல்கிறார். அவர் அன்று சொன்ன சொல்லை நம்பித் தெளிவடைந்தோர் மீது தவறு உண்டோ? இல்லை.

தலைவி தன்னைப் படர்க்கையில் தேறியோர் எனக் குறிக்கிறாள்.

அஞ்சல் - அஞ்சாதிருக்க. அல் ஈற்று எதிர்மறை வினைமுற்று.

'பிரியேன் என்ற தலைவன் இன்று பிரிய எண்ணுகிறான். அவன் அன்று (களவுக் காலத்தில்) சொன்ன சொல்லை நான் முழுமையாக நம்பினேன். என் மீது தவறு இல்லை' எனத் தலைவி கூறுவது அவளுடைய களங்கமற்ற அன்பை எடுத்துக்காட்டுகிறது.

இக்குறளை, முதுமொழி மேல் வைப்பு
*''சூளுறவு செய்திறைவர் தோழர் பிரிவறிந்த*
*கோல்வளையார் கூறுவது தோழிக்குச் - சால''*

என உரைத்து மேற்கோள்படுத்துகிறது.

5. ''என் உயிரைக் காக்க வேண்டுமாயின் அவர் என்னை நீங்கிச் செல்வதைத் தவிர்ப்பாராக. அவர் நீங்கினால் மீண்டும் அவரோடு சேருதல் இயலாதாகும்''

இது தலைவியின் கூற்று. இதனைத் தோழி தலைவனுக்கு உரைத்ததோடு (குறள்) ஒப்பு நோக்குக. தோழி தலைவிக்குக் கூறியவாறே, தலைவியின் எண்ணம் உள்ளது.

இக்குறளில் 'ஓம்பு' எனும் சொல், இரண்டு முறை பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. ஆனால் வெவ்வேறு பொருளில் உள்ளது. ஓம்புதல் என்பதற்குக் காத்தல், தவிர்த்தல் என இரு பொருள்கள் உள. (5)

6. அடுத்து வரும் மூன்று குறள்களும், தலைமகனின் பிரிவினைத் தலைமகளுக்குத் தோழி உரைக்கும் போது அவளிடம் தலைவி கூறுவதாக அமைவனவாகும்.

''எம் தலைவர் தாம் பிரிந்து செல்வதை நம்மிடம் சொல்லும் அளவிற்குக் கொடுமை உடையவராயிருப்பின் அத்தகையோர் திரும்பி வந்து அன்பு காட்டுவார் என்று ஆசைப்படுதல் பயனற்றதாகும்''

முந்தைய குறள், தலைவி தான் கொண்டுள்ள உணர்வினைத் தெரிவிப்பதாக உள்ளது. இக்குறள், தலைவனின் எண்ணத்தை எதிர் மறுப்பதாக உள்ளது. இக்குறளை இலக்கண நூலாகிய வீரசோழியம் எதிர்மறுத்தல் என்னும் தந்திர உத்திக்கு மேற்கோளாகக் காட்டியுள்ளது. (6)

7. ''எம் தலைவன் பிரியலுற்றதை என் கையிலிருக்கின்ற வளையல்கள், கழன்று தெரிவிக்கின்றன. நீ தோழி அதனை (தலைவன் பிரிவினை)க் கூறவும் வேண்டுமோ?

தோழி, தலைவியைத் தேற்றுதற்காக, அவன் பிரியான் எனப் பொய்யுரைத்தாள். ஆனால் தலைவி அவள் மொழிகளை நம்பவில்லை. தான் தலைவன் பிரிவை அறிந்திருப்பதைத் தன் உடல் மெலிவே காட்டுவதாகக் கூறுகிறாள். தலைவி, தலைவன் பற்றித் தெளிந்தமை இங்கு உணர்த்தப்படுகிறது.

இக்குறள் தோழியைப் புலந்து கூறியதாகவும் கொள்ளத்தக்கது.

*''துறைநனி ஊரனை உள்ளிஎன்*
*இறையோர் எல்வளை நெகிழ்போ டும்மே''*

என்னும் ஐங்குறு நூற்றுச் செய்யுள் வரிகளும்,

*அறைபறை யானை அலங்குதார்க் கிள்ளி*
*முறைசெயும் என்பரால் தோழி - இறையிறந்த*
*அங்கோ லணிவளையே சொல்லாதோ மற்றவன்*
*செங்கோன்மை செந்நின்ற வாறு*

எனும் முத்தொள்ளாயிர வெண்பாவும், இக்குறள் கருத்தைக் கொண்டுள்ளன.

8. இக்குறளின் பொருளை,

*இனன் (இனம்) இல் ஊர் வாழ்தல் இன்னா அதனினும்*
*இனியார்ப் பிரிவு இன்னாது*

என இயைத்துக் காண வேண்டும்.

நம், குறிப்பறியாத இனத்தவர் உள்ளோர் ஊரில் வாழ்தல் துன்பம் பயப்பதாகும். அதனினும் துன்பம் பயப்பது, நம் மனங்கவர்ந்த தலைவரைப் பிரிந்து வாழ்தல்.

நம் இனம் எனத் தலைவி, தோழியைக் குறிப்பால் உணர்த்தி அவள்மீது குற்றம் காண்கிறாள்.

இக்குறட்பாவினைச் சோமேசர் முதுமொழி வெண்பா, சிவசிவ வெண்பா, திருத்தொண்டர் வெண்பா ஆகியன மேற்கோளாக்கிக் கதைத் தலைவியின் துயரினை எடுத்துக்காட்டுகின்றன.

*''வாழ்விழந்த இன்னலிலும் வாசவர்கோன் மிக்குநொந்தான்*
*சூழ்ச்சியை முன்பிரிந்து சோ மேசா - வீழ்வார்க்கு*
*இன்னா தினனில்லூர் வாழ்தல் அதனினும்*
*இன்னா தினியார்ப் பிரிவு''* (சோமேசர்)

*''கோதைவரி விற்றடக்கைக் கொண்டல் பிரிவாற்றாமல்*
*சீதைவனம் போனாள் சிவசிவா - ஓதுமிடத்து''* (சிவசிவ)

*''நாவலர்கோ மான்கயிலை நாளைப்போம் என்றுமுன்போய்*
*மேவிமிழி லைக்குறும்பர் வீற்றிருந்தார் - யாவருக்கும்''* (திருத்) (8)

9. தீ தன்னைத் தொட்டால்தான் சுடுமேயன்றி, காமமாகிய நோய் போலத் தன்னை நீங்கிச் சென்றால் சுடும் ஆற்றல் உடையதன்று.

காமம் தீயைப் போன்று, தான் உடைய இடத்தைச் சுடும் என்றுரைத்த தோழிக்கு, மறுத்துக் கூறுவதாக அமைகிறது இக்குறள்.

சொக்கநாதர் மீது காதல் கொண்ட பெண் தமிழை அவர் பால் தூது விடுவதாக அமைந்த இலக்கியம் தமிழ்விடு தூது. அதன் கதைத் தலைவி

*''வெந்தீக்குள் ளேகிடந்தும் வேவாய்என் பார்காமச்*
*செந்தீச் சுடாதிருக்கச் செய்யாயோ''*

எனத் தன் காதல் தலைவனை வேண்டுவது, இக்குறளோடு ஒப்பு நோக்கத்தக்கது.

*''நீரின் தண்மையும் தீயின் வெம்மையும்*
*சாரச் சாரச் சார்ந்து*
*தீரத் தீரும்*
*சாரனாடன் கேண்மை*
*சாரச் சாரச் சார்ந்து*
*தீரத் தீரத் தீர்பொல் லாதே''*

எனும் பழைய உரைச் செய்யுளும்,

*உள்ளினும் சுட்டிடும் உணரும் கேள்வியின்*
*கொள்ளினும் சுட்டிடும் குறுகி மற்றதைத்*
*தள்ளினும் சுட்டிடும் தன்மை ஈதினால்*
*கள்ளினும் கொடியது காமத் தீயே*

என வரும் கந்த புராணச் செய்யுளும் இவண் ஒப்பு நோக்கத்தக்கன. (9)

10. தலைவன் இல்லாமையினை உணர்த்திய போது அதற்கு உடன் பட்டு, (பிரிந்த வழி ஏற்படும்) அல்லல் நோயினை நீக்கிப், பிரிவைப் பொறுத்து வாழ்பவர் பலராக இருக்கலாம் (ஆனால் நான் இல்லை என்பது குறிப்பு)

'தலைவியர் பலர் பிரிவினைப் பொறுத்திருப்பர்; நீயோ அவ்வாறில்லை' எனச் சொல்லிய தோழிக்கு உரைப்பதாக இக்குறள் அமைகிறது.

*''உண்கண் நீரோடு ஓராங்கு தணப்ப*
*உள்ளா தாற்றல் வல்லு வோர்க்கே''*

என்பன குறுந்தொகைப் பாடலடிகள்.

**திறனறி வினாக்கள்**

**பலவுள் தெரிவு**

1. ***மாறியிருப்பவர் யார்?***

அ. நான்முகனார் ஆ. நக்கீரர்
இ. செந்நாப் போதார் ஈ. பெருநாவலர்

2. ***திருக்குறள் பற்றியதான கீழுள்ள கூறுகளுள் எது சரி?***

அ. அறத்துப்பால், காமத்துப்பால் ஆகிய இரண்டுமே புலவர் கூற்றாக உள்ளன.

ஆ. அறத்துப்பால், காமத்துப்பால் ஆகிய இரண்டுமே கதைமாந்தர் கூற்றாக உள்ளன.

இ. அறத்துப்பால் புலவர் கூற்றாகவும் காமத்துப்பால் கதை மாந்தர் கூற்றாகவும் உள்ளன.

ஈ. அறத்துப்பால் கதைமாந்தர் கூற்றாகவும் காமத்துப்பால் புலவர் கூற்றாகவும் உள்ளன.

3. ***கீழுள்ள எதனிலிருந்து தி.பி. ஆண்டு கணக்கிடப்படுகிறது?***

அ. கி.பி. 100 ஆ. கி.பி. 31 இ. கி.மு. 33 ஈ. கி.மு. 31

4. ***ஆகுபெயர் உள்ள பாடலடி எது?***

அ. ஒழுக்கம் உடைமை குடிமை ஆ. ஒழுக்கத்தின் ஒல்கார் உரவோர்
இ. அழுக்காறு உடையான்கண் ஆக்கம் ஈ. உலகத்தோடு ஒட்ட ஒழுகல்

5. ***உள்ளதன் பெருமையும் இல்லதன் சிறுமையும் உணர்த்தும் குறள் எது?***

அ. ஒழுக்கம் விழுப்பம் தரலான் ஒழுக்கம்
உயிரினும் ஓம்பப் படும்.

ஆ. அழுக்கா றுடையான்கண் ஆக்கம்போன் றில்லை
ஒழுக்க மிலான்கண் உயர்வு

இ. ஒழுக்கம் உடையார்க்கு ஒல்லாவே தீய
வழுக்கியும் வாயாற் சொலல்

ஈ. உலகத்தோ டொட்ட ஒழுகல் பலகற்றும்
கல்லார் அறிவிலா தார்.

6. ***''ஒழுக்கத்தின் ஒல்கார் உரவோர் இழுக்கத்தின்***
***ஏதம் படுபாக் கறிந்து'' - இக்குறள் ஒழுக்கத்தின் எந்நிலையை உணர்த்துகிறது.***

அ. சிறப்பு ஆ. வரையறை இ. பயன் ஈ. செயல்

7. ***கீழுள்ள குறள்களுள் எது ஒழுக்கத்தின் தன்மையினைக் கூறுகிறது?***

அ. ஒழுக்கம் விழுப்பம் தரலான் ஒழுக்கம்
உயிரினும் ஓம்பப் படும்.

ஆ. பரிந்தோம்பிக் காக்க ஒழுக்கம்; தெரிந்தோம்பித்
தேரினும் அஃதே துணை.

இ. விரைந்து தொழில்கேட்கும் ஞாலம் நிரந்தினிது
சொல்லுதல் வல்லார்ப் பெறின்.

ஈ. இணரூழ்த்தும் நாறா மலரனையர் கற்ற(து)
உணர விரித்துரையா தார்.

8. ***அரிதரோ தேற்றம் அறிவுடையார் கண்ணும்***
***பிரிவோர் இடத்துண்மை யான். -இக்குறளில் யாருடைய தேற்றம் குறிக்கப்படுகிறது?***

அ. அறிவைப் பெற்றவர்கள் ஆ. அறிந்தவர்கள்
இ. தெளிவு பெற்றவர்கள் ஈ. பிரிந்தவர்கள்

9. ***அளித்தஞ்சல் என்றவர் நீப்பின் தெளித்தசொல்***
***தேறியார்க் குண்டோ தவறு? - இதனுள் படர்க்கையில் குறிக்கப்பெறுபவர் யார்?***

அ. தலைவன் ஆ. தலைவி இ. தோழி ஈ. வேறொருவர்

10. ***இன்னாதி னன்இல்ஊர் வாழ்தல்; அதனினும்***
***இன்னாது இனியார்ப் பிரிவு - இதனுள் தோழியைக் குறிப்பால் உணர்த்தும் சொல் எது?***

அ. இனன் ஆ. ஊர் இ. இனியார் ஈ. இல்ஊர்

11. ***காதல் தலைவியின் எண்ணத்தை எதிர்மறுப்பதாக அமையும் குறள் எது?***

அ. அரிதரோ தேற்றம் அறிவுடையார் கண்ணும்
பிரிவோர் இடத்துண்மை யான்.

ஆ. அளித்தஞ்சல் என்றவர் நீப்பின் தெளித்தசொல்
தேறியார்க் குண்டோ தவறு

இ. ஓம்பின் அமைந்தார் பிரிவோம்பல்; மற்றவர்
நீங்கின் அரிதால் புணர்வு.

ஈ. பிரிவுரைக்கும் வன்கண்ணர் ஆயின் அரிதவர்
நல்குவர் என்னும் நசை.

12. ***துறைவன் துறந்தமை தூற்றாகொள் முன்கை***
***இறைஇறவா நின்ற வளை? - இக்குறளின் தலைவியின் உள்ள இயல்பு எத்தகையதாகக் காணப்படுகிறது.***

அ. தலைவனைப் பழித்தல் ஆ. தன்னைத் தேற்றல்

இ. தோழியொடு புலத்தல் ஈ. தலைவனொடு புலத்தல்

13. ***அளித்தஞ்சல் என்றவர் நீப்பின் தெளித்தசொல்***
***தேறியார்க் குண்டோ தவறு - இக்குறளின் பொருளை அறிந்து கீழுள்ள கூற்றுகளுள் சரியானதைத் தேர்ந்தெடுக்கவும்.***

அ. அளித்தஞ்சல், தெளித்தசொல் ஆகியன இரண்டும் தலைவனுக்குரியனவாகும்.

ஆ. அளித்தஞ்சல் தலைவனும் தெளித்த சொல் தலைவிக்கும் உரியன

இ. அளித்தஞ்சல் தலைவிக்கும் தெளித்த சொல் தலைவனுக்கும் உரியன.

ஈ. அளித்தஞ்சல், தெளித்த சொல் ஆகிய இரண்டும் தலைவிக்கு உரியன

14. ***கீழுள்ள எக்குறளில் ஒரே சொல் மாறுபட்ட இருபொருளில் வந்துள்ளது.***

அ. இன்னா தினனில்லூர் வாழ்தல் அதனினும்
இன்னா தினியார் பிரிவு

ஆ. தொடிற்சுடின் அல்லது காமநோய் போல
விடிற்சுடர் ஆற்றுமோ தீ

இ. அரிதாற்றி அல்லனோய் நீக்கிப் பிரிவாற்றிப்
பின்னிருந்து வாழ்வோர் பலர்

ஈ. ஓம்பின் அமைந்தார் பிரிவோம்பல் மற்றவர்
நீங்கின் அரிதால் புணர்வு

**பத்திவினா**

15. ஒழுக்கம் காக்கப்படவேண்டுவதற்குத் திருவள்ளுவர் கூறும் காரணங்கள் யாவை?
16. ஒழுக்கத்திற்குத் திருவள்ளுவர் தரும் வரையறை யாது?
17. தீயொழுக்கத்தின் பின்விளைவாகத் திருவள்ளுவர் கூறுவது யாது?
18. சொல்லாலும் செயலாலும் வரும் ஒழுக்கங்கள் பற்றித் திருவள்ளுவர் கூறுவன யாவை?
19. 'ஆக்கமும் கேடு மதனால் வரும்' - எனக் கூறித் திருவள்ளுவர் அறிவுறுத்துவது யாது?
20. சொல்வன்மைக்குத் திருவள்ளுவர் தரும் வரையறை யாது?
21. 'செல்லாமை யுண்டேல்.....' எனும் குறள் தலைவி பற்றித் தரும் குறிப்பு யாது?
22. அளித்தஞ்சல் என்றவர் நீப்பின் தெளித்தசொல் தேறியார்க் குண்டோ தவறு - இக்குறளில் யாருடைய தவறு சுட்டப்படுகிறது? ஏன் நிகழ்ந்தது?
23. ''துறைவன் துறந்தமை தூற்றாகொன் முன்கை யிறையிறவா நின்ற வளை'' - இக்குறளின் பொருளை நும் சொந்த நடையில் தருக.
24. காமத்திற்கும் தீக்கும் உள்ள ஒற்றுமை வேற்றுமையினைத் திருக்குறள் வழி நின்று கூறுக.

**கட்டுரை வினா (120-150 சொற்களில்)**

25. இருவேறு தன்மைகளை எடுத்துரைத்து, ஒழுக்கத்தின் மேன்மையினைத் திருவள்ளுவர் எவ்வாறு வலியுறுத்துகிறார் (குறிப்பு: குறள் எண். 5,6,7,8 ஆகியவற்றின் விளக்கம்)
26. ஒழுக்கம்உள்வழிப்படும் குணத்தையும் இல்வழிப்படும் குற்றத்தையும் உவமை வழி வள்ளுவர் விளக்கும் திறத்தை எடுத்துக்காட்டுக. (குறிப்பு : ஒழுக்கமுடைமை குறள் 5-உடன் அழுக்காறாமை குறள் 6ஐ ஒப்பிட்டு விடை தருக).
27. திருவள்ளுவர் வழி நின்று சொல்வன்மையினை வரையறுத்து அதன் சிறப்பினை எடுத்துக்காட்டுக.
28. திருக்குறள் பிரிவாற்றாமை அதிகாரத்திலுள்ள கருத்துகள் பிற இலக்கியங்களில் உள்ள தன்மையினை எடுத்துக் காட்டுக.
29. திருக்குறள், பிரிவாற்றாமை அதிகாரத் தலைவியின் பண்பின் சிறப்பினை எடுத்துக்காட்டுக.
30. திருவள்ளுவரின் சொல்லாட்சித் திறனைப் ''பிரிவாற்றாமை'' அதிகாரம் கொண்டு விளக்குக.

# III. சங்க இலக்கியங்கள்

தமிழக வரலாற்றில் கி.பி. இரண்டாம் நூற்றாண்டுக்கு முற்பட்ட காலம் சங்க காலம் எனப்படும். அக்கால அளவில் தென்மதுரை, கபாடபுரம், மதுரை ஆகிய பாண்டியன் தலைநகர்களில், முறையே முதல் சங்கம், இடைச்சங்கம், கடைச் சங்கம் ஆகியன இயங்கின. தமிழ் ஆய்வு மன்றங்களாக விளங்கிய அவற்றில் அரிய இலக்கியங்கள்இயற்றப் பெற்றன. அவ்வமைப்புகள் எல்லாம் கால வெள்ளத்தில் மறைந்தன. அங்கு படைக்கப்பட்ட இலக்கியங்களும் மறைந்தன. எஞ்சியன எட்டுத் தொகை பத்துப்பாட்டு எனத் தொகுக்கப்பெற்றன.

செய்யுள் தொகுப்பின் தொகுப்பாக விளங்குவது எட்டுத் தொகை. இவற்றுள் எட்டுத் தொகை நூற்கள் இடம் பெறுகின்றன.

நற்றிணை, குறுந்தொகை, ஐங்குறுநூறு, பதிற்றுப்பத்து, பரிபாடல், கலித்தொகை, அகநானூறு, புறநானூறு ஆகிய எட்டும் எட்டுத் தொகையாகும். இவற்றுள் பதிற்றுப்பத்து, கலித்தொகை ஆகிய இரண்டனுள் ஒவ்வொரு செய்யுளும் புறநானூற்றில் இரு செய்யுள்களும் நமக்குப் பாடமாக உள்ளன.

## 1. பதிற்றுப்பத்து

பத்து + பத்து = பதிற்றுப்பத்து. சேரமன்னர் பதின்மரைப் புலவர் பதின்மர் பத்துப் பத்தாகப் பாடிய பாடல்களின் தொகுப்பு; ஆகையால் இந்நூல் 'பதிற்றுப் பத்து' என்று வழங்கப் பெறுவதாயிற்று. எட்டுத்தொகை நூல்களுள் நான்காவதாக அமைந்துள்ளது. இந்நூலின் முதல் பத்தும் இறுதிப் பத்தும் கிடைக்கவில்லை. ஏனைய எட்டுப் பத்துகளே கிடைத்துள்ளன. அவை (8 × 10 = 80) எட்டுச் சேர மன்னர்களின் வரலாற்றை விரித்துரைக்கின்றன. நூலைத் தொகுத்தோர், தொகுப்பித்தோர் யார் எனவும் தெரியவில்லை. இன்றைய கேரள மாநில வரலாற்றைப் பதிற்றுப்பத்திலிருந்தே தொடங்குகின்றனர். அறியப்பட்ட செய்யுள்களிலிருந்து பாடியோர், பாடப்பட்டோரைக் கீழுள்ள அட்டவணை காட்டுகிறது.

| பகுதி | பாடிய புலவர் | பாடப்பட்ட சேரமன்னர் |
|---|---|---|
| முதல்பத்து | - | - |
| இரண்டாம் பத்து | குமட்டூர்க் கண்ணனார் | இமயவரம்பன் நெடுஞ்சேரலாதன் |
| மூன்றாம் பத்து | பாலைக் கோதமனார் | இமயவரம்பன் தம்பி பல்யானைச் செல்கெழுகுட்டுவன் |
| நான்காம் பத்து | காப்பியாற்றுக் காப்பியனார் | களங்காய்கண்ணி நார்முடிச் சேரல் |
| ஐந்தாம் பத்து | பரணர் | கடல்பிறக்கோட்டிய செங்குட்டுவன் |

இந்நூல் முழுவதிலும் 'பாடாண்திணை' என்னும் ஒரே புறத்திணையில் அமைந்த பாடல்களே உள்ளன. துறை, வண்ணம், தூக்கு, பாடலின் பெயர் ஆகியவை ஒவ்வொரு பாடலின் இறுதியிலும் குறிக்கப் பெற்றிருப்பது தனிச்சிறப்பு. ஒவ்வொருபத்தின் இறுதியிலும், அப்பத்து யாரைப் பற்றி யாரால் பாடப்பெற்றது; பாடியவர் பெற்ற பரிசில், பாட்டுடைத் தலைவனின் சிறப்பு, அவன் எத்தனை ஆண்டுகள் சேரநாட்டை ஆண்டான் ஆகிய இன்றியமையாத செய்திகளை உள்ளடக்கிய 'பதிகம்' இடம் பெற்றிருப்பது மற்றொரு சிறப்பு. ஒவ்வொரு பாடலும் பொருளினாலோ, அடையினாலோ நயமிக்க தொடர் ஒன்றினாலோ பெயரிட்டு அழைக்கப்படுகிறது.

இந்நூல் சேரநாட்டை ஆண்ட மன்னர்களின் வீரம், வெற்றி, அரசியல், ஈகை, புகழ், நற்பண்பு ஆகியனவற்றை விளக்குகிறது. சேரநாட்டுத்தலை நகரம், சிற்றூர்கள், மலைகள், ஆறுகள், இயற்கை வளங்கள், வாழ்க்கை முறைகள், தொழில் வகைகள் முதலியனவற்றை அறிய இவ்விலக்கியம் உதவுகிறது. இவ்விலக்கியத்திலிருந்து அறியப்படும் சேரர் மரபுகளைக் கீழ்க்காணும் வரைவு காட்டுகிறது.

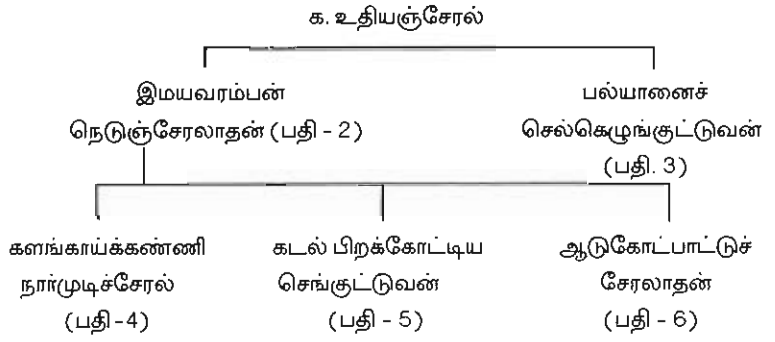

உ. அந்துவஞ்சேர லிரும்பொறை
செல்வக்கடுங்கோவாழியாதன், (பதி. 7)
|
தகடூர் எறிந்த பெருஞ்சேரல்
இரும்பொறை (பதி. 8)
|
இளஞ்சேரல் இரும்பொறை
(பதி. 9)

குறிப்பு :

1. பதிற்றுப்பத்திற் காணப்படும் சேரர் உதியஞ்சேரல் வழியினரும், இரும்பொறை வழியினரும் என இரு வழியினர்.

2. இமயவரம்பன் நெடுஞ்சேரலாதன் மக்களுள் கடல் பிறக்கோட்டிய செங்குட்டுவன், நெடுஞ்சேரலாதற்குச் சோழன் மணக்கிள்ளி மகள் பால் தோன்றியவன்; மற்றையோர் வேளாவிக்கோமான் மகள் வயிற்றிற் பிறந்தோராவர்.

சங்ககாலப் புலவருள் சிறப்புக்குரியவர் பரணர். இவரொடு சமகாலப் புலவர் கபிலர். இவருடைய செய்யுள்கள் வரலாற்று நிகழ்ச்சிகள் பலவற்றை உணர்த்துவனவாக அமைந்துள்ளன. சேரன் செங்குட்டுவனைப் பதிற்றுப்பத்தின் ஐந்தாம் பத்தில் பாடியுள்ளார். இதன் பொருட்டு, உம்பற் காட்டுவருவாயும், அவன் மகன் குட்டுவனையும் பரிசிலாகப் பெற்றார். அகநானூறு, குறுந்தொகை, நற்றிணை, புறநானூறு ஆகிய பிற சங்க நூற்களிலும் இவர் இயற்றிய செய்யுள்கள் காணப்படுகின்றன.

ஐந்தாம் பத்தில் ஐந்தாவதாக அமைந்துள்ள செய்யுளை இயற்றியவர் பரணர். பாடமாக இடம் பெற்றுள்ள செய்யுள் 'ஊன்றுவை யடிசில்' எனும் தலைப்புடையது.

**ஊன்றுவை யடிசில்**

**பொலம்பூந் தும்பைப் பொறிகிளர் தூணிப்**
**புற்றடங் கரவி னொடுங்கிய வம்பின்**
**நொசிவுடை வில்லி னொசியா நெஞ்சிற்**
**கனிறெறிந்து முரிந்த கதுவா யெஃகின்**
**விழுமியோர் துவன்றிய கன்கு ணாட்பின்** 5
**எழுமுடி மார்பி னெய்தியச் சேரல்**
**குண்டுகு ணகழிய மதில்பல கடந்து**

**பண்டும் பண்டுந்தா முள்ளழித் துண்ட**
**நாடுகெழு தாயத்து நனந்தலை யருப்பத்துக்**
**கதவங் காக்குங் கணையெழு வன்ன** 10
**நிலம்பெறு திணிதோ ளுயர வோச்சிப்**
**பிணம்பிறங் கழுவத்துத் துணங்கை யாடிச்**
**சோறுவே றென்னா *ஊன்றுவை யடிசில்***
**ஒடாப் பீட ருள்வழி யிறுத்து**
**முள்ளிடு பறியா வேணித் தெவ்வர்**
**சிலைவிசை யடக்கிய மூரி வெண்டோல்** 15
**அனைய பண்பிற் றானை மின்னர்**
**இனியா ருளரோநின் முன்னு மில்லை**
**மழைகொளக் குறையாது புனல்புக நிறையாது**
**விலங்குவளி கடவுந் துளங்கிருங் கமஞ்சூல்**
**வயங்குமணி யிமைப்பின் வேலிடுபு**
**முழங்குதிரைப் பனிக்கடன் மறுத்திசி னோரே.** 20

**- பரணர்**

| | | |
|---|---|---|
| பெயர் | : | ஊன்றுவை யடிசில். |
| (பாடப்பட்டோன் | : | கடல்பிறக் கோட்டிய செங்குட்டுவன்) |
| திணை | : | பாடாண் |
| துறை | : | செந்துறைப் பாடாண் பாட்டு |
| வண்ணம் | : | ஒழுகுவண்ணம் |
| தூக்கு | : | செந்தூக்கு |

***திணை : பாடாண் :*** பாடு + ஆண் + திணை = பாடாண்திணை. பாடப்படும் சிறப்பமைந்த ஆண்மகனது ஒழுகலாறு. அஃதாவது பாடப்படும் ஆண்மகனின் வெற்றி, புகழ், வீரம், கொடை, அருள் முதலிய பண்புகளைத் தெரிந்து பாடிப்புகழ்வது.

***துறை :*** செந்துறைப் பாடாண் பாட்டு.

விகார வகையான் அமரராக்கிச் செய்யும் அறுமுறை வாழ்த்தைப் போலன்றி, உலகத்துள் இயற்கை வகையான் இயன்ற மக்களைப் பாடுதல். (தெய்வமாக்கிக் கூறாமல் இயற்கையாய்ப் பாடுவது - மக்களைப் பாடும் பாட்டு)

*''வழங்கியன் மருங்கின் வகைபட நிலைஇ....''* (தொல் - பொருள் -82)

***வண்ணம் : ஒழுகுவண்ணம்***

இருபது வண்ணங்களுள் ஒன்று ஒழுகு வண்ணம் (வண்ணம் - சந்த வேறுபாடு) 'முடியாதது போன்று முடிந்து நிற்றலும், முடிந்தது போன்று முடியாது நிற்றலுமாகிய அகப்பாட்டு, புறப்பாட்டு வண்ணங்கள் போலில்லாது ஒழுகிய ஓசையால் செல்வது.

*''ஒழுகு வண்ணம் ஓசையி னொழுகும்''* (தொல் - பொருள் -538)

***தூக்கு : செந்தூக்கு***

செய்யுளின் அடிவரையறையைக் கொண்டு பாக்களை இன்ன 'பா' என்று துணிந்து கூறுவது 'தூக்கு' ஆகும். செந்தூக்கு என்பது பாவகை நான்கனுள் ஆசிரியப் பாவைக் குறிக்கும். வேற்று அடி விரவாது, பாட்டு முழுவதும் அளவடி பெற்று, ஈற்று அயலடி முச்சீருடைய 'நேரிசை ஆசிரியப்பா'வாக அமையின் செந்தூக்கு எனப்படும்.

***பெயர் : ஊன்றுவை யடிசில்***

மன்னனுக்கு ஒரு வகை உணவும் மற்றப் படை மறவர்களுக்கு வேறுவகை உணவும் என்று பிரித்துக் கொள்ளாமல், அனைவருக்கும் ஒரே வகை உணவாகச் சமைக்கப்படும் உணவு ஊன்றுவையடிசில் என்று (வரி:13) சிறப்பித்துக் கூறப்படுவதால் இப்பாட்டிற்கு இது பெயராயிற்று.

**சொற்பொருள் விளக்கம்**

| | | |
|---|---|---|
| அகழி | - | அகழப் பெற்ற பள்ளம் |
| அருப்பம் | - | அரண் |
| அழுவம் | - | போர்க்களம் |
| இடுபு | - | இடுதல்<br>முள்ளிடுபு - முள்வேலியிடுதல்<br>வேலிடுபு - வேற்படையைச் செலுத்தல் |
| இறுத்து | - | அளித்து |
| உண்டு | - | கைக்கொண்டு |
| ஊன் துவையடிசில் | - | ஊனும் அரிசியும் குழையச் சமைத்த உணவு |
| ஏணி | - | எல்லை |
| ஓச்சி | - | வீசி |
| கடந்து | - | போரிட்டு வென்று (வென்று கைப்பற்றி) |

| | | |
|---|---|---|
| கணையெழு | - | திரட்சிமிக்க கணைய மரம் |
| கதவம் | - | வாயில் கதவு |
| கது | - | வடு, கதுவாய் - வடுக்களைக் கொண்ட ஈண்டு முனை முரிந்த என்னும் பொருளில் வந்துள்ளது. |
| கமஞ்சூல் | - | நிறைசூல் |
| குண்டு | - | ஆழம், குழி |
| தாயம் | - | வழிவழி வரும் உரிமை |
| திணி | - | திண்மை, திட்பம் |
| துணங்கை | - | ஒருவகைக் கூத்து (வென்ற மன்னர் போர்க் களத்தில் துணங்கைக் கூத்து ஆடுதல் மரபு) |
| துளங்கு | - | அசைவு (அலைகளால் அசைதலையுடைய) |
| துவன் | - | நெருகு, துவன்றி - நெருங்கி |
| தூணி | - | அம்பறாத் தூணி, அம்புகள் வைக்கப்-படுவதற்கான கூடு |
| தோல் | - | ஈண்டு கேடயம் என்னும் பொருளில் வந்துள்ளது (கேடகம்) |
| நனந்தலை | - | அகன்ற உள்ளிடம் |
| நாட்பு | - | 'ஞாட்பு' என்னும் சொல் 'நாட்பு' என வந்துள்ளது. ஞாட்பு - போர்க்களம் |
| நொசிவு | - | வளைவு, நொசி × நொசியா, 'நொசியா' என்பது திடமிக்க நெஞ்சு எனும் பொருள் கொண்டதாகும். |
| பிறங்கு | - | குவிந்து |
| பீடு | - | பெருமை; பீடர் - பெருமையுடையவர் |
| பொலம் | - | பொன் |
| பொறி | - | புள்ளி |
| மூரி | - | வலிமை |
| வயங்கு | - | விளங்கு |
| விலங்குதல் | - | குறுக்கிடல் (தடுத்தல்) |
| வளிகடவும் | - | காற்று மோதிச் செலுத்தும் |
| விழுமியோர் | - | சிறந்தோர் (மறப்பண்பு நிறையப் பெற்றவர்) |

**பொருள் விளக்கம்**

(1-6) : பொன்னாற் செய்யப்பட்ட அழகான தும்பைப் பூவையும் புள்ளிகள் பொருந்திய அம்பறாத் தூணியின் கண் புற்றுக்குள் அடங்கியிருக்கும் பாம்புகளைப்

போல ஒடுங்கியிருக்கும் அம்புகளையும், வளைந்த வில்லையும், அஞ்சி ஒடுங்காத மன எழுச்சியையும், களிறுகளைக் கொல்வதால் நுனி மழுங்கிய (முனை முறிந்த) வடுப்பட்ட வேலையும் உடையவர் நின் சிறந்த மறவர்கள். அவர்கள் நெருங்கிச் செய்கின்ற அகன்ற போர்க்களத்தை நினக்கே உரியதாகக் கொண்டு வெற்றி பெற்றவனே! பகையரசர் எழுவரது முடிப்பொன்னாற் செய்யப்பெற்ற ஆரத்தை மார்பிடத்தே அணிந்துள்ள சேரமன்னனான செங்குட்டுவனே!

''அதிரப் பொருபவர் தும்பைப் பூவைச் சூடுவர்''. போர் செய்யும் வீரரணியும் தும்பைப்பூ பொன்னாற் செய்யப்படுதலால் 'பொலம்பூந்தும்பை' என்றார்.

பொறிகிளர் தூணி - என்னும் தொடரில் 'பொறி' என்பது பூத்தொழில் வேலைப்பாடு. 'தூணி என்பது அம்புகளை இட்டு வைப்பதற்கான கூடு (தீப்பொறிகளைக் கக்கும் அம்புகளை உடைமையின் 'பொறிகிளர் தூணி எனப்பட்டது எனவும் கொள்ளலாம்').

பாம்புபோல் சீறிச் சேரல் பற்றி, அம்பிற்குப் பாம்பும் தூணிக்குப்பாம்புறையும் புற்றும் உவமைகளாயின. வில்லிற்கு வளைவும் மனத்துக்கு வளையாமையும் (கோடாமையும்) சிறப்பியல்பு. அதனால்

*''நொசிவுடை வில்லின் நொசியா நெஞ்சின்''* என்றார்.

'புற்றடங்கரவி னொடுங்கிய வம்பின்' - இவ்வடி வீரர்களின் வில்லாற்றலை உணர்த்துகிறது.

*'நொசிவுடை வில்லி னொசியா நெஞ்சிற்'* - இவ்வடி முரண் தொடையாலும், சொற்பின் வருநிலை அணியாலும் அழகு பெறுகிறது.

பகைமன்னர் எழுவரின் முடிப்பொன்னால் செய்யப்பட்ட மாலையை அணிந்த மார்பையுடைய சேரன் செங்குட்டுவன் என்பதால் ''எழுமுடி மார்பின் எய்திய சேரல்'' என்று புகழப்படுகிறார்.

பகைமன்னர் எழுவர் - இங்கு, குறுநில மன்னர்கள் ஐவரையும், சேரன் தவிர்த்த பாண்டியன், சோழன் ஆகிய இரு பெருநில மன்னர்களையும் குறிக்கிறது.

(7-12) : ஆழமான அகழிகளையுடைய மதில்கள் பலவற்றைக் கைப்பற்றி, அவற்றின் உட்புகுந்து, அங்குள்ளவற்றை அழித்தாய். நாட்டாட்சிக்கு உரியதாக அமைந்த, அகன்ற உள்ளிடத்தையுடைய, அரண்களின் கதவுகளைக் காக்கும் கணையமரத்தைப் போல உறுதியுடன் விளங்கும், பகைவர் நாடுகளைக் கைப்பற்றும் திண்மையான தோள்களை உயரத்தூக்கி வீசிப் பிணங்கள் குவிந்து உயர்ந்து கிடக்கின்ற போர்க்களத்திலே, முன்னர் பல்வேறு காலங்களிலும் துணங்கைக் கூத்தினை ஆடினாய்.

''உள்ளழித்து உண்ட'' - உள்ளே புகுந்து அங்குள்ள பொருள்களைக் கைக் கொண்ட என்று பொருள் தருகிறது. இதற்கு உள்ளே புகுந்து அழித்து அவ்விடத்தே சோறு சமைத்துண்ட என்றும் பொருள் கூறுவர்.

*''நாடு கெழு தாயத்து நனந்தலை யருப்பத்து''* - என்னும் தொடரைப்

*''படைகுடி கூழமைச்சு நட்பரண் ஆறும்*

*உடையான் அரசருள் ஏறு''* (குறள் : 381)

என்னும் குறளோடு இணைத்துப் பார்க்க வேண்டும்.

*''கதவம் காக்கும் கணையெழு''* - கோட்டை மதிற்கதவுகளின் பின்னே தடையாகக் (குறுக்கேயிடும்) குறுக்கு மரம். வலிமை தந்து நிற்றலால் கதவம் காக்கும் கணையெழு என்றார். இக்கணைய மரம் வீரர்களின் தோள்களுக்கு உவமையாகக் கூறப்பட்டுள்ளது.

துணங்கை - போரில் வெற்றி பெற்ற மன்னர் போர்க்களத்திலேயே துணங்கைக் கூத்து ஆடுதல் மரபு.

**(13-14):** சோறு வேறு ஊன் வேறு என்னாதபடி, ஊன் குழையச் சமைத்துள்ள சோற்றினைப் பகைவர்க்குப் புறங்கொடாத பெருமையுடைய வீரருள்ளம் விரும்புமாறு, பெருவிருந்தாக அளித்துச் சிறந்தனை

*''ஓடாப் பீடர் உள்வழி இறுத்து''* - பகைவர்க்குப் புறம் காட்டி ஓடாத பெருமையுடைய வீரரின் உள்ளம் விரும்பப் பெருவிருந்து அளித்து

**(15-17)** : பகைவரது படைவரவைத் தடுக்கும் பொருட்டாக முள்வேலி இடுதலை அறியாத எல்லைப் புறத்தையும், பகைவரின் வில்லில் தொடுக்கப்படும் அம்பின் கடுமையைக் கெடுத்த வலிமையான வெள்ளிய கேடகத்தையும், அவற்றிற்கு ஏற்ற மறப்பண்பு படைத்த படையையும் உடைய வேந்தருள்ளே,

எத்துணை விசையாக அம்புகளை விடுக்கினும் அவற்றைக் கேடயம் தடுத்து விடுதலால் ''சிலைவிசை அடக்கிய மூரி வெண்தோல்'' என்றார். இங்கு வெண்தோல் என்பது வெண்மையான கேடகத்தைக் குறிக்கிறது.

**(18-22)** : மேகம் முகந்து கொள்ளுவதால் நீர் குறையாமலும், ஆற்றுநீர் மிகுதியாகப் பாய்தலாலே கரை கடவாமலும் கடல் உள்ளது. குறுக்கிடும் காற்றுத் திரட்டும் அலைகளாலே எழுதலையுடைய, கருமையும் நிறைசூலுமுடைய மேகங்களைப் போல முழக்கமிடும் குளிர்ந்த கடல். அக்கடலில் விளங்கும் மணியைப் போன்ற ஒளி பொருந்திய வேற்படையைச் செலுத்தி, அக்கடலிடத்தே எதிர்த்த பகைவரைப் போரிட்டு அழித்த வேந்தர், நின் முன்னோருள் எவரும் இலர். இப்பொழுதும் உனக்கு ஒப்பானவர் எவரும் இலர்.

கடலில் கலத்தைச் செலுத்திச் செல்பவரைக் காற்றுக் குறுக்கிட்டுத் தடுக்கும். காற்று எழுந்து மோதுவதால் அலையெழுந்து அசைவது பற்றி வளிகடவும் துளங்கிருங்கமஞ்சூல் என்றார்.

எழுமுடி மார்பின் எய்திய சேரல், பண்டும் பண்டும் துணங்கையாடி, ஊன்துவையடிசில் உள்வழி இறுத்துச் சிறந்த மன்னருள் பனிக்கடல் மறுத்திசினோர் நின் முன்னும் இல்லை. இனியார் உளரோ!

**திறனறி வினாக்கள்**

**பலவுள் தெரிவு**

1. ***பதிற்றுப்பத்தில் ஐந்தாம்பத்தின் பாட்டுடைத் தலைவன்***
   - அ. செல்வக் கடுங்கோ வாழியாதன்
   - ஆ. ஆடுகோட்பாட்டுச் சேரலாதன்
   - இ. கடல்பிறக்கோட்டிய செங்குட்டுவன்
   - ஈ. இமயவரம்பன் நெடுஞ்சேரலாதன்
2. ***கீழே குறிக்கப்பட்ட நால்வருள், ஒருவர் பிற மூவரின் மரபினர் அல்லர். அவர் யார்?***
   - அ. இமயவரம்பன் நெடுஞ்சேரலாதன்
   - ஆ. இளஞ்சேரல் இரும்பொறை
   - இ. ஆடுகோட்பாட்டுச் சேரலாதன்
   - ஈ. களங்காய்க் கண்ணி நார்முடிச் சேரல்
3. ***'நாடுகெழு தாயத்து நனந்தலை யருப்பத்து' என்னும் பதிற்றுப்பத்துத் தொடரில் 'அரண்' எனப் பொருள் தரும் சொல் எது?***
   - அ. நாடு ஆ. நனந்தலை
   - இ. தாயம் ஈ. அருப்பம்
4. ***கீழ்க்காணும் பதிற்றுப்பத்துத் தொடர்களுள் எத்தொடர் உவமையோடு அமைந்துள்ளது?***
   - அ. உள்ளிடு பறியா வேணித் தெவ்வர்
   - ஆ. களிறெறிந்து முரிந்த கதுவா யெஃகு
   - இ. புற்றடங் கரவி னொடுங்கிய அம்பு
   - ஈ. நொசிவுடை வில்லி னொசியா நெஞ்சு
5. ***செங்குட்டுவனின் வில்லாற்றலைப் பரணர் எவ்வடியில் உணர்த்துகிறார்?***
   - அ. புற்றடங் கரவி னொடுங்கிய வம்பின்
   - ஆ. நொசிவுடை வில்லி னொசியா நெஞ்சிற்
   - இ. களிறெறிந்து முரிந்த கதுவா யெஃகின்
   - ஈ. விழுமியோர் துவன்றிய வன்க ணாட்பின்

6. ***'நொசிவுடை வில்லி னொசியா நெஞ்சிற்' - இவ்வடி பற்றிய நான்கு கூற்றுகள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றுள் எது சரியானது?***

அ. எதிர்மறைச் சொல்லால் சிறப்புப் பண்பு வெளிப்படுத்தப்படுகிறது.

ஆ. உடன்பாட்டுச் சொல் மேன்மையற்ற நிலையை உணர்த்துகிறது.

இ. எதிர்மறைச் சொல் சிறப்பில்லாப் பண்பை வெளிப்படுத்துகிறது.

ஈ. உடன்பாட்டுச் சொல் மேன்மையான பண்பினைக் குறிக்கிறது.

7. ***'கதவங் காக்குங் கணையெழு வன்ன***
***நிலம்பெறு திணிதோ ளுயர வோச்சி' - இதிலுள்ள 'எழு' என்பதன் பொருள் யாது?***

அ. கணையமரம் ஆ. ஓர் எண்ணுப்பெயர்

இ. எழுந்து செல் ஈ. தடுப்புக் கருவி

8. ***நும்பாடப் பகுதியிலுள்ள எவ்வடி பாடலுக்குரிய தலைப்பினைத் தந்துள்ளது?***

அ. விலங்குவளி கடவுந் துளங்கிருங் கமஞ்சூல்

ஆ. சோறுவே றென்னா வூன்றுவை யடிசில்

இ. சிலைவிசை யடக்கிய மூரி வெண்டோல்

ஈ. பிணம் பிறங் கழுவத்துத் துணங்கை யாடி

9. ***செங்குட்டுவனால் நிகழ்த்தப்பட்ட வரலாற்றுச் சிறப்புடைய செயல் எவ்வடியுள் காணப்படுகிறது?***

அ. முழங்குதிரைப் பனிக்கடன் மறுத்திசி னோரே

ஆ. ஓடாப் பீடருள்வழி யிறுத்து

இ. சிலை விசை யடக்கிய மூரி வெண்டோல்

ஈ. சோறு வேறன்னா வூன்றுவை யடிசில்

10. ***கீழுள்ள சொற்களுள் எது 'தடுத்த' எனும் பொருளைத் தருகிறது?***

அ. நாட்பு ஆ. மூரி இ. துளங்க ஈ. நொசிய

**குறுவினா (15-20 சொற்களில்)**

11. 'புற்றடங் கரவி னொடுங்கிய வம்பின்' - பொருள் நயத்தை எடுத்துக் காட்டுக.

12. 'எழுமுடி மார்பினெய்திய' - இதனுள் குறிக்கப் பெறுபவர் யார்?

13. வென்ற வீரருக்கு கடல் பிறக்கோட்டிய செங்குட்டுவன் உணவளித்த முறையை எழுதுக.

14. ''முள்ளிடுபு அறியா ஏணித் தெவ்வர்
சிலைவிசை அடக்கிய மூரி வெண்டோல்.....'' - என்னும் அடிகள் செங்குட்டுவனின் நாட்டெல்லையையும், மறப்பண்பையும் எங்ஙனம் விளக்குகின்றன?

15. பதிற்றுப்பத்தில், 'குறையாது', 'நிறையாது' - என்று எதைக் குறிக்கிறார் பரணர்? ஏன்?

**பத்திவினா**

16. பதிற்றுப்பத்தில் 'எழுமுடி மார்பின் எய்திய சேரல்' என்று விளித்து பரணர் கூறும் கருத்துகள் யாவை?

17. 'பிணங்கள் குவிந்து கிடக்கும்' போர்க்களமாய் எதிரியின் நாட்டை மாற்றி துணங்கை ஆடும்' கடல் பிறக்கோட்டி சேரனின் வீரத்தை விளக்குக.

18. பதிற்றுப்பத்தில் பரணர் சேரனின் சிறப்பை ''இனியார் உளரோ முன்னுமில்லை'' - எனக் கூறி விளக்குவது யாது?

**கட்டுரை வினா**

19. பதிற்றுப்பத்தில் கடல்பிறக்கோட்டிய செங்குட்டுவனின் வீரமும் வெற்றிச் சிறப்பும் எவ்வாறு விளக்கப்படுகிறது.?

20. 'ஊன்றுவை யடிசில்' எனும் பதிற்றுப் பத்துச் செய்யுள் கொண்டு பரணரின் சொல்லாற்றாலை விளக்குக.

## 2. கலித்தொகை

தமிழ்ப் பழங்குடியின் தனிப்பெருஞ்சிறப்பிற்கு எடுத்துக்காட்டாகத் திகழ்கின்ற சங்க இலக்கியத்தின் எட்டுத்தொகை நூல்களுள், ஆறாவதாகக் குறிக்கப்படுவது கலித்தொகை. 'கற்றறிந்தோர் ஏத்தும் கலி' என்று போற்றப்படுவது. இதன்கண் பாலை, குறிஞ்சி, மருதம், முல்லை, நெய்தல் என்னும் ஐந்து திணை சான்ற அகப்பொருட் செய்யுள்கள் உள்ளன.

இந்நூலுள் கடவுள் வாழ்த்துச் செய்யுள் ஒன்று உள்ளது. சேரமான் பாலை பாடிய பெருங்கடுங்கோ இயற்றிய 35 செய்யுள்கள் பாலைத் திணை பற்றியன. கபிலர் இயற்றிய 29 செய்யுள்கள் குறிஞ்சி பற்றியன. மருதனிள நாகனார் இயற்றிய 3 செய்யுள்கள் மருதக் கலிக்கு உரியன. சோழன் நல்லுருத்திரன் இயற்றிய 17 செய்யுள்கள் முல்லைக்கு உரியன. நல்லந்துவனார் இயற்றிய 33 செய்யுள்கள் நெய்தற் கலிக்கு உரியன. கலித்தொகையில் ஐந்தாம் பகுதியாக உள்ள நெய்தற் கலியின் 16ஆம் செய்யுள் நமக்குப் பாடமாக உள்ளது.

**தோழி கூற்று**

**மாமலர் முண்டகந் தில்லையோ டொருங்குடன்**
**கான லணிந்த உயர்மணல் எக்கர்மேல்**
**சீர் மிகு சிறப்பினோன் மரமுதல் கைசேர்த்த**
**நீர்மலி கூரகம்போல் பழந்தூங்கு முடத்தாழைப்**
**பூமலர்ந் தவைபோலப் புள்ளல்குந் துறைவகேள்;** 5

**ஆற்றுதல் என்பதொன் றலந்தவர்க் குதவுதல்**
**போற்றுதல் என்பது புணர்ந்தாரைப் பிரியாமை**
**பண்பெனப் படுவது பாடறிந் தொழுகுதல்**

**அன்பெனப் படுவது தன்கிளை செறாஅமை**

**அறிவெனப் படுவது பேதையார் சொல்நோன்றல்** 10
**செறிவெனப் படுவது கூறியது மறாஅமை**
**நிறைவெனப் படுவது மறைபிற ரறியாமை**
**முறையெனப் படுவது கண்ணோடா துயிர்வௌவல்**
**பொறையெனப் படுவது போற்றாரைப் பொறுத்தல்;** 15
**ஆங்கதை யறிந்தனி ராயினென் தோழி**
**நன்னுதல் நலனுண்டு துறத்தல் கொண்க**
**தீம்பா லுண்பவர் கொள்கலம் வரைதல்**
**நின்றலை வருந்தியாள் துயரம்**
**சென்றனை களைமோ பூண்கூறின் தேரே.** 20

**- நல்லந்துவனார்**

| | | |
|---|---|---|
| திணை | : | நெய்தல் |
| துறை | : | தெருளாதவனைத் தெருட்டி வரைவு கடாயது |
| வரைவு | : | தெருட்டுதல் - அறிவுறுத்துதல், மனத்தைத் தெளிவித்தல் |

***திணை விளக்கம்***

| | | |
|---|---|---|
| நிலம் | : | கடலும் கடல் சார்ந்த இடமும் |
| பெரும்பெழுது | : | கார், கூதிர், முன்பனி, பின்பனி, இளவேனில், முதுவேனில் |
| சிறுபொழுது | : | எற்பாடு |
| உரிப்பொருள் | : | இரங்கலும் இரங்கல் நிமித்தமும் |
| கருப்பொருள் | : | ஆரணங்கு உயர்ந்தோர் அல்லோர் புள்விலங்கு ஊர்நீர் பூமரம் உணாப்பறை யாழ்பண் தொழிலெனக் கரு ஈரெழுவகைத் தாகும்- என்னும் நம்பியகப் பொருள் நூற்பா '14' கருப்பொருள்களைக் குறிக்கிறது. |

***துறைவிளக்கம்:*** தலைவன் களவொழுக்கத்தை உடையவனாய்த் தலைவியை மணந்து கொள்ளாமல் காலந்தாழ்த்தினான். அதனால் தோழி உலகியலை எடுத்துச் சொல்லி மணந்து கொள்ளும்படிக் கூறித் தலைவனைத் தெருட்டினாள்.

**சொற்பொருள் விளக்கம்**

| | | |
|---|---|---|
| எக்கர் | - | மணல் திட்டு |
| மா | - | 'மா' என்பது உரிச்சொல்லாயின் பெரிய எனும் பொருள். செய்யுளில் கருமை என்னும் பொருளில் வந்துள்ள இவ்வோரெழுத்து ஒரு மொழிக்கு பல பொருள்கள் உள்ளன. (அழகு, அறிவு, அன்னம், ஓரெண், மரம், விலங்கு, தாய், வண்டு, வயல், அரிசி) |
| முண்டகம் | - | தாமரை |
| அல்கு | - | தங்கு |
| அல(வி) | - | தேவையெனத் திரி, அலர்ந்தவர் - தேவையென்று திரிபவர். அலை, அலைந்தவர் முதலிய சொற்களை நோக்குக. |
| நோ(ன்றல்) | - | பொறு(த்தல்) |

**பொருள் விளக்கம்**

**வரி : (1-5) நெய்தல் நிலவழகு**

கருமை நிறமுடைய மலர்கள் நிறைந்த கழிமுள்ளியும் தில்லை மரமும் செறிந்து வளர்ந்திருக்கும் கடற்கரைச் சோலையில், அலையால் சேர்க்கப்பட்ட மணல் மேல் காற்றால் உயர்ந்த மணலிலே உடனின்ற, புகழ்மிகும் தலைமையுடைய தட்சிணாமூர்த்தியான இறைவர் தாம் இருக்கும் இடத்துக்கு முன்பு தூக்கி வைத்த நீர் நிறைந்த குண்டிகை போல், பழம் தொங்கும் முடமான தாழைப்பூ மலர்ந்தது போல் குருகினம் அத்தாழை மேல் தங்கும் துறைவனே! நான் சொல்வதைக் கேள்!

ஆலமர நிழலில் அமர்ந்து அறமுரைத்த தட்சணாமூர்த்தி கொணர்ந்து வைத்த நீர்நிறைந்த புண்ணியக் கலசம் (குண்டிகை) போல, தாழையின் பழங்கள் வளைந்த மடல்களிலே தொங்கிக் கொண்டிருக்க அம்மடல்களிலே கடல் நாரை ஒன்றும் அமர்ந்திருந்தது. இத்தகைய துறையை உடையவன் தலைவன்.

''தாழை மடல்மீது நாரை இருந்தாற்போல்'' - என்று கூறப்பட்டுள்ள உவமை, எம்முயிர்க்கு வருத்தஞ்செய்கின்ற தலைவன் நன்மகனைப் போல் பிறர்க்குத் தோன்றுகின்ற தன்மையைச் சுட்டி உள்ளுறையுவமமாக வந்துள்ளது.

**வரி. 6-14 தோழி உலகியல்பு கூறல்**

'ஆற்றுதல்' என்பது பிடித்தவர்க்கு உதவுதல். 'போற்றுதல்' என்பது கூடியவர்களைப் பிரியாது இருத்தல். 'பண்பு' என்பது உலக ஒழுக்கம் அறிந்து

ஒழுகுதல். 'அன்பு' எனப்படுவது தன் சுற்றம் கெடாது பார்த்துக் கொள்ளல். 'அறிவு' என்று சொல்லப்படுவது அறியாதார் கூறும் சொல்லைப் பொறுத்தல். 'முறை' எனப்படுவது கண்ணோட்டம் செய்யாமல் அவர் குறைக்கேற்ப அவரை ஏற்றல். 'பொறை' என்று சொல்லப்படுவது, காலம் வரும் வரை பொறுத்திருத்தல்.

கலித்தொகையின் இவ்வொன்பது அடிகளும் பொருட் சிறப்பும் இலக்கிய ஏற்றமும் கொண்டவை. ஆற்றுதல், போற்றுதல், பண்பு, அன்பு, அறிவு, செறிவு, நிறை, முறை, பொறை ஆகிய ஒன்பது வாழ்வியல் அறங்களுக்குரிய வரையறைகளைத் தோழியின் மொழிகளாகப் புலவர் தருகிறார். இது இதன் பொருட்சிறப்பாகும்.

இவற்றையெல்லாம் தலைவன்கூறி தலைவியை மணக்காதிருப்பதற்குக் கருத்திசைவு கேட்டுத் தோழியிடம் கூறுகிறான். அவன் கூற்றினை ஏற்பது போல் ஏற்று, தலைவனுக்கு அவ்வொன்பது நெறிகளுக்கும் தலைவியை உள்ளடக்கியவாறு கூறும் வரையறைகளே இவ்வடிகளில உள்ளன. தலைவியின் நோக்கில் அவ்வொன்பது நெறிகளுக்கும் உரிய வரையறை வருமாறு:

ஆற்றுதல் - அலர்ந்தாருக்கு உதவுதல் - தேவைப்பட்டோருக்குக் கொடுத்தல் - தலைவி தலைவனின் உடனிருப்பை விரும்புகிறாள். அவளுக்குத் தேவை தலைவன் உடனிருத்தல். ஆகவே, 'ஆற்றுதல்' எனும் வாழ்வியல் நெறியினைக் கொண்டு தலைவியைப் பிரியாதிருக்க வேண்டுமென்பது குறிப்பு.

போற்றுதல் - நீ நல்லவன் என்று பிறர் போற்ற நடக்கவேண்டுமென எண்ணுகிறாய். உன் செல்வத்தாலும், உழைப்பாலும், தற்சார்பற்ற தன்மையாலும் பிறர் போற்றுவர் என நினைக்கலாம். அதுவன்று போற்றுதல். உன்னைச் சேர்ந்த தலைவியைப் பிரியாமலிருப்பதே 'போற்றுதல்' ஆகும்.

பண்பு - பிறர் நிலை யறிந்து ஒழுகுதல் பண்பு எனப் படின், உன் தலைவியின் நிலையினை நீ நினைத்துப் பார்க்க வேண்டுமன்றோ? அவள் நீ யில்லாது வருந்திக் கொண்டிருக்கிறாள்.

அன்பு - 'தன் கிளை' என்பதைத் தலைவியோடு பொருத்திப் பார்ப்பின் தலைவியின் ஊடல் மொழிகளால் தலைவன் அவளை வெறுக்கக் கூடாது என உணர்த்துவதை அறியலாம்.

| | | |
|---|---|---|
| அறிவு | - | தலைவனின் பிரிவைப் பற்றித் தலைவி ஏதேனும் தவறுபட ஊடல் நிமித்தம் கூறியிருக்கலாம். அவள் ஒரு பேதை. சொல்லைப் பொறுத்துக் கொண்டு, ஏன் அவ்வாறு சொன்னாளென எண்ணிப் பார்த்தலே அறிவாகும். |
| செறிவு | - | தலைவியைப் பிரியாதிருப்பதே சான்றோர் வகுத்த நெறி. அதனைக் கடைப்பிடிப்பதே 'செறிவு' ஆகும். |
| நிறை | - | தேவையின்றிப் பிறரைப் பற்றி அறியமுற்படாமை |
| முறை | - | இயல்பு எனும் பொருளில் தலைவன் தலைவியைப் பிரிந்து வேற்றிடம் சென்றதை 'முறை' என்கிறாள். தோழி தரும் வரையறை அதுவன்று. 'சென்றவிடத்தால் செல்விடாது.....' எனும் வள்ளுவர் மொழி நின்று 'முறை' என்பதனை வரையறை செய்கிறான். |
| பொறை | - | 'போற்றார்' என்பது தலைவனைக் குற்றங்காணும் தோழியும் தலைவியும் எனக் கொண்டு, தோழி 'பொறை'க்கு வரையறை தருகிறாள். |

என்னே தோழியின் மதி நுட்பம்!

இந்நெறிகள் தொடர்பாகப் பிற இலக்கியங்கள் தருவனவற்றை இனி நோக்குவோம்.

*''அறிவெனப் படுவது..... என்ற வரியோடு*
*''இன்மையு ளின்மை விருந்தொரால் வன்மையுள்*
*வன்மை மடவார்ப் பொறை''* (குறள் 153)

என்ற குறளையும்,

*பொறையெனப் படுவது ..... என்ற வரியோடு*
*''காலம் கருதி இருப்பர் கலங்காது*
*ஞாலம் கருது பவர்''* *(குறள் 485)*
*''கொக்கொக்க கூம்பும் பருவத்து மற்றதன்*
*குத்தொக்க சீர்த்த இடத்து''* (குறள் 490)

என்னும் குறட்பாக்களையும் ஒப்பு நோக்குக.

*அறிவு மிகப்பெருக்கி ஆங்காரம் நீக்கிப்*
*பொறி ஐந்தும் வெல்லும் வாய் போற்றில்*

என்பது அறநெறிச்சாரம் (செய்யுள் 186)

வரி : 15-19

**தலைவனைத் தெருட்டுதல்**

இந்த நற்குணங்களை நீ அறிந்து ஒழுகுவீராயின் அந்த ஒழுக்கத்திற்கு ஏற்ற ஒன்றைச் சொல்வேன். நெய்தல் நிலத்தலைவ! என் தோழியது நன்னுதலின் நலத்தை நுகர்ந்து அவளைத் துறத்தல், இனிய பாலை உண்பவர், பாலை உண்டு அதனைக் கொண்டிருக்கும் கலத்தைக் கவிழ்த்து விடுதல் போல்வதொன்று; ஆதலால் நின்னால் வருத்தப்பட்டவள் துன்பத்தை அவளை மணந்து கொண்டு போக்குவாயாக. அங்ஙனம் போக்குவதற்கு நின் தேர் குதிரையைப் பூண்பதாக எனத் தெரிவித்து வரைவு கடாயினாள்.

**திறனறி வினாக்கள்**

**பலவுள் தெரிவு**

1. ***நெய்தற்கலியின் ஆசிரியர்***

   அ. பெருங்கடுங்கோ ஆ. இளநாகனார்

   இ. நல்லுருத்திரன் இ. நல்லந்துவனார்

2. ***நெய்தற்கலியிலுள்ள செய்யுள்களின் எண்ணிக்கை***

   அ. 33 ஆ. 35

   இ. 29 ஈ. 17

3. ***''கானல் அணிந்த உயர்மணல் எக்கர்மேல் சீர்மிகு சிறப்பினோன் மரமுதல் கைசேர்த்த'' - இவ்வடியில் 'சீர்மிகு சிறப்பினோன்' என்பது யாரைக் குறிக்கிறது?***

   அ. முருகன் ஆ. திருமால்

   இ. தட்சிணாமூர்த்தி ஈ. பிரம்மன்

4. ***கீழ்க்காணும் தொடர்களுள் எத்தொடர் ''உலகவொழுக்கத்தை அறிந்து நடத்தல்'' - என்னும் பொருளைத் தரும் தொடராக வந்துள்ளது.***

   அ. புணர்ந்தாரைப் பிரியாமை

   ஆ. பாடறிந் தொழுகுதல்

   இ. தன்கிளை செறாஅமை

   ஈ. பேதையர் சொல் நோன்றல்

5. ***''நெய்தற்கலியில் தீம்பா லுண்பவர் கொள்கலம் வரைதல் '' என்னும் உவமை வாயிலாகத் தோழி வலியுறுத்துவது...***

   அ. கூறியது மறாஅமை ஆ. நலனுண்டு துறத்தல்

   இ. மறை பிறரறியாமை ஈ. போற்றாரைப் பொறுத்தல்

6. ***''அன்பெனப் படுவது தன்கிளை செறாமை'' - இப்பகுதியில் நெய்தற்கலித் தோழி தலைவனிடம் உணர்த்துவது யாது?***

அ. தலைவி தலைவன் பால் கொண்ட ஊடலைத் தீர்க்க சினங்கொள்ளாதிருக்க வேண்டும்.

ஆ. தலைவன் தன் சுற்றத்தார் மீது வெறுப்புக் காட்டாமல் இருக்க வேண்டும்.

இ. தலைவனின் அன்பினை எதிர்நோக்கிய தலைவியிடம் அன்பு காட்டவேண்டும்.

ஈ. தோழியையும் தலைவியையும் தன்னுடைய சுற்றமாகக் கொள்ள வேண்டும்.

7. ***கலித்தொகையில், தோழி, தன்னையும் தலைவியையும் தாழ்த்திக் கொள்வதாக அமையும் அடி எது?***

அ. பொறை எனப்படுவது போற்றாரைப் பொறுத்தல்

ஆ. முறை எனப்படுவது கண்ணோடாதுயிர் வௌவல்

இ. அறிவெனப்படுவது பேதையர் சொல் நோன்றல்

ஈ. ஆற்றுதல் என்பது ஒன்று அலர்ந்தவர்க்குதவுதல்

8. ***'ஆற்றுதல் என்ப தொன்ற லர்ந்தவர்க் குதவுதல்'- எனும் கலித்தொகை அடியில் கோடிட்ட 'ஒன்று' எனும் சொல் எதைக் குறிக்கிறது?***

அ. தலைவனின் உடனிருப்பு

ஆ. தலைவியின் எண்ணம்

இ. தலைவியின் ஊடல்

ஈ. தலைவனின் சினம்

9. ***''முறையெனப் படுவது கண்ணோடா துயிர்வௌவல் பொறை எனப்படுவது போற்றாரைப் பொறுத்தல்'' - இவ்வடிகளில் தலைவனின் புறச்செயல் பற்றிக் குறிக்கும் சொல் எது?***

அ. கண்ணோடாது ஆ. உயிர்வௌவல்

இ. போற்றல் ஈ. பொறுத்தல்

10. ***நெய்தற் கலியிலுள்ள, 'தீம்பால் உண்பவர் கொள்கலம் வரைதல்' எனும் அடி கொண்டுள்ள உட்பொருள் யாது?***

அ. தலைவனின் முயற்சி பயனற்றதாகிறது.

ஆ. தலைவன் - தலைவி பிரிந்திருப்பதால் துன்பம் ஏற்படுகிறது

இ. தலைவியின் வனப்பு பயனற்றதாகிறது

ஈ. தலைவியின் துயரம் மிகக் கொடுமையானது

**குறுவினா**

11. 'நீர்மலி கரகம் போல்' இவ்வுவமையால் விளக்கப்படும் கருத்து யாது?
12. நல்லந்துவனார் ''ஆற்றுதல்'', ''போற்றுதல்'' குறித்து யாது கூறியுள்ளார்?
13. நெற்தற்கலி கூறும் 'அறிவு', 'செறிவு' குறித்து எழுதுக.
14. நெய்தற்கலியில் தலைவன், தலைவியின் நலனுண்டு நீங்கியமைக்குக் காட்டப்பட்டுள்ள உவமையை விளக்குக.
15. முறை என்றும் பொறை என்றும் தோழி கூறி விளக்குவதாகக் கலித்தொகை கூறுவன யாவை?

**பத்திவினா**

16. கலித்தொகையில் நெய்தல் நிலத்தின் அழகு எவ்வாறு காட்டப்படுகிறது?
17. நெய்தற்கலியில் தோழி உலகியல்பு கூறித் தலைவனை எவ்வாறு நெறிப்படுத்துகிறார்?
18. தலைவியை விரைந்து மணக்கத் தலைவனைத் தோழி எவ்வாறு தெருட்டுகிறாள்?

**கட்டுரை வினா**

19. தோழியின் அறிவு மேன்மையை நெய்தற்கலி வாயிலாக விளக்குக.
20. நெய்தல் நிலவழகையும், தலைவியை தலைவன் விரைந்து மணக்க தோழி மேற்கொண்ட முறையையும் விளக்குக.

# 3. புறநானூறு

அமிழ்தினும் இனிய தமிழ்மொழியில் சிறந்து விளங்கும் எட்டுத்தொகை நூல்களுள் எட்டாவதாக வைத்துப் போற்றப்படுவது புறநானூறாகும். 400 அகவற்பாக்களைக் கொண்டது இந்நூல். இதனைத் தொகுத்தவரும் தொகுப்பித்தவரும் இன்னாரென்று தெரியவில்லை. கடவுள் வாழ்த்துச் செய்யுளைப் பாரதம்பாடிய பெருந்தேவனார் இயற்றியுள்ளார்.

தமிழிலக்கணத்தின் ஐந்து பிரிவுகளுள் ஒன்று பொருளிலக்கணம். அது அகப்பொருள் (அகத்திணை) புறப்பொருள் (புறத்திணை) என இருவகைப்படும்.

புறப்பொருள் என்பது மக்களின் புறவாழ்க்கையோடு தொடர்புடைய பொருள் பற்றிய நெறிகளைக் கூறுவதாகும். அதாவது, கல்வி, ஒழுக்கம், அறம், கொடை, வீரம், வெற்றி, ஆட்சிச்சிறப்பு, புகழ், அறிவு, பண்பாடு, பழக்கவழக்கங்கள் பற்றிய செய்திகளை விளக்கியுரைப்பது (புறப்பொருள்) புறத்திணையாகும்.

வெட்சித்திணை, கரந்தைத்திணை, வஞ்சித்திணை, காஞ்சித் திணை, உழிஞைத் திணை, நொச்சித் திணை, தும்பைத்திணை, வாகைத்திணை, பாடாண்திணை, பொதுவியல்திணை ஆகியன புறப்பொருள் திணைப் பிரிவுகளாகும். சிலர் கைக்கிளைத் திணையையும் பெருந்திணையையும் சேர்த்து எண்ணுவர்.

சங்க காலத்தில் வாழ்ந்த மூவேந்தர்கள், குறுநில மன்னர்கள், வள்ளல்கள், வீரர்கள், புலவர்கள், சான்றோர்கள் ஆகியோர் வரலாறுகளையும் அக்கால மக்களின் வாழ்க்கை முறை, நாகரிகம் ஆகியவைகளையும் அறிய முடிகிறது.

ஒவ்வொரு செய்யுளும் இன்னின்ன பொருளைப் பற்றிக் கூறுகிறது என்பதனைத் திணை, துறை என்னும் பாகுபாடுகள் உணர்த்தும்.

| | | |
|---|---|---|
| திணை | - | ஒழுக்கம், நெறி |
| துறை | - | திணையின் உட்பிரிவு |

புறநானூற்றில் 11 திணைகளும் 65 துறைகளும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. நம்பாடப் பகுதியாகப் 162, 192ஆம் செய்யுள்கள் இடம் பெற்றுள்ளன.

**(புறம் 162)**

புறநானூற்றின் 162ஆம் செய்யுள் பெருஞ்சித்திரனார் என்னும் சங்ககாலப் புலவரால் பாடப்பெற்றதாகும். இவருடைய வாழ்க்கை பற்றி விரிவான செய்திகள் கிடைக்கப் பெறவில்லை. இவர் பாடியனவாக எட்டுச் செய்யுள்கள் புறநானூற்றில் உள்ளன. அவற்றுள் 158ஆம் செய்யுள் கடையெழு வள்ளல்கள் பற்றிய குறிப்பினைக் கொண்டுள்ளது. இவரால் பாடப்பட்ட மன்னன் வள்ளல் குமணன். யாது காரணத்தாலோ அதியமானெடுமானஞ்சியும், இளவெளிமானும் இவரால் இகழப்பட்டுள்ளனர்.

அக்காலத்திலும் புலவர்கள் வறுமை நிலையிலிருந்ததை, இவர் எழுதிய புறநானூறு, 158ஆம் செய்யுள் தெரிவிக்கிறது. இவர் பெருமித நோக்குடையவர் என்பதாலே பெருஞ்சித்திரனார் என அழைக்கப்பட்டார் எனக் கூறுவர்.

அன்பில்லாதவர்கள் எவ்வளவு செல்வமுடையவர்களாக இருப்பினும் அவர்களை இவர் மதிப்பவரல்லர் என்பதை இங்குப் பாடமாக உள்ள செய்யுள் தெரிவிக்கிறது.

பெருஞ்சித்திரனார் வெளிமானைப் பாடிப் பரிசு பெறச் சென்றார். அவன் துஞ்சும் நிலையில் இருந்தான். அவன் தம்பி இளவெளிமானை நோக்கிப் பரிசில் கொடு என, அவன் சிறிது கொடுப்ப அதைக் கொள்ளாது போந்து குமணனைப் பாடிக் குமணன் பகடு கொடுப்பக் கொணர்ந்து வெளிமானூர்க் கடிமரத்து கட்டிச் சென்று அவர் சொல்லியது.

**இரவலர் புரவலை நீயு மல்லை**
**புரவல ரிரவலர்க் கில்லையு மல்லர்**
**இரவல ருண்மையுங் காணினி யிரவலர்க்**
**கீவோ ருண்மையுங் காணினி நின்னூர்க்**
**கடுமரம் வருந்தத் தந்தியாம் பிணித்த** 5
**நெடுநல் யானை யெம்பரிசில்**
**கடுமான் றோன்றல் செல்வல் யானே.** - **பெருஞ்சித்திரனார்**

திணை : பாடாண்
துறை : பரிசில் விடை

*''நடைவயிற் தோன்றிய இருவகை விடையும்''*

(தொல். புறத்திணையியல் 30)

எனும் நூற்பா இருவகை பரிசில் விடை பற்றிய குறிப்பைக் கொண்டுள்ளது. இது பரிசில் பெறாது உரைத்த பரிசில் விடை

**திணை:** பாடாண்: பாடு + ஆண் + திணை = பாடாண்திணை. பாடப்படும் சிறப்பமைந்த ஆண்மகனது ஒழுகலாறு. அஃதாவது பாடப்படும் ஆண்மகனின் வெற்றி, புகழ், வீரம், கொடை, அருள், கல்வி முதலிய பண்புகளைத் தெரிந்து பாடிப் புகழ்வது.

**துறை:** பரிசில் விடை

அ) தன் புகழைக் கூறியவர்க்கு மன்னன் பரிசில் வழங்கி இன்பம் மிகும்படி அவர்களுக்கு விடை கொடுத்தல்.

*''வேந்தன் உள்மகிழ வெல்புகழ் அறைந்தோர்க்கு*
*ஈந்து பரிசில் இன்புற விடுத்தன்று''*

(புறப்பொருள் வெண்பாமாலை பாடாண் : 26)

ஆ) பரிசில் பெற வந்தவன் அதைப் பெற்றாயினும் பெறாமலேனும், பரிசில் அளிப்பவனைப் பார்த்துக் கூறும் விடை. இக்கருத்து புறநானூற்று உரையாசிரியர் கருத்தாகும். நம் பாடப் பகுதியும் இக்கருத்தின் அடிப்படையிலேயே அமைந்துள்ளது

**சொற்பொருள் விளக்கம்**

இரவலர் - இரப்போர், ஏற்போர், பிச்சையெடுத்துண்போர்
(இர - கேட்டுப் பெறு இற - சா)

| | | |
|---|---|---|
| கடி | - | காவல்<br>இங்கு 'கடி மரம்' என்பது பகைவர் அணுகாதவண்ணம், வளர்த்துக் காக்கப்படும் காவல் மரம் என்னும் பொருளில் வந்துள்ளது. |
| கடுமான் | - | சிங்கம், மான், புலி, குதிரை<br>இங்கு விரைந்து செல்லும் குதிரை என்ற பொருளில் வந்துள்ளது. |
| பிணித்தல் | - | சேர்த்துக் கட்டுதல் |
| புரவலர் | - | அரசர், காப்போர், கொடையாளர் |

**பொருள் விளக்கம்**

விரைவாக ஓடும் குதிரையையுடைய தலைவனே! இரப்போர்க்கு வேண்டுவனவற்றைத் தந்து பாதுகாப்பவன் நீதான் என்பதுமில்லை (நீ ஒருவன் மட்டும் இல்லை) பாதுகாப்பவர் இரவலர்க்கு உன்னையல்லாது வேறு ஒருவர் இல்லாமலும் இல்லை. வரிசை அறியா உன்னைப் போன்றவர் தோன்றிய பின்பும் இரவலர் இவ்வுலகத்தில் இருப்பதையும் நீ காண்பாயாக! இனி இரவலர்க்குத் தந்து பாதுகாக்கும் வள்ளல் இருப்பதையும் காண்பாயாக! உன் ஊரில் உள்ள காவல்மரம் வருந்தக் கொணர்ந்து யாம் கட்டியுள்ள பெரிய நல்ல யானை எமது பரிசிலாகும். இதை நீ அறிவாய். நான் இனிச் செல்வேன்.

கடிமரம் - காவலையுடைய மரம். அரண்மனையில் பகைவர் அணுகாதவண்ணம் வளர்த்துக் காவல் செய்யும் மரம். தெய்வத் தன்மை கொண்டதாகக் கருதப்படும். இடையூறு செய்பவர் யாவராயினும் கடுந்தண்டனையைப் பெறுவர். போரில் வெற்றி பெறும் மன்னர் எதிரியின் காவல் மரத்தை வெட்டி யானை கட்டும் தறியாகவும் முரசாகவும் செய்து கொள்வது வழக்கம்.

யானையை இரவலர்கள் பரிசாகப் பெறுவது புறநானூற்றுச் செய்யுள்களால் அறியப்படுகிறது.

குன்றத் தன்னதோர் பெருங்களிறு நல்கியோனே

(நாஞ்சில் வள்ளுவனை ஔவையார் பாடியது, புறம் : 140)

பெருங்களிறு நல்கி யோனே....

(ஏனாதி திருக்குட்டுவனைக் கோனாட்டு எறிச்சிலூர் மாடலன் மதுரைக் குமரனார், புறம். 394)

பகைவருடைய காவல்மரத்தை அல்லது காவற்சோலையை வெட்டுதலும், வெட்டாமல் அம்மரத்தில் தம்முடைய யானையைக் கட்டுதலும் அரசர்க்கியல்பு. அனுமன் அசோகவனத்தை அழித்ததும் இங்கே அறிதற்குரியது.

**(புறம் 192)**

புறநானூற்றின் 192-ஆம் செய்யுள் கணியன் பூங்குன்றனாரால் பாடப்பெற்றதாகும். சங்ககாலத்துப் புலவர் பெருமக்களின் வரலாறுகள் பிறவற்றைப் போன்று இவர் வாழ்க்கை வரலாறும் தெளிவாகப் புலப்படவில்லை. இவருடைய பெயர் கொண்டு, இவரைச் சோதிடத்தில் வல்லார் என்பர். பூங்குன்றம் - அக்காலத்திலிருந்த நாடொன்றின் தலைநகரென்பது நாலடியாரால் அறியப்படுகிறது.

உள்ளத்தான் நள்ளாது உறுதித் தொழிலராய்க்
கள்ளத்தான் நட்டால் சுழிகேண்மை - தெள்ளிப்
புனற்செதும்பு நின்றலைக்கும் பூங்குன்ற நாட
மனத்துக்கண் மாசாய் விடும். (நாலடியார் 128)

இராமநாதபுரம் மகிபாலன்பட்டி அருகிலுள்ள கல்வெட்டுகளில் அவ்வூர் பூங்குன்ற நாட்டுப் பூங்குன்றமெனக் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. அவ்வூரே இப்புலவரின் ஊராகும். தொழிலாலும் ஊராலும் இவர் பெயர் வழங்கப்படினும், இப்பெயர் கணிபூங்குன்றனார் எனவும் வழங்கப்படுகிறது. இவரியற்றிய செய்யுளொன்று நற்றிணையிலும் காணப்படுகிறது.

'யாதும் ஊரே யாவருங் கேளிர்' - எனத் தொடங்கும் செய்யுள் படிக்குந்தொறும் நினைக்குந்தொறும் எவருக்கும் மிக்க இன்பத்தை விளைவிக்கும்.

போரும் பகைமையும் மிகுந்துள்ள இந்நூற்றாண்டில், மாந்தரின் மேம்பாட்டிற்காக ஓருலகச் சிந்தனையினை வளர்த்துப் பரப்ப வேண்டுமென மாந்த நேயப் பண்பாளர்கள் வலியுறுத்தி வருகின்றனர். இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே இச்சிந்தனை தமிழகத்தில் முகிழ்த்துள்ளமையினை இச்செய்யுளின் முதலடி எடுத்துக்காட்டுகிறது. தொன்மைக் குடியாம் தமிழ்க்குடியின் சிந்தனை வளத்தையும் செம்மையினையும் இவ்வடி உணர்த்துகிறது. 'வாய்மையே வெல்லும்' என்பது இந்தியப் பெருநாட்டில் ஒழுக்கப் பொன்மொழியாகும்.

தமிழ்நாடு அரசின் ஒழுக்கப் பொன்மொழியாக 'யாதும் ஊரே யாருங் கேளிர்' என்பதை அறிஞர் அண்ணா 1969ஆம் ஆண்டு இரண்டாவது உலகத் தமிழ்மாநாட்டில் அறிவித்தமை இவண் குறிப்பிடத்தக்கது.

**யாதுமூரே யாவருங் கேளிர்**
**தீதும் நன்றும் பிறர்தர வாரா**
**நோதலுந் தணிதலு மவற்றோ ரன்ன**
**சாதலும் புதுவ தன்றே வாழ்தல்**
**இனிதென மகிழ்ந்தன்று மிலமே முனிவின்** 5
**இன்னா தென்றலு மிலமே மின்னொடு**
**வானந் தண்டுளி தலைஇ யானாது**
**கல்பொரு திரங்கு மல்லற் பேர்யாற்று**
**நீர்வழிப் படூஉம் புணைபோ லாருயிர்**
**முறைவழிப் படூஉ மென்பது திறவோர்** 10
**காட்சியிற் றெளிந்தன மாகலின் மாட்சியிற்**
**பெரியோரை வியத்தலு மிலமே**
**சிறியோரை யிகழ்த லதனினு மிலமே.**

**- கணியன் பூங்குன்றனார்**

***திணை :*** பொதுவியல்: தனித்தனியே வரையறுத்துச் சொல்லப்பட்ட வெட்சித் திணை முதல் பாடாண் திணை முடிய அமைந்த புறப்பொருள் திணைகளுள் கூறப்படாதனவும் அத்திணைகளுக்குப் பொதுவானவையுமாகிய புற ஒழுக்க நிகழ்ச்சிகளைக் கூறுவது பொதுவியல் திணையாகும்.

***துறை :*** பொருண்மொழிக்காஞ்சி மக்களின் வாழ்விற்கு இன்றியமையாதனவும் இம்மை மறுமைகளில் மக்களின் உயிருக்கு உறுதி பயக்கக் கூடியவையுமாகிய உயர்ந்த படிப்பினைகளை உயர்ந்தோர் கூறுவதாக அமைந்தது பொருண்மொழிக் காஞ்சித் துறையாகும்.

**சொற்பொருள் விளக்கம்**

| | | |
|---|---|---|
| காட்சி | - | கண்ணுறல் (ஈண்டு திறவோர் காட்ட உணர்தல்) |
| கேளிர் | - | சுற்றத்தவர் |
| தண்டுளி | - | மழை. (தண்மை + துளி, குளிர்ந்த துளி) |
| படூஉம் | - | படும் என்னும் சொல் 'படூஉம்' என அளபெடுத்து எழுதப்பட்டுள்ளது. (படும் - போகும்) |
| புணை | - | தெப்பம் |
| பொருது | - | அலைத்து, புரட்டி |
| மல்லல் | - | வளம், பொலிவு, அழகு |
| மாட்சி | - | அழகு, பெருமை, நன்மை, மகிமை, விளக்கம், இயல்பு. (ஈண்டு மாட்சியிற் பெரியோர் என்பது நன்மையால் மிக்கவர் என்ற பொருளில் எடுத்தாளப்பட்டுள்ளது) |

| | | |
|---|---|---|
| முனிவு | - | வெறுப்பு |
| முறைவழி | - | ஊழ் (வினையின்) வழி |
| வானம் | - | இச்சொல் ஆகுபெயராக மேகத்தைக் குறித்தது. |

**பொருள் விளக்கம்**

எல்லா ஊர்களும் எம் ஊர்களாகும். எல்லாரும் சுற்றத்தார் ஆவர். தீமையும் நன்மையும் பிறரால் உண்டாவதில்லை. துன்பம் அடைவதும் அது நீங்குதலும் அத்தீமை நன்மைகளைப் போலவேயாகும். சாதலும்புதிதன்று. தாயின் கருவில் தோன்றிய நாளே, சாதலும் உறுதி செய்யப்பட்டதொன்று. இவ்வாறு உள்ளமையால் உயிர் வாழ்வை இனியது என்று மகிழ்ந்ததும் இல்லை. ஒரு வெறுப்பு வந்தவிடத்து உயிர்வாழ்வதைத் துன்பம் அளிக்கக் கூடியது என்று வெறுத்ததும் இல்லை.

மின்னலுடன் மேகம் மேலும் குளிர்ந்த மழைத்துளிகளைப் பெய்தலால் அமையாது கல்லை மோதி ஒலிக்கின்ற வளமான பெரிய ஆற்று நீரின் வழியே செல்லுகின்ற தெப்பத்தைப் போல, அரியவுயிர் ஊழின் வழியே செல்லும் என்பதை நன்மையின் இயல்பை அறிந்தவர் உரைத்த நூலால் யாம் அறிந்தோம். ஆதலால் நன்மையால் சிறந்து விளங்கும் பெரியோரைத் தகுதி கருதி பாராட்டுவதும் இல்லை. சிறியவரைத் தாழ்வின் காரணமாக இகழ்தல் ஒருபோதும் இல்லை.

ஒப்புயர்வற்ற இச்செய்யுள் தரும் கருத்தின் தாக்கத்தை, பல இலக்கியங்களில் காணலாம்.

*யாதானும் நாடாமால் ஊராமால் என்னொருவன்*
*சாந்துணையும் கல்லாத வாறு* (குறள் 397)

என்னும் குறட்பா, கல்வியின் பெருமை கூறி ஒருலகச் சிந்தனையினை வெளிப்படுத்துகிறது;

*தீதும் நன்றும் பிறர்தர வாரா' என்பதன் உட்பொருள்*
*பெருமைக்கும் ஏனைச் சிறுமைக்கும் தத்தம்*
*கருமமே கட்டளைக் கல்* (குறள் 505)

எனும் திருக்குறளில் அமைந்துள்ளது

அதிவீரராம பாண்டியரின் நறுந்தொகை எனப்படும் வெற்றி வேற்கையிலும்

*பெருமையும் சிறுமையும் தான்தர வருமே* (வெற்றி வேற்கை 30)

எனக் காணப்படுகிறது.

இக்கருத்தை கவின் மிக்க உவமையோடு, துறைமங்கலம் சிவப்பிரகாச சுவாமிகள், தம் நன்னெறியில்

*வருந்தும் உயிர்ஒன்பான் வாயில் உடம்பில்*
*பொருந்துதல் தானே புதுமை - திருந்திழாய்*
*சீதநீர் பொள்ளல் சிறுகுடத்து நில்லாது*
*வீதலோ நிற்றல் வியப்பு.*

எனக் கூறியுள்ளார்.

''சாதலும் புதுவதன்றே வாழ்தல்'' : இத்தொடர் தந்த கருத்தினை,

*சாதலும் பிறத்த லானும்*
*தம் வினை பயத்தின் ஆகும்*
*ஆதலும் அழிவும் எல்லாம்*
*அவை பொருட்கு இயல்பு கண்டாய்*
*நோதலும் பரிவும் எல்லாம்*
*நுண்ணுணர்வு இன்மை அன்றே*

எனும் சீவகசிந்தாமணிச் செய்யுளடிகளில் காணலாம்.

ஊழ் பற்றிய நம்பிக்கையினை ஊட்டும் ''முறைவழிப் படூஉம்'', எனும் அடிக் கருத்து

*முன்னே ஒருவன் முடித்தான்தன் துப்புஎலாம்*
*என்னே ஒருவன் இகழ்ந்திருத்தல்* - (அறிநெறிச்சாரம் 24)

எனும் செய்யுளடிகளிலும் மிளிரக் காணலாம்.

இச்செய்யுளிலிலுள்ள கருத்துகள் மட்டுமன்றி, தொடர்களும் பிற இலக்கியங்களில் எடுத்தாளப்பட்டுள்ளன.

**கல்பொரு திரங்கு மல்லல்:**

*''வாக்க வுக்க தேக்கண் தேறல்*
*கல்லலைத் தொழுகும் அன்னே.....''* (புறநானூறு 115: 3-4)

***''நீர்வழிப்படூஉம் புணைபோல்'' :*** இதன் கருத்தும் தொடராட்சியும்,

'நீர்வழிப்பட்ட புணை'

என நீதி நெறி விளக்கத்தில் காணப்படுகிறது. (நீதிநெறி விளக்கம் செய்யுள் 44)

**''அதனினும் இலம்'' :** பிரியின் வாழ்தல் அதனினும் இலமே
(குறுந்தொகை 168 : 7)

**திறனறி வினாக்கள்**

**பலவுள் தெரிவு**

1. ***புறநானூறு எவ்வகை பாக்களால் யாக்கப்பட்டது?***

   அ. வெண்பா ஆ. ஆசிரியப்பா

   இ. கலிப்பா ஈ. வஞ்சிப்பா

2. **புறநானூறு குறிக்கும் துறைகளின் எண்ணிக்கை**

   அ. 35 ஆ. 45 இ. 55 ஈ. 65

3. ***கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ள புறநானூற்றுச் செய்யுளடிகளுள் எதனில் புலவர் பெருஞ்சித்திரனாரின் பெருமித உணர்வு வெளிப்படுகிறது?***

   அ. இரவலர் புரவலை நீயுமல்லை

   ஆ. புரவல ரிரவலர்க் கில்லையு மல்லர்

   இ. இரவல ருண்மையுங் காணினி

   ஈ. நெடுநெல் யானை யெம்பரிசில்

4. ***கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ள புறநானூற்றுச் செய்யுளடிகளுள் எதனில் புலவரின் மான உணர்வு வெளிப்படுகிறது?***

   அ. இரவலர் புரவலை நீயுமல்லை

   ஆ. புரவல ரிரவலர்க் கில்லையு மல்லர்

   இ. இரவல ருண்மையுங் காணினி

   ஈ. நெடுநல் யானை யெம்பரிசில்

5. ***புறநானூற்றிலுள்ள 'கடிமரம் வருத்தத் தந்தியாம் பிணித்த' எனும் பெருஞ்சித்திரனாரின் செய்யுளடி காட்டும் பண்டைய அரச மரபு யாது?***

   அ. காவல் மரத்தில் யானையைக் கட்டுதல்

   ஆ. காவல் மரத்தை வழிபடுதல்

   இ. ஒவ்வொருவருக்கும் காவல் மரத்தைக் காக்கும் பொறுப்பு

   ஈ. மன்னன் பரிசில்களைக் காவல் மரத்தினருகிருந்து வழங்குதல்

6. ***"பெரியோரை வியத்தலு மிலமே***

   ***சிறியோரை யிகழ்த லதனினு மிலமே"***

   ***-இவ்வடிகளோடு இணைத்து நோக்கத்தக்க அறிவுரை யாது?***

   அ. ஔவியம் பேசுதல் ஆக்கத்திற்கு அழிவு

   ஆ. கௌவை சொல்லின் எவருக்கும் பகை

   இ. நல்லிணக்கம் அல்லது அல்லல் படுத்தும்

   ஈ. கீழோர் ஆயினும் தாழ உரை

7. **''யாதானும் நாடாமால் ஊராமால் என்னொருவன்**
**சாந்துணையும் கல்லாத வாறு''- இக்குறள் தரும் ஒருலகச் சிந்தனைக்குரிய புறநானூற்றுப் பாடலடி எது?**

அ. காட்சியில் தெளிந்தன மாகையில்

ஆ. இன்னா தென்றலுமிலமே

இ. யாதும் ஊரே யாவருங் கேளிர்

ஈ. தீதும் நன்றும் பிறர்தர வாரா

8. ***'துன்பம் அடைவதும், அது நீங்குதலும் பிறரால் வருவனவல்ல' என்ற கருத்தை உணர்த்தும் தொடர் யாது?***

அ. தீதும் நன்றும்பிறர்தர வாரா

ஆ. நோதலுந் தணிதலு மவற்றோ ரன்ன

இ. சாதலும் புதுவ தன்றே

ஈ. முனிவின் இன்னா தென்றலு மிலமே

9. ***..... ..... 'ஆருயிர்***
***முறைவழிப் படூஉம்' எனும் புறநானூற்று அடிகள் பண்டைக் காலச் சமுதாயத்தின் எந்நிலையினை உணர்த்துகிறது?***

அ. ஊழ் நம்பிக்கை

ஆ. மன்னர் பால் பெருமதிப்பு

இ. பெரியோர்க்கு அடங்கி நடத்தல்

ஈ. இனியனவே செய்தல்

10. ***கணியன் பூங்குன்றனாரின் 'நீர்வழிப்பட்ட புணை' எனும் புறநானூற்றுப் பாடலடியின் தாக்கம் பெற்றுள்ளது யாது?***

அ. சாதலும் பிறத்தல் தானும் தம்வினை

ஆ. தீம்புனலில் செல்மரம் போல

இ. கல்பொருது இரங்கும் கதம்வீழ் அருவி

ஈ. நீரின்றமையா உலகம்

**குறுவினா**

11. புறநானூற்றிலுள்ள 'புரவல ரிரவலர்க் கில்லையு மல்லர்' எனும் அடி புலவரின் எத்தகைய உள்ளத்தை உணர்த்துகிறது?

12. பண்டைக் காலத்தில் யானை பரிசாக அளிக்கப்பட்டமைக்குப் புறநானூற்றுச் சான்று தருக.

13. கணியன் பூங்குன்றனாரின் 'அதனினும் இலமே' எனும் தொடர் பண்டைக் கால அக இலக்கியத்திலும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளதற்கு எடுத்துக் காட்டுத் தருக.

14. 'நீர்வழிப் படூஉம், புணை' - இதன் இலக்கியத் தாக்கத்தை எடுத்துக் காட்டுக.
15. 'சிறியோரை யிகழ்தலதனினு மிலமே' - என்பதற்கேற்ற கொன்றை வேந்தன் செய்யுளடியைத் தருக.

**பத்திவினா**

16. புறநானூற்றிலுள்ள 'கடிமரம் வருத்தத் தந்தியாம் பிணித்த' இவ்வடி உணர்த்தும் பண்டையச் சமுதாய நிலையாது?
17. ஊழ் பற்றிய நம்பிக்கை சங்க காலத்தில் நிலவியதை, புறநானூற்றுச் செய்யுள் கொண்டு எடுத்துக் காட்டுக.
18. கணியன் பூங்குன்றனாரின் புறநானூற்றுச் செய்யுள் வெளிப்படுத்தும் ஒருலகச் சிந்தனையினை எடுத்துக்காட்டுக.

**கட்டுரைவினா**

19. பெருஞ்சித்திரனாரின் 'இரவலர் புரவலை நீயு மல்லை' எனும் செய்யுள் உணர்த்தும் பண்டையச் சமுதாய நிலையினை வெளிப்படுத்துக.
20. 'யாதும் ஊரே... ' எனத் தொடங்கும் புறநானூற்றுப் பாடலின் பண்பாட்டு இலக்கியச் சிறப்பினை எடுத்துக்காட்டுக.

**காலந்தொறும் தமிழ்**

''நான் நேற்றுக் காலையில் இப்பத்திரிகையை வாங்கினேன்'' என்பது தமிழ் வாக்கியம் தானே? என்றால் ''ஆம்'' என்றே கூறுவோம். ஆனால் தொல்காப்பியருக்கு இவ்வாக்கியம் புரியாது. ஏனென்றால் தொல்காப்பியர் காலத்தில் ''நான்'' என்னும் சொல் இல்லை. ''யான்'' என்ற சொல்லே தன்மை ஒருமையை உணர்த்தியது.

இவ்வாக்கியம் திருவள்ளுவருக்குப் புரியாது. ஏனெனில் வள்ளுவர் காலத்தில் 'நெருநல்', தான் உண்டு, 'நேற்று' என்பது இல்லை.

இவ்வாக்கியம் கவிச்சக்கரவர்த்தி கம்பருக்கும் புரியாது. ஏனெனில் அவர் காலத்தில் 'வாங்கு' என்ற சொல் 'வளைந்து' என்ற பொருளிலேயே வழங்கியது. இதன் மூலம் தமிழ் காலந்தோறும் மாறிக் கொண்டிருக்கிறது என்று புரிகிறதல்லவோ? மாற்றம் என்பது தமிழுக்குமட்டுமன்று. வாழும் மொழிகள் அனைத்திற்கும் பொதுவான பண்பாகும்.

- சு. வையாபுரியார் கட்டுரை தந்த தகவல்

# IV. காப்பியங்கள்

தொடர் நிகழ்ச்சிகளைக் கொண்டு கதைப் போக்கில் அமைவன காப்பியங்களாகும். இவற்றைப் பின்னாளில் தண்டியலங்காரம் என்னும் அணிநூல், பெருங்காப்பியம், சிறுகாப்பியம் என வகைப்படுத்தியது. தொன்மை மிக்க இலக்கியங்களைக் கொண்ட தமிழ்மொழியில் காப்பியங்கள் பல தோன்றியுள்ளன. கிடைத்த காப்பியங்களுள் தொன்மை மிக்கன சிலப்பதிகாரமும் மணிமேகலையும் இவ்விரண்டும் இரட்டைக் காப்பியங்கள் எனப் பெயர் கொண்டனவாகும். இவற்றைத் தொடர்ந்தும் காப்பியங்கள் பல தமிழில் தோன்றியுள்ளன.

மணிமேகலை, வில்லிபாரதம், பாஞ்சாலி சபதம் ஆகியவற்றுள் ஒவ்வொன்றிலும் ஒவ்வொரு பகுதி நமக்குப் பாடமாக உள்ளன.

## 1. மணிமேகலை

(மலர்வனம் புக்க காதை)

**மணிமேகலை கதைச்சுருக்கம்**

கோவலன் கொலையுண்ட செய்தி கேட்ட மாதவி வாழ்க்கையை வெறுத்தவளாய் தன் மகள் மணிமேகலையுடன் அறவண அடிகளிடம் சென்று தம்மை அடைக்கலப்படுத்திக் கொண்டாள். தான் புத்தத் துறவியானதோடு தன் மகளையும் துறவு பூணச் செய்தாள். மாதவியின் தாய் சித்திராபதி. அவள் மணிமேகலை துறவு வாழ்க்கை மேற்கொள்வதை விரும்பவில்லை. மணிமேகலை எதிர்ப்பினைப் பொருட்படுத்தவில்லை.

மணிமேகலையும், சோழ இளவரசன் உதய குமாரனும் முற்பிறவியில் கணவன் மனைவியர். மறுபிறவியிலும் அவர்களுடைய காதல் வாழ்வு தொடர்ந்து விடக் கூடாது எனக் கருதிய மணிமேகலா தெய்வம், அவளை உறக்க நிலையில் மணிபல்லவத் தீவிற்குக் கொண்டு சென்றது. அங்குள்ள கோமுகிப் பொய்கையில் அள்ள அள்ள உணவு வரும் அட்சய பாத்திரத்தைப் புத்தன் அருளால் பெற்றாள். இயற்கையிறந்த ஆற்றல்கள் பெற்றாள். பூம்புகார் திரும்பிப் பசிப்பிணி போக்கும்

அறம் மேற்கொண்டாள். சோழ அரசி இராசமாதேவி இழைத்த கொடுமைகளை எதிர்கொண்டு அவளை நல்வழிப்படுத்தினாள். பின்னர் சாவகநாடு சென்று புண்ணியராசனுக்கு அறவுரை பகர்ந்தாள். திரும்பி வரும் போது புகார் நகரம் கடலில் மூழ்கிய செய்தி அறிந்து காஞ்சிபுரத்தில் தன் தாயைக் காணச் சென்றாள். பின் வஞ்சிக்குச் சென்று கண்ணகியை வணங்கக் கண்ணகி காட்சி வழங்கினாள். பின் அறம்பல பகர்ந்து பிற சமயத்தவரோடு வாதிட்டு வென்று இறுதியில் தவம் செய்து வீடுபேறு பெற்றாள்.

மணிமேகலைக் காப்பியத்தைப் படைத்தவர், சாத்தனாராவார். இவரும் சிலப்பதிகாரம் தந்த இளங்கோவடிகளும் சம காலத்தவர்கள் என்பதை இவ்விரு இலக்கியங்களின் பாயிரங்கள் உணர்த்துகின்றன. இவ்விரு இலக்கியங்களும் கி.பி. இரண்டாம் நூற்றாண்டினவென்பது பெரும்பாலோர் கொண்ட கருத்து.

மணிமேகலை ஆசிரியர் சாத்தனார் 'மதுரை கூலவாணிகன் சீத்தலைச் சாத்தனார்' என அடைகள் கொண்டு அழைக்கப்படுகிறார். இவர் மதுரையில் கூல வணிகம் மேற்கொண்டவர் என்றும் சீத்தலை என்னும் ஊரினர் என்றும் இலக்கிய வரலாற்று ஆய்வாளர்கள் கூறுகின்றனர்.

மணிமேகலை, அதன் பதிகம் நீங்கலாக விழாவறைக் காதை முதல் பவத்திறமறுகென பாவை நோற்றகாதை ஈறாக 30 காதைகளைக் கொண்டது பாடமாக உள்ள மலர்வனம் புக்க காதை, மூன்றாவதாக அமைந்ததாகும்.

**முன்கதைச் சுருக்கம்**

பண்டைக் காலத்தில் தூங்கெயிலெறிந்த தொடித்தோட் செம்பியன் என்னும் சோழனால் தோற்றுவிக்கப் பெற்றது இந்திரவிழா. அவன் மரபினரால் ஆண்டுதோறும் நடத்தப் பெற்று வந்தது. திங்கள்தோறும் மும்மழை பொழியவும் அரசன் செங்கோலினனாக ஆட்சி செலுத்தவும், புகார் நகர் தேவலோகமாய்க் காட்சியளித்தற் பொருட்டும் இந்திரவிழா எடுத்தல் மரபாகும். எனவே, முரசறைவோன் மக்கள் யாவரும் ஒருங்கிணைந்து புகார் நகரைப் பல்லாற்றானும் அழகுறுத்துமாறு இந்திரவிழாவைத் தெரிவிக்கின்றான். இந்திரவிழா நடைபெறுகையில் மாதவியின் தாய் சித்திராபதி, மாதவியையும், மணிமேகலையையும் அழைத்து வருமாறு வயந்தமாலையிடம் சொல்லி அனுப்புகின்றாள். அறவணடிகள் உணர்த்திய நல்லுரைகளால் தெளிந்த மாதவி, தன் மகள் மணிமேகலையும் தானும் வாரோம் என மறுத்துக் கூறிவிடுகின்றாள். உவவனத்தின் சிறப்பையும், அங்குள்ள பளிக்குமண்டபம், அதனுள்ளே அமைந்திருந்த மாணிக்கச் சோதி பரந்த பதுமபீடம் போன்றவற்றின் சிறப்பையும் அறிந்த மாதவி தன்மகள் மணிமேகலையை அவ்வுவனத்திற்கு மலர் கொய்ய, சுதமதியுடன் அனுப்பி வைக்கின்றாள்.

வயந்த மாலைக்கு மாதவி யுரைத்த
உயங்குநோய் வருத்தத், துரைமுன் றோன்றின்
மாமலர் நாற்றம் போன்மணி மேகலைக்கு
ஏது நிகழ்ச்சி எதிர்ந்துள தாதலின் 5
தந்தையும் தாயுந் தாநனி யுழந்த
வெந்துய ரிடும்பை செவியகம் வெதுப்பக்
காதல் நெஞ்சங் கலங்கிக் கூரிகை
மாதர் செங்கண் வரிவனப் பழித்துப்
புலம்புநீரூட்டியப் பொதியவிழ் நறுமலர் 10
இலங்கிதழ் மாலையை இட்டுநீ ராட்ட
மாதவி மணிமே கலைமுகம் நோக்கித்
தாமரை தண்மதி சேர்ந்தது போலக்
காமர் செங்கையிற் கண்ணீர் மாற்றித்
தூநீர் மாலை தூத்தகை இழந்தது 15
நிகர்மலர் நீயே கொணர்வா யென்றலும்
மதுமலர்க் குழலியொடு மாமலர் தொடுக்கும்
கூதமதி கேட்டுத் துயரொடுங் கூறும்
மணிப்பூங் கொம்பர் மணிமே கலைதான்
தனித்தலர் கொய்யுந் தகைமைய ளல்லள்
பன்மல ரடுக்கிய நன்மரப் பந்தர் 20
இலவந் திகையின் எயிற்புறம் போகின்
உலகு மன்னவன் உழையோர் ஆங்குளர்
விண்ணவர் கோமான் விழாக்கொள் நன்னாள்
மண்ணவர் விழையார் வானவ ரல்லது
பாடுவண் டிமிரா பன்மரம் யாவையும் 25
வாடா மாமலர் மாலைகள் தூக்கலின்
கைபெய் பாசத்துப் பூதங் காக்குமென்று
உய்யா னத்திடை உணர்ந்தோர் செல்லார்
வெங்கதிர் வெம்மையின் விரிசிறை யிழந்த
சம்பாதி யிருந்த சம்பாதி வனமும் 30
தவாநீர்க் காவிரிப் பாவைதன் தாதை
காவேரனாங் கிருந்த கவேர வனமும்
மூப்புடை முதுமைய தாக்கணங்குடைய
யாப்புடைத் தாக அறிந்தோ ரெய்தார்

அருளும் அன்பும் ஆருயி ரோம்பும் 35
ஒருபெரும் பூட்கையும் ஒழியா நோன்பிற்
பகவன தாணையிற் பன்மரம் பூக்கும்
உவவன மென்பதொன் றுண்டத னுள்ளது
விளிப்பறை போகாது மெய்புறத் திடுஉம்
பளிக்கறை மண்டப முண்டத னுள்ளது 40
தூநிற மாமணிச் சுடரொளி விரிந்த
தாமரைப் பீடிகை தானுண் டாங்கிடின்
அரும்பவிழ் செய்யும் அலர்ந்தன வாடா
சுரும்பின மூசா தொல்யாண்டு கழியினும்
மறந்தேன் அதன்திறன் மாதவி கேளாய் 45
கடம்பூண் டோர்தெய்வங் கருத்திடை வைத்தோர்
ஆங்கவ ரடிக்கிடின் அவரடி தானுறும்
நீங்கா தியாங்கணும் நினைப்பில ராயிடின்
ஈங்கிதன் காரணம் என்னை யென்றியேல்
சிந்தை யின்றியுஞ் செய்வினை யுறுமெனும் 50
வெந்திறல் நோன்பிகள் விழுமங் கொள்ளவும்
செய்வினை சிந்தை யின்றெனின் யாவதும்
எய்தா தென்போர்க் கேது வாகவும்
பயங்கெழு மாமல ரிட்டுக் காட்ட
மயன்பண் டிழைத்த மரபின ததுதான் 55
அவ்வன மல்ல தணியிழை நின்மகள்
செவ்வனஞ் செல்லுஞ் செம்மை தானிலள்
மணிமே கலையொடு மாமலர் கொய்ய
அணியிழை நல்லாய் யானும் போவலென்
றணிப்பூங் கொம்பர் அவளொடுங் கூடி
மணித்தேர் வீதியிற் சுதமதி செல்வுழீஇச் 60

– சீத்தலைச் சாத்தனார்

**சொற்பொருள் விளக்கம்**

| | | |
|---|---|---|
| இடும்பை | - | துன்பம், இடுக்கண் வருங்கல் நகுக - திருக்குறள் |
| உய்யானம் | - | அரசர் விளையாடும் சோலை |
| உயங்கு (வி) | - | வருத்து. உயங்கு நோய் - வினைத்தொகை |
| ஏது | - | 'காரணம்' எனும் பொருள் தரும் தூய தமிழ்ச் சொல் |

| | | |
|---|---|---|
| தூ | - | தூய்மை, தூத்தகை, தூநீர் முதலிய ஆட்சிகளை நோக்குக. |
| பந்தர் | - | பந்தல், மலர் கொண்ட மரங்கள் அடர்ந்த சோலை மரபந்தர் எனக் குறிக்கப்படுகிறது. |
| பூட்கை | - | மேற்கோள் |

***வரி 1- 4 : வயந்த மாலைக்கு ..... எதிர்ந்துளதாதலின்***

வயந்த மாலையிடம் மாதவி உரைத்த வருத்தமுறும் செய்தி அவள் (மணிமேகலை) நினைவில் தோன்றியது. மலரின் கண் உள்ள மணம் வெளிப்படுவது போல் மணிமேகலையின் எதிர்கால ஒளிர்விற்கு இது (உயங்குநோய்) ஒரு காரணமாக அமையக்கூடும்.

***மாமலர் நாற்றம் போல் :*** இதனுள் அமைந்த உவமை, மணிமேகலையுள் அடங்கியிருக்கும் சிறப்பினைக் காட்டும் குறிப்பாகும். மலரில் மணம் அடங்கியப் பின் வெளிப்படுதல் போல மணிமேகலையின் மாண்பு பின்னாளில் வெளிப்படவிருக்கிறது. அவ்வெளிப்பாட்டிற்கு, உயங்கு நோய் ஏதுவாக அமைகிறது. நடப்பனவெல்லாம் நன்மைக்கே என்னும் எதிர்நோக்கினை இங்குக் காணலாம்.

***வரி 5-10 : தந்தையும் ..... இட்டு நீராட்ட***

தன் தந்தை கோவலனும் தாய் கண்ணகியும் உற்று வருந்திய துயரம் மணிமேகலையின் செவியுட் புகுந்து அவளை வருத்தியது. அன்பு கொண்ட அவள் நெஞ்சம் கலங்கியது. அவள் செம்மையான கண்களில் எழுதப்பட்ட அழகான மைவரி அழிந்தது. அவள் மேன்மேலும் அழுததால், வடிந்த கண்ணீர், பூத்த மலர் கொண்ட மாலையினை நனைத்தது.

மணிமேகலை, தான் கொண்ட வருத்தத்தால் மேன்மேலும் அழுகிறாள்; கண்ணீர் திரளுகிறது. திரட்சியின் மிகுதியை 'இலங்கிதழ் மாலையை இட்டு நீராட்ட' எனும் அடி தெரிவிக்கிறது. அவள் வகுத்த கண்ணீர் அழகாகத் தீட்டப் பெற்ற வரி வனப்பிற்கும் மாலைக்கும் ஊறு விளைவிக்கிறது.

***வரி. 11-19 இலங்கிதழ் ..... ..... தகைமையளல்லள்***

மாதவி மணிமேகலையின் முகத்தினைப் பார்த்து, செந்தாமரை மலர் குளிர்ச்சி பொருந்திய முழுமதியைச் சேர்ந்தது போல, சிவந்த கைகளினால் மணிமேகலையின் கண்ணிலிருந்து வரும் கண்ணீரைத் துடைத்தாள். தூய்மைத் தன்மையுடைய மணமிக்க மாலை அதன் தூய்மையினை இழந்தது. ஆதலால் இதனைப் போன்று மாலை தொடுப்பதற்குப் புத்தம் புது மலர்களை நீயே சென்று கொண்டு வருக எனக் கூறினாள். தேன்பொருந்திய மலர்களை அணிந்த கூந்தலையுடைய மணிமேகலையுடன் மலர் தொடுத்துக் கொண்டிருக்கும் சுதமதி

என்பாள் துயரத்துடன் கூறத் தொடங்கினாள். மாணிக்கப் பூக்கொம்பனைய மணிமேகலை தனியே சென்று மலர் கொய்யும் நிலையிலுள்ளவள் அல்லள் என்றாள்.

'தாமரை தண்மதி சேர்ந்தது போல' - இதனுள் தாமரை மாதவியின் கைகளுக்கு உவமை, தண்மதி மணிமேலைகயின் முகத்திற்கும் உவமைகளாகின. மணிமேகலையின் துயர் நீங்க அவளைப் பிறிதொரு பணியினை மேற்கொள்ள எண்ணும் மாதவி, 'நிகர் மலர் நீயே கொணர்க' என்றாள்.

அக்காலப் பெண்டின் கூந்தலிலும் தோளிலும் மாலை அணிதல் மரபு. மணிமேகலையை, 'மதுமலர் குழலி' எனக் குறிப்பதை நோக்குக.

மணிப் பூங்கொம்பர் மணிமேகலை என மணிமேகலை கூறப்படுகிறாள். அவள் அழகுச் சிறப்பினை இவ்வடி உணர்த்துகிறது.

***வரி 20-22 : பன்மலர் .... ராங்குளர்***

பல மலர்களை நிறைத்த நிழலையுடைய இலவந்திகையின் மதில் புறத்தே சென்றால் சோழ மன்னனது உரிமை மகளிர் ஆங்கு உள்ளனர்.

சோழ மன்னன், இங்கு உலக மன்னன் எனக்குறிக்கப் பெறுகிறான்.

***வரி 23-28 : விண்ணவர் ..... செல்லார்***

இந்திரனுக்கு விழா எடுக்கும் நல்ல நாள்களில் வானவர் அல்லாது பிறர் செல்லாத வனம் உண்டு அங்குப் பாடுகின்ற வண்டுகள் ஒலிக்கா. அங்குள்ள மலர்கள் வாடாத மலர்களைத் தரும். அது அரசர் விளையாடும் சோலையாகும். இதனை அறிந்தோர் அவ்விடம் செல்ல மாட்டார்கள். 'பாடுவண்டு இமிரா' என்பதால் அச்சோலையில் வண்டுகள் ஒலி எழுப்பா. மணிமேகலையில் இயற்கையிறந்த நிகழ்வுகள் பல கூறப்பட்டுள்ளன உலக இலக்கியங்கள் எல்லாவற்றிலும் இயற்கையிறந்த நிகழ்ச்சிகளைக் காணலாம். இவ்வாறு புனைதல், அக்காலம் முதல் காப்பிய மரபாகக் கொள்ளப்பட்டது. மணிமேகலையில் பல இடங்கள் இயற்கையிறந்த நிகழ்ச்சிகள் சொல்லப்படுகின்றன.

***வரி 29 - 34: வெங்கதிர் ... அறிந்தோ ரெய்தார்***

ஞாயிற்றின் கதிர் வெப்பத்தால் விரிந்த சிறகினை இழந்த சம்பாதி என்பவன் இருந்த சம்பாதி வனமும், அழியாத நீர்ப்பெருக்கை உடைய காவிரி நங்கையின் தந்தையாகிய கவேரன் என்பவன் இருந்த கவேர வனமும் மிக்க முதுமையுடையவையாகிய தீண்டி வருத்தும் பெண் தெய்வங்களை உடையனவாதலில் அறிவுடையயோர் அவற்றை உறுதியுடையவாகக் கருதி அவற்றின் கண் செல்லார்.

சம்பாதி என்பது கழுகரசனின் பெயர். சடாயுவினுடன் பிறந்தவனென்றும், இவன் வானிலே பறந்து ஞாயிற்றின் மண்டிலத்தின் அணிமையில் சென்றபோது ஞாயிற்றின் வெம்மையால் சிறகு தீயப்பெற்றனன் என்றும் பழைய உரைநூல்கள் கூறுகின்றன. சம்பாதி, சடாயு ஆகிய இருவரும் இறைவனைத் தொழுத இடம் திருப்புள்ளிருக்கு வேளூராகும். இதனைச் சம்பந்தர் தேவாரம்,

*தள்ளாய சம்பாதி சடாயென் பார் தாருவர்*
*புள்ளானார்க் கரையரிடம் புள்ளிருக்கு வேளூரே*

எனக் குறிக்கிறது.

இப்பகுதியில், காவிரி பற்றியதொரு புராணக் குறிப்பும் உள்ளது. கவேரன் என்பானின் மகள் காவிரி என்பதற்கான கதை உண்டு.

கவேரன் என்னும் முனிவன் பிரமனைக் குறித்து அருந்தவம் புரிந்து அவனருளால் மாயை மகளாகப் பெற்று முத்தி எய்தினான்.

பின்பு அவள் பிரமன் கட்டளையால் நதி வடிவுற்றாள். அந்நதியே காவேரி எனப் பெயர் பெற்றதென்று புராணம் கூறும்.

**வரி 35- 38 : அருளும் ..... உண்டு.**

கருணையும் நேயமும் ஆருயிர்களைப் பாதுகாக்கும் ஒப்பற்ற பெரிய மேற்கோளும் நீங்காத நோன்பினை உடைய புத்த தேவனது ஆணையால் பல மரங்களும் இடையறாது பூக்கின்ற உவவனம் என்னும் பெயருள்ள சோலை உள்ளது.

இப்பகுதியில், புத்தர் தெய்வமாகக் கருதப்படு மாறான குறிப்பு காணப்படுகிறது. புத்தம் ஹீனயானம், மகாயானம் எனும் இரு பிரிவுகளாகக் கிளைத்துள்ளது. புத்தரைத் தெய்வமாக வழிபடுவோர் மகாயானப் பிரிவினைச் சேர்ந்தவர்கள்.

**வரி 38-42 : அதனுள்ளது ..... தானுண்டு**

அச்சோலையில், ஒலி வெளியே செல்லாது உள்ளிருப்போரை மட்டுமே வெளிக்காட்டும் பளிங்கு மண்டபம் உண்டு. அம்மண்டபத்தின் உள்ளிடத்தில் தூய நிறமுடைய ஒளிபரந்த தாமரைப் பீடம் ஒன்று உண்டு.

புத்தரின் திருவடிகளை மணிபத்மம் என்றலும் அதனை வழிபடுவோர் அதுபற்றிய 'ஓம் மணிபத்மே ஹூம்' என்னும் மறைமொழியைக் கூறுதலும் புத்த சமய மரபு.

***வரி 42-48 : ஆங்கிடின் ..... இடின்***

அந்தப் பீடத்தில் மலர் அரும்பினை இட்டால் அது உடனே மலரும். மலர்ந்த மலர்கள் பல ஆண்டுகள் வாடா. அவற்றில் வண்டுகளும் மொய்க்கா. மாதவியே! அதன் இயல்பு ஒன்றினை நன்கு மறந்தேன். இப்போது அதனைக் கேட்பாயாக. காணிக்கை செலுத்தலை மேற்கொண்டு ஒரு தெய்வத்தை மனத்திலே நினைத்து அப்பீடத்தின் கண்ணுள்ள தாள்களில் இட்டால் அம்மலர் அத்தெய்வத்தின் அடியைச் சென்று சேரும். நினைப்பேதுவுமின்றி இட்டால் அம்மலர் எங்கும் செல்லாது அங்கேயே கிடக்கும்.

***வரி 49 - 55 : ஈங்கு ..... மரபினது தான்***

இதற்குரிய காரணம் யாதென வினவுதியாயின் கூறுகிறேன். மனத்தோடு கூடாத வழியும் செய்த வினை பின்வந்து பயன்தரும் என்கின்ற வலியினையுடைய நோன்பிகள் வருத்தங்கொள்ளவும் மனத்தோடு கூடாவிடின் செய்த வினை சிறிதும் வந்து பயனளியாது என்போருக்குக் கருவியாகவும் மலர்களையிட்டுக் காட்டுமாறு மயன் என்போனால் முன்னர் செய்யப்பட்ட பயன் சிறந்த முறைமையை உடையதாகும் அத்தாமரை பீடம்

மனத்தோடு கூடாவழி வினை பயன்தராதுதென்பது சமய நம்பிக்கை.

*இன்னா வெனத்தா னுணர்ந்தவை தன்னாமை*
*வேண்டும் பிறன்கட் செயல்*

எனவும்

*எனைத்தானும் எஞ்ஞான்றும் யார்க்கும் மனத்தானாம்*
*மாணாசெய் யாமை தலை*

எனவும் திருவள்ளுவர் கூறுகிறார்.

வரி 20 தொடங்கி 55 வரை இயற்கையிறந்த நிகழ்ச்சிகள் கூறப்படுகின்றன. இவை காப்பிய கதைக்கு விறுவிறுப்பினை ஊட்டுகின்றனவாய் அமைகின்றன.

***வரி 56-61 : அவ்வன ..... செல்வுழீஇச்***

அச்சோலையில் அல்லாது மாதவியே நின்மகள் மணிமேகலை தனியாகச் செல்ல தகுதியில்லாதவள். மணிமேகலையுடன் மலர் கொய்யுமாறு, நானும் செல்வேன் எனக் கூறி, அழகிய பூங்கொம்பனைய மணிமேகலையுடன் சேர்ந்து, மணிகளுடன் கூடிய தேர்கள் செல்லும் வீதியின் கண் சுதமதியும் சென்றாள்.

**திறனறி வினாக்கள்**

**பலவுள் தெரிவு**

1. ***'வயந்தமாலைக்கு மாதவி யுரைத்த***
***<u>உயங்கு நோய்</u> வருத்த' - இதனுள் குறிக்கப்படும் உயங்கு நோய் எது?***
   அ. மாதவி கோவலனை இழந்தமை
   ஆ. வயந்தமாலைக்கு ஏற்பட்ட துன்பம்
   இ. சுதமதிக்கு நேர்ந்த கேடு
   ஈ. கண்ணகிக்கும் கோவலனுக்கும் நேர்ந்த துன்பம்
2. ***மாமலர் நாற்றம் போன்மணி மேகலைக்கு***
***<u>ஏது</u> நிகழ்ச்சி எதிர்ந்துள தாகலின் - இதனுள் காணப்பெறும் வாழ்வியல் அறிவுரை யாது?***
   அ. நன்மையிலும் தீமை
   ஆ. தீமையிலும் நன்மை
   இ. குற்றத்தைப் பொருட்படுத்தலாகாது
   ஈ. மணமிக்க மலரை விரும்புக.
3. ***கீழ்வரும் எவ்வடியிலிருந்து, பெண்கள் ஒப்பனை வழக்கம் வெளிப்படுகிறது?***
   அ. மாதர் செங்கண் வரிவனப் பதித்துப்
   ஆ. மாதவி மணிமே கலைமுகம் நோக்கி
   இ. தாமரை தண்மதி சேர்ந்தது போல
   ஈ. காதல் நெஞ்சங் கலங்கிய காரிகை
4. ***தாமரை தண்மதி சேர்ந்தது போல் - இதனுள் அமைந்த உவமைப் பொருள் அறிந்து கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளனவற்றுள் சரியானதைத் தேர்ந்தெடுக்கவும்.***
   அ. தாமரை மாதவியின் முகத்திற்கு உவமை
   ஆ. தண்மதி மணிமேகலையின் முகத்திற்கு உவமை
   இ. தண்மதி மாதவியின் கைகளுக்கு உவமை
   ஈ. தாமரை மணிமேகலையின் முகத்திற்கு உவமை
5. ***மணிமேகலையிடம் மாதவி ''நிகர்மலர் நீயே கொணர்வாய்'' என்றாள். இவ்வாறு கூறுவதன் நோக்கம் யாது?***
   அ. மணிமேகலையின் துயரை மாற்றுதல்
   ஆ. மாதவி மலர்களை விரும்புதல்
   இ. மாதவியின் துயரை மாற்றுதல்
   ஈ. மணிமேகலை மலரை விரும்புதல்

6. ***கீழுள்ள எதனுள் இயற்கையிறந்த நிகழ்ச்சி கூறப்படுகிறது?***

அ. இலவந்திகையின் எயிற்புறம் போகின் உலக மன்னன் உழையோர் ஆங்குளர்

ஆ. பகவன தாணையிற் பன்மரம் பூக்கும்

இ. உய்யா வனத்திடை உணர்ந்தோர் செல்லார்

ஈ. அருளும் அன்பும் ஆருயிரோம்பும்

7. ***கீழுள்ள எதனுள் புராணக்கதைக் குறிப்பு உள்ளது?***

அ. தாவாநீர் காவிரிப் பாவைதன் தாதை கவேரனாங் கிருந்த கவேர வனமும்

ஆ. பகவன தாணையிற் பன்மரம் பூக்கும்

இ. தாமரைப் பீடிகை தானுண்டு ஆங்கிடின்

ஈ. ஆங்கவ ரடிக்கிடின் அவரடி தானும்

8. ***மணிமேகலை, மலர்வனம் புக்க காதையிலுள்ள 'ஆங்கவ ரடிக்கிடின் அவரடி தானுறும்' - எனும் அடியில் கோடிட்ட சொல் யாரைக் குறிக்கிறது.***

அ. ஒருவர் நினைக்கும் தெய்வம்

ஆ. எல்லாரையும் காக்கும் தெய்வம்

இ. ஒளிமயமாய் இருக்கும் புத்தர்

ஈ. மணிமேகலை வணங்கும் தெய்வம்

9. ***'இன்னா எனத்தான் உணர்ந்தவை துன்னாமை வேண்டும் பிறன்கட் செயல்' - இக்குறளை மேற்கோளாகக் கொண்டு விளக்கத் தக்க மலர்வனம் புக்க கதையின் செய்யுளடி எது?***

அ. நீங்கா தியாங்கணும் நினைப்பில ராயிடின்

ஆ. எய்தா தென்போர்க் கேதுவாகவும்

இ. விளிப்பறை போகாது மெய்புறத் திடூஉம்

ஈ. உய்யா வனத்திடை உணர்ந்தோர் செல்லார்

10. ***மணிமேகலை, மலர்வனம் புக்க கதையிலிருந்து நான்கு செய்யுளடிகள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றுள் எது பண்டைக்கால மன்னர்களின் வாழ்க்கை முறையினை அறியத்தக்க குறிப்பினைக் கொண்டுள்ளது?***

அ. வாடா மாமலர் மாலைகள் தூக்கலின்

ஆ. கைபெய் பாசத்துப் பூதங் காக்குமென்று

இ. உய்யா னத்திடை உணர்ந்தோர் செல்லார்

ஈ. வெங்கதிர் வெம்மையில் விரிசிறை யிழந்த

**குறுவினா**

11. தந்தையும் தாயுந் தாநனி யுழந்த
வெந்துய ரிடும்பை செவியகம் வெதுப்ப - இவ்வடிகளின் பொருள் யாது?

12. 'விண்ணவர் கோமான் விழாக்கொள் நன்னாள்' - என மணிமேகலை மலர்வனம் புக்கக் காதையில் சொல்லப்படுவது யாது?
13. மணிமேகலையின் மாண்பினைச் சாத்தனார் எவ்வாறு வெளிப்படுத்துகிறார்?
14. சம்பாதி, சடாயு பற்றி மணிமேகலை மலர்வனம் புக்க காதையில் கூறப்படுவன யாவை?

**சிறுவினா**

15. மணிமேகலையுற்ற துயரத்தின் கடுமையினை மலர்வனம் புக்க காதையில் சாத்தனார் எவ்வாறு வெளிப்படுத்துகிறார்?
16. 'கவேரனாங் கிருந்த கவேர வனமும்' - இதனுள் பொதிந்துள்ள புராணக் கதை யாது?
17. புத்தபெருமானின் பெருமை மணிமேகலை மலர்வனம் புக்க காதையில் எவ்வாறு உணர்த்தப்படுகிறது?

**கட்டுரை வினா**

19. மணிமேகலை, மலர்வனம் புக்க காதையில் காணப்பெறும் இயற்கையிறந்த செய்திகள் பற்றிய தொகுப்புரை தருக.
20. பண்டைக்காலச் சமுதாய நிலையினை மணிமேகலை மலர்வனம் புக்க காதைச் செய்திகளிலிருந்து விளக்குக.

~~~

# 2. வில்லிபாரதம்

தமிழில் உள்ள இருபெரும் வைணவக் காப்பியங்கள் கம்பராமாயணம், வில்லிபாரதம், வடமொழியில் வால்மீகி படைத்த இராமாயணத்திற்குக் கம்பர் படைத்த இராமாயணம் வழிநூலாகும்; வியாசர் என்பாரின் மகாபாரதத்திற்கு வழிநூலாக அமைவது வில்லிபாரதம்.

வில்லிபாரதத்தைத் தந்தவர் வில்லிபுத்தூரரார். இவர் திருமுனைப்பாடி நாட்டில் சனியூரில் பிறந்தவர். திருமுனைப்பாடி என்பது இன்றைய உளுந்தூர்ப்பேட்டைப் பகுதியை உள்ளடக்கியதாகும். இவர் தந்தையார் வீரராகவர். வக்கபாகை மன்னன் வரபதியாட்கொண்டான் வேண்டுகோளுக்கிணங்க வில்லிபுத்தூரரார் பாரதத்தைப் பாடினார். இவர் பதினான்காம் நூற்றாண்டினர் என்றும் பதினைந்தாம் நூற்றாண்டினர் என்றும் இருவேறு கருத்துகள் உள்ளன.

இக்காப்பியம் பத்துப்பருவங்களைக் கொண்டது. ஆதி, சபா, ஆருணிய, விராட, உத்தியோக, வீட்டும, துரோண, கன்ன, சல்லிய, சௌப்பதிக என்பன அப்பத்துமாம். இவற்றுள் எட்டாவதாக இருப்பது கன்னபருவம். இப்பருவத்தின் நிறைவுப் பகுதியின் 15 விருத்தங்கள் நமக்குப் பாடமாக உள்ளன.
~~~

பாரதப்போரின் பதினேழாம் நாளன்று கன்னனும் அருச்சுனனும் போரிடுகின்றனர். கர்ணன் என்றும் அழைக்கப்படும் கன்னன், அருச்சுனனின் அம்பால் வீழ்த்தப்படுகிறான். கன்னன் ஆற்றிய நல்லறங்களால், அவன் உயிர் உடலை விட்டு நீங்காமலுள்ளது. போரில் பாண்டவருக்குத் துணை நின்ற கண்ணன் சூழ்ச்சிமிக்கவன். கன்னனின் நிகர்ப்பில்லாக் கொடைக் குணத்தைப் பயன்படுத்தி, அவன் பெற்றிருந்த புண்ணியத்தை இரந்து பெற எண்ணுகிறான். வேதியன் வேடத்தில் போர்க்களத்தில் வீழ்ந்து கிடக்கும் கன்னனை அணுகுகிறான். அங்கு நிகழ்வதைப் பாடப்பகுதியில் காண்போம்.

**கன்னனைக் கண்ணன் அணுகுதல்**

1. அத்தவெற் பிரண்டு விற்சிடை யெனப்போ
யாதவன் சாய்தல்கண் டருளி
முத்தருக் கெல்லா மூலமாய் வேத
முதற்கொழுந் தாகிய முதல்வன்
சித்திரச் சிலைக்கை விசயனைச் செருநீ
யொழி கெனத் தேர்மிசை நிறுத்தி
மெய்த்தவப் படிவ வேதிய னாகி
வெயிலவன் புதல்வனை யடைந்தான்.

**கண்ணன் கன்னனிடம் இரத்தல்**

2. தாண்டிய தரங்கக் கருங்கட லுடுத்த
தரணியிற் றளர்ந்தவர் தமக்கு
வேண்டிய தருதி நீயெனக் கேட்டேன்
மேருவி னிடைத்தவம் பூண்டேன்
ஈண்டிய வறுமைப் பெருந்துய ருழந்தே
னியைந்ததொன் றிக்கணத் தளிப்பாய்
தூண்டிய கவனத் துரகதத் தடந்தேர்ச்
சூடர்தரத் தோன்றிய தோன்றால்.

3. என்றுகொண் டந்த வந்தண னுரைப்ப
விருசெவிக் குமுதெனக் கேட்டு
வென்றிகொள் விசயன் விசயவெங் கணையான்
மெய்தளர்ந் திரதமேல் விழுவோன்

நன்றென நகைத்துத் தரத்தகு பொருணீ
நவில்கென நான்மறை யவனு
மொன்றிய படிநின் புண்ணிய மனைத்து
முதவுகென் றலுமுள மகிழ்ந்தான்.

**கண்ணனின் களிப்பு**

4. ஆவியோ நிலையிற் கலங்கிய தியாக்கை
யகத்ததோ புறத்ததோ வறியேன்
பாவியேன் வேண்டும் பொருளெலா நயக்கும்
பக்குவந் தன்னில்வந் திலையால்
ஓவிலா தியான்செய் புண்ணிய மனைத்து
முதவினேன் கொள்கநீ யுனக்குப்
பூவில்வா ழயனு நிகரல னென்றாற்
புண்ணிய மிதனினும் பெரிதோ

5. என்னமுன் மொழிந்து கரங்குவித் திறைஞ்ச
விறைஞ்சலர்க் கெழிலியே றனையான்
கன்னனை யுவகைக் கருத்தினா னோக்கிக்
கைப்புன லுடன்றரு கென்ன
வன்னவ னிதயத் தம்பின்வா யம்பா
லளித்தலு மங்கையா லேற்றான்
முன்னமோ ரவுணன் செங்கைநீ ரேற்று
மூவுல கமுமுதுமுடன் கவர்ந்தோன்.

6. மல்லலந் தொடைய விருபனை முனிவன்
மகிழ்ந்துநீ வேண்டிய வரங்கள்
சொல்லுக வுனக்குத் தருதுமென் றுரைப்பச்
சூரன்மா மதலையுஞ் சொல்வான்
அல்லல்வெவ் வினையா லின்னமுற் பவமுண்
டாயினு மேழேழு பிறப்பு
மில்லையென் றிரப்போர்க் கில்லையென் றுரையா
விதயநீ யளித்தரு ளென்றான்.

7. மைத்துன னுரைத்த வாய்மைகேட் டையன்
மனமல ருகந்துகந் தவனைக்
கைத்தல மலரான் மார்புறத் தழுவிக்
கண்மலர்க் கருணைநீ ராட்டி
யெத்தனை பிறவி யெடுக்கினு மவற்று
வீகையுஞ் செல்வமு மெய்தி
முத்தியும் பெறுதி முடிவிலென் றுரைத்தான்
மூவரு மொருவனா மூர்த்தி.

### வேதியன் தன் உண்மை வடிவத்தைக் காட்டுதல்

8. போற்றிய கன்னன் கண்டுகண் களிப்பப்
புணரிமொண் டெழுந்தகார் முகிலை
மாற்றிய வடிவும் பஞ்சவா யுதமும்
வயங்குகைத் தலங்களு மாகிக்
கூற்றுறழ் கராவின் வாயினின் றழைத்த
குஞ்சர ராசன்மு னன்று
தோற்றிய படியே தோற்றினான் முடிவுந்
தோற்றமு மிலாதபைந் துளவோன்.

### திருமாலைக் கண்ட கன்னன் மகிழ்தல்

9. அமரரா னவரு மமரயோ னிகளு
மமரருக் கதிபனா னவனுங்
கமலநான் முகனு முனிவருங் கண்டு
கனகநாண் மலர்கொடு பணிந்தார்
சமரமா முனையிற் றனஞ்சயன் கணையாற்
சாய்ந்துயிர் வீடவுஞ் செங்க
ணமலநா ரணனைக் காணவும் பெற்றே
னென்றுதன் னகமிக மகிழ்ந்தான்.

## வேறு

### கண்ணபிரானிடம் கன்னன் மகிழ்ந்து கூறுதல்

10. அருந்தழன்மா மகம்புரிந்துங் கடவுட் கங்கை
யாதியாம் புனல்படிந்து மனல யோகத்
திருந்துமணி மலர்தூவிப் பூசை நேர்ந்து
மெங்குமா கியவுன்னை யிதயத் துள்ளே
திருந்தநிலை பெறக்கண்டும் போக மெல்லாஞ்
சிறுகியனைத் துயிருக்குஞ் செய்ய வொண்ணாப்
பெருந்தவங்கண் மிகப்பயின்றும் பெறுதற் கெட்டாப்
பெரும்பயனின் றிருவருளால் பெறப்பெற்றேனே.

11. நீலநெடுங் கிரியுமழை முகிலும் பவ்வ
நெடுநீருங் காயாவு நிகர்க்கு மிந்தக்
கோலமும்வெங் கதைவாளஞ் சங்கு நேமி
கோதண்ட மெனும்படையுங் குழைந்த வாச
மாலைநறுந் துழாய்மார்புந் திரண்ட தோளு
மணிக்கழுத்துஞ் செவ்விதழும் வாரி சாதக்
காலமல ரெனமலர்ந்த முகமுஞ் சோதிக்
கதிர்முடியு மிம்மையிலே கண்ணுற் றேனே.

12. தருமன்மகன் முதலான வரிய காதற்
றம்பியரோ டமர்மலைந்து தறுக ணான்மைச்
செருவிலென துயிரனைய தோழற் காகச்
செஞ்சோற்றுக் கடன்கழித்தேன் றேவர் கோவுக்
குரைபெறுநற் கவசமுங்குண் டலமு மீந்தே
னுற்றபெரு நல்வினைப்பே றுனக்கே தந்தேன்
மருதிடைமுன் றவழ்ந்தருளுஞ் செங்கண் மாலே
மாதவத்தா லொருதமியன் வாழ்ந்த வாறே.

13. வான்பெற்ற நதிகமழ்தாள் வணங்கப் பெற்றேன்
மதிபெற்ற திருவுளத்தான் மதிக்கப் பெற்றேன்
றேன்பெற்ற துழாயலங்கற் களப மார்புந்
திருப்பூயமுந் தைவந்து தீண்டப் பெற்றேன்

னான்பெற்ற பகழியினா லழிந்து வீழ்ந்து
முணர்வுடனின் றிருநாம முரைக்கப் பெற்றேன்
யான்பெற்ற பெருந்தவப்பே றென்னை யன்றி
யிருநிலத்தில் பிறந்தோரில் யார்பெற் றாரே.

**கன்னன் வீழ்தல்**

14. பகலவன்தன் மதலையைநீ பகலோன் மேற்பாற்
பவ்வத்திற் படுவதன்முன் படுத்தி யென்ன
விகல்விசய னுறுதியுற வஞ்ச ரீக
மெனுமம்பா லவனிதய மிலக்க மாக
வகலுலகில் வீரரெலா மதிக்க வெய்தா
னந்தவா சுக முருவி யப்பா லோடித்
தகலுடையார் மொழிபோலத் தரணியூடு
தப்பாமற் குளித்தவன் றானும் வீழ்ந்தான்.

- வில்லிபுத்தூரார்

**அருஞ்சொற் பொருள் விளக்கம்**

| | | |
|---|---|---|
| அணி | - | அழகு |
| அம் | - | அழகிய |
| அஞ்சரதன் | - | பிரம்மன். பிரம்மன் வழங்கிய அம்பு என்பதால் அஞ்சரீகம் எனப்பட்டது. |
| அவுணன் | - | அசுரன் |
| அனிலம் | - | காற்று |
| ஆசுகம் | - | அம்பு |
| ஆதவன் | - | ஞாயிறு |
| உற்பவம் | - | பிறப்பு |
| உறழ (உவம உருபு) | - | போல |
| எழிலி | - | மேகம் |
| எல் | - | ஞாயிறு |
| ஏறு | - | இடி |
| கரா | - | முதலை |
| கவனம் | - | வெம்மை, விரைவு |
| காயா | - | ஒருவகை மரம் |

| | | |
|---|---|---|
| கூற்று | - | கூற்றுவன், எமன் |
| புணரி | - | கடல் |
| தரங்கம் | - | அலை |
| துரகதம் | - | குதிரை |
| துளம் | - | துளசி |
| தொடையல் | - | மாலை, பூவால் தொடுக்கப்படுவதால் இப்பெயர் 'மாலைக்கு வந்தது. மாலை' என்பது 'மாலா' என்னும் பிறமொழிச் சொல்லின் தமிழ் ஒலியியைபு வடிவமாகும். |
| தோன்றால் | - | 'தோன்றல்' என்பதன் விளி (அழைத்தல் வடிவம், தோன்றல் - வீரன்) |
| நய | - | விரும்பு |
| மகம் | - | வேள்வி |
| மல்லல் (வி) | - | வளம் |
| முத்தர் | - | 'முக்தர்' எனும் பிறமொழிச் சொல் தமிழ் ஒலி இயைபுக்கேற்ப முத்தர் என மாறியுள்ளது. (பக்தி - பத்தி) |
| வெற்பு | - | மலை |

**பொருள் விளக்கம்**

ஆதவன் அத்தம கிரி எனப்படும் மலைகளுக்கு இடையே முழுமையாக மறைய இன்னும் (வில்லினளவு தூரமே) சிறிது நேரம் உள்ளது. அப்போது முக்தி அடைந்தோருக்கு எல்லாம் முதன்மைத் தலைவனாய் விளங்கும் வேதத்தின் முதல்வனாகிய கண்ணன் அருச்சுனனை நோக்கி, போர் செய்வதை நிறுத்துமாறு கூறினான். பின்னர் தவம் செய்யும் வேதியன் எனத் தோன்றுமாறு வேடம் புனைந்து, வெயிலவனின் புதல்வனாகிய கன்னன் அருகில் சென்றான்.

இச்செய்யுளில் ஆதவன் மறைவும், ஆதவனின் மகனாகிய கன்னனின் வீழ்ச்சியும் ஒருங்கிணைத்துக் கூறப்பட்டுள்ளன. மலைகளுக்கிடையே ஆதவன் மறைய இருக்கிறான். முழுமையாக மறைய ஒரு வில்லினளவு தொலைவே உள்ளது. அவ்வாறே ஆதவன் புதல்வனாகிய கன்னன் இன்னும் சிறிது நேரத்தில் இறக்கவிருக்கிறான். எவ்வாறு? அருச்சுனனின் ஓர் அம்பால் இவனுடைய உயிர் பிரியவிருக்கிறது. இதனைக் குறிப்பாக உணர்த்தும் தொடராக 'விற்கிடையென' விளங்குகிறது.

***ஆதவன் மாய்தல் கண்டருளி:*** ஆதவன் மறைய விருத்தல், ஆதவன் மகனாகிய கன்னன் இறக்கவிருத்தல், அவன் இறப்பின் போது அவனுக்குக் கண்ணன்

அருள்புரிய விருத்தல் ஆகிய மூன்றினையும் உள்ளடக்கியது இத்தொடர்.

***முத்தருக்... முதல்வன் :*** கண்ணனின் பெருமையும் முதன்மையும் இவ்வடியில் உணர்த்தப்படுகிறது. முத்தி அல்லது வீடுபேறு பெற்றவர்கள் 'முத்தர்கள்'. அவர்கள் முத்திபெறக் காரணமாய் இருப்பவர் இறைவன் கண்ணன். கண்ணன் திருமாலின் அவதாரம். திருமால் காக்கும் கடவுள். மனித உயிரை அழிவிலிருந்து காக்கும் செயலே முத்தி எனப்படும். எனவே கண்ணன் 'முத்தருக்கெல்லாம் மூலம்' எனப்படுகிறான்.

***மெய்த்தவப் படிவ வேதியன் :*** வேதியனைப் படிவ வேதியன் எனக் கூறுதலை நோக்குக. படிவம் - நகல். உண்மையன்று. (1)

2. ''குதிரைகளைப் பூட்டிய தேரில் ஊர்ந்து வருபவன் வெம்மையான கதிர்களை உடைய ஞாயிற்றின் அருளால் பிறந்த வீரனே, நான் இமயமலையில் தவம் செய்து கொண்டிருந்தவன். வறுமையால் பெருந்துன்பம் அடைந்தவன். கடலால் சூழப்பட்ட இவ்வுலகில் வறுமையால் தளர்ந்தவர்க்கெல்லாம் நீ வேண்டிய பொருளைக் கொடுப்பாய் எனக் கேள்வியுற்றேன்''. தேவையான ஒன்றை இப்போதே அளிப்பாயாக. (என அந்தணன் கூறவும்)

இச்செய்யுளின் ஈற்றடி, 'தூண்டிய கவன..... தோன்றால்'. இவ்வடியினை முதலில் கொண்டு, செய்யுளின் பொருள் இயைந்து காணப்படுகிறது.. இச்செய்யுள் பொருள் தொடர்ந்து அடுத்து வரும் செய்யுளோடு முற்றுப் பெறுகிறது. இவ்வாறாக செய்யுள்கள் அமையின் அது குளகம் எனப்படும்.

***சுடர்தரத் தோன்றிய தோன்ற(ா)ல் :*** கர்ணன் வெயிலவன் புதல்வன் என முன் செய்யுளில் குறிக்கப் பெற்றுள்ளான். இச்செய்யுளில் 'சுடர்தரத் தோன்றிய தோன்றல்' எனக் குறிக்கப் பெறுகிறான். 'தோன்று' எனும் வினை பெயரெச்சம், தொழில் பெயர் ஆகிய இரு வடிவங்களில் வந்துள்ளது.

சூரியன் ஏழு குதிரைகள் பூட்டிய ஒற்றைச் சக்கரத் தேரில் உலகைச் சுற்றி வருவதாகப் புராணங்கள் கூறும். இக்கற்பனைக் கதையினைக் குறிப்பதான தொடர் 'தூண்டிய கவனத் துரகத் தடந்தேர்' என்பதாகும்.

***வறுமைப் பெருந்துயர் :*** 'வறுமையில் உழந்தேன்' எனக் கூறாமல், 'வறுமைப் பெருந்துயர் உழந்தேன்' எனக் கூறப்பட்டுள்ளது. வறுமை - பெருந்துயராக உருவகிக்கப்பட்டுள்ளது வறுமையால் துயருறுதல் இயல்பு. வறுமையைத் துயராகக் காண்கிறார் கவிஞர். வறுமைத் துயர் - உருவகத் தொடர்.

***இயைந்த தொன்றிக் கணத் தளிப்பாய் :*** வேதிய வேடத்தில் வந்த கண்ணன், 'இயைந்த ஒன்று' எனக் கேட்கிறான். கன்னனால் இயலக் கூடிய ஒன்று என்றும் கண்ணனுக்குத் தேவையான ஒன்று என்றும் இருவகையாகப் பொருள் கொள்ளலாம். (2)

3. (எனவே அந்தணன் கூறியதும்) வெற்றியைக் கொள்ளத்தக்க விசயனான அருச்சுனனின் வெற்றியையுடைய வெம்மையான அம்பால் உடல் தளர்ந்து தேரில் விழுந்து கிடந்த கன்னன், அவன் கூறியதை இரு செவிக்குரிய அமுதாகக் கொள்கிறான். 'நன்று' என்றான். மலர்ந்த முகங்காட்டி, 'உனக்கு நான் தரத்தகுந்த பொருள் யாது? கூறுக' எனக் கேட்டான். நான்கு மறைகளுக்கும் முதல்வனாக விளங்கும் கண்ணன், கன்னன் கூறிய மொழிகளால் மன நிறைவு கொண்டான். 'உன் புண்ணியம் அனைத்தையும் தருக' என்றான்; கன்னனும் உள்ளம் மகிழ்ந்தான்.

***இருசெவிக்கு அமுதமெனக் கேட்டு :*** வேட அந்தணனின் சொற்கள் கன்னனுக்கு அமுதமாக இருக்கிறது. அமுதமெனத் தோன்ற எனக் கூறாமல், 'அமுதமெனக் கேட்டு' எனக் கூறுகிறார் புலவர். பிறருக்கு வழங்கும் வாய்ப்புக் கிடைக்கும் போதெல்லாம் மகிழ்பவன் கன்னன். 'கொடைக்குக் கர்ணன்' என்பது மக்கள் மொழி.

***வென்றிகொள் விசயன் விசய வெங்கணையால் :*** இவ்வடியில் 'வெற்றி' என்னும் சொல் மூன்று நிலைகளில் பயின்றுள்ளது. அருச்சுனன் எப்போதும் வெற்றியையே பெறுபவன். எனவேதான் அவன் விசயன் எனப் பெயர் பெற்றான். அப்பெயரை உறுதிப்படுத்துவதாக 'வெற்றி கொள்' என்னும் தொடரைப் புலவர் எடுத்தாளுகிறார்.

'விசய வெங்கணை' என்பதில் 'வெற்றியைத் தருகின்ற வெம்மையான கணை' என மீண்டும் 'வெற்றி' எடுத்தாளப்படுகிறது. வெற்றியினையே கொண்டவன் வெற்றியன் (விசயன்) அவனுடைய, வெற்றியைத் தரவிருக்கின்ற வெங்கணை எனக் கணையின் வெம்மைக்கு மூன்று 'வெற்றி'கள் அடையாக்கப்படுகின்றன. 'வெற்றி' பெருமைக்குரியது. ஆனால் இங்கு வெம்மையாக உள்ளது. ஏனெனில், அது கன்னனைச் சாய்த்திருக்கிறது.

கன்னனின், கொடை உள்ளத்தை இச்செய்யுளிலுள்ள மூன்று தொடர்கள் உணர்த்துகின்றன. அம்மூன்றும் இச்செய்யுளின் பொருளைத் தொடர்புடையதாய் இணைக்கின்றன. 1. 'அமுதெனக் கேட்டு 2. நன்றென நகைத்து 3. உளமகிழ்ந்தான்' எனப் பொருள் இயைத்துக் காண்க.

கன்னனின் புண்ணியம் அனைத்தும் கொடுக்கப்படுதல் அவனுக்கு நேரும் துன்பம் (இடுக்கண்) ஆகும். ஆனால் அத்துன்பம் வரும் போதும் நகைப்பதாகப்

புலவர் கூறுகிறார். 'இடுக்கண் வருங்கால் நகுக' என்னும் வள்ளுவர் வாக்கிற்கு இலக்கியமாய்த் திகழ்ந்தவன் கன்னன். (3)

4. ''என் உயிர் என் உடம்பில் உள்ளதா அல்லது வெளியே சென்று விட்டதா என அறியாமல் நான் நிலை கலங்கியுள்ளேன். வேண்டும் பொருள்கள் எல்லாம் கொடுக்கும் நிலையில் நானிருக்கும் போது நீ வரவில்லையே. யான் செய்துள்ள நல்வினையெல்லாம் ஒன்றும் நீங்காதவாறு உனக்குக் கொடுக்கிறேன், பெற்றுக் கொள்வாயாக. உனக்கு மலரில் வாழும் பிரமனும் நிகரில்லை என்பர். உனக்கு நான் கொடுப்பதனால் ஏற்படும் புண்ணியத்திற்கு நிகரான தொன்று உண்டோ?'' வேதியனை பிரமனுக்கும் மேலானவன் எனக் குறிப்பதால், வேதியனைக் கண்ணன் எனக் கர்ணன் அறிந்தான். வேதியன் வேடத்தில் வந்த, கண்ணன், கன்னனின் புண்ணியங்கள் அனைத்தையும் கேட்கிறான். புண்ணியங்கள் அனைத்தும் வழங்கினால் அவனுக்கு நற்பேறு இல்லை. ஆனால் கன்னன் தன் புண்ணியங்களை எல்லாம் வழங்குதலையே மிகப்பெரிய புண்ணியமாகக் கருதுகிறான். கன்னன் தன்னிடமிருந்து விலகும் புண்ணியங்களை விட, தான் பிறருக்குக் கொடுப்பதையே சிறந்ததாகக் கருதுகிற பண்பு 'கைம்மாறு வேண்டா' தகையதாகும்.

இச்செய்யுளில் முதலடியில் முன் ஓகாரம் (ஆவியோ) உயர்வு சிறப்புப் பொருளில் வந்தது. பின் ஓகாரம் இரண்டும் (அகத்ததோ, புறத்ததோ) ஐயப்பொருளில் உள்ளன. இன்னும் கேட்ட, கேட்டவற்றையெல்லாம் கொடுக்கும் ஆற்றல் இல்லையாதலால் கன்னன் தன்னைப் பாவியேன் என நொந்து கொள்கிறான். (4)

5. ''புண்ணியம் வேறு உண்டோ?'' எனச் சொல்லி இரு கைகளைக் குவித்து வேதியனை வணங்கினான். மேகம் போன்ற நிறத்தையுடையவனும் தன்னை வணங்காதவர்க்கு ஆண் சிங்கம் போன்று தோன்றுபவனுமாகிய கண்ணன் (தன்னை வணங்காத இரண்யனனுக்குச் சிங்க வடிவில் தோன்றி அழித்தமையைக் கவிஞர் ஈண்டு குறிப்பால் உணர்த்துகிறார்) மகிழ்ச்சியோடு நோக்கினான். உன் புண்ணியங்களைத் தாரைவார்த்துத் தருக என்றான். கன்னனும் இதயத்தைத் தைத்த அம்பு தைத்தயிடத்திலிருந்து வெளிப்பட்ட சென்னீரால் தாரை வார்த்துத் தன் புண்ணியம் அனைத்தும் கொடுத்தான். முன்னொரு காலத்தில் மாபலி மாமன்னனிடம் வாமனனாகச் சென்றுமூவுலகையும் கவர்ந்தவனாகிய கண்ணன் அவன் புண்ணியங்களைப் பெற்றான்.

***இறைஞ்சலர்க்கு எழிலி ஏறனையான்:*** இத்தொடர் கன்னனைக் குறிப்பதாகவும் கொள்ளலாம். கன்னன் பகைவர்களுக்கு இடியேறு போன்றவன். அத்தகையோன் இப்போது வணங்குகிறான் எனப் பொருள் கொண்டு கன்னனின் சிறப்பினை அறியலாம்.

***''முன்னமோரவுணன்..... கவர்ந்தோன்'':*** நரசிங்க அவதாரத்தில் பிரகலாதனுக்கு அருளியவர் திருமால். பிரகலாதனின் பெயரன் மாபலிச் சக்கரவர்த்தி அவனிடமிருந்து தேவர்களைக் காக்க உபேந்திரன் என்னும் பெயருடைய வாமனனாகத் திருமால் அவதாரம் எடுத்தார். இக்குறிப்பு இவ்வடியில் உள்ளது.

கிரேதாயுகம், திரேதாயுகம், துவாரபயுகம், கலியுகம்..... எனும் நான்கு யுகத்துள் இப்போது நிகழ்வது கலியுகம். கலியுகத்திற்கு முந்தைய காலம் துவாபர யுகம். துவாபரயுகத்திற்கு முன்னர் திரேதாயுகம். அதற்கு முந்தைய கிரேதாயுகத்தில் மாபலி என்னும் மன்னன் வாழ்ந்தான். அவன், தன் முற்பிறவியில் செய்த புண்ணியத்தால் (எலியாய் வாழ்ந்து வாலால் அது அறியாத நிலையில் திருமால் கோயில் விளக்குத் திரியைத் தன் வாலினால் தூண்டிவிட்ட புண்ணியம்) மாமன்னனாக இருந்தான். மாமன்னனாக விளங்கிய அவனிடம் மூன்றடி மண் கேட்டு, திருமால் வாமனனாக (குறுகிய வடிவத்தான்) வந்தார். சிறிய உருவத்தான் என எண்ணி மூன்றடி மண்ணைக் கொடுக்க இசைந்தான் மாபலி. தன் வாக்கினை உறுதி செய்ய வாமனனுக்குத் தாரை வார்த்துக் கொடுத்தான். உடனே திருமால் புவிக்கும் விண்ணுக்குமாகத் திருவிக்கிரமனாக (உலகளந்த பெருமாள்) உயர்ந்தான். மண்ணிலிருந்து விண்ணுலகம் வரை ஓரடியாலும் பாதாள உலகம் வரை பிறிதொரு அடியிலுமாக உலகை ஈரடியால் அளந்தான். மூன்றாம் அடிக்கு மண்ணில்லை. மாமன்னன் மாபலி திருமாலின் சூழ்ச்சிக்கு உட்பட்டவனாய் மூன்றாம் அடிக்குத் தன்னையே கொடுத்தான். மாபலியைத் திருமால் பாதாளத்துக்குள் அழுத்தினார்.

அம்மாபலியின் பெயரால் அமைந்ததே மகாபலிபுரம் என்னும் புராணவரலாறும் உண்டு.

***தாரை வார்த்தல்:*** மேலிருந்து கீழிறங்கும் நீரொழுக்கு தாரை எனப்படும். ஒருவர் தனக்கு உடைமையான ஒன்றைப் பிறிதொருவருக்கு உரிமை பூண்டதாக்கும் அடையாளமாக, பெறுபவரின் வலது கையில் நீர் ஊற்றுதல் தாரை வார்த்தல் எனப்படும். 'தாரை' என்பது நீரூற்றப் பயன்படுத்தப்படும் ஒருவகை கலம். அச்சொல், செயலுக்கு ஆகிவந்துள்ளது. (5)

6. வேதியன், அப்போதே அலர்ந்த மலர்களால் தொடுக்கப்பட்ட மாலையை அணிந்திருந்த மன்னனாகிய கன்னனை நோக்கி, ''நீ விரும்பிய வரங்களைக்

கேட்பாயாக, யாம் தருகிறோம்'' என்று உரைத்தான். வலிமை மிக்கவனாகிய ஞாயிற்றின் மகனாகிய கன்னன் துன்பந்தரும் தீவினையால் இன்னமும் எனக்குப் பிறவி இருக்குமேயாயின், எழுகின்ற பிறப்பு ஒவ்வொன்றிலும் இல்லை என்று இரப்போருக்கு இல்லையென்று சொல்லாத நன்மனத்தை அளித்தருள்க என்றான்.

***கொடைக்குக் கன்னன் :*** எப்பிறவியிலும் கொடை வள்ளலாய்த் திகழவே அவன் விரும்புகிறான். பிறருக்கு வழங்குவதற்காக, பொருள் வேண்டுமென்று அவன் கேட்கவில்லை. பொருளை வழங்கும் நன்மனம் வேண்டும் என்றே வரங்கேட்கிறான். பிறருக்கு வழங்குதற்குப் பொருளை விடக், கொடுக்க எண்ணும் மனமே இன்றியமையாததாகும்.

வேதியன் வேண்டும் வரம் யாதென வினவுதலும், கன்னன் வரம் கேட்கிறான். எனவே வேதியன் உருவில் இருப்பவன் கண்ணனே எனக் கன்னன் அறிந்திருப்பது உறுதியாகிறது. (6)

*7.* ***மனத்திற்கு உவகை:*** மைத்துனன் உரைத்த சொல்லைக் கேட்ட கண்ணன் உளம் மிக மகிழ்ந்து அவனைத் தாமரை மலர்களாகிய கைகளால் மார்புறத் தழுவிக் கொண்டான். கண்களிலிருந்து பெருகி வரும் அருவிப் பெருக்கால் நீராட்டினான். நீ இனி எத்தனை பிறவிகள் எடுத்தாலும் அப்பிறவிகள்தொறும் ஈகைக் குணமும் செல்வமும் பெற்று பிறவியின் முடிவில் முக்தியும் பெறுவாயாக என்று, மும்மூர்த்திகளும் இணைந்து ஒரு மூர்த்தியாக வந்துள்ள கண்ணன் கூறினான்.

***மைத்துனன் :*** கண்ணனின் அத்தை குந்தி. கன்னன் குந்தியின் மகன். எனவே கன்னன் கண்ணனுக்கு மைத்துனன் முறையாகிறான்.

***மனமலர், கண்மலர், கைத்தல மலர்:*** இச்செய்யுளில் உள்ள மூன்று உருவகங்கள் மலரின் அடிப்படையில் உள்ளன. மனமலர், கண்மலர், கைத்தல மலர் என்பன அவை.

***ஈகையும் செல்வமும் எய்தி :*** கன்னன், கண்ணனிடம் கேட்டது நன்மனம். செல்வ மன்று. செல்வம் மிகுதியாக இருந்தால் தான் வாரி வழங்க முடியும். ஆனால் கன்னன் செல்வத்தைக் கேட்கவில்லை. பிறருக்கு வழங்கும் நல்லிதயம் வேண்டுமெனக் கேட்டமைந்தான். ஆனால் கண்ணனோ, அவன் கேட்காத, ஆனால் அவன் கேட்ட ஒன்றிற்குத் தேவைப்படும் செல்வத்தையும் சேர்த்துப் பெறுவதற்கு அருள் புரிந்துள்ளான். இதுவே கண்ணனின் மேன்மை.

***மூவரு மொருவனான மூர்த்தி :*** உருத்திரன், திருமால், பிரமன் ஆகியோர் மும்மூர்த்திகள். இவர்களுள் அழிக்கும் கடவுள் உருத்திரன். அளிக்கும் (காக்கும்) கடவுள் திருமால். படைக்கும் கடவுள் பிரமன். முத்தொழிலிலும் மேன்மையானது படைத்தலைக் காத்தல். எனவே திருமாலுக்கு முதன்மையிடம் கொடுப்பர். ஆகவே தான் திருமால் ''மூவரும் ஒருவனான மூர்த்தி'' – என அழைக்கப்படுகிறான். (7)

8. இச்செய்யுளின் பொருளினை, 'முடிவுந் தோற்றமும் இலாத பைந்துளவோன் (ஈற்றடி)' எனத் தொடங்கி அறிக.

பிறப்பும் இறப்பும் அற்றவனும் பசிய துளசிமாலை உடையவனுமான திருமால் (கண்ணன்) தன்னை வாழ்த்தி வணங்கிய கன்னன் கண்களால் கண்டு களிக்குமாறு, கடல்நீரை முகந்து எழுந்த மேகத்தின் நிறத்தையும் மாற்றத்தக்க நிறத்துடனும், ஐம்படைகளும் விளங்குமாறு திருக்கரங்களுடன் காட்சியளித்தார். அக்காட்சி முன்னொரு காலத்தில் குஞ்சரராசன் எமனையொத்த முதலையின் வாய்ப்பட்ட போது அவன் முன் வந்து நின்ற தோற்றம்போல் விளங்கியது.

***புணரிமொண்டெழுந்தகார் முகிலை மாற்றிய வடிவு*** : கண்ணன் கருமை நிறத்தவன். அவன் வடிவம், கருமையான மேகத்தின் நிறத்தினும் கருமையாக இருந்தமையை உணர்த்த 'முகிலை மாற்றிய' என்னும் தொடரை எடுத்தாளுகிறார் புலவர்.

***பஞ்சவாயுதம் :*** பஞ்சம் – ஐந்து. பஞ்சவாயுதம் - திருமால் ஐந்து படைக்கலங்களைக் கொண்டவன். அவையாவன: சங்கு, சக்கரம், கதை, வாள், வில், இவை முறையே வடமொழியில் பாஞ்ச சன்னியம், சுதரிசனம், கௌமோதகீ, நந்தகம், சாரங்கம் எனப் பெயர் பெறும்.

***கராவின் வாயினின் றழைத்த குஞ்சரராசன் :*** திருமால், ஒருமுறை முதலையின் வாயில் கால் அகப்பட்டதால் துடிதுடித்த யானைக் கரசனான கஜேந்திரன், தன்னை அழைத்ததால் ஓடிச்சென்று முதலையை அழித்து, அபயம் எனத் தன்னையழைத்த கஜேந்திரனைக் காத்தார் என்பது புராணம் கூறும் செய்தி.

***பைந்துளவோன் :*** பசுமை + துளவோன் : துளவு – துளசி. பிருந்தை என்பாள் துளசிச் செடியானாள். அத்துளசியை மாலையாகக் கொண்டவன் திருமால். (8)

9. (திருமாலின் தோற்றம் கண்டு) தேவர்களும், தேவ இனத்திலுள்ளோரும் தேவர்களுக்குத் தலைவனான இந்திரனும் தாமரை மலரில் தோன்றிய நான்கு முகங்களை உடைய பிரமனும் கற்பகத்தருவின் அன்றலர்ந்த பொன்மலர்கள் தூவி வணங்கினர். பெரிய போர்க்களத்தில் தனஞ்சயன் எனப்படும் அர்ச்சுனனின் கணையால் வீழ்த்தப்பட்டு உயிர் பிரியும் நிலையிலுள்ள கன்னனும் சிவந்த கண்களையுடைய குற்றமற்ற நாரணன் எனப்படும் திருமாலை வணங்கப் பெற்றேன் எனக் கூறி மனமகிழ்ந்தான்.

***அமரயோனிகள் :*** தேவ இனத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் : சித்தர், கருடர், கின்னரர், கிம்புருடர், கந்தருவர், இயக்கர், விஞ்சையர், உரகர்.

***கனகம் நாள்மலர் :*** நாளும் மலர்ந்த பொன்மலர். இதுதேவ உலகத்திலுள்ள கற்பகத் தருவிலிருந்து பெறப்படுவதாகப் புராணங்கள் கூறும். (9)

10. அரியதும் பெரியதுமான யாகங்களைப் புரிவர்; தெய்வத்தன்மை உடைய கங்கை நீர் முதலிய பலவற்றில் நீராடுவர்; அனலில் நின்ற யோக நிட்டையிலிருப்பர்; அழகிய மலர் தூவி வழிபடுவர்; எப்போதும் இதயத்துள்ளே நீங்காமல் உன்னை நினைத்திருப்பர்; இன்பங்களைக் குறைத்து, உயிர்கள் பிறவெல்லாம் செய்ய இயலாத் தவங்கள் செய்வர். எனினும் நீ அவர்களுக்கு எட்டாதவனாய் இருக்கிறாய். அத்தகையனாய் உள்ள உன்னை, உனது மேன்மையான கருணையால் காணப்பெற்றேன்.

மகம் புரிந்தும், புனல் படிந்தும், யோகத்தில் இருந்தும், பூசை செய்தும், ஓயாது நினைத்தும் தவங்கள் மிகப் பயின்றும் பெறுதற்கரிய பெரும்பயன் இறைவனின் காட்சி. அக்காட்சி இரவலர் பால் அருளுடையவர்களுக்கு எளிதில் கிட்டுமென இச்செய்யுள் உணர்த்துகிறது.

***அருந்தழல் மா மகம் :*** அழல் -தீ. தீ வளர்த்து அதனுள் வேள்விப் பொருட்களைப் போட்டு வேள்வி செய்தல் மரபு. வேள்வித் தீ அருந்தழல் எனப்பட்டது.

***கடவுட் கங்கை :*** தெய்வத் தன்மை பொருந்திய கங்கை. கங்கையின் தெய்வத் தன்மையினை உணர்த்தப் புராணக் கதைகள் பல உள. 'பகீரதன் தவம்' அவற்றுள் ஒன்று.

***அனில யோகம் :*** உணவே உண்ணாமல் காற்றையே உணவாகக் கொண்டு செய்யப்படும் தியானம். (10)

11. நீல நிறம் பொருந்திய பெரிய மலையும் கரிய முகிலும் பரந்த கடல்நீரும், காயாவின் மலரும் போன்ற நிறத்தை உடைய வடிவத்தைக் கண்டேன். கதை, வாள், சங்கு, சக்கரம், சாரங்கம் ஆகிய ஐந்து படைகளோடு உன் தோற்றத்தைக் கண்டேன். நறுமணமுள்ள துளசி மாலை அணிந்த மார்பைக் கண்டேன். திரண்ட தோள்களைக் கண்டேன். மணிக்கழுத்தையும் சிவந்த இதழ்களையும் கண்டேன். தக்க பருவத்திலே மலர்ந்த பாரி சாதமலர் போன்று பொலிந்த தோற்றமுடைய முகத்தைக் கண்டேன். ஒளிமிக்க முடியைக் கண்டேன். இப்பிறப்பிலே இவையெல்லாம் காணும் பேறு பெற்றேன்.

இச்செய்யுள் இருவகையில் சிறப்புற்றுத் திகழ்கிறது. இறைவனாகிய திருமாலின் தோற்றம் வியந்து பாராட்டப் பெறுகிறது. எவருக்கும் கிடைத்தற்கரிய பேறு கொடை வள்ளல் கன்னனுக்குக் கிட்டியமையும் கூறப்படுகிறது.

சிவபெருமானின் தோற்றப் பொலிவினை அப்பர் பெருமான்,

குனித்த புருவமும் கொவ்வை செவ்வாயிற்
குமிண் சிரிப்பும்
பனித்த சடையும் பவழம் போல் மேனியிற்
பால் வெண்ணீறும்
இனித்த முடைய எடுத்த பொற்பாதமும்
காணப் பெற்றால்
மனித்த பிறவியும் வேண்டுவதே இம்
மாநிலத்தே.

என வியக்கிறார். இத்தன்மையதாய் வில்லிபுத்தூரார் திருமாலின் தோற்றத்தைப் படிப்போர் கண்முன் நிறுத்துகிறார்.

கண்ணனின் நிறத்திற்கு மூன்று உவமைகளைத் தொடர்ந்து அடுக்கிக் கூறியுள்ளார் வில்லிபுத்தூரார். இராமனின் நிறத்தைக் கூறவந்த கம்பர் 'மையோ, மரகதமோ மரிகடலோ, மழை முகிலோ' என வியப்பதுவும் இவண் ஒப்பு நோக்கத் தக்கது.

***சங்கு ... சாரங்கம் :*** முன் செய்யுளில் குறிக்கப் பெற்ற (செய்யுள் 8) பஞ்ச வாயுதம். இச்செய்யுளிலும் குறிக்கப் பெற்றள்ளன.

***மாலை தறுந்தூழாய் :*** செய்யுள் 8இல் பைந்துளவோன் எனத் திருமாலின் மாலை குறிக்கப்பட்டுள்ளது.

12. கண்ண அவதார இளமைப் பருவத்தில் இரட்டை மருதமரங்களினிடையே தவழ்ந்து சென்று சிவந்த கண்களையுடைய திருமாலே, அஞ்சாது, போர் முனையில், என் உயிரை யொத்த துரியோதனனுக்காகத் தரும புத்திரன் முதலாகிய தம்பியரோடு போர் செய்து செஞ்சோற்றுக் கடன் கழித்தேன். தேவர்களின் தலைவனான இந்திரனுக்கு உயர்வு பெற்ற நல்ல கவசத்தையும் குண்டலங்களையும் அளித்தேன். செய்து வந்த நல்வினையின் பயனை இப்போது நான் உனக்குத் தந்தேன். உன்னையன்றி வேறு துணையும் கதியும் இல்லாத நான் முற்பிறப்பில் செய்த சிறந்த தவத்தின் பயனாக இப்படிப்பட்ட பெருவாழ்வு அடைந்துள்ளேன்.

***தேவர் கோவுக்கு ... தந்தேன் :*** கன்னன் மார்பில் கவசத்தோடும் காதில் குண்டலங்களோடு பிறந்தவன். அவை அவன் உடம்போடு இருக்கும் வரை அவனை யாராலும் வெல்ல இயலாது. எனவே தன்னருளால் பிறந்த அருச்சுனக்கு உதவியாக, முன்னதாகவே, இந்திரன் வறியவனாக வந்து கன்னனிடம் அவற்றை இரந்து பெற்றான். கன்னன், இரந்தவன் இந்திரனே என அறிந்தும் இரந்தவர்க்கு

இல்லை என உரைத்தறியாக் கன்னன் தன் மார்புக் கவசத்தையும் காது குண்டலங்களையும் வழங்கினான். (12)

13. வானில் இயங்கும் கங்கையாற்றின் மணங்கமழும் தாள்களை வணங்கும் பேறு கிடைத்தது. சந்திரனைப் பெற்ற திரு உள்ளத்தால் நான் மதிக்கப் பெற்றேன். தேன் நிறைந்த துளசி மலரால் தொடுத்த மாலையை அணிந்த மார்பையும் திருத்தோள்களும் என்னைத் தடவிடும் பேறு பெற்றேன். ஊனைக் கிழித்துள்ள அம்பினால் அழிந்து வீழ்ந்த பின்பும் நல்லறிவோடு உனது சிறந்த பெயர்களைச் சொல்லும் வாய்ப்புப் பெற்றேன். பெரும் தவத்தால் பெறுதற்கரிய இவ்வாய்ப்பினை என்னையன்றி இப்புவியில் யாரும் பெற்றிலர்.

'மைத்துனன்.....' எனத் தொடக்கமுடைய எட்டாம் செய்யுளில்

'மனமலர் உவந்து',

'கைத்தல மலரான் மார்புறத் தழுவி'

முத்தியும் பெறுதி முடிவிலென் றுரைத்தான் என்பன கண்ணனுடைய செயல்களாகக் குறிக்கப்பட்டன. அச்செயல்களுக்குரிய மறுமொழியாகக் கன்னன் கூறுவது இச்செய்யுளில் அமைந்துள்ளது.

மனமலர் உவந்து - திருவுளத்தான் மதிக்கப் பெற்றேன்

மார்புறத் தழுவி - தைவந்து தீண்டப் பெற்றேன்

முத்தியும் பெறுதி - நின்திருநாமம் உரைக்கப் பெற்றேன்.

என இயைத்து இருசெய்யுட்களின் இயைபினைக் காண்க. (13)

14. (கண்ணன் அருச்சுனனை நோக்கி) பகலவன் மேற்குத் திக்கிலுள்ள கடலில் மூழ்கி மறையும் முன்னர், பகலவன் மகனாகிய கன்னனை வீழ்த்துவாயாக எனச் சொன்னான். வீரமிக்க அருச்சுனன் வலிமை மிக்க அஞ்சரீகம் என்னும் அம்பால் அவன் மார்பு இலக்காக, பரந்த உலகில் உள்ள வீரர்கள் யாவரும் மதிக்குமாறு எய்தான். அவன் எய்த அம்பு தவவலிமையுடையாரின் சொற்கள் துள்ளியமாய்ப் பலித்தல்போல சிறிதும் தவறாமல் கர்ணனின் மார்பைத் துளைத்துக் கொண்டு பின்னே விரைந்து சென்று நிலத்தில் அழுந்திற்று. கன்னனும் வீழ்ந்தான்.

முதல் செய்யுளில், ஆதவன் மலைக்கிடையில் இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இங்குப் பகவலன் 'பவ்வத்தில் படுவதன் முன்' எனச் சொல்லப்படுகிறது. போர் நிகழ்ந்த இடம், வட இந்தியாவிலுள்ள குருச்சேத்திரம் என்னும் இடம். அவ்விடத்தில் தென்மேற்கு எல்லை அரபிக்கடல். அங்குள்ள நிலப்பகுதியில் ஆங்காங்கே மலைத் தொடர்களும் காணப்படும். எனவே ஆதவன் மலையினைக் கடந்து கடலில் மறைவதாகத் தோன்றும்.

***அகலுலகில் வீரர் எல்லாம் மதிக்க :*** மதிப்புப் பெறுவது அருச்சுனனா? கன்னனா? இருவகையிலும் பொருள் கொள்ளலாம். கன்னனின் புண்ணியங்களையெல்லாம் பெற்ற பின்பு அருச்சுனன் கன்னனை வீழ்த்தினான் எனக் கொள்வது மதிப்பிற்குரியதாகாது. இறக்கும் தறுவாயிலும், தம் உடலில் ஊன்றிய அம்பின் வாயில் ஒழுகிய செந்நீர் கொண்டு தாரைவார்க்கும் மனத்திட்பம் பாராட்டுக்குரியது. தனக்குப் பாதுகாப்பாக இருந்த மார்புக் கவசத்தையும், செவிக் குண்டலங்களையும் புண்ணியங்களையும் இழந்தும், தன் வீரமே துணையாய் நின்று மடிகிறான் கன்னன். எனவே தான் அவன் பரந்த உலகிலுள்ள வீரர்கள் அனைவராலும் மதிக்கப் பெறுகிறான்.

***அஞ்சரீகம் :*** அர்ச்சுனனிடம் உள்ள அம்பின் பெயர் - அஞ்சரதன் - பிரம்மன், பிரம்மன் வழங்கியதால் அஞ்சரீகம் எனப் பெயர் பெற்றது. இப்பகுதியிலுள்ள செய்யுள்களில் சொல் பின் வருநிலை வெகுவாகக் காணப்படுவதை அறிக. ஒரே சொல் மீண்டும் மீண்டும் பயின்று வருதல் சொற்பின் வருநிலையணியாகும்.

(எடுத்துக்காட்டு) கரங்குவித்து இறைஞ்ச இறைஞ்சலருக்கு எழிலி ஏறனையான் (செய்யுள் 5)

செய்யுள்கள் பிறவற்றிலும் இவ்வணி பயின்றுள்ளமையினை அறிக.

**திறனறி வினாக்கள்**

**பலவுள்தெரிவு**

1. ***'அத்தவெற் பிரண்டு விற்கிடை யெனப்போ***
   ***யாதவன் சாய்தல்கண் டருளி'***
   ***- இச்செய்யுளடியில் அமைந்துள்ள கவிநயக் குறிப்பு யாது?***
   அ. ஆதவன் விரைவாக மறையவிருக்கிறான்
   ஆ. 'விற்கிடையென' என்பது கன்னனின் இறப்பின் தன்மையினைக் குறிக்கிறது.
   இ. கன்னனுக்குக் கண்ணன் அறிவுரை சொல்லவிருக்கிறான்
   ஈ. 'வெற்பிரண்டு' என்பது நன்மை தீமை எனப் பொருள் படும்.

2. ***'அத்தவெற் பிரண்டு விற்கிடைய யெனப்போ***
   ***யாதவன் சாய்தல்கண் டருளி'***
   ***- இவ்வடியில் கன்னனின் இறப்பு எத்தொடரால் குறிப்பாக உணர்த்தப்படுகிறது?***
   அ. அத்த வெற்பு ஆ. இரண்டு வில்
   இ. ஆதவன் சாய்தல் ஈ. கண்டருளி

3. ***கண்ணன் அழிவிலிருந்து காக்கும் கடவுள் என உணர்த்தும் வில்லிபாரதச் செய்யுள் தொடர் எது?***

அ. முத்தருக்கெல்லாம் மூலம்

ஆ. வேதமுதல்வன்

இ. சிலைக்கை விசயன்

ஈ. மெய்த்தவப் படிவ வேதியன்

4. ***கீழுள்ள வில்லிபாரதச் செய்யுள் அடிகளில் எதில் கர்ணனின் பெருமை உணர்த்தப்படுகிறது?***

அ. சுடர் தரத் தோன்றிய தோன்றல்

ஆ. முத்தருக்கெல்லாம் மூலம்

இ. பெருந்துயருழந்தே னியைந்த தொன்றிக் கணத்தளிப்பாய்

ஈ. தரணியிற் றளர்ந்தவர் தமக்கு வேண்டிய தருதி

5. ***கீழுள்ள அடிகளுள் எதனில் உருவகத் தொடர் உள்ளது?***

அ. கருங்கடலுடுத்த தரணி

ஆ. வறுமைப் பெருந்துயருழந்தேன்

இ. சுடர்தரத் தோன்றிய தோன்றல்

ஈ. மெய்த்தவப் படிவ வேதியன்

6. ***கவிதை அணியில் 'கரங்குவித்து இறைஞ்ச இறைஞ்சலருக்கு எழிலி ஏறனையான்' எனும் அடிக்கு இணையான அடி எது?***

அ. கைத்தல மலரான் மார்புறத் தழுவி

ஆ. அன்னவன் இதயத்து அம்பின்வாய் அம்பால் அளித்தலும்

இ. கால மலரென மலர்ந்த முகமும் சோதிக் கதிர் முடியும்

ஈ. கூற்றுறழ் கராவின் வாயினின்றழைத்த

7. ***கீழுள்ள எவ்வடியில் மாபாரதக் கன்னன் குறிக்கப்பெறுகிறான்?***

அ. சூரன்மா மதலையும் சொல்வான்

ஆ. மூவரும் ஒருவனான மூர்த்தி

இ. முடிவும் தோற்றமும் இலாத பைந்துளவோன்

ஈ. தறுகண் ஆண்மைச் செருவிலெனது யிரனைய தோழர்

8. ***ஆவியோ நிலையிற் கலங்கியது யாக்கை***
***அகத்ததோ புறத்ததோ அறியேன்***
***- இவ்வடியில் உயர்வு சிறப்பு ஓகாரம் உள்ள சீர் எது?***

அ. ஆவியோ ஆ. அகத்ததோ

இ. புறத்தோ ஈ. அறியேன்

9. ***போர்முனையில் இறக்கும் தறுவாயில் கன்னன், கண்ணனிடம் வேண்டுவது யாது?***

அ. எல்லாப் பிறவியிலும் இரப்பவர்களுக்கு அளிப்பதற்குச் செல்வம்

ஆ. இரப்பவர்களுக்கு வாரிவாரி வழங்கும் மனம்

இ. இப்பிறப்பில் செஞ்சோற்றுக் கடன் கழிக்கும் இதயம்

ஈ. பெறுதற்கு எட்டாத் திருமாலின் திருக்கோலக் காட்சி

10. ***''கதிர் முடியும் இம்மையிலே கண்ணுற்றேனே'' - இங்குக் குறிக்கப்பெறும் கதிர்முடி யாருக்குரியது?***

அ. அர்ச்சுனன் ஆ. கன்னன்

இ. கண்ணன் ஈ. துரியோதனன்

**குறுவினா**

11. 'அத்தவெற் பிரண்டு விற்கடை யெனப்போ
யாதவன் சாய்தன் கண்டருளி'
- இவ்வடியில் யாருடைய மறைவு குறிப்பால் உணர்த்தப்படுகிறது?

12. 'சித்திரச் சிலைக் கை விசயன்' - யார்? ஏன் அவ்வாறு அழைக்கப்படுகிறார்?

13. 'என்றுகொண் டந்த வந்தண னுரைப்ப
விருசெவிக் கமுதெனக் கேட்டு'- இவ்வடி கொண்டு கன்னனின் நற்பண்பினை எடுத்துக்காட்டுக.

14. 'பாவியேன் வேண்டுபொருள் நயக்கும்
பக்குவந் தன்னில் வந்திலையால்' - பாவியேன் என யார், யாரைக் குறிப்பிடுகிறார்? ஏன்?

15. கன்னனை யுவகைக் கருத்தினா னோக்கிக்
கைப்புன லுடன்றரு கென்ன- இவ்வடியில் காணப்படும் மரபினை எடுத்துக்காட்டுக.

**பத்திவினா**

16. கண்ணன், கன்னனை அணுகி இரந்து நின்றதனை விளக்குக.

17. கண்ணன் தானம் பெற்று மகிழ்ந்த நிலையை விவரிக்க.

18. திருமாலின் தோற்றத்தைக் கண்டு கன்னன் கூறியவற்றை விளக்குக.

**கட்டுரை வினா**

19. கண்ணனின் பெருமைகளை வில்லிபுத்தூரார் எவ்வாறு வெளிப்படுத்துகிறார்?

20. கண்ணனைத் தெய்வமாகக் கண்ட கன்னனின் மனவெழுச்சியினை நும் வில்லிபாரத பாடப்பகுதி கொண்டு விளக்குக.

# 3. பாஞ்சாலி சபதம்

கவிகளுள் மகாகவி பாரதியார்; தேசிய கவி, விடுதலை கவி, மக்கள் கவி, பாட்டுக்கொரு புலவர். தமிழிலக்கியத்தின் விடிவெள்ளி என்றெல்லாம் புகழப்பட்டவர் பாரதியார்.

அமரகவி பாரதியின் முப்பெரும் படைப்புகளுள் ஒன்றாகிய பாஞ்சாலி சபதம் இரு பாகங்களைக் கொண்டது. சூழ்ச்சிச் சருக்கம். சூதாட்டச் சருக்கம். அடிமைச் சருக்கம், துகிலுரிதல் சருக்கம், சபதச் சருக்கம் என்ற ஐந்து சருக்கங்களில், 412 பாடல்களை உள்ளடக்கிய குறுங்காவியம் பாஞ்சாலிசபதம். இக்குறுங்காப்பியத்தின் முதற்பாகத்திலுள்ள துரியோதனன் சூழ்ச்சிச் சருக்கத்தில் நம் பாடப்பகுதி அமைந்துள்ளது.

இக்குறுங்காப்பியத்தில் பாரதத் தாயைப் பாஞ்சாலியாக உருவகப்படுத்தி, இக்கதைமாந்தர் வழி நாட்டுப்பற்றையும், விடுதலை வேட்கையையும், பெண் விடுதலை, சமூக விழிப்புணர்வையும் ஊட்டியுள்ளார் பாரதியார்.

**துரியோதனன் சினம்**

1. **வெற்றி வேற்கைப் பரதர்தங் கோமான்**
**மேன்மை கொண்ட விழியகத் துள்ளோன்**
**பெற்ற மிக்க விதுர னறிவைப்**
**பின்னும் மற்றொரு கண்ணெனக் கொண்டோன்**
**முற்று ணர்திரித ராட்டிரன் என்போன்**
**மூடப் பிள்ளைக்கு மாமன் சொல் வார்த்தை**
**எற்றி நல்ல வழக்குரை செய்தே**
**ஏன்ற வாறு நயங்கள் புகட்ட**

2. **கொல்லும் நோய்க்கு மருந்துசெய் போழ்தில்**
**கூடும் வெம்மைய தாய்ப்பிணக் குற்றே**
**தொல்லு ணர்வின் மருத்துவன் - தன்னைச்**
**சோர்வு றுத்தல் போல், ஒரு தந்தை**
**சொல்லும் வார்த்தையிலே தெரு ளாதான்.**
**தோமி ழைப்பதி லோர்மதி யுள்ளான்**
**கல்லும் ஒப்பிடத் தந்தை விளக்கும்**
**கட்டு ரைக்குங் கடுஞ்சின முற்றான்.**

## துரியோதனன் தீமொழி
## வேறு

3. பாம்பைக் கொடியென் றுயர்த்தவன் - அந்தப்
பாம்பெனச் சீறி மொழிகுவான்; - அட
தாம் பெற்ற மைந்தர்க்குத் தீது செய் - திடும்
தந்தையர் பார்மிசை உண்டுகொல்! - கெட்ட
வேம்பு நிகரிவ னுக்கு நான்! - சுவை
மிக்க சருக்கரை பாண்டவர்; - அவர்
தீம்பு செய்தாலும் புகழ்கின்றான் - திருத்
தேடினும் என்னை இகழ்கின்றான்.

4. 'மன்னர்க்கு நீதி யொருவகை; - பிற
மாந்தர்க்கு நீதிமற் றோர் வகை' - என்று
சொன்ன வியாழ முனிவனை - இவன்
சுத்த மடையனென் றெண்ணியே - மற்றும்
என்னென்ன வோகதை சொல்கிறான் - உற
வென்றும் நட்பென்றும் கதைக்கிறான் - அவர்
சின்ன முறச்செய வேதிறங் - கெட்ட
செத்தை யென்றென்னை நினைக்கிறான்.

5. இந்திர போகங்கள் என்கிறான் - உண
வின்பமும் மாதரின் இன்பமும் - இவன்
மந்திர மும்படை மாட்சியும் - கொண்டு
வாழ்வதை விட்டிங்கு வீணிலே - பிறர்
செந்திருவைக் கண்டு வெம்பியே - உளம்
தேம்புதல் பேதமை என்கிறான் - மன்னர்
தந்திரந் தேர்ந்தவர் தம்மிலே - எங்கள்
தந்தையை ஒப்பவர் இல்லைகாண்!

6. ''மாதர் தம் இன்பம் எனக்கென்றான் - புவி
மண்டலத் தாட்சி அவர்க்கென்றான்; - நல்ல
சாதமும் நெய்யும் எனக்கென்றான்; - எங்கும்
சாற்றிடுங் கீர்த்தி அவர்க்கென்றான்; - அட.

ஆதர விங்ஙனம் பிள்ளைமேல் - வைக்கும்
அப்பன் உலகினில் வேறுண்டோ? - உயிர்ச்
சோதரர் பாண்டவர், தந்தை நீ - குறை
சொல்ல இனியிட மேதையா!

7. சொல்லின் நயங்கள் அறிந்திலேன் - உனைச்
சொல்லினில் வெல்ல விரும்பிலேன்; - கருங்
கல்லிடை நாருரிப் பாருண்டோ? - நினைக்
காரணங் காட்டுத லாகுமோ? - என்னைக்
கொல்லினும் வேறெது செய்யினும் - நெஞ்சில்
கொண்ட கருத்தை விடுகிலேன் - அந்தப்
புல்லிய பாண்டவர் மேம்படக் - கண்டு
போற்றி உயிர்கொண்டு வாழ்கிலேன்.

8. வாது நின்னோடு தொடுக்கிலேன் - ஒரு
வார்த்தை மட்டுஞ் சொலக் கேட்பையால்; - ஒரு
தீது நமக்கு வராமலே - வெற்றி
சேர்வதற் கோர் வழியுண்டு காண்! - களிச்
சூதுக் கவரை யழைத்தெல்லாம் - அதில்
தோற்றிடு மாறு புரியலாம்;- இதற்
கேதுந் தடைகள் சொல்லாமலே - என
தெண்ணத்தை நீகொளல் வேண்டுமால்:

## திரிதராட்டிரன் பதில்
## வேறு

9. திரிதராட்டிரன் செவியில் - இந்தத்
தீமொழி புகுதலுந் திகைத்து விட்டான்!
பெரிதாத் துயர் கொணர்ந்தாய்; - கொடும்
பேயெனப் பிள்ளைகள் பெற்று விட்டேன்:
அரிதாக் குதல் போலே - அமர்
ஆங்கவ ரொடுபொரல் அவலம் என்றேன்:
நரிதாக் குதல்போலாம் - இந்த
நாணமில் செயலினை நாடுவ னோ?

10. ஆரியர் செய்வரோ? - இந்த
ஆண்மையி லாச்செயல் எண்ணுவரோ?
பாரினில் பிறருடைமை - வெஃகும்
பதரினைப் போலொரு பதருண்டோ?
பேரியற் செல்வங்களும் - இசைப்
பெருமையும் எய்திட விரும்புதியேல்.
காரியம் இதுவாமோ? - என்றன்
காளை யன்றோ? இது கருதலடா!

11. வீரனுக் கேயிசை வார் - திரு.
மேதினி எனிமிரு மனைவியர் தாம்
ஆரமர் தமரல்லார் - மிசை
ஆற்றிநல் வெற்றியில் ஓங்குதி யேல்
பாரத நாட்டினிலே - அந்தப்
பாண்டவ ரெனப்புகழ் படைத்திடுவாய்;
சோரா தம் மகனோ நீ? - உயர்
சோமன்ற னொருகுலத் தோன்றலன்றோ?

12. தம்மொரு கருத்திலே - நித்தம்
தளர்வறு முயற்சி மற்றோர் பொருளை
இம்மியுங் கருதாமை - சார்ந்
திருப்பவர் தமைநன்கு காத்திடுதல்
இம்மையில் இவற்றினையே - செல்வத்
திலக்கணம் என்றனர் மூதறிஞர்
அம்ம, இங்கிதனை யெலாம் - நீ
அறிந்திலையோ? பிழை யாற்றல் நன்றோ?

- பாரதியார்

**பொருள் விளக்கம்**

பாஞ்சாலி சபதம் முழுமையும் சிந்து என்னும் பாவகையினைச் சேர்ந்தது. சிந்து ஒரு வகை இசைப்பாட்டு. இது, இசைப்பாட்டின் சரணத்திற்குரிய கண்ணிகளை மட்டும் கொண்டமைவது. இது பாடப்படும் இடம் நோக்கி, காவடிச் சிந்து, நொண்டிச் சிந்து, வழிநடைச் சிந்து முதலிய பெயர்களால் அழைக்கப்படும்.

அக்காலத்தில் நொண்டி நாடகம் எனும் கூத்து நடைபெறும். அதில் நொண்டியொருவன் கதைமாந்தராக இருப்பான். அவன் பாடிவரும் பாடலினை

நொண்டிச் சிந்து என்பர். பாஞ்சாலி சபதம் நாடகக் கதை மாந்தர் மொழிகளாக அமைகின்றது. இதன் பாடல்கள் 'நொண்டிச் சிந்து'களாகும்.

தனிச்சொல்லுக்கு முன்னும் பின்னுமுள்ள அரையடிகள் அளவொத்திருப்பின் சமநிலைச் சிந்து. குறளடி முதல் கழிநெடிலடி வரையிலுள்ள எல்லா அடிகளாலும் சிந்துப்பா அமையலாம். தனிச் சொல்லின் முன்னடியும் பின்னடியும் சீர் அளவால் வேறுபட்டிருப்பின் வியநிலைச் சிந்தாகும். பாஞ்சாலி சபதத்தில் இருவகைச் சிந்துகளும் உள்ளன. தனிச் சொல் இல்லாமலும் இந்தப் பாடல் அமைவதுண்டு.

தனிச்சொல் பெறாச் சிந்துப்பாவில் அடிமடக்கு வரை ஓர் அரையடி, அடிமடக்கையாயிருப்பது பின் அரையடி எனக் கொள்ளலாம். தனிச்சொல் பெறாச் 'சிந்து'களையும் 'பாஞ்சாலி சபதம்' கொண்டுள்ளது.

இந்தப் பாடலுக்குத் தளை வரையறை இல்லை, சீர் அளவு கொண்டு எளிதாகப் புனையப்படுவது. மாணவர்கள் தொடக்க நிலையில் இவ்வகை பாடல்களை எழுதி மரபுக் கவிதை எழுதுவதில் வல்லமை பெறலாம்.

**துரியோதனன் சினம்**

1. வெற்றியைத் தரும் வேலினைக் கொண்ட பரதர் குல மன்னன் திருதராட்டிரன். அம்மன்னன் உள்ளத்தை ஒரு கண்ணாகக் கொண்ட மேன்மையுடையவன். பெருமைமிக்க விதுரனின் அறிவைப் பிறிதொரு கண்ணாகக் கொண்டவன். நிகழ்வனவற்றை அறியும் ஆற்றல் கொண்டவன். மூடன் எனக் கருதத்தக்க துரியோதனனுக்கு அவன் மாமனாகிய சகுனி சொன்ன சொற்களை நீக்கி நல்வழி நடக்குமாறு அறிவுரை புகட்டினான்.

துரியோதனின் தந்தை திருதராட்டிரன். அவன் கண்ணில்லாதவன். ஆனால் அவனைக் கண்ணில்லாதவன் எனக் கூற மனம் ஒப்பவில்லை. அவனுக்கு ஒரு கண் அவனுடைய உள்ளம். பிறிதொரு கண் விதுரனின் அறிவுரையாகும். விதுரனைக் கண் எனக் கூறாமல், விதுரனின் அறிவைக் கண் எனக் கூறுகிறார் பாரதியார். அறநிலை தவறாது உண்மையை எடுத்துரைக்கும் நற்குணத்தவன் - அவரது அறங்கள் 'விதுர நீதிகள்' என அழைக்கப்படுகின்றன. (1)

2. கொல்லுகின்ற தன்மையுடைய நோயைப் போக்குவதற்குக் கடுமையான மருந்தை மருத்துவர் கொடுப்பர். அப்போது, மருந்தின் கொடுமை தாங்காமல் நோயுற்றோர் மருத்துவரைக் கடிந்துரைப்பர். அதுபோல, குற்றத்தையே செய்யும் எண்ணமுடைய துரியோதனன் கல்லைக் கூட இசைந்திட வைக்கும் திறமுடைய திருதராட்டிரன் அறிவுரையினை ஏற்காது கடுஞ்சினங்கொண்டான்.

கொல்லும் நோய் - குற்றத்தையே எண்ணுகின்ற துரியோதனனின் மதி
மருத்துவன் - திருதராட்டிரன்
சோர்வுறுத்தல் - துரியோதனன் சினங்கொள்ளல்

என இச்செய்யுளிலுள்ள உவமைகளைப் பொருத்திப் பார்க்கவும்.

கல்லும் ஒப்பிடத் தந்தை விளக்கும் கட்டுரை - கல் உயிரற்ற பொருள். உயிரற்ற பொருளாகிய கல்லே திரிதராட்டிரன் அறிவுரையினை ஏற்று மனமுருகும். ஆனால் துரியோதனன் மனம் அறிவுரைக்கு இசையவில்லை. துரியோதனன் கல்லினும் கடுமனத்தவன் என்பதைக் கவிஞர் உணர்த்துகிறார். (2)

***3. பாம்பைக் ..... இகழ்கின்றான் :*** பாம்புக் கொடியைக் கொண்டவன் துரியோதனன். அவன் தந்தை சொன்ன அறிவுரை கேட்டுப் பாம்புபோல் சீறிக் கூறினான்.

''தாம் பெற்ற மக்களுக்குத் தீங்கு செய்யும் தந்தையர். உலகில் எங்கும் இருக்கமாட்டார்கள். (ஆனால் திரிதராட்டிரன் இருக்கிறான்). இவனுக்கு நான் வேம்பைப் போன்று கசப்புள்ளவனாய் உள்ளேன். ஆனால் பாண்டவரோ சர்க்கரை போன்றவர்கள். அவர்கள் தீங்கு செய்தாலும் புகழ்கிறான். ஆனால் நான் செல்வமும் சிறப்பும் தரும் செயலைச் செய்தாலும் என்னை இகழ்கிறான்''.

துரியோதனன் பாம்புக் கொடியைக் கொண்டவன். 'கொடியோன்' என மட்டும் கூறாது. 'கொடியென்று உயர்த்தவன்' எனக் குறிப்பிட்டு அவனுடைய கொடிய மனநிலையினைக் கவிஞர் உணர்த்துகிறார். அவனுடைய கொடிய செயல் பேச்சிலும் வெளிப்படுவதைப், 'பாம்பெனச் சீறி' எனும் உவமையால் தெரியவைக்கிறார்.

இக்கவிதை சிந்து எனும் வகையினதாகும். துரியோதனின் தீய உள்ளம் தந்தைக் கடிவதால் வெளிப்படுகிறது. அவனுடைய மொழிகள் முன்னிலை மொழிகளாக இல்லை. படர்க்கை ஒருமையில் உள்ளது. இதுவும் அவனுடைய தீய குணத்தை மேலும் வெளிப்படுத்துவதாகிறது. இக்கவிதையில் நான்காவது அடியினுள் 'தீம்பு' எனும் சொல், தீங்கு என்பதன் மாற்று வடிவமாகக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது. மூன்றாமடியிலுள்ள வேம்பு என்பதற்கு ஒத்த எதுகைச் சீராக அமைய இம்மாற்றத்தைக் கவிஞர் செய்துள்ளார். (3)

4. மன்னருக்குரிய அறம் பிறமாந்தருக்குரிய அறத்திலிருந்து வேறுபட்ட-தாகுமெனக் கூறிய வியாழ முனிவரை இவன் (திரிதராட்டிரன்) மடையனென்று எண்ணிவிட்டான். இவன் என்னென்னவோ பிதற்றுகிறான். உறவு, நட்பு என்பனவற்றைக் கூறி அவர்கள் பெருமையுறுவதற்காக, என்னைத் திறனில்லாத செத்தை போன்றவன் எனக் கருதுகிறான்.

துரியோதனின் தீய பண்பினை இக்கவிதையிலுள்ள ஒவ்வொரு அடியும் வெளிப்படுத்துகிறது. 'எவ்வழி நல்லவர் ஆடவர் அவ்வழி நல்லை வாழிய நிலனே' என்பது ஔவையார் கூற்று. மக்களுக்காகவே மன்னன் என்பது அறிவார்ந்த கொள்கை ஆனால் துரியோதனன் அதை ஏற்கவில்லை. மன்னன் மக்களிலிருந்து வேறானவன் என்றும் மேம்பட்டவன் என்றும் கூறுகிறான். தன் கருத்துக்கு அரணாக வியாழ முனிவரின் அறத்தை மேற்கோள் படுத்துகிறான். வியாழ முனிவர் தேவர் உலகத்தின் குரு ஆவார்.

''சின்னம்'' என்பது ஆகுபெயராகச் சிறப்பு அல்லது உயர்வினைக் குறித்த சொல்லாகு பெயர்.

'திறங்கெட்ட செத்தை' - சத்தற்றது செத்தை. தன் நிலையிலிருந்து செத்துப் பயனற்ற ஒன்று செத்தை எனப்படும். 'திறங்கெட்ட செத்தை' என்பது மேலும் அழுத்தமாகச் சொல்லப்படுவதாகும். துரியோதனனின் சினம் இங்கு வெளிப்படுகிறது.

5. இந்திர போகம் என்றெல்லாம் சொல்கிறேன். அவ்வாறெனின், உணவின்பம், மாதர் இன்பம், மந்திரம், படைமாட்சி முதலியனவற்றையெல்லாம் கொண்டு வாழ்வதை விட்டுவிட்டு, எனக்குப் பலவாறாக அறிவுரை கூறுகிறான். பிறருடைய நல்ல செல்வத்தைக் கண்டு மனம் புழுங்குதல் பேதமை என்று கூறுகிறான். என் தந்தையைப் போன்று மன்னர் அறம் தேர்ந்தவர் எவரும் இலர்.

இக்கவிதையில் துரியோதனன் கூறுவதை எதிர்மறையாகக் கொண்டால், மக்களுக்குரிய அறமாகிறது.

பிறர் செந்திருவைக் கண்டு வெம்புதல் பேதைமை என்ற அறத்தைக் காவியக் கயவன் வழியாகக் கவிஞர் உணர்த்துகிறார்.

'எங்கள் தந்தையை ஒப்பவர் இல்லை காண்' - இது எதிர்மறைப் பொருளுணர்த்தும் இகழ்ச்சிக் குறிப்பாகும். தன் தந்தை அரச சூழ்ச்சி அற்றவன் எனத் தெரிவிக்கத் துரியோதனன் இகழச்சிக் குறிப்போடு பேசுகிறான். (5)

6. மாதரால் பெறும் இன்பம் எமக்குரியது என்று கூறுகிறான். ஆனால் நாட்டை யாளும் உரிமை பாண்டவர்களுக்கு உரியது எனக் கூறுகிறான். சோறும் நெய்யும் எனக்குரியது என்கிறான். ஆனால் அனைவரும் போற்றுதலால் ஏற்படும் புகழ் அவர்களுக்கு உரியது என்கிறான். இவனைப் போன்று தம் பிள்ளைகளுக்கு ஆதரவு தரும் தந்தை உலகில் யாரும் கிடையாது. நீ உயிரனைய பாண்டவச்

சகோதரர்களுக்கு (எதிர்மறைக் குறிப்பு) உண்மையான தந்தையாவாய். உன்னைக் குறைசொல்ல எதுவுமில்லை.

இக்கவிதையும் இகழ்ச்சிக் குறிப்பும் எதிர்மறைப் பொருளும் கொண்டமைந்துள்ளது. முதலிரு கண்ணிகளுள் ஒவ்வொன்றிலும் துரியோதனன், தம் உடன் பிறப்பாளர் கௌரவர் பெறுகின்ற பயனையும், பாண்டவர்கள் பெறுகின்ற பெரும் பயனையும் ஒப்பிட்டுக் காட்டுகிறான்.

7. நயமான சொற்களால் பேச என்னால் இயலாது. உன்னைப் பேச்சில் வென்று நான் சொல்வதே சரியென நிலைநாட்ட விரும்பவில்லை. கல்லில் நாருரிப்ப வருளரோ? எங்கள் உயர்வுக்கு உன்னை நம்பியிருக்கப் போவதில்லை! நீ என்னைக் கொன்றாலும் நான் எனது கருத்தை மாற்றிக் கொள்ள மாட்டேன். சிறுமை மிக்க பாண்டவர்கள் மேம்பாடு அடையக் கண்டு அவர்களைப் போற்றி வாழ மாட்டேன்.

'கல்லிடை நாருரிப் பாருண்டோ' எனும் பழமொழியைக் கொண்டு தன் தந்தையைத் திட்டுகிறான். ஆனால் அப்பழமொழிக் கருத்துக்குரியவனாகக் காணப்படுவன் துரியோதனன். இதனை, அவன் கூறும்,

*''கொல்லினும் வேறெது செய்யினும் - என்னைக்*
*நெஞ்சில் கொண்ட கருத்தை விடுகிலேன்''*

எனும் மொழிகள் தெரிவிக்கின்றன. தீயவர்களே பிறரைத் தீயவர்களாக எண்ணுவர் என்னும் உலக இயல்பு இவ்வரிகளால் வெளிப்படுகிறது.

8. நான் உன்னுடன் வாது தொடுக்க விரும்பவில்லை. ஆனால் ஒன்று மட்டும் சொல்லுகிறேன் கேட்பாயாக. நமக்கு எத்துன்பமும் வராமல் வெற்றி கிடைப்பதற்கு ஒரு வழியுண்டு. இன்ப மூட்டும் சூதாட்டத்திற்கு அவரை அழைத்து, அவர் உடைமைகள் அனைத்தையும் இழக்குமாறு செய்யலாம். இதற்குத் தடையேதும் சொல்லாமல் என் எண்ணத்தை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும்.

பாரதக் கதையில், நிகழ்ச்சிச் சிக்கல் 'சூதாட்டத்தில்' தொடங்குகிறது. அதைத் தொடர்ந்து தான் விறுவிறுப்பான நிகழ்ச்சி நடைபெறுகின்றன. சூதாட்டத்தால் பாண்டவரை வென்று அவர்களுடைய உடைமைகளைப் பறிக்க வழிசொல்லுபவன் துரியோதனின் மாமன் சகுனி.

*''நாடும் குடிகளும் செல்வமும் - ஒரு*
*நாழிகைப் போதினில் சூதினால் - வெல்லக்*
*கூடுமெனிற் பிறிதெண் ணலேன் - என்றன்*
*கொள்கை'' (இதுவெனக் கூறினான்)*

என்பது சகுனி, துரியோதனனுக்குத் தந்த சூழ்ச்சியுரை - அதனைத் தன் தந்தையிடம் கூறுகிறான். அவன் இசைவினைக் கோருகிறான். அரச அவையில் சூதாட்டம் நிகழ வேண்டியதால், மன்னனாகிய திருதராட்டிரனிடம் இசைவு

வேண்டுகிறான். திரிதராட்டிரன் தீய மகன் வழித் திரும்பினானா? அடுத்து வரும் ஐந்து கவிதைகளில் காணலாம். (8)

**திரிதராட்டிரன் பதில்**

9. திரிதராட்டிரனுடைய காதுகளில் இந்தத் தீய சொல் புகுந்ததும் திகைப்படைந்தான். பெரிய துன்பத்தைக் கொண்டு வந்தனை, கொடிய பேய்களைப் பிள்ளைகளாகப் பெற்றுவிட்டேன்! சிங்கம் தாக்குவது போல் அவர்களுடன் அங்கு போரிடுதல் துயரமானது. நரி தாக்குதல் போன்றதாகிய இந்த வெட்கமில்லாத செயலை விரும்புவேனா? என்றான்.

திரிதராட்டிரனின் நற்பண்பு இங்கு வெளிப்படுகிறது. அவன் மன்னர்களுக்கு அமைய வேண்டிய வீரம் மிக்கவன். எனினும் உறவோடு போரிட விரும்பாத பாசமிக்கவன். நேருக்கு நேர் போரிடுதல் சிங்கம் (அரி) தாக்குதல் போன்றதாகும். சூழ்ச்சியால் பிறர் உடைமைகளைக் கவருதல், சிறுமைத் தன்மையாகும். எனவே அதனை 'நரி தாக்குதல் போல்' என்றான். இவனது நேர்மையும் இங்கு வெளிப்படுகிறது.

10. ''உயர்ந்தோர் செய்வார்களோ? இந்த வீரமற்ற செயலைக் கருதுவார்களோ? உலகில் பிறர் சொத்துக்குப் பேராசைப்படும் பதரைப் போல் ஒரு பதர் உண்டோ? பெரிய செல்வங்களும் புகழாகிய பெருமையும் அடைய ஆகுமோ? என்னுடைய காளையன்றோ? இதனைக் கருதாதேடா!''

பாண்டவர்களும் கௌரவர்களும் சந்திர குலத்தில் வந்த சந்தனு என்பாரின் மரபினராவர். சந்தனு மகன் பீஷ்மர், சித்திராங்கதன், விசித்திர வீரியன். விசித்திர வீரியனின் மக்களே திருதராட்டிரனும் பாண்டுவும். திருதராட்டிரன் மனைவி காந்தாரி. பாண்டுவின் மனைவி குந்தி. காந்தாரியின் மக்கள் துரியோதனன் முதலியோர். இவர்கள் நூற்றொருவர். குந்தியின் மக்கள் தருமன், பீமன், அருச்சுனன், பாண்டுவின் இரண்டாம் மனைவி மாத்திரி அவளுடைய மகன்கள் நகுலன், சகாதேவன் ஆகிய இருவர்.

தன் மகனைக் 'காளை' எனப் பெருமையுற அழைத்து அவனை நல்வழிப்படுத்த எண்ணுகிறான் திரிதராட்டிரன். 'என்தன் காளை' என்று உரிமையோடு அழைக்கிறான்.

11. வீரமிக்கவரிடமே திருவாகிய செல்வம், மேதினியாகிய நாடு என்னும் மனைவியர் பொருந்தி நிற்பர். நிறைந்த போரினை உறவினர் அல்லாதவர் மீது தொடுத்து நல்ல வெற்றி பெற்று உயர்வடைவாயெனில், பாரத நாட்டின்கண், அப்பாண்டவர்களைப் போல் புகழ் அடைவாய்; திருடர் மகனோ நீ? உயர்ந்த சந்திரகுலத்தில் தோன்றியவன் அல்லனோ?''

மன்னன் போரிடுதலும் நாட்டின் அளவினைப் பெருக்குதலும் அக்கால அரச மரபு. அம்மரபினைத் திருதராட்டிரன் போற்றுகிறான். ஆனால் உறவினரிடமே போரிடுவதை விரும்பவில்லை. உறவுகள் இணைவதற்கே அன்றி பிணக்குக் கொள்வதற்கல்ல. ''உறவோடு ஒட்டி வாழ்'' என்பது அவன் தரும் அறிவுரை.

'தன் மகன்' எனக் கூறிய திரிதராட்டிரன், இங்குச் சோரர் தம் மகனோ? எனக் கடிந்துரைக்கிறான். தன்னை உள்ளடக்கி அவனைத் திட்டுவதால் திருந்துவான் என எண்ணுகிறான். (11)

12. தம்முடைய கடமைகளில் நாள்தொறும் தளர்ச்சியற்ற முயற்சி, மற்றவர்கள் பொருளினை இம்மியளவும் கவரக்கருதாமை, தம்மைச் சார்ந்தோரை நன்முறையில் பாதுகாத்தல் ஆகிய இவற்றையே இப்பிறவியின் செல்வத்துக்குரிய இலக்கணம் என்று மூதறிஞர்கள் கூறியுள்ளனர். இங்கு நீ இவையனைத்தையும் அறியவில்லையோ? பிழை செய்தல் அறமோ?''

தன் மகனுக்கு அறிவுரை கூற, முன்னர் இரு உத்திகளைக் கையாண்டுள்ளான் திருதராட்டிரன். முதலில் (கவிதை 10) தன் மகன் எனப் பெருமையாக அழைக்கிறான். அவன் மனம் மாறவில்லை. பின்னர் 'திருடன் மகனா நீ' எனக் கூறி, அவன் பாச உணர்வினைத் தட்டியெழுப்புகிறான். அப்போதும் மாறவில்லை. முடிவாகச் சான்றோர்களை முன்வைத்து அறிவுரை கூறுகிறான்.

அப்போதும் அவன் இசையவில்லை. 'மூர்க்கனும் முதலையும் கொண்டது விடா' என்பது பழமொழி. (12)

**திறனறி வினாக்கள்**

**பலவுள் தெரிவு**

1. ***திரிதராட்டிரன் நன்னெறி ஏற்று வாழ்பவன் என்பதை உணர்த்தும் கவிதையடி எது?***

   அ. மேன்மை கொண்ட விழியகத்துள்ளோன்

   ஆ. விதுரனறிவைப் பின்னும் மற்றொரு கண்ணெனக் கொண்டோன்

   இ. சொல்லும் வார்த்தையிலே தெருளாதான்

   ஈ. தோமிழைப் பதிலோர் மதியுள்ளான்

2. ***''தொல்லுணர்வின் மருத்துவன் தன்னைச் சோர்வுறுத்துதல் போல்'' - இவ்வடியில் 'மருத்துவன்' எனக் குறிக்கப்பெறுபவர் யார்?***

   அ. தாய் ஆ. விதுரன்

   இ. திரிதராட்டிரன் ஈ. துரியோதனன்

3. ***தீம்பு செய்தாலும் புகழ்கின்றான் - திருத்***
***தேடினும் என்னை இகழ்கிறான் - பாரதி பாஞ்சாலி சபத இவ்வடியில், தொடைநயம் நோக்கி விகாரப்பட்டுள்ள சீர் எது?***

அ. தீம்பு ஆ. புகழ்கின்றான்
இ. தேடினும் ஈ. என்னை

4. ***பாரதியார் பாஞ்சாலி சபதத்திலுள்ள***
***சின்ன முறச்செய வேதிறங் - கெட்ட***
***செத்தையென் றென்னை நினைக்கிறான் - எனும் பகுதியில் ஆகுபெயராக எடுத்தாளப்பட்ட சொல் எது?***

அ. சின்னம் ஆ. செத்தை இ. என்னை ஈ. திறம்

5. ***பாரதியாரின் பாஞ்சாலி சபதக் கவிதை அடிகள் நான்கு கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றுள் எது குறிப்பாக இகழ்ச்சிப் பொருள் உணர்த்துகிறது?***

அ. பிறர் செந்திருவைக் கண்டு வெம்பியே - உளம்
ஆ. தேம்புதல் பேதைமை என்கிறான் - எங்கள்
இ. தந்தையை ஒப்பவர் இல்லை கண் - கொண்டு
ஈ. வாழ்வதை விட்டிங்கு வீணிலே

6. ***துரியோதனன் கூற்றாக அமைந்த கவிதை வரிகள் நான்கு கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றுள் ஒன்று 'கல்லிடை நாருரிப் பாருண்டோ' எனும் பழமொழி துரியோதனனுக்கும் உரியதான குறிப்பினைக் கொண்டுள்ளது. அவ்வடி எது?***

அ. தீர்வு நமக்கு வராமலே - வெற்றி சேர்வதற்கோர் வழியுண்டு.
ஆ. என்னைக் கொல்லினும் - நெஞ்சில் கொண்ட கருத்தை விடுகிலேன்-ஒரு
இ. ஒரு வார்த்தை மட்டுஞ் சொலக் கேட்பையால் - கண்டு
ஈ. போற்றி உயிர்கொண்டு வாழ்கிலேன்

7. ***கீழுள்ள பாரதியாரின் பாஞ்சாலி சபத அடிகளுள் எதில் பாரதக் கதையில் சிக்கல்*** நிலை குறிப்பால் உணர்த்தப்படுகிறது?

அ. வாது நின்னொடு தொடுக்கிலேன்
ஆ. தீது நமக்கு வராமலே
இ. சூதுக் கவரை யழைத் தெல்லாம்
ஈ. எண்ணத்தை நீகொளல் வேண்டும்.

8. ***திரிதராட்டிரன் கோழைத்தன்மை யற்ற வீரன் என உணர்த்தும் பாஞ்சாலி சபதக் கவிதையடி எது?***

அ. அரிதாக் குதல்போலே - அமர்
ஆங்கவ ரொடு பொரல் அவலம் என்றேன்

ஆ. நரிதாக் குதல்போலாம் - இந்த
நாணமில் செயலினை நாடு வனோ

இ. பேரியற் செல்வங்களும் இசைப்
பெருமையும் எய்திட விரும்பு

ஈ. பாண்டவ ரெனப்புகழ் படைத்திடுவாய்

9. ***பாரதியார் பாஞ்சாலி சபதத்தில் திருதராட்டிரன் கூற்றுகளாக அமைந்த நான்கு கவிதை வரிகள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றுள் எது துரியோதனனைத் தாழ்த்திக் கூறவதாக உள்ளது.***

அ. வீரனுக்கே யிசைவார் - திரு

ஆ. காளையன்றோ? இது கருதலடா

இ. பாண்டவரெனப் புகழ் படைத்திடுவாய்

ஈ. சோமன்ற னொருகுலத் தோன்றலன்றோ?

10. ***சந்திர மரபினரின் முறையான வரிசை எது?***

அ. சந்தனு, விசித்திர வீரியன், பாண்டு, தருமன்

ஆ. விசித்திரவீரியன், சந்தனு, தருமன், பாண்டு

இ. சந்தனு, விசித்திரவீரியன், தருமன்,பாண்டு

ஈ. சந்தனு பாண்டு, விசித்திரவீரியன், தருமன்

**குறுவினா**

11. திரிதராட்டிரன் கண்ணிழந்த தன்மையினைத் தம் பாஞ்சாலி சபதத்தில் பாரதியார் குறைபாடாகக் கருதவில்லை. எவ்வாறு?

12. 'பாம்பைக் கொடியென்றுயர்த்தவன்'- எனப் பாரதியார் துரியோதனைக் கூறி உணர்த்துவது யாது?

13. 'நெஞ்சில் கொண்ட கருத்தை விடுகிலேன்'- இவ்வரி துரியோதனனின் எத்தன்மையினை எடுத்துக் காட்டுகிறது.

14. திரிதராட்டிரன் நேர்மை மிக்கவன் என பாஞ்சாலி சபதத்தில் பாரதியார் உணர்த்தும் கருத்துகளை எழுதுக.

15. பாரத நாட்டினிலே - அந்தப்
பாண்டவ ரெனப் புகழ் படைத்திடுவாய் - இது யார் கூற்று? இக்கூற்றால் வெளிப்படும் பண்பு யாது?

**பத்திவினா**

16. பாரதியாரின் பாஞ்சாலி சபதப்பகுதியில் துரியோதனனைத் தீயவன் என உணர்த்தும் பகுதிக்கு எடுத்துக் காட்டு தந்து விளக்குக.
17. சிந்துப் பாடல் வகைகளுக்கு எடுத்துக்காட்டுகள் தருக.
18. ''சோமன்றனொரு குலத்தோன்றலன்றோ?'' இங்கு குறிக்கப் பெறும் மரபினர் பெயர்களைக் கூறுக.

**கட்டுரை வினா**

19. பாரதியாரின் பாஞ்சாலி சபதத்தில், திரிதராட்டிரனை உயர்ந்தவனாகப் பாரதியார் எவ்வாறு காட்டுகிறார்?
20. நும் பாஞ்சாலி சபதப் பாடப்பகுதியைக் கொண்டு பாரதியார் கவிதை ஆற்றலை வெளிப்படுத்துக.

திங்கள் பன்னிரண்டுக்கும் பௌர்ணமி வரும் நட்சத்திரம்

**படித்துப் பழகுக**

சித்திரைத் திங்களில் பௌர்ணமி உதிப்பதே
சித்திரை நட்சத்திரம்
சேர்ந்த வைகாசியில் விசாக நட்சத்திரம்
திகழ்ஆனி கேட்டை யாகு.
மத்திபெறு கடகத்தில் உத்திராடம்
ஆவணி அவிட்ட மாகும்.
மதிகன்னி மதிபூரட்டாதி ஐப்பதி கார்த்திகை
மாதம் அஸ்வினி அதா (அதே)
மற்ற மார்கழி மாதம் மான்தலை தைப்பூசம்
மாசி மகம் மீனம் உத்தரம்
மாதம் ஈறினும் தவறாது பௌர்ணமி
வருகு நட்சத்திர மாகும்
கத்தியலை யாதுபரி சுத்தவெனை யாண்டருள்செய்
கற்பக விராச மேவும்
கங்கைபுனை யீசனே! மங்கைமகிழ் நேசனே
கயிலை யங்கிரி வாசனே

- சேலம் சிதம்பரம், கயிலாசநாதர் சதகம்

# V. மறுமலர்ச்சிப் பாடல்கள்

தமிழ் இலக்கியத் தொன்மையுடையது. கிடைக்கப் பெற்ற இலக்கியங்களுள் தொன்மையானவை சங்க இலக்கியங்கள். அக்காலத்து இலக்கியக் கொள்கைகள். மக்கள் வாழ்வினை ஒட்டிய படைப்புகளை ஊக்குவிப்பனவாக இருந்தன. அக்காலச் சமுதாய, அரசியல் பின்னணிகளைச் சங்க இலக்கியங்கள் வெளிப்படுத்தின. சங்க காலத்திற்குப் பின்னர், மாறுபட்ட இலக்கியக் கொள்கைகள் தோன்றின. இலக்கியங்கள் மக்களுடைய இயல்பு வாழ்க்கையிலிருந்து மாறின.

இறைக்கொள்கை ஆன்மீக நெறி, இறைக்கு நிகராகக் கருதப்பட்ட மன்னர்களின் வாழ்க்கை முதலியன இலக்கியப் பாடுபொருளாயின. இந்நிலை கி.பி.19ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதி வரையிலும் நிலவியது. அந்நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் வள்ளலார் என்றழைக்கப் பெறுபவரான இராமலிங்க அடிகள், 'சமரச சன்மார்க்க சங்கம்' எனும் இயக்கத்தை நிறுவி, சமயக் கொள்கையினும் மக்கள் நலனே கருதப்பட வேண்டுமென எண்ணினார். தம் இலக்கியப் படைப்புகளில் துயரத்தில் துவளும் மக்களின் நலத்தைக் கருதலானார். மக்கள் பற்றி எண்ணும் இலக்கியங்கள் தோன்றலாயின. இலக்கியப் போக்கில் மறுமலர்ச்சி ஏற்பட்டது. மக்களும் மக்கள் தலைவர்களும் இலக்கிய மாந்தர்களாயினர்.

சமயச் சார்பினை விடுத்து முழுமையும் சமுதாயப் பார்வையோடு மறுமலர்ச்சி இலக்கியங்கள் முகிழ்த்தன. அம்முகிழ்வின் முதற்படியில் நின்றவர் புரட்சிக் கவிஞர் எனப் போற்றப்படும் பாரதிதாசன். அவரைத் தொடர்ந்தவர் அவருடைய தாசர். அதாவது, சுப்புரத்தினதாசன் சுப்புரத்தின தாசனே, பின்னாளில் சுரதா எனப் பெயர் கொண்டார்.

23.11.1921இல் தஞ்சை மாவட்டம், பழையனூரில் பிறந்தவர். பெற்றோர் : திரு. திருவேங்கடம், திருமதி சண்பகம். பள்ளிப் படிப்புக் காலத்தில் பாரதிதாசனின் கவிதை ஆற்றலால் ஈர்க்கப்பட்டார். 'எமக்குத் தொழில் கவிதை' எனப் பாரதியார் கூறியுள்ளார். சுரதாவும் தமக்குக் கவிதையை தொழிலாகக் கொண்ட இலக்கியப் பற்றாளர். தம் இலக்கிய வாழ்வின் தொடக்க காலத்தில் தமிழ்த் திரைப்படத் துறையில் உரையாடலாசிரியராகவும், பாடலாசிரியராகவும் புகழ்பெற்றிருந்தார். பின்னாளில் கவிதைப் படைப்பு, பட்டிமன்றப் பங்கேற்பு, தொன்மைத் தகவல்களை வெளிப்படுத்தல் என தம் இலக்கியப் பணியைத் தொடர்ந்தார்; தொடர்ந்து

வருகிறார். இவர் உவமைக் கவிஞர் எனப் பலராலும் போற்றப்படுபவர். இவர் பேரறிஞர் அண்ணா பற்றி எழுதிய கவிதைகளுள் இரண்டு இங்குப் பாடமாக உள்ளது.

**அறிஞர் அண்ணா**

**1. வெள்ளத்தில் தோன்றியெழும் தண்ணீர் முட்டை**
**விரைவினிலே அழிந்துவிடும்; ஆனால் மக்கள்**
**உள்ளத்தில் குடியேறும் தலைவர் கீர்த்தி**
**ஒருநாளும் அழிவதில்லை; நெடுநா ளாகப்**
**பள்ளத்தில் நாம்வீழ்ந்து கிடந்தோம்; ஓட்டைப்**
**படகாக நாமிருந்தோம்; நம்மை எல்லாம்**
**குள்ளத்தில் அகத்தியராம் அறிஞர் அண்ணா**
**கோபுரத்தில் கலசம்போல் தூக்கி வைத்தார்**

**2. அவர்சொன்ன சொற்றொடர்கள் யாவும் பாடல்**
**அமைப்போர்க்குப் பல்லவியாய் அமையக் கூடும்**
**அவர்சொன்ன உவமைகளைத் தொகுப்போ மாயின்**
**அத்தொகுப்பே கவிஞர்களைத் தோற்று விக்கும்**
**அவர்சொன்ன அரசியலை ஏற்றுக் கொண்டால்**
**ஆறுபடி நூறுபடி யாகும், மேலும்**
**அவர்சொன்ன படிநடந்தால் இந்த நாட்டின்**
**அறியாமை நீர்நுரைபோல் அழிந்து போகும்**

**- உவமைக் கவிஞர் சுரதா**

**பொருள் விளக்கம்**

***பாடல் 1 :*** அறிஞர் அண்ணா (1909 - 1969) : 1967 முதல் 1969 வரை தமிழ்நாட்டின் முதலமைச்சராய் இருந்தவர் இவர். அரசியலாளர் மட்டுமல்லாது, இலக்கியப் படைப்பாளராகவும் சிறந்து விளங்கியவர். சிறந்த பேச்சாளர், எழுத்தாளர், மனிதநேயப் பண்பாளர் எனப் போற்றப்படுபவர். இக்காலக் கவிஞர்கள் எழுத்தாளர்கள் தங்கள் படைப்புகளில் இவருடைய பண்புச் சிறப்பினையும் செயல் திறத்தையும் வார்த்துள்ளனர். அவ்வார்ப்புகளின் வரிசையில் இவ்விரு பாடல்களும் உள்ளன. இவ்விரு கவிதைகளும் 01.09.2005 'தமிழ்ப்பீடம்' என்னும் இதழில் வெளியிடப்பட்டுள்ளன (பக்கம் 3) தமிழ்ப்பீடம் சுரதா கல்லாடனை ஆசிரியராகக் கொண்டு வெளிவரும் மாத இதழ்.

***தண்ணீர் முட்டை :*** நுரை தண்ணீர் முட்டை என உருவகமாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. நுரை, காற்றை உள்ளடக்கிய நீர்ப்பற்று. அது உருண்டை (சிறிய) வடிவில் இருப்பதால் முட்டையாக உருவகப்படுத்தப்பட்டது. பல்லி, மீன் இவற்றின் முட்டைகளின் வடிவங்களோடு ஒப்பிட்டு நோக்கி உருவகத்தின் சிறப்பினை அறியவும்.

***உள்ளத்தில் குடி யேறும் :*** எல்லாத் தலைவர்களும் அழியாத நிலை பெறுவதில்லை. உள்ளத்தில் குடியேறும் தலைவர்களே அழியா நிலை பெறுகின்றனர். எப்போது குடியேறுவார்? மக்களின் விருப்பம் இன்றியமையாததாகும்.

***பள்ளத்தில் நாம் வீழ்ந்து கிடந்தோம் :*** அறிஞர் அண்ணா பகுத்தறிவு இயக்கத்தோடு தொடர்புபடுத்தி நோக்கப்படுபவர். சமுதாயத்தில் நிலவி வந்த மூடப்பழக்கங்களைக் களைந்திட உழைத்தவர். அவர் படைத்த புதினங்கள் நாடக திரைப்பட உரையாடல்கள், கட்டுரைகள் முதலியன மூடப்பழக்க எதிர்ப்புக் குரலைக் கொண்டனவாகும். அவை மூடப்பழக்கம் என்னும் அறியாமையில் இருந்த மக்களை விழிப்புணர்வு பெறச் செய்தது. அறியாமையினைப் பள்ளமாக உருவகித்துள்ளார் உவமைக் கவிஞர் சுரதா.

***ஓட்டைப் படகாக நாமிருந்தோம்*** : படகு பழுதில்லாமல் இருந்தால் தான் நீரில் மிதக்கும். அதில் ஓட்டையிருப்பின், நீர் ஏற இடங்கொடுக்கும். நீர் ஏறிய பின் நீருள் மூழ்கிவிடும். நம்மை ஓட்டைப்படகாக உருவகிக்கிறார். நம்முடைய அறிவில் ஓட்டையுள்ளது. அதாவது அறிவுக் குறைப்பாட்டில் அல்லது அறியாமையில் இருக்கிறோம். அந்த அறிவுக்குறை அல்லது அறியாமை நமக்குக் கேடு விளைத்து வாழ்க்கையையே பாழடித்து விடும். அறியாமை என்பது பகுத்தறிவு அற்ற நிலை.

***குள்ளத்தில் அகத்தியராம் :*** அகத்தியர் என்னும் தொல் முனிவர் குள்ளமாக இருந்தவர் அவர் இலக்கிய, மருத்துவ உலகில் அக்காலத்தில் மிக வல்லவராயிருந்தார். அவர் தந்த இலக்கணம் அகத்தியம். அவர் பெயரில் பல மருத்துவ ஏடுகள் உள்ளன. இவர் பல் நிலைகளிலும் ஆற்றல் மிக்கவர். அறிஞர் அண்ணா குள்ளமானவர் ஆனால் அறிவாற்றல் மிக்கவர். எனவே அவர் அகத்தியர் என உருவகிக்கப்பட்டுள்ளார்.

அறிஞர் அண்ணாவிற்குத் திரையுலக அகத்தியர் எனும் சிறப்புப் பெயர் உண்டு.

***கோபுரத்தில் கலசமாய்த் தூக்கி வைத்தார் :*** கோயிலுக்குச் சிறப்புத் தருவது கோபுரம். கோபுரத்திற்கு அணியாக இருப்பவை, அதன் மேலுள்ள கலசங்கள். கலசங்கள் மிக உயர்வில் இறைவன் இருக்கைக்கு மேலே ஒளிர்வது.

அறிஞர் அண்ணாவின் இலக்கிய, அரசியல் பணிகளால் மக்கள் அறியாமையிலிருந்து விடுபட்டு உயர்நிலை அடைந்தனர். அவருடைய தொண்டுச் சிறப்பினை, மக்கள் பெற்ற உயர்வின் அடிப்படையில் எடுத்துக்காட்ட, 'கோபுரத்தில் கலசம்போல் தூக்கி வைத்தார்' என உவமைக் கவிஞர் சுரதா கூறுகிறார். மக்கள் கோபுரக் கலசமாக உருவகிக்கப்படுகின்றனர்.

***பாடலின் திரண்ட பொருள்***: ''வெள்ள நீரில் தோன்றும் நுரை விரைவில் உடைந்து அழிந்துவிடும்; ஆனால் மக்கள் உள்ளத்தைக் கவர்ந்த தலைவர் எவரும் அழிவதில்லை. அறியாமை என்னும் இருட்கடலில் மக்கள் நெடுங்காலமாகத்

தவித்தனர். அக்கடலில் மூழ்கிவிடத் தக்கவாறு, ஓட்டைப் படகுபோல் இருந்தனர். அவர்களுடைய அறியாமையை நீக்கினார் அறிஞர் அண்ணா. அவர் உருவத்தில் குள்ளமானவர். ஆனால் அவர் மக்களின் அறியாமையை அகற்றிக் கோபுரக் கலசம் போன்று உயர்ந்த நிலையில் இருக்கச் செய்தார்''.

***இப்பாடலிலுள்ள உருவகங்கள்:*** தண்ணீர் முட்டை, பள்ளம், ஓட்டைப்படகு, அகத்தியர், கோபுரக் கலசம் உவமைக் கவிஞர் உருவகக் கவிஞராகவும் நிற்கிறார்.

**பாடல் 2**

***பாடல் அமைப்போருக்குப் பல்லவியாய் :*** பல்லவி இசைப்பாட்டின் முதல் உறுப்பு; முதன்மை உறுப்பு. பல்லவி, முழுப்பாடலின் கருத்து, போக்கு ஆகியனவற்றை எதிரொளிப்பதாக இருக்கும். அண்ணா உருவாக்கிய தொடர்களும் எடுத்தாண்ட தொடர்களும் பிற கவிஞர்களின் பாடல்களின் தொடக்க அடியாக இருத்தலால், அவை 'பல்லவியாய்' அமைவதாகச் சொல்லுகிறார் சுரதா. பிற கவிஞர்களின் பாடல் தலைப்புகளும், அண்ணாவின் சொற்றொடர்களாக அமைந்துள்ளன. பிற கவிஞர்களின் பாடல்களுக்கு, முதன்மை கருதியும் தொடக்கம் கருதியும் அண்ணாவின் சொற்றொடர்கள் 'பல்லவியாய்' ஆகின்றன. பல்லவி என்னும் சொல் இங்கு சொல்லாகு பெயராய், பல்லவியின் தன்மையினைக் குறிக்கிறது.

***அவர் சொன்ன உவமைகள் :*** அண்ணா தம் கருத்துகளை உவமை வழி விளக்க வல்லவர். உவமைகள் பெரும்பாலும் கதைகளாகவே காணப்படும்.

***ஆறுபடி நூறுபடி :*** 'ஆறு' என்பது சிறிய அளவு எனும் பொருளிலும் நூறு என்பது பெரிய அளவு எனும் பொருளிலும் எடுத்தாளப்பட்டுள்ளன. இத்தொடருக்குப் பிறிதொரு நோக்கிலும் குறிப்புப் பொருள் காணலாம். 'ஆறுபடிகள் என்னும் சிறிதளவே உயரமுள்ள இடத்திற்கு ஏற முடியுமானால் நூறு படிகளாலான மிகுந்த உயரத்திலும் ஏற இயலும். அண்ணாவின் அறிவுரைகள் அல்லது வழிகாட்டல்கள் மக்களை மிக உயர்வான இடத்திற்குக் கொண்டு செல்லும்' என்பதே அக்குறிப்புப் பொருள்- இவ்வடியினை முதல் பாடலிலுள்ள 'கோபுரத்தில் கலசம் போல்' தூக்கி வைத்தார் எனும் அடியோடு இணைத்துப் பார்க்கவும்.

**பாடலின் திரண்ட பொழிப்பு**

அறிஞர் அண்ணா உருவாக்கிய அல்லது எடுத்தாண்ட தொடர்களைப் பிற கவிஞர்கள் தம் பாடல் பொருளாகவும் தலைப்பாகவும் கொண்டுள்ளனர். அண்ணாவின் உவமைகள் பலவற்றைத் தொகுத்துப் படித்தவர்கள் கவிஞர்களாகி விடுவர். அவர் காட்டிய அரசியல் பாதை மக்களின் உயர்வு நோக்கியதாகும். அவருடைய அறிவுரைகளைக் கேட்டால் அறியாமை நீர் நுரைபோல் விரைவில் அழிந்து விடும்.

**பாவகை**

மேற்கண்ட இருபாடல்கள் எண்சீர் கழி நெடிலடி ஆசிரிய விருத்தங்கள்.

**இருபாடல்கள்**

.....காய். ..... காய் .....மா .... மா ..... காய் ... காய் ... மாமா என்னும் அமைப்பில் உள்ளன.

**திறனறி வினாக்கள்**

***பலவுள் தெரிவு***

1. ***''வெள்ளத்தில் தோன்றியெழும் தண்ணீர் முட்டை விரைவினிலே அழிந்துவிடும் ஆனால் மக்கள்'' - இவ்வடியிலுள்ள தண்ணீர் முட்டை எதைக் குறிக்கிறது.***
   - அ. நீரில் மிதந்து வரும் முட்டை
   - ஆ. வெள்ள விரைவால் ஏற்படும் நுரை
   - இ. விரைவில் அழியக் கூடிய முட்டை
   - ஈ. அவ்வப்போது நீரில் மிதக்கும் பொருள்
2. ***'குள்ளத்தில் அகத்தியராம் அறிஞர் அண்ணா' - இவ்வடியில் அறிஞர் அண்ணாவின் எப்பண்பு உணர்த்தப்படுகிறது.***
   - அ. பல்துறை ஆற்றல்
   - ஆ. இலக்கியப் புலமை
   - இ. அரசியல் ஆற்றல்
   - ஈ. இலக்கண அறிவு
3. ***மக்கள்அறியாமையிலிருந்தனர் எனத் தெரிவிக்கும் சுரதாவின் பாடலடி எது?***
   - அ. பள்ளத்தில் நாம் வீழ்ந்து கிடந்தோம்
   - ஆ. வெள்ளத்தில் தோன்றியெழும் தண்ணீர் முட்டை
   - இ. அமைப்போர்க்குப் பல்லவியாய்
   - ஈ. கீர்த்தி ஒருநாளும் அழிவதில்லை
4. ***கீழுள்ள சுரதாவின் பாடலடிகளுள் எதனில் உருவகம் உள்ளது?***
   - அ. அவர் சொன்ன உவமைகளைத் தொகுப்போமாயில்
   - ஆ. வெள்ளத்தில் தோன்றியெழும் தண்ணீர் முட்டை
   - இ. ஆறுபடி நூறுபடியாகும்.
   - ஈ. பாடல் அமைப்போர்க்குப் பல்லவி

**குறுவினா**

6. ''வெள்ளத்தில் தோன்றியெழும் தண்ணீர் முட்டை
விரைவினிலே அழிந்துவிடும்'' - இதனுள் அமைந்துள்ள சொல்நயம் யாது?

7. அறிஞர் அண்ணாவைச் சுரதா 'குள்ளத்தில் அகத்தியர்' எனக் குறிப்பிடுகிறார் - அத்தொடர்ச்சியிலுள்ள நயத்தை எடுத்துக்காட்டுக.

8. அண்ணாபற்றி உவமைக் கவிஞர் சுரதா ''அவர் சொன்னபடி நடந்தால் இந்த நாட்டில் அறியாமை நீர்நுரைபோல் அழிந்து போகும்'' என்றார். இது உணர்த்தும் பொருள் யாது?

**பத்திவிடை**

9. உவமைக் கவிஞர் சுரதா, உருவகக் கவிஞராகவும் திகழ்கிறார்? எவ்வாறு?

10. அறிஞர் அண்ணாவின் சிறப்புகளாக உவமைக் கவிஞர் குறிப்பன யாவை?

# 2. ஆற்றலைப் போற்றுவீர்

'ஆற்றலைப் போற்றுவீர்!' எனும் கவிதை மறுமலர்ச்சிக் கவிதை சின்னஞ்சிறு வயதில் (வாய்மையோன் கவிதைகள்) என்னும் தொகுப்பில் உள்ளது. அத்தொகுப்பினைப் படைத்து வழங்கியவர் டாக்டர் சே. சாதிக். பொறியியலில் டாக்டர் பட்டம் பெற்ற இவர் சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தின் முன்னாள் துணைவேந்தர்; 29.12.1934இல் நெல்லை மாவட்டம், பாளையங்கோட்டை, அருகிலுள்ள பர்கிட்மா நகரத்தில் பிறந்தவர். பெற்றோர் திரு. சேகு முகைதீன் மரைக்காயர்; திருமதி மரியம் பீவி. அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் விரிவுரையாளர் பணியில் தொடங்கி, பல்கலைக் கழகத் துணை வேந்தராக உயர்ந்தவர். அவர் தம் கல்லூரிப் படிப்புக் காலத்தில் எழுதிய கவிதைகள் பலவற்றுள் ''ஆற்றலைப் போற்றுவீர்!'' என்னும் தலைப்பில் உள்ள இரண்டு கவிதைகள் இங்குப் பாடமாக உள்ளன.

**1.** **சேற்றிலே சேர்ந்துழலும்**
**சீரற்ற சமுதாயம்**
**மாற்றியோர் உலகு செய்வோம்**
**மாண்புடைய இவ்வுலகில்**
**வேற்றுமை பணஇனமும்**
**மதமுமின்றி நன்றான**
**ஆற்றலும் அறிவு மார்ந்த**
**அன்னவரைப் போற்றுவோமே!!**

2. ஆற்றலுறு ஆள்தம்மை
அறிந்தறிந்தே ஆங்குப்
போற்றுதலே புதுமைமிகு
புகழ்ச்செய்கை! நன்கு
ஆற்றுவோரை ஊக்குவித்து
ஆர்வமூட்டி வந்து
காத்தலினால் அவர்மேலும்
ஆற்றுவரே நன்றே

- சே. சாதிக்

**பொருள் விளக்கம்**

***சேற்றிலே ..... சமுதாயம் :*** பணம், இனம், மதம் ஆகியனவற்றால் ஏற்பட்ட வேற்றுமைச் சேற்றில் சமுதாயம் சிக்கியதால் அதற்குரிய சிறப்பினை இழந்திருக்கிறது.

'சேறு' என்பது உருவகமாக வேற்றுமைகள் கொண்ட சமுதாயத்தைக் குறிக்கிறது. வேற்றுமைகள் நிலவுவதால் சமுதாயம் சிறப்பற்று உள்ளதெனக் கூறுகிறார். வெண்தாடி வேந்தரின் படம் ஒன்றுக்கு இக்கவிஞர் அடிக்குறிப்பாக.

*காரிருள் சூழ்ந்த வானில்*
*கதிரெனத் தோன்றி வந்தோய்*
*பாரினை விழிக்கச் செய்யப்*
*பகுத்தறி வாகி நின்றோய்!*

எனும் வரிகளைத் தந்துள்ளார். கவிஞர் போற்றிய பெரியாரின் தாக்கம் இளமைக் காலத்திலேயே அவர் கவிதையில் காணப்படுகிறது. கவிஞர் கூறும் உருவகச் சேறு, அடுத்து வரும் அடிகளில் வெளிப்படுத்தப்படுகிறது.

***மாற்றியோர்..... இவ்வுலகில் :*** 'புதியதோர் உலகம் செய்வோம்' என்பது புரட்சிக் கவிஞர் பாரதிதாசனின் மொழிகள். புறத்தே நிகழ்கின்ற பூசல்களை அகற்றிப் புதிய உலகம் படைக்க விரும்பும் பாரதிதாசனைப் போலக் கவிஞர் சாதிக் அவர்கள், சீரற்ற சமுதாயத்தைச் சீராக்கிப் புதிய உலகமாக மாற்றுவோம் என்கிறார். மக்கள் தங்களின் சிந்தனை மழுங்கலால் சேற்றிலே உழன்று கொண்டிருக்கிறனர். அந்நிலையிலிருந்து மக்கள் மாற வேண்டுமென்பது கவிஞர் விருப்பம். கவிஞர் விரும்புவது சிந்தனைப் புரட்சி - மாற்றம்.

'மாண்புடைய இவ்வுலகில்' என்னும் தொடர் கவிஞரின் சிந்தனை ஓட்டத்தை வெளிப்படுத்துகிறது. 'சேற்றிலே' 'சேர்ந்துழலும் சமுதாயம்', 'சீரற்ற சமுதாயம்' என்பன சமுதாயத்தில் கவிஞர் காணும் குறைகளைக் குறிக்கின்றன. ஆனால் குறைகளை மட்டுமே பெரிதாகக் கருதுபவர் அல்லர் இவர். இவர் இன்முகச் செவ்வியர் (Optimist) ஆவார். உலகம் *மாண்புடைய*தென்பது கவிஞர் எண்ணம்.

மாண்புடைய உலகின் பெருமையினை நிலைநாட்டுவதற்கு மேற்கொள்ள வேண்டிய பணியினை அடுத்து வரும் அடியில் கூறுகிறார்.

***வேற்றுமை ..... போற்றுவோமே:*** இவ்விரு அடிகளின் பொருளைக் கீழ்க்கண்டவாறு கொள்ள வேண்டும்.

'சிறந்த ஆற்றலும் அறிவுமிக்கவர்களைப் பண, இன, மத வேற்றுமையின்றிப் போற்ற வேண்டும்'

ஒருவர் போற்றப்படுவதில் கூட, பண, இன, மதம் ஆகியனவற்றால் ஒருதலைச் சார்பு இருத்தல் கூடாது. ஆற்றலும் அறிவும் மிக்கவர்கள். வேற்றுமைகளைத் தவிர்த்துப் போற்ற வேண்டும்.

*ஆற்றலும் அறிவு மார்ந்த*
*அன்னவரைப் போற்று வோமே*

இவ்வரிகள், கவிஞர் குலோத்துங்கன் என்னும் பெயர் கொண்ட முனைவர் வா. செ. குழந்தைசாமி அவர்களை வெகுவாகக் கவர்ந்துள்ளது. கவிஞர் சாதிக் இவ்வாறு கூறியிருப்பது 'தம்மைச் சிலிர்க்க வைக்கிறது' என்றும், அவரது வயதை மிஞ்சிய பிரகடனம், பாராட்டத்தக்க பார்வை' என்றும் கூறியுள்ளார். தம் உள்ளங்கவர்ந்த இவ்வரிகளுக்கு இணையாகத் தாம் எழுதிய

*'தக்காரை மனம் திறந்து போற்றும் நாடு*
*தகுதிகளை வளர்க்கின்ற கழனி ஆற்றல்*
*மிக்காரால் உயர்வதடா மனித சாதி'*

என்னும் வரிகளையும் மேற்கோள் காட்டியுள்ளார் (கவிதை நூலின் முகப்பிலமைந்த அறிவுரை) ஆற்றலை வளர்க்க வேண்டும்; ஆற்றலுடையாரை அடையாளம் காண வேண்டும்; அங்கீகரிக்க வேண்டும்; பாராட்ட வேண்டும் என்னும் மொழிகளில் நம்பிக்கை உடையவராகக் கவிஞர் திகழ்கிறார்.

இப்பாடலின் இறுதியிலுள்ள ஈற்றசை ஏகாரமாகும். விருத்தப்பா ஏகாரத்தில் முடிவது சிறப்பாகுமென யாப்பிலக்கண நூல்கள் கூறுகின்றன.

***ஆற்றலுறு.... புகழ்ச் செய்கை :*** முந்தைய பாடலின் நிறைவில் சொல்லப்பட்ட கருத்துக்கு மேலும் வலுவூட்டுவதாக இவ்வடிகள் அமைகின்றன.

''ஆற்றல் உள்ளடங்கியிருக்கின்ற மாந்தரை அடையாளங் கண்டு அவர்களைப் போற்றுதல் புகழ்மிக்க செயலாகும்''

இவ்வடிகளில் கவிஞர் தமது விழைவினை வெளிப்படுத்துகிறார். ஒருவரிடம் ஆற்றல் வெளிப்பட்ட போது அவரைப் பாராட்டுதல் உலக இயல்பு. ஆனால், ஆற்றல் உள்ளடங்கிய தன்மையினைக் கண்டறிந்து அவரைப் பாராட்டுதல் வேண்டும் எனக் கூறும் கவிஞர், வாய்ப்புக் கிடைக்காது, ஆற்றல் அறியப்படாத நிலையில் இருப்போருக்காகவும் குரல் கொடுக்கிறார்.

> ஒரு தனி மனிதனின் திறமை எந்தத் துறையைச் சார்ந்ததாக இருப்பினும் அது வளர்வதும் வெளிப்படுவதும் பெறுகின்ற வாய்ப்பைப் பொருத்தது; அமைகின்ற சூழ்நிலையைப் பொருத்தது. வாய்ப்பின் கீழ் நிலையின் ஆதரவு அறவே இல்லாத போது மேதை எனும் எல்லையைத் தொடும் திறன் கூடப் பாலையில் பெய்த மழைபோல், பாறையில் விழுந்த விதைபோல் பயன் தராது போய்விடுகிறது.

எனக் கவிஞர் குலோத்துங்கன் கூறுவது இவண் கருதத்தக்கது. இக்கருத்துக்கு அரண் சேர்ப்பதாகவும், கவிஞர் சாதிக் குறிப்பிடும் புகழ்மிக்க செய்கையின் தன்மையினை எடுத்துக் காட்டுவதாகவும், பாடலில் அடுத்து வரும் அடிகள் அமைகின்றன.

***நன்கு ..... நன்றே :*** எச்செயலையும் திறம்படச் செய்வோரை ஊக்குவித்து ஆர்வமூட்டினால் அவருடைய திறமை காக்கப்படுகிறது. செயலுக்காக அவர் போற்றப்படும் போது, அவர் திறன் மேலும் வலுப்பெறுகிறது. அதனால் அவர் மேலும் மேலும் சிறப்பாகச் செயலைச் செய்வார். அச்செயலால் நன்மை ஏற்படும்.

'மனிதனிடம் அடங்கியுள்ள உள்ளாற்றல் ..... கருத்து வன்மையை உறுதி செய்ய எடுத்துரைக்கும் விளக்கங்கள் ஆகியன குறித்து அக்கரை கொள்ளுதல் மனிதநேயம்' எனத் தத்துவப் பேராசிரியர் வில் டாரண்ட் கூறியுள்ளார். 'மாந்தருடைய வினைத் திறன், செயல்கள் ஆகியனவற்றிற்கு முதன்மையிடம் நல்கும் பண்பு' என மனித நேயத்திற்கு பிரித்தானிய கலைக் களஞ்சியம் வரையறை தந்துள்ளது. கவிஞர் சாதிக் அவர்களுடைய பாடலடிகள், மனித நேயம் பற்றிய கருத்தினையும் வரையறையினையும் உள்ளடக்கி உள்ளன; அவரை மனித நேயச் சிந்தனையாளர் எனவும் வெளிப்படுத்துகின்றன.

**பாடல் கட்டமைப்பு**

கவிஞர் சாதிக் அவர்களின் இரு கவிதைகளையும் இணைத்து நோக்க, அவற்றில் பொருட் கட்டமைப்பு கீழ்க்கண்டவாறு அமைவதைக் காணலாம்.

| | | |
|---|---|---|
| சேற்றிலே ..... சமுதாயம் | - | சமுதாய நிலையினை வெளிப்படுத்துகிறது. |
| மாற்றியோ ..... போற்றுவோம் | - | கவிஞரின்விழைவு (விருப்பம்) |
| ஆற்றலுறு ..... புகழ்ச் செய்கை | - | கவிஞரின் விழைவு |
| நன்கு ..... நன்றே | - | விழைவின் நிறைவேற்றத்தில் ஏற்படும் விளைவு (நன்மை) |

இப்பாடலில் ஒவ்வொரு அடியும் இடைமடக்காக எழுதப்பட்டுள்ளது. இடை மடங்கிய பகுதியின் முதல் சீர் அடியின் முதல் சீரோடு எவ்வகையான தொடை நயத்தைப் பெற்றுள்ளதென அறிக.

குறிப்பு : டாக்டர் சே. சாதிக் அவர்கள், மேலே குறிக்கப் பெற்ற நூலின் சிறப்புரையில், ''கவிதைகள், எழுதத் தொடங்கும் கற்றுக் குட்டி இளைஞர்கள் இதை வாசித்தால் 'இப்படியும் தொடங்க முடியும் போலும்'' என்று ஊக்கம் பெற்று வளர இந்நூல் வழிவகுக்கலாம்.

என எழுதியுள்ளார்கள். அவர்கள் தரும் ஊக்கத்தை மாணவ மாணவியர் உள்ளங் கொள்க.

**திறனறி வினாக்கள்**

**பலவுள் தெரிவு**

1. ***'சேற்றிலே சேர்ந்துழலும் சீரற்ற சமுதாயம்' - என டாக்டர் சாதிக் அவர்கள் கூறுவதன் உட்பொருள்யாது?***

   அ. ஆற்றலுடையோர் சமுதாயத்தில் அடையாளங் காணப்படுவதில்லை.

   ஆ. புதுமையாகப் புகழ்வதைச் சமூகச் சீர்திருத்தமாகக் கொள்ள வேண்டும்.

   இ. பணம், இனம், முதலிய வேற்றுமைகள் சமுதாயத்தைக் கெடுத்துள்ளன.

   ஈ. ஆர்வமூட்டாததால் சமுதாயம் ஏற்றத் தாழ்வுகளைக் கொண்டுள்ளது.

2. ***டாக்டர் சே.சாதிக் அவர்களை இன்முகச் செவ்வியர்*** (Optimist) ***எனக் காட்டும் பாடல் வரி எது?***

   அ. மாற்றியோர் உலகு செய்வோம் மாண்புடைய இவ்வுலகில்

   ஆ. வேற்றுமை பண இனமும் மதமுமின்றி நன்கு

   இ. சேற்றிலே சேர்ந்துழலும் சீரற்ற சமுதாயம்

   ஈ. ஆற்றலுறு ஆள்தம்மை அறிந்தறிந்தே ஆங்குப்

3. ***'சேற்றிலே சேர்ந்துழலும் சீரற்ற சமுதாயம் மாற்றியோர் உலகு செய்வோம்' - இவ்வடிகள் தரும் பொருளை வெளிப்படுத்தும் தொடர் எது?***

   அ. நிலையும் விழைவும் ஆ. செயலும் நன்மையும்

   இ. அழிவும் ஆற்றலும் ஈ. ஆற்றலும் போற்றலும்

4. ***'ஆற்றலுறு ஆள்தம்மை .....' - இப்பாடலடிப் பகுதியினை அடிமடக்காக்கி நிறைவு செய்ய மிகப்பொருத்தமான அடியைத் தேர்ந்தெடுக்கவும்.***

   அ. அவ்வப் போது கண்டு

   ஆ. சென்றாங்கு போற்றுவீர்

   இ. காத்தலினால் அவர்மேலும்

   ஈ. வெறுமைதான் ஏதுமின்றி

5. ***'ஆற்றலுறு ஆள்தம்மை அறிந்தறிந்தே ஆங்குப்' போற்றுதலே புதுமைமிகு புகழ்ச் செய்கை' - இங்கு புகழ்ச் செய்கையாகக் குறிக்கப்படுவது எது?***

அ. ஆற்றலை வெளிப்படுத்துதல்

ஆ. ஆற்றலுடையோரை இனங்காணல்

இ. வேற்றுமைகளை விரட்டுதல்

ஈ. விழிப்புணர்வோடு இருத்தல்

**குறுவினா**

6. 'சேற்றிலே சேர்ந்துழலும் சமுதாயம்' என டாக்டர் சே. சாதிக் கூறுவதேன்?
7. 'மாற்றியோர் உலகு செய்வோம் மாண்புடைய இவ்வுலகில்' - இவ்வடிகள் டாக்டர் சே. சாதிக் பற்றி உணர்த்துவது யாது?
8. டாக்டர் சே. சாதிக் அவர்கள் ஓர் இன்முகச் செவ்வியர். எவ்வாறு?

**பத்தி வினா**

9. 'ஆற்றலைப் போற்றுவீர்' - எனும் தலைப்புடைய கவிதைகளிலிருந்து விழைவு, விளைவு என்பனவற்றை விளக்குக.
10. 'டாக்டர் சே. சாதிக் அவர்கள் மனிதநேயச் சிந்தனையாளர் என்பதை அவருடைய 'ஆற்றலைப் போற்றுவீர்!' கொண்டு விளக்குக.

# 3. உலகம் எல்லாம் உன் வீடு

ஒருலகச் சிந்தனை 'யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்' என்ற புறநானூற்றுச் செய்யுளில் காணப்பெறுவதை அறிவோம். மறுமலர்ச்சிக் கவிஞர்கள் பலருடைய பாடல்களிலும் ஒருலகச் சிந்தனையினைக் காணலாம். சமுதாய ஏற்றத்தை நாடியோர் அனைவரிடமும் அச்சிந்தனை எழுந்துள்ளது. 20, 21ஆம் நூற்றாண்டு மறுமலர்ச்சிக் கவிஞர்களிடமும் ஒருலகச் சிந்தனை முகிழ்த்துள்ளமைக்குக் கவிஞர் காவிரி நாடனின் கவிதைகள் பல எடுத்துக்காட்டாய்த் திகழ்கின்றன. அவர் தந்த கவிதைகளுள் இரண்டு, 'உலகம் எல்லாம் உன் வீடு' என்னும் தலைப்பில் இங்குத் தரப்படுகின்றன.

கவிஞர் காவிரி நாடனால் பல்வேறு காலங்களில் எழுதப்பட்ட கவிதைகள், 'காற்றுக்கு வயதில்லை' எனும் கவிதை நூலாக 1999ஆம் ஆண்டு வெளிவந்துள்ளது. அதனுள் 'ஒன்றே நமது சிந்தனை' எனும் தலைப்பிலுள்ள நான்கு கவிதைகள் 22.10.91இல் சென்னை வானொலியில் ஒலிபரப்பப்பட்டன. அவற்றுள் நிறைவுக் கவிதைகள் இரண்டு 'உலகம் எல்லாம் உன் வீடு'.

மொ. ஆறுமுகம் என்னும் இயற்பெயர் கொண்ட கவிஞர் காவிரி நாடன் 15.7.1936இல் பிறந்தவர். பெற்றோர் : திரு பழ. மொட்டையாண்டி, திருமதி வீராயி என்கிற பாப்பாயி அம்மாள். பிறந்த ஊர் கரூர் மாவட்டத்திலுள்ள கிழக்குத் தவிட்டுப் பாளையம்.

தமிழ்நாடு, கல்லூரிக் கல்வித்துறையில் எழுத்தர், பணியில் தொடங்கி, நிதி அலுவலராக 1994 ஆம் ஆண்டு பணி ஓய்வு பெற்றார். தம் பணியின் தொடக்க காலத்திலிருந்தே படைப்பிலக்கிய நாட்டம் கொண்டவர். புதினம், நாடகம், கவிதை ஆகிய இலக்கிய வடிவங்களில் தனிமுத்திரை பதித்தவர். முப்பதுக்கும் மேற்பட்ட இலக்கியப் படைப்புகளைத் தந்துள்ளார். இவர் படைத்த வரலாற்றுப் புதினம் 'செங்கனி'. இவர் படைத்த 'அக்கினி சாட்சியாக' எனும் சமூக நாடகமும், 'பூமழை', 'காற்றுக்கு வயதில்லை' ஆகிய கவிதை நூல்களும் தமிழக அரசின் பரிசுகள் பெற்றனவாகும்.

2005ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் திங்களில் 'தந்தை பெரியாரின் இறுதி நாள்களும் இதழ்களும்' என்னும் செய்தித் தொகுப்பு நூலை வெளியிட்டுள்ளார். அமெரிக்க நாட்டின் 'Biographical Centre' எனும் அமைப்பு இவரை 2004ஆம் ஆண்டின் சாதனையாளர்களுள் ஒருவராய்க் குறித்துள்ளது.

1. **அன்பே பண்பின் தலையூற்று**
**அறிவே மாந்தர் உயிர்க்காற்று**
**கன்னலின் மாற்றம் கற்கண்டு**
**கருத்தைத் தீட்டு உயர்வுண்டு**
**பொன்னை உருக்க நகையுண்டு**
**புலம்பலை மாற்று வழியுண்டு**
**தென்னை உயர நதியுண்டு**
**தேசம் சிறக்க மதியுண்டு**

2. **மரங்கள் நட்டால் நிழலுண்டு**
**மனத்தை வளர்த்தால் மகிழ்வுண்டு**
**கரங்கள் உழைப்பால் உரமேற்று**
**காலம் பணியும் சிரமேற்று**
**திறமை வெடிக்க நெருப்புண்டு**
**திசையும் திரும்ப மருந்துண்டு**
**உறவை விரிவாய்ப் பறக்கவிடு**
**உலகம் எல்லாம் உன் வீடு**

**- காவிரி நாடன்**

**சொற்பொருள் விளக்கம்**

உரம் - வலிமை

கரம் - கை எனும் பொருள் தரும் பிற மொழிச் சொல் 'உழைப்பு' எனும் பொருள் கொள்ளத்தக்கதாக எடுத்தாளப்பட்டுள்ளது.

கன்னல்- கரும்பு

சிரம் - 'தலை' எனும் பொருள் கொண்ட பிறமொழிச் சொல்

தீட்டு - கூர்மைப்படுத்து என்னும் பொருள். இங்கு 'வளப்படுத்து' எனும் பொருளில் எடுத்தாளப்பட்டுள்ளது

**பொருள் விளக்கம்**

**கவிதை 1**

***அன்பே பண்பின் தலையூற்று :*** பண்பை உருவாக்குவதற்கு அல்லது பண்பு வளர்வதற்கு முதன்மையாக விளங்குவது 'அன்பு' ஆகும். ஊறிவரும் நீரைக் குறிப்பது ஊற்று. 'தலையூற்று என்பது முதன்மையான ஊற்று எனப் பொருள்படும்' பண்பு வெளிப்பட்டு வர அன்பு அடிப்படையாக அமைகிறது. எனவேதான் அன்பு, பண்பினைத் தரும் முதன்மையான ஊற்றாகச் சொல்லப்படுகிறது.

*'அன்பு ஈனும் ஆர்வம் உடைமை அதுஈனும்*
*நண்பென்னும் நாடாச் சிறப்பு'*

எனும் திருக்குறட் கருத்தை ஒப்பு நோக்குக.

***அறிவே மாந்தர் உயிர்க்காற்று :*** மாந்தரை உயிரோட்டமுடையவராகக் கருதுவதற்கு உரியதாயிருப்பது அவரிடமுள்ள அறிவு. உயிர் இருந்தால் தான் மாந்தரிடம் இயக்கம் நிகழும். உயிரில்லா உடல் இயங்காது. அது பிணம் எனப்படும். அறிவில்லாதவர்கள் நடமாடினாலும் அவர்கள் பிணத்திற்கு ஒப்பானவர்களே.

*'அறிவுடையார் எல்லாம் உடையார் அறிவிலார்*
*என்னுடைய ரேனும் இலர்'* (குறள் 430)

எனத் திருவள்ளுவரும் கூறியுள்ளார்.

*'அறிவுடையார் ஆவதறிவார், அறிவிலார்*
*அஃதறி கல்லா தவர்'* (குறள் 427)

எனும் குறளும் அறிவில்லாதரின் இயக்கமற்ற (எதிர் நாளில் வருவதை அறியமாட்டாத) தன்மையினை உணர்த்தியுள்ளது.

***கன்னலின்.....உயர்வுண்டு:*** ஆலையில் கரும்பு பிழியப்படுகிறது. சாறாகிப் பின் எளிதாகச் சுவைக்கத் தக்க கற்கண்டாகிறது. அதைப்போல் அறிவால் பெற்ற கருத்துகளை மேலும் மேலும் பார்ப்போருக்கு உயர்வு கிடைக்கும்.

உயர்வு, உடனடியாகக் கிடைக்காது. இன்னல்களுக்கு உட்பட்ட பின்னரே கிடைக்கும். கரும்பு ஆலையில் நசுக்கப்பட்டு பிழியப்படுகிறது. கொண்ட கருத்துப் பிறரால் குறை நிறை காணப்படும் போது செம்மைப்படுத்தப்படுகிறது. கரும்பு பிழியப்படுகிறது, சுவைமிகுந்த கற்கண்டாய் அது ஆகிறது போலச் செம்மைப்படுத்தப்பட்ட கருத்து, ஒருவரின் உயர்வுக்கு உரியதாகிறது.

***பொன்னை ..... வழியுண்டு:*** பொன்னை உருக்கினால்தான் அதனை நகையாய் மாற்ற இயலும். அதைப் போல, மனம் சோரும் நிலையினை மாற்றினால் தான் உயர்வு கிடைக்கும்.

***தென்னை ..... மதியுண்டு:*** நாட்டிலுள்ள தென்னை வளருவதற்கு நீர்வளம் தரும் ஆறுகள் உண்டு. அதைப்போல நாட்டைச் சிறப்பதைச் செய்ய மாந்தருக்கு அறிவுண்டு. ஆற்று நீரால் நிலம், வளம் பெறுவதுபோல் அறிவால் நாடு உயர்வு பெறும்.

'அறிவே மாந்தர் உயிர்க் காற்று' எனக் கூறப்பட்டிருப்பதோடு இவ்வடியின் பொருளை இணைத்து நோக்கவும்.

முதல் வரியில் கவிஞர் கருத்தியல் (abstract) சார்ந்த தகவலைத் தருகிறார். அதில் கூறப்படும் மேன்மை நிகழ்வதற்காக, அடுத்துள்ள மூன்று அடிகளுள் ஒவ்வொன்றிலும் புலம்படு (Concrete) நிகழ்ச்சி ஒன்றையும் அதற்கு இணையாகக் கருத்தியல் நிகழ்வு ஒன்றினையும் குறிக்கிறார். *இத்தகைய சொன்முறை உத்தியை மேற்கொண்டு கவிதை எழுதிப் பழகுக.*

**கவிதை 2**

***மரங்கள் ..... மகிழ்வுண்டு:*** மரங்களை நட்டு வளர்த்தால் அவை வளர்ந்த பின் நிழல் தந்து உதவுகிறது. மனத்தை வளர்த்தால் மகிழ்ச்சி தோன்றுகிறது.

முதல் கவிதையில் சொல்லப்பட்ட இரு பண்புகள் அன்பு, அறிவு இவையே மனத்தை வளர்ப்பனவாகும்.

இவ்வடியில் மரங்களை வளர்க்க வேண்டுமெனும் அறிவுரை கூறப்படுகிறது, அவ்வறிவுரை அடுத்துச் சொல்லப்படும் கருத்துக்கு உவமையாக அமைகிறது. கருத்தும், கருத்தை உவமையாகக் கொண்ட பிறிதொரு கருத்தும் இவ்வடியில் இடம் பெறுகிறது.

***திறமை..... மருந்துண்டு:*** நம் திறமை வெளிப்படுவதற்கு வாய்ப்பு உண்டு.

எதையும் மாற்றத்தக்க வழி உள்ளது.

இவ்வரிகளில், கவிஞர் குறியீடாகக் கருத்தை உணர்த்துகிறார்.

வெடி (பட்டாசு) வெடிக்க நெருப்புத் தேவை. திறமை என்பது வெடியாகும். வெடிப்பதற்கு நெருப்புத் தேவை யாவதுபோல் திறமை வெளிப்பட வாய்ப்பு அல்லது முயற்சி தேவையாகும்.

திசை என்பது கருத்து எனும் பொருளைக் குறிக்கும் குறியீடாகும். எந்தக் கருத்தையும் மாற்றும் வழி உண்டு. (வழி - மருந்து)

***உறவை ..... உன்வீடு :*** 'உறவு' என்பதை ஒரு குறிப்பிட்ட வட்டத்திற்குள் அடக்காமல் இருந்தால் எல்லாரும் நம் உறவினர் என்ற நிலை உருவாகும். அப்போது உலகமே நம்முடைய வீடாகிவிடும்.

நிறைவு வரிகளில், ஒருலகச் சிந்தனையினை வலியுறுத்துகிறார் கவிஞர். ஒரு குறிப்பிட்ட மக்கள், சமுதாயம், நாடு என்னும் நிலையில் உறவுகளைக் கொள்ளாமல் எல்லாரும் நம் உறவினர் எனக் கொண்டால் உலகம் நம்முடையதாகும்.

இவ்வடி இரண்டாவது அடியின் அமைப்பைப் போன்றதாகும். ('செயல் - விளைவு'). இரண்டாவது கவிதையிலும் ஒரு கவிதை உத்தி காணப்படுகிறது. ஒவ்வொரு வரியின் முற்பகுதி, புலம்படு நிகழ்ச்சியாகக் கருதத் தக்கது; பிற்பகுதி கருத்தியல் விளைவினைக் குறிக்கிறது.

***கவிதை வடிவம் :*** இவ்விரு கவிதைகளும் விருத்தப் பாக்களாகும். ஒவ்வொரு அடியிலும் ஆறு சீர்கள் உள்ளன. அடிதொறும் ஆறு சீர்களைக் கொண்ட விருத்தம் ஆசிரிய விருத்தம் என அறிக. ஒவ்வொரு அடியும் நான்காவது சீர் அடிமடக்காய் எழுதப்பட்டுள்ளது (அடுத்த வரியில்) அடி மடக்குச் சீரும் (4-வது சீர்) முதல் சீரும் மோனைத் தொடை பெற்றுள்ளது. அடிமடக்கு எதுகையாலும் அமைவதுண்டு.

**திறனறி வினாக்கள்**

**பலவுள் தெரிவு**

1. ***புலம்படு காட்சியைக் கொண்டு கருத்தியல் பொருள் உணர்த்தப்படும் அடி எது?***

   அ. உலகம் பரந்து கிடக்க
   உன்செயல் அனைவரும் நோக்க

   ஆ. குன்றா இமய நெஞ்சினைக்
   கொள்க என்றும் வளர்க

   இ. அன்பே பண்பின் தலையூற்று

அறிவே மாந்தர் உயிர்க்காற்று

ஈ. மரங்கள் நட்டால் நிழலுண்டு
மனத்தை வளர்த்தால் மகிழ்வுண்டு.

2. ***''கன்னலின் மாற்றம் கற்கண்டு***
***கருத்தைத் தீட்டு உயர்வுண்டு''***

***இவ்வடியில் அமைந்துள்ள சொல்முறை உத்தி கொண்ட அடியினைக் கீழ் வருனவற்றிலிருந்து தேர்ந்தெடுக்கவும்.***

அ. கரும்பின் இனிமை சுவையால்
எண்ணத்தின் பயனோ விளைவால்

ஆ. கரும்பின் சுவைதான் புரியும்
காட்சியில் அதுவும் தெரியும்

இ. எண்ணங்கள் இனித்திட வாழ்ந்திடு
என்றும் இனிமை சேர்த்திடு

ஈ. உலகம் எல்லாம் சுற்றிடுவாய்
உயர்வை நீயும் பெற்றிடுவாய்

3. ***இயக்கம் நிகழ்ந்தால்தான் உயர்வு ஏற்படும் எனும் கருத்தைக் கொண்ட பாடலடி எது?***

அ. அன்பே பண்பின் தலையூற்று
ஆ. கன்னலின் மாற்றம் கற்கண்டு
இ. காலம் பணியும் சிரமேற்று
ஈ. உலகம் எல்லாம் உன் வீடு

4. ***ஒருலக உணர்விற்கு உரிய செயலைக் குறிக்கும் பாடலடி எது?***

அ. தென்னை உயர நதியுண்டு
ஆ. மரங்கள் நட்டால் நிழலுண்டு
இ. உறவை விரிவாய்ப் பறக்கவிடு
ஈ. கரங்கள் உழைப்பால் உரமேற்று

5. ***'கரங்கள் உழைப்பால் உரமேற்று***
***காலம் பணியும் சிரமேற்று'***

***~ இவ்வடி உணர்த்தும் கருத்து யாது?***

அ. உயர்வுக்கு வழி உழைப்பு
ஆ. எல்லாரும் உழைத்தல் வேண்டும்
இ. உழைப்பால் உடல் உறுதிப்படும்
ஈ. உழைப்பிற்குக் கைகளே உதவும்

குறுவிடை

6. 'கன்னலின் மாற்றம் கற்கண்டு
கருத்தைத் தீட்டு உயர்வுண்டு'
இவ்வடியில் அமைந்துள்ள கவிதைச் சிறப்பினை விளக்குக. (குறிப்பு : அடியின் முற்பகுதி, பிற்பகுதி அமைப்பும் பொருளும்)

7. 'மரங்கள் நட்டால் நிழலுண்டு
மனத்தை வளர்த்தால் மகிழ்வுண்டு'
'கரங்கள் உழைப்பால் உரமேற்று
காலம் பணியும் சிரமேற்று' - இவ்விரு அடிகளில் அமைந்துள்ள கருத்து உணர்த்து முறைகளின் வேறுபாடு யாது? (குறிப்பு : அடி 1 : கருத்து + உவமை, கருத்து அடி 2 : செயல், விளைவு)

**சிறுவிடை**

8. கவிஞர் காவிரி நாடன் ஒருலகச் சிந்தனையினை எவ்வாறு வெளிப்படுத்துகிறார்?
9. கவிஞர் காவிரி நாடனின் கவிதை உத்திகளுள் ஏதேனும் ஒன்றைக் குறிப்பிட்டு எடுத்துக்காட்டுத் தருக.
10. சிறப்பான வாழ்விற்குக் கவிஞர் காவிரி நாடன் தரும் அறிவுரை யாது?

# 4. காரைக்குடியும் பொதிகையும்

பல்வேறு இலக்கிய வகைகளுள் சித்திரக்கவியும் ஒன்று. பந்தம், பந்தனம், சக்கரம், மாலை மாற்று, ஏகபாதம், பங்கி, கூட சதுர்த்தம், சதுரங்கம், சுழிகுளம், வினாவுத்தரம், கோமுத்திரி, அக்கரச் சுதகம் என இது பலவகைப்படும். பழங்காலம் முதல் இவ்வகைக் கவிகளில் தங்கள் நுட்ப மதியினைச் செலுத்திய புலவர்கள் உளர். இவ்விருபத்தோராம் நூற்றாண்டிலும் இவ்வகைக் கவிகளில் தமது மதிநுட்பத்தைச் செலுத்தியுள்ளவர்களுள் கவிஞர் பொன்சிவம் ஒருவர்.

கவிஞர் பொன்சிவம் கரவந்தபுரத்துக் காரிகை என்னும் நூலின் ஆசிரியர். இவருடைய இயற்பெயர் க. பொன்னுசாமி. இவர் திருநெல்வேலி மாவட்டம் ஆலங்குளம் வட்டத்தில் உள்ள ரெட்டியார்பட்டி என்றழைக்கப்படுகின்ற வெங்கடேஸ்வரபுரம் கிராமத்தில் 27.2.1938இல் பிறந்தார். இவரின் பெற்றோர் திரு மா. கந்தசாமி, திருமதி. ஐ. முத்தம்மாள்.

தந்தையார் திரு.மா.கந்தசாமி அவர்கள் பழைய இலக்கண இலக்கியங்களில் ஆழ்ந்து தோய்ந்த அனுபவம் உடையவர். அவ்வழியில் வந்த கவிஞர் பொன்சிவம் அவர்களும் இலக்கிய நுகர்ச்சியில் சிறப்புப் பெற்றுள்ளார். காவியம் படைக்கும் வல்லமையும் பெற்றுள்ளார்.

இவரும் இவரது துணைவியார் திருமதி. பி. சிவகாமி அவர்களும் ஆசிரியப் பணியாற்றி ஓய்வு பெற்றவர்கள். கவிஞர் 'செந்தீயில் வெந்த செந்தாமரை' எனும் பிறிதொரு கவிதைக் காப்பியத்தையும் படைத்துள்ளார். கவிஞர் எழுதியுள்ள கரவந்த புரத்துக் காரிகை என்னும் நூலில் இருந்து பாடமாக வந்துள்ள இரு செய்யுள்களும் எடுக்கப்பட்டுள்ளன.

கரவந்தபுரம் என்பது திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் திருநெல்வேலி வட்டத்தில் அமைந்துள்ள உக்கிரன் கோட்டை என்னும் ஊரின் வரலாற்றுப் பெயராகும். அவ்வூரை நிகழிடமாகக் கொண்டு கரவந்தபுரத்துக் காரிகை என்னும் பெயரில் கவிஞர் பொன்சிவம் பாக்கதை ஒன்று ஆக்கியுள்ளார்.

பண்டைக்காலக் காப்பிய அமைப்பில் ஆக்கப்பட்டுள்ள இந்நூலில் ஐந்து காண்டங்களும் நாற்பது படலங்களும் உள்ளன. அதில் முதலாவதான மகிழ்ச்சிக் காண்டத்தில் 'புலவரவை கூடிய படல'த்தில் பாடமாக வந்துள்ள இவ்விரு செய்யுள்களும் அமைந்துள்ளன.

**காரைக்குடி : வினாவுத்தரம்**

**1. பூவிதனில் தணபுனலாய்க் கொட்டுவதை ஏதென்பார்?**
**பூவிதழ்நம் கண்மயக்கி ஈர்ப்பதெது? தாவிலா**
**மன்னிறையைச் சேர்ப்பவரார்? என்றிடிலே சேர்ந்திடுமே**
**தன்னிகரில் காரைக் குடி.**

**பொதிகை : அக்கரச் சுதகம்**

**2. குறுமுனி அந்நாள் இருந்த மலையும்**
**வெறுவினரின் சித்தநாச மாலும் - உறுவறுமை**
**சோர்ந்தோட நன்றாய் உழைக்க உதவுவதும்**
**ஓர்பொதி கைதிகை கை. - பொன் சிவம்**

**சொற்பொருள் விளக்கம்**

| | | |
|---|---|---|
| இறை | - | வரி |
| உறு | - | நிகழ், நேர், உறுவறுமை |
| (வினைத்தொகை) | - | நேரும் வறுமை, இதனை உரிச் சொல்லாகக் கொண்டு மிகுந்த' எனப் பொருள் காணலாம். |
| ஓர் | - | ஒரு என்பது எதுகை நோக்கி 'ஓர்' என அமைந்துள்ளது. |
| காரைக்குடி | - | 'இச்சொல்லை, கார்+ஐ+குடி' எனப் பிரித்துக் காண்க. கார் - மழை, ஐ - அழகு, குடி- குடிமக்கள் |

| | | |
|---|---|---|
| குறுமுனி | - | குறுகிய வடிவமுடைய முனி, இத்தொடர் அகத்தியரைக் குறிக்கிறது. |
| சித்தம் | - | 'மனம்' எனும் பொருள் தரும் பிறமொழிச் சொல் |
| தாவு | - | குற்றம், தாவு+இலா- தாவில்லாத குற்றமில்லாத இலா - இடைக்குறை |
| பூவி | - | முதல் செய்யுளின் முதல் சீரிலுள்ள 'பூவி', அளவொத்த எதுகை நோக்கி, 'புவி', 'பூவி'யாக நீட்டல் விகாரம் பெற்றுள்ளது. |
| மன் | - | மன்னன் |
| மால் | - | மயக்கம், மாலும் - மயங்கச் செய்வது எதிர்கால வினைமுற்று |

**பொருள் விளக்கம்**

***பூவிதனில்..... குடி :*** நிலத்தில் குளிர்ந்த நீராய்க் கொட்டுவது எது? மலரின் இதழில் நம் பார்வையை ஈர்ப்பது எது? குற்றமற்ற மன்னனுக்கு வரியைக் கொடுத்து அவர் நிதியைப் பெருக்குவது யார்? இந்த மூன்று வினாக்களுக்கும் 'காரைக்குடி' என்பதில் விடை உள்ளது.

காரைக்குடி, 'கார்+ஐ+குடி' எனப் பிரித்துப் பொருள் காண்க. மழை எனும் பொருள் தருவது கார். முதல் வினாவிற்கு இது விடையாகிறது. அழகு எனும் பொருள் தருவது 'ஐ'. இது இரண்டாவது வினாவுக்கு விடையாகிறது. 'குடி' என்னும் சொல் மக்கள் எனும் பொருள் தருவதாகும். மூன்றாவது வினாவிற்கான விடை குடி. எனவே மூன்று வினாவிற்கும் 'காரைக்குடி' விடைகளைக் கொண்டுள்ளது.

***தண்புனலாய் கொட்டு:*** *தண்* - குளிர்ச்சி, நீரின் குளிர்ச்சி, மண்ணுக்கு மட்டுமன்று. மாந்தர் மனத்திற்குந்தான். 'மன மகிழ்ச்சி', மனம் குளிர்ந்தது எனச் சொல்லப்படுகிறது.

'வான் சிறப்பு' அதிகாரத்தில் திருவள்ளுவர் பத்துக் குறளிலும் மழையின் பெருமையினை எடுத்துரைக்கிறார்.

கொட்டுவது - கொட்டுதல், 'மிகுதியாகத் தருதல்' எனும் பொருள்படுவதாகும். கார்காலத்தில் மழை மிகுதியாக இருக்கும். எனவே 'கார்' எனும் விடையினைக் கார் காலம் எனவும் கொள்ளலாம்.

***பூவிதழில்..... எது:*** 'அழகு' என்பது நிலையில்லாதது. ஒரு நிலையில் அழகாகத் தெரிவது பிறிதொரு நிலையில் அழகாகத் தெரியாது. எனவே 'அழகு' என்பது ஒரு வகை மயக்கமே. காண்பவர் மன இயல்புக்கு ஏற்பத் தெரிவதாகும்.

கண்பார்வையின் மயக்கத்தால் ஏற்படுவதாகும். எனவே தான் கவிஞர் 'கண் மயக்கி' எனும் சொல்லைப் பயன்படுத்தியுள்ளார்.

***தாவிலாமன்..... யார்? :*** மன்னன் குற்றமற்றவனாக இருத்தல் வேண்டும். அப்போது தான் மக்களால் தரப்படும் வரி அவன் நிதிகுவயத்தில் (Treasury) சேரும். எனவே மன்னன் எனமட்டும் குறிக்காமல் 'தாவிலா மன்' எனக் குறிக்கப்பட்டது. 'மன்னிறையை' என்பதை 'நிலைபெறும் இறையை' எனவும் பொருள் கொள்ளலாம். நிலைபெற்ற அல்லது நிலையான அரசினை எனப் பொருள் கொள்ளவும் இடமிருக்கிறது. எனவே, மூன்றாமடியின் பொருள்,

*'குற்றமற்ற அரசின் நிலைப்புக்கு உரியவர் யார்?'*

என்றாகிறது.

இச்செய்யுளில் 'காரைக்குடி' என்பது பிரிமொழி நிலையில் மூன்று வினாக்களுக்குரிய விடைகளைக் கொண்டுள்ளது.

***குறுமுனி..... கை :*** குறுமுனிவனாகிய அகத்தியர் முற்காலத்தில் இருந்த மலையும், அச்சங் கொண்டோரின் உள்ளம் மயக்கமடையச் செய்வதுவும் வறுமை வந்துற்ற போதும் அதனை ஓடச் செய்வதற்கு உதவுவதுமானது 'பொதிகை' ஆகும். அதாவது குறுமுனிவர் இருந்த மலை பொதிகை (சொல் முழுமையும்) வெறுவினர் உள்ளத்திற்குக் கேடு விளைவிப்பது திகை. ('பொதிகை' முதலெழுத்து நீங்க நிற்பது திகை) வறுமை வந்த காலத்தும் அதனை விரட்ட உதவுவது கை ('திகை' என்பதில் முதலெழுத்து நீங்க நிற்பது கை).

அகத்திய முனிவரைக் குறிக்கும் தொடர் குறுமுனி. இவர் குள்ளமான உருவம் கொண்டவர். குற்றாலம் என்னும் இடத்தினுறை தெய்வம் சிவன். இவருக்குக் குறும்பலா ஈசர் எனவும் பெயருண்டு. அங்குள்ள இலிங்கத்தைக் குறுகச்செய்தவர் அகத்தியர் எனப் புராணம் கூறுகிறது. எனவே இறைவனைக் குறுகச் செய்த முனி என அகத்தியர் அழைக்கப்பட்டார். அவர் வாழ்ந்த மலை குற்றால மலை. திரிகூடராசப்பக் கவிராயரின் திருக்குற்றாலக் குறவஞ்சியும் அகத்தியரைக் குறுமுனி எனக் குறிக்கிறது.

உறுவறுமை - மிகுந்த வறுமை. துன்பச் சூழலில் 'மிகுந்த' எனும் பொருளில் பயன்படுத்தப்படும் உரிச்சொல் 'உறு' என்பதாகும். 'உழைப்பின் வளரா உறுதிகள் உளவோ' என்பது பழமொழி. 'வெறுங்கை என்பது மூடத்தனம் விரல்கள் பத்தும் மூலதனம்' என்பது போல. வறுமை சோர்ந்து ஓடுவதற்கு உதவுவது 'கை' எனக் கவிஞர் குறிக்கிறார்.

**பாவகை**

***வினாவுத்தரம்:*** தொடுக்கப்படும் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட வினாக்களுக்குக் கிடைக்கும் விடைகளைத் தொகுப்பதால் புதியதோர் சொல் அல்லது தொடர் அமையும் படியாகப் பாடப்படும் வெண்பா வினாவுத்தரம் ஆகும்.

***அச்சுரச் சுதகம்:*** ஒரு சொல்லை எடுத்துக் கொண்டு, அதன் முதல் எழுத்திலிருந்து ஒவ்வொரு எழுத்தாகநீக்குவதால் கிடைக்கும் புதிய சொல்களின் பொருள் விளங்கும்படியாகச் செய்திகளை அமைத்துப் பாடப்படும் வெண்பா அக்கரச் சுதகம் ஆகும்.

**திறனறி வினாக்கள்**

**புறவயம்**

1. ***பூவிதனில் தண்புனலாய்க் கொட்டுவதை ஏதென்பார்? - இவ்வினாவிற்குரிய விடை 'கார் காலம்' என உணர்த்தும் குறிப்புச் சொல் எது?***

   அ. அனல் ஆ. கொட்டு இ. பூவி, ஈ. தண்

2. ***கீழுள்ள வினாவுத் தர வெண்பாவிற்குப் பொருந்திய ஈற்று இரு சீர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கவும்.***

   வினாவுத் தர வெண்பா:

   இன்னதின னதென்றே அறியும் செயலாகும்
   நன்மனம் உட்புகுந்து நாளெல்லாம் - இன்பம்
   நினைக்க நினைக்க நெடுநேரம் நிற்கும்
   வினையே ..... .....

   அ. விழிப் போட ஆ. விழிப்புணர் வாம்
   இ. வெறுங்கை யாம் ஈ. விழித்தா மரை

3. ***கீழுள்ள மூன்று வினாக்களுள் எதற்கு 'அழகு' என்பது விடையாக அமையும்?***

   அ. பூவிதனில் தண்புலனாய்க் கொட்டுவதை ஏதென்பார்?
   ஆ. பூமிதனை வளங்கொழிக்க செய்வதுதா னேது?
   இ. பூவிதழ்நம் கண்மயக்கி ஈர்ப்பதெது?
   ஈ. பூமலரக் காற்றாட விரைப்படுத்துவதெது?

4. ***கீழுள்ள அடிகளுள் எது 'கை'யைக் குறிப்பதாகும்?***

அ. நன்றாய் உழைக்க உதவுவது

ஆ. வெறுவினரின் சித்தநாச மாலும்

இ. பூவிதழ்நம் கண்மயக்கி ஈர்ப்பது

ஈ. பூமிதனில் தண்புனலாய்க் கொட்டுவது

5. ***கீழுள்ள முற்றுப்பெறா வெண்பா அக்கரச் சுதகமாக தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டிய சீர்கள் எவை?***

வெண்பா:

வாசிப்பார் தம்மனத்தை நிற்படச் செய்வதுவும்

போசிப்பார் தம்வயலில் தூவுவதும் - பூசிப்பார்

ஓர் நாளில் ஞாயிற்றைக் கொண்டாடுந் திங்களும்

அ. ஓர் தைத் திங்கள் தை

ஆ. பார் பார்ப் பவனே பவன்

இ. ஓர்கவி தைவிதை தை

ஈ. தா வேந் தனும்மே வேந்து

**குறுவினா**

6. 'சங்கம் நிறுவித்தான் செந்தமிழ் .... வளர்த்தவூர்' - எனும் அடிக்குப் பொருந்திய சொல் எது?

அ. திருச்சபை ஆ. காசி இ. மதுரை ஈ. மன்றம்

7. வினாவுத்தர அமைப்பில் கீழுள்ள குறை வெண்பாவினைப் பொருத்தமாக நிறைவு செய்யும் அடி ஒன்று தருக.

சீராமன் தன்மனைவி கண் மயங்கிக் கேட்டதெது?

வேராயர் பால்கரக்க நிற்பதெது - பேராட்சி

மீனாட்சி செய்வதெவ்வூர்? என்றிடிலே வந்திடுமே

..... ..... .....

8. 'குதிரை' என்னும் சொல்லின் முதல் எழுத்தை நீக்கிக் கிடைக்கும் சொல்லை விளக்குமாறு ஒரு பாடலடி எழுதுக.

**பத்திவினா**

9. 'ஐ' என்பதற்கு அழகு, தலைவன், கூர்மை ஆகிய பொருள்கள் உண்டு. இப்பொருள்களைத் தருமாறு வெவ்வேறு மூன்று பாடலடிகள் எழுதுக.

10. 'பொதிகை' என்னும் சொல்லைக் கொண்டு, அக்கரச் சுதகமாகக் கவிஞர் பொன்சிவம் எழுதிய வெண்பாவின் பொருளை விளக்குக.

# 5. குருதிக் கொடை

மறுமலர்ச்சிக் கவிஞர்களுள் பலர் சமுதாயத் தேவையைப் பற்றிப் பாடினார்கள். அத்தேவை எல்லாருக்கும் உரியதாக இருந்தது. தேவையினைப் பற்றிப் பாடியோர், அதனை நிறைவேற்றும் கடமையினையும் சமுதாயத்திற்குக் கூறத் தவறவில்லை. தேவைகளையும் கடமைகளையும் முன்னிறுத்திப் பாடிய கவிஞர்களுள் ஒருவர் வெற்றியழகன்.

ஜெயராமுலு எனும் இயற்பெயர் கொண்ட வெற்றியழகன் 12.10.1936 அன்று பிறந்தவர். பெற்றோர் : திருமதி. முனியம்மாள், திரு. குப்புசாமி, புரட்சிக் கவிஞர் பாரதிதாசனின் கவிதை வளத்தால் ஈர்க்கப்பட்டு, கவிதை புனையும் ஆற்றல் பெற்றார். 1973ஆம் ஆண்டு புலவர் படிப்பில் தேறினார். பின்னர்க் கவிதை எழுதுதலை முழுநேர வேலையாகக் கொண்டார்.

வெற்றியழகன் கவிதைகள் முதல் தொகுதி, இரண்டாம் தொகுதி, வெண்ணிலா (குறுங்காப்பியம்), அறிவார்ந்த கதைகள் முதலிய 15க்கும் மேற்பட்ட நூல்களைஅவர் படைத்துள்ளார். நங்கைநல்லூர்த் திருக்குறள் பேரவை முதலிய பல அமைப்புகள் இவரைப் பாராட்டி விருதுகள் வழங்கியுள்ளன. தமிழக அரசின் பாவேந்தர் விருந்து பெற்றவர். இவர் தம் உடலைப் புதைத்தலும் எரித்தலும் கூடாது என்று கூறி அதனை மருத்துவ ஆய்வுக்கு வழங்கியுள்ளார். தொல்காப்பியத்திற்கு உரை எழுதியுள்ளார்.

இரத்த தானம் எனப்படும் குருதிக் கொடையினை வலியுறுத்தி இவர் பாடிய இரண்டு கவிதைகள் இங்குப் பாடமாக உள்ளன.

தொலைக்காட்சியிலும், வானொலியிலும் இவரின் பல்வேறு படைப்புகள் ஒலிபரப்பாகியுள்ளன.

**இறைக்கின்ற கிணற்றில்நீர் சுரப்ப தைப்போல்**
**இரத்தத்தைக் கொடுப்பதனாற் குருதி ஊறும்!**
**அரைக்கின்ற சந்தனந்தான் மணப்ப தைப்போல்**
**அளிப்பதனாற் குருதியது தூய்மை யாகும்!**
**தருகின்ற குருதியதே உயிரைக் காக்கும்**
**தன்னுடலுக் கூறேதும் நேர்ந்தி டாது!**
**குருதிக்கொடை ஒன்றேதான் கொடையுள் மேலாம்**
**குவலயத்துள் இதுபோன்ற கொடையொன் றில்லை!**

**மனிதனுக்கு மனிதன்தான் உதவல் வேண்டும்**
**மாடுகளா ஆடுகளா உதவும் வந்து?**
**புனிதமான இப்பணியில் தோய்தல் வேண்டும்**
**போகின்ற உயிரதனை மீட்டல் வேண்டும்!**
**மணி நேரம் வாழ்ந்தாலும் மற்ற வர்க்காய்**
**வாழ்ந்திட்டோ மெனும்நிறைவை யடைதல் வேண்டும்**
**பணிகளுளே சிறந்ததுவாய் இதனைச் செய்வோம்**
**பலர்வாழ நாம்வாழும் பெருமை கொள்வோம்!**
**-வெற்றியழகன்**

**பொருள் விளக்கம்**

***இறைக்கின்ற ..... ஊறும் :*** இறைக்க இறைக்கக் கிணற்றில் நீர் ஊறும். அவ்வாறே, நம் உடலிலுள்ள குருதியைக் கொடையாக அளிக்க அளிக்க அது மேன்மேலும் ஊறும்.

மனித உடலமைப்பில், குருதி இயல்பாக ஊறும். ஊறும் குருதி வெளியேறிவிட்டால் உடல் நலம் குறையும். ஆனால் முறைப்படி உடலிலிருந்து எடுக்கப்படும் குருதியால் உடலுக்கு எவ்வித ஊறும் விளையாது. எடுக்கப்பட்ட குருதிக்கு ஈடாக... வெகுவிரைவில் அது ஊறிவிடும்.

'இறைக்கிற கிணறே சுரக்கும்' என்பது யாவரும் அறிந்த பழமொழி. இறைக்கப்படாமலிருக்கும் கிணற்று நீரினைக் 'கெட்டுக்கடை' நீர் என்பர். அது தூய்மையற்றதாயிருக்கும். உடலில் உள்ள குருதியை முறையாக வெளியேற்றினால், புத்தம் புதிய குருதி ஊறும். எனவே உடல் தூய்மைப்படுமெனக் கவிஞர் கூறுகிறார்.

ஈகையினைப் பற்றிப் பல புலவர்களும் கவிஞர்களும் பாடிவந்துள்ளனர்.

*இரப்பவர்க் கீய குறைபடுமென் றெண்ணிக்*
*கரப்பவர் கண்டறியார் கொல்லோ - பரப்பிற்*
*றுறைத்தோணி நின்றுலாம் தூங்குநீர்ச் சேர்ப்ப*
*இறைத்தோறும் ஊறுங் கிணறு* (பழமொழி நானூறு : 378)

எனும் வெண்பாவில் ஈகையின் சிறப்பு கூறப்பட்டுள்ளது. பொதுவாகச் சொல்லப்பட்ட ஈகையினைச் சிறப்பாகக் குருதிக் கொடையாக மேற்கொள்ள வலியுறுத்துகிறார் கவிஞர். அக்காலத்தில் குருதியை ஒருவர் உடம்பிலிருந்து முறையாக எடுத்துப் பிறிதொருவருக்குப் பயன்படுத்தும் முறை அறியப்படவில்லை. அறிவியல் வளர்ச்சி பெற்ற இந்நாளில் அது அறியப்பட்டுள்ளது. அறிவியல் முறைப்படி, குருதி வழங்கலால் உடலுக்கு

ஊறில்லை எனக் கண்டறியப்பட்டுள்ளது. கவிஞர் இதனை வலியுறுத்தவே, குருதிக் கொடையினைப் பழமொழி வழி வலியுறுத்துகிறார். 'ஊன்றுளம் ஊறும்' எனும் பாரதிதாசன் ஆத்திசூடியும் இவண் ஒப்பிடத்தக்கது.

**அரைக்கின்ற..... தூய்மை ஆகும்.**

சந்தனக்கட்டை அரைக்க அரைக்க மணம் பரப்பும். குருதி உடலிலிருந்து நீங்க நீங்கப் புதுக் குருதி ஊறுவதால் உடல் தூய்மையாகும்.

இவ்வடியிலும் கவிஞர் பழமொழியினைத் தந்து குருதிக் கொடையால் உடலுக்கு ஊறு நேராதென்றும், மாறாக உடல் தூய்மையுறும் என்றும் கூறுகிறார்.

சந்தனம் மணப்பதைப் போல, உடலும் பிறிதோர் உயிரைக் காப்பதால் புகழ் பெறுகிறது. கவிஞர் இவ்வடியில் பயன்படுத்தும் 'தூய்மை' என்னும் சொல், புகழ் என்னும் பொருளையும் உள்ளடக்கியதாகும்.

***தருகின்ற..... நேர்ந்திடாது :*** கொடையாகக் கொடுக்கப்படும் குருதி பிறர் உயிரைக் காக்கப் பயன்படும். பிறரைக் காப்பதற்காகத் தான் துன்பமுற வேண்டுமோவெனச் சிலர் எண்ணக் கூடும். கவிஞர் அவ்வையத்தையும் தீர்த்து வைக்கிறார். குருதியினை வழங்குவதால் எத்தகைய துன்பமும் வழங்குவோருக்கு நேராது.

முன்னிரு அடிகளில் உடன்பாட்டு முறையில் குருதியினை வழங்குவதால் ஏற்படும் நன்மையினைக் கவிஞர் கூறினார். இவ்வடியில் எதிர்மறைச் சொல்கொண்டு, குருதிக் கொடையின் சிறப்பினைத் தெரிவிக்கிறார்.

**குருதிக் கொடை ..... யொன்றில்லை**

குருதிக் கொடை ஒன்று தான் பிற கொடைகளினும் சிறந்ததாகும். உலகில் (குவலயத்தில்) இதுபோன்று பிறிதொரு கொடையில்லை.

'ஈதல் இன்பம்' என்பது பாரதிதாசனின் ஆத்தி சூடி மொழி. பிற கொடைகளினால் ஒருவருக்குப் புகழ் வரலாம். ஆனால் பொருள் இழப்பு ஏற்படும். அப்பொருள் இழப்பு கொடையால் ஏற்பட்ட புகழால் ஈடு செய்யப்படலாம். படாமலுமிருக்கலாம். குருதிக் கொடை அவ்வாறன்று. உடலிலுள்ள குருதி நீங்கியவுடன் நீங்கிய குருதிக்கு ஈடாகத் தானே புதுக் குருதி ஊறும். குருதியினை வழங்குபவரும், ஈடுசெய்பவரும் ஒருவரே என்பதால் இக்கொடை பிறவற்றிலிருந்து மேம்பட்டதாகுமெனக் கவிஞர் கூறுகிறார்.

இலக்கிய நிலையிலும் குருதிக் கொடையின் மேன்மையினை உணரலாம். எடுத்துக்காட்டாக ஈகையின் மேன்மை பற்றிக் கூறும்.

*பரப்புநீர் வையகத்துப் பல்லுயிர்கட் கெல்லாம்*
*இரப்பாரின் வள்ளல்களும் இல்லை - இரப்பவர்*
*இம்மைப் புகழும் இனிச்செல் கதிப்பயனும்*
*தம்மைத் தலைப்படுத்த லால்*

என்னும் அறநெறிச்சார வெண்பாவின் இரண்டாமடியினை,

'குருதிக் கொடைக்கொப் பிலையே - குந்தியது' என மாற்றினால், குருதிக் கொடையினை வலியுறுத்தும் ஒரு வெண்பா கிடைக்கிறது. (ஈகை, அறம் பற்றிய பழம் பாடல்களின் சீர்களைச் சிறிது மாற்றம் செய்து குருதிக் கொடையினை வலியுறுத்தும் கவிதைகளை எழுதிப் பழகுக).

விருத்த யாப்பில் அமைந்த இக்கவிதையில் கவிஞரின் சொன்முறை உத்தியை நோக்குக.

முதலிரு அடிகளால், குருதிக் கொடை தருவார்க்கு ஏற்படும் நன்மைகளைப் பழமொழிகளால் எடுத்துக்காட்டுகிறார்.

மூன்றாம் அடியில், குருதிக் கொடையால் பிறருக்கு ஏற்படும் நன்மையினையும் வழங்குவோர்க்கு ஏற்படாத் தீமையினையும் எடுத்துக்காட்டுகிறார்.

நான்காம் அடியில் கவிஞர் பெருமித உணர்வு தோன்றக் குருதிக் கொடையே மேன்மையானதெனக் கூறுகிறார்.

**கவிதை :** 2

**மனிதனுக்கு ..... வந்து**

மனிதனுக்கு மனிதன் உதவுவதே உலக இயல்பு. ஆடு, மாடு முதலிய விலங்குகள் உதவுமென எதிர்பார்க்க முடியாது.

இவ்வடியில் கவிஞர் உலகப் பொது இயல்பினை எடுத்துக்காட்டிச் சிறப்பாகக் குருதிக் கொடையினை உணர்த்துகிறார். இவ்வடியிலுள்ள வினா, கருத்தழுத்தம் பொருந்தியதாக அமைந்துள்ளது.

**புனிதமான.... மீட்டல் வேண்டும்**

புனிதமான பணியாகக் கருதி இதில் ஈடுபட வேண்டும். உயிரைக் காக்கத்தக்க பணியாதலால் இதனை நாம் மேற்கொண்டு காக்கும் பணியில் ஈடுபட வேண்டும்.

குருதிக் கொடையை அரசு, தனியார் நிறுவனங்கள் ஊக்குவிக்கின்றன. அவை குருதி வங்கிகளை ஏற்படுத்திக் குருதியை அதன் உடலியல் பகுப்பு

முறைப்படி பாதுகாத்து வைக்கின்றன. ஒருமுறைதான் குருதி வழங்க வேண்டுமென்பதில்லை. எப்போது வேண்டுமானாலும் குருதி வங்கிகளுக்குச் சென்று வழங்கலாம். அவ்வாறு வழங்குவதால், இரத்தக் குறைவு காரணமாக உயிர் துறக்க நேரிடுகின்றவர்களை, அவர்களுக்குப் பொருந்துகின்ற குருதி வகையினை மருத்துவமுறைப்படி அளித்து அவர்களைக் காக்க இயலும். ஒருவருடைய உயிரைக் காப்பதனால் இது புனிதமாகிறது.

இன்றைய மருத்துவ உலகில் குருதி பற்றிய ஆராய்ச்சிகளில் அதனைப் பற்றிய உண்மைகள் வெளிப்பட்டுள்ளன. குருதியை A, B, O, Rh எனவும் இவற்றுள் நேர், எதிர் (+ve, -ve) எனவும் வகைப்படுத்துவர்.

(உங்கள் குருதி வகையினைச் சோதனை வழி அறிந்து கொள்க. உங்கள் குருதி வகையினை அறிந்து கொள்வதுதிடீர்த் தேவையின் போது உங்களுக்கும் உங்களால் பிறருக்கும் பயன்படும்).

**மணிநேரம் ... யடைதல் வேண்டும்**

நாம் சில காலமே வாழ்ந்தாலும் அக்காலத்தில் பிறருக்கு உதவினோம் என்னும் மனநிறைவோடு வாழவேண்டும்.

கவிஞர் இங்கு 'மணி' எனக் குறைந்த காலஅளவைச் சுட்டுகிறார். பிறருக்கு வழங்கும் தியாக உணர்வை நாம் கொண்டிருக்க வேண்டுமெனக் கவிஞர் உணர்த்துகிறார். தனக்கென வாழாமல் பிறர்க்கென வாழ்வதே பெருமையாகும்.

*தமக்கென முயலா நோன்றாள்*
*பிறருக்கென முயலுநர் உண்மை யானே* (புறம் : 182)

என்பது புறநானூறு.

**பணிகளுள்ளே ..... கொள்வோம்**

குருதிக் கொடையினைப் பணிகள் பிறவற்றுள்ளும் சிறந்ததாகக் கருதிக் கடைப்பிடித்தால் பலரை வாழவைத்த பெருமையினைப் பெறுவோம்.

*தாளாற்றித் தந்த பொருளெல்லாம் தக்கார்க்கு*
*வேளாண்மை செய்தற் பொருட்டு*

என்பது திருக்குறள். பொருள் மட்டுமின்றி உடலும் பிறருக்கே எனும் பரந்த மனப்பான்மையினைப் பெறவேண்டுமென இக்கவிதைகளால் கவிஞர் வெற்றியழகன் உணர்த்துகிறார்.

**திறனறி வினாக்கள்**

**பலவுள் தெரிவு**

1. ***பழமொழி பயன்படுத்தப்பட்டுள்ள பாடலடி எது?***
   - அ. இறைக்கின்ற கிணற்றில் நீர் சுரப்பதைப் போல்
   - ஆ. தருகின்ற குருதியதே உயிரைக் காக்கும்
   - இ. மனிதனுக்கு மனிதன்தான் உதவல்
   - ஈ. மணிநேரம் வாழ்ந்தாலும் மற்றவர்க்காய்

2. ***'அரைக்கின்ற சந்தனந்தான் மணப்பதைப் போல்' என்னும் உவமையால் குருதியின் எத்தன்மையினைப் புலவர் வெற்றியழகன் உணர்த்துகிறார்?***
   - அ. ஊறுதல் ஆ. தூய்மையாதல்
   - இ. தோய்தல் ஈ. மணத்தல்

3. ***பரப்புநீர் வையகத்துப் பல்லுயிர்கட்கு எல்லாம்***
   ***இரப்பாரின் வள்ளல்களும் இல்லை - இரப்பவர்***
   ***இம்மை புகழும் இன்சொல் கதிப்பயனும்***
   ***தம்மைத் தலைப்படுத்த லால்***
   ***- இந்தச் செய்யுளில் எந்த அடியை மாற்றினால் குருதிக் கொடைக்கு உரியதாக்க அமையும்?***
   - அ. முதலடி ஆ. இரண்டாமடி
   - இ. மூன்றாமடி ஈ. நான்காமடி

**குறு வினாக்கள்**

4. உடன்பாட்டு முறையாகக் குருதிக் கொடை பற்றிக் கவிஞர் வெற்றியழகன் கூறுவது யாது?
5. குருதிக் கொடை ஒன்றே கொடையுள் மேலாம் - தெளிவுபடுத்துக.

**பத்தி வினா**

6. குருதிக் கொடையின் சிறப்புகளாகக் கவிஞர் வெற்றியழகன் கூறுவன யாவை?
7. குருதிக் கொடையினை வலியுறுத்தப் புலவர் வெற்றியழகன் மேற்கொண்ட கவிதை உத்தியை விளக்குக.

# 6. பெண்ணியத்தின் குரல்

பெரியார், பாரதி, பாரதிதாசன், கவிமணி, திரு.வி.க. முதலிய தற்காலத் தமிழறிஞர்களால் பெண்ணினப் பெருமை பெரிதும் எடுத்துக்காட்டப் பெற்றது. மறுமலர்ச்சிக் கவிஞர்கள் பலரும் தாம் படைத்த காவியங்களிலும் பெண்ணின மேன்மையினையும் சிறப்பினையும் எடுத்துக் காட்டத் தலைப்பட்டனர். இருபத்தோராம் நூற்றாண்டில் பெண்ணியம் கவிஞர்களின் பாடுபொருள்களுள் ஒன்றாயிற்று.

'ஒளிக்கீற்று' எனும் குறுங்காப்பியமும் ஆண்-பெண் நிகர்மையினை வலியுறுத்துவதாகும். இக்குறுங்காப்பியத்தினைப் படைத்தவர் வேந்தர் வேந்தன். இவருடைய இயற்பெயர் கா.கோ.வேங்கடராமன்; 15-6-1946-இல் பிறந்தவர். இவரது தந்தை திரு. கோவிந்தன்; அன்னை திருமதி காமாட்சி; துணைவியார் திருமதி சாரதா; ஊர் ஈரோடு மாவட்டம்அந்தியூர் அருகாமையிலுள்ள காட்டுப்பாளையம் எம்.ஏ., பி.எச்.டி., டி.ஜி.டி.சி.எஸ். ஆகிய கல்வித் தகுதிகள் பெற்ற இவர் மரபுப் பாடல்கள் புனைவதில் வல்லவர். வண்ணப்பாவலர், இலக்கணத் தோன்றல் ஆகிய சிறப்புப் பட்டங்களைப் பெற்றவர் இவர். 30 ஆண்டுகளுக்கு மேலாகத் தனியார், அரசுக் கல்லூரிகளில் தமிழ்ப் பேராசிரியராகப் பணியாற்றி மே 2005இல் பணி ஓய்வு பெற்றுள்ளார். இவர் எழுதிய இலக்கண வழிகாட்டி, 'காப்பிய நடையியல்', 'சிந்தாமணி யாப்பு', 'சிந்தாமணியின் அகவடிவமும் அமைப்பு வடிவமும்', 'கந்தவனக் கலம்பகம்', 'தொல்காப்பியத் தமிழ்', 'ஒளிக்கீற்று' ஆகிய நூல்கள் இதுவரை வெளிவந்துள்ளன.

''ஒளிக்கீற்று'' என்னும் காவியக் கதை மாந்தர்களுள் ஒருவர் இளநகை எனும் இயற்பெயர் கொண்ட தீப்பொறி. பெண்ணியத்திற்காகக் குரல்கொடுக்கும் அவர் மொழிகள் இங்குப் பாடமாக உள்ளன. இளநகை, தம் கணவர் பொதுமையனிடம் கூறுவதாக அமைந்த பகுதி இது.

**1. சுடரை உலக முதலை**
**துயருள் அழுக விதிசெய்**
**கொடிய சுயவர் உலகில்**
**குலவல் கொடிதே கொடிதே**

**2. மகளிர் அறிவில் மரமாம்**
**மனதில் உறுதி அலராம்**
**புகழோ திருவோ இலராம்**
**புனைவு புதுமை! புதுமை!!**

3. **விதியின் பழமை நகர**
**விளையும் அறிவு புணர**
**மதிசெய் உரிமை நுகர**
**மகளிர் வருக! வருக!**

4. **புதுமை மலர மலர்கள்**
**புவியின் அழலின் எகிறப்**
**புதிர்கொள் சிறையை உதறும்**
**புகழர் புகுக! புகுக!**

**- வேந்தர் வேந்தன்**

**விளக்கமும் கவிதை நயமும்**

***1. சுடரை..... கொடிதே :*** முதன்மையாக ஏற்கப்பட வேண்டிய பெண்ணினம். அது துன்பத்தில் துவளுமாறு கயவர்கள் சட்டதிட்டங்களை வகுத்துள்ளனர். அவர்கள் உலகில் பாராட்டப்படுதல் கொடுமையினும் கொடுமையினதாகும்.

சுடர் எனவும் உலக முதல் எனவும் பெண் இங்குச் சுட்டப்படுகிறாள். சுடர் தானாக ஒளிர்வதாகும். அதுபோல பெண் பிறர் துணையின்றித் தனித்து வாழ இயன்றவள் என உணர்த்தப்படுகிறது. 'உலகத் தோற்றத்திற்கு அடிப்படை பெண்ணே' என உணர்த்தும் தொடர், 'உலக முதல்' என்ற தொடர் அமைகிறது.

'துயருள் அழுக' என்பதில் 'அழுக' என்னும் சொல் குறியீடாகிறது. இது 'துயரத்தைச் சேறாக உருவகம் செய்கிறது. துயரமாகிய சேற்றுள் பெண்மை என்னும் (சுடர்) விதை அழுகுமாறு விதி செய்த கொடியவர்கள் உலகில் பாராட்டப்படுதல் கொடிய செயலாகுமெனக் கவிஞர் கூறுகிறார் பெண்கள் துயருறுமாறு விதி செய்தவர்களைக் கயவர் என மட்டும் குறிக்காமல் 'கொடிய கயவர்' எனக் கவிஞர் வன்மையான சொற்களால் குறிப்பதை நோக்குக.

இப்பாடலடிக்கு வேறுவகையாகவும் பொருள் கொள்ளலாம்.

*'வற்புறுத் திப்பெண்ணைக் கட்டிக் கொடுக்கும்*
*வழக்கத்தைத் தள்ளி மிதித்திடுவோம்'*

என்றும்

'பெண்கள் துயருள் அழுந்த விதி செய்த கொடியவர்கள் அவர்களைக் கொஞ்சிக் குலவுகின்றனரே! அவர்கள் செயல் கொடியதன்றோ!' எனவும் பொருள்படுவதை அறிக.

*இடையிலே பட்ட கீழ்நிலை கண்டீர்*
*இதற்கு நாமொருப் பட்டிருப் போமோ?*

என்றும் பெண் விடுதலைக்காக குரல் கொடுத்த பாரதியார் மொழிகளை ஒப்பு நோக்குக.

இவ்விரு அடிகளில், பெண்ணின எதிரிகளைத் தூற்றும் உணர்வு வெளிப்படுகிறது.

**2. மகளிர் ..... புதுமை! புதுமை!!**

'பெண்கள் அறிவு இல்லாத மரம் போன்றவர்கள். மன உறுதி அற்றவர்கள், புகழுக்கோ செல்வத்திற்கோ உரியோர் அல்லர்' எனக் கூறுவது நம்பவியலாத புதுமையாகத் தோன்றுகிறது.

இவ்வடியும் கவிநயம் சிறந்து விளங்குகிறது. 'அறிவில் மரம் போன்றவர்', 'அறிவு இல்லாத (அறிவு +இல்) மரம் போன்றவர்' என இரண்டு வகையாகப் பொருள் காணத்தக்கத் தொடர் 'அறிவில் மரம்'.

'மனத்தில்' என்பது இடைக்குறையாய் 'மனதில்' என வந்துள்ளது.

'மனதில் உறுதி அலராம்' + என்பதை 'மனஉறுதியில் அலர் போன்றவர்' என்றும் 'மனஉறுதி அற்றவர்' என்றும் இருவகையாகப் பொருள் கொள்ளலாம்.

'மொட்டு, அலர், வீ' என்பன மலரின் வெவ்வேறு நிலைகளைக் குறிப்பனவாகும். விரிந்த மலரே அலர் எனப்படும். அலர் ஈரத் தன்மை அற்று விரைவில் மாறு தன்மை உடையது. பெண்களும் உறுதியில்லா மனங்கொண்டோர் எனப் பொருள் கொள்ளுதல் ஒருவகை. 'மனத்தில் உறுதி அற்றவர்' (அலர்) எனப் பொருள் கொள்ளல் பிறிதொரு வகை.

இவ்வடியில் நிரன் நிரையாகச் சிறப்புகள் கூறப்பட்டுள்ளன. அறிவு புகழுக்கு உரியது. உறுதி திருவுக்கு உரியது. அறிவால் புகழ் வரும். உழைப்பால் (உறுதி) செல்வம் வரும்.

'புனைவு' என்பது வெற்றுக் கற்பனை. இயல்புக்கு மாறானது. புதுமை! புதுமை!! என்பது எதிர்மறைப் பொருளிலும் இகழ்ச்சிக் குறிப்பிலும் அமைந்துள்ளது.

பெண் கொம்பு (மரக்கொம்பு) போன்றவள் என்றும் மலர் போன்றவள் என்றும் உருவகித்தல் மரபு. இம்மரபிலிருந்து கவிஞர் பொருள் முறையால் மாறுபடுவதை புதுமை! புதுமை!! எனும் இகழ்ச்சிக் குறிப்பு காட்டுகிறது.

இவ்விரு அடிகளில் கவிஞர் பெண்ணின எதிரிகளை இகழும் குறிப்பு தோன்றுகிறது.

**3. விதியின்..... வருக!**

பெண்களைத் துயருள் ஆழ்த்தி வருகின்ற பழைமைப் போக்குடைய விதிகள் நீங்கட்டும். நீங்கிடின் பெண்ணினம் அறிவோடு இரண்டறக் கலக்கட்டும். அந்நிலையில் அறிவாற்றலால் ஏற்பட்ட பெண்ணின முன்னேற்றத்தின் பயனைப் பெறுவதற்கு வருக.

'பழையன கழிய வேண்டும்' என்பதை 'பழமை நகர' என்னும் தொடர் குறிக்கிறது. பழமையானது காலப்போக்கில் தானாக நீங்கும் என்பதே கவிஞர் கொண்டுள்ள கருத்தாகும். கவிஞர் மென்மைப் போக்கினர் என்பதை இத்தொடர் அறிவிக்கிறது.

'விளையும் அறிவு' என்பதில் உள்ள குறியீட்டுச் சொல் 'விளையும்' களையாக பழமை நீங்க அறிவாகிய பயிர் வளரும். அறிவு பெண்ணோடு இரண்டறக் கலந்து நிற்குமென்பதைப் 'புணர' என்னும் சொல் உணர்த்துகிறது. பெண்ணினம் அறிவில் ஓங்கினால் அதற்குரிய உரிமைகள் கிடைக்கப் பெறும். அவ்வுரிமையால் கிடைப்பது வாழ்க்கைப் பயன். அப்பயனைத் துய்ப்பதற்கு மகளிர் வருக! வருக!! என அழைக்கப்படுகின்றனர்.

இவ்விரு அடிகளாலும் பெண்ணினம் பழமையிலிருந்து விடுபட வேண்டுமெனக் கவிஞர் உணர்த்துகிறார்.

**4. புதுமை..... புகுக!!**

புதுமை மலர்ந்திட புலிபோன்று வெம்மையிலிருந்து பெண்கள் விரைவில் நீங்குவர். இந்நாள் வரை யாதென அறியமாட்டாது. அடிமைத்தளையில் கட்டுண்ட பெண்கள் அதிலிருந்து எளிமையாக வெளியேறிச் சிறப்புறுவர்.

இவ்வடியிலும் புலவர் குறியீடாகச் சொற்களை எடுத்தாண்டுள்ளார்.

'புலி' என்பது இந்நாள் வரை பெண்ணினத்தை அச்சுறுத்தியோரைக் குறித்தது. 'அழல்' என்பது பெண்களுக்கு இழைக்கப்பட்ட துன்பம். விரைந்து வெளியேறுவர் என்பதை எகிற என்னும் சொல் உணர்த்துகிறது.

'புதுமை' மலர்வதற்கு சில காலமாகலாம் என்பதை 'நகர' என்னும் சொல் குறிக்கிறது. புதுமை மலர்ந்த உடன் பெண்ணினம் துன்பத்திலிருந்தும் அடிமைத் தளையிலிருந்தும் மிக விரைந்து வெளியேறும் என்பதை 'எகிற', உதறும்' ஆகிய சொற்கள் உணர்த்துகின்றன. தூசு எளிதாக உதறப்படும். அதைப் போல தம் நிலை உணராதவாறு சிறைப்பட்ட நிலை எளிதாக நீக்கப்படும்.

அடிமைத் தளையிலிருந்து பெண்ணினம் விடுபடுவதை இவ்விரு அடிகள் குறிக்கின்றன.

கவிஞர் வேந்தர் வேந்தன் 'பெண்ணியத்தின் குரல்' உடன் ஒப்பு நோக்கத்தக்க பிற கவிஞர்களின் மொழிகள்.

பாரதியார்,

*அறிவு கொண்ட மனித உயிர்களை*
*அடிமையாக்க முயல்பவர் பித்தராம்*
..... ..... .....
*நறிய பொன்மலர் மென்சிறு வாயினால்*

*நங்கை கூறும் நவீனங்கள்*
*(புதுமைப் பெண் கேட்பீரோ)*
*மாதர் தங்கள் பழமையைக் காட்டிலும்*
*மாட்சி பெறச் செய்து வாழ்வமடி*
*(பெண்கள் விடுதலைக் கும்மி)*

பாரதிதாசன்,

*கல்வியில்லை உரிமையில்லை பெண்களுக்குக்*
*கடைத்தேற வழியின்றி விழிக்கின்றார்கள்*
*புல்லென்றே நினைக்கின்றீர் மனைவிமாரைப்*
*புருடர்களின் உபயோகம் பெரிதென்கின்றீர்*
*வல்லவன்பே ரறிஞன்ஷா வார்த்தை கேட்டீர்*
*மனோபாவம் இனியேனும் திருந்த வேண்டும்*
*இல்லையெனில் எதுசெயலாம் பெண்ணானென்ற*
*இரண்டுருளை யால்நடக்கும் இன்ப வாதியாக*
*(பெண்களைப் பற்றிப் பெர்பைட்ஷா)*

வேந்தர் வேந்தனின் இப்பாடல்கள் பொருட்சுவையோடு கவிநயமும் பெற்றுள்ளதை நோக்கலாம்.

அறுசீரடிகள் இரண்டு அளவொத்து வந்தமையால் இப்பாடல்கள் கலிப்பாவின் இனமாகிய கலித்தாழிசையாகும்.

இப்பாடல்களிலுள்ள சீர்கள் அனைத்தும் 'புளிமா' வாய்ப்பாட்டினைக் கொண்டதாகும். எனவே இயற்சீர் வெண்டளையால் தூங்கிசைச் செப்பலோசை கொண்டுள்ளது.

இப்பாடல்களில் குற்றெழுத்துகளே மிகுதியாகப் பயின்றுள்ளன. இத்தகைய அமைப்பு குறுஞ்சீர் வண்ணம் எனப்படும்.

**திறனறி வினாக்கள்**

**பலவுள் தெரிவு**

1. ***'சுடரை உலக முதலைத் துயருள் அழுக விதிசெய் கொடிய கயவர்' - இதனுள் பெண்களின் தற்சார்பு உடைமையினை குறிக்கும் உருவம் எது?***
   அ. சுடர் ஆ. முதல் இ. துயர் ஈ. விதி
2. ***'புகழோ திருவோ இலராம் புனைவு புதுமை! புதுமை!!' - இதனுள் எதிர்மறையும் இகழ்ச்சிக் குறிப்பும் கொண்ட சொல் எது?***
   அ. புகழ் ஆ. திரு இ. புனைவு ஈ. புதுமை

3. ***வேந்தர் வேந்தன் 'மென்மைப் போக்கினை உடைய கவிஞர்' என உணர்த்தும் மொழியாட்சி கொண்ட அடி எது?***

அ. துயருள் அழுக விதிசெய்

ஆ. மகளிர் அறிவில் மரமாம்

இ. விதியின் பழமை நகர

ஈ. புகழர் புகுக புகுக

4. ***புதுமை மலர மலர்கள் புவியின் அழலின் எகிறப் புதிர்கொள் சிறையை உதறும் - இதனுள் அமைந்துள்ள சொல்லாட்சியும் அதன் பொருள் உணர்த்தும் தன்மையும் பொருத்திக் காட்டப்பட்டுள்ளது. தவறாகப் பொருத்தப்பட்டிருப்பது எது?***

| | சொல் | | தன்மை |
|---|---|---|---|
| அ. | புதுமை | - | மென்மை |
| ஆ. | புலி | - | அச்சம் |
| இ. | எகிற | - | விரைவு |
| ஈ. | உதறும் | - | எளிமை |

5. ***'விதியின் பழமை நகர விளையும் அறிவு புணர்' - இவ்வடி உணர்த்தும் பொருளுக்குப் பொருத்துவதாகுமென நான்கு குறிப்பு வரைவுகள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றுள் பொருத்தமில்லாதது எது?***

| | | | | | | |
|---|---|---|---|---|---|---|
| அ. | பழமை | : | அறிவு | = | களை : | பயிர் |
| ஆ. | பழமை | : | புதுமை | = | விதி : | அறிவு |
| இ. | நகருதல் | : | சேருதல் | = | பழமை : | அறிவு |
| ஈ. | விதி | : | பழமை | = | நகருதல் : | இணைதல் |

**குறுவிடை வினாக்கள்**

6. வேந்தர் வேந்தன் பெண்ணியத்தின் குரலாகத் தரும் 'சுடரை உலக முதலை துயருள் அழுக' எனும் அடியிலுள்ள உருவகங்களை எடுத்துக்காட்டுக.

7. 'மகளிர் அறிவில் மரமாம் மனதில் உறுதி அலராம்' - இப்பாடலடிக்கு இருவகையான பொருள் தருக.

8. புவியின் அழலின் எகிறப், புதிர்கொள் சிறையை உதறும் - இப்பகுதியில் கோடிட்டுக் காட்டப் பெற்ற இரு சொற்களின் பொருள் நுட்பம் யாது?

**சிறுவிடை வினாக்கள்**

9. பெண்ணின உயர்விற்குத் தடையாக இருப்போரைக் கவிஞர் வேந்தர் வேந்தன் எவ்வாறு சாடுகிறார்?

10. கவிஞர் வேந்தர் வேந்தன் பெண்ணினம் உயர்வு பெறுவதற்காகக் கூறுவன யாவை?

# 7. நியாயம்

சமுதாய மாற்றத்தை எதிர்நோக்கிய சிந்தனைகளை மறுமலர்ச்சிக் கவிஞர்களிடம் காணலாம். அவற்றை வன்மை மிக்க சொற்களால் வெளிப்படுத்தும் கவிஞர்கள் பலர். மென்மையான மொழிப் போக்கால் சமுதாய மாற்றத்தை விழைந்த கவிஞர்களும் உளர். அத்தகையோருள் ஒருவர் சொல்கேளான்.

பல்வேறு தொழில்களை மேற்கொண்டோர் புலவர்களாக விளங்கியதைச் சங்ககால வரலாற்றால் அறிகிறோம். அந்நிலை இன்றைய புதுக்கவிதை வரலாற்றிலும் காணப்படுகிறது. கவிஞர் சொல்கேளான் வணிகத்துறையில் ஈடுபட்டுள்ள புதுக்கவிஞர்களுள் ஒருவர்.

இவருடைய இயற்பெயர் அ. விருத்தகிரி. 15.06.1946-இல் விருது நகர் மாவட்டத்திலுள்ள சிவகாசியில் பிறந்தவர். பெற்றோர்: திரு. ப.அ. அண்ணாமலைசாமி, திருமதி பூமதி அம்மாள். பள்ளியிறுதி வகுப்பு வரை இவர் மதுராந்தகம் அரசினர் பள்ளியில் பயின்றார். தம் படிப்பு முடிந்த உடன் சிறுதொழில் வணிகத்தில் முனைப்புகாட்டி வாழ்க்கையில் ஏற்றம் பெற்றார். ஸ்ரீ தனலெக்ஷ்மி கேண்டில் ஓர்க்ஸ் உரிமையாளர், ஸ்ரீ தனலெக்ஷ்மி மேச் இண்டஸ்ரீஸ் அறிவுரையாளர் ஆகிய பொறுப்புகளை ஏற்றுத் தமிழகத்தில் முன்னணியில் நிற்கிறார். மதுராந்தகத்திலுள்ள 'இலக்கிய வீதி' எனும் அமைப்பு இவருக்கு இலக்கிய ஆர்வத்தை ஊட்டியது. நகைச்சுவை தோன்றப் பேசவும் எழுதவும் வல்லவர். 'சொல்கேளான் கவிதைகள்', (கவிதைத் தொகுப்பு), 'நெஞ்சம் மறப்பதில்லை' (தன் வரலாறு), 'சிரித்து வாழ வேண்டும்' (கட்டுரைத் தொகுதி) ஆகியன இவர் படைப்புகள். தந்தை பெரியாரின் சிந்தனைத் தாக்கத்தை இவர் எழுத்துகளில் காணலாம். தம் வாழ்வின் உயர்வுப் படி ஒவ்வொன்றிலும் தம் மனைவி கனகலக்ஷ்மி இருப்பதாகப் பெருமைப்படுபவர் இவர்.'வாழைப் பழத்தில் ஊசியை ஏற்றுதல்' என்பது இவர் கவிதைகளுக்கும் மிகவும் பொருந்தும்.

'சொல்கேளான் கவிதைகள்' எனும் தொகுப்பில் உள்ள ஒரு கவிதை 'நியாயம்'.

உழைப்பு மதிக்கப்பட வேண்டும் எனும் கருத்தினை உட்பொதிவாகக் கொண்டுள்ளது.

**ஒரு நுங்கு ஒரு ரூபாயா?**
**அநியாயமாக இருக்கிறதே!**
**என்றேன்....**
**வெயிலில்**
**கூடை சுமந்திருந்த**
**நுங்கு வியாபாரி**
**கோபப்படாமல் சொன்னார்:**
**''அய்யா ஒரு நாள்**
**ஒரு பனைமரம்**
**ஏறிப்பாருங்கள்....''**
**ஒங்கி உயர்ந்த பனைமரம்**
**மனக்கண்ணில்**
**அசைந்து அழைத்தது....**
**கொசுறு கூடக்**
**கேட்காமல் கொடுத்ததை**
**வாங்கிக் கொண்டு**
**நடையைக் கட்டினேன்**
**மரம் ஏற**
**இயலாதவனாய்.....**

**- சொல்கேளான்**

**பொருள் விளக்கம்**

மிக எளிமையான சொற்களால் ஆன கவிதை, இயல்பாக நடைமுறை வாழ்க்கையில் காணப்பெறும் நிகழ்ச்சியைக் கொண்டு உழைப்பின் உயர்வையும் உழைப்பவர்கள் பிறரால் மதிக்கப்பட வேண்டும் என்பதையும் கவிஞர் சொல்கேளான் உணர்த்துகிறார்.

உழைப்பின் பெருமையினைப் பலர் பலகோணங்களில் வெளிப்படுத்தியுள்ளனர்.

*களைபோக்கு சிறுபயன் விளைக்க இவர்கள்*
*உடலைக் கசக்கி உதிர்த்த வியர்வையின்*
*ஒவ்வொரு துளியிலும் கண்டேன்*
*இவ்வுலகு உழைப்பவர்க்கு உரியது என்பதையே*

எனப் புரட்சிக் கவிஞர் உழைப்பவர்களுக்கு உலகம் உரிமையானதெனக் கூறுகிறார். உழைப்பவரும் உழைப்பைப் பெற்று வாழ்வோரும் நிகராக

வாழவேண்டுமென்பது அவர் வேட்கை அதனை, 'உலகப்பன்' எனும் கதை மாந்தர் மொழியாக

*ஓடப்ப ராயிருக்கும் ஏழை யப்பர்*
*உதையப்ப ராகிவிட்டால் ஓர்நொ டிக்குள்*
*ஓடப்பர் உயரப்பர் எல்லாம் மாறி*
*ஒப்பப்பர் ஆய்விடுவார் உணரப் பாநீ*

எனக் கடுமையான மொழிகளால் வெளிப்படுத்துகிறார். கவிஞர் சொல்கேளானும் இவ்வெண்ணத்தைக் கொண்டவரே. பாவேந்தர் எண்ணப்படி, உழைப்பவர்கள் வீறு கொண்டு எழுகின்றனர். ஆனால் உழைப்பைப் பெறுபவர்களே உழைப்பின் மேன்மையினை உணருவதாகச் சொல்கேளான் சொல்லுகிறார்.

இக்கவிதையில், உழைப்பவர், உழைப்பைப் பெறுபவர் ஆகிய இருவரையும் அவர்களுடைய மொழிகளின் தன்மையினாலேயே வேறுபடுத்திக் காட்டுகிறார்.

***ஒரு நுங்கு..... என்றேன் :*** உழைப்பைப் பெறுபவர் 'அநியாயம்' என்கிறார். ஆனால் 'அநியாயம்' (நியாயம் – அறம், அறம் தவறிய போக்கு) உழைப்பைப் பெறுபவரிடமே உள்ளது. அதை எழுச்சியோடோ, சினத்தோடோ உழைப்பவனால் வெளிப்படுத்த இயலவில்லை. இது தான் இன்றைய நிலை.

இன்றைய நிலையினை உழைப்பைப் பெறுபவர் மேலேற்றிச் சொல்லாமல், தம்மையே உழைப்பைப் பெறுகின்றவராக உருவகிக்கிறார். இது கவிஞரின் மென்மைப் போக்கைக் காட்டுகிறது.

***வெயிலில் ..... சொன்னார் :*** உழைப்பவர், பணிவுமிக்கவரென உணர்த்துவதாக இப்பதிலுரை அமைகிறது. வெம்மையுடைய வெயிலில் சூட்டைத் தணிக்கும் நுங்கைச் சுமந்து வருவதாகக் காட்டுவதிலும் ஒரு குறிப்பு உள்ளது.

'வெயில் – அநியாயம்'; 'நுங்கு – கோபப்படாமல்' என்பவற்றை இணைத்துப் பார்க்கவும்.

***அய்யா ஒருநாள்.....ஏறிப்பாருங்கள் :*** இம்மொழி உழைப்பைப் பெறுபவரிடம் ஒரு மாற்றத்தை ஏற்படுத்தும் தூண்டலாக அமைகிறது. உழைப்பு உயர்வானது என்பதையும் இவ்வரி குறிப்பால் உணர்த்துகிறது.

***ஓங்கி..... அழைத்தது :*** இவ்வரிகளிலும் பொருட்குறிப்பு அமைந்துள்ளது. உழைப்பவனைப் பற்றிய உயர்வான எண்ணம் உள்ளத்தை மாற்றியதை இவ்வரிகள் குறிப்பாக உணர்த்துகின்றன. ' ஓங்கி உயர்ந்த பனைமரம்' உழைப்பின் உயர்வுக்கு குறியீடாகக் கொள்ளத்தக்கது.

மனக்கண்ணில் - நினைவில் (உள்ளத்தில்)
அசைந்து அழைத்தது- பழைய எண்ணத்தை மாற்றித் திருத்தியது
- இவ்வாறாகக் குறியீட்டுப் பொருள் கொள்க.

***கொசுறு கூடக். ..... இயலாதவனாய்:*** தன்னுடைய நியாயத்தை (விலை அதிகம்) நிலை நாட்ட இயலாமல், உழைப்போர் பக்கமே நியாயம் உள்ளது என உணரத் தலைப்படுவதை இவ்வரி உணர்த்துகிறது.

கொடுத்ததை வாங்கிக் கொண்டு - சொன்ன காரணத்தை ஏற்றுக் கொண்டு
நடையைக் கட்டினேன் - கருத்தை ஏற்றுச் சென்றேன்
என உருவகப் பொருளை நோக்குக.

உழைப்பைப் பெறுபவரின் மனமாற்றம், உழைப்பவரை மதிக்கும் மனப்போக்கு ஆகியனவற்றை இவ்வரிகள் உணர்த்துகின்றன. மனமாற்றத்திற்கு இயலாமையும் ஒரு காரணமாவதை 'மரம் ஏற இயலாதவனாய்' எனும் தொடர் உணர்த்துகிறது.

**கவிதை வடிவம்**

மரபுக் கவிதை ஏதேனும் ஒரு பாவகையில் அல்லது பா இனத்தில் அமையும். புதுக்கவிதைக்கு அத்தகைய யாப்பு வரையறைகள் இல்லை. எதுகை, மோனை முதலியனவும் அமைந்திரா. கருத்துக்கே முதன்மையிடம் தரப்படும். அதிலுள்ள வரிகள் ஒன்றோ பலவோ இணைந்து குறிப்புப் பொருளை வெளிப்படுத்துவதாய் அமைந்தால் அக்கவிதை சிறப்பான கவிதையாகக் கொள்ளப்படும். வெற்றுச் சொல்லடுக்குகள் புதுக்கவிதையாகா.

**திறனறி வினாக்கள்**

**பலவுள் தெரிவு**

1. ***நியாயம் எனும் புதுக்கவிதையில்,***
   ***ஒரு நுங்கு ஒரு ரூபாயா, அநியாயமாக இருக்கிறதே! என்றேன் எனச் சொல்கேளான் கூறுகிறார். இவ்வடிகள் உணர்த்தும் குறிப்பு யாது?***
   - அ. நுங்கின் விலையேற்றத்தால் உழைப்பைப் பெறுபவர் துன்பப்படுகின்றனர்
   - ஆ. உழைப்பவர்களுக்கு நுங்கு வாழ்வளிக்கிறது.
   - இ. உழைப்பினைப் பெறுபவர் உழைப்பவர் துன்பத்தை உணருவதில்லை.
   - ஈ. உழைப்பவர் உழைப்பினைப் பெறுபவர் நலனைக் கருதுவதில்லை

2. ***'நியாயம்' என்னும் புதுக்கவிதையில், உழைப்போரைத் துன்புறுத்தும், நிலையினையும் துன்பத்தைத் தாங்கி அவர்கள் வாழும் இயல்பினையும் உணர்த்தும் வரி எது?***

அ. ஒரு நுங்கு ஒரு ரூபாயா அநியாயமாக இருக்கிறதே!

ஆ. வெயிலில் கூடை சுமந்திருந்த நுங்கு வியாபாரி கோபப்படாமல் சொன்னார்.

இ. அய்யா ஒரு பனைமரம் ஏறிப்பாருங்கள்

ஈ. நடையைக் கட்டினேன் மரம் ஏற இயலாதவனாய்

3. ***நியாயம் என்னும் கவிதையில் 'அய்யா ஒரு நாள் ஒரு பனைமரம் ஏறிப்பாருங்கள்' எனும் வரியால் உணர்த்தப்படுவது யாது?***

அ. உழைப்பு ஏற்படுத்தும் வருத்தம்

ஆ. உழைப்பினை பிறர் மதித்தல்

இ. உழைப்பவர் நலன்

ஈ. உழைப்பு வழங்கும் பயன்

4. ***நியாயம் என்னும் புதுக்கவிதை உணர்த்தும் கருத்து, 'உழைப்பினை உணராதார், திருந்தி அதனை மதிக்க வேண்டும்' என்பதாகும். இக்கருத்துப் பொதிந்துள்ள வரி எது?***

அ. வெயிலில் கூடை சுமந்திருந்த நுங்கு வியாபாரி கோபப்படாமல் சொன்னார்.

ஆ. அய்யா ஒரு நாள் பனைமரம் ஏறிப்பாருங்கள்

இ. ஓங்கி உயர்ந்த பனைமரம் மனக்கண்ணில் அசைந்து அழைத்தது

ஈ. நடையைக் கட்டினேன் மரம் ஏற இயலாதவனாய்

5. ***உழைப்போன் பக்கமே நியாயம் உள்ளதென்பதை உணர்த்தக் கவிஞர் சொல்கேளான் வடித்துள்ள புதுகவிதை வரி எது?***

அ. கொடுத்ததை வாங்கிக் கொண்டு நடையைக் கட்டினேன்

ஆ. ஓங்கி உயர்ந்த பனைமரம் மனக்கண்ணில் அசைந்து அழைத்தது

இ. அய்யா ஒரு நாள் ஒரு பனைமரம் ஏறிப்பாருங்கள்

ஈ. வெயிலில் கூடை சுமந்திருந்த நுங்கு வியாபாரி

**குறுவினா**

6. உழைப்பினைப் பெறுபவர் உழைப்போரின் துன்பத்தை உணருவதில்லை. இக்கருத்தை உணர்த்தச் சொல்கேளான் வடித்துள்ள வரியைத் தருக.

7. 'நுங்கு வியாபாரி கோபப்படாமல் சொன்னார்' எனும் பகுதியால் சொல்கேளான் உணர்த்துவது யாது?

8. உழைப்பு மேன்மை மிக்கது என சொல்கேளான் எவ்வாறு உணர்த்துகிறார்?

**சிறுவினா**

9. சொல்கேளானின் புதுக்கவிதையிலுள்ள 'ஓங்கி உயர்ந்த பனைமரம் மனக்கண்ணில் அசைந்து அழைத்தது' எனும் வரி கொண்டுள்ள உட்பொருளை விளக்குக.

10. உட்பொருள் பொதிந்த சொற்களால் கவிஞர் சொல்கேளான் கருத்து உணர்த்தும் திறனை ஓர் எடுத்துக் காட்டுத் தந்து வெளிப்படுத்துக.

# 8. மானுடக்கொடி ஏற்று

மக்கள் நலன், தேவை, இன்னல் முதலியன பற்றிப் பாடிய மறுமலர்ச்சிக் கவிஞர்கள்இவற்றிற்கெல்லாம் உந்து ஆற்றலாய் இருந்த மாந்த நேயம் பற்றியும் பாடத் தவறவில்லை. 'யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்' எனும் சங்ககால ஒருலகச் சிந்தனை அன்றிலிருந்து இன்றுவரை இலக்கியப் படைப்புகளில் காணப்படுகிறது.

பாண்டிச்சேரியில் வாழ்ந்து வரும் அரிமதி தென்னகனும், மாந்தநேயம் பற்றிப் பாடிய கவிஞர்களுள் ஒருவர். அ. நாமதேவன் என்னும் இயற்பெயர் கொண்ட இவர் 12.3.1934இல் விழுப்புரம் மாவட்டம் திண்டிவனத்தில் பிறந்தவர். பெற்றோர் திருமதி. ந. ஆண்டாள், திரு. ப. அரிராமன் பி.லிட்., பி.எட்., வித்துவான் ஆகிய கல்வித் தகுதி பெற்ற இவர் 41 ஆண்டு கல்விப் பணிக்குப் பின் ஓய்வு பெற்றார்.

பணியோய்வு பெற்ற பின்னரும் ஓய்வறியாது சமூகப் பணியாற்றி வரும் இவர், காப்பியம், இசைப்பாடல், புதினம், சிறுகதை எனப்பல வடிவங்களில் இலக்கியங்களைப் படைத்துள்ளார். தமிழ்நாடு அரசின் கலைமாமணி விருது, சிறுவர் இலக்கியத் தேசிய விருது புதுவை அரசின் தமிழ்மாமணி விருது ஆகியன இவருடைய இலக்கியப் படைப்பின் சிறப்பினை வெளிப்படுத்தும்.

மாந்த நேயத்தின் மேன்மையினை எடுத்துக்காட்டும் 'மானுடக் கொடி ஏற்று' என்னும் தலைப்பில் இவர் யாத்த கவிதை பாடமாக உள்ளது. இக்கவிதை 'மானும் வெல்லும்' என்னும் நூலிலுள்ளதாகும்.

**மானுடக் கொடியை ஏற்றடா, ஏற்று!**
**மற்றிது ஒன்றே மூச்செனும் காற்று!**
**வானினும் உயர்வு மானுடம் ஒன்றே!**
**வாழ்வினில் வேறிலை அதனினும் நன்றே!**

**மானுடம் அனைவரும் உறவென ஆக்கும்;**
**மனத்தினில் அன்பை ஓங்கிடத் தேக்கும்!**
**மானுட நிழலில் உலகமே தழைக்கும்**
**மலரும், 'ஓர் உலகினை' வா, வென அழைக்கும்!**

**- அரிமதி தென்னகன்**

**பொருள் விளக்கம்**

மிக எளிமையான நடையில் அமைந்த இக்கவிதை மிக மேன்மையான கருத்தை வன்மையமாகக் கூறுவதை நோக்கலாம். எளிமை, மேன்மை, வன்மை ஆகிய மூன்று பண்புகளைக் கொண்டது இக்கவிதை.

***மானுடக்..... காற்று :*** மாந்தநேயம் என்னும் உள்ளப் பண்பினைக் கொடியாக உருவகிக்கிறார் கவிஞர். மாந்த நேயம் என்னும் உணர்வினை உள்ளத்தில் பிறவற்றிற்கெல்லாம் மேலாகக் கொள்ளவேண்டுமென்பதையே 'ஏற்றடா ஏற்று' எனும் தொடர் உணர்த்துகிறது.

இதுவே வாழ்க்கைக்குரிய முதன்மை வழிகாட்டியாகவும், வாழ்க்கையினை இயக்கும் ஆற்றலாகவும் திகழும் என்பது கவிஞர் எண்ணம், 'மூச்சு' என்னும் சொல் உயிர் என்னும் பொருள் கொள்ளத்தக்கது. கவிஞர் மானுடம் எனக்குறிக்கும் மாந்த நேயம் வாழ்க்கைக்கு உயிர் போன்றது. மாந்த நேயம் இல்லாதவர் உயிரற்றோருக்கு ஒப்பாவர்.

இவ்வடி, மானுடத்தின் மேன்மையினைக் குறிப்பதாகிறது.

***வானினும்..... நன்றே:*** மூச்சு வாழ்வதற்கு அடிப்படைத் தேவை. அடிப்படைத் தேவையோடு மட்டும் வாழ்க்கை நிறைவு பெற்றுவிடுவதில்லை. வாழ்க்கையில் ஒருவர் உயர்வாக இருக்கிறார் என்னும் பெருமைக்குத் துணையாவது மானுடம் ஆகும். வாழ்க்கை உயர்வுக்குப் பல நெறிகள் இருக்கலாம். ஆனால் எல்லாவற்றிலும் உயர்வானது மானுடமாகும் (மனிதநேயமாகும்).

***மானுடம்..... தேக்கும் :*** மானுடமே மேன்மையானது எனக் கூறிய கவிஞர், மானுடம் தழைப்பதற்கு உரிய உறவு, அன்பு ஆகிய உகர ஈற்றுப் பண்புகளைக் குறிக்கிறார். 'யாவரும் கேளிர்' என்னும் உணர்வு அன்பின் அடிப்படையில் முகிழ்ப்பதாகும். அது மனதில் நீங்காது நிற்கும் போது உறவு வலுப்படுகிறது. அன்பின் பெருமையினைத் திருவள்ளுவர்,

*அன்போடி யைந்த வழக்கென்ப ஆருயிர்க்கு*
*என்போடி யைந்த தொடர்பு* (குறள் 73)

எனக் கூறியுள்ளார். திருவள்ளுவர் கூறும் 'என்போடு இயைந்த தொடர்பு', உறவு ஆகும்.

இவ்வடியிலுள்ள 'ஓங்கிடத் தேக்கும்' என்னும் தொடர் குறைவற்றதும் நிலையானதுமான அன்பை உருவாக்குமென உணர்த்துகிறது.

**மானுட நிழலில் ... அன்புக்கும்**

மானுடத்தின் உயர்வும் உயிர்ப்பும் இவ்வடியால் உணர்த்தப்படுகின்றன. முந்தைய அடியில் சொல்லப்பட்ட உறவு, விரிவடையும் போது, எல்லாரும் ஒரு குடையின் கீழ் அமர்கின்றனர். அந்தக் குடை தான் 'ஓருலகம்'. மானுட உணர்வு. ஓர் உலகிற்கு மாந்தர்களை அழைக்கும் எனக் கூறுவதிலும் பொருள் நுட்பம் உள்ளது.

ஓருலகத்தை உருவாக்கும் எனக் குறிக்காமல், உயர்வும் மேன்மையுமிக்க உலகத்தை இங்கே வருக என அழைக்குமெனக் கூறுகிறார். சமயச் சான்றோர்கள் 'அவ்வுலகம்' ஒன்று உண்டென்றும் அதற்குச் செல்ல நல்லறங்களைச் செய்யவேண்டுமென்றும் கூறுவர். அரிமதி தென்னகனின் தம் கொள்கைக்கு ஏற்ப, மானுடத்தால் அந்த உலகம் இங்கே வரும் என உணர்த்துகிறார்.

**திறனறி வினாக்கள்**

**பலவுள் தெரிவு**

1. ***வாழ்வின் இயக்கத்திற்கு இன்றியமையாதது மானுடம் என உணர்த்தும் பாடலடி எது?***
   - அ. மானுடக் கொடியை ஏற்றடா ஏற்று
   - ஆ. மற்றிது ஒன்றே மூச்செனும் காற்று
   - இ. வானினும் உயர்வு மானுடம் ஒன்றே
   - ஈ. மானுடம் அனைவரும் உறவென ஆக்கும்
2. ***எல்லாவற்றிலும் மேன்மையானது மானுடமே என உணர்த்தும் அடி எது?***
   - அ. மானுடம் அனைவரும் உறவென ஆக்கும்
   - ஆ. மானுட நிழலில் உலகமே தழைக்கும்
   - இ. வானினும் உயர்வு மானுடம் ஒன்றே
   - ஈ. மானுடக் கொடியை ஏற்றடா ஏற்று
3. ***அரிமதி தென்னகன், சமயச் சான்றோர்களிலிருந்து வேறுபட்டு நிற்பவர் என உணர்த்தும் பாடலடி எது?***
   - அ. மலரும் ஓர் உலகினை வாவென அழைக்கும்
   - ஆ. மனத்தினில் அன்பை ஓங்கிடத் தேக்கும்
   - இ. வாழ்வினில் வேறிலை அதனினு நன்றே
   - ஈ. மானுடம் அனைவரும் உறவென ஆக்கும்

**பத்திவினா**

4. அரிமதி தென்னகன் ஓருலகச் சிந்தனையினை வெளிப்படுத்துக.
5. அரிமதி தென்னகன் மானுடத்தின் சிறப்பினை எவ்வாறு உணர்த்துகிறார்?

# 9. ஐக்கூ (துளிப்பா)

புதுக்கவிதை அலையைத் தொடர்ந்து ''ஐக்கூ'' என்னும் ஜப்பானிய குறும்பா வடிவம் தமிழிலும் இடம் பெற்றுள்ளது. மூன்றே அடிகள், ஓர் எண்ணக்கீற்று, சொற்செட்டு, படிமம், ஆழமான உணர்ச்சிக் கொப்பளிப்பு என்பன இதற்குரிய இலக்கணம் என்பர். ஜப்பான் மொழியில் இது மரபுக் கவிதை வகையினதாகும். ஆனால் தமிழில் புதுக்கவிதை வடிவங்களில் ஒன்றாக இதைக் கருதுவதால் அம்மொழியினரால் பின்பற்றப்படும் அசையளவு தமிழ்க் கவிஞர்களால் பின்பற்றப்படுவதில்லை மூன்றடி, ஓர் எண்ணவெடிப்பு என்னும் அளவில் 'ஐக்கூக்' கவிதைகள் தமிழில் காணப்படுகின்றன. 'ஐக்கூ' என்பதைத் 'துளிப்பா' என அழைக்கலாம்.

இங்குப் பாடமாக உள்ள மூன்று 'ஐக்கூ'க்கள் புதுவைச் சீனு தமிழ்மணி என்பாரின் படைப்பாகும். 30.07.1956இல் புதுச்சேரி (பாண்டிச்சேரி) மாநிலம் சண்முகாபுரத்தில் பிறந்தவர். பெற்றோர்: திரு இரா. சீனுவாசன், திருமதி தனலட்சுமி.

ஐக்கூக் கவிதை முன்னோடிகளுள் ஒருவராகக் கருதப்படும் இவர், தம் தம்பியுடன் இணைந்து 'தீவின் தாகம்' எனும் துளிப்பா நூலைப் படைத்து வெளியிட்டுள்ளார். 'இருபதாம் நூற்றாண்டு புதுச்சேரித் துளிப்பாக்கள்' என்னும் தொகுப்பு நூலும் இவரால் 2003ஆம் ஆண்டு வெளியிடப்பட்டுள்ளது. 'கரந்தடி' என்னும் பெயரில் ஐக்கூவிற்கெனத் தமிழில் முதன் முதலில் இதழ் ஒன்றைத் தொடங்கி நடத்தி வருகிறார். இவர் குடும்பமே ஐக்கூக் கவிதைக் குடுமபம். இவர், இவர் தம்பி, இவர் மனைவி, மகள் எனக் குடும்பத்தார் அனைவரும் ஐக்கூக் கவிதைப் படைப்பாளிகள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

இவர் சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்பு இயக்க ஆர்வலர்; தனித்தமிழ் வேட்கையர். பள்ளி மாணவர்களுக்குச் சுற்றுச்சூழல் பயிலரங்கு நடத்தி வருவதில் விருப்பம் கொண்டவர்.

இயல்பு வாழ்க்கையில் காணப்பெறும் நிகழ்ச்சிகள் மூன்று, அரிய கருத்து வெடிப்பாக இவருடைய ஹைக்கூவில் வெளிப்படுவதைக் காணலாம்.

1. **வெள்ளையடித்த சுவர்**
   **மேலும் அழகாய்க் குழந்தையின்**
   **கிறுக்கல்கள்**

2. **அறுவடையான வயல்**
**வாத்துகள்**
**போட்டியாக ஏழைகள்**

3. **சோளக் கொல்லை பொம்மைக்கும்**
**உடையுண்டு**
**எங்களுக்கு!**

**- சீனு. தமிழ்மணி**

**பொருள் விளக்கம்**

**கவிதை 1 :** மழலை இன்பத்தின் பெருமையினையும் மேன்மையினையும் இக்கவிதை கூறுகிறது.

குழந்தைகள் அன்புக்குரியன. அவர்கள் செய்யும் சின்னஞ்சிறு குறும்புகள் தாய் தந்தையருக்கு மகிழ்வூட்டுவதாகும்.

*குழந்தைகளின் குறும்புச் செயலால் கூழும் நறுந் தேனாவதை,*
*அமிழ்தினும் ஆற்ற இனிதேதம் மக்கள்*
*சிறுகை அளாவிய கூழ்* (குறள் 64)

எனத் திருவள்ளுவர் காட்டுகிறார். மக்கட்பேறு என்னும் அதிகாரத்தில், ஒருவர் தம் சின்னஞ் சிறு குழந்தைகளால் பெரும் இன்பத்தை அவர் மூன்று குறட்பாக்களில் தெரிவித்துள்ளார் (குறள் 64, 65, 66). திருக்குறள் உரையாசிரியர்களுள் ஒருவரான பரிமேலழகர் அம்'மூன்று பாட்டானும் இம்மைப் பயன் கூறப்பட்டது' எனக் கருத்துரைக்கிறார். ஆனால் கவிஞர் தமிழ்மணியின் பார்வை நடைமுறை வாழ்வியலோடு ஒட்டி அமைந்துள்ளதை இவ்வைக்கூவில் காணலாம். (2)

**கவிதை 2:** நாட்டுப்புறங்களில் அறுவடையான வயல்களில் காணப்பெறும் ஒரு நிகழ்ச்சி. ஈரம் காயாத, நீர்ச் சுணப்புடைய வயலில், நெல் அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாக மண்ணில் உதிர்ந்து கிடக்கும். நீர் வறட்சியில்லா மண்ணில் சின்னஞ்சிறு புழுப்பூச்சிகளும் கிடக்கும். அவற்றை எல்லாம் தின்னுவதற்காக அலையும் வாத்துகளை அங்கே காணலாம். அதே வயலில் உதிர்ந்து கிடக்கும் நெல்மணிகளை ஒன்று ஒன்றாகத் தேடித்தேடி எடுத்திட பசிமிக்க ஏழைமக்களும் திரிவர். அவர்கள் நெல்மணிகளைத்தாம் பொறுக்குவர். புழுப்பூச்சிகளை அல்ல. ஆனால் அவர்களைப் பார்த்தவுடன் வாத்துகள் மிரண்டு ஓடுவதைக் காணலாம். அந்தக் காட்சியால் வெளிப்பட்டதே இந்தக் கவிதை. (3)

**கவிதை 3:** கவிஞர் சீனு தமிழ்மணி ஏழை எளியவர்பால் பரிவும் பாசமும் கொண்டவர் என்பதை இக்கவிதை வெளிப்படுத்துகிறது.

காட்டுப்புறங்களில் கண்திருஷ்டிக்காகவும் இரவு வேளைத் திருட்டை ஓரளவு தடுப்பதற்காகவும் பறவைகள் கதிர்கொத்த வருவதைத் தடுப்பதற்காகவும் பயிர் விளைச்சல் நிலங்களில் வைக்கோலால் செய்த பொம்மை வைப்பர் நிலஉடைமையாளர். அம்பொம்மைக்கு உடையணிவித்துமிருப்பர். அப்பொம்மை மனித உருத்தோற்றத்தைக் கொடுப்பதற்காகவே உடை அணிவிக்கப்படும். விளைச்சல் நிலப் பகுதிகளில் இக்காட்சியைக் காண்கிறார் கவிஞர். கேலிக்குரிய காட்சியாக இருக்கும் பொம்மையைக் கேடு சூழ்ந்துள்ள சமுதாய அவலத்தை எடுத்துக்காட்டப் பயன்படுத்தியுள்ளார்.

உயிரற்ற பொம்மைக்கு உடைகள் ஒருபுறம், உடுத்த உடையில்லா ஏழைமக்கள் மறுபுறம் என உலகவாழ்க்கை இரு வேறு நிலையிலிருப்பதைக் கவிஞர் எடுத்துக் காட்டுகிறார்.

*''மாடிவீட்டுச் சன்னல் கூட சட்டை போட்டிருக்கும்*
*சேரிக்குள்ளே சின்னப் பிள்ளை அம்மணமாயிருக்கும்''*

என்னும் திரைப்படப் பாடல் அடிகளை இவ்வகைக்கூக் கவிதையோடு ஒப்பிட்டு மகிழலாம்.

**திறனறி வினாக்கள்**

**குறுவினா**

1. குழந்தைகளின் சின்னஞ்சிறு குறும்புகள் பெற்றோருக்கு மகிழ்ச்சியூட்டுவதைக் கவிஞர் சீனு. தமிழ்மணி எவ்வாறு வெளிப்படுத்துகிறார்?

**பத்திவினா**

2. மிக எளிய காட்சியாலும் அரிய கருத்துகளை வெளிப்படுத்தும் திறனுடையவர் கவிஞர் சீனு தமிழ்மணி. எவ்வாறு?
3. ஐக்கூக் கவிதையின் சிறப்பினை எடுத்துக்காட்டுக.
4. ஐக்கூக் கவிதையின் இலக்கணம் யாது?
5. ஓர் ஐக்கூக் கவிதை எழுதுக.

## காலந்தொறும் கவிதைகள்

செய்யுள், கவிதை, பாடல் ஆகியன ஒரு பொருளில் பயன்படும் சொற்கள். தொன்மையும் மேன்மையும் பெற்ற தமிழில் சங்ககாலம் முதல் தற்காலம் வரைச் செய்யுள் இலக்கியங்கள் தோன்றி வருகின்றன. எனினும் கால ஓட்டத்தில் மொழியில் மாற்றம் ஏற்படுவது போல, செய்யுள் வடிவ வகையிலும் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டுள்ளன. சான்றாக,

நெற்பல பொலிக பொன் பெரிது சிறக்க
விளைக வயலே வருக இரவலர்
பால்பல ஊறுக பகடுபல சிறக்க
..... ..... .....
பசியில் லாகுக பிணிசேண் நீங்குக

இது போன்ற செய்யுட்கள் தமிழ் இலக்கியத்திற்கு இனிமையூட்டும் அகவற்பாக்கள், தொடர்ந்த நூற்றாண்டுகளில் கலிப்பா, வெண்பா, விருத்தம் முதலியன யாப்பமைதி கொண்டெழுந்த செய்யுள் வகைகள்.

கி.பி.20ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதி வரையில் யாப்பு வரையறைகளை மீறாத செய்யுள் இலக்கியங்களே முகிழ்த்தன. பிற்பகுதியில் எழுந்த எண்ண வீச்சுகள் யாப்பு விதிகளை மீறிய கவிஞர்களை உருவாக்கின. எனினும்

**கொடை வள்ளல்**

கட்டுப் பாட்டுக்குள்
வளரும்
தொட்டிச் செடிகள்
மகிழ்ச்சி யோடு
மலர்களைத் தருகிறது
மனித நேயத்தோடு

என விழுமப் பதிவுகளும் புதுக்கவிதைகளில் காணப்படுகின்றன.

**- அமுதா ராமலிங்கம்**

விலைபோகும் நிலா - கவிதைத் தொகுப்பு

# உ. உரைநடை

## 1. பரம்பரைக் குணம்

**- உ.வே.சா.**

மிதிலைப்பட்டி என்னும் ஊரை நான் எந்தக் காலத்தும் மறக்க முடியாது. மணிமேகலையின் முகவுரையில் பரிசோதனைக்கு இன்றியமையாததாக இருந்ததும் மற்றப் பிரதிகளிற் குறைந்தும் பிறழ்ந்தும் திரிந்தும் போனபாகங்களை எல்லாம் ஒழுங்குபடச் செய்ததும் கோப்புச் சிதைந்து அழகு கெட்டு மாசுபொதிந்து கிடந்த 'செந்தமிழ்ச் செல்வியின்[1] மணிமேகலையை அவர் அணிந்து கொள்ளும் வண்ணம் செப்பஞ்செய்து கொடுத்ததும் மிதிலைப்பட்டிப் பிரதியே' என்று எழுதியுள்ளேன். தமிழ்நாட்டில் எவ்வளவோ புண்ணிய ஸ்தலங்கள் இருக்கின்றன; சிவஸ்தலங்களும் விஷ்ணுஸ்தலங்களும் சுப்பிரமணிய ஸ்தலங்களும் பல உள்ளன. அவற்றைப் போல் தமிழ்த் தெய்வம்[2] கோயில் கொண்டுள்ள ஸ்தலங்களுள் ஒன்றாகவே மிதிலைப்பட்டியை நான் கருதியிருக்கிறேன். அது சிவகங்கை ஸமஸ்தானத்தைச் சார்ந்தது. புதுக்கோட்டையைச் சார்ந்த திருமெய்யம் என்னும் இடத்திலிருந்து சில மைல் தூரத்தில் உள்ளது. அங்கிருந்து நான் பெற்ற ஏட்டுச் சுவடிகள் சில. அவற்றை எனக்கு உதவியவர் அழகிய சிற்றம்பலக் கவிராயர்[3] என்னும் ஓர் அன்பர்.

அவருடைய பரம்பரையானது தமிழ் வித்துவான்களுடைய பரம்பரையாதலின், பல அரிய தமிழ்ச் சுவடிகள் பலநூற்றாண்டுகளாகச் சேகரித்து அவர் வீட்டிலே பாதுகாக்கப் பெற்றிருந்தன. அவருடைய முன்னோர்கள், பல ஸமஸ்தானங்களில் யானை, முதலிய பரிசுகளும் மானியங்களும் பெற்றவர்கள், அவர் வீட்டின் பக்கத்தில் பழைய காலத்தில் யானை கட்டிய கல்லையும் பழைய சிவிகையையும் பார்த்திருக்கிறேன். அங்கே கலைமகளும் திருமகளும் ஒருங்கே களிநடம் புரிந்தனர்.

அழகிய சிற்றம்பலக் கவிராயர் நல்ல செல்வர். அவரோடு நான் பழகிய காலத்தில் அவருடைய முன்னோர்களைப் பற்றிய பல வரலாறுகளை எனக்குச் சொல்லியிருக்கிறார்.தம்முடைய சொந்த அனுபவங்கள் பலவற்றையும் சொன்னதுண்டு. அவற்றுள் ஒன்று வருமாறு:

ஒருநாள் எங்கேயோ நெடுந்தூரமுள்ள ஓரூருக்கு ஒரு கலியாணத்திற்கு 'அவர் போயிருந்தார். மீண்டும் ஊருக்குத் திரும்ப எண்ணி ஒரு வண்டிக்காரனிடம் வண்டி பேசி அமர்த்திக் கொண்டார். இரவு முழுதும் பிரயாணம் செய்ய வேண்டியிருந்தது. வண்டிக்காரன் மூன்று ரூபாய் வாடகை கேட்டான்; அன்றியும், ''ஊருக்குப் போகையிற்[4] பொழுது விடிந்து விடுமாகையால், எனக்கு நாளைக் காலையில் சாப்பாடு போட்டு அனுப்ப வேண்டும்'' என்று தெரிவித்துக் கொண்டான். அவ்வாறே செய்விப்பதாக அவர் உடன்பட்டார்.

இராத்திரியில்[5] வண்டி புறப்பட்டது. கவிராயர் அதிற் படுத்துக் கொண்டார். நல்ல நிலா வெளிச்சம் இருந்தது. வண்டிக்காரன் ஆனந்தமாகத் தெம்மாங்கு[6] முதலியவற்றைப் பாடிக்கொண்டே வண்டியை ஓட்டினான். காளைகள் வேகமாகச் சென்றன. பாட்டுக்களைக் கவிராயர் கேட்டுப் பாராட்டிக் கொண்டே வந்தார். பின்பு வண்டிக்காரன் மெல்ல அவருடைய குடும்ப நிலையைப் பற்றி விசாரித்தான். அவர் தம்முடைய குடும்ப வரலாற்றைச் சொல்ல ஆரம்பித்தார்.

''நான் இருப்பது மிதிலைப்பட்டி தான். எங்கள் முன்னோர்களெல்லாம் பெரிய வித்துவான்கள். அவர்கள் எவ்வளவோ நூல்களைச் செய்திருக்கிறார்கள்; பல இடங்களில் பரிசுகள் பெற்றிருக்கிறார்கள். முதலில் அவர்கள் சேலத்தைச் சார்ந்த ஓரூரில் இருந்தனர். அக்காலத்தில் தாரமங்கலம்[7] கோயில் திருப்பணிகள் செய்த கட்டியப்ப முதலியார் என்பவரால் ஆதரிக்கப் பெற்று வந்தனர். அவர்களில் ஒருவராகிய அழகிய சிற்றம்பலக் கவிராயருக்கு[8] இந்த மிதிலைப்பட்டி என்னும் கிராமமானது அக்காலத்தில் இந்தப் பக்கத்தில் ஜமீன்தாராக[9] இருந்த வெங்களப்ப நாயக்கரென்பவராற் கொடுக்கப்பட்டது. அது சம்பந்தமான சாஸனம் எங்கள் வீட்டில் இருக்கிறது. இராமநாதபுரம் சேதுபதிகளிடமிருந்து பல வகையான பரிசுகளை எங்கள் முன்னோர்கள் பெற்றிருக்கிறார்கள். மருங்காபுரி ஜமீன்தாரிடமிருந்தும் பலவற்றை அடைந்திருக்கிறார்கள். சிவகங்கையிலிருந்தும்[10] அப்படியே கௌரவம் பெற்றிருக்கிறார்கள். அந்தக் காலத்தில் தமிழருமை அறிந்த அரசர்களும் ஜமீன்தார்களும் இருந்தார்கள். அவர்கள் வித்துவான்களை ஆதரித்தார்கள். அதனால் வித்துவான்களும் பிரபுக்களைப் போலவே கவலையில்லாமல் வாழ்ந்து வாந்தார்கள். எங்களுக்கு இப்பொழுது ஜீவனாதாரமாக இருப்பதும் எங்கள் குடும்பத்தில் லக்ஷ்மிகடாக்ஷம் குறையாமல் இருக்கும்படி செய்வதும் அந்த வெங்களப்ப நாயக்கர் கொடுத்த கிராமமே. அவருடைய அன்னத்தைத் தான் இப்பொழுது நாங்கள் சாப்பிட்டு வருகிறோம். என்ன, கேட்கிறாயா?''

''ஆமாம், சொல்லுங்கள்'' என்றான் அவன்.

''வெங்களப்ப நாயக்கர் செய்த பல தர்மங்களும் அவருடைய புகழும் இன்றும் நிலைத்திருக்கின்றன. அவரால் ஆதரிக்கப் பெற்ற பரம்பரையினராகிய

நாங்களும் பிறரும் நல்ல நிலையில் இருக்கிறோம். அவருடைய பரம்பரையோ இருந்த இடம் தெரியாமற் போய்விட்டது. எங்கள் முன்னோர்களைப் போன்ற எவ்வளவோ பேர்களுக்கு அவர் அளவற்ற செல்வத்தைக் கொடுத்திருக்கிறார். அவர் பரம்பரையினர் கொடுத்துக் கொடுத்துப் புகழைச் சம்பாதித்தனர். ஆனாலும் பிற்காலத்தில் அக்குடும்பத்திற் பல பிரிவுகள் உண்டாயின; செல்வமும் குறைந்து விட்டது. வெங்களப்ப நாயக்கருடைய பரம்பரையினர் யாரேனும் இப்போது எங்கேயாவது இருக்கிறார்களோ இல்லையோ தெரியவில்லை. அவர்களுடைய நிலை எப்படி இருக்கின்றதோ! காலச் சக்கரமானது இப்படி மாறிக்கொண்டே வருகிறது'' என்று சொல்லிக் கொண்டே வந்த அவர் அயர்ச்சி மிகுதியால் தூங்கிவிட்டார்.

விடியற்காலையில் வண்டி மிதிலைப்பட்டி வந்து சேர்ந்தது. வீட்டை அடைந்த கவிராயர் காலைக் கடன்களை முடித்துக் கொண்டார். தம்முடைய வேலைக்காரனை அழைத்து வண்டிக்காரனுக்குப் பழையது[11] போடும்படி சொன்னார். அப்பொழுது வண்டிக்காரன், ''எனக்குச் சாப்பாடு வேண்டாம். நான் போய் வருகிறேன். உத்தரவு கொடுங்கள்'' என்று சொன்னான். அவர், ''நீ ஊர் போய்ச் சேர்வதற்கு அதிக நாழிகை யாகுமே. சாப்பிட்டு விட்டுப் போ'' என்று வற்புறுத்தினார்.

**வண்டிக்காரன் :** ''இல்லை; இப்பொழுது எனக்குப் பசி இல்லை. போகும் வழியில் தெரிந்தவர்கள் வீட்டில் சாப்பிடுவேன்''

**கவிராயர் :** ''சரி; இதோ வாடகை ரூபாயை வாங்கிக் கொண்டு போ'' என்று சொல்லி ரூபாயைக் கொடுக்க ஆரம்பித்தார்.

''ரூபாய் தங்களிடமே இருக்கட்டும். நான் போய் வருகிறேன்'' என்று பணிவோடு அவன் சொன்னான்.

கவிராயர் திகைத்து விட்டார்; அவன் அதிக வாடகை விரும்பக்கூடுமோ வென்று எண்ணினார்.

''நான் பேசினது மூன்று ரூபாய் தானே?'' என்று அவர் கேட்டார்.

''இது கிடக்கட்டும் ஐயா! நான் போய் வருகிறேன். தாங்கள் வேறு ஒன்றும் நினைத்துக் கொள்ளக் கூடாது'' என்று கம்பீரமாக வண்டிக்காரன் சொன்னான்.

''ஏனப்பா? இவ்வாறு சொல்லுவதற்குக் காரணம் ஒன்றும் விளங்கவில்லையே!'' என்று இரக்கத்தோடு அவர் கேட்டார்.

''ஐயா! நேற்று இராத்திரி தங்கள் முன்னோர்கள் கதையைச் சொல்லி வந்தீர்களே! அவர்களை ஆதரித்த வெங்களப்ப நாயக்கர் பரம்பரையிற் பிறந்தவன்

அடியேன். ஏதோ தலைவிதி இப்படி என்னை வண்டியோட்டச் செய்தது. 'என்ன செய்தாலும் கொடுத்ததை மட்டும் வாங்கக் கூடாது' என்று பெரியவர்கள் சொல்வார்கள். எங்கள் முன்னோர்களால் கொடுக்கப்பட்டனவற்றில் ஒரு துரும்பையாவது உங்களிடமிருந்து வாங்கிக் கொள்ள என் மனம் சிறிதும் துணியவில்லை. மன்னிக்கவேண்டும். இவ்வளவாவது தங்களுக்கு நான் உபயோகப்படும் படி கடவுள் கூட்டிவைத்தது என் பாக்கியந்தான்'' என்று சொல்லிவிட்டுக் கவிராயர் மேலே பேசத் தொடங்குவதற்குள் வண்டியை அவன் ஓட்டிக் கொண்டே போய்விட்டான்.

கவிராயருடைய மனம் அவனுடைய கம்பீரத்தையும் வெங்களப்ப நாயக்கர் பரம்பரையின் பெருமையையும் அவனுடைய நிலையையும் நினைத்து இரங்கியது. அவர் கண்களில் நீர் ததும்பியது.

இந்த வரலாற்றைப் பிற்காலத்தில் எனக்குக் கூறும் பொழுது கூட இந்தக் கடைசிச் சந்தர்ப்பத்தைச் சொல்லுகையில் அவர் கண்களில் நீர்த்துளிகள் புறப்பட்டன; நாத் தழுதழுத்தது.

உயர்ந்த பரம்பரையில் பிறந்தவர்களுடைய கம்பீரமும் உதாரகுணமும் எக்காலத்தும் அழியாதவை. ''கெட்டாலும் மேன்மக்கள் மேன்மக்களே''[12] என்ற அருமையான வாக்கியத்திற்கு இந்த வரலாற்றை விட வேறு சிறந்த உதாரணம் கிடைக்குமோ?

~

**குறிப்பு விளக்கம்**

1. செந்தமிழ்ச் செல்வி : தமிழ்மொழியை, செந்தமிழ்ச் செல்வி என உ.வே.சா. குறிப்பிடுகிறார். தமிழைச் செந்தமிழ் எனக் கூறுதல் மரபு. இது சொல்லாகு பெயர்.

2. தமிழ்த் தெய்வம் - தமிழ்மொழி தெய்வமாக உருவகிக்கப்படுகிறது.

3. சிற்றம்பலக்கவிராயர் - உ.வே.சா. காலத்தில் வாழ்ந்த தமிழ்ப் புலவர் இவர் தூது இலக்கியம் படைப்பதில் வல்லவர். சிற்றம்பல சம்பந்தர் கிளிவிடுதூது, சட்டநாதன் கழுதை விடுதூது, சட்டநாதன் குக்கல் (நாய்) விடுதூது ஆகிய வசைத் தூதுகள் படைத்துள்ளார். இவர் பெயரில் இவருடைய முன்னோர் ஒருவரும் இருந்ததாக இப்பாடத் தகவலிலிருந்து அறிய முடிகிறது. மூவரையன் விறலிவிடு தூது அவரால் படைக்கப்பட்டதாகும்.

4. போகையில் - 'போகும் போது' என்பதன் பேச்சு வழக்கு, எழுத்துவழக்காகவும் கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

5. இராத்திரி - 'இரவு' என்பதன் பேச்சு வழக்கு எழுத்து வழக்காகவும் கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

6. தெம்மாங்கு - தென்னக நாட்டுப்புறத்தில் பாடப்படும் ஒரு வகை இசைப்பாட்டு.

7. தாரமங்கலம் சேலம் அண்மையிலுள்ள ஊர். அவ்வூர்க் கோயிலில் சிற்ப நுணுக்கங்கள் கொண்ட சிலைகள் உள்ளன. 'கற்சங்கிலி', 'சிங்க வாயிக்குள் உருளும் பந்து' முதலியன அவற்றுள் குறிப்பிடத்தக்கன.

8. இங்குக் குறிக்கப்பெறும் அழகிய சிற்றம்பலக் கவிராயர், வண்டிக்காரனிடம் தம் குடும்பக் கதையைக் கூறிக் கொண்டு வரும் சிற்றம்பலக் கவிராயர் அல்லர். இவருடைய முன்னோர்களுள் ஒருவர் அவர். தாத்தாவின் பெயரைப் பெயரனுக்கு இடுதல் தமிழக மரபு.

9. ஜமீன்தார் - பிரிட்டன் ஆட்சிக் காலத்திலும் அதற்கு முன் நிலவிய முகலாய மன்னர்கள் ஆட்சிக் காலத்திலும் சில பகுதிகள் அரசின் நேரடி ஆட்சிக்கு உட்படாதிருந்தது. அப்பகுதிகளில் வரி பெறும் உரிமையினை மன்னரிடமிருந்து சிலர் பெற்றிருந்தனர். அவர்கள் ஜமீன்தார்கள் எனப்பட்டனர். ஜமீன்தார்கள் குடிமக்களிடம் வரி திரட்டி மொத்தமாக அரசுக்குக் கொடுப்பர். இவர்களைப் பழங்காலக் குறுநில மன்னர்களோடு ஒப்பிடலாம். பெரிய ஜமீன்தார்களுக்கும் அரசர்களுக்கும் இந்திய அரசு, ஆண்டுதோறும் ஓய்வு ஊதியமாக ஒரு தொகையினை வழங்கி வந்தது. அதனை 'மானியம்' என்பர். அரசு மானியம் வழங்கலும் 1972-ஆம் ஆண்டு அன்னை இந்திரா, தலைமை அமைச்சர் பொறுப்பேற்றிருந்த போது நீக்கப்பட்டது.

10. சிவகங்கை : இச்சொல் இங்குச் சிவகங்கையென்னும் ஊரைக் குறிக்காமல் சிவகங்கை ஜமீனைக் குறிக்கிறது.

11. பழையது - இரவில் வடித்த அரிசிச் சோறு, காலைப் பயன்பாட்டிற்காக அதில் நீரூற்றி வைப்பர். அதுவே பழைய சோறு எனப்படும். பழையது எனச் சுருக்கமாகக் குறிக்கப்படுகிறது.

*12. அட்டாலும் பால்சுவையின் குன்றாது அளவளவாய்*
*நட்டாலும் நண்பல்லர் நண்பல்லர்*
*கெட்டாலும் மேன்மக்கள் மேன்மக்களே சங்கு*
*சுட்டாலும் வெண்மை தரும்.*

என்பது மூதுரையிலுள்ள சவலை வெண்பா (சவலை - குறைபாடுடையது, இரண்டாம் அடியில் மூன்று சீர்களே உள்ளன)

தமிழில் கலந்துள்ள பிறமொழிச் சொற்களுள் மிகுதியானவை வடமொழியிலிருந்து புகுத்தப்பட்டவை. வடமொழிச் சொற்களைப் பாதிக்குப் பாதியாகக் கலந்து எழுதப்பட்ட மணிப் பிரவாள நடை செல்வாக்குப் பெற்ற காலமும் இருந்தது.

மறைமலையடிகள், தேவநேயப்பாவாணர் முதலியோர் பிறமொழிக் கலப்பினை எதிர்த்தனர். தூய தமிழ்ச் சொல் ஆட்சிக்கு ஊக்கம் தந்தனர். செம்மொழியாம் தமிழின் பெருமையினை நிலைநாட்டப் பிறமொழிக் கலப்பினைத் தவிர்த்து எழுதினர்; எழுதச் செய்தனர். அக்காலத் தமிழில் பிறமொழிச் சொற்கள் வெகுவாகக் காணப்படும். இந்நிலை இப்போது மிகுதியும் மாறியுள்ளது.

20ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் எழுதப்பட்டது. இவ்வுரைநடை (பரம்பரைக் குணம்) யில் மிகுதியான பிறமொழிச் சொற்களைக் காணலாம். அவை அனைத்தும் இங்குப் பட்டியலிட்டுத் தரப்பட்டு அவற்றிற்கு இணையான தூய தமிழ்ச் சொற்களும் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. பிறமொழிச் சொற்களைத் தவிர்த்து, தூய தமிழ்ச் சொற்களைப் பயன்படுத்தும் பழக்கத்தை மேற்கொள்க.

| | | | | | |
|---|---|---|---|---|---|
| அன்னம் | - | சோறு | தூரம் | - | தொலைவு |
| அனுபவம் | - | பாடு, பட்டறிவு | பரம்பரை | - | மரபு |
| ஆதாரம் | - | அடிப்படை, துணை | பாக்கியம் | - | பேறு |
| ஆரம்பி | - | தொடங்கு | பிரபு | - | செல்வர் |
| ஆனந்தம் | - | மகிழ்ச்சி | பிரதி | - | படி |
| உத்தரவு | - | ஆணை | பிரயாணம் | - | பயணம் |
| உதாரணம் | - | எடுத்துக்காட்டு சான்று | புண்ணியம் | - | நற்பயன் |
| | | | மானியம் | - | உதவித்தொகை |
| உதார (குணம்) | - | உதவி மனப்பான்மை | வாடகை | - | குடிக் கூலி |
| | | | விசாரி | - | உசாவு |
| உபயோகம் | - | பயன் | வித்துவான் | - | புலவர் |
| கம்பீரம் | - | பெருமிதம் | வேகம் | - | விரைவு |
| கடாக்ஷம் | - | கடைக்கண் பார்வை, அருட்பார்வை | ஸ்தலம் | - | இடம் |
| | | | ஸமஸ்தானம் | - | ஆட்சிப் பகுதி |
| கலியாணம் | - | திருமணம் | ஜீவனம் | - | வாழ்க்கை |
| கிராமம் | - | சிற்றூர் | | | |
| கௌரவம் | - | மதிப்பு | | | |
| சக்கரம் | - | வட்டை | | | |
| சந்தர்ப்பம் | - | வாய்ப்பு | | | |
| சம்பந்தம் | - | தொடர்பு | | | |
| சாஸனம் | - | ஆவணம் | | | |

ஜ, ஸ, ஷ, ஹ, க்ஷ ஆகியன வடமொழி ஒலிகளை ஒலிக்கத் தமிழ் அறிஞர்களால் வடிவமைக்கப்பட்ட கிரந்த எழுத்துகளாகும்.

**மொழிநடை**

1. செந்தமிழ்ச் செல்வியின் மணிமேகலையை அவர் அணிந்து கொள்ளும் வண்ணம் செப்பம் செய்து கொடுத்தது மிதிலைப்பட்டி பிரதியே - இவ்வாக்கியத்திலுள்ள 'செந்தமிழ்ச் செல்வி', 'மணிமேகலை' ஆகியனவற்றை நோக்குக. தமிழ்மொழி, செந்தமிழ்ச் செல்வி என உருவகமாகக் கூறப்பட்டுள்ளது.

'மணிமேகலையை அவர் அணிந்து கொள்ளும் வண்ணம்' இங்கு 'மணிமேகலை' என்பது மணிமேகலை எனும் பெயர் கொண்ட இலக்கியத்தைக் குறிக்கிறது.

அணிந்து கொள்ளும் வண்ணம் - இதிலுள்ள 'அணிந்து கொள்' என்பது இதிலுள்ள அணிகின்ற செயலைக் குறிப்பதன்று. தமிழ்மொழிக்கு மணிமேகலைக் காப்பியம் கிடைத்துள்ளமை இங்குக் கூறப்படுகிறது. இதுவும் உருவக நிலை.

2. இந்நெடியவாக்கியத்திலுள்ள 'அவர் அணிந்து கொள்ளும் வண்ணம்' என்பதை 'அவர் அணிந்து கொள்ளுமாறு' எனவும் எழுதலாம். 'வண்ணம்' எனும் பிறமொழிச் சொல்லாட்சியை தவிர்க்க 'ஆறு' என்னும் தூய தமிழ்ச் சொல்லைப் பயன்படுத்தலாம்.

3. அங்கே கலைமகளும் திருமகளும் ஒருங்கே களிநடம் புரிந்தனர் - இவ்வாக்கியத்திலுள்ள சொல்லாட்சிகளை நோக்குக. கலைமகள் - கல்விக்குரிய இறைவி திருமகள் செல்வத்திற்கு உரிய இறைவி. ''கலைமகள்'' என்பது கல்வியையும், 'திருமகள்' என்பது செல்வத்தையும் குறித்தன. எனவே இவை ஆகுபெயர்கள். 'களிநடம் புரிந்தனர்' எனும் தொடர் கல்வி, செல்வ மிகுதியைத் தெரிவிக்கும் குறியீட்டுச் சொல்லாட்சியாகும். இதனை வினை உருவகம் எனவும் கூறலாம்.

'நடம்' என்னும் சொல்லின் பொருள் கூற்று. களிநடம் - மகிழ்ச்சியான கூத்து. ஆனால் கலைமகளும் திருமகளும் கூத்தாடினர் எனச் சொல்லுவது இகழ்ச்சிக் குறிப்புக் கூற்றாக அமையும். களிநடம் சிறப்புக் குறிப்பினைக் கொண்டுள்ளது. ஒரே பொருளுடைய சொற்களாயினும் மொழியாட்சியில் வேறுபட்ட பொருளுணர்த்துவதை அறிக. ஒருங்கே களிநடம் புரிந்தனர் - இத்தொடரிலும் நயமிக்க மொழியாட்சியை நோக்கலாம். கலைமகள் - கல்வி; திருமகள் - செல்வம்; கல்வியும் செல்வமும் ஒரே இடத்தில் இருக்காதெனக் கருதுதல் மரபு. இங்கே கல்வியும் செல்வமும் இணைத்துள்ளமை பெருமைக்குரியதாகும். எனவே தான் ''களி நடம்'' என்னும் தொடரினைக் கட்டுரையாசிரியர் எடுத்தாண்டுள்ளார்.

4. தம்முடைய வேலைக்காரனை அழைத்து வண்டிக்காரனுக்குப் பழையது போடும்படி சொன்னார் - இவ்வாக்கியத்திலுள்ள 'பழையது' ஆகுபெயராகும்.

5. ஒரு, ஓர் -

ஒரு நாள் எங்கேயோ நெடுந்தூரமுள்ள ஓரூருக்கு

ஒரு கல்யாணத்திற்கு அவர் போயிருந்தார்.

ஒரு, ஓர் ஆகிய இருசொற்களில் ஒரு இரண்டு இடங்களிலும் ஓர் ஓரிடத்திலும் (ஓர் + ஊர் = ஓரூர்) பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளதை நோக்குக. ஒரு, ஓர் ஆகிய இரண்டும் ஒரே பொருளைத் தருவனவாகும். ஒன்று என்னும் எண்ணுப்பெயர் ஒரு பெயருக்கு முன்னால் அடையாக வரும் போது ஒரு, ஓர் என்று மாறிய வடிவம் பெறுகிறது. உயிர்மெய் எழுத்தைத் தொடக்கமாகக் கொண்ட சொல்லுக்கு முன்னர் 'ஒரு'எனவும் உயிர் எழுத்தைத் தொடக்கமாகக் கொண்ட சொல்லுக்கு முன் 'ஓர்' எனவும் வரும்.

(எ-டு) ஒரு நாடு, ஓர் அரசு

ஒரு பெண் ஓர் ஆண்

இத்தகைய சொல்லாட்சிக்குத் தனிவிதி எதுவும் இலக்கண நூல்களில் இல்லை. எனினும் எண்ணுப் பெயர் புணர்ச்சி விதிகளைக் கூறும் தொல்காப்பியர்,

முதலீர் எண்ணின் முன் உயிர் வருகாலைத்
தவலெண மொழிப உகரக் கிளவி
முதனிலை நீடல் ஆவயின் ஆன (தொல். எழுத்து 455).

எனக் கூறியுள்ளார்.

**பணிவுடைய சொல்லாட்சி**

''ரூபாய் தங்களிடமே இருக்கட்டும். நான் போய் வருகிறேன்'' என்று பணிவோடு அவன் (வண்டிக்காரன்) சொன்னான்- வண்டிக்காரன் கூறிய மொழியிலுள்ள, 'தங்களிடமே இருக்கட்டும்' என்பதிலுள்ள சொற்களை நோக்குக. தம்மிலும் பெரியோர் தம்மிடம் ஏதேனும் தரும் போது அதை மறுக்கும் சூழலில், 'வேண்டாம்', 'தேவையில்லை' முதலிய சொற்களைப் பயன்படுத்துதல் சிறந்த பண்பாடாகாது. 'பரவாயில்லை', 'இருக்கட்டும்' எனப் பணிவோடு பேசுவதே மரபு என்பதை அறிக.

6. அப்பொழுது வண்டிக்காரன் ''எனக்குச் சாப்பாடு வேண்டாம் நான் போய் வருகிறேன். உத்தரவு கொடுங்கள்'' என்று சொன்னான் - இங்குக் குறிக்கப் பெறும் வேலைக்காரனின் பேச்சில், பண்பாட்டுத் தன்மையினைக் காணலாம்.

வண்டிக்காரன் ஓரிடத்தை விட்டுப் போகவிருக்கிறான். ஆனால் 'போய் வருகிறேன்' என்று சொல்லுகிறான். ஒருவர் ஓரிடத்தை விட்டுச் செல்லும் போது,

போகிறேன் என்று சொல்வதைக் கேடுசூழ் (அமங்கலம்) சொல்லாகக் கருதல் மரபு. 'வருகிறேன்' என்றோ 'போய் வருகிறேன்' என்றோ தான் சொல்லுதல் வேண்டும். 'உத்தரவு' என்பது ஆணை என்னும் பொருளுடைய சொல். வண்டிக்காரன் வேண்டுவது ஆணையன்று, இசைவினைத் தான் வேண்டுகிறான். தன்னிலும் உயர்ந்தவர்களாகக் கருதப்படுவோரிடம், அவருடைய மேன்மை வெளிப்படுமாறு சொல்லாட்சியைப் பயன்படுத்துதல் மரபாகும்.

இவ்வாறே, ''நேற்று இராத்திரி தங்கள் முன்னோர்கள் கதையைச் சொல்லி வந்தீர்களே!'' எனும் வாக்கியத்திலும் கேட்பவரின் உயர்வு வெளிப்படுவதாக அமையும் சொல் 'தங்கள்' என்பதாகும்.

**திறனறி வினாக்கள்**

I. **பலவுள் தெரிவு**

1. ***கீழுள்ளனவற்றுள் எது தூய தமிழ்ச் சொல்லாட்சியைக் கொண்டுள்ளது.***
   - அ. மிதிலைப்பட்டி என்னும் ஊரை நான் எந்தக் காலத்தும் மறக்க முடியாது.
   - ஆ. அவருடைய பரம்பரையானது தமிழ்வித்து - வான்களுடைய பரம்பரை
   - இ. தமிழ்ச் சுவடிகள் பல நூற்றாண்டுகளாகச் சேகரித்து அவர் வீட்டிலே பாதுகாக்கப் பெற்றிருந்தன.
   - ஈ. ஒரு நாள் எங்கேயோ நெடுந்தூரமுள்ள ஓரூருக்கு ஒரு கலியாணத்திற்குப் போயிருந்தார்.
2. ***தவறான சொல்லாட்சி பெற்றுள்ள வாக்கியம் எது?***
   - அ. மிதிலைப்பட்டி என்னும் ஒரு ஊர் சேலம் மாவட்டத்தில் உள்ளது.
   - ஆ. அழகிய சிற்றம்பலக் கவிராயர் என்னும் ஓர் அன்பர் எனக்கு உதவினார்.
   - இ. அங்கே கலைமகளும் திருமகளும் ஒருங்கே களிநடம் புரிந்தனர்.
   - ஈ. பல அரிய தமிழ்ச் சுவடிகள் பல நூற்றாண்டுகளாகச் சேகரித்து அவர் வீட்டிலே பாதுகாக்கப் பெற்றிருந்தன.
3. ***அழகிய சிற்றம்பலக் கவிராயர் நல்ல செல்வர். அவர் குடும்பத்தில் கலைமகளும் திருமகளும் ஒருங்கே களிநடம் புரிந்தனர் - இப்பகுதியில் அமைந்துள்ள சிறப்புக் குறிப்பு கொண்டுள்ள தொடர் எது?***
   - அ. அழகிய சிற்றம்பலக் கவிராயர்
   - ஆ. நல்ல செல்வர்
   - இ. கலைமகளும் திருமகளும்
   - ஈ. ஒருங்கே களிநடம்

4. ***அழகிய சிற்றம்பலக் கவிராயரின் கூற்றாக டாக்டர் உ.வே.சா. 'இராமநாத ..... கௌரவம் பெற்றிருக்கிறார்கள்' எனக் கூறியுள்ளார். இப்பகுதியில் உள்ள ஆகுபெயர் யாது?***

அ. சேதுபதி ஆ. ஜமீன்தார்

இ. சிவகங்கை ஈ. பலவற்றை

5. ***டாக்டர் உ.வே.சா. குறிப்பிடும் அழகிய சிற்றம்பலக் காவிராயரின் மரபினர் எந்த மாவட்டத்தினர்.***

அ. இராமநாதபுரம் ஆ. சிவகங்கை

இ. சேலம் ஈ. புதுக்கோட்டை

6. ***கீழுள்ள இரு வாக்கியங்கள் பற்றித் தரப்பட்டுள்ள முடிவுகளில் எது சரியானது?***

வாக்கியம்1: சிற்றம்பலக் கவிராயரின் முன்னோர்கள் சிவகங்கை-யிலிருந்தும் கௌரவம் பெற்றிருக்கிறார்கள்.

வாக்கியம் 2 : காலச்சக்கரமானது இப்படி மாறிக் கொண்டே வருகிறது.

**முடிவுகள்**

அ. இரண்டு வாக்கியங்களிலும் உருவகங்கள் உள்ளன.

ஆ. இரண்டு வாக்கியங்களிலும் ஆகுபெயர்கள் உள்ளன.

இ. முதல் வாக்கியத்தில் ஆகுபெயரும் இரண்டாவது வாக்கியத்தில் உருவகமும் உள்ளன.

ஈ. முதல் வாக்கியத்தில் உருவகமும் இரண்டாவது வாக்கியத்தில் ஆகுபெயரும் உள்ளன.

7. ***கீழுள்ள நான்கனுள் எதில் பண்பாட்டு மரபினை வெளிப்படுத்தும் சொல்லாட்சி காணப்படுகிறது?***

அ. கவிராயர் ஆ. ரூபாய் இ. தாங்கள் ஈ. நான்

8. ***ஐயா! நேற்று இராத்திரி தங்கள் முன்னோர்கள் கதையைச் சொல்லி வந்தீர்களே! - இதில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ள பேச்சு வழக்குச் சொல் எது?***

அ. ஐயா! ஆ. நேற்று இ. இராத்திரி ஈ. சொல்லிவந்தீர்களே

9. ***'பரம்பரைக் குணம்' எனும் கட்டுரையில் உ.வே.சா. குறிப்பிடும் வண்டிக்காரனின் பணிவும், உயர்ந்த பண்பாட்டு மரபும் அவன் கூறியதான கீழுள்ள எம்மொழியால் வெளிப்படுகிறது?***

அ. இல்லை இப்பொழுது எனக்குப் பசி இல்லை

ஆ. ரூபாய் தங்களிடமே இருக்கட்டும் 'நான் போய் வருகிறேன்'

இ. தாங்கள் வேறு ஒன்றும் நினைத்துக் கொள்ளக் கூடாது

ஈ. போகும் வழியில் தெரிந்தவர்கள் வீட்டில் சாப்பிடுவேன்

*10. 'பரம்பரைக் குணம்' எனும் கட்டுரையில் டாக்டர் உ.வே.சா. 'கெட்டாலும் மேன்மக்கள் மேன்மக்களே' எனும் மேற்கோள் எடுத்தாண்டுள்ளார். இது யாருடைய முன்னோரைக் குறித்து நிற்கிறது.*

அ. சிற்றம்பலக் கவிராயர்

ஆ. கட்டியப்ப முதலியார்

இ. வெங்களப்ப நாயக்கர்

ஈ. இராமநாதபுரம் சேதுபதி

**குறுவிடை வினாக்கள்**

11. மிதிலைப்பட்டியின் பெருமையாக டாக்டர் உ.வே.சா. கூறுவது யாது?

12. 'அங்கே கலைமகளும் திருமகளும் ஒருங்கே களிநடம் புரிந்தனர்' இவ்வாக்கியத்திலுள்ள மொழிநடைச் சிறப்பு யாது?

13. அழகிய சிற்றம்பலக் கவிராயர் படைத்த நூல்கள் யாவை?

14. அன்னம், ஆனந்தம், உத்தரவு, உதாரணம் ஆகிய சொற்களுக்குத் தூய தமிழ்ச் சொற்கள் தருக.

15. அழகிய சிற்றம்பலக் கவிராயர் மரபில் பிறந்தவர் படைத்த இலக்கியம் எது?

**சிறுவிடை வினாக்கள்**

16. 'செந்தமிழ்ச் செல்வியின்' மணிமேகலையை அவர் அணிந்து கொள்ளும் வண்ணம் செப்பம் செய்து கொடுத்தது மிதிலைப்பட்டிப் பிரதியே' என உ.வே.சா கூறுவதிலுள்ள மொழிநடைச் சிறப்பினை வெளிப்படுத்துக.

17. பரம்பரைக் குணம் எனும் கட்டுரையில் குறிப்பிடப் பெறும் வண்டிக்காரன், 'ரூபாய் தங்களிடமே இருக்கட்டும் நான் போய் வருகிறேன்' எனச் சிற்றம்பலக் கவிராயரிடம் கூறினான். அவன் கூற்றிலுள்ள பண்பாட்டு மரபினை வெளிப்படுத்துக.

**கட்டுரைவிடை வினாக்கள்**

19. 20-ஆம் நூற்றாண்டில் தொடக்க கால உரைநடையில் பிறமொழிச் சொற்கள் மலிந்திருந்தமையினை, டாக்டர் உ.வே.சா.வின் கட்டுரை கொண்டு வெளிப்படுத்துக.

20. 'கெட்டாலும் மேன்மக்கள் மேன்மக்களே' - மூதுரையின் இம்மொழிக் கருத்தை விளக்க டாக்டர் உ.வே.சா. கூறும் நிகழ்ச்சியினை எடுத்துரைக்கவும்.

# 2. ஈழம் வழங்கும் தமிழ்

– சாலை, சாலினி இளந்திரையன்

ஈழநாட்டின்[1] பேச்சுத்தமிழில் பல சிறப்பு இயல்புகள் உண்டு. தமிழகத்தில் நெல்லைத் தமிழ், தஞ்சைத் தமிழ், சென்னைத் தமிழ் என்ற வேறுபாடுகள் இருப்பது போலவே, ஈழத்தில் யாழ்ப்பாணம், மட்டக்கிளப்பு, மலைநாடு ஆகிய பகுதிகளுக்குத் தனித்தனி இடமொழிகள்[2] (Dialects) உண்டு. நாம் அந்த வேறுபாடுகளில் புகாமல், பொதுவாக ஈழ(த்துப் பேச்சு)த் தமிழில் உள்ள சிறப்பு இயல்புகளை மட்டும் சில சொற்களைக்கொண்டு காண்போம்.

### ஒலிப்புமுறை

ஈழத் தமிழரின் பேச்சுமுறையில் சிறிது மலையாள ஒலிப்புமுறை கலந்திருக்கிறது. ஆகையால் தென்நெல்லை, கன்னியாகுமரி மாவட்டங்களில் வாழும் தமிழர்களைப் போலவே ஈழத் தமிழர்கள் பல சொற்களை ஒலிக்கிறார்கள். மழை, ''மளை''யாகவும், பழம், ''பள''மாகவும், ஜனங்கள், ''சனங்க''ளாகவுமே தென் நெல்லைத் தமிழர் வாயில் தவழ்வதைப் பார்க்கலாம். ஈழத்தின் நிலையும் இதுவே. தமிழகத்துக் காப்பி (Coffee) ஈழத்தில் ''கோப்பி''யாகிறது. இங்கே ''ஆமாம்'' என்போம். அங்கே ''ஓமோம்'' என்பார்கள். டாக்டர் ''டொக்ரர்'' ஆகிறார். ''ஆர்டர்'' ''ஓடர்'' ஆகிறது. இவ்வாறே பல ஆங்கில, தமிழ்ச் சொற்களில் நமது ஆகாரம் அவர்களுக்கு ஓகாரமாகிறது.

பொதுவாக, (மாலா, சீதா என்பன போன்ற) ஆகார ஈற்று வடமொழிச் சொற்களை, ஐகார ஈற்றுச் சொல்லாக்கி (மாலை, சீதை என்று) வழங்குவது தமிழ் மரபு. ஈழத்தார், அத்துடன், அண்ணாவை அண்ணையாக்கியும் ''பேனா'' (Pen)வைப் பேனை ஆக்கியும் வழங்குகின்றார்கள். ''அம்மா''வை அம்மை என்றே சொல்லும் வழக்கம் தமிழகத்தில் சிலவிடங்களில் இன்றும் இருக்கிறது.

### கீதம் படித்தல்

படித்தல், பாடுதல் என்னும் சொற்களுக்குப் பொருள் வேறுபாடு உண்டு. பாடம் படிக்க வேண்டும்; பாட்டுப் பாடவேண்டும். தென்தமிழகத்தில் பாட்டையும் படிக்கவே செய்வார்கள். ''நல்லாப் பாட்டுப் படிக்கிறாள்'' என்றே சொல்லுவார்கள். இந்தச் சொல்வழக்கு பாரதியார் பாட்டிலேகூட ஒட்டிக்கொண்டது. ''தீராத விளையாட்டுப்பிள்ளை'' என்று தொடங்கும் பாட்டில் 'அமுது, பொங்கித் ததும்பும்

நற்கீதம் படிப்பான்' என்றே பாடுகிறார்[3] பாரதியார். ஈழமும் பாட்டைப் பாடுவதில்லை[4] படிக்கிறது.

**மரியாதை**

தமிழகத்தில் சில இடங்களில் அம்மா, அக்கா, அண்ணன் முதலியவர்களை மரியாதையாக ''அவர்கள்'' என்று குறிப்பார்கள். வேறு சிறு இடங்களில் தந்தை, மாமா முதலியவர்களைக் கூட ''நீ'' என்று ஒருமையில் (ஏகவசனத்தில்) குறிக்கும் வழக்கம் உள்ளது. ஈழத் தமிழர்கள் தங்கள் குழந்தைகளிடம் கூட ''மரியாதையாக'', 'வாருங்கள், சொல்லுங்கள்' என்று பேசுகிறார்கள். இந்த வழக்கம் எப்படி ஏற்பட்டது என்று தெரியவில்லை.

ஆனால் இதுபற்றிச் சிலர் சுவையான விளக்கம் கொடுக்கின்றார்கள். ''குழந்தை நம்மிடமிருந்தே பேச்சுப் பழகுகிறது நாம், ''வா'' என்றால் அதுவும் நம்மை ''வா'' என்றே அழைக்கிறது. நம்மை மட்டுமல்ல, நம் வீட்டுக்கு வரும் மற்றவர்களையும் குழந்தை ஒருமையிலேயே அழைக்கத் தொடங்கிவிடுகிறது. இந்தத் தொட்டில் பழக்கம் சில குழந்தைகளிடம் பெரிய வயதுவரை நீடிப்பதை (தமிழகத்தில்)ப் பார்க்கிறோம். குழந்தைகளிடம் மரியாதைச் சொல்லால் நாம் பேசத் தொடங்கிவிட்டால் அதுவும் அப்படியே பேசக் கற்றுக் கொள்கிறது. இதற்காகாகத் தான் ஈழத்தார் இப்படிப் பேசுகிறார்கள்''. இந்த விளக்கம் நன்றாகவே இருக்கிறது. ஆனால் பெண்களை, அவர்கள் எவ்வளவு பெரியவர்களாக இருந்தாலும், ''அவ(ள்)'' என்றே ஈழத்தார் சொல்லி வருகின்றார்கள்.

**பிள்ளை**

தென்தமிழகத்தாருக்கு ஆண் குழந்தையும் பிள்ளை தான்; பெண் குழந்தையும் பிள்ளை தான். ஆம்பிளைப் பிள்ளை, பொம்பளைப் பிள்ளை (ஆண்பிள்ளை, பெண்பிள்ளை) என்று அடுக்கிக் கூடச் சொல்லுவார்கள். ஈழத்தின் வழக்கம் இதுவே. பெண்ணைப் பெட்டை என்பது ஈழத்து வழக்கு. நெல்லை வழக்கும் இதுவே. ஆனால் சொல்லின் உருவம் ''பொட்டை'' என்று மாறுகிறது. படம் வரைதல் என்பதைப் படம் போடுதல் என்றும் படம் கீறுதல் என்றும் ஈழத்தார் சொல்லுகிறார்கள்.

*'அறையும் ஆடரங்கும் பட, பிள்ளைகள்*
*தரையில் கீறிடில் தச்சரும் காய்வரோ?'*[5]

என இச்சொல்லைக் கம்பன் எடுத்தாண்டுள்ளான். தென்தமிழகத்தில் படம் போடுதல் என்ற வழக்கு உள்ளது. ஓர் உள்ளங்கை அளவை ஒரு சிறங்கை என்பது தென்தமிழ் வழக்கு. சிராங்காய் என்பது தஞ்சைத் தமிழ் ''முந்நாழி முச்சிறங்கை நெல்அளந்து கொடு வா'' என்று மீனாட்சியம்மை குறத்திலும் வருகிறது. ஈழத்தார் இச்சொல்லைப் பேணி வருகின்றார்கள்.

''மறியல்'' என்றால் சிறைச்சாலை என்று பொருள். இதிலும் தென் தமிழகத்தோடு தோளோடு தோள் நிற்கிறது ஈழம். வாங்கினேன் என்பதை ''வேண்டினேன்'' என்றும், தொல்லையைக் ''கரைச்சல்'' என்றும், தாள் என்பதைக் ''கடதாசி'' (கடுதாசி) என்றும் சொல்வதிலும் ஈழத்தாரும் தென்தமிழகத்தாரும் ஒன்றுபட்டு நிற்கிறார்கள்.

கோயில் என்பதைச் சில இடங்களில் ''கொயில்'' என்பார்கள். இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் சில இடங்களில் இந்த வழக்கு இன்றும் இருக்கிறது. புகையிலை தமிழகத்தில் ''போயிலை''யாகி, ஈழத்தில் ''பொயிலை''யாகிறது. ''உன் அப்பன்'' என்பதை, வெறுப்போடு (அல்லது அதிக அன்போடு) சொல்லும் போது ''ஞொப்பன்'' என்பது தென்தமிழக வழக்கு; இதுவே ஈழத்தில் ''கொப்பன்'' என்று வழங்குகிறது.

ஒரு வீட்டுக் குழந்தை சிலகாலம் தங்கியிருக்கும் எண்ணத்துடன் உறவினர் வீட்டுக்குப் போயிருந்தால், ''இன்னார் வீட்டில் நிற்கிறான், நிற்கிறாள்'' என்று இந்த வீட்டார் சொல்லுவார்கள். இன்னாரைச் சந்தையில் பார்த்தேன் என்பதை, ''இன்னாரைச் சந்தையில் வைத்துப் பார்த்தேன்'' என்பார்கள். இவை தென்தமிழகப் பேச்சு முறைகள், ஈழம் இவற்றை அப்படியே ஏற்றிருக்கிறது.

**நல்ல சொற்கள்**

ஈழத்தில் வழங்கும் நல்ல தமிழ்ச் சொற்கள், புதிய சொற்கள் சிலவற்றையும் குறிப்பிட வேண்டும். தயார் என்பதை ''ஆயத்தம்'' என்றே சொல்லுகிறார்கள்; நோயை ''வருத்தம்'' என்றும், முடிவு என்பதை ''முற்று'' என்றும், கற்பித்தல் அல்லது சொல்லிக் கொடுத்தல் என்பதைப் ''படிப்பித்தல்'' என்றும் சொல்லுகிறார்கள். இத்தனை மணி முதல் இத்தனை மணி வரை என்பதை இத்தனை மணி ''தொடக்கம்'' என்றே தொடங்குகின்றார்கள். நமது ''கேலி''யும், கிண்டலும், நையாண்டியும், அவர்களுக்குப் பகிடி; நமது ''சாக்குப் போக்கு'' ஈழத்தார்க்குச் ''சாட்டு''; நாம் கவனிக்கிறோம். அவர்கள் அவதானிக்கிறார்கள்; நாம் பேசுகிறோம், அவர்கள் கதைக்கிறார்கள்; நாம் விரைவில் செல்லுகிறோம், அவர்கள் ''கெதியில்'' செல்லுகிறார்கள் நமது ''ஆபிஸ்'' காரியாலயமாகி அலுவலகமாகியுள்ளது. ஈழத்தில் அது கந்தோர்; ஒரு கவிஞர் ''ஏமனது கந்தோரில்....'' என்று ஒரு கவிதையே பாடியுள்ளார். இனிமேலும் இங்கே இருப்பது உசிதமில்லை என்பதை, 'இருப்பது புத்தியில்லை' என்று ஈழத்தார் சொல்லுகின்றார்கள். ''விற்பனை'' அங்கு ''விற்பனவு'' ஆகிறது ''ரெஸ்ட் அவுஸ்'' என்னும் ஆங்கிலத் தொடரை ''வாடிவீடு'' என்று தமிழ்ப்படுத்தியுள்ளார்கள். இப்படியே ''டிபார்ட்மென்ட்'' என்பதைத் திணைக்களம் என்றும் ''டிபாசிட்'' என்பதைக் கட்டுக்காசு என்றும் சொல்லுகிறார்கள். வேடிக்கை என்னும் பொருளில் ''முஸ்பாத்தி'' என்ற சொல் சாதாரணமாக வழங்குகிறது. இது எந்த மொழிச் சொல்லோ?

**வேற்றுமைகள்**

வினைமுடிபுகளிலும் வேற்றுமை உருபுகளைச் சேர்ப்பதிலும் கூடச் சில புதுமைகள் உண்டு. சந்து வழியே போவோம் என்பதைச் 'சந்தாலே' போவோம் என்கிறார்கள். ஒரு மாதத்தில் கிடைக்கும் என்பதை 'ஒரு மாதத்தால்' கிடைக்கும் என்கிறார்கள். வீட்டுக்குப் போவோம் என்பதை ''வீட்டைப் போவம்'' என்கிறார்கள். போவம் (போவோம்), கேட்டன் (கேட்டேன்) என்பவை சாதாரணம். அத்துடன், கொடுத்தேன் என்பது ''கொடுத்தனான்'' என்றும், கொடுத்தாய் என்பது ''கொடுத்தனீ'' என்றும், கொடுத்தான் என்பது ''கொடுத்து அவன்'' என்றும், கொடுத்தார்கள் என்பது (கொடுத்த அவிய) கொடுத்த அவர்கள் என்றும் வழங்குவது புதுமையாக உள்ளது. இதேபோல் வருகினம், போகினம் என்றால் வருகிறார்கள், போகிறார்கள் என்று பொருள்.

கிளம்புதல் அல்லது புறப்படுதல் என்று நாம் சொல்லுவதை ''வெளிக்கிடுதல்'' என்று ஈழத்தார் சொல்லுகிறார்கள். ''மைல்'' (ஆங்கிலச் சொல்) சில காலத்துக்கு முன்புவரை ''ஒரு நாழிகை வழி'' என்றும், ஒரு கல் என்றும் தமிழில் வழங்கியது. இப்போது ஆங்கில ''மைல்'' தமிழ் மைலும் ஆகிவிட்டது. ஈழத்தில் ஒரு கட்டை என்றால் ஒரு மைல் தூரம் என்று பொருள்.

''பனாட்டு, ''பனங்கட்டி'' இரண்டும் ஒன்று என்று தான் நம்மில் பலர் எண்ணுகிறோம். பனைமர ஜில்லா என்று பெயர்பெற்ற நெல்லை கூட இதற்கு விதிவிலக்கில்லை. ஈழத்தில் பதனீரைக் காய்ச்சி எடுப்பது பனங்கட்டி; பனம்பழத்தைப் பிழிந்து வெயிலில் உலர வைத்துத் தயாரிப்பது பனாட்டு.

**வரப்போகிறார்கள்!**

ஒரு வீட்டுக்குப் போய் விடைபெற்றுக் கொள்ளும் போது, ''நான் வருகிறேன்'' அல்லது ''போய் வருகிறேன்'' என்று சொல்லுகிறோம். ஈழத்தில் ''வரப்போகிறேன்'' என்று சொல்லுகிறார்கள்.

அவர்கள் ''வெளிக்கிடு''வதும் வரப்போவதும் வேடிக்கையாக இல்லை? இதுபோல், நம்முடைய பேச்சில் எது அவர்களுக்கு ''முஸ்பாத்தி''யாக இருக்கிறதோ!

**குறிப்பு விளக்கம்**

1. ஈழநாடு (ஈழம்) - இலங்கை. இந்திய நாட்டிற்கு தெற்கே உள்ள தீவு நாடு.
2. இடமொழிகள் - 'Dia lect' என்னும் ஆங்கிலச் சொல்லுக்குரிய சாலை இளந்திரையனின் சொல்லாக்கம். 'கிளைமொழி' எனும் சொல்லாக்கமும் உண்டு.

3. பாரதியார் பாடல் 'கண்ணன் என் விளையாட்டுப் பிள்ளை எனும் தலைப்பில் உள்ளது.

*புல்லாங் குழல் கொண்டு வருவான்- அமுது*
*பொங்கித் ததும்புநற் கீதம் படிப்பான்'*

4. ஈழமும் பாட்டைப் பாடுவதில்லை - இவ்வாக்கியம் ''ஈழத்து தமிழ் மக்களும் 'பாட்டுப் பாடுதல்' என்னும் மொழியாட்சியைப் பின்பற்றுவதில்லை'' எனப் பொருள்படும்.

5. அறையும்... காய்வரோ? கம்பராமாயணத்தின் அவையடக்கச் செய்யுள் ஒன்றின் முற்பகுதி.

**மொழிநடை**

1. ஈழத் தமிழரின் பேச்சுமுறையில் சிறிது மலையாள ஒலிமுறை கலந்திருக்கிறது. ஆகையால் தென்நெல்லை, கன்னியாகுமரி மாவட்டங்களில் வாழும் தமிழர்களைப் போலவே ஈழத் தமிழர்கள் பல சொற்களை ஒலிக்கிறார்கள்.

அ. ஆகையால் என்னும் சொல்லாட்சியை நோக்குக. தென்நெல்லை (தென்காசி வட்டம்) கன்னியாகுமரி மாவட்டங்களிலும் மலையாள ஒலிமுறை இருப்பதை இச்சொல் உணர்த்துகிறது. (தென்நெல்லை, கன்னியாகுமரி மாவட்டங்கள் மலையாள நாட்டை அடுத்து உள்ளன என்பதையும் அறிக).

ஆ. மேலே உள்ள இவ்வாக்கியங்களில் இரண்டாமதில் உள்ள ஆகையால் என்னும் சொல்லை நீக்கி, இருவாக்கியங்களையும் ஒரு வாக்கியமாக எழுதலாம்.

ஈழத் தமிழரின்..... கலந்திருப்பதால் தென்நெல்லை, கன்னியாகுமரி..... ஒலிக்கிறார்கள்.

2. ஈழமும் பாட்டைப் பாடுவதில்லை - படிக்கிறது. இந்த வாக்கியம் உணர்த்தும் பொருளை பின்னணி கொண்டு தான் அறிய இயலும்.

| | | |
|---|---|---|
| ஈழம் | - | ஈழத்துத் தமிழ்மக்கள் |
| பாட்டை | - | பாட்டு என்னும் சொல்லோடு |
| பாடுவதில்லை | - | 'பாடு' என்னும் சொல்லைச் சேர்த்து வழங்குவதில்லை |

அதாவது பாட்டுப் பாடுதல் என்னும் வழக்கு இல்லை. பாட்டுப் படித்தல் என்னும் வழக்கு உள்ளது. இது பின்னணிப் பொருள் பொதிந்த நடையாகும்.

இவ்வாறான பின்னணிப் பொருள் பொதிந்த பிறிதொரு வாக்கியம்.

தென் தமிழகத்தாருக்கு ஆண் குழந்தையும் பிள்ளை தான்
பெண் குழந்தையும் பிள்ளைதான்

- இப்பாடத்திலிருந்து இத்தகைய பிற வாக்கியங்களையும் அறிக.

3. ஈழப் பேச்சு வழக்கு மாற்றங்களாக சாலை இளந்திரையன், சாலினி இளந்திரையன் எடுத்துக்காட்டும் சொற்களையும் தொடர்களையும் பட்டியலிட்டு அறிக.

**திறனறி வினாக்கள்**

**பலவுள் தெரிவு**

1. ***ஈழத் தமிழரின் பேச்சு முறையில் மலையாள ஒலிப்பு முறை கலந்துள்ளதைக் காட்டும் சொல்...***

   அ. மனை ஆ. பேனை
   இ. அவதானி ஈ. ஓடர்

2. ***ஈழத் தமிழரின் பேச்சு நெல்லை மாவட்ட வழக்கும் காணப்படுவதைத் தெரிவிக்கும் சான்று***

   அ. வீட்டில் வைத்துப் பார்த்தேன்
   ஆ. இங்கே இருப்பது புத்தியில் லை
   இ. 10 மணி தொடக்கம்
   ஈ. வரப்போறேன்

3. ***ஈழத்துப் பேச்சு வழக்கில் உள்ள கீழ்க்குறித்த சொற்களுள் எது, சாலை, சாலினி இளந்திரையனாரால் எம்மொழியென அறியப்படாத சொல்?***

   அ. சந்தாலே ஆ. முஸ்பாத்தி
   இ. கந்தோர் ஈ. பனாட்டு

4. ***சாலை, சாலினி அவர்கள் - குறிப்பிட்ட ஈழத்து வழக்குச் சொற்கள் நான்கு கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றுள் ஒன்று ஏனையவற்றின் பொதுத் தன்மையிலிருந்து மாறுபட்டதாகும். அது எது?***

   அ. பேனை ஆ. மளை
   இ. ஓமாம் ஈ. கீறுதல்

5. ***ஈழத்துப் பேச்சு வழக்கில் ஆகாரம் ஐகாரமாக ஒலிக்கப்படுவதைத் தெரிவிக்கும் சொல்***

   அ. பானை ஆ. பேனை
   இ. தறை ஈ. மளை

6. ***சாலை, சாலினியரரின் கீழுள்ள வாக்கியங்களுள் எது மாறுபட்ட அமைப்புடைய மொழி நடையில் அமைந்துள்ளது?***

அ. ஈழத் தமிழரின் பேச்சு முறையில் சிறிது மலையாள ஒலிப்புமுறை கலந்திருக்கிறது.

ஆ. ஆங்கில தமிழ்ச் சொற்களின் நமது ஆகாரம் அவர்களுக்கு ஓகாரமாகிறது.

இ. நாம் கவனிக்கிறோம், அவர்கள் அவதானிக்கிறார்கள்

ஈ. சந்து வழியே போவோம் என்பதைச் சந்தாலே போவோம் என்கிறார்கள்.

7. ***ஈழத்தமிழரின் பேச்சில் வேற்றுமை உருபு மாற்றம் உள்ளதைக் கீழுள்ளனவற்றுள் எது தெரிவிக்கிறது?***

அ. சந்தாலே ஆ. கொடுத்தனான்

இ. ஒரு நாழிகை வழி ஈ. திணைக் களம்

8. ***சாலை, சாலினியார் கருத்தடிப்படையில் கீழுள்ளனவற்றுள் எது தவறு?***

அ. தமிழகத்தில் இடமொழி வேறுபாடு இல்லை.

ஆ. ஈழத்தில் மழை என்னும் சொல்லாட்சியில் ஒலிப்புப் பிறழ்ச்சி உள்ளது.

இ. ஈழத்தவர் குழந்தையை மரியாதை மிகுதிக்கொண்ட சொல்லால் அழைக்கின்றனர்.

ஈ. 'படம் படித்தல்' எனும் சொல்லாட்சி தமிழகத்திலும் தற்போது நிலவுகிறது.

9. ***'ஈழம் வழங்கும் தமிழ்' எனும் கட்டுரையிலுள்ள இருவாக்கியங்கள் தரப்பட்டுள்ளன. அவற்றைப் பற்றிய முடிவுகளுள் எது சரியானது?***

வா.1 : நமது சாக்குப் போக்கு ஈழத்தாருக்குச் சாட்டு

வா.2 : நாம் கவனிக்கிறோம், அவர்கள் அவதானிக்கிறார்கள்

**முடிவுகள்**

அ. இருவாக்கியங்களும் நேர் பொருள் தரும் நடையினைக் கொண்டவை

ஆ. இரு வாக்கியங்களும் பின்னணிப் பொருள் பொதித்த நடை கொண்டவை

இ. வா 1: நேர்பொருள் தரும் நடையிலும்
வா 2: பின்னணிப் பொருள் பொதிந்த நடையிலும் உள்ளன.

ஈ. வா 1: பின்னணிப் பொருள் பொதிந்த நடையிலும்
வா 2: நேர் பொருள் தரும் நடையிலும் உள்ளன.

*10, ஈழத் தமிழர்கள் புதிய சொல்லாக்கங்களைப் பேச்சு வழக்கில் கொண்டுள்ளாரெனத் தெரிவிக்க சாலைசாலினியார் தரும் எத்துக்காட்டு எது?*

அ. விற்பனவு ஆ. திணைக்களம்

இ. கடுதாசி இ. மறியல்

**குறுவினா**

11. தமிழகத்தின் எப்பகுதியினரின் ஒலிப்புமுறை, ஈழத்துத் தமிழ் மக்கள் பேச்சில் கலந்துள்ளதாகச் சாலை, சாலினியார் கூறுகின்றனர்?

12. ஈழத்துத் தமிழ்மக்கள் பேச்சு மொழியில் காணப்பெறும் ஆகார ஓகார மாற்றத்திற்கு எடுத்துக்காட்டுகள் தருக.

13. 'பாடம் கீறுதல்' என்னும் சொல்லாட்சி தமிழ் இலக்கியத்தில் உள்ளதற்கு எடுத்துக்காட்டுத் தருக.

14. ஈழத் தமிழ்மக்கள் நல்ல சொல்லாக்கங்களைப் பேச்சு வழக்கில் கொண்டுள்ளமையினை எடுத்துக்காட்டுக.

15. 'வீட்டுக்குப் போவோம்' என்பது 'வீட்டைப் போவோம்' என ஈழத் தமிழ் மக்களால் மாற்றி வழங்கப்படுகிறது. இம்மாற்றத்தின் தன்மையினை எடுத்துக்காட்டுக.

**சிறுவினா**

16. ஈழத் தமிழ் மக்கள் பேச்சு வழக்கில் காணப்பெறும் ஆகார, ஐகார, ஆகார ஓகார மாற்றங்களை எடுத்துக்காட்டுக.

17. 'ஈழமும் பாட்டைப் பாடுவதில்லை, படிக்கிறது' - இவ்வாக்கியம் உணர்த்தும் பொருளை விளக்குக.

18. பனாட்டு, பனங்கட்டி ஆகிய சொற்களை எடுத்துக்காட்டி சாலை, சாலினியார் விளக்குவது யாது?

**கட்டுரைவினா**

19. ஈழத் தமிழ் மக்கள் பேச்சிலுள்ள தனிதன்மையான சொல், தொடர் வழக்குகளை விளக்குக.

20. பின்னணிப் பொருள் பொதிந்த நடையினைச் சாலை, சாலினியின் 'ஈழம் வழங்கும் தமிழ்' என்னும் கட்டுரை வழி நின்று விளக்குக.

# 3. தாழாது உழைத்தல்

**- பெருஞ்சித்திரனார்**

### உழைப்பின் பெருமை

உழைப்பு, செயல், தொழில், தொண்டு, பணி ஆகியன யாவும் உழவுத் தொழிலையே அடிப்படையாகக் கொண்டு தோன்றிய சொற்களாகும். இவை முதலில் மாந்தன் உழவையே முதல் தொழிலாகச் செய்தான் என்பதையும், அதைச் செய்தவன் தமிழனே என்பதையும் வரலாற்றடிப்படையில் உணர்த்தும். எனவே மாந்தனின் முதல் உழைப்பு உழவையே அடிப்படையாகக் கொண்டது எனலாம்.[1]

குறிப்பிட்ட அளவு உழைக்கவில்லையானால், குறிப்பிட்ட அளவு பயனை எய்த முடியாது. எனவே, இவ்வுலகில் பிறந்த அனைவருக்குமே உழைப்பு தேவை.

இனி, உழைப்பில்லா விட்டால், உடல் நலிவடைந்து விடும்; உடல்கெடும்; நோயுறும். உடல் நோயுற்றால், உள்ள உறுதியும் தளரும். உள்ளம் தளர்வுற்றால் அறிவால் பயனிராது; அறிவுணர்வும் கெடும். ஆகவே, உடலுழைப்பால்தான் உள்ளமும், அறிவும் உறுதிப்படும். அதே போல் உள்ள உறுதியாலும், அறிவுறுதியாலும் உடலும் ஊக்கமுறும்.

### இருவகை உழைப்பு

உழைப்பு இருவகைப்படும். அறிவுழைப்பு, உடலுழைப்பு என்பன அவை. ஒன்றைப் பற்றிய நன்மை, தீமை, பயன், இழப்பு, பெருமை, சிறுமை ஆகியன பற்றி அறிந்து கொள்ளும் முயற்சி அறிவுழைப்பின்பாற்படும். இனி அறிந்து கொண்ட அறிவைச் செயல்படுத்துவதற்கான முயற்சி உடலுழைப்பின்பாற்படும். எனவே ஒரு செயலைச் செய்வதற்கு இவ்விரண்டு வகையான உழைப்பும் தேவை. இரண்டு முயற்சிகளையும் ஒருவரே செய்யலாம்; அல்லது தனித்தனியாக இருவரும் செய்யலாம்.

ஒரு செயலைச் செய்வதற்கு முன் அச்செயலைப் பற்றிய அனைத்து நிலை அறிவையும் ஒருவர் பெற்றிருந்தால் தான் அச்செயலை அவரால் செப்பமாகவும் திட்பமாகவும் நுட்பமாகவும் செய்ய முடியும். செயல் அறிவு வேறு; செயல் திறன் வேறு. ஒரு செயலைப் பற்றித் தெரிந்து கொள்ளும் அறிவு செயலறிவு. இதை ஆங்கிலத்தில் 'தியரி' (Theory) என்பர். தெரிந்து கொண்ட அறிவைச் செயலாகச்

செய்யும் பொழுது செயலாகிவிடுகிறது. இதை ஆங்கிலத்தில் 'பிராக்டிக்கல்' (Practical) என்பர்.

செயலறிவு கல்வியால் அல்லது கேள்வியால் வரும். ஒன்றைச் செய்யத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டுமானால் அதற்குரிய நூல்களைக் கற்க வேண்டும். அல்லது அச்செயலைச் செய்யத் தெரிந்தவர்களிடம் கேட்டுத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். இவை இரண்டு வழியாகவும் அல்லாமல் ஒருவர் ஒரு செயலைச் செய்துவிட முடியாது.

**அறிவு பெறும் ஐந்து வழிகள்**

பொதுவாகவே ஒருவர் ஒன்றைப் பற்றிய அறிவு பெறுவதற்கு ஐந்து வழிகள் உண்டு. அவை காட்சி, கேள்வி, உசாவல், கல்வி, பாடு என்பன. காட்சி என்பது ஒருவர் ஒன்றைக் கண்ணால் கண்டு அறிதல். கேள்வி என்பது ஒன்றைப் பிறர் சொல்லக் கேட்டு அறிதல். உசாவல் என்பது ஒன்றைப் பற்றி ஒருவரிடம் உசாவி (விசாரித்து) அறிதல். கல்வி என்பது ஒன்றைப் பற்றி அதன் தொடர்பான நூலைப் படித்து அறிதல். பாடு என்பது, ஒருவர் ஒரு செயலில் நேரடியாக ஈடுபட்டு அறிந்து கொள்ளுதல். இதைப் பட்டறிவு என்றும் சொல்லலாம். ஒரு செயலைப் பற்றிய முயற்சியை ஒருவர், இந்த ஐந்து வகைகளில் ஒன்றின் வழியாகத்தான் தொடங்க வேண்டும். இவற்றுள் எதன் வழியாகவும் ஒருவர் ஒன்றைப் பற்றிய அறிவைப் பெற்றுக் கொள்ளாமல், எந்தச் செயலையும் தெரிந்து கொள்ளவும் முடியாது; செய்து விடவும் முடியாது. அதைத் திறமையாகச் செய்வதென்பது வேறு செய்தி. அஃது அவர் அறிவையும், கூர்மைத் திறனையும், ஊக்கத்தையும், விடாமுயற்சியையும், பொறுமையையும், மனஞ்சலியாமையையும் பொறுத்தது.[2]

**மன விருப்பம் தேவை**

அடுத்து, ஒருவர் பெற்ற அறிவுத்திறனை ஒட்டிச் செயல்திறன் அமையும் என்றாலும், செயலில் இறங்கியபின் அவரின் உடல் திறனும், உள்ள உறுதியும், அவரின் செயல்திறனுக்கு உந்து விசைகளாக அமைய வேண்டும். செயலறிவு செயலில் ஊன்றுவதற்கு மனஉணர்வு முதன்மையானது. மனவிருப்பமின்றி எந்தச் செயலிலும் ஈடுபட முடியாது. மன விருப்பமே மன ஊக்கமாகவும் மன உறுதியாகவும் செயல்படும். இனி, செயலறிவும், மன விருப்பமும் அல்லது ஊக்கமும் இருந்தாலும், உடல் அதற்கு ஒத்துழைப்புத் தரவில்லையானால் செயல்திறம் ஏற்பட வழியில்லை.

எனவே, நாம் முன்பே கூறியவாறு, ஒரு செயல் சிறப்புற அமைய வேண்டுமாயின், மேற்காட்டிய ஐந்து வகையானும் பெற்ற செயலறிவும், அதற்கு உந்து விசையாகவும் அமையும் உள்ளத்தின் ஊக்கமும், அவையிரண்டுக்கும் உறுதுணையாக நின்றியங்கும் உடல்திறனும் அல்லது உறுதியுமே ஒரு செயலின் செப்ப, திட்ப நுட்பங்களுக்குக் காரணங்களாக அமைய முடியும் என்பதை

உய்த்துணர்தல் வேண்டும். இதற்கு ஓர் உவமை கூறவேண்டுமானால், ஒரு பேருந்து இயக்கத்தைச் சொல்லலாம். பேருந்து ஓட்டுவதை ஒருவர் அறிந்திருப்பது செயல்திறம்; அதற்கு எண்ணெயாக (பெட்ரோலாக) இருப்பது உள்ள ஊக்கம். பேருந்து அனைத்துக் கருவிகளுடனும் சரியான இயக்கத்திற்குப் பொருத்தமாக அமைந்திருப்பது உடல்திறன். இந்த மூன்று நிலைகளும் சரியாக இருக்குமானால், பேருந்தும் சரியாகச் செயல்படுகிறது.

**உழைப்பும் உயர்வும்**

பெரும்பாலும் செயல்கள் அனைத்துமே உடல் இயக்க அடிப்படையிலேயே அமைகின்றன. அறிவு உழைப்பானாலும், உடல் உழைப்பானாலும், அனைத்து முயற்சிகளுக்கும் உடலே களமாக அமைவதால், உடல் நலத்தின் அடிப்படையிலேயே செயல்கள் சிறந்து விளங்குகின்றன. உடல் நலிவுற்றார் அல்லது நோயுற்றவர் எவ்வளவு அறிவுத் திறன் கொண்டிருந்தாலும் அவ்வறிவு செயலாக மலர்வதில்லை.

**முயற்சி, முயற்சி, முயற்சி**

ஒரு செயலைச் செய்கின்ற முயற்சி பலவகையிலும் தாழ்வுபட்டு விடலாம். அதற்குக் காரணம் எடுத்தவுடனேயே வெற்றி கிட்டாமை, எதிர்ப்புகள் சூழ்தல், பொருள் இழப்பு, உடல் நலிவு, வரவேற்பின்மை, அருமையுடைமை, துன்பம் சூழ்தல் முதலியனவாகும். எனினும், இந்நிலைகளிலெல்லாம் அறிவானும் மனத்தானும் உடலானும் உறுதிதளராமல், செயல் வெற்றியடையும் வரை மீண்டும் மீண்டும் முயற்சியுடன் உழைத்தல் வேண்டும் என்பதையே அனைவரும் உணர்தல் வேண்டும்.

*முயற்சி திருவினை யாக்கும் முயற்றின்மை*
*இன்மை புகுத்தி விடும்.*
*தெய்வத்தான் ஆகா தெனினும் முயற்சிதன்*
*மெய்வருத்தக் கூலி தரும்.*

என்னும் குறட்பாக்களில் திருவள்ளுவப் பேராசான் முயற்சிக்கும் உழைப்பிற்கும் எத்துணை ஊக்கம் காட்டுகிறார் என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

**இழப்பால் சோர்வுறுதல் கூடாது**

இனி, ஏதோ ஒரு காரணத்தால் நாம் தொடங்கிய வினையில் நாம் எதிர்பாராத இழப்பும் வரலாம். அவ்விடத்திலும் நாம் ஊக்கத்தையும் உழைப்பையும் தாழ்த்திக் கொள்ளுதல், தளர்த்தி விடுதல் கூடாது. ஆக்கம் வராமைக்கும் அல்லது இழப்புக்கும் உரிய காரணத்தை நன்கு ஆராய்ந்து கண்டுபிடித்து, மேலும் அத்துறையில் அல்லது செயலில் தாழ்ச்சியுறாது உழைத்தால், கட்டாயம் நாம் விரும்பிய ஆக்கம் வரவே செய்யும்; அல்லது இழப்பாவது தவிர்ந்து போகலாம். ஊதியம் வரவில்லையே என்று யாரும் இடிந்து போய் விடக் கூடாது. ஊக்கத்துடன் மேலும் உழைத்தல் வேண்டும்.

**பின்னர் வருந்தும்படி செய்யற்க**

சில நேரங்களில் வேறு வழியில்லாமல் நாம் முன் பின் எண்ணிப் பாராமல் ஒரு செயலில் ஈடுபட வேண்டிய கட்டாயச் சூழல் ஒன்று வரும். எனவே அச்செயலில் இறங்கி விடுவோம். அதன் பிறகு, எதற்கடா இச்செயலில் இறங்கினோம் என்று வருந்தும்படி ஆகிவிடும். எனவே, அதை விட்டுவிட்டு வேறொரு செயலில் ஈடுபட முற்படுவோம். ஆனால், அவ்வாறு இரண்டாம் முறை ஈடுபடும் பொழுதாவது முதல் செயலில் எண்ணிப் பாராமல் இறங்கியது போல, ஈடுபட்டு விடக் கூடாது. இதில் கட்டாயம் ஒரு முறைக்குப் பலமுறை நன்றாக எண்ணிப் பார்த்து இறங்குதல் வேண்டும். இல்லெனில் இதிலும் அதே வகையான பொருள் இழப்பும் கால இழப்பும் ஏற்படலாம். அவை முன்னிலும் அதிக அளவினவாகவும் இருக்கலாம். இஃது அறியாமை அன்றோ? இதனைத் திருக்குறள் மிக அருமையாகவும் உணரும்படியாகவும் எச்சரிக்கை செய்து கூறுகிறது.

*எற்றென்று இரங்குவ செய்யற்க செய்வானேல்*

*மற்றன்ன செய்யாமை நன்று*[4]

ஒருமுறை ஒரு செயலில் இறங்கி அதனால் தொல்லைப்படுவது அறியாமை என்று கொண்டால், மறுமுறை அதே போலும் செயலில் இறங்கி இடர்ப்படுவது பேதைமை ஆகும்.[5] எனவே, ஒரு செயலில் முன்பின் ஆராயாமல் இறங்குவது எத்துணையளவு தவறானது என்று அறிந்து கொள்ளுதல் வேண்டும்.

இனி, தாழாது உழைத்தல் என்னுமிந்த தலைப்பின்கண் இதனை ஏன் இவ்வளவு விரிவாகவும் விளக்கமாகவும் எடுத்துக் கூறினோம் என்றால், ஒருவர் தமக்குத் தெரியாத ஒரு செயலில் எத்துணைதாம் முயற்சி கெடாமல் உழைத்தாலும், அது தமக்குப் பொருந்தாத செயலாக இருப்பதால், அதில் பயன்பெறுவது கடினமானதாகவே இருக்கும் என்பதால் என்க. எனவே, ஒருவர் ஒரு செயலில் மிக எண்ணிப் பார்த்து இறங்க வேண்டும் என்பதும், அவ்வாறு இறங்கிய செயலில், கொஞ்சமும் பின்வாங்காது தாழ்ச்சியுறாமல் உழைத்தல் வேண்டும் என்பதும் அதுவே முகாமையானதாகும் என்பதும் உணரப்பட வேண்டியனவாகும்.

~~~

**குறிப்பு விளக்கம்**

1. முதல் உழைப்பு ..... எனலாம் . திருவள்ளுவர் உழவின் சிறப்பினைப் பத்துக் குறட்பாக்களில் கூறுகிறார். திருக்குறள் அதிகாரம் 104, உழவு அதனைக் கற்று உழவுத் தொழிலின் சிறப்பினை அறிக.

2. வினைத் தூய்மை, வினைத்திட்பம், வினை செயல்வகை ஆகியன செயல் திறம் பற்றிக் கூறுகின்றன. அக்கருத்துகளையும் ஒப்பு நோக்குக.
~~~

3. இவ்விரண்டு குறட்பாக்களும் திருக்குறள் ஆள்வினை உடைமை என்னும் அதிகாரத்தில் உள்ளவை. 62ஆம் அதிகாரம் குறள் 9,10.

4. எற்றென்று ..... நன்று - திருக்குறள், அதிகாரம் 66, வினைத்தூய்மை, குறள்

பொருள் : ஏன் செய்தோம் என வருத்தப்படத்தக்க செயலை ஒரு போதும் செய்யக் கூடாது. ஒரு முறை செய்தாலும் மறுபடியும் அதுபோன்ற செயலை மீண்டும் செய்யக் கூடாது.

5. இவ்வாக்கியம் தரும் கருத்து,

பேதைமை என்பதொன்று யாதெனின் ஏதங்கொண்டு

ஊதியம் போக விடல் (திருக்குறள், அதிகாரம் 84 பேதைமை எனும் திருக்குறளில் பொதிந்துள்ளது)

6. முகாமை - முதன்மை

**மொழிநடை**

***1. என்பன - ஆகியன - முதலியன.***

அ. உழைப்பு இருவகைப்படும். அறிவுழைப்பு, உடலுழைப்பு என்பன அவை.

ஆ. ஒன்றைப் பற்றிய நன்மை, தீமை, பயன், இழப்பு, பெருமை, சிறுமை ஆகியன பற்றிய முயற்சி அறிவுழைப்பின் பாற்படும்.

இ. அதற்குக் காரணம் வெற்றி கிட்டாமை, எதிர்ப்புகள் சூழ்தல், பொருள் இழப்பு, உடல் நலிவு, வரவேற்பின்மை, அருமையுடைமை, துன்பம் சூழ்தல் முதலியனவாகும்.

இம்மூன்று வாக்கியங்களையும் நோக்குக. அ, ஆவில் குறிக்கப்பட்ட என்பன, ஆகியன இரண்டும் ஒருபொருள் தன்மை கொண்டுள்ளதை அறிக.

முதலியன என்பது வெற்றிக் கிட்டாமை முதலாகச் சொல்லப்பட்ட ஏழுப் பண்புகளையும் அவற்றைப் போன்ற பிறவற்றையும் குறிப்பதாகும். ஆகியன என்னும் சொல் நன்மை முதலாகச் சொல்லப்பட்ட ஆறு பண்புகளை**யே** உள்ளடக்கியதாகும்.

- கோடிட்ட இரு சொற்களை நோக்குக. இரண்டும் ஒரு பொருட் தன்மை கொண்டுள்ளதை அறிக.

மேலே காட்டப்பெற்ற வாக்கியங்களிலுள்ள 'முதலியன', 'ஆகியன' வேறுபட்ட பொருட்தன்மை கொண்டிருப்பதை அறியவும். 'முதலியன' என்பது வெற்றிகிட்டாமை முதலாகச் சொல்லப்பட்ட ஏழு பண்புகளைப் போன்ற பிறவற்றையும் குறிப்பதாகும். இவ்வாறே 'ஆகிய' என்பதற்கும் 'முதலிய' என்பதற்கும் பொருட்தன்மையில் வேறுபாடு உள்ளதென்பதை அறியவும்.

*3. எனவே, ஆகவே*

குறிப்பிட்ட அளவு உழைக்கவில்லை யானால் குறிப்பிட்ட அளவு பயனை எய்த முடியாது. எனவே இவ்வுலகில் பிறந்த அனைவருக்குமே உழைப்புத் தேவை.

இந்த இரு வாக்கியங்களில் முன்னது ஓர் இயல்பினை (வாழ்வியல் நடைமுறை / நடப்பு) தெரிவிப்பதாகவும் பின்னது அதனால் சொல்லப் பெறும் அறிவுரை அல்லது கருத்துரையினைக் கொண்டதாகவும் உள்ளன.

இயல்பு ----- அதனால் பெறப்படும் அறிவுரை / கருத்து என அமையும் வாக்கியத்தை 'எனவே' என்னும் சொல் இணைக்கிறது.

***எடுத்துக்காட்டுகள்***

மறுமுறை அதேபோலும் செயலில் இறங்கி இடர்ப்படுவது பேதைமை ஆகும் (இயல்பு). எனவே, ஒரு செயலில் முன்பின் ஆராயாமல் இறங்குவது எத்துணையளவு தவறானது என்று அறிந்து கொள்ளுதல் வேண்டும் அறிவுரை)

உழைப்பில்லாவிட்டால் உடல் நலிவடைந்து விடும்; அறிவுணர்வும் கெடும். ஆகவே உடலுழைப்பால் தான் உள்ளமும் அறிவும் உறுதிப்படும்.

- இவ்வாக்கியத்திலுள்ள 'ஆகவே' என்னும் சொல்லின் பொருட்தன்மையினை நோக்குக. இதுவும் 'எனவே' என்னும் சொல் போன்ற இணைப்புச் சொல்லாகும்.

3. உழைப்பில்லாவிட்டால் உடல் நலிவடைந்து விடும்; உடல் கெடும்; நோயுறும். (உடல் நோயுற்றால் உள்ள உறுதியும் தளரும்; உள்ளம் தளவுற்றால் அறிவால் பயனிராது; அறிவுணர்வும் கெடும். இவ்விரு வாக்கியங்களின் அமைப்பினை நோக்குக.

2. அச்செயலை அவரால் செப்பமாகவும் திட்பமாகவும் நுட்பமாகவும் செய்ய முடியும்.

செப்பமாக, திட்பமாக, நுட்பமாக என்பன செப்பம், திட்பம், நுட்பம் ஆகிய பெயர்ச்சொற்களிலிருந்து ஆக்கப்பட்ட வினையெச்சங்கள் (குறிப்பு) இம்மூன்று சொற்களின் பொருள் வேறுபாடுகளை அறியவும்.

'செப்பம்' என்பது 'முறை' தவறின்மை ஆகிய பொருள் தருவதாகும். மாமல்லபுரத்துச் சிற்பங்கள் சிற்பக் கலைக்குரிய இலக்கணம் பெற்ற செப்பம் உடையன.

'திட்பம்' என்பது 'உறுதி' எனும் பொருள் தருவதாகும்.

மனத்திட்பம் உடையவர்களே துன்பங்கண்டு துவளாது நினைத்ததை முடிப்பர்.

'நுட்பம்' சிலை சிறியதெனினும் நுட்பமான வேலைப்பாடு உடையது.

செப்பம், திட்பம், நுட்பம் - இம்மூன்றும் பண்புப் பெயர்களாகும். இவற்றை முறையே செம்மை, திண்மை, நுண்மை ஆகிய மையீற்றுச் சொற்களாலும் குறிக்கலாம்.

உழைப்பில்லாவிட்டால் உடல் நலிவடைந்து விடும்.

உழைப்பில்லாவிட்டால் உடல் கெடும்.

உழைப்பில்லாவிட்டால் நோயுறும்.

- இம்மூன்று வாக்கியங்களும் அரைப்புள்ளிப் பயன்பாட்டுடன் ஒரு வாக்கிய அமைப்பில், (கூட்டு வாக்கியமாக எழுதப்பட்டுள்ளதைக் கவனிக்கவும். ஒரே எழுவாயில் பல பயனிலைகள் இருக்குமாயின் அரைப்புள்ளியைப் பயன்படுத்திக் கூட்டுவாக்கியமாக எழுத இயலும்.

இரண்டாவது வாக்கியமும் இத்தன்மையதாக அமைந்துள்ளதை நோக்குக.

**திறனறி வினாக்கள்**

**பலவுள் தெரிவு**

1. ***உழவுத் தொழிலை அடிப்படையாகக் கொண்டு தோன்றிய சொற்கள் ஐந்து. அவற்றுள் ஒன்று 'செயல்' - இக்கருத்தை உள்ளடக்கியதெனக் கருதி நான்கு வாக்கியங்கள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றுள் சொல்லாட்சி முறையில் சரியானது எது?***

   அ. உழவுத் தொழிலை அடிப்படையாகக் கொண்டு 'செயல்' முதலிய ஐந்து சொற்கள் உள்ளன.

   ஆ. உழைப்பு, செயல், தொழில் ஆகிய சொற்கள் உழவுத்தொழிலை அடிப்படையாகக் கொண்டு தோன்றியவை.

   இ. 'செயல்' போன்ற ஐந்து சொற்கள் உழவுத் தொழிலை அடிப்படையாகக் கொண்டு தோன்றவில்லை.

   ஈ. உழைப்பு, செயல், தொழில், தொண்டு, பணி முதலிய சொற்கள் உழவுத் தொழிலை அடிப்படையாகக் கொண்டு தோன்றியவை.

2. ***கீழுள்ள நான்கு வாக்கியங்களுள் எது தவறுடைய சொல்லாட்சியைக் கொண்டது?***

   அ. உழைப்பு இருவகைப்படும். அறிவுழைப்பு, உடலுழைப்பு ஆகியன அவை.

   ஆ. உழைப்பு இருவகைப்படும். அறிவுழைப்பு, உடலுழைப்பு முதலியவை அவை.

   இ. உழைப்பு இருவகைப்படும். அறிவுழைப்பு, உடலுழைப்பு என்பன அவை.

   ஈ. உழைப்பு பல வகைப்படும். அறிவுழைப்பு முதலியன அவை

3. ***தவறில்லாச் சொல்லாட்சி பெற்றிருப்பதைத் தேர்ந்தெடுக்கவும்.***

அ. காந்தியடிகள் மனத்திட்பம் கொண்டவர். எனவே இறுதிவரை போராடினார்.

ஆ. விடுதலைப் போராட்டம் வெற்றி பெற்றது. எனவே மக்கள் அயராது உழைத்தனர்.

இ. நாம் எல்லாரும் நல்லவரே. எனவே அவரைப் பற்றி அறிந்திருந்தோம்.

ஈ. அவன் விளக்கம் தெளிவாக இருந்தது. எனவே நன்றாக விளக்கினார்.

4. ***கீழுள்ள வாக்கியங்களுள் எது தொடர்ப்பிழை இல்லாதது ?***

அ. ஒரு செயலைத் திறமையாகச் செய்வது ஒருவர் அறிவையும் கூர்மைத் திறனையும் ஊக்கமும் பொறுத்தது.

ஆ. ஒரு செயலைத் திறமையாகச் செய்திட அறிவு, கூர்மை, ஊக்கமும் தேவை.

இ. ஒரு செயலைத் திறமையாகச் செய்திட அறிவு, கூர்மை, ஊக்கம் முதலியன தேவை.

ஈ. ஒரு செயலைத் திறமையாகச் செய்வது அவருடைய அறிவையும் கூர்மை ஊக்கமும் பொறுத்தது.

5. ***உழைப்பு இருவகைப்படும். அறிவுழைப்பு, உடலுழைப்பு என்பன அவை. ஒன்றைப் பற்றிய நன்மை, தீமை, பயன், இழப்பு, பெருமை, சிறுமை ஆகியன பற்றி அறிந்து கொள்ளும் முயற்சி அறிவுழைப்பின்பாற்படும். இனி அறிந்து கொண்ட அறிவைச் செயல்படுத்துவதற்கான முயற்சி உடலுழைப்பின்பாற்படும்.***

***– இப்பகுதியின் சுருக்கமாகக் கீழ்க்கண்டவற்றுள் எது அமையும்?***

அ. முயற்சி : செயல் = அறிவு : உடல்

ஆ. செயல்படு : செம்மையாக்கு = உழைப்பு : உயர்வு

இ. பெருமை : சிறுமை = உழைப்பு : முயற்சி

ஈ. அறிவுழைப்பு : உடலுழைப்பு = நன்மை : செயல்

6. ***ஒரு செயலைப் பற்றித் தெரிந்து கொள்ளும் அறிவு செயலறிவு. தெரிந்து கொண்ட அறிவைச் செயலாகச் செய்யும் பொழுது செயலாகி விடுகிறது - இப்பகுதியில் 'மாற்று' என்னும் பொருளில் எடுத்தாளப்பட்ட சொல் எது?***

அ. பற்று ஆ. தெரி இ. அறி ஈ. செய்

7. ***அறிவு பெறும் வழிகளாப் பெருஞ்சித்திரனார் குறித்தனவற்றுள் எது பிறர் ஒத்துழைப்பால் பெறப்படுவது?***

அ. காட்சி ஆ. கேள்வி இ. உசாவல் ஈ. கல்வி

8. ***கீழுள்ளனவற்றுள் எது பட்டறிவைக் குறிக்கும் சொல்?***

அ. உசாவல் ஆ.கல்வி இ.காட்சி ஈ. பாடு

9. ***மனவிருப்பமே மன ஊக்கமாகவும் மன உறுதியாகவும் செயல்படும் - இவ்வாக்கியத்திற்குப் பொருந்தியதைக் கீழுள்ளனவற்றிலிருந்து தேர்ந்தெடுக்கவும்.***

அ. மனவிருப்பம் ---> மன ஊக்கம் ----> மன உறுதி

ஆ. மனவிருப்பம் + மனஊக்கம் = மனஉறுதி

இ. மனவிருப்பம் = மன ஊக்கம் = மன உறுதி

ஈ. மன விருப்பமும், மன ஊக்கமும் = மனஉறுதி

10. ***'தாழாது உழைத்தல்' என்னும் கட்டுரையில் 'தெய்வத்தான் ஆகா தெனினும் முயற்சி தன் மெய்வருத்தக் கூலி தரும்' என்ற குறளை மேற்கோட்படுத்தி பாவலரேறு உணர்த்துவது யாது?***

அ. செயலை முடிப்பதற்கு முயற்சியும் உழைப்பும் தேவை

ஆ. உழைப்பு, தேவை என்பன ஒரு செயலுக்குரிய கூலியாகும்

இ. தெய்வத்தையும் மனிதனால் வெல்ல இயலும்

ஈ. முயற்சியும் மெய்வருத்தமும் தெய்வத்தின் முன் நிற்காது.

**குறுவிடைவினா**

11. உழவுத் தொழிலை அடிப்படையாகக் கொண்டு தோன்றிய சொற்களாகப் பெருஞ்சித்திரனார் குறிப்பன யாவை?
12. அறிவுழைப்புக்குப் பாவலரேறு தரும் வரையறை யாது?
13. அறிவுபெறும் ஐந்து வழிகளாகப் பாவலரேறு குறிப்பன யாவை?
14. ஒரு செயல் எந்தெந்தக்காரணங்களால் தாழ்வு படுமெனப் பாவலரேறு கூறுகிறார்.
15. செயலுக்குரிய முகமையானதாகப் பாவலரேறு குறிப்பிடுவன யாவை?

**பத்திவினா**

16. செயல்திறன், செயலறிவு இவற்றைப் பாவலரேறு எங்ஙனம் வேறுபடுத்திக் காட்டுகிறார்?
17. அறிவு பெறும் ஐந்து வழிகளைப் பாவலர் வழிநின்று விளக்குக.
18. உழைப்பும் உயர்வும் குறித்துப் பாவலரேறு கூறுவன யாவை?

**கட்டுரை வினா**

19. மனத்திட்பத்தின் தேவையைப் பாவலரேறு எவ்வாறு வலியுறுத்துகிறார்.
20. உழைப்பின் பெருமையைப் பாவலரேறு திருக்குறள் வழி எவ்வாறு வெளிப்படுத்துகிறார்?

# 4. சிறு தெய்வ வழிபாடு

- ச. கணபதிராமன்

## தெய்வ வழிபாட்டின் தோற்றம்

சிறு தெய்வ வழிபாட்டின் தோற்றம் பழம் பொருளாகவே உள்ளது. உணவுப் பொருள்களை மட்டுமே தேடி வாழ்ந்த பழங்கால மனிதனுக்கு மனம் என்று விழிப்புணர்வு[1] கொண்டதோ அன்று முதல் அவனுக்கு இறை நாட்டம் தொடங்கிவிட்டது எனலாம். இயற்கையோடு இயைந்து இயற்கையினின்று தன் தேவைகளைப் பெற்று வாழ்ந்த மனிதன் விழிப்புணர்வு பெற்றதும் இயற்கையை உற்று நோக்கத் தலைப்பட்டான். அப்போது அவன் வியப்பையும், மகிழ்வையும் நன்றியுணர்வையும் பெற்றான். தன்னை வாழ்விக்கும் இயற்கையை வாழ்த்தத் தலைப்பட்டான். நீரையும், மலையையும், ஞாயிற்றையும் தனது வாழ்வுக்குத் துணையாகும் பிற இயற்கைச் சக்திகளையும் உள்ளத்தின் நிறைவோடு எண்ணிப் பார்த்தான். உள்ள நிறைவோடு தன்னை வாழ்விக்கும் இயற்கையை எண்ணிப் பார்த்த மனிதன் அந்த இயற்கை பொய்த்தபோது கலங்கினான். தனக்கு இயற்கையால் வரும் பாதிப்பையும் மரணத்தையும் அறிந்து தனக்குள் போராடினான். தன் ஆற்றலுக்கு மீறிய ஏதோ ஒரு பேராற்றல் தன்னை ஆட்டுவிப்பதை உணர்வு மூலமாகவும் பட்டறிவு மூலமாகவும் தெரிந்த மனிதன் அமைதி வேண்டி அந்தப் பேராற்றலிடமே அடைக்கலம் புகுந்தான். அதனையே மனிதன் அறிந்த தெய்வ வழிபாடு என்று சொல்லலாம்.

இக்கருத்துக்கு அரணாகக் கோசாம்பியின்[2] ''தெய்வ வழிபாடு தோன்றுவதற்கு எதிரிகளைப் பற்றிய அச்ச உணர்வே காரணம்'' என்ற கருத்தும், பிராய்டின்[3] ''மனித மனத்தில் தோன்றிய அச்சம், குற்ற உணர்வு முதலிய மனவியல் பண்புகளின் பரிணாம வளர்ச்சியே வழிபாட்டு நெறிக்கு வித்திட்டது'' என்ற கருத்தும்[4] வழிபாட்டிற்கு அரண்களாக நின்று துணை செய்கின்றன.

அச்சம், போராட்டம் பற்றிய உணர்வுகளால் தெய்வ சிந்தனை மனிதனுக்கு ஏற்பட்டது என்ற கருத்தினைப் போன்று நன்றியுணர்வும் மனிதனின் தெய்வம் பற்றிய சிந்தனைக்கு அடிப்படையாக அமைந்தது என்ற கருத்தையும் கொள்ளலாம். இதன் முதற்படியாகப் பழங்காலத்தில் காடுமேடுகளில் வாழ்ந்த மனிதனுக்கு, மரம் இயற்கையாகவே உறுதுணையாயிருந்தது. குளிரிலும் மழையிலும் நனைந்த

மனிதன் மரத்தடியில் ஒதுங்கினான். இதனால் அவனுக்கு அது உறைவிடமாயிற்று. தன்னைக் கொடிய விலங்குகளிலிருந்து காத்துக் கொள்ள அவன் மரத்தை நாடி, அதிலேறி உயிரைக் காத்துக் கொண்டான். மரம் அவனுக்கு மருந்தாகவும் பயன்பட்டது. காய்கனிகளன்றியும் இலைகள் கூட அவனுக்கு உணவாயிற்று. உண்ணவும், உறையவும் உயிர் காக்கவும், பயன்பட்ட மரத்தை அம்மனிதன் வாழ்த்தத் தொடங்கினான். வாழ்த்து வழிபாடாகியது. இவ்வழிபாட்டினை, மனிதன் நன்றியை வெளிப்படுத்தும் செயல் எனலாம். இவ்வாறு மனிதன் தனக்கு உண்ண உணவும், பருக நீரும் தந்த இயற்கையை நன்றிப் பெருக்குடன் நினைத்ததுடன் வழிபட முற்பட்ட செயலைப் பண்பாட்டின் முதிர்ச்சிக்கு வித்திட்ட நிலை எனலாம். இந்திய நாட்டில் தோன்றிய தொல்நெடுங்கால வேதங்களில் பெரும்பாலும் நன்றியுணர்வோடு தான் இறைவழிபாடு அமைந்துள்ளது எனக் கருத இடமுண்டு. அப்பர் பெருமானும் ''அஞ்சியாகிலும் அன்பு பட்டாகிலும் தெய்வத்தை நினை'' [4] என்று கூறியுள்ள கருத்தும் ஈண்டு நினைவிற் கொள்ளத்தக்கது.

### தொல்காப்பியத்தில் தெய்வங்கள்

அச்சம், போராட்டம், நன்றியுணர்வு முதலியனவற்றின் அடிப்படையில் மனிதன் உருவாக்கிக் கொண்ட கடவுட் கொள்கை தமிழ்ச் சமுதாய அளவிலும் தோன்றி வளர்ந்து இன்றியமையாத் தன்மையும் பெறுவதாயிற்று. தெய்வத்தைத் தொல்காப்பியம் கருப்பொருட்களின்[5] வரிசையில் முன்னதாக வைத்திருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. பறவைகள், விலங்குகள், தாவரங்கள் போலவே அந்தந்த நிலங்களுக்குரிய தெய்வங்களையும் அவ்வவற்றிலிருந்து பிரிக்க இயலாதவாறு அமைத்துள்ளனர். நிலத்திற்கேற்ற தொழிலும் உணவும் இயற்கையாக அமைவது போலவே அந்நிலத்துத் தெய்வ வழிபாடும் இயல்பாக அமைந்துள்ளது. இம்முறையில் தான்,

''மாயோன் மேய காடுறை உலகமும்
சேயோன் மேய மைவரை உலகமும்
வேந்தன் மேய தீம்புனல் உலகமும்
வருணன் மேய பெருமணல் உலகமும்

என்று தொல்காப்பியம் திணைத் தெய்வங்களை வகுத்துக் கூறியது. முல்லைத் திருமாலும், குறிஞ்சி முருகனும், மருத வேந்தனும், நெய்தல் வருணனும்[6] பாலைக் கொற்றவையும் திணைத் தெய்வங்களாகும்.

## சங்க இலக்கியங்களில் தெய்வங்கள்

தொல்காப்பியம் குறிப்பிடும் நான்கு திணைத் தெய்வங்களும் கொற்றவையுமன்றிச் சங்க இலக்கியங்கள் பல்வேறு தெய்வங்களைக் குறிக்கின்றன. முக்கட்செல்வன்[7], நான்முகன்[8], மழுவாள் நெடியோன்[9], இராமன்[10], சூரரமகளிர்[11], கொல்லிப்பாவை[12], வானரமகளிர்[13], சூர்[14], அணங்கு[15], கள்ளி நீழற்கடவுள்[16], கந்திற்பாவை[17], மராஅத்தபேஎமுதிர் கடவுள்[18] முதலிய பல்வேறு தெய்வங்களைச் சங்க நூல்களில் காணலாம்.

சங்க காலத்தைச் சார்ந்த காப்பிய காலத்தில் இன்னும் பற்பல தெய்வங்களின் பெயர்கள் காணப்படுகின்றன. ஊர்க்காவல் தெய்வங்களின் பெயர்களும் நகரக் காவல் தெய்வங்களின் பெயர்களும் சொல்லப்படுகின்றன. மதுரை, புகார் நகரங்களின் காவல் தெய்வங்களின் மகிமை பற்றிய செய்திகளை இலக்கியங்களால் அறிய முடிகிறது. பூதங்களுள், சதுக்க பூதம்[19], அந்தணர் பூதம்[20], அரசர் பூதம்[21], வணிகப் பூதம்[22], வேளாளப் பூதம்[23] முதலியன சிலப்பதிகாரத்தில் இடம் பெற்றுள்ளன. பூங்கண் இயக்கிக்குப் பாற்சோறு படைத்து மாதரி வழிபட்டாள் என்று சிலப்பதிகாரம் செப்புகிறது[24]. சாத்தான் கோயிலுக்குச் சென்று தேவந்தி[25] நாள்தோறும் வழிபட்டு வந்தாள் என்று அந்நூல் கூறுகிறது. இல்லுறை தெய்வங்களுக்கு மாலை நேரங்களில் மகளிர் பூவும், பொரியும் தூவி வழிபட்டு வந்தனர்.[25a] ''சிறப்பொடு பூசனை'' என்று தொடங்கும் திருக்குறளுக்குப்[26] பரிதியார்[27] ''திருநாளும்'' தின பூசையும் உண்டாகாது பூலோகத்தில் மழை வராவிடில்'' என்று கூறியுள்ளது இங்கு நினைக்கத்தக்கது.

## சங்க இலக்கிய காலத்தில் வழிபாட்டு முறைகள்

குறிஞ்சி நில மக்களாகிய குறவர்கள், மலை கிழவோனாகிய முருகனுக்குத் தேனும், தினையும் படைத்தனர். வெறியாடி விழாக் கொண்டாடினர். குறத்தியர் குன்றக்குரவையாடினர். விழாக் காலங்களில் தங்களை ஒப்பனை செய்து கொண்டனர். நோன்பு நோற்பதற்காகப் பூசாரி கையில் சிவந்த நூலைக் கட்டிக் கொள்வான். பூவும், பொரியும் நாற்புறமும் தூவிப் பலியிட்டுக், குருதியில் சோற்றைக் கலந்து பலியாகப் படைப்பான்.[28]

முல்லை நில மக்களாகிய ஆயர் அவர்களது உணவாகிய பால், தயிர், வெண்ணெய் ஆகியனவற்றை மாயோனுக்குப் படைப்பர். தமக்குத் துன்பம் வந்த காலத்து ஆயர் குல மகளிர் தம்முள் கைகோத்துக் குரவைக் கூத்தாடுவர்.[29]

பாலை நில மக்கள் கொற்றவையை வழிபட்டனர். 'கொற்றி'[30] என இவளைக் குறிப்பிட்டுக் கையில் காப்புக் கட்டி நோன்பிருந்து வழிபட்டனர்.

மருத நில மக்கள் இந்திரனை வழிபட்டனர். இந்திர வழிபாடு சிலப்பதிகாரத்திலும் மணிமேகலையிலும் விரிவாகப் பேசப் பெற்றுள்ளது.

இருபத்தெட்டு நாட்கள் நிகழ்வுறும் இவ்விழாவினை இந்திர விழா என்றே அந்நூல்கள் குறிப்பிட்டுச் சிறப்பிக்கின்றன.[30a]

நெய்தல் நிலக் கடவுளாக வருணன் கூறப் பெறினும் அந்நிலத்து மக்கள் தனிப்பட அக்கடவுளை வழிபடவில்லையெனலாம். தமக்கு வாழ்வளிக்கும் கடலினை வழிபட்டனர். உவா[31] நாளில் சுறா மீனின் கொம்பினைத் தெய்வமாக வழிபட்டுப் படையலிட்டு மகிழ்ந்தனர்.[32]

## சிறுதெய்வம் - பெருந்தெய்வம் - பாகுபாடு

சங்ககாலத்தையடுத்துத் தமிழகத்தில் சமயகாலம் உருவாகியது.[33] சமயகாலம் உருவாகியதும், தெய்வங்களிலும், வழிபாட்டு முறைகளிலும் மாற்றங்கள் எழலாயின.

சமணமும், சாக்கியமும்[34] புதிய கொள்கைகளைக் கொண்டிருந்ததால், அவற்றிற்கேற்பச் சைவ, வைணவக் கோட்பாடுகள் மாற்றியமைக்கப் பெற்றன. மாயோனாகிய திருமால் விஷ்ணுவாகக் கருதப் பெற்றான். முக்கட் செல்வனாகிய சிவன் ஆலமர் செல்வனானான். சேயோனாகிய குறிஞ்சிக் கிழவன் சுப்பிரமணியனாயினான். ஆலமர் செல்வனும், விஷ்ணுவும் முழு முதற் கடவுளாயினர். இம்முழு முதற் கடவுள் வழிபாடே சிறப்புடையதாகவும் பண்பட்டதாகவும் கருதப் பெற்றது. பிற தெய்வ வழிபாடுகள் சிறு தெய்வ வழிபாடுகளாக ஒதுக்கப் பெற்றன.

''சென்று நாம் சிறு தெய்வம் சேர்வோம் அல்லோம்''[35]
''நும்மின் கவிகொண்டு நும்நும் இட்ட தெய்வம் ஏத்தினால்
செம்மின் திருமுடி எம் திருமாலுக்குச் சேருமே''[36]

என்பனபோன்ற கருத்துகளும், ''ஒன்றே குலம் ஒருவனே தேவன்''[37] 'அன்பே சிவம்' முதலிய கோட்பாடுகளும் பிறக்கலாயின.

## பெருந்தெய்வ வழிபாடு முதன்மை பெற்ற நிலை

தெய்வங்களை வழிபடுவதற்கு முறைகள் வகுக்கப் பெற்றன. ஆகம விதிகள் உருவாயின பெருங்கோயில்கள் எடுப்பிக்கப் பெற்றன. கோச்செங்கட் சோழன் ''எண்தோள் ஈசற்கு எழில் மாடம் எழுபது'' சமைத்தான்.[38] இம்மன்னன் கோயில் சமைக்கத் தொடங்கிய காலம் முதல் தமிழகத்தில் பெருங்கோயில்கள் மன்னர்களாலும் மன்னர்களின் மனைவியராலும் படைத்தலைவர்களாலும் எழுப்பப் பெற்றன.

கோயில்களை அருளாளர்கள் பாமாலை சூட்டிப் பரவினர். தமிழகத்தில் தேவராங்களும், பாசுரங்களும் எழுந்தன.[39] சாத்திர தோத்திரங்களும்

பாடியவுரைகளும் தோன்றின.[40] வழிபாட்டு முறைகள் வகுக்கப் பெற்றுப் பெருங்கோயில்களில் பூசனை முறைகள் நடத்தப்பெற்றன. ஆயினும் இக்காலங்களில் பண்பற்ற வழிபாடுகள் என்று கருதப்பெற்ற சிறுதெய்வ வழிபாடுகள் காலத்தை எதிர்த்து வளர்ந்து கொண்டு வந்தன. சிறு தெய்வத்தை வழிபடும் மக்களைப் பிறர் தாழ்ந்தவர்கள் என்று ஒதுக்கிய போதும், அம்மக்கள் அதனைக் கருதாது, பழங்காலத் தமிழகத்திலிருந்த வழிபாட்டு முறையிலேயே வணங்கி வந்தனர். பழங்காலத் தமிழகத்திலிருந்த வழிபாட்டு முறையினைச் சிறுதெய்வ வழிபாட்டினர் பேணி வந்தமையால், இவ்வழிபாட்டு முறை இன்றும் அழியாமல் காக்கப்பட்டு வருகின்றது.

பெருந்தெய்வக் கோயில்கள் கூடக் கால வெள்ளத்தில் அழிந்துவிட்டன. கோச்செங்கணான் கட்டிய எழுபது கோயில்களும் இன்றில்லை. மதுராபுரித் தெய்வத்தின் கோயிலும் சம்பாதிக் கோயிலும்[41] இருந்த சுவடுகளே தெரியாவண்ணம் அழிந்துவிட்டன. ஆனால் சிறு தெய்வ வழிபாட்டுக் கோயில்கள் இன்றும் அழிந்துவிடாமல் காக்கப் பெற்று வருகின்றன. சிறு தெய்வ வழிபாட்டு முறைகள் மற்றவர்கள் ஏற்றுக் கொள்ளாத நிலையிலும், சிறு தெய்வ வழிபாட்டினர் அவற்றைப் போற்றி வருவதோடு, அவற்றைச் சார்ந்த கலைகளையும் பேணி வருகிறார்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

**குறிப்பு விளக்கம்**

1. ***விழிப்புணர்வு :*** விழிப்பு + உணர்வு, ஒன்றைப் பற்றி அறிந்த நிலை (Awareness) இதனைப் பிரிமொழிச் சிலேடையாகக் கொண்டு இருபொருள் அறிக.

2. ***கோசாம்பி :*** டி.டி. கோசாம்பி என்பார் வங்காளத்தைச் சேர்ந்த ஒரு வரலாற்று ஆசிரியர் 'The culture and civilization of Ancient India' (பழங்கால இந்தியாவின் பண்பாடும் நாகரிகமும்) எனும் நூல் அவரால் எழுதப்பட்டதாகும். அவர் கூறிய கருத்து தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு, இரட்டை மேற்கோள்களுக்குள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

3. ***பிராய்டு:*** சிக்கிஸ்மண்ட் செக்லோமோ பிராய்டு (சிக்மண்ட் பிராய்டு) என்பார் மொராவியாவிலுள்ள பெரிபெர்க்* எனும் ஊரில் பிறந்த ஓர் உளவியல் அறிஞர். உளவியல் துறையில் பெரும் புரட்சியை ஏற்படுத்தியவர் மருத்துவராக வாழ்க்கையைத் தொடங்கிய இவர் பின்னாளில் உளவியல் வல்லுநராய்த் திகழ்ந்தார். உள்மனம், நினைவிலி மனம் ஆகியன பற்றியப் புதுமையான கருத்துகளை வெளிப்படுத்தியவர். இட், ஈகோ, சூப்பர் ஈகோ ஆகிய உளவியல் பொருண்மைகள் இவரால் முதன்முதலில் வெளிப்படுத்தப்பட்டன. இவருடைய உளவியல் கொள்கைகள் 'பகுப்பாய்வு' நெறியினைச் சார்ந்தவை.

(* தற்போது இது செக்குடியரசிலுள்ள பிரைபொர் எனும் ஊராகும்).

4. *அஞ்சியாகிலும் அன்புபட்டாகிலும்*
*நெஞ்சம் வாழி நின்றியூரை நீ*
*இஞ்சி மாமதில் எய்திமையோர் தொடிக்*
*குஞ்சி வான்பிறை சூடிய கூத்தனே*

~ அப்பர் தேவாரம் திரு நின்றியூர் பதிகம், செய்யுள் - 9

5. ***கருப்பொருள் :*** ஓர் இலக்கியம் (செய்யுளில்) உணர்த்தும் பொருள் உரிப்பொருள் எனப்படும். இலக்கியப் பின்னணியாக அமைவது முதற்பொருள் இலக்கியம் வெளிப்படுத்தப்படும் தகவலைத் தருவதற்கு உரிய உயிர், உயிரல்லாப் பொருள் கருப்பொருளாகும். தொல்காப்பிய அகத்திணையியல் நூற்பா 20 இலக்கியக் கருப்பொருள் பற்றித்

*தெய்வம் உணவே மாமரம் புள்பறை*
*செய்தி யாழின் பகுதியொடு*
*அவ்வகை பிறவும் கருவென மொழிப*

எனக் குறிக்கிறது. தெய்வமும் கருப்பொருள்களுள் ஒன்று.

6. தொல்காப்பியம் அகத்திணை இயல் நூற்பா 5

| | | |
|---|---|---|
| காடுறை உலகம் | - | காடுகளாக உள்ள நில பகுதி 'முல்லை' |
| மை வரை உலகம் | - | மலைகளாக உள்ள பகுதி - குறிஞ்சி |
| தீம்புனல் உலகம் | - | நீர்வளமிக்க வயல் பகுதி - மருதம் |
| பெருமணல் உலகம் | - | மணல் மிக்க (கடற்கரை) பகுதி நெய்தல் |

இவற்றிற்குக் கடவுளர்கள் முறையே மாயோன், சேயோன், வேந்தன், வருணன் ஆகியோராவர்.

பாலை நிலம் தமிழகத்தில் இல்லை. 'முல்லையும் குறிஞ்சியும் முறையில் திரிந்து பாலையென்னும் படிமங்கொள்ளும் எனச் சிலப்பதிகாரம் கூறுகிறது. எனவே பாலைத் தெய்வம் பற்றி தொல்காப்பியம் கூறவில்லை. ஆனால் சங்கீத இலக்கியங்களில் பாலைநிலத் தெய்வம் கொற்றவையென அறியத்தக்க குறிப்புகள் உள்ளன.

7. முக்கட்செல்வன் - மூன்று கண்களை உடைய செல்வனாகிய சிவபெருமான், புறநானூற்று 6-ஆம் பாடல் 18 ஆவது வரியில் 'முக்கட் செல்வன்' எனும் தொடராட்சி காணப்படுகிறது.

'பணியியர் அத்தைநின் குடையே முனிவர்

முக்கட் செல்வர் நகர்வலஞ் செயற்கே.

இச்செய்யுள் புலவர் காரிக்கிழாரால் பாடப் பெற்றது. பாண்டியன் பல்யாக சாலை முதுகுடுமிப் பெருவழுதியைப் பற்றியதாகும். 'மன்னனுடைய வெண் கொற்றக்கொடை மூன்று கண்களை உடைய சிவபெருமான் கோயிலை வலம் வரும்போது மட்டுமே தாழ்ந்து நிற்கும் (பிறநேரங்களில் இல்லை)' என்பது இவ்வரிகள் தரும் பொருள்.

8. நான்முகன் : புறம் 194:5 'படைத்தோன் மன்றவப் பண்பிலாளன்' எனும் வரியிலுள்ள, 'படைத்தோன்' என்பதற்குக் கட்டுரை ஆசிரியர் 'நான்முகன்' எனப் பொருள் கொள்கிறார்.

9. மழுவாள் நெடியோன்: மதுரைக் காஞ்சி வரி. 455

சங்க இலக்கியத் தொகுதிகளுள் ஒன்று பத்துப்பாட்டு. அதனுள் ஆறாவது பாட்டு 'மதுரைக் காஞ்சி' இதனை இயற்றிய புலவர் மாங்குடி மருதனார். இதனைப் பற்றிய விளங்கங்கள் இலக்கிய வரலாற்று நூல்களிலிருந்து பெறலாம். 782 அடிகள் கொண்ட இந்நெடும்பாட்டில்

*'நீரும் நிலனும் தீயும் வளியும்*

*ஆக விசும்போடு ஐந்து உடனியற்றிய*

*மழுவாள் நெடியோன் தலைவன் ஆக'*

எனும் அடிகளை நோக்குக. மழுவையும் வாயையும் கொண்ட பெரியோன் (சிவபெருமான்) ஐம்பூதங்களையும் இயக்குபவனாகக் குறிக்கப்பட்டுள்ளது.

இராமன் : புறம் 378: 18 : வைணவ சமயத்தவர் வணங்கும் கடவுளரில் ஒருவர், 'இராமன்' என்னும் பெயர் சங்க இலக்கியங்களில் காணப்படுவதை கட்டுரை ஆசிரியர் குறிப்பிட்டுள்ளார். புறம் 378-ஆம் செய்யுளில் இராமன் பெயர் குறிப்பிடப்படுகிறது. இச்செய்யுளை இயற்றிய புலவர் ஊன்பொதி பசுங்குடையார், சோழன் செருப்பாதி யெறிந்த இளச்சேட் சென்னி பற்றிய செய்யுள்.

*'கடுந்தெற லிராம னுடன்சேர் சீதையை*

*வலித்தகை யரக்கன் வௌவிய ஞான்றை*

*நிலஞ்சேர் மதரணி கண்ட குரங்கின்'*

எனும் பகுதியில் 'ராமன்' எனும் பெயர் வருகிறது. 'ராமன்' என வடமொழிப் பெயர் 'இராமன்' எனத் தமிழ் மொழி இயைபுக்கு ஏற்ப சங்க இலக்கியத்துள் எடுத்தாளப்பட்டுள்ளதை நோக்குக.

*வடசொற் கிளவி வடவெழுத் தொரீஇ*
*எழுத்தொடு புணர்ந்த சொல்லா கும்மே*

(தொல். எச்சவியல் நூற்பா 5)

11. சூரர மகளிர் - பத்துப்பாட்டு : திருமுருகாற்றுப்படை வரி 40-41.

*'சீர்திகழ் சிலப்பகம் சிலம்பப் பாடி*

*சூரர் மகளிர் ஆடுஞ்சோலை'*

எனத் திருப்பரங்குன்றத்தின் சோலையைப் பற்றி நக்கீரர் குறித்துள்ளார். சூரர மகளிர் அக்காலத்தில் வணங்கப்பட்ட தெய்வங்கள். திருமுருகாற்றுப்படை தந்த புலவர் நக்கீரர்.

12. கொல்லிப்பாவை : குறுந்தொகை, 100 : 5 - 6.

சங்க இலக்கியங்களுள் ஒன்றான குறுந்தொகையின் 100-ஆவது பாடல் வரி 5,6-இல் கொல்லிப்பாவை பற்றிய குறிப்பு உள்ளது.

*வல்வில் ஓரி கொல்லிக் குடவரைப்*

*பாவையின் மடவந் தனனே*

வில் தொழிலில் வல்மையுடைய அவன் ஓரி. அவனுடைய கொல்லி மலையிலிருப்பது கொல்லிப்பாவை. அது பிறரை அச்சுறுத்தும் தன்மையுடைது அதனைப் போன்றவள் இவள் (தலைவி). இச்செய்யுள் கபிலரால் இயற்றப்பெற்றதாகும்.

13. வானர மகளிர் : மலைபடு கடாம் 294 : சங்க இலக்கியங்களுள் ஒன்றான மலைபடு கடாத்தில் வானர மகளிர் பற்றிய குறிப்பு உள்ளது.

*மலைமுழுதும் கமழும் மாதிரம் தோறும்*

*மருவீ நுகரும் வானர மகளிர்*

மலைபடு கடாம் (கூத்தராற்றுப் படை) ஆசிரியர் கடியலூர் உருத்திரங் கண்ணனார். இப்பாட்டின் தலைவன் நன்னன் சேய் நன்னன். இப்பாட்டுக் குறிக்கும் மலை செங்கம் (திருவண்ணமாலை மாவட்டம்) அருகிலுள்ள சேர்வராயன் மலையாகும்.

14. சூர் : நற்றிணை 469 : 9

15. அணங்கு : திருக்குறள் 109 :1

16. கள்ளி நிழற் கடவுள் - புறநானூறு 260: 5

*'கள்ளி நிழற் கடவுள் வாழ்த்தி'*

17. கந்திற் பாவை : மணிமேகலை 20: 110-11.

*நெடுநிலைக் கந்தின் இடவயின் விளங்கக்*

*கடவுள் எழுதிய பாவை ஆங்கு உரைக்கும்*

(காதை 20 : உதயகுமரனை வாளாலெறிந்த காதை)

18. மராஅத்த பேஎமுதிர் கடவுள் - மன்ற மராஅத்த பேஎமுதிர் கடவுள் (குறுந்தொகை 87:1) அம்பலத்திலுள்ள மரத்தில் (செங்கடம்பு மரம்) இருந்து அச்சம் ஊட்டும் தொன்மை மிக்க கடவுள் (இக்கடவுள் முருகன் என உரையாசிரியர்கள் கூறுகின்றனர்).

19. சதுக்க பூதம் - சதுக்க பூதம் பற்றிய குறிப்பு சிலப்பதிகாரத்தில் காணப்படுகிறது. இந்திரவிழவூரெடுத்த காதை. வரி 234.

பூதம் புடைத்துண்ணும் பூத சதுக்கமும் பொய்ச்சான்று கூறுவோர் முதலானோரைக் கொன்று உண்ணும் பூதம் அமர்ந்திருக்கும் சதுக்கம் (மன்றம்)

சிலப்பதிகாரத்தின் காதைகளுள் 22 ஆவதாக அழற்படு காதை உள்ளது. இதில் பூதங்கள் பற்றிய குறிப்புகள் உள்ளன.

20. *அந்தணர் பூதம்*

''ஆதி பூதத்து அதிபதிக் கடவுளும்'' (வரி-36)

21. *அரசபூதம் :*

'உரைசால் சிறப்பின் நெடியோன் அன்ன'

அரைச பூதத்து அருந்திறற் கடவுளும் (வரி 60-61)

22. *வணிக பூதம்:*

இளம்பிறை சூடிய இறையவன் வடிவினோர்

விளங்கொளிப் பூத வியன்பெருங் கடவுளும் (வரி 87-88)

23. *வேளாண்பூதம்*

பாடற்கு அமைந்த பலதுறை போகிக்

கலிகெழு கூடல் பலிபெறும் பூதம்

கண்ணகி மதுரை மாநகரை தீக்கிரையாக்கிய போது இப்பூதங்கள் அனைத்தும் நகரை விட்டு ஓடினவென இக்கதையில் குறிக்கப்பெறுகிறது.

24. சிலப்பதிகாரக் கதை மாந்தருள் ஒருவர் மாதரி. ஆயர் முதுமகளாகிய மாதரியிடம் கண்ணகியைக் கவுந்தியடிகள் அடைக்கலமாக விட்டுச் செல்கிறார்.

புறஞ்சிறை மூதூர்ப் பூங்கண் இயக்கிக்குப்
பான்மடை கொடுத்துப் பண்பிற் பெயர்வோள்
ஆயர் முதுமகள் மாதரி என்போள் (வரி 116-118)

25. சிலப்பதிகாரக் கதைமாந்தருள் ஒருவர் தேவந்தி. இவள் கண்ணகியின் தோழி. இவள் சாத்தன் கோயிலில் சென்று வழிபட்டதை

'பாசண்டச் சாத்தற்குப் பாடு கிடந்தாளுக்'

எனச் சிலப்பதிகாரம் கூறுகிறது. ( கனாத் திறமுரைத்த காதை, வரி 15).

25a. இல்லுறை - வீட்டில் உறைகின்ற (தங்குகின்ற)

26. பத்துப்பாட்டினுள் ஒன்று நெடுநல் வாடை. அந்நூலுள் 'நெல்லும் மலரும் தூஉய்கை தொழுது மல்லல் ஆவண மாலையர்' (வரி 43-44) எனும் அடிகள் இல்லுறை தெய்வத்தை மகளிர் வணங்கியதைத் தெரிவிக்கின்றன.

26. சிறப்பொடு பூசனை செல்லாது வானம்
வறக்குமேல் வானோர்க்கும் ஈண்டு - திருக்குறள் : 18

27. பரிதியார் - திருக்குறளுக்கு உரைகண்ட பண்டைய உரையாசிரியர்களுள் ஒருவர் பரிதியார்.

28. திருமுருகாற்றுப்படை, வரி 331 : 'செந்நூல் யாத்து வெண்பொறி சிதறி' எனப் பூசாரியின் செயல் குறிக்கப்படுகிறது.

சங்க இலக்கியத் தொகுதிகளுள் ஒன்று அகநானூறு. இதிலுள்ள 30-ஆவது செய்யுளின் 4-6 அடிகள் :

*தெய்வம் சேர்ந்த பராரை வேம்பில்*
*கொழுப்புஆ எறிந்து குருதி தூஉய்*
*புலவுப் புழுங்கு உண்ட வான்கண் அகல்அறை*

29. சிலப்பதிகாரத்தின் 17-ஆம் காதை, ஆய்ச்சியர் குரவை, ஆய்ச்சியர் முல்லை நில மக்கள், குரவைக் கூத்து ஆடுவதை இக்காதை குறிக்கிறது.

30. கொற்றி - கொற்றவை, கொற்றி என்பன பெண் தெய்வத்தைக் குறிக்கும் பெயர்.

30a. சிலப்பதிகாரத்தின் 5-ஆம் காதையாக இருப்பது இந்திர விழவூர் எடுத்த காதை. மணிமேகலையில் விழாவறைக் காதை - இவ்விரண்டிலும் அக்காலத்தில் கொண்டாடப்பட்ட இந்திர விழா பற்றிய விரிவான தகவல்கள் உள்ளன. இவ்விழாவினை, 'விண்ணவர் கோமான் விழவுநாள்' (சிலம்பு : 5 :240) எனச் சிலப்பதிகாரம் குறிக்கிறது.

கொற்றவை அல்லது கொற்றி பாலைநிலக் கடவுளாகக் பண்டைக் காலத்தில் கருதப்பட்டாள்.

31. உவாநாள்: முழு நிலவு நாள் (பௌர்ணமி) பற்றிய விருத்தம் ஒன்றினை 98ஆம் பக்கத்தில் காண்க.

பண்டைக் காலத்தில் காவிரிப்பூம்பட்டினத்தின் இயல்பினை மேம்படுத்தக் கருதியஅகத்திய முனிவர் ஆணையின்படி தூங்கெயில் எறிந்த தொடிதோள் செம்பியன் இந்திரனை வேண்டி அவன் உடன்பாடு பெற்று இருபத்தெட்டு நாள்கள் இந்திர விழா நிகழ்த்தினான். அவன் மரபினரும் அவ்விழாவை ஆண்டுதோறும் நடத்தினரென்பதை 'மணிமேகலை' 1:1-8 கூறுகிறது.

32. பத்துப்பாட்டில் ஒன்பதாவது பாட்டு பட்டினப்பாலை. அதில் நெய்தல் நில மக்கள் வழிபாடு பற்றிய குறிப்புக் காணப்படுகிறது.

வெண்கூதாளத்துத் தண்பூங் கோதையர்
இணைச் சுறவின் கோடு நட்டு
மனைச் சேர்த்திய வல்லணங்கினான்
மடற்றாழை மலர்மாற்றும்
பிணர்ப் பெண்ணை பிழிமாந்தியும் (வரி85-89)

33. சங்க காலத்தை ..... உருவாகியது : கி.பி. இரண்டாம் நூற்றாண்டு வரையான காலம் சங்க காலம். இக்காலத்தில் தென்மதுரை, கபாடபுரம், மதுரை ஆகிய பாண்டியநாட்டுத் தலைநகர்களில் தமிழ்ச் சங்கங்கள் இயங்கின. அக்காலத்தில் தோன்றிய நூல்களே தொல்காப்பியம், திருக்குறள், பத்துப்பாட்டு, எட்டுத் தொகை என்பன. சங்ககாலத்தைத் தொடர்ந்து அறஇலக்கியங்கள் தோன்றின. அவற்றுள் ஒவ்வொன்றும் ஏதேனும் ஒரு சமயச் சார்பாய் எழுந்தது. எடுத்துக்காட்டு : நாலடியார் - சமணம், எனவே இந்நூல்கள் தோன்றிய காலம் சமய காலம் எனக் குறிக்கப்படுகிறது.

34. புறச்சமயம், உட்சமயம் எனச் சமயங்களை இருவகைப்படுத்தி நிகண்டுகள் 12 மதங்களைக் குறிக்கின்றன.

உலகாயதம் புத்தம் சமணம் மீமாஞ்சை
பாஞ்ச ராத்திரம் பாட்டா சாரியம்
இவ்வகை ஆறும் புறச்சமய மாகும் (பிங்கலம் 407)

அரிய உட்சமயம் ஆறே யாவன சைவம் தூய்மை
பெருகு பாசுபதத் தோடுபிறங்கு மாவிரதம் மற்றும்
கருதிய வீடுபேறு காட்டும் காளாமுகந் தான்
மருவிய வாமம் மிக்க வைரவம் என்னலாமே

(சூடாமணி 12:58)

35. அப்பர் தேவாரம் மறுமாற்றப்பதிகம், 5ஆம் செய்யுள்

36. நம்மாழ்வார் - மூன்றாம் பத்து ஒன்பதாம் திருவாய்மொழி ஆறாம் செய்யுள் : 3: 9: 6

37. திருமூலர் எழுதிய நூல் திருமந்திரம், இதன் ஏழாம் மந்திரம், இதோபதேசம் பகுதியில் 3ஆம் செய்யுள்:

*ஒன்றே குலமும் ஒருவனே தேவனும்*
*நன்றே நினைமின் நமனில்லை நாணமே*
*ஒன்றே பெருங்கதி யுல்லைநுஞ் சித்தத்து*
*நின்றே நிலைபெற நீர்நினைந் துய்மினே*

38. எண்தோள் ..... சமையத்தாள்:
ஆழ்வார்களுள் ஒருவரான திருமங்கையாழ்வார்; திரு
நறையூர் பற்றிய பாசுரங்கள் ஒன்றில்,'

இருக்கு இலங்கு திருமொழிவாய் எண் தோள் ஈசற்கு
எழில்மாடம் எழுபது செய்து உலகம் ஆண்ட
திருக் குலத்து வளச்சோழன் சேர்ந்த கோயில்
திருநறையூர் மண்மாடம் சேர்மின்களே

எனக் குறித்துள்ளார்.

39. அப்பர், சுந்தர், ஞானசம்பந்தர் ஆகியோர் பாடிய போற்றிப் பாடல்கள் தேவாரம் எனப்படும். 12 ஆழ்வார்கள் பாடிய நாலாயிரத் திவ்விய பிரபந்தப் பாடல்கள் பாசுரங்கள் எனப்படும். பாசுரம் - பண்ணமைவு உடைய பாடல்.

40. சைவ சித்தாந்த சாத்திரங்கள் 14. அவையாவன: திருஉற்றியார், திருக்களிற்றுப் பாடியார், சிவஞானபோதம், சிவஞான சித்தியார், இருபா இருபஃது, உண்மை விளக்கம், சிவப்பிரகாசம், திருவருட்பயன், வினா வெண்பா, கொடிக்கவி, நெஞ்சுவிடுதூது, போற்றிப்பஃறொடை வெண்பா, உண்மை நெறி விளக்கம், சங்கற்ப நிராகரணம்.

41. சம்பாதிக் கோயில் - சம்பாதிக் கோயில் பற்றிய குறிப்பு, மணிமேகலையின் மலர்வனம் புக்ககாதையில் உள்ளது. (வரி 53)

**மொழிநடை**

கீழுள்ள வாக்கியத்தை நோக்குக.

உணவுப் பொருள்களை மட்டுமே தேடிவாழ்ந்த பழங்கால மனிதனுக்கு மனம் என்று விழிப்புணர்வு கொண்டதோ அன்று முதல் அவனுக்கு இறைநாட்டம் தொடங்கிவிட்டது எனலாம்.

இவ்வாக்கியத்தின் இறுதிச் சொல் 'எனலாம்'. எனலாம் என்பதை நீக்கிவிட்டு வாக்கியத்தை எழுதினால் அவ்வாக்கியம் வெளிப்படுத்தும் கருத்தினை கட்டுரை ஆசிரியர் உறுதியாகக் கூறுகிறார் என்பது பொருள். 'எனலாம்' என்ற சொல்லை இணைத்ததனால் அக்கருத்து உறுதியில்லாதது என்று பொருள்படும்படி எழுதியுள்ளார். இக்கருத்தில் மாற்றமும் இருக்கலாம் என்று பொருள்.

இதைப்போன்ற ஆட்சியுடைய வாக்கியங்களை இப்பாடத்திலிருந்து எடுத்தெழுதுக. எந்தெந்தக் கருத்தினை ஆசிரியர் உறுதியாகக் கூறுகிறார் என்றும் எந்தெந்தக் கருத்துகளை உறுதிப்படாமல் கூறுகிறார் எனவும் அறிக.

1. தன்னை வாழ்விக்கும் இயற்கையை வாழ்த்தத் தலைப்பட்டான்.

இக்கருத்துக்கு அரணாக நின்று துணை செய்கின்றன.

இதற்கு முதற்படியாகப் பழங்காலத்தில் காடுமேடுகளில் வாழ்ந்த மனிதனுக்கு மரம் இயற்கையாகவே உறுதுணையாயிருந்தது.

இவ்வாக்கியங்களில் கோடிட்ட தொடர்களை நோக்குக. அவை மரபுத் தொடர்களாகும். அத்தொடர்களுள் ஒவ்வொன்றும் உணர்த்தும் பொருள், அதன் அகராதிப் பொருளி (இயல்புப் பொருள்)லிருந்து வேறுபட்டாதாகும். தலைப்படு - தலை - ஓர் உறுப்பு. 'தலைப்படு' என்பது தொடங்கு எனும் பொருளில் எழுத்தாளப்பட்டுள்ளது.

'அரணாக' என்பதன் உணர்த்து பொருளாகத் துணையாக, 'வலுப்படுத்துவதாக' முதலியவற்றைக் கொள்ளலாம். 'அரண்' என்பதன் இயல்புப் பொருள். காவல்; கோட்டை என்பவனாகும். 'முதற்படி.' என்பது தொடக்கம் எனும் பொருள் தருவதாகிறது.

இவை போன்ற மரபுத் தொடராட்சி பெற்றுள்ள வாக்கியங்களை இப்பாடத்திலிருந்து எடுத்தெழுதுக.

2. (i) குளிரிலும் மழையிலும் நனைந்த மனிதன் மரத்தடியில் ஒதுங்கினான். இதனால் அவனுக்கு அது உறைவிடமாயிற்று... மரம் அவனுக்கு மருந்தாகவும் பயன்பட்டது.

இவ்வாக்கியங்களிலுள்ள 'உம்' எனும் சொல்லாட்சியை நோக்குக. 'உம்' எனும் ஒரே சொல் குளிர், மழை ஆகிய இரண்டினையும் இணைப்பதாக உள்ளது. எனவே இவை எண்ணும்மைகள். 'மருந்தாகவும் என்பதில்' உள்ள 'உம்' இறந்தது தழுவிய எச்ச உம்மை. மரம் உறைவிடமாகியது பிறிதொரு பயன் மருந்தாதல். எனவே 'மருந்தாகவும்' எனக் குறிக்கும் போது பயன்பாட்டின் இன்னொன்றினையும் உள்ளடக்கியுள்ளது. 'உறைவிடமாயிற்று; மருந்தாகப் பயன்பட்டது' எனும் வாக்கியத்திற்கும் ' உறைவிடமாயிற்று; மருந்தாகவும் பயன்பட்டது' எனும் வாக்கியத்திற்குரிய வேறுபாட்டினை அறிக.

**திறனறி வினாக்கள்**

**பலவுள் தெரிவு வினாக்கள்**

*1. மரபுத் தொடராட்சி பெற்றுள்ள வாக்கியம் எது?*

அ. தன்னை வாழவைக்கும் இயற்கையை வாழ்த்தத் தலைப்பட்டான்

ஆ. இயற்கையின் தீயசக்திகள் அச்சுறுத்தின.

இ. இயற்கையால் வரும் துன்பத்தை அறிந்து வருந்தினான்

ஈ. அச்சம், போராட்டம் பற்றிய நினைவுகளால் தெய்வச் சிந்தனை மனிதனுக்கு ஏற்பட்டது.

*2. எண்ணும்மை மட்டுமே பெற்றுள்ள வாக்கியம் எது?*

அ. ஞாயிற்றைத் தன் வாழ்வுக்குத் துணையாகவும் கொண்டான்

ஆ. உள்ள நிறைவோடு தன்னை வாழ்விக்கும் இறையை எண்ணிப் பார்த்தார்.

இ. பிற இயற்கை சக்திகளையும் உள்ளத்தில் எண்ணினான்

ஈ. அப்போது அவன் வியப்பையும் மகிழ்வையும் பெற்றான்.

3. ***''உணவுப் பொருள்களை மட்டுமே தேடி வாழ்ந்த பழங்கால மனிதனுக்கு மனம் என்று விழிப்புணர்வு கொண்டதோ அன்று முதல் அவனுக்கு இறைநாட்டம் தொடங்கிவிட்டது எனலாம்'' எனக் கூறி எக்கருத்தில் தம்முடைய ஐயத்தை வெளிப்படுத்துகிறார்?***

அ. மக்களின் பழங்கால வாழ்க்கை

ஆ. மக்கள் விழிப்புணர்வு பெற்ற நிலை

இ. மனம் பற்றிய அறிவு

ஈ. இறைவனை விரும்புதல்

4. ***இயற்கையினின்று தன் தேவைகளைப் பெற்று வாழ்ந்த மனிதன் விழிப்புணர்வு பெற்று இயற்கையை உற்றுநோக்கத் தலைப்பட்டான். அப்போது அவன் வியப்பையும் மகிழ்வையும் நன்றியுணர்வையும் பெற்றான்-இவ்வுரைப் பகுதிக்குப் பொருந்தியதைக் கீழுள்ளன-வற்றிலிருந்து தேர்ந்தெடுக்கவும்.***

அ. இயல்பு - செயல் - விளைவு

ஆ. விளைவு - செயல் - விருப்பு

இ. செயல் - மாற்றம் - விருப்பு

ஈ. மாற்றம் - விருப்பம் - செயல்

5. ***தன் ஆற்றலுக்கு மீறிய ஏதோ ஒரு பேராற்றல் தன்னை ஆட்டுவிப்பதை உணர்வு மூலமாகவும் பட்டறிவு மூலமாகவும் தெரிந்த மனிதன் அமைதி - வேண்டி அந்தப் பேராற்றலிடமே அடைக்கலம் புகுந்தான் - மனிதரின் எத்தகைய மனநிலை இவ்வுரையில் குறிக்கப்படுகிறது.***

மகிழ்ச்சி ஆ. வியப்பு இ. அச்சம் ஈ. பணிவு

6. ***<u>நன்றியுணர்வும்</u> மனிதனின் தெய்வம் பற்றிய சிந்தனைக்கு அடிப்படையாக அமைந்தது - கோடிட்ட தொடர் உணர்த்தும் பொருட்குறிப்பு யாது?***

அ. தெய்வச் சிந்தைக்கு நன்றி உணர்வு தான் முதன்மையான காரணம்

ஆ. தெய்வம் பற்றிய சிந்தனையால் நன்றியுணர்வு தோன்றியது.

இ. நன்றியுணர்வு போன்ற பிறவும் தெய்வம் பற்றிய சிந்தனை தோன்றக் காரணமாயின.

ஈ. எல்லா உணர்வுகளும் நன்றி உணர்வின் அடிப்படையாய்த் தோன்றின.

7. ***கீழ்ளனவற்றுள் அப்பர் (திருநாவுக்கரசர்) கூற்று எது?***

அ. அஞ்சியானும் அன்பு பட்டாகிலும் தெய்வத்தை நினை

ஆ. வருணன் மேய பெருமணல் உலகமும்

இ. என்றோள் ஈசற்கு எழில்மடம் எழுபது

ஈ. செம்மின் திருமுடி எம் திருமாலுக்குச் சேருமே.

8. ***சங்க இலக்கியங்களில் 'கருப்பொருள்' என்பது எதனைக் குறிக்கும்?***

அ. உணர்த்தும் பொருள்

ஆ. வருணனைப் பகுதிகள்

இ. மாந்தரும் பிற உயிர், உயிரில் பொருள்கள்

ஈ. நிகழ்ச்சிகள் நடைபெறுகின்ற இடம்

9. ***'மாயோன் மேவிய காடுறை உலகமும்' - இந்நூற்பாவை பேராசிரியர் ச. கணபதிராமன் அவர்கள் தம் 'சிறுதெய்வ வழிபாடு என்னும் கட்டுரையில் மேற்கோளாக எடுத்துக்காட்டி நிறுவுவது யாது?***

அ. நிலத்தின் தன்மைக்கேற்ப தெய்வ வழிபாடு தோன்றியது

ஆ. தொழிலும் உணவும் தெய்வத்தால் ஏற்பட்டது.

இ. தெய்வம் கருப்பொருள்கள் வரிசையில் முதலாவதாக வைக்கப்படுகிறது.

ஈ. சேயோனே தமிழரின் முழுமுதற் கடவுள்

10. ***கீழ்ள்ள கூற்றுகளுள் எது தவறானது?***

அ. 'மணிமேகலை' இலக்கியக் கதை மாந்தருள் ஒருவர் மாதரி.

ஆ. சதுக்க பூதம் பற்றிய குறிப்பு சிலப்பதிகாரத்துள் காணப்படுகிறது.

இ. தொல்காப்பியர் காலத்தில் சிறுதெய்வ வழிபாடு நிலவியது.

ஈ. 'குறிஞ்சி கிழவன்' என்னும் கடவுளுக்குப் பிற்காலத்தில் சுப்பிரமணியன் என்னும் பெயர் சூட்டப்பட்டது.

11. ***சிறுதெய்வ வழிபாடு பெருமைக்குரியதாகுமென்பதை நிலைநாட்டப் பேராசிரியர் ச. கணபதிராமன் எடுத்துக்காட்டும் சான்று யாது?***

அ. சிறுதெய்வங்கள் நாட்டின் எல்லாப் பகுதிகளிலும் நிலவியுள்ளது.

ஆ. பெருந்தெய்வக் கோயில் சுவடுகள் பல அழிந்துபட சிறுதெய்வக் கோயில்கள் நிலைத்து நிற்கின்றன.

இ. சிறுதெய்வங்களுக்கென தனிவழிபாட்டு முறைகள் வகுக்கப்பட்டுள்ளன.

ஈ. மாந்தர் இன இறைவழிபாட்டு முறை சிறுதெய்வங்களிலிருந்து தொடங்குகிறது.

**குறுவினா**

12. அச்ச உணர்வே தெய்வ வழிபாடு தோன்றுவதற்குக் காரணமாயிற்று என்பதைக் கூற பேராசிரியர் ச. கணபதிராமன் யாருடைய கருத்துகளை எடுத்துக் காட்டுகிறார்?

13. 'அஞ்சியாகினும் அன்பு பட்டாகிலும் தெய்வத்தை நினை' எனும் அப்பரின் மொழிகள் எதை உணர்த்துவதாகப் பேராசிரியர் ச. கணபதிராமன் கருதுகிறார்.

14. தொல்காப்பியத்தில் தெய்வம் பெறுமிடம் பற்றிப் பேராசிரியர் ச. கணபதிராமன் கூறுவது யாது?

15. 'இராமன்' எனும் பெயர் சங்க இலக்கியத்துள் காணப்படுவது கொண்டு அறியப்படுவது யாது?

16. முல்லை நில மக்களின் தெய்வ வழிபாடு பற்றிப் பேராசிரியர் ச. கணபதிராமன் கூறுவன யாவை?

**சிறுவினா**

17. தெய்வம் பற்றிய சிந்தனை மனிதனுக்கு ஏற்பட்டதற்குரிய காரணயங்களாகப் பேராசிரியர் ச. கணபதிராமன் குறிப்பன யாவை?

18. சங்ககாலச் சிறு தெய்வங்களாகப் பேராசிரியர் ச. கணபதிராமன் குறிப்பன யாவை?

19. 'கடுந்தெற லிராம னுடன் சேர் சீதையை' எனும் புறநானூற்று செய்யுளடியால் கொள்ளப்பட்ட மொழி மரபினை எடுத்துக்காட்டுக.

**கட்டுரை வினா**

20. மனிதனுக்குத் தெய்வச் சிந்தனை தோன்றி வளர்ந்தமைக்கான காரணங்களைப் பேராசிரியர் ச. கணபதிராமன் வழிநின்று விளக்குக.

21. சிறு தெய்வ வழிபாட்டு முறை பண்டைக் காலத்தில் நிலவியதைப் பேராசிரியர் ச. கணபதிராமன் எவ்வாறு நிறுவுகிறார்?

# 5.பாவேந்தர் பதித்த முத்திரைகள்

- ஜி. திலகவதி

பாரதிதாசனின் இலக்கியங்கள்[1] அனைத்தையும் ஒட்டு மொத்தமாக எண்ணிப் பார்த்தால் சட்டெனப் புலப்படுபவை மூன்று: மொழிப்பற்று - காதல் - இயற்கை[2]. இம்மூன்றுக்கும் அடிநாதமாகத் திகழ்வது மனிதாபிமானம்[3]. இம்மூன்றிலிருந்தும் பாரதிதாசனைப் பிரித்துப் பார்ப்பதென்பது அரிதிலும் அரிது.

மண்ணை மறந்து விண் மீது நடைபயில்வதாக இல்லாமல் கவிதை, மண்ணிலே மனித இனத்தோடு ஒன்றியிருக்க வேண்டும்; மக்களோடு கைகோர்த்து நடைபோட வேண்டும்; மானுடத்தின் ஊனுயிரில் ஒன்ற வேண்டும் என்று விரும்பினான் பாரதி.

பாரதிக்குத் தாசனாகிய - பாவேந்தர்[4] மானுடம் பற்றிப் பாடினால் மனித இனம் அனைத்தும் தன்னைப் பற்றிய பாட்டென்று விருப்பத்தோடு கேட்கும் என்பதைப் பாரதி பாட்டின் வழியே அறிந்து கொண்டதாலும், சங்க இலக்கியம் முற்றும் கற்றதால் சங்கப் புலவர் நெஞ்சமெல்லாம் மானுடத்திலேயே நின்றது என்பதை உணர்ந்திருந்தாலும், தம் பாடல்களில் புதுமுறை, புதுநடை, காட்டினார்.

மனிதாபிமானம், பரிவு, இரக்கம், காதல் ஆகியவை பாவேந்தரின் தனி முத்திரைகள்.

தலைவன், தலைவி கூற்றுகளாக[5] மட்டும் அல்ல. தன்னுணர்ச்சிப் பாடல்கள்[6], விதவையின் காதல்[7] முதல் முதியோர் காதல்[8] வரை மானுடம், மானுடம் எனத் தாமுடன்பட்டுப் பாடுவதைப் பல பாடல்களில் காணலாம். பாரதிதாசனின் மானுட வேட்கை, மனிதாபிமான ஆர்வமும் கனிவும் உற்சாகமும் மிகுந்ததாகும்.

ஒரு விதவையின் வேட்கையைக் கூறுகையில் கவிஞர் தம் கூற்றாக,

பாடாத தேனீக்கள் உலவாத் தென்றல்

பசியாத நல்வயிறு பார்த்ததுண்டோ?[9]

என்று உரைத்ததை அறிவோம். ஆனால், பெற்ற தாய் மகளின் கணவன் இறந்தவுடன் அடுத்து அவளுக்கு மறுமணம் செய்யும் எண்ணத்துடன், தாய் கூற்றாக,

இறந்தார் கணவர் அன்றைக்கு நீயும்,

இறந்தாய் மகளே, இறந்தாயே''

என்று வியப்பினை ஊட்டி அடுத்து,

பிறந்திருக்கின்றாய் மீண்டும் இந்நாட்டில்

பிறந்திருக்கின்றான் அவனும் ஓர் வீட்டில்

மணம் செய்து கொள்வதில் வெறுப்பென்ன? இங்கு

வாழ்வாங்கு வாழ மறுப்பென்ன?[10]

எனக் கூறுகிறார்.

மனிதனைத் தவிர மற்ற எவ்வுயிருக்கும் கொள்கை வகுக்கத் தெரியாது. கோட்பாட்டைச் செயல்படுத்தத் தெரியாது. ஏன்? படைப்புச் சிந்தனையே கிடையாது. மகத்தான பாரதிதாசனின் இலக்கியப் படைப்புகள் மாண்பு மிக்கதும், உண்மையானதுமான எல்லாவற்றையும் உயர்த்திப் பிடிப்பதில் எப்போதுமே மக்களுடைய வாழ்க்கையையே அணுகி வந்துள்ளன. குடும்ப விளக்கின் ஐந்து பகுதிகளும் **இருண்ட வீடும்** இதற்குச் சான்றுகளாகும்.

அறியாமையும் ஏழ்மையும் மூட நம்பிக்கையும் தீமையும் உலகத்தைச் சூழ்ந்திருக்கின்றன. இவற்றையெல்லாம் மனிதாபிமானமே தீர்க்கவல்லது. அதே சமயம் சட்டம் போட்டு எல்லாவற்றையும் சாதித்து விட முடியாது. அறியாமையும் ஏழ்மையும் தீமையும் கலந்த உலகத்தை அலைக்கழிப்பது தீர வேண்டுமென்றால் இதனைச் சாதிப்பதற்கு ஒரே ஒரு வழிதான் உண்டு; கலைப் பெருக்கமும் அறிவாராய்ச்சிப் பெருக்கமும்தான் அதற்குத் துணை புரியும். இவ்விரண்டும் வளர்வதற்குக் குடும்பம் ஒரு பல்கலைக் கழகமாக வேண்டும் என்பது பாரதிதாசன் குறிக்கோள்.

மங்கையரைச் சுதந்திரமுடையவராகச் செய்ய வேண்டும் என்பது அவரது தலையாய எண்ணம். ''மனித வர்க்கத்தைக் கடைத்தேறச் ''செய்யக் கூடிய உந்து சக்தி வாய்ந்தவர்கள் பெண்கள்'' என்றும், எண்ணத்தால் 'பெண்களின் சமத்துவம்' என்ற முறையில் பெண்கள் திருத்தம் அடைவதைப் பொறுத்தது, நாடு திருந்துவது என்றும் ''வாழ்க்கையில் ஆடவர்களை விடப் பெண்களுக்கே பொறுப்பும் நல்லெண்ணமும் அதிகம், வாழ்க்கைக்குத் தேவையான விடாமுயற்சி, அன்பு முதலிய குணங்களை ஆடவர்களினும் பெண்களிடமே அதிகரித்திருக்கக்

காணலாம்'' என்றும் எழுதினார்,

பெண்கட்குக் கல்வி வேண்டும்
குடித்தனம் பேணுதற்கே
பெண்கட்குக் கல்வி வேண்டும்
மக்களைப் பேணுதற்கே
பெண்கட்குக் கல்வி வேண்டும்
உலகினைப் பேணுதற்கே
பெண்கட்குக் கல்வி வேண்டும்
..... ..... .....

எனவும்,

''மகளிர் எல்லாம் கல்வி அறிவொழுக்கமுளர் ஆயின்
மருத்துவமே வேண்டாவாம்; பிணிமூப்பு வாரா
மகளிர் எலாம் அரசியலைக் கைப்பற்றி ஆண்டால்
மாநிலத்தில் துயரில்லை சாக்காடும் இல்லை''[13]

எனவும் துணிவுடையவராக இருந்ததினால்தான் பெண் குழந்தைத் தாலாட்டுப் பாடலில்,

வன்மை உயர்வு மனிதர் நலமெல்லாம்
பெண்மையினால் உண்டென்று பேச வந்த பெண் அழகே

என்று காட்டுகிறார்.

ஷேக்ஸ்பியர்[14] நாடகங்களைப் பற்றித் திறனாய்வாளர் கூறுகையில் ஷேக்ஸ்பியர் நாடகங்களில் வீராங்கனைகள் உண்டே தவிர, வீரர்கள் கிடையாது என்பர்.

அதைப் போலவே பாரதிதாசன் காவியங்களில் பெரிதும் எல்லாப் படைப்புகளிலும் 'பெண்ணிற் பெருந்தகையாவுள'[15] என்ற பண்போவியங்களாக மானுட மாண்பின் மதிப்பாளர்களாகப் பெண்கள் விளங்குகின்றனர்.

நமது பேரிலக்கியங்களில் பெண்ணின் பெரும்பங்கோடு பார்த்து மதிக்குமாறு பெண்ணைச் சித்தரித்த இலக்கியம் எதுவும் இல்லை. இந்த வெங்கொடிய வெட்கத்தை முழுக்க முழுக்க மாற்றிய பெருமை பாரதிதாசனுக்கு மட்டும் உடையது எனலாம். சுறுசுறுப்பும் துறுதுறுப்பும் மிக்க மானுடப் பெண்கள் பாவேந்தரின் தனிப்பாடலிலும், கதைப் பாடலிலும், காவியங்களிலும் நிறைந்துள்ளனர்.[16]

பாரதிதாசனின் பிறிதொரு பேரீடுபாடு இயற்கையாகும்.[17] இயற்கையை இதயத்தின் இன்ப விருந்தாக ஏற்பது ஒன்று; கவலையையே மறக்கும் மருந்தாகக் காண்பது மற்றொன்று. மேலைநாட்டுக் கவிஞர்கட்கும் பாரதி காலம் வரை இயற்கை ஒரு சுகப்பொருள்; இன்பக் களஞ்சியம்; வியப்பின் விளையாட்டரங்கம்; இறைவனின் மறுவடிவம்.

ஆனால், இயற்கை, பாரதிதாசனுக்கோ அழகின் சிரிப்பு மட்டுமில்லை; வாழ்வின் உந்து சக்தியும் ஆகும். பாடம் கற்றுத் தரும் பல்கலைக் கழகமும் ஆகும். மானுடம் பாடுதற்கு மாற்றுரை கல்லும் ஆகும் என்பதே பேருண்மை. அழகியலும் அறிவியலும் அவரின் கருத்துக்கும் கொள்கைக்கும் அடிபணிந்து வருவதைக் காணலாம்.[18]

அழகு நிலா, முழுமை நிலா, அகண்ட வானத்தில் தெரிவதும் மறைவதும் பலரால் பல வகையாகப் பாடப்பட்டது தான். ஆனால் பாரதிதாசனிடம் அது ''பழமையிலே புது நினைவு பாய்ந்தெழுந்தாற்போல்'' எழுகிறது. ''அழுத முகம் சிரித்ததுபோல் அல்லி விரிந்தாற்போல்'' என்று சொல்லும் போது அல்லி உவமை புதிதல்ல; அழுத முகம் சிரித்த முகமாக வேண்டும் என்பதில் தான் தனிச்சிறப்புள்ளது.

'புரட்சிக் கவி' காப்பியத்திலே ஒரு நிலவுக் காட்சி.[19] புரட்சிக் கவிஞர் காணுகின்ற நிலவு அழகிய பெண்ணின் முகத்தை மட்டும் காட்டவில்லை. சோலையிலே பூத்த தனிநிலவாகத் தோன்றுகிறது; சொக்க வெள்ளிப் பாற்குடமாகத் துலங்குகிறது. அமுத ஊற்றாகப் பொழிகிறது; கதிரவன் கடலில் மூழ்கி வெம்மை மாறிக் குளிரடைந்து வருகிறது. இவையெல்லாம் எவர்க்கும் மிக மிக எளிதாக வரும் உவமைகள். மக்கள் கவிஞன் உள்ளத்திலே இவற்றுக்கெல்லாம் அப்பால் பசித்துக் கிடந்த பாட்டாளி மக்கள் கூழைத்தேடுகின்ற போது கிடைத்த வெண்சோற்றுப் பானையே முன் நிற்பது போல் தோன்றுகையில்தான் இயற்கையைப் பாட வந்தவன் ஏழைகளின் நிலையையும் காட்டி - கூழுக்கு வாழும் நிலை மாறி வெண்சோறு கிடைக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்தின் உந்துதலில் தான் மானுடத்தின் மீது - ஒரு கவிஞன் கொண்டுள்ள பரிவும் பாசமும் விரிந்தெழுகின்றன.

நிலவெழுந்த வானத்திலேயே மற்றொரு காட்சி பாரதிதாசனுக்குத் தருகின்ற கற்பனை அவரின் ஆழ்ந்த மனப்புழுக்கத்தைக் காட்டுகிறது. ஏன்? எப்படி மனப்புழுக்கம் ஏற்பட்டது? அது மனிதர்களாகிய நாம் அனைவரும் அன்றாடம் காணும் காட்சி தான். ஆனால் நமக்கு மனப்புழுக்கம் ஏற்படவில்லை. கவிஞனுக்கு ஏற்படுகிறது.

பாரதிதாசன் குழந்தைகளுக்காக எழுதிய நூல் ஆத்திசூடி[20] - அதன் தொடக்கம் - 'அனைவரும் உறவினர்' - முடிவு 'வையம் வாழ வாழ்' என்பதாகும். பாரதிதாசனின் மானுடக் கோட்பாட்டின் எண்ணச் செறிவுகள் தாம் ஆத்தி சூடி நூல் எனினும் மிகையில்லை.

முதல் உலகப் போரினையும் இரண்டாம் உலகப் போரினையும் கண்டவர் பாரதிதாசன்.[21] இரண்டு போர்களால் வீடு, ஊர், நகரம், நாடு, மக்கள் அழிவினை எல்லாம் கண்டவர்.[22] உலகில் எந்தக் கொடிய விலங்கும் தன் இனத்தைத் தானே அழித்துக் கொள்வதில்லை. பகுத்தறிவுடைய மனிதனே தன் இனத்தைத் தானழிக்கும் கொடுமையைச் செய்கிறான்.

தேனடைக்குள் ஈக்கள் ஒப்பர்
பூதலத்தினார் இந்த
பூதலத்தினோர் அவர்
சீவனத்தில் பேதம் வைத்துப்
பாழ்படுத்தினார் துஷ்டர்
பாழ்படுத்தினார்
மேநிலைக்கண் மாநிலத்தை
ஏற்று விப்பீரே விரைந்து
ஏற்று விப்பீரே - நீர்
மேல் நடப்பீர் மேல் நடப்பீர்
மேல் நடப்பீரே![23]

இவ்வாறு, பாரதிதாசன் மனிதநேயம் வளர்க்க மானுடத்திற்கு அழைப்பு விடுவதோடமையாமல் உழைக்கும் மனிதன் வாழ்க்கையின் மிக உயர்ந்த பதிப்பாவான் என்று அழுத்தந்திருத்தமாகப் பாடுகிறார்.

புதியதோர் உலகு செய்வோம் கெட்ட
போரிடும் உலகத்தை வேரொடும் சாய்ப்போம்!

என்று பாடி பேரழிவுக் காரணங்களையும் கூறுகின்றார்.[24]

சாதி மத பேதங்கள் மூட வழக்கங்கள்
தாங்கி நடைபெற்றுவரும் சண்டை
ஊதையினில் துரும்புபோல் அலக்கழிப்போம் பின்னர்
ஒழித்திடுவோம், புதியதோர் உலகு செய்வோம்[25]

என்று மானுடத்தின் தீமைகளை அழிக்கக் கூறி அடுத்து உலக சமாதானத்திற்கு உரத்த குரல் கொடுக்கிறார்.

இத்தகைய உயர்ந்த உலகப் பொதுமை படைத்த கவிஞனின் உள்ளத்தைத் தமிழ் வெறிக்கு மட்டுமே என்று தவறாக முடிவு கட்டுவது மானுடக் கவிஞனை இழிவு படுத்துவதாகும்.

பாரதிதாசனின் மானுட நோக்கு வாழ்க்கைக்கும் கொள்கைக்கும் நடைமுறைக்கும் இடையே ஒருமைப்பாட்டை ஏற்படுத்தும் வகையது அதனால் தான்

மானிடம் என்பது குன்று – தனில்
வாய்ந்த சமத்துவ உச்சியில் நின்று
மானிடருக் கினிதாக – இங்கு
வாய்த்த பகுத்தறிவாம் விழியாலே
வான்திசை எங்கணும் நீபார் – வாழ்வின்
வல்லமை ''மானிடத் தன்மை'' என்றே தேர்[26]

என்று அவர் பாடுகிறார்.

## குறிப்பு விளக்கம்

1. பாரதிதாசனின் இலக்கியங்கள் - அழகின் சிரிப்பு, ஆத்திசூடி இசையமுது, இருண்ட வீடு, எதிர்பாராத முத்தம், குடும்ப விளக்கு, தமிழியக்கம், தமிழச்சியின் கத்தி, புரட்சிக்கவி மணிமேகலை வெண்பா முதலிய பல கவிதைப் படைப்புகள், தனிப்பாடல்கள், கவிதைத் தொகுதிகள் என பாரதிதாசனின் படைப்புகள் அனைத்தும் 'பாரதிதாசன் கவிதைகள்' எனும் தலைப்பில் 1993-ஆம் ஆண்டு வெளியிடப்பட்டுள்ளன. தொகுப்பாசிரியர் சுரதா கல்லாடன் அருள் சுடர் பதிப்பகம், சென்னை.

2. மொழிப்பற்று - காதல் - இயற்கை - இவை முறையே தமிழியக்கம், எதிர்பாராத முத்தம், அழகின் சிரிப்பு ஆகிய படைப்புகளின் உட்பொருள்களாக உள்ளன. இவையன்றியும் பாரதிதாசனின் கவிதைக் காவியங்களிலும் தனிப்பாடல்களிலும் இவை பாடுபொருள்களாகின்றன.

3. மனிதாபிமானம் --- மனித + அபிமானம் - வடமொழிச் சந்தி வகை. நன்னூல் உரையாசிரியர்கள் இதனைத் தீர்க்க சந்தி என்பர்.

4. பாரதிக்குத் தாசனாகிய பாவேந்தர் -பாவேந்தர் என்பது பாரதிதாசனின் சிறப்புப் பெயர். இவருடைய இயற்பெயர் சுப்புரத்தினம். இவர் தன் இயற்பெயரை விடுத்து பாரதிதாசன் எனப் புனைப்பெயர் கொண்டார்.

5. தலைவன், தலைவி கூற்றுகள் - 'புரட்சிக் கவி' எனும் காவியத்தில் பல பகுதிகள் தலைவன், தலைவி கூற்றுகளாக உள்ளன.

6. தன்னுணர்ச்சிப் பாடல்கள் - கவிஞர் பட்டறிவின் பாற்பட்ட தன்னுடைய உணர்வினைக் கூறுவதாக அமையும் பாடல்கள்.

7. விதவையின் காதல் - கைம்மைப்பதி, கைம்மைக் கொடுமை முதலிய தலைப்புகளில் இதனைப் பாரதிதாசன் உணர்த்துகிறார்.

8. முதியோர் காதல் - பாரதிதாசனின் 'பன்மணித்திரள்' எனும் கவிதை நூலில் முதியோர் காதல் பற்றிக் கூறப்படுகிறது.

9. பாடாத ..... துண்டோ - இவ்வடிகள், 'காதலைத் தீய்த்த கட்டுப்பாடு' எனும் தலைப்பில் அமைந்த கவிதையில் உள்ளது. இக்கவிதை 'பாரதிதாசன் கவிதைகள்' முதல் தொகுதியில் உள்ளது.

10. இறந்தார் ... மறுப்பென்ன: பாரதிதாசன் கவிதைகள் மூன்றாம் தொகுதி தேனருவி எனும் தலைப்புடைய கவிதையில் உள்ள வரிகள்.

11. கடைத்தேறச் செய்தல் - பிறவினையாகப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ள சொல் துன்பத்திலிருந்து வெளிக்கொணரச் செய்தல் கடைத்தேற்றும் வினைச்சொல்.

12. பெண்களுக்கு... வேண்டும் : குடும்ப விளக்கு இரண்டாம் பகுதியில் குடும்பத் தலைவியின் கூற்றாகவுள்ள மொழி.

13. மகளிர் எல்லாம்.... இல்லை : இவ்வடிகள் குடும்ப விளக்கு ஐந்தாம் பகுதி முதியோர் காதல் எனும் பகுதியில் மணவழகர் கூற்றாக உள்ளன.

14. ஷேக்ஸ்பியர் - கி.பி. 16ஆம் நூற்றாண்டில் இங்கிலாந்தில் வாழ்ந்த நாடக ஆசிரியர். உலக நாடக இலக்கிய வரலாற்றில் சிறப்பிடம் பெறுபவர். மேக்பத், மெர்சண்ட் ஆப் வெனிஸ் டெம்பஸ்ட், கிங்லியர் முதலிய 37 நாடகங்களை எழுதியுள்ளார். இவர் நாடகங்கள் ஒவ்வொன்றும் ஐந்து அங்கங்களாக அமையும். ஒவ்வோர் அங்கத்திலும் பல காட்சிகள் இடம் பெறும்.

15. 'பெண்ணிற் பெருந்தக்க யாவுள கற்பென்னுந் திண்மையுண் டாகப் பெறின்' என்பது திருக்குறள் (இல்லறவியல், வாழ்க்கைத் துணைநலம், குறள் 54).

16. பாரதிதாசன் படைப்புகள் பலவற்றிலும் பெருமைக்குரிய பெண்மாந்தர்களைக் காணலாம். 'புரட்சிக் கவி'யின் அமுதவல்லி 'எதிர்பாராத முத்தம்', பூங்கோதை, குடும்ப விளக்கு புகழ்ந்துரைக்கும் கதைத் தலைவி எனப் பலரும் சிறப்பிற்குரியவர்களாகக் காட்டப்படுகின்றனர்.

17. அழகின் சிரிப்பு எனும் நூலிலுள்ள கவிதைகள் அனைத்தும் கடல், காடு, குன்றம் முதலிய இயற்கை வளங்களையும் பிற இயற்கைக் காட்சிகளையும் வியந்து பாராட்டுகின்றன.

18. 'அழகியலும் .... காணலாம்' - பாரதிதாசன் தம் படைப்புகளில் கவிதையழகூட்டும் கற்பனைகளை வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

19. 'புரட்சிக் கவி' எனும் குறுங்காப்பியத்தின் கதைத் தலைவன் உதாரன். அவனுடை மொழியாக அமைந்த பாடலை இங்கு கட்டுரை ஆசிரியர் குறிப்பிடுகிறார்.

உனைக்காணும் பொழுதினிலே எனதுளத்தில்
ஊறிவரும் உணர்ச்சிதனை எழுதுவதற்கு
நினைத்தாலும் வார்த்தை கிடைத்திடுவதில்லை;
நித்திய தரித்திரராய் உழைத்துழைத்துத்
தினைத்துணையும் பயனின்றிப் பகிர்ந்த மக்கள்
சிறிதுகூழ் தேடுங்கால் பானை ஆரக்
கனத்திருந்த வெண்சோறு காணும் இன்பம்
கவின் நிலவே உனைக் காணும் இன்பந்தானோ

20. ஆத்திசூடி : அகர முதலியாக அமைந்த ஓரடிச் செய்யுள் தொகுதி முதன்முதலாக ஔவையாரால் படைக்கப்பட்டது. இது அறிவுரைகளைக் கொண்ட சிறுவர் இலக்கியமாகும். அந்நூலைப் படைத்த ஔவையார், அதற்கு,

ஆத்திசூடி அமர்ந்த தேவனை
ஏத்தி ஏத்தித் தொழுவோம் யாமே

எனச் சிவபெருமான் வணக்கப்பாடல் பாடியுள்ளார். இப்பாடலின் முதல் சீர் இதன் பெயராயிற்று. இதன் அமைப்பைக் கொண்டு பிற்காலத்தில் சிறுவர்களுக்காகக் கவிஞர்கள் பலர் அறவுரை இலக்கியம் படைத்தனர். அவற்றிற்கெல்லாம் ஆத்திசூடி எனப் பெயரிட்டனர். பாரதியார் படைத்த ஆத்திசூடி, 'புதிய ஆத்திசூடி, யாகும். பாரதிதாசனின் 'ஆத்திசூடி'யில் (1949) 'அனைவரும் உறவினர்' என்பது தொடக்கமாக, 'வையம் வாழ வாழ்' என்பது வரை 85 ஓரடிச் செய்யுள்கள் உள்ளன. இதுவன்றியும் 'இளையார் ஆத்திசூடி' (1963)யையும் படைத்துள்ளார். அதனுள், 'அழுபவன் கோழை' முதல் 'வையநூல் ஆய்வு செய்' வரை 88 ஓரடிச் செய்யுள்கள் உள்ளன. ஓரடிச் செய்யுள் இலக்கியம் பிறமொழிகளில் இல்லை.

21. பாரதிதாசன் வாழ்ந்த காலம் 29.4.1891 முதல் 21.4.1964 வரையாகும். முதல் உலகப் போர் நடைபெற்ற ஆண்டுகள் 1914-18. அப்போது பாரதிதாசனுக்கு அகவை 23-27. இரண்டாம் உலகப்போர் நடைபெற்ற ஆண்டுகள் 1939-45. அப்போது பாரதிதாசன் 48-54 அகவையினர். எனவே அவ்விரு போர்களின் கொடுமைகளையும் பாரதிதாசன் நன்கு அறிந்திருப்பார்.

22. உலகப் போரின் பேரழிவுக்குச் சான்றாக இருப்பது, அமெரிக்காவின் அணுகுண்டுகளால் அழிக்கப்பட்ட ஹீரோ ஷிமா, நாகசாகி ஆகிய இரு ஜப்பானிய நகர்கள். அங்கு 06.08.1945, 09.08.1945 ஆகிய நாட்களில் அமெரிக்க விமானம் அணுகுண்டுகளை வீசியது.

23. பாரதிதாசன் கவிதை - போரின் கொடுமை பற்றிக் கூறுதல்

24. இவை, 'புதிய உலகு செய்வோம்' என்னும் தலைப்புடைய பாடல் வரிகளாகும். இப்பாடல், பாரதிதாசன் கவிதைகள், முதல் தொகுதியில் அமைந்துள்ளது.

25. சாதி மதம் 'புதிய உலகம் செய்வோம்' - பாரதிதாசன் கவிதைகள்; முதற்தொகுதியில் 'முன்னேறு' என்னும் தலைப்பில் உள்ள பாடல் வரிகள்.

26. பாரதிதாசன் கவிதைத் தொகுதியுள் 'மானிட சக்தி' என்னும் தலைப்பில் அமைந்துள்ள வரிகள்.

**மொழிநடை**

**வாக்கிய அமைப்பு**

1. ஒட்டு மொத்தமாக எண்ணிப் பார்த்தால் சட்டெனப் புலப்படுபவை மூன்று. மொழிப்பற்று - காதல் - இயற்கை. இவ்விரு வாக்கியங்களுள் முதலதிலுள்ள 'மூன்று என்பது மூன்று எனும் எண்ணைக் குறிக்கிறதா'? இல்லை. இது எண்ணாகு பெயராகும். 'மொழிப்பற்று - காதல் - இயற்கை' - இவ்வாக்கியத்தின் எழுவாய் எது? பயனிலை எது? எழுவாய் மறைந்துள்ளது. 'மொழிப்பற்று - காதல் - இயற்கை' - இது பெயர்ப் பயனிலை. தமிழில் பயனிலை மட்டும் கொண்ட வாக்கியம் உண்டு. இதற்கு எடுத்துக்காட்டு இதுவாகும். இது பயனிலை என்பதனையும் பொருட், சூழல் கொண்டு தான் அறிய இயலும்.

சூழ்நிலை தவிர்த்து நோக்கின் மொழிப்பற்று - காதல் - இயற்கை: இது சொற்றொடராகும். இவ்வாக்கியத்தை 'அவை: மொழிப்பற்று - காதல் - இயற்கை' என எழுவாயுடன் எழுதலாம் (':') முக்காற்புள்ளியாட்சியை நோக்குக.

2. ஆகுபெயர், மரபுத் தொடர், உருவகம் மண்ணை மறந்து விண்மீது நடைபயில்வதாக இல்லாமல் கவிதை மண்ணிலே மனித இனத்தோடு ஒன்றியிருக்க வேண்டும். மக்களோடு கைகோர்த்து நடைபோட வேண்டும் - இப்பகுதியில் மண் - இருமடி ஆகுபெயர் மண் உலகைக் குறித்துப் பின் உலகிலுள்ள மக்களைக் குறிக்கிறது.

விண் மீது நடைபயிலுதல் : நடக்க இயலாதவற்றைக் குறிக்கும் தொடர்.

இது மரபுத் தொடராகும். 'கைகோர்த்து நடைபோடுதல்' - இதுவும் மரபுத் தொடர். மானுடத்தின் ஊனுயிரில் - 'மானுடம்' என்பது ஒரு கருத்தியல் பொருள். இதனை உயிருள்ள ஊனுயிரில் ஒன்ற வேண்டும் என்கிறார். மானுடத்தை உடலும் உயிரும் கொண்ட பொருளாக உருவகித்துள்ளார்.

**செறிவு நடை**

3. பாரதிக்குத் தாசனாகிய ..... புதுநடை காட்டினார். இந்நெடிய வாக்கியத்தை நோக்குக. இதன் எழுவாய் பாவேந்தர்.

'பாவேந்தர் தம் பாடல்களில் புதுமுறை, புதுநடை காட்டினார்' - இது முதன்மைச் சொற்றொடர் எழுவாய்க்கு அடையாக நிற்பது 'பாரதிக்குத் தாசனாகிய' என்பதாகும். முதன்மைச் சொற்சொற்றொடர் வெளிப்படுத்தும் செயல் (புதுமுறை, புதுநடை காட்டுதல்) இச்செயல் ஏன் நடைபெற்றது என்பதற்கு விடையாக இரண்டு சார்புச் சொற்றொடர்கள் உள்ளன. முழுவாக்கியம் தரும் பொருளை நுணுகினால்,

பாரதியாரிடமிருந்து பாவேந்தர் அறிந்தது யாது?
பாரதியார் பாடல்களின் பாடுபொருள் யாது?
சங்க இலக்கியங்களின் பாடுபொருள் யாது?
சங்க காலப் புலவர்களுக்குப் பின்வந்தோர் எதைப் பாடினார்கள்?

முதலிய வினாக்களுக்கும் வெளிப்படையாக அல்லாமல் உட்பொருளாக விடை காணலாம். பல தகவல்களை உள்ளடக்கி உள்ளது இவ்வாக்கியம். இத்தகைய வாக்கியம் 'செறிவு நடை'க்கு எடுத்துக்காட்டாகும்.

**மேற்கோள் நடை**

4. ஒரு விதவையின் வேட்கையைக் கூறுகையில் கவிஞர் தம் கூற்றாக,
பாடாத தேனீக்கள் உலவாத் தென்றல்
பசியாத நல்வயிறு பார்த்ததுண்டோ?
என்று உரைத்ததை அறிவோம்.

-இது ஒரு நெடிய வாக்கியம். மேற்கோள் செய்யுள் எடுத்தாளப்பட்டுள்ளதை நோக்குக.

| | | |
|---|---|---|
| எழுவாய் | - | கவிஞர் |
| மேற்கோள் | - | பாடல்வரிகள், உள்ளடக்கித் தனியே |

எழுதப்பட்டுள்ளன.

| | | |
|---|---|---|
| என்று | - | வினையெச்சம் |
| பயனிலை | - | அறிவோம் |

என மேற்கோள் வாக்கியம் அமைந்துள்ளது.

5. மேலைநாட்டுக் கவிஞர்களுக்கும் பாரதி காலம் வரை இயற்கை ஒரு சுகப்பொருள்; இன்பக் களஞ்சியம்; வியப்பின் விளையாட்டரங்கம்; இறைவனின் மறுவடிவம் -இந்நெடிய வாக்கியத்தில் இயற்கை பற்றிய கருத்து சொல்லப்படுகிறது.

'கவிஞர்களுக்கும்' என்னும் சொல்லிலுள்ள 'உம்' உணர்த்துவது யாது?

இங்கு கூறப்படும் கருத்து மேலைநாட்டுக் கவிஞர்களுக்கு மட்டுமல்லாது பிற நாட்டுக் கவிஞர்களுக்கும் பொருந்துவதாகும். 'உம்' - இறந்தது தழுவிய எச்ச உம்மை என அறிக.

இயற்கை ஒரு சுகப்பொருள்; ..... மறுவடிவம்

இப்பகுதியின் எழுவாய் இயற்கை; நான்கு பயனிலைகள் உள்ளன (பெயர்ப் பயனிலைகள்)

ஒரு சுகப்பொருள்
ஓர் இன்பக் களஞ்சியம்
வியப்பின் விளையாட்டு
இறைவனின் மறுவடிவம்

என்பன அவை.

ஒரே சீரான நான்கு தொடர்கள். இத்தகைய தொடராட்சியினை சீர்மையத் தொடராட்சி எனக் குறிப்பர். சீர்மையத் தொடர்கள் மொழிநடைக்கு அழகு சேர்க்கிறது.

6. ஆனால் இயற்கையின் அழகு பாரதிதாசனுக்கு அழகின் சிரிப்பு மட்டுமில்லை; வாழ்வின் உந்து சக்தியும் ஆகும்.

- இவ்வாக்கியத்தில் கோடிட்ட தொடரின் பொருளை நோக்குக. இயற்கையின் பண்பாக அமையும் அத்தொடர், பாரதிதாசன் படைத்த கவிதை நூலின் தலைப்பும் ஆகும். பாரதிதாசனின் மொழியினைப் பயன்படுத்தித் தாம் கூறவந்த கருத்தைக் கட்டுரை ஆசிரியர் தெரிவிக்கிறார். இத்தகைய மொழி நடை ஒரு தனித்தன்மை வாய்ந்ததாகும்.

**திறனறி வினாக்கள்**

**பலவுள் தெரிவு**

1. ***ஒட்டு மொத்தமாக எண்ணிப் பார்த்தால் சட்டெனப் புலப்படுபவை மூன்று. மொழிப்பற்று - காதல் - இயற்கை.***
   ***கோடிட்ட வாக்கியத்திற்குப் பொருத்தமான எழுவாய் எது?***
   அ. அவை: ஆ. அவையாவன இ. என்பதாகும் ஈ. மூன்று
2. ***கவிதை மானுடத்தின் ஊனுயிரில் ஒன்ற வேண்டும் - இவ்வாக்கியம் பற்றிக் கீழ்க் கொடுக்கப்பட்டுள்ள கூறுகளுள் எது சரி?***
   அ. உருவகம், ஆகுபெயர் ஆகிய இரண்டு ஆட்சியும் உள்ளன.
   ஆ உருவகம், மரபுத் தொடர் ஆகிய இரண்டும் உள்ளன.
   இ. உருவக ஆட்சி மட்டுமே உள்ளது
   ஈ ஆகுபெயராட்சி மட்டும் உள்ளது.
3. ***கீழுள்ள வாக்கியங்களுள் எது செறிவு நடைக்குரிய எடுத்துக்காட்டு?***
   அ. தலைவன், தலைவி கூற்றுகளாக மட்டுமல்ல. தன்னுணர்ச்சிப் பாடல்கள், விதவையின் காதல் முதல் முதியோர் காதல் வரை மானுடம் மானுடம் எனத் தானுடம்பட்டுப் பாடுவதைப் பல பாடல்களில் காணலாம்.
   ஆ. மனிதாபிமானம், பரிவு, இரக்கம் ஆகியவை பாவேந்தரின் தனிமுத்திரைகள். இத்தலைப்புகளில் அவர் பல பாக்கள் புனைந்துள்ளார்.
   இ. தாய் தன் மகளிடம்
   இறந்தார் கணவர் அன்றைக்கு நீயும்
   இறந்தாய் மகளே இறந்தாயே
   என்று சொல்வதாகப் பாரதிதாசன் கூறியுள்ளார்.
   ஈ. மகத்தான பாரதிதாசனின் இலக்கியப் படைப்புகளை மாண்புமிக்கதும் உண்மையானதுமான எல்லாவற்றையும் உயர்த்திப் பிடிப்பதில் எப்போதுமே மக்களுடைய வாழ்க்கையையே அணுகி வந்துள்ளது.
4. ***'இறந்தார் கணவர் அன்றைக்கு நீயும்***
   ***இறந்தாய் மகளே, இறந்தாயே' - பாரதிதாசனின் இக்கவிதை வரிகள், திலகவதி அவர்களால் எக்கருத்தை வலியுறுத்த எடுத்தாளப்படுகிறது.***
   அ. கணவன் இறப்பால் மனைவிக்கு ஏற்படும் இன்னல்
   ஆ. மறுமணத்தை ஏற்றுக் கொள்ளும் எண்ணத்தை வெளிப்படுத்துதல்
   இ. கணவனுக்குப் பின் மனைவி வாழாத நிலை
   ஈ. கணவன், மனைவி பற்றிய சமுதாய எண்ணம்

5. ***பாரதிதாசனின் இலக்கியப் படைப்புகள் எப்போதுமே மக்களுடைய வாழ்க்கையையே அணுகி வந்துள்ளது. குடும்ப விளக்கின் ஐந்து பகுதிகளும் இதற்குச் சான்றுகளாகும். இவ்வுரையில் எடுத்தாளப்பட்டுள்ள கீழுள்ள நான்கனுள் எது மாறுபட்ட பொருளாட்சி கொண்டது?***

அ. இலக்கியப் படைப்புகள்

ஆ. குடும்ப விளக்கு

இ. ஐந்து பகுதிகள்

ஈ. மக்களுடைய வாழ்க்கை

6. ***கீழுள்ள எப்பகுதியில் சீர்மைத் தொடர்கள் காணப்படுகின்றன?***

அ. பாரதிதாசன் குழந்தைகளுக்கு எழுதிய நூல் ஆத்திசூடி. அதன் தொடக்கம் அனைவரும் உறவினர்.

ஆ. புரட்சிக் கவிஞர் காணுகின்ற நிலவு சோலையிலே பூத்த தனி நிலவாகத் தோன்றுகிறது; சொக்க வெள்ளிப் பாற்குடமாகத் தோன்றுகிறது; அமுத ஊற்றாகப் பொழிகிறது.

இ. மனித வர்க்கத்தைக் கடைத்தேறச் செய்யக் கூடிய உந்து சக்தி வாய்ந்தவர்கள் பெண்கள்.

ஈ. ஆடவர்களை விடப் பெண்களுக்கே பொறுப்பும் நல்லெண்ணமும் அதிகம். வாழ்க்கைக்குத் தேவையான விடாமுயற்சி அன்பு முதலிய குணங்களை ஆடவர்களினும் பெண்களிடம் அதிகரித்திருக்கக் காணலாம்.

7. ***''வன்மை உயர்வு மனிதர் நலமெல்லாம்***
***பெண்மையினால் உண்டென்று***
***பேசவந்த பெண் அழகே''***
***எனப் பாரதிதாசன் கூறிய மொழிகளிலிருந்து அவரிடம் எப்பண்பு வெளிப்படுவதாகத் திலகவதி குறிப்பிடுகிறார்.***

அ. அழகுணர்வு ஆ. இரக்கம் இ. துணிவு ஈ. பெருமிதம்

8. ***<u>அதைப் போலவே</u> பாரதிதாசன் காவியங்களில் பெரிதும் எல்லாப் படைப்புகளிலும் 'பெண்ணிற் பெருந்தகையாவுள' என்ற பண்போவியங்களாக மானிட மாண்பின் மதிப்பாளர்களாகப் பெண்கள் விளங்குகின்றனர் - கோடிட்டதொடரில் எந்த உவமை அமைந்துள்ளது?***

அ. பாரதிதாசன் படைப்புகள்

ஆ. ஷேக்ஸ்பியரின் நாடகங்கள்

இ. பாரதியாரின் கவிதைகள்

ஈ. சங்க இலக்கியங்கள்

9. ***அழகியலும் அறிவியலும் அவரின் (பாரதிதாசனின்) கருத்துக்கும் கொள்கைக்கும் அடிபணிந்து வருவதைக் காணலாம் - இவ்வாக்கியம் உணர்த்தும் கருத்துக்குப் பொருத்தமானதைத் தேர்ந்தெடுக்கவும்.***

அ. அழகியலையும், அறிவியலையும் தம் கருத்துக்கேற்ப மாற்றினார்.

ஆ. அழகியலும், அறிவியலும் பாவேந்தரின் படைப்புகளின் உட்பொருள்களாயின.

இ. அழகியல், அறிவியல் கருத்துகள் பாரதிதாசனின் கவிநயத்தினைக் குறைக்கவில்லை.

ஈ. அழகியல், அறிவியல் கருத்துகள் பாவேந்தர் கவிநயத்தால் சிறப்படையாதிருந்தன.

**குறுவினா**

11. பாரதிதாசன் படைப்புகளின் உள்ளடக்கமாகத் திலகவதி அவர்கள் கூறுவன யாவை?

12. பாரதிதாசன் மானுடம் பற்றிப் பாடுவதற்குரிய ஏதுக்களாகத் திலகவதி அவர்கள் எவற்றைக் குறிப்பிடுகிறார்?

13. பாடாத தேனீக்கள் உலவாத் தென்றல்
பசியாத நல்வயிறு பார்த்த துண்டோ - இவ்வடிகள் கொண்டு திலகவதி அவர்கள் வெளிப்படுத்தும் கருத்து யாது?

14. மக்களின் வாழ்க்கையினையே அணுகிப் படைக்கப்பட்டுள்ள பாரதிதாசனின் இலக்கியங்களாகத் திலகவதி அவர்கள் குறிப்பன யாவை?

15. பாரதிதாசனின் ஆத்திசூடிநூலின் சிறப்பாகத் திலகவதி அவர்கள் எதைக் குறிப்பிடுகிறார்?

**பத்திவினா**

16. 'குடும்பம் ஒரு பல்கலைக் கழகமாக வேண்டும் என்பது பாரதிதாசன் குறிக்கோள்' எனத் திலகவதி அவர்கள் ஏன் கூறுகிறார்?

17. 'புதியதோர் உலகு செய்வோம்.....' எனப் பாரதிதாசன் பாடுவதற்கு அவருக்கு இருந்த பின்னணி பற்றித் திலகவதி குறிப்பது யாது?

18. பாரதிதாசனின் ஒருமைப்பாட்டுணர்வு பற்றித் திலகவதி அவர்கள் குறிப்பது யாது?

**கட்டுரை வினா**

19. திலகவதி அவர்களின் மொழிநடைச் சிறப்பினை எடுத்துக்காட்டுகள் தந்து விளக்குக.

20. பாரதிதாசனின் படைப்புகளில் 'மானுடம்' நிலைத்திருந்ததெனத் திலகவதி அவர்கள் எவ்வாறு நிறுவுகிறார்?

# 6. இசைத்தமிழ் அறிஞர் ஆபிரகாம் பண்டிதர்

**- பொ. வேல்சாமி**

இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பிருந்து இன்றைய நாள் வரையிலும் தனக்கான ஒரு பண்பாட்டு வரலாறு கொண்டது தமிழ்நாடு.[1] தமிழ் மக்கள் இத்தகைய வரலாறுகளை மறந்துவிட்ட காலங்களும் உண்டு. சுமார் 1500 வருடங்களுக்கு முன்பு தமிழ் இலக்கணத்தின் ஒரு பகுதியாகிய பொருளதிகாரம் என்பதைத் தமிழ் மக்கள் மறந்து விட்டதாகவும் அதைக் கடவுளே 'இறையனார்' என்ற பெயரில் மீண்டும் உருவாக்கிக் கொடுத்ததாகவும் அந்த நூலுக்குப் பெயர் 'இறையனார் களவியல்' என்றும் ஒரு கதை உண்டு.[2] இதேபோன்று ஆங்கிலேயர்களால் நம் நாடு அடிமைப்படுத்தப்பட்ட காலங்களில் நம் வரலாறு மறக்கப்பட்டுவிட்ட சூழல் நிலவியது.

இந்தியாவுக்கு வந்த கிறித்துவ சமயச் சான்றோர்கள்[3] இங்கிருந்த மக்களுக்குக் கல்வியும், மருத்துவமும் பெற வாய்ப்பளித்தனர். அவர்களால் கல்வி கற்கும் வாய்ப்புப் பெற்றோர் பலர். அவர்களுள் சிலர் தங்கள் நாட்டு நிலைமையையும் தங்களுடைய பண்பாட்டு வீழ்ச்சியையும் கண்டு, தெளிந்து வருந்தினர். இத்தகைய இழிவான நிலையிலிருந்து மீண்டு வருவதற்கான வழிகளைத் தேடினர்.[4] பல்வேறு துறைகளிலும் பாடுபட்டு நம் தமிழர்களின் இசைவளத்தை மீண்டும் கண்டுபிடித்து உலகத்திற்கு வழங்கிய முதல் மனிதர் தஞ்சை ஆபிரகாம் பண்டிதர்.

1859ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்டு திங்கள் 2ஆம் நாள் ஆபிரகாம் பண்டிதர் பிறந்தார். தந்தையார் பெயர் முத்துசாமி; தாயார் பெயர் அன்னம்மாள். திருநெல்வேலி[5] மாவட்டம் தென்காசிக்கு[6] அருகிலுள்ள சாம்பவர் வடகரை[7] இவர் பிறந்த ஊர். இவர் தந்தையார் ஒரு ஆங்கிலப் பாதிரியாரிடம் தோட்டக்காரராகப் பணிபுரிந்தார். 'பங்களா சுரண்டை'[8] என்னும் ஊரிலும் பரங்குன்றாபுரம்[9] என்னும் ஊரிலும் கல்வி பயின்றார். பின்னர் சுரண்டைக்கு அருகிலுள்ள திருமலாபுரம்[10] பள்ளியில் இரண்டாண்டுகள் ஆசிரியராகப் பணிபுரிந்தார். பின்னர் திண்டுக்கல்லில்[11] இருந்த நார்மல்[12] ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளியில் பயின்றார். அந்தப் பள்ளியின் முதல்வர் அருள்திரு யார்க்துரை இவருடைய அறிவாற்றலைக் கண்டு அதே பள்ளியில் ஆசிரியராகப் பணியமர்த்தினார்.

1882-ஆம் ஆண்டு வேதக்கண் அவர்களின் மகளாகிய ஞானவடிவு பொன்னம்மாள் என்பவரை மணந்து கொண்டார். பெண்கள் படிக்கவே வாய்ப்பு இல்லாதிருந்த அந்தக் காலத்தில் இவருடைய துணைவியார் ஞானவடிவு பொன்னம்மாள் உயர்நிலை ஆசிரியர் பயிற்சி பெற்றிருந்தார் என்பது கிறித்தவ மதம் சார்ந்த தமிழர்களில் ஆணாயினும், பெண்ணாயினும் கல்வி கற்கும் வாய்ப்புப் பெற்றிருந்தனர் என்பதை உணர்த்துகின்றது.

ஆபிரகாம் பண்டிதர் திண்டுக்கல்லில் ஆசிரியர் பணிபுரிந்த காலத்தில் சித்த மருத்துவத்தில்[13] ஆர்வம் கொண்டிருந்தார். அப்பொழுது திண்டுக்கல் அருகிலுள்ள ஆனைமலைப்பட்டி பொன்னையா என்பவர் சித்த வைத்தியத்தில் ஆர்வம் கொண்டிருந்தார். அவருடன் நட்புகொண்ட ஆபிரகாம் அவர்கள் பல சித்த மருந்துகள் தயாரிக்கும் முறைகளைக்[14] கற்றுக் கொண்டார். அவருடைய உதவியால் சுருளிமலையில்[15] இருந்த கருணானந்தர் என்ற முனிவரைச் சந்தித்தார். அந்த முனிவர் ஆபிரகாம் அவர்களுக்குப் பல மருந்துகளின் செய்முறைகளை எழுதிக் குறிப்பெடுத்துக் கொண்டார். பின்னர் 'கருணானந்தர் சஞ்சீவி மருந்துகள்' என்று பெயரிட்டு விற்பனை செய்து வந்தார். இந்த மருந்து விற்பனையில் மிகப்பெரும் செல்வரானார்.

செல்வத்திலும் புகழிலும் அன்றைய மக்களால் வியப்புடன் பார்க்கப்பட்டார். இவருடைய மருத்துவத்தின் பலனைப் பெற்ற மக்கள் இவரைப் பண்டிதர் என்று அழைத்தனர். பண்டுவம்[16] என்ற தமிழ்ச்சொல் மருத்துவம் செய்தல் என்ற பொருளுடையது. அதுவே அவரை ஆபிரகாம் என்பதிலிருந்து ஆபிரகாம் **பண்டிதர்** என்று அழைக்க வைத்தது. இந்தப் பெருமைகளினால் நிறைவடைந்து விடாமல் மறைந்து போன பழந்தமிழ் இசையை மீட்டு எடுப்பதில் அவர் காட்டிய உழைப்புத் தான் 100 ஆண்டுகளுக்குப் பின்பும் நம்மைப் போன்றவர்கள் அவரை நினைத்துப் போற்றும் வாய்ப்பை அளித்தது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

திரு ஞானமுத்து என்பவரால் தஞ்சாவூருக்கு வந்த ஆபிரகாம் இணையர்[17] அருட்டிரு பிளேக் என்ற ஆங்கிலப் பாதிரியாரைச் சந்தித்தனர். அந்தப் பாதிரியாரின் உதவியால் சீமாட்டி நேப்பியர் பெண் பாடசாலையில்[18] திருமதி ஞானவடிவு பொன்னம்மாள் தலைமை ஆசிரியையாகவும் ஆபிரகாம் அவர்கள் தமிழ் ஆசிரியராகவும் பணி அமர்வு பெற்றனர். 1890ஆம் ஆண்டு இருவரும் ஆசிரியர் பணியைவிட்டு விலகி 'கருணானந்தர் சஞ்சீவி மருந்து'களைத் தயாரித்து விற்பனை செய்து வந்தனர். மருந்து விற்பனைகளின் மூலம் தஞ்சையிலேயே குறிப்பிடத் தகுந்த பெரும் செல்வந்தர் ஆயினர். 1911ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் 15ஆம் நாள் அந்த அம்மையார் உலக வாழ்வை நீத்தார். கோவில் பாக்கியம் அம்மாள் என்பவரை ஆபிரகாம் இரண்டாவது திருமணம் செய்து கொண்டார். இந்த அம்மையார் பண்டிதரின் இசை ஆராய்ச்சியில் உறுதுணையாக இருந்தார்.

இசை, மருத்துவம், வேளாண்மை எனப் பல துறைகளிலும் ஆர்வத்துடன் உழைத்ததினால் பலரால் பாராட்டப்பட்டார். தஞ்சையில் சங்கீத வித்யா மகாஜன சங்கம்[19] என்ற பெயரில் உள்ள சபை வழியாக ஏழு இசை[20] மாநாடுகளைத் தம் சொந்தச் செலவில் நடத்தினார்.

1917ஆம் ஆண்டு கருணாமிர்த சாகரம் என்ற பெரும் தமிழ் இசை ஆராய்ச்சி நூலை வெளியிட்டார். இன்றும் தமிழ் இசைக்கு உயிர் நாடியாக அந்த நூல் விளங்குகிறது.

இயல்பாகவே பல கலைகளின் மீது ஆர்வம் கொண்டிருந்த ஆபிரகாம் அவர்கள் நார்மல் பள்ளியின் ஆசிரியராகப் பணியாற்றி அப்பள்ளியின் நிர்வாகி யார்க் துரை அவர்களிடம் புகைப்படம் பிடிப்பதைக் கற்றுக் கொண்டார். புகைப்பட நுட்பங்களை நன்கு அறிந்து கொண்ட பண்டிதர் பிற்காலங்களில் தமக்கென்று ஒரு புகைப்படக் கருவி வாங்கிப் பல புகைப்படங்கள் எடுத்துப் புகழ்பெற்றார். இதே காலத்தில் திண்டுக்கல் நகரில் அச்சகம் நடத்தி வந்த திரு கந்தசாமி என்பவருடன் நட்புக் கொண்டார். அவருடைய அச்சகத்தைத் தொடர்ந்து கவனித்து அச்சக நுட்பங்களையும் அறிந்து கொண்டார். பின்னர் தஞ்சாவூரில் ''லாலி அச்சகம்'' என்ற பெயரில் ஓர் அச்சகம் நிறுவினர். 1912இல் அவ்வச்சகத்திற்குத் தேவையான மின்சாரத்தைத் தயாரிப்பதற்கு ஓர் இயந்திரத்தையும் பயன்படுத்தினார். அந்தக் காலத்தில் புதுமையிலும் புதுமையாகக் கருதப்பட்ட செயல்களை இவர் இயல்பாகச் செய்து வந்தது கவனிக்கத்தக்கது. திண்டுக்கல் கந்தசாமி சோதிடத்தில் வல்லவராய் இருந்தார். அவரிடத்தில் சோதிடத்தையும் நன்கு கற்று அத்துறையில் வல்லவரானார். பிற்காலத்தில் அவர் இசைத்தமிழ் ஆராய்ச்சியை மேற்கொண்ட போது, பன்னிரு இராசிகளில்[21] பன்னிரு சுரங்கள்[22] நிற்கும் நிலைகளை நன்கு தெரிந்து கொள்ளவும் சோதிடக் கல்வி அவருக்கு உதவியாக இருந்தது.

தஞ்சையில் இன்றும் பண்டிதர் தோட்டம் என்று அழைக்கப்படுகின்ற பகுதியை 1899ஆம் ஆண்டு ஆபிரகாம் வாங்கினார். சுமார் 100 ஏக்கர்[23] பரப்பு கொண்ட அந்த நிலத்தில் இரண்டு பெரும் கிணறுகளை வெட்டினார். அந்தக் கிணறுகளுக்குள் 100 அடி ஆழத்திற்குத் துளைகளை இட்டார். அதில் கிடைத்த மிகுதியான நீரைப் பயன்படுத்தித் தென்னை, பலா முதலியனவற்றில் பல ஒட்டுக் கன்றுகளை உருவாக்கினார்.[24] பலவகையான காய்கறிகள், கிழங்குகள் போன்றவற்றை விளைவித்ததுடன் தன் மருத்துவத்திற்குத் தேவையான மூலிகைச் செடிகளையும்[25] பயிர் செய்தார். வேளாண்மைத் துறையில் பெற்ற பட்டறிவினால், உயர்தரமான கரும்பு வகைகளை விளைவித்தார். தோட்டத்தில் பணி செய்தவர்களுக்குக் குடியிருப்பு, வீடுகளையும் கட்டித் தந்தார். இன்று 'பண்டிதர் தோட்டம்' என்று அழைக்கப்படும் அந்தத் தோட்டத்திற்கு ஆபிரகாம் பண்டிதர் 'கருணானந்தபுரம்' என்ற தன் மருத்துவ குருநாதரின் பெயரையே இட்டார். 1907 முதல் 1914 வரை கருணானந்தபுரம் வேளாண்மைப் பண்ணை பல்வேறு

விவசாயப் பொருட்காட்சிகளில் பங்குபெற்று ஆறு தங்கப் பதக்கங்களையும் 37 வெள்ளிப் பதக்கங்களையும் பெற்றுள்ளது. வேளாண்மைத் துறைகளிலும் மருத்துவத் துறைகளிலும் பண்டிதரின் தொண்டைப் பாராட்டி ஆங்கில அரசாங்கம் அவருக்கு 'இராவ் சாஹேப்'[26] என்ற பட்டத்தை வழங்கிச் சிறப்பித்தது.

ஆபிரகாம் சிறு வயதிலேயே இசையில் மிக்க ஆர்வம் கொண்டு விளங்கினார். பல பாடல்களைத் தாமே இயற்றிப்பாடும் திறமை பெற்றிருந்தார். எனினும், இசையை முறையாகப் பயில வேண்டும் என விரும்பினார். வயலின் இசைக்கருவியை இசைக்கக் கற்றுக்கொள்ளப் பெரிதும் விரும்பினார். எனவே, அக்காலத்தில் திண்டுக்கல்லில் இசையில் தேர்ச்சிப் பெற்று விளங்கிய வயலின் வித்வான் சடையாண்டி என்பவரிடம் சென்று, சரளி வரிசை, அலங்காரம், கீதம், கீர்த்தனை, வர்ணம் முதலியனவற்றைக் கற்றுத் தேர்ந்தார். அவர் தஞ்சையில் ஆசிரியராகப் பணியாற்றிய போது தஞ்சை இராமசாமி கோயில் நாதசுர வித்துவானிடம் நெருங்கிப் பழகி வந்தார். இசைக் கலையின் நுட்பங்கள் பலவற்றை இவரிடமிருந்து தெரிந்து கொண்டார். இளமையில் அவர்பெற்ற இசைப் பயிற்சியும், நாதசுர வித்வானிடம் கேட்டுத் தெரிந்து கொண்டவையும் பிற்காலத்தில் அவர் இசையாராய்ச்சியில் ஈடுபடப் பெரிதும் பயன்பட்டன.

தியாகராஜா[27], சியாமா சாஸ்திரிகள்[28], முத்துசாமி தீட்சிதர்[29], புரந்தரதாசர்[30] முதலியவர்கள் தெலுங்கு, சமஸ்கிருதம், கன்னடம் ஆகிய மொழிகளில் இயற்றிய கீதங்கள், சுருதிகள், கீர்த்தனங்கள் போன்றவற்றைத் தமிழ்மக்கள் பொருள் தெரியாமல் பாடியும் கேட்டும் வருவதைக் கண்டு ஆபிரகாம் பண்டிதர் வருத்தம் அடைந்தார். பழந்தமிழ் இசையின் பல கூறுகளைத் தன்னிடத்தே கொண்டுள்ள இசையைக் கர்நாடக சங்கீதம் என்று அழைப்பதில் உள்ள பொருத்தமின்மையை உணர்ந்தார். தமிழில் கீர்த்தனை வடிவங்களில் 96 பாடல்கள் இயற்றினார்.[31] பிற மொழிகளில் இருந்த இசைப்பாடல்களையும் தமிழில் இயற்றி 1907ஆம் ஆண்டு ''கருணாமிர்த சாகரத்திரட்டு'' வெளியிட்டார். பின்னர் தமிழ்க் காப்பியமாகிய சிலப்பதிகாரத்தில் குறிப்பிடப்படுகின்ற இசை பற்றிய பகுதிகளை[32] ஆராய்ந்தார். அத்துடன் தான் நடத்திய இசை மாநாடுகளின் பயனாகப் பல்வேறு இசை அறிஞர்கள் கூறிய கருத்துகளையும் எடுத்துக் கொண்டார். 1916ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் 20ஆம் தேதி முதல் 24ஆம் தேதிவரை பரோடாவில்[33] நடைபெற்ற அகில இந்திய இசை மாநாட்டில் கலந்து கொண்டார். அங்கு பழந்தமிழ் இசை பற்றிய நுட்பங்களை விளக்கினார். அத்துடன் தன்னுடைய பெண்மக்கள் திருமதி மரகதவள்ளி துரைபாண்டியன், திருமதி கனகவள்ளி நவமணி ஆகியவர்களைக் கொண்டு சில இராகங்களில் வரும் நுட்பமான அலகுகளைப் பாடிக்காட்டச் செய்தார். திருமதி மரகதவள்ளி துரைபாண்டியன் ஓர் இயக்கிலுள்ள[34] 24 அலகுகளையும் சுருதி வீணையில் வாசித்துக் காண்பித்தார். அம் மாநாட்டுக்கு வந்திருந்த பல இசை அறிஞர்கள் அதனைப் பாராட்டினர்.

1917ஆம் ஆண்டு சுமார் 1200 பக்கங்கள் கொண்ட கருணாமிர்த சாகரம் என்ற இசைத் தமிழ் ஆய்வு நூலை வெளியிட்டார். இந்நூல் நான்கு பகுதிகளால் ஆனது.[35]

இந்த நூலின் தொடர்ச்சியாக மேலும் 256 பக்கங்கள் வரை அச்சிட்டு வைத்திருந்தார். இராகங்களைப் பற்றிய நுட்பங்கள், கீதம், கீர்த்தனை போன்றவற்றை இயற்றும் முறை பற்றியெல்லாம் எழுதி வெளியிட நினைத்திருந்த பண்டிதர் அவர்கள் இப்பணிகள் முடியும் முன்பாகவே 1919ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்டு மாதம் 31ஆம் தேதி இவ்வுலக வாழ்வை நீத்தார்.

செல்வத்திலும் புகழிலும் மயங்கி மறைந்து விடும் மனிதர்கள் போல் வாழாமல் நம் பண்பாட்டின் ஒரு பகுதியாகிய தமிழரின் இசையை மீட்டு எடுத்துக் கொடுத்தவர் ஆபிரகாம் பண்டிதர். இதனால் ஐந்து தலைமுறைகள் கடந்த பின்பும் நம் போன்ற தமிழ் மக்களால் மறக்கப்பட முடியாத மனிதராகி விட்டார் அவர். வருகின்ற தலைமுறையைச் சார்ந்த தமிழ் மக்களுக்கு அவரை நினைவுபடுத்திக் கொள்ளாமல் தமிழ் இசை பற்றிப் பேச முடியாது என்ற நிலையில் தம் உழைப்பால், கூர் மதியால் தமிழர்களின் நினைவில் என்றும் வாழுகின்ற ஓர் உயர்ந்த இடத்தை அவர் பெற்றுவிட்டார்.

**குறிப்பு விளக்கம்**

1. தமிழ்நாட்டின் அரசியல், சமுதாய வரலாறு தொன்மையானது. சங்க இலக்கியங்கள், அயல்நாட்டார் குறிப்புகள் ஆகியன தமிழகத்தின் தொன்மை வரலாற்றை வெளிப்படுத்தும் சான்றுகளாகும்.

2. நமக்குக் கிடைக்கும் உரைநூல்களுள் தொன்மையானது இறையனார் களவியலுரை. இது, இறையனார் என்னும் புலவர் எழுதிய களவியல் என்னும் நூலுக்கு எழுதப்பட்ட உரையாகும். கி.பி. 2 அல்லது 3இல் எழுதப்பட்ட உரை. வாய்மொழியாகத் தரப்பட்ட உரை கி.பி. எட்டாம் நூற்றாண்டில் தான் ஏட்டில் எழுதப்பட்டது. முச்சங்கங்கள் பற்றிய புனைந்துரைச் செய்திகள் உள்ளன.

3. பெஸ்கி, ஸீகன்பால்கு ஐயர், இரேனியுஸ், ஜி.யு. போப், ராபர்ட் டி. நொபிலி, கால்டுவெல், ராட்லர், துரு ஐயர் மற்றும் பலர். இவர்களுள் பெஸ்கி என்பார் தம் பெயரை வீரமாமுனிவர் என்று மாற்றிக் கொண்டார். இவர் தேம்பாவணி என்னும் அரிய இலக்கியத்தைப் படைத்து இலக்கிய வல்லாளாராக அறியப்படுகிறார். கால்டுவெல், திராவிட மொழிகளில் ஒப்பிலக்கணம் தந்து மொழி ஆய்வுக்கு முன்னோடியாகத் திகழ்கிறார். ஜி. யு.போப் திருக்குறள், திருவாசகம் ஆகிய நூல்களை ஆங்கிலத்தில் மொழிப்பெயர்த்துள்ளார்.

4. ஆறுமுக நாவலர், தாமோதரம் பிள்ளை, உ.வே. சாமிநாதையர், சுந்தரம் பிள்ளை, கனக சபை பிள்ளை, அயோத்தியா தாஸ் முதலியோர்.

5. திருநெல்வேலி: தமிழகத்தின் தென்பகுதியிலுள்ள மாவட்டத் தலைநகர் திருநெல்வேலி.

6. தென்காசி: தமிழகத்தின் தென்பகுதியிலுள்ள பழமையான ஊர். பிற்காலப் பாண்டியர்களுள் ஒருவரான பராக்கிரம பாண்டியன் இந்நகரைத் தலைநகராகக் கொண்டு தென்பாண்டிய நாட்டை ஆண்டு வந்தான். இவ்வூரிலுள்ள புகழ்மிக்க உலகம்மன் கோயில் கோபுரத்தை அட்டைப் படத்தில் காண்க.

7. சாம்பவர் வடகரை என்னும் ஊர் தென்காசிக்கு அதன் வடகிழக்கில் 15. கி.மீ. தொலைவில் உள்ளது. அனுமன் ஆற்றில் கரையில் உள்ளது இவ்வூர். இவ்வாற்றின் கரையில் அகத்திய முனிவர் தங்கியிருந்தார் என்பது செவிவழிச் செய்தி. அந்த ஆற்றில் தெற்குக்கரையில் அகத்தியரும் வடக்குக் கரையில் சாம்பவ முனிவரும் கோயில் கொண்டுள்ளனர். சாம்பவ முனிவர், வடக்குக் கரை ஓரம், நீரோடும் பகுதியில் ஓர் பாறையில் குடைவரைச் சிற்பமாகக் காட்சியளிக்கிறார். அவ்விரு முனிவர்களின் சிலைகளும் எதிரெதிரே அமைந்துள்ளன. அகத்தியரோடு வந்த சாம்பவ முனிவர் ஆற்றின் வடகரையிலே தங்கி விட்டதால், அவ்வூர் சாம்பவர் வடகரை எனப்பட்டதாகச் செவிவழிச் செய்தி நிலவுகிறது.

இவ்வூர், செங்கோட்டை - கணக்கப்பிள்ளை வலசை - இலத்தூர் - ஆய்க்குடி - சுரண்டைச் சாலையில் சுரண்டைக்கு நேர் மேற்கே 5 கி.மீ. தொலைவிலும் ஆய்குடிக்கும் சுரண்டைக்கும் கிட்டத்தட்ட மத்தியிலும் உள்ளது.

8. பங்களாச் சுரண்டை என்னும் ஊர் சாம்பவர் வடகரைக்கு நேர்கிழக்கே ஏறத்தாழ 7 கி.மீ. தொலைவில் உள்ளது. இவ்வூரில் இன்றும் ஆபிரகாம் பண்டிதர் பெயரில் ஒரு சத்திரம் உள்ளது.

9. பரங்குன்றாபுரம் என்னும் ஊர் சுரண்டைக்கு நேர்கிழக்கே 6 கி.மீ. தொலைவில் உள்ளது. இவ்வூரின் பெயர் பனங்குன்றாபுரம் எனப் பேச்சு வழக்கில் மருவியுள்ளது. 'பன்றிகுளம்' எனும் ஊரிலும் பண்டிதர் கல்வி பெற்றார் எனவும் கூறுவர்.

10. திருமலாபுரம் என்னும் ஊர் தென்காசிக்கு வடகிழக்கே ஏறத்தாழ 20 கி.மீ. தொலைவில் உள்ளது. இவ்வூரில் பல குகைக் கோயில்கள் முழுமை பெறாத நிலையில் உள்ளன.

11. திண்டுக்கல், மதுரைக்கு வடக்கே 60 கி.மீ. தொலைவில் உள்ள நகர். இவ்வூர் வரலாற்றுத் தொன்மையுடையது.

12. ஆசிரியப் பணி ஏற்றவருக்கும் ஏற்பவருக்கும் பயிற்சி தரும் நிறுவனம் அக்காலத்தில் Normal பள்ளிகள் எனப்பட்டன. Norm-விதி, ஆசிரியர் பணிக்கெனச் சில விதிமுறைகள் தேவையெனக் கருதப்பட்டு முதன்முதலாக 1856ஆம் ஆண்டு

சென்னையில் முதன் முதலாக நார்மல் பள்ளி தொடங்கப்பட்டது. அந்த நார்மல் பள்ளியே தற்காலத்தில் ஆசிரியர் கல்லூரி என அழைக்கப்படும் கல்வியியல் மேம்பாட்டு நிறுவனமாகும். இப்பள்ளிகள் 1854ஆம் ஆண்டு கிழக்கிந்திய வணிகக் குழு ஆட்சியில் வெளியிடப்பட்ட உட்ஸ் அறிக்கையின் அடிப்படையில் ஏற்படுத்தப்பட்டனவாகும். உட்ஸ் அறிக்கைக்குத் தாமஸ் மன்றோ (அவருடைய சிலை சென்னையில் உள்ளது)வின் கணக்கெடுப்புப் (1835) பரிந்துரையாக அமைந்தது. ஆபிரகாம் பண்டிதர் திண்டுக்கல்லில் இருந்த நார்மல் பள்ளியில் ஆசிரியர் பயிற்சி பெற்றுள்ளார்.

13. சித்த மருத்துவம், தமிழ் மருத்துவம் எனவும் வழங்கப்படும். பழங்காலத்தில் சித்தர்கள் என்றழைக்கப்பட்டோர் இம்மருத்துவத்தைப் போற்றியும் வளர்த்தும் வந்தனர். மருத்துவ முறைகளில் பிற சில யுனானி, ஹோமியோபதி, அல்லோபதி.

14. இடித்தல் (சூரணம்) வடித்தல், சீலைமண் செய்தல், புடமிடல் கசாயம் முதலிய 30க்கும் மேற்பட்ட முறைகள்

15. சுருளிமலை - மேற்குத் தொடர்ச்சி மலை சார்ந்தனவற்றுள் ஒன்று. தேனி என்னும் ஊருக்கு அண்மையில் உள்ளது.

16. 'மருத்துவம்' எனும் சொல் மருந்து என்னும் பெயரடியாகப் பிறந்ததாகும். பண்டுவம் எனத் தூய தமிழ்ச் சொல்லினை அறிக. பண்டுவம் பார்ப்போர் பண்டுவர் எனவும் அழைக்கப்பட்டனர்.

17. இணையர் - கணவன், மனைவியைக் குறிக்கும் தொகைச் சொல்.

18. நேப்பியர் பெண்பாடசாலை - பெண்களுக்கென இருபதாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்திலேயே கல்வி நிறுவனம் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

19. தஞ்சை சங்கீத வித்யா மகாஜன சங்கம் - ஆபிரகாம் பண்டிதரால் நிறுவப்பட்ட இவ்வமைப்பு இப்போது இல்லை.

20. ஏழு இசை : தாரம், குரல், துத்தம், கைக்கிளை, உழை, இளி, விளரி.

21. பன்னிரு இராசிகள் : மேடம், இடபம், மிதுனம், கடகம், சிம்மம், கன்னி, துலாம், விருச்சிகம், தனுசு, மகரம், கும்பம், மீனம் என்பன பன்னிரண்டு இராசிகள். வானிடம் 12 பகுதிகளாக மேற்கண்டவாறு பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. ஞாயிறு, தன் சுழற்சியில் அந்த ராசிப் பகுதியில் இருக்கும் காலம் ஏறத்தாழ 30 நாட்கள். அந்த நாட்களைக் கொண்ட காலஅளவு திங்கள் / மாதம் எனப் பெயர், மேஷ, இடப, மிதுன ..... என்பனவாக வழங்கப்படுகின்றன. மேட இராசியில் ஞாயிறு இருக்கும் நாட்கள் சித்திரை. இவ்வாறாக பிற மாதங்களையும் கொள்க.

22. பன்னிரு சுரங்கள் : குரல், குறை துத்தம், நிறை துத்தம், குறை கைக்கிளை,

நிறை கைக்கிளை, குறை உழை, நிறை உழை, இளி, குறைவிளரி, நிறை விளரி, குறைதாரம், நிறைதாரம் என்பன அவை.

23. ஏக்கர் - பரப்பளவினைக் குறிக்கும் ஓர் அளவு 4840 சதுர அடி கொண்டது ஓர் ஏக்கர்.

24. மா, பலா ஆகிய மரங்களை அவற்றின் கொட்டைகளிலிருந்து வளர்க்கும் முறையினை விட ஒட்டு முறையே சிறந்தது. ஒட்டு முறையால் தான் அந்தந்தத் தரத்தில் மரங்களைப் பெற முடியும். கொட்டையிலிருந்து முளைத்து வரும் செடியில் தாய்மரத்தின் தரம் அமையாது.

25. மூலிகை : மருந்து தயாரிப்பதற்குப் பயன்படும் செடி, கொடி முதலியன.

26. இராவ் சாஹேப் - பிரிட்டன் ஆட்சிக் காலத்தில் அரசால் பெருந்தகையினருக்கு வழங்கப்பட்ட பட்டம்

27. தியாகராஜர் : தஞ்சையை அடுத்துள்ள திருவையாற்றில் 19ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த மாபெரும் இசையறிஞர். தெலுங்கு மொழியில் மிகுதியான கீர்த்தனைகளைப் பாடியுள்ளார். திருவையாற்றில் இவருடைய சமாதி உள்ளது. ஆண்டுதோறும் அங்கு இசைவிழா நடைபெறுகிறது. இவர் ஐந்து ராகங்களில் பாடிய ஐந்து கீர்த்தனைகள் பஞ்சரத்தின கீர்த்தனைகள் எனப்படும். இது கர்நாடக இசை உலகில் புகழ்பெற்றது.

28. சியாமா சாஸ்திரிகள் : கர்நாடக இசை உலகில் மும்மூர்த்திகள் என்று கூறப்படுவோர்களுள் இவரும் ஒருவர். 1762இல் திருவாரூரில் பிறந்தார். தஞ்சையில் வாழ்ந்தார். தமிழரான இவர் காமாட்சியம்மன் பேரில் தெலுங்கில் இயற்றிய கீர்த்தனைகள் புகழ்பெற்றவை.

29. முத்துசுவாமி தீட்சதர் : கர்நாடக இசை உலகில் மும்மூர்த்திகள் என்று கூறப்படுவோர்களில் இவரும் ஒருவர். 18ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த இவர் திருவாரூரைச் சார்ந்தவர். விநாயகர் பேரில் சோடக பஞ்ச ரத்தினம் என்று எழுதியுள்ள கீர்த்தனைகள் கர்நாடக இசை உலகில் புகழ்பெற்றது.

30. புரந்தரராசர் : 15ஆம் நூற்றாண்டில் கன்னட நாட்டில் தோன்றிய பெரும் இசைப் புலவர். கர்நாடக இசையின் தந்தை என்று இவரைக் கூறுவார்கள்.

31. கீர்த்தனை என்பது பல்லவி, அனுபல்லவி சரணம் என்ற முப்படி நிலைகளில் வளர்ந்து விரிந்து இசைக்கும் போக்கினையுடைய ஒரு கர்நாடக இசைப்பா வடிவமாகும். இந்த வடிவத்தில் ஆபிரகாம் பண்டிதர் தமிழ் இசைப் பாடல்களை எழுதினார்.

32. சிலப்பதிகாரம் உரைப்பாயிரம் அரங்கேற்றுக் காதை, கல்லாடம் ஆகியனவற்றின் துணை கொண்டு அக்காலத்து யாழ் வகைகளை விவரிக்கின்றார். நடநாதிவாத்ய ரஞ்சனமும், ரத்தினாகரமும் கூறும் யாழ்களும் தரப்படுகின்றன.

33. பரோடா - மராட்டிய மாநிலத்தில் உள்ள ஊர். பரோடா பரோடாவில் 21.3.1916 முதல் 24.3.1916 முடிய ஓர் அகில இந்திய இசைமாநாடு நடைபெற்றது. அதில் 23.3.1916 அன்று காலை 8.00 மணி முதல் 11.00 மணி சுருதிகள் குறித்து ஆபிரகாம் பண்டிதர் விளக்க உரை நிகழ்த்தினார். அவ்வுரையின் வாயிலாகப் பழந்தமிழ் நூல்களின் இசைக் குறிப்புகளும், பழந்தமிழரின் இசை வன்மையையும் வெளி உலகம் அறியச் செய்தார். பரதர், சாரங்க தேவர் உள்ளிட்ட வடமொழி நூலாளர்கள் கூறும் 22 அலகுகள் என்ற கருத்தை மறுத்து பழந்தமிழ் முறைப்படி 24 அலகுகள் என்று கட்டுரையளித்தார். தம் பெண் மக்களைக் கொண்டு வீணையின் துணையோடு அவற்றின் பயன்பாட்டையும் விளக்கினார்.

இம்மாநாடு குறித்தும் ஆபிரகாம் பண்டிதரின் கட்டுரை குறித்தும் இந்து மெயில் டெக்கான் கிரானிக்கில் முதலிய ஆங்கில இதழ்கள் சிறப்பாக எழுதின.

34. இயக்கிகள் : அலகுகள் என்று குறிப்பிடப்படும் இவை, இணை, கிளை முதலிய ஒத்திசையால் மலர்ந்தவை (Just Intonation) ஆனால் பண்டிதர் அதை ஓர் இசை மண்டிலத்துள் 24 அலகுகள் உள்ளன என்கிறார். இவர் கணக்கு சமநிலை பகுப்பு முறை (Equal Temperament) இது தென்னக இசை உலகில் புது ஆராய்ச்சி.

35. கருணாமிர்த சாகரம் : முதல் பகுதி தமிழ்ச் சங்கங்கள், தமிழ் இசை பற்றிக் கூறும் பழந்தமிழ் நூல்கள் பற்றியும் தஞ்சையில் நடைபெற்ற ஆறு மாநாடுகளில் பேசப்பட்ட இசை ஆய்வுகள் குறித்தும் தொகுத்துச் சொல்கிறது. இரண்டாவது பகுதியில் பல்வேறு வடமொழி நூல்களில் கூறப்படும் இசைபற்றிய செய்திகள் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. மூன்றாவது பகுதியில் பழந்தமிழ் இசை நுட்பங்கள், நால்வகை யாழ்கள் ஏழு பெரும் பாலைப் பண்கள் முதலிய பலவற்றைப் பற்றிய தகவல்கள் உள்ளன. நான்காவது பகுதியில் இசை நுட்பங்களைப் பற்றிய விளக்கங்கள், ஒவ்வொரு பண்ணுக்கும் இடையேயுள்ள தொடர்புகள், நுட்பங்கள் மற்றும் ராகங்கள் ஆகியன பற்றிய விளக்கங்கள் உள்ளன.

**திறனறி வினாக்கள்**

**பலவுள் தெரிவு**

1. ***கீழுள்ள எது தமிழகத்தின் தொன்மையினை வெளிப்படுத்தும் முதன்மைச் சான்று?***

   அ. அயல்நாட்டார் குறிப்பு

   ஆ. கல்வெட்டு

   இ. புராணங்கள்

   ஈ. மக்களிடை வழங்கும் கதைகள்

2. ***இறையனார் களவியல் உரையிலுள்ள குறிப்பிடத்தக்க செய்தி யாது?***

அ. அகப்பொருள் இலக்கணம்

ஆ. இறைவன் படைத்தமை

இ. மறைந்து போன நூல்கள்

ஈ. முச்சங்கச் செய்தி

3. ***கீழ்க் குறிப்பிட்டோரில் யார் தமிழ் இலக்கியங்களை ஆங்கிலத்தில் பெயர்ந்துள்ளார்?***

அ. கால்டுவெல்

ஆ. ஜி.யு.போப்

இ. வீரமா முனிவர்

ஈ. இரேனியல்

4. ***கீழுள்ள ஊர்களுள் எது முனிவர் பெயரைக் கொண்டுள்ளது?***

அ. தென்காசி

ஆ. திருநெல்வேலி

இ. பரங்குன்றாபுரம்

ஈ. சாம்பவர் வடகரை

5. ***''இவருடைய (ஆபிரகாம் பண்டிதருடைய) துணைவியார் ஞானவடிவு பொன்னம்மாள் உயர்நிலை ஆசிரியர் பயிற்சி பெற்றிருந்தார்'' - என பொ. வேலுச்சாமி அவர்கள் தம் கட்டுரையில் குறிப்பிட்டதைத் தொடர்ந்து வெளிப்படுத்தும் கருத்து யாது?***

அ. அக்காலத்தில் பெண்களே ஆசிரியர் பணியேற்றனர்

ஆ. கிறித்தவ சமயப் பெண்கள் படிக்கும் வாய்ப்பினைப் பெற்றிருந்தனர்.

இ. திருமணமான பின்னரும் பெண்கள் படித்தனர்

ஈ. ஆண்களைவிட பெண்கள் அக்காலத்திலும் படிப்பறிவில் உயர்ந்திருந்தனர்.

6. ***சித்த மருத்துவத்திற்குப் பிறிதொரு பெயர்...***

அ. ஆயுர்வேதம் ஆ. தமிழ் மருத்துவம்

இ. அல்லோபதி ஈ. யுனானி

7. ***கீழுள்ளனவற்றுள் எது எளிமையாகத் தயாரிக்கப்படும் மருந்து?***

அ. சூரணம்

ஆ. பற்பம்

இ. எண்ணெய்

ஈ. நெய்

*8. ஆபிரகாம் பண்டிதர் முதல் முதலாக ஏற்ற பணி யாது?*

அ. ஆசிரியர்

ஆ. மருத்துவர்

இ. பாடகர்

ஈ. வேளாண்மை

*9. ஆபிரகாம் பண்டிதர் நன்றி மறவாப் பண்பாளர் எனக் காட்டும் அவருடைய வாழ்க்கை நிகழ்ச்சி யாது?*

அ. தஞ்சையில் சங்கீத வித்யா மகாசன சங்கம் ஏற்படுத்தியமை.

ஆ. இசையாராய்ச்சி மேற்கொண்டமை

இ. தாம் படைத்த இசைநூலுக்குப் பெயரிட்டமை

ஈ. நார்மல் பள்ளியில் நல்ல மாணவர் என்ற பெயர் கொண்டமை

*10. ஆப்ரகாம் பண்டிதரின் பிறந்த ஊரான சாம்பவர் வடகரையின் இருப்பிடமாக நான்கு குறிப்புகள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. அவற்றுள் எது சரி?*

அ. செங்கோட்டை - சாம்பவர் வடகரை - கணக்கப்பிள்ளை வலசை - சுரண்டை

ஆ. கணக்கப்பிள்ளை வலசை - இலத்தூர் - ஆய்க்குடி - சாம்பவர் வடகரை - சுரண்டை

இ. செங்கோட்டை - இலத்தூர் - சுரண்டை - ஆய்க்குடி - சாம்பவர் வடகரை

ஈ. இலத்தூர் - சுரண்டை - சாம்பவர் வடகரை - ஆய்க்குடி

**குறு வினா**

11. ஆபிரகாம் பண்டிதரின் பெற்றோர் யாவர்?

12. ஆபிரகாம் பண்டிதர் மருத்துவத் துறையில் ஆர்வம் பெறக் காரணமாக இருந்தவர் யார்?

13. ஆபிரகாம் பண்டிதர் எப்பள்ளியில் ஆசிரியர் பயிற்சி பெற்றார்?

14. 'கருணானந்தர் சஞ்சீவி மருந்துகள்' - குறிப்புத் தருக.

**பத்தி வினா**

16. ஆப்ரகாம் பண்டிதர் பிறந்த ஊரின் சிறப்புகள் யாவை?

17. ஆப்ரகாம் பண்டிதரின் கல்விநிலை பற்றிக் கூறுக.

18. ஆபிரகாம் பண்டிதரின் நினைவாக உள்ள இடங்கள் எவை?

**கட்டுரை வினா**

19. ஆபிரகாம் பண்டிதரின் இசைப்பணிக் குறித்து ஒரு கட்டுரை எழுதுக.

20. ஆப்ரகாம் பண்டிதரின் செயற்கரிய செயல்கள் பற்றி ஒரு கட்டுரை எழுதுக.

# ங. இலக்கணம்

## 1.ஆகுபெயர்

''மஞ்சள் பூசி, சிவப்பு உடுத்தி, மல்லிகை சூடி மங்கையும் மணாளனும் மழலையரோடு மலர்வனம் புகுந்தனர். மானின் அழகு மயக்கியது காளையை மழலையர் ஆடினர். இணைந்த உள்ளத்தர் இருந்து பேசினர். மருக்கொழுந்து விற்கும் மாது ஒருத்தி வந்தாள். கொழுந்தை வாங்கிக் கொழுநன் சூட்டினான். பொழுது சாய்ந்தது. போக எழுந்தனர். திரும்பும் வழியில் உணவகம் புகுந்து உண்ணத் தொடங்கினர். வற்றல், பொரியல், சோறு, குழம்பு என ஏற்ற உணவை இன்பமாய் உண்டனர். இல்லம் திரும்பினர். ஊரே உறங்கியது. உறங்கா இரண்டும் எதிர்காலத்தை எண்ணமிட்டன''.

மேலே கொடுத்துள்ள பத்தியில் அடிக்கோடிட்ட சொற்களைக் கவனிக்க. அவை பெயர்ச் சொற்கள். அப்பெயர்கள் தனி ஒரு சொல்லாக வரும் பொழுது உணர்த்தும் பொருள் வேறு. இங்கு வாக்கியங்களில் அவை பெற்றுவரும் பொருள் வேறு என்பதறிக.

ஒரு பெயர் தனிச்சொல்லாக வரும் பொழுது சொற்பொருளைக் குறிக்கும். ஒரு வாக்கியத்தில் அல்லது தொடரில் தனக்குரிய சொற்பொருளையோ அல்லது சொற்பொருளோடு தொடர்புடைய வேறு ஒரு பொருளையோ குறிக்கலாம். அப்பெயர் தன் சொற்பொருளோடு தொடர்புடைய வேறு ஒரு பொருளைக் குறித்தால் அது அச்சொல்லின் தொடர்ப் பொருள் எனப்படும். இவ்வாறு ஒரு பெயர் தன்னோடு தொடர்புடைய தொடர்ப் பொருளைத் தொன்று தொட்டு உணர்த்தி வந்தால் அதனைத் தமிழ் இலக்கணம் ஆகுபெயர் எனக் கூறுகிறது. இவற்றால்,

1. ஒரு பெயர்ச் சொல்தான் ஆகுபெயராய் வரும்
2. அப்பெயர்ச் சொல் தன் சொற்பொருளை உணர்த்தாது
3. அச்சொல் தன்னோடு தொடர்புடைய தொடர்ப் பொருளை இடம் பெறும் வாக்கியத்தின் பொருள் சூழலுக்கு ஏற்ப உணர்த்தும்,

4. இவ்வாறு தொடர்ப் பொருள் குறித்து வருவது மொழி வழக்கில் நெடுங்காலமாகக் காணப்படும்,

என்பவனவற்றை அறியலாம்.

பெயர்ச்சொற்கள்தாம் ஆகுபெயராய் வாக்கியத்தில் வரும் என்பதால், பெயர்ச்சொற்களின் வகைகளான 1. பொருள், 2. இடம் 3. காலம், 4. சினை 5. குணம் 6. தொழில் என்னும் ஆறுபெயர்களின் அடியாகவும் ஆகுபெயர் தோன்றும் என்பதறிக.

| | | | |
|---|---|---|---|
| (எ-டு) | மல்லிகை | - | பொருள் பெயர் |
| | வகுப்பு | - | இடப்பெயர் |
| | பொழுது | - | காலப்பெயர் |
| | கொழுந்து | - | சினைப் பெயர் |
| | கார் (கருமை) | - | பண்புப் பெயர் |
| | ஆட்டம் | - | தொழில்பெயர் |

இவற்றில் 'மல்லிகை' என்பது மணம்மிக்க மலரை உடைய ஒரு கொடியின் பெயர். கொடி என்பது ஒரு பொருள் ஆதலால் அது பொருள் பெயர் ஆகும்.

'வகுப்பு' என்பது மாணவர் பலர் சேர்ந்து கல்வி பயிலும் ஓர் இடத்தைக் குறிக்கும். எனவே இச்சொல் இடப்பெயர் ஆகும்.

'பொழுது' என்பது கால அளவைக் குறிப்பிடுவதால் காலப் பெயர் ஆகும்.

'கொழுந்து' என்பது இலையின் இளமை அல்லது தளிரின் பெயரைக் குறிப்பதாகும். தளிராக உள்ள இலை தாவரத்தின் ஒரு பகுதி ஆகையால் இது சினைப் பெயர் ஆகும்.

'கார்' என்னும் கருமை என்பது வண்ணத்தின் பெயரைக் குறிப்பதாகும். வண்ணம், வடிவம், அளவு, சுவை முதலியன பண்புப் பொருள் தருவன. எனவே 'கார்' என்பது பண்புப் பெயர் ஆகும்.

'ஆட்டம்' என்பது ஆடும் செயலைக் குறிக்கும் பெயர்ச்சொல். செயல், வினை, தொழில் என்பன ஒரு பொருள் குறித்த சொற்கள். எனவே ஆட்டம் என்பது தொழிற்பெயர் ஆகும்.

மேலே காட்டிய ஆறும் தத்தமக்குரிய சொற்பொருளைக் குறித்து வழங்கி வருகின்றன. இனி அவை வாக்கியத்தில் இடம் பெற்றுத் தொடர்ப்பொருள் குறித்து வருவதை ஆராயலாம்.

| | | | |
|---|---|---|---|
| (எ-டு) | மல்லிகை சூடினாள் | - | பொருளாகு பெயர் |
| | வகுப்பு கலைந்தது | - | இடவாகுபெயர் |
| | பொழுது சாய்ந்தது | - | காலவாகுபெயர் |
| | கொழுந்து நட்டனர் | - | சினையாகு பெயர் |
| | கார் பெய்தது | - | பண்பாகு பெயர் |
| | ஆட்டம் முடிந்தது | - | தொழிலாகுபெயர் |

**பொருளாகு பெயர்**

'மல்லிகை சூடினாள்' என்னும் வாக்கியத்தில் 'மல்லிகை' என்பது, வேர், தண்டு, இலை, பூ ஆகியவற்றைக் கொண்டுள்ள ஒரு பொருளான கொடியைக் குறிக்கவில்லை. மாறாக அக்கொடியின் ஒரு பகுதி அல்லது உறுப்பு (சினை) ஆகிய பூவை மட்டும் குறித்து வந்துள்ளது. அதாவது ஒரு முழுப்பொருள் அதன் ஓர் உறுப்பை மட்டும் இங்கு உணர்த்துகிறது. இவ்வாறு ஒரு வாக்கியத்தில் ஒரு பொருள் பெயர் தன்னோடு தொடர்புடைய வேறு பொருள் குறித்து வருமானால் அதனைப் பொருளாகுபெயர் என்பர். இதனை முதலாகு பெயர் என்றும் கூறுவர். பொருளாகு பெயர் அல்லது முதலாகு பெயர் என்பதில், முழுப் பொருளின் பெயர் அதன் ஒரு சினையைக் குறித்து வரும் என்பதறிக.

**இடவாகுபெயர்**

'வகுப்புக் கலைந்தது' என்னும் வாக்கியத்தில் 'வகுப்பு' என்பது இடப் பெயர்; அந்த இடத்தில் கல்வி கற்கும் மாணவரைக் குறிப்பதாக வாக்கியத்தில் பொருள்படுகிறது. இங்கு வகுப்பு என்னும் இடப்பெயர் அதனோடு தொடர்புடைய மாணவரைக் குறித்தமையால் இடவாகுபெயர் ஆயிற்று.

**காலவாகுபெயர்**

'பொழுது' என்னும் சொல் காலப் பெயர். ஆனால் பொழுது சாய்ந்தது என்னும் தொடரில் காலத்தைக் குறிக்காமல் சூரியனைக் குறிக்கிறது. எனவே காலவாகுபெயர் ஆயிற்று.

**சினையாகுபெயர்**

இலையின் தளிர்ப்பருவத்தைக் குறிக்கும் பெயர் 'கொழுந்து' ஆகும். இலை என்பது தாவரத்தின் ஓர் உறுப்பு அல்லது சினையாகும். 'கொழுந்து நட்டனர்' என்னும் வாக்கியத்தில் கொழுந்து என்னும் இலைப்பெயர் 'மருக்கொழுந்து' என்னும் செடியைக் குறிப்பிடுகிறது. இதனால் இது சினையாகுபெயர் ஆயிற்று.

ஓர் உறுப்பின் பெயர் முழுப்பொருளையும் ஒரு தொடரில் குறித்து வந்தால் அச்சொல் சினையாகுபெயர் என அழைக்கப்படும். இது பொருளாகுபெயர் அல்லது

முதலாகுபெயரின் மறுதலையாக அமைந்துள்ளமை காண்க.

முழுப்பொருள் ⟶ உறுப்பைக் குறித்தல் = பொருளாகுபெயர்

ஓர் உறுப்பு ⟶ முழுப் பொருளைக் குறித்தல் = சினையாகுபெயர்

இவ்வாக்கியங்களில் கை, விரல் என்பன உறுப்பாகவும் முழுப்பொருளாகவும் வந்துள்ளமையைக் காணலாம்.

**பண்பாகுபெயர்**

பண்புப் பெயர் என்பது வண்ணம், வடிவம், அளவு, சுவை, தன்மை ஆகியனவற்றைக் குறிக்கும் சொல்லாகும். கார் என்பதற்குக் கருமை என்பது பொருள். எனவே இது வண்ணப் பண்புப் பெயர் எனப்படும். 'கார் பெய்தது' என்னும் தொடரில் 'கரிய வண்ணம் உடைய மேகம்' எனக் கார் என்னும் சொல் பொருள்படுகிறது. எனவே இது பண்பாகுபெயர் ஆயிற்று.

**தொழிலாகுபெயர்**

ஆடும் செயலை அல்லது தொழிலைக் குறிப்பிடும் பெயர் 'ஆட்டம்' என்பதாகும். 'ஆட்டம் முடிந்தது' என்னும் வாக்கியத்தில் ஆட்டம் என்பது தொழில் பெயரைக் குறிப்பதற்காக வரவில்லை. ஆடும் செயலோடு தொடர்புடைய கலை நிகழ்ச்சியைக் குறித்து வந்துள்ளது. அதனால் ஆட்டம் என்பது தொழிலாகுபெயர் ஆயிற்று.

எந்தப் பெயர் தன்னோடு தொடர்புடைய வேறு ஒரு பொருளுக்கு ஆகி வருகிறதோ அந்தப் பெயரால் ஆகுபெயர் குறிக்கப் பெறுவதை மாணவர் கவனிக்க.

பொருள்பெயர் ஆகுபெயரானால் பொருளாகுபெயர்
இடப்பெயர் ஆகுபெயரானால் இடவாகுபெயர்
காலப்பெயர் ஆகுபெயரானால் காலவாகுபெயர்

இவ்வாறே ஏனைய ஆகுபெயர்களும் பெயர் பெறக் காணலாம்.

பெயர்கள் தாம் ஆகுபெயராக வரும் என்பது முன்னர்க் கூறப்பட்டது. அதேபோல் பெயர்ச்சொல் ஆறு வகைப்படும் என்பதும் விளக்கப்பட்டது. இவற்றால் ஆகுபெயர் ஆறுவகையாக மட்டுமே இருக்க வேண்டும் எனக் கருதலாம். ஆனால் நுட்பமான பொருள் விளக்கம் கருதி ஆகுபெயர்கள் பலவாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன அவற்றில் சிலவற்றை இனிக் காணலாம். இனிவருவன பெயர்ச் சொற்களின் வகைக்குள் அடங்குமாயினும் தக்க காரணம் கருதி வேறுபெயரிட்டு வழங்கப்படுவதைக் கவனிக்க.

முன்பு கூறியபடி பண்புப் பெயரின் வகையில் அளவுப்பெயரும் அடங்கும். அளவுப் பெயர்கள், எண்ணல் அளவைப் பெயர், எடுத்தலளவைப் பெயர், முகத்தலளவைப் பெயர், நீட்டலளவைப் பெயர் என நான்கு வகைப்படும். அவற்றின் அடியாகப் பிறந்த ஆகுபெயர்களை இனிக் காணலாம்.

**எண்ணலளவை ஆகுபெயர்**

'பழங்கள் வாங்கி வந்த அம்மா தன்பிள்ளைகளுக்கு ஆளுக்கு இரண்டு கொடுத்தார்'.

இத்தொடரில் இரண்டு என்பது எண் அளவுப்பெயர். ஆனால் இங்கு இரண்டு என்பது எண்ணுப் பெயரைக் குறிக்காமல் அந்த எண்ணிக்கையில் அமைந்த பழங்களைக் குறித்தது. எனவே 'இரண்டு' என்பது இவ்வாக்கியத்தில் எண்ணலளவை ஆகுபெயர் எனப்படும்: **எடுத்தலளவை ஆகுபெயர்**

'கிலோ பதினைந்து ரூபாய்க்குக் கிடைக்கும்' என அரிசிக் கடைக்காரர் கூறினார்.

'கிலோ' என்பது எடை அளவைக் குறிக்கும் பண்புப் பெயர். இவ்வாக்கியத்தில் அப்பெயர் அந்த எடை அளவு உள்ள அரிசியைக் குறிப்பிடுகிறது. ஒரு வாக்கியத்தில் எடையின் அளவுப் பெயர் அந்த எடை அளவு உள்ள பொருளைக் குறித்தால் அது எடுத்தலளவை ஆகுபெயர் எனப்படும்.

**முகத்தலளவை ஆகுபெயர்**

அமுதன் எண்ணெய்க் கடைக்காரரிடம் 'ஒரு லிட்டர் ஊற்று' எனக் கூறினான். 'லிட்டர்' என்பது முகத்தல் அளவைக் குறிக்கும் பண்புப்பெயர். இவ்வாக்கியத்தில் அப்பெயர் அந்தக் கொள்ளளவு உள்ள பொருளைக் குறிப்பிடுகிறது. ஒரு வாக்கியத்தில் கொள்ளளவின் பெயர் அந்த அளவுள்ள பொருளைக் குறிக்குமானால் முகத்தலளவை ஆகுபெயர் எனப்படும்.

**நீட்டலளவை ஆகுபெயர்**

'சட்டைக்கு இரண்டே கால் மீட்டர் எடு'

'மீட்டர்' என்பது நீட்டல் அளவைக் குறிக்கும் பண்புப் பெயர். இந்த வாக்கியத்தில் அப்பெயர் அந்த அளவு நீளம் உள்ள துணியைக் குறிக்கிறது. இவ்வாறு ஒரு வாக்கியத்தில் நீட்டல் அளவின் பெயர் அந்த அளவுள்ள பொருளைக் குறிப்பது நீட்டலளவை ஆகுபெயர் எனப்படும்.

**சொல்லாகு பெயர்**

'பேராசிரியரின் உரையைப் படி'

இந்த வாக்கியத்தில் உரை என்னும் சொல்லின் பெயர் அதன் பொருளுக்கு ஆகி வருகிறது. அதனால் இது சொல்லாகு பெயர் எனப்படும்.

**தானியாகுபெயர்**

'அடுப்பிலிருந்து பாலை இறக்கு'

'பால்' என்பது ஒரு நீர்மப் பொருள். நீர்மப் பொருள்கள் தனியே இருக்கும் தன்மை அற்றவை. அவற்றை ஏதேனும் ஒரு பாத்திரத்தில் ஊற்றியே வைத்திருப்பர். எனவே நீர்மப் பொருளும் அதனைத் தாங்கியுள்ள பாத்திரம் என இரண்டு இருக்கும். இவற்றில் நீர்மப் பொருளைத் தாங்கியுள்ள பாத்திரம் என்னும் பொருள் 'தானம்' எனப்படும். அத்தானமாகிய பாத்திரத்தில் உள்ள நீர்மப் பொருள் 'தானி' எனப்படும். மேல் உள்ள எடுத்துக்காட்டில் 'பால்' தானியாகும்; 'பாலை இறக்கு' என்றால் பால் உள்ள தானமாகிய பாத்திரத்தை இறக்கு எனப்பொருள்படுகிறது. அதாவது தானி, இங்குத் தானத்தைக் குறிக்கிறது. அதனால் இது தானியாகுபெயர் எனப்படும்.

**கருவியாகுபெயர்**

குழல் கேட்டு மகிழ்ந்தாள்

குழல் என்பது ஓர் இசைக்கருவியின் பெயர். கருவியைக் காரணம் எனவும் கூறுவர். அக்கருவியிலிருந்து தோன்றும் இசை குழலின் காரியமாகும். இவ்வாறு கருவியின் பெயர் அதன் காரியமாகிய பொருளுக்கு ஆகி வருதல் 'கருவியாகு பெயர்' எனப்படும். இது காரண ஆகுபெயர் எனவும் அழைக்கப்படும்.

***காரியவாகுபெயர்***

(எ-டு) என் பிழைப்புக் கெட்டது

பிழைப்பு என்னும் சொல் பிழைப்புக்குக் காரணமாகிய வேலையை இத்தொடரில் குறித்தது. வேலை காரணம்; பிழைப்பு - காரியம் (செயல்). அதாவது வேலை செய்வதன் காரணத்தினாலேயே பிழைப்பு (வாழ்க்கை) ஆகிய காரியம் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. இதைப் போல் காரியப் பெயர் தன்னோடு தொடர்புடைய காரணத்தைக் குறித்து வருமானால் அது 'காரியவாகுபெயர்' எனப்படும்.

காரண ஆகுபெயர்க்கு, காரிய ஆகுபெயர்க்கும் உள்ள வேறுபாட்டைக் கவனித்து அறிக.

***கருத்தாவாகுபெயர்***

வள்ளுவரைப் படித்தால் வாழலாம்

வள்ளுவர்,திருக்குறளை எழுதியவர் ஆவார். அதனால் திருக்குறளின் கருத்தா – உருவாகக் காரணமானவர் திருவள்ளுவர் ஆவார். ஆனால் இத்தொடரில் வள்ளுவர் என்னும் சொல் கருத்தாவாகிய திருவள்ளுவரைக் குறிக்கவில்லை. அவர் இயற்றிய நூலைக் குறித்தது. இவ்வாறு கருத்தாவின் பெயர், தன்னோடு தொடர்புடைய வேறு பொருளைக் குறிப்பது 'கருத்தாவாகுபெயர்' ஆகும்.

**உவமையாகுபெயர்**

மலைகள் மோதின

'மலைகள்' என்னும் சொல் இடப்பெயர் ஆகும். ஆனால் இத்தொடரில் அச்சொல் இடப்பொருளைத் தரவில்லை. அம்மலையில் வாழும் மக்களையும் குறிப்பிடவில்லை. 'மலைகள் மோதின' என்னும் இத்தொடருக்கு 'மலை போன்ற வலிமை உடைய வீரர்கள் மோதினர் அல்லது சண்டையிட்டனர்' என்பதே பொருள். இத்தொடரில் மலைகள் என்னும் சொல் வலிமை மிக்க வீரர்களுக்கு உவமையாக வந்துள்ளது. மலை-உவமானம் (உவமை); வீரர்கள் – உவமேயம். இவ்வாறு உவமைப் பெயர் அதனோடு தொடர்புடைய உவமேயத்தைக் குறித்து வந்தால் 'உவமையாகுபெயர்' எனப்படும்.

***இருமடியாகுபெயர்***

புளி காய்த்தது

புளி என்பது ஒரு சுவையின் பெயர். இச்சுவையின் பெயர் அச்சுவையையுடைய பழத்தை முதலில் குறித்து வழங்கியது. இது முதல்நிலை, இத்தொடரில் புளி என்பது பழத்தைக் குறிக்கவில்லை. ஏனெனில் பழம் காய்க்காது மரமே காய்க்கும். இரண்டாம் நிலையில் புளிப்புச் சுவையையுடைய பழத்தைத் தரும் மரத்தை இத்தொடரில் குறித்து வந்துள்ளது. இவ்வாறு புளி, பழத்திற்கு ஆகி, பின்பு அப்பழத்தை உடைய மரத்திற்கும் ஆகி வந்துள்ளது. இவ்வாறு ஒரு சொல் இரண்டு நிலையில் ஒன்றோடு ஒன்று தொடர்புடைய பொருள்களுக்கு ஆகி வருவதை 'இருமடியாகு பெயர்' என்பர். இவ்வாறு இரண்டுக்கு மேற்பட்ட நிலைகளில் வரும் பொழுது 'மும்மடி ஆகுபெயர்', 'நான்மடி ஆகுபெயர்' எனப்படும்.

***அடையெடுத்தவாகுபெயர்***

வெற்றிலை நட்டான்

வெற்றிலை என்னும் சொல் வெறுமை + இலை என்னும் இரண்டு சொற்களின் கூட்டாகும். வெறும் இலை மட்டுமே அக்கொடியில் பயன்படுவதால் அக்கொடியின் இலை, வெறுமை இலை என அழைக்கப்பட்டு வெற்றிலையாகியது. இதில் வெறுமை என்பது இலைக்கு அடையாகும். இலை

என்பது அடைக்குரிய பொருளாகும். 'இலை நாட்டான்' என்று கூறினால் அது 'வெற்றிலைக் கொடியை நட்டான்' எனப் பொருள் தராது. அந்த இலைக்குரிய அடையான வெறுமையைச் சேர்த்து 'வெற்றிலை நட்டான்' என்னும் பொழுது, அடையும் (வெறுமை), சினையும் (இலை) சேர்ந்து அதன் முழுப் பொருளுக்கு ஆகி வரக் காணலாம். இவ்வாறு அடையெடுத்த பெயர்கள் தம்மோடு தொடர்புடைய வேறு ஒரு பொருளைக் குறித்து வருவது 'அடையெடுத்த ஆகுபெயர்' எனப்படும்.

**இருபெயரொட்டு ஆகுபெயர்**

இரண்டு பெயர்ச் சொற்கள் சேர்ந்து ஒரு பொருளைக் குறிப்பதுண்டு. இரண்டு சொற்களுள் ஒன்று சிறப்புப் பெயராகவும், மற்றொன்று பொதுப் பெயராகவும் அமைந்து ஒரே பொருளைக் குறிப்பது இருபெயரொட்டுப் பண்புத் தொகை எனப்படும்.

(எ-டு) வாழை மரம்

இவ்வெடுத்துக்காட்டில் இரண்டு சொற்கள் உள்ளன. ஒன்றுவாழை; மற்றொன்று மரம். வாழை என்பது மரவகையில் ஒன்றின் சிறப்புப் பெயராகும். மரம் என்பது பொதுப்பெயர். இவ்விரண்டு சொற்களும் சேர்ந்து ஒரு பொருளையே குறித்தன.

(எ-டு) 'வகரக் கிளவி'

இந்தத் தொடரில் 'கிளவி' என்பது சொல் என்னும் பொருள் குறிப்பது. 'வகரம்' என்பதும் ஒரு சொல். இத்தொடரில் கிளவி என்பது சொல் எனப்பொருள் தரும் பொதுச் சொல்லும், வகரம் என்னும் சிறப்புச் சொல்லும் சேர்ந்து ஒரே பொருள் தந்தமையால் இத்தொடர் இருபெயரொட்டுப் பண்புத் தொகை ஆயிற்று. ஆனால் இவ்விருபெயரொட்டு, வகரச் சொல்லைக் குறிக்காமல் 'வ' என்னும் எழுத்தைக் குறித்து வந்துள்ளது. எனவே இது 'இருபெயரொட்டு ஆகுபெயர்' எனப்படும்.

**விட்டவாகுபெயர்**

(எ-டு) சென்னை வளர்கிறது

இத்தொடரில் சென்னை என்னும் இடப்பெயர், தனக்குரிய இடத்தைக் குறிப்பதை விட்டுவிட்டுத் தன்னிடத்தில் வாழும் மக்களைக் குறித்தது. அதனால் இது 'விட்ட ஆகுபெயர்' ஆகும்.

**விடாத ஆகுபெயர்**

(எ-டு) இனிப்புத் தின்றான்

இத்தொடரில் உள்ள இனிப்பு என்னும் சுவையைக் குறித்த சொல், தனக்குரிய இனிமைப் பொருளை விட்டு விடாமல் அச்சுவையை உடைய தின்பண்டத்தைக் குறித்தது. ஆகவே இது 'விடாதவாகுபெயர்' எனப்படும்.

பாடமுன் பகுதியில் கொடுத்துள்ள பகுதியில் உள்ள ஆகுபெயர்களை அடையாளம் காண்க.

''பொருள்முதல் ஆறோ டளவைசொல் தானி
கருவி காரியம் கருத்த னாதியுள்
ஒன்றன் பெயரான் அதற்கியை பிறிதைத்
தொன்முறை உரைப்பன ஆகு பெயரே''

(ந. நூற்பா. 290)

# 2. வினைச்சொல்

தமிழில் சொற்களைப் பெயர், வினை, இடை, உரி என நான்காகப் பிரிப்பர். இவற்றுள் வினைச்சொல் என்பது செயலையும் காலத்தையும் காட்டும்; வேற்றுமை உருபு ஏற்காது (வேற்றுமை உருபுகள் எவை என அறிக).

***வினைச் சொற்களின் வகைகள்***

வினைச் சொற்கள்

1.தெரிநிலை வினைமுற்று
2.குறிப்பு வினைமுற்று
3.பெயரெச்சம்
4.வினையெச்சம்
5.சிறப்பு வினை
6.பொது வினை

என ஆறுவகைப்படும்.

***தெரிநிலை வினைமுற்று***

ஒரு தெரிநிலை வினைமுற்று அது குறிக்கும் வினை தொடர்பான ஆறினையும் தெரிவிப்பதற்கு உரியதாக விளங்கும். அவையாவன:

1. வினையைச் செய்பவன்
2. வினை செய்வதற்கு உரிய கருவி
3. வினை செய்வதற்குரிய இடம்

4. வினைக்குரிய செயல்
5. வினை நிகழும் காலம்
6. வினையால் செய்யப்படும் பொருள்

''செய்பவன் கருவி நிலஞ்செயல் காலம்
செய்பொருள் ஆறும் தருவதுவினையே''

(ந. நூற்பா. 320)

எடுத்துக்காட்டாக 'வரைந்தான்' எனும் தெரிநிலை வினைமுற்றை எடுத்துக் கொள்வோம்.

'வரைந்தான்' என்னும் சொல்லை நோக்கிய மாத்திரத்தில் வரைதல் என்ற நிகழ்வு இறந்த காலத்தில் (காலம்) நடைபெற்றுள்ளது என அறிய முடிகிறது. வரைந்தான் என்னும் வினை முற்று

1. வரைதல் (நிகழ்வு/செயல்)
2. வரைந்தான் (காலம்)
3. அவன் வரைந்தான் (செய்பவன்)
4. அவன் தூரிகையால் வரைந்தான் (கருவி)
5. அவன் தூரிகையால் சுவரில் வரைந்தான் (இடம்)
6. அவன் தூரிகையால் சுவரில் படம் வரைந்தான் (செயப்படுபொருள்)

என எழுத இடமளிக்கிறது.

இந்நூற்பாவில் 'ஆறும்' என்னும் சொல்லில் உள்ள 'உம்' 'முற்றும்மை' ஆகும். இதனைச் 'சிறப்பும்மை' என்றும் கூறுவர். மேற்கூறிய ஆறும் சிறப்புக்குரியன என்பது அவர்கள் தரும் விளக்கம். இம்முறையில் பொருள் கொள்வதால் சிறப்பற்ற சிலவும் இவ்வினையால் அறியப்படும் என்பது தெரிகிறது. அவை 'இன்னதற்கு', 'இது பயன்' என்னும் வாய்பாட்டில் அமையும். அதாவது மேற்கூறிய எடுத்துக்காட்டில், யாரோ ஒருவர் கேட்டதற்காக வரைந்தான்; பணம் பெற வேண்டும் என்னும் பயன் நோக்கி வரைந்தான் முதலியனவற்றையும் பெற வாய்ப்புண்டு.

தெரிநிலை வினைமுற்றில் பகுதி செயலையும், விகுதி செய்பவனையும், இடைநிலை காலத்தையும் காட்டும் என அறிக.

## 2. குறிப்பு வினை முற்று

குறிப்பு வினை முற்று பெயர்ச்சொல் அடியாகத் தோன்றும்; காலத்தைக் குறிப்பாகக் காட்டும்; தெரிநிலை வினை காட்டும் மேற்கூறிய ஆறினுள் வினை

செய்பவனை மட்டும் உணர்த்தும்.

பெயர்ச்சொல் அடியாகத் தோன்றும் என்பதால் பெயர்ச் சொற்களின் வகைகளான 1. பொருள் 2. இடம் 3. காலம் 4. சினை 5. குணம் 6. தொழில் என்னும் ஆறு பெயர்களின் அடியாகவும் குறிப்பு வினை முற்றுப் பிறக்கும் எனப் பொருள்படும்.

| | | |
|---|---|---|
| குழையன், பொன்னன் | - | பொருள் |
| நாடன், ஊரன் | - | இடம் |
| தையினள், சித்திரையள் | - | காலம் |
| கண்ணன், மூக்கன் | - | சினை |
| கரியன், நல்லன் | - | குணம் |
| நடிகன், நடையன் | - | தொழில் |

மேற்கூறிய குறிப்பு வினைமுற்றுகள் அறுவகைப் பெயர்ச்சொற்களின் அடியாகத் தோன்றின. இவற்றில் காலம் காட்டும் இடைநிலைகள் இல்லை. குறிப்பாகக் குழையை உடையனவாக இருக்கிறான். நாட்டை உடையவனாக இருக்கிறான்; தையில் பிறந்தவளாக இருக்கிறாள் என அறிய முடிகிறது. 'இருக்கிறான்; இருக்கிறாள்' என்னும் இவற்றையே ஏனைய இருகாலங்களிலும் இருந்தான், இருந்தாள், இருப்பான், இருப்பாள் எனவும் கூறலாம். இப்படிக் கூறுவதால் குறிப்பு வினையானது முக்காலத்தையும் குறிப்பாக உணர்த்தும் என அறியலாம்.

''பொருள்முதல் ஆறினும் தோற்றிமுன் ஆறனுள்
வினைமுதல் மாத்திரை விளக்கல் வினைக்குறிப்பே''
(ந. நூற்பா. 321)

***எச்சம்***

ஒரு வினை, பால் உணர்த்தும் விகுதி பெற்றிருக்குமானால் அத்தகு வினையை 'வினைமுற்று' என்பர். பால் உணர்த்தும் விகுதி பெறாமலும் முற்றுப் பெறாமலும் இருக்குமானால் எச்சம் என்பர்.

| | | |
|---|---|---|
| (எ-டு) சிரித்தான் | - | பால் விகுதி பெற்றுக் கருத்து முடிந்துள்ளது - முற்று |
| சிரித்து | - | பால் விகுதிபெறாமல் உள்ளது கருத்து முடிவதற்கு மற்றொரு சொல் தேவைப்படுகிறது |

எச்சச் சொற்களின் கருத்தை முடிப்பதற்குத் தேவைப்படும். மற்றொரு சொல்

பெயராகவும் இருக்கலாம்; வினையாகவும் இருக்கலாம்.

எச்சம், பெயரைக் கொண்டு முடிந்தால் பெயரெச்சம் எனப்படும்; வினையைக் கொண்டு முடிந்தால் வினையெச்சம் எனப்படும்.

(எ-டு) சிரித்த பெண் - சிரித்த - எச்சம் பெயரெச்சம்
பெண் - பெயர்

சிரித்து மகிழ்ந்தான் - சிரித்து - எச்சம் வினை
மகிழ்ந்தான் - வினை யெச்சம்

### 3. பெயரெச்சம் (தெரிநிலையும் குறிப்பும்)

பெயரெச்சம், தெரிநிலைப் பெயரெச்சம், குறிப்புப் பெயரெச்சம் என இரண்டு வகைப்படும்.

(எ-டு) ஓடிய மாணவன்
நல்ல மாணவன்

இத்தொடர்களில் ஓடிய, நல்ல என்னும் எச்சங்கள் மாணவன் என்னும் பெயரைக் கொண்டு முடிந்துள்ளன. இவற்றுள் 'ஓடிய' என்பது ஓடுதல் செயலையும், இறந்த காலத்தையும் காட்டுகின்றது. 'நல்ல' என்பது நன்மை என்னும் பண்புப் பெயரின் அடியாகப் பிறந்தமையையும் காலத்தையும் குறிப்பாகக் காட்டுகின்றது. எனவே ஓடிய காலத்தை வெளிப்படையாகக் காட்டாமல் குறிப்பாகக் காட்டுவதால் என்பது தெரிநிலைப் பெயரெச்சம் எனவும் நல்ல என்பது குறிப்புப் பெயரெச்சம் எனவும் அழைக்கப்படுகின்றன.

தெரிநிலைப் பெயரெச்சம் செய்த, செய்கிற, செய்யும் என்னும் வாய்பாட்டில் அமையும். செய்த என்பது இறந்த காலத்திற்கும், செய்கிற என்பது நிகழ்காலத்திற்கும், செய்யும் என்பது எதிர்காலத்திற்கும் உரிய வாய்பாடுகளாகும்.

(எ-டு) ஓடிய மாணவன்
ஓடுகிற மாணவன்
ஓடும் மாணவன்

குறிப்புப் பெயரெச்சம் தனக்கு அடையாளமாக அகர விகுதி பெற்று முடியும். இது பெயர்ச்சொல்லின் அடியாகப் பிறக்கும் என்பதறிக.

(எ-டு) நல்ல மாணவன்
பெரிய வீடு
அழகிய தோட்டம்

### 4. வினையெச்சம் (தெரிநிலையும் குறிப்பும்)

பெயரெச்சத்தைப் போலவே வினையெச்சமும் தெரிநிலை வினையெச்சம், குறிப்பு வினையெச்சம் என இரண்டு வகைப்படும்.

(எ-டு) ஓடி வந்தான்
மெல்லப் போகிறான்

இவ்வெடுத்துக்காட்டுகளில் ஓடி, மெல்ல என்பன எச்சங்கள். அவை வந்தான், போகிறான் என்னும் வினைகளைக் கொண்டு முடிந்தமையால் வினையெச்சங்கள் எனப்பட்டன.

தெரிநிலை வினையெச்ச வாய்பாடுகளாகச் செய்து, செய்பு, செய்யா, செய்யூ, செய்தென, செய, செயின், செய்யிய, செய்யியர், வான், பான், பாக்கு என்பனவற்றைக் கூறுவர். இவற்றுள் முதல் ஐந்தும் இறந்த காலத்திற்குரியவை என்றும் நிகழ்காலத்திற்குரியது செய என்றும், எதிர்காலத்திற்குரியவை ஏனைய ஆறும் என்றும்கூறுவர். இன்று செய்து, செய, செயின் என்னும் வினையெச்ச வடிவங்களே வழக்கில் காணப்படுகின்றன.

| | | | |
|---|---|---|---|
| (எ-டு) | பாரி எழுந்து வந்தான் | - | செய்து |
| | நான் படிக்கப் போகிறேன் | - | செய |
| | நீ வரின் மகிழ்வேன் | - | செயின் |

குறிப்பு வினையெச்ச விகுதியாக 'அ' இடம் பெறுகிறது.

(எ-டு) மெல்லப் பேசினான்

மொழி காலந்தோறும் வளர்ந்து வருவது. அதனால் மொழியில் புதிய மாற்றங்கள் ஏற்படுகின்றன. வினையெச்ச விகுதிகள் புதியனவாகப் பல பயன்படுத்தப்படுகின்றன. மாணவர் அவற்றைக் கண்டறிதல் மொழித்திறனை வளர்க்கும்.

## 5. சிறப்பு வினைகள்

வினைகளைத் தன் வினை பிறவினை, உடன்பாட்டு வினை எதிர்மறைவினை, செய்வினை, செயப்பாட்டுவினை என இணைகளாக வகைப்படுத்துவர்.

| | | | |
|---|---|---|---|
| (எ-டு) 1. | நடந்தான் | - | தன்வினை |
| | நடத்தினான் | - | பிறவினை |
| 2. | கற்றான் | - | உடன்பாட்டுவினை |
| | கல்லான் | - | எதிர்மறை வினை |
| 3. | அடித்தான் | - | செய்வினை |
| | அடிக்கப்பட்டான் | - | செயப்பாட்டுவினை |

இவ்வாறு வினைகளில் மூன்று இணைகளை மேலே கொடுத்துள்ளமையைக் காணலாம். மேலேகாட்டிய வினைகள் எல்லாம் அவ்வவற்றிற்கான சிறப்பு வினைகள் ஆகும்.

### *6. பொது வினைகள்*

(எ-டு) 1. வெளுத்தான் - இவ்வினை, தன் வினை பிறவினை இரண்டிற்கும் பொதுவானது. அதனால் இது பொதுவினையாகும்.

(வெளுத்தல் என்னும் தொழிலில் வெளுப்பித்தல் என்னும் பிறவினை வடிவம் மொழியில் காணப்படாததால் இது தன்வினை பிறவினை இரண்டிற்கும் பொதுவான வினையாகவே கருதப்படுகிறது).

2. சாவான் - இவ்வினை, செத்துப் போவான், சாகமாட்டான் என இருவகைப் பொருளையும் தருவதால் உடன்பாடு எதிர்மறை இரண்டிற்கும் பொது வினையாகும்.

3. புலிகொல்யானை - இதில் கொல் என்னும் வினைப் பகுதி மட்டும் இடம் பெற்றுள்ளதால் 'புலியைக் கொல்லும் யானை' என்றும் 'புலியால் கொல்லப்படும் யானை' என்றும் பொருள் தருகிறது. இதனால் இவ்வினை செய்வினை செயப்பாட்டுவினை இரண்டிற்கும் பொது வினையாகும்.

### *முற்றுவினை*

பலவகை வினைகளுக்கும் பொது இலக்கணமாகிய செய்பவன் முதலிய ஆறையும் தோன்றச் செய்து பெயர்ச் சொல்லின் ஆறுவகைகளையும் பயனிலையாகக் கொண்டு முடிவதும், வேறு எதனையும் தனக்குப் பயனிலையாய் ஏற்காததும் முற்றுவினை எனப்படும். இது தெரிநிலை முற்றுவினை, குறிப்பு முற்று வினை என இருவகைப்படும்.

### *தெரிநிலை முற்றுவினை*

(எ-டு)

| | | |
|---|---|---|
| செய்தான் அவன் | - | பொருட்பெயர் கொண்டது |
| குளிர்ந்தது நிலம் | - | இடப்பெயர் கொண்டது |
| வந்தது கார் | - | காலப்பெயர் கொண்டது |
| குவிந்தது கை | - | சினைப் பெயர் கொண்டது |
| அழிந்தது தீமை | - | குணப்பெயர் கொண்டது |
| அற்றது பிறப்பு | - | தொழிற்பெயர் கொண்டது |

### குறிப்பு முற்றுவினை

(எ-டு)

| | | |
|---|---|---|
| நல்லவன் அவன் | - | பொருட்பெயர் கொண்டது |
| நல்லது நிலம் | - | இடப்பெயர் கொண்டது |
| நல்லது கார் | - | காலப்பெயர் கொண்டது |
| நல்லது கை | - | சினைப்பெயர் கொண்டது |
| நல்லது பசுமை | - | குணப்பெயர் கொண்டது |
| நல்லது பிறப்பு | - | தொழிற்பெயர் கொண்டது |

''பொதுவியல்பு ஆறையும் தோற்றிப் பொருட்பெயர்
முதலறு பெயரலது ஏற்பில முற்றே''

(ந.நூ. 323)

# 3. இடைச்சொல்

இடைச்சொல் என்பது பெயர்ச்சொல், வினைச்சொற்களிலிருந்து வேறுபட்டது; இவ்விரண்டிற்கும் இடைப்பட்டது; தனித்து நடக்கும் ஆற்றல் அற்றது; பெயர், வினைச் சொற்களை இடமாகக் கொண்டு நடப்பதால் இடைச்சொல் எனப்பட்டது. இது பெயர் வினைச் சொற்களுக்கு உள்ளும், அவற்றின் முன்னும் பின்னும் ஒன்றுபட்டு நடக்கும் தன்மையது; ஓர் இடைச்சொல்லோ பலவோ பெயர் வினைச் சொற்களின் அக, புற உறுப்பு ஆக இடம்பெறும்.

***இடைச்சொற்களின் வகை***

வேற்றுமை உருபுகள், வினையுருபுகள், சாரியைகள், ஒப்புருபுகள், தத்தம் பொருளை உணர்த்துவன, இசை நிறைப்பன, அசை நிலைகள், குறிப்புப் பொருளை உணர்த்துவன என்னும் எட்டும் இடைச்சொற்களின் வகைகளாகும்.

(எ-டு)

| | | |
|---|---|---|
| வேற்றுமை உருபுகள் | - | ஐ, ஆல், கு ... முதலியன |
| வினையுருபுகள் | - | த், ட், ற், இன் - இறந்தகால இடைநிலை முதலியன |
| சாரியைகள் | - | அன், அத்து, அற்று முதலியன |
| உவமஉருபுகள் | - | போல, போன்ற, ஒப்ப, உறழ முதலியன |
| | | தத்தம் பொருள் உணர்த்துவன. அ, இ, உ (சுட்டு) என்பன |
| இசை நிறைப்பன | - | செய்யுளில் சீர் நிறைப்பதற்காகப் யன்படுத்தப்படும் 'ஓ! ஓ' முதலியன |

| | | |
|---|---|---|
| அசைநிலைகள் குறிப்புப் பொருளை | - | அம்ம, மியா, இக முதலியன |
| உணர்த்துவன | - | ஐயோ! ஐயோ! அடடா! அடடா! முதலியன |
| | | அக, புற உறுப்பாக இடம் பெறல் |
| (எ-டு) பொன்னன் | - | பெயரின் அகத்துறுப்பாய் விகுதிப் பொருள் இடைச்சொல் 'அன்' பெற்று வந்தது |
| நிலத்தினன் | - | பெயரின் அகத்துறுப்பாய் அத்து, அன்சாரியையும் அன்விகுதியும் என இடைச்சொற்கள் பல வந்தன. |
| உண்ணாய் | - | வினையின் அகத்துறுப்பாய்த் 'ஆய்' என்னும் விகுதி இடைச்சொல் பெற்று வந்தது. |
| நடந்தனன் | - | வினையின் அகத்துறுப்பாய்த் தகர ஒற்றாகிய இறந்தகால இடைநிலையும் அன்சாரியையும் அன்விகுதியும் என இடைச்சொற்கள் பல வந்தன. |
| அதுமன் | - | பெயரின் புறத்துறுப்பாய் 'மன்' என்னும் இடைச்சொல் பின்னால் வந்தது. |
| அப்பையன் | - | பெயரின் புறத்துறுப்பாய் 'அ' என்னும் இடைச்சொல் முன்னால் வந்தது. |
| வந்தானோ | - | வினையின் புறத்துறுப்பாய் 'ஓ' என்னும் இடைச்சொல் பின்னால் வந்தது. |
| ஐயோ! வந்தான் | - | வினையின் புறத்துறுப்பாய் 'ஐயோ' என்னும் இடைச்சொல் முன்னால் வந்தது. |
| ஐயோ! இறந்தானே | - | வினையின் புறத்துறுப்பாய் 'ஐயோ' 'ஏ' என்னும் இடைச்சொற்கள் முன்னும் பின்னும் பல வந்தன. |
| மற்று அது அம்ம | - | பெயரின் புறத்துறுப்பாய் 'மற்று', 'அம்ம' என்னும் இடைச்சொற்கள் முன்னும் பின்னும் பல வந்தன. |

இவ்வாறு இடைச்சொற்கள் ஒன்றோ பலவோ பெயர் வினைகளுக்கு முன்னும் பின்னும் புறத்துறுப்பாக வரும்; அகத்துறுப்பாக ஒன்றோ பலவோ வரும்.

''வேற்றுமை வினைசா ரியைஒப்பு உருபுகள்
தத்தம் பொருள இசைநிறை அசைநிலை
குறிப் பெனெண் பகுதியின் தனித்தியல்பு இன்றிப்
பெயரினும் வினையினும் பின்முன் ஓரிடத்து
ஒன்றும் பலவும் வந்து ஒன்றுவது இடைச்சொல்''

(ந.நூ. 420)

# 4. உரிச்சொல்

இசையும் குறிப்பும் பண்புமாகிய பலவேறு வகைப்பட்ட தன்மைகளை உணர்த்தும் சொல்லாக விளங்குவது உரிச்சொல். ஓர் உரிச்சொல் பல குணங்களைக் குறித்தும் வரும். பல உரிச்சொற்கள் ஒரு குணத்தைக் குறித்தும் வரும். இவ்வாறு உரிச்சொற்கள் பெயர் வினைகளுக்கு அடையாக வரும். செய்யுளுக்கு உரிமை உடையனவாய் இச்சொற்கள் பயின்று வரும்.

(எ-டு)

சால, உறு, தவ, நனி, கூர், கழி - இவை மிகுதி என்னும் ஒரு குணத்தைக் குறித்து வரும் பல உரிச்சொற்கள்.

கடி - இவ்வுரிச்சொல், காப்பு, கூர்மை, நாற்றம், விளக்கம், அச்சம், சிறப்பு, விரைவு, மிகுதி, புதுமை, ஆர்த்தல், வரைவு, மன்றல், கரிப்பு எனப் பல குணங்களைக் குறித்து வரும் ஓர் உரிச்சொல்.

இசை என்பது ஓசை; குறிப்பு என்பது மனத்தால் உணரப்படுவது; பண்பு என்பது ஐம்பொறிகளால் உணரப்படுவது.

(எ-டு) இமிழ் கடல் கலி கெழு மூதூர் — இவை இசை குறித்த உரிச்சொற்கள்

கடி மாலை - மணம் மிக்க மாலை
கடி மிளகு - கார்ப்பு மிக்க மிளகு — இது பண்பு குறித்த உரிச்சொல்

நனி வருந்தினை - மிகவும் வருந்தினைக்
கடி அரண் - சிறப்பான அரண் — இவை குறிப்புணர்த்திய உரிச்சொற்கள்

***உயிர் வகைகள்***

உரிச் சொற்களின் வகை, பண்பு பொருள் நிலை: ஆகியன பற்றி நன்னூல் உரியியல் கூறுகிறது. பண்புகளுக்கு உரிமையுடையன உயிர், உயிரல் பொருள்கள். எனவே இவற்றையும் உரியியல் வகைப்படுத்தித் தருகிறது.

புல், மரம் முதலிய தாவரங்கள் மெய்யினால் தொட்டுணரும் ஓர் அறிவு உயிர்களாகும்.

''புன்மரம் முதல உற்று அறியுமோ ரறிவுயிர்'' (ந.நூ. 445)

சிப்பி, சங்கு முதலிய நீர்வாழ் உயிரினங்கள் தொடு உணர்ச்சியும், நாக்கால் அறியும் சுவை உணர்ச்சியும் உடைய ஈர் அறிவு உயிர்களாகும்.

''முரள்நந்து ஆதிநா அறிவொடுஈர் அறிவுயிர்'' (ந.நூ. 446)

கறையான் எறும்பு முதலியவை தொடு உணர்ச்சி, சுவை உணர்ச்சி ஆகிய இரண்டுடனே மூக்கால் அறியும் முகரும் உணர்ச்சியும் உடைய மூவறிவு உயிர்களாகும்.

''சிதல்எறும்பு ஆதிமூக்கு அறிவின்மூ வறிவுயிர்'' (ந.நூ.447)

தும்பி, வண்டு முதலியவை மேற்கூறிய மூன்று உணர்ச்சிகளோடு கண்ணால் பார்த்து அறியும் பார்வை உணர்ச்சியும் உடைய நாலறிவு உயிர்களாகும்.

''தும்பிவண்டு ஆதிகண் அறிவினால் அறிவுயிர்'' (ந.நூ.448)

தேவர், மனிதர், நரகர், விலங்குகள், பறவைகள் முதலியோர் மேற்குறிப்பிட்ட நான்கு உணர்வுகளோடு காதால் கேட்டறியும் கேட்டல் உணர்ச்சியும் உடைய ஐயறிவு உயிர்களாவர்.

''வானவர் மக்கள் நரகர் விலங்குபுள்
ஆதிசெவி அறிவோடு ஐயறிவு உயிரே'' (ந.நூ.449)

உயிர்கள் எவையாயினும் அவை ஒன்று முதல் ஐந்தறிவு வரை உள்ளவற்றில் ஒன்றையோ பலவற்றையோ பெற்றே இருக்கும். அறிவுடைய உயிர் ஒன்றைத் தவிர உடம்பு முதலிய உலகப் பொருள்களெல்லாம் உயிரில்லாத பொருள்களாகும்.

தொல்காப்பியர் மக்களை ஆறறிவு உயிர் என்பர். அந்த ஆறாவது அறிவு மனத்தால் அறியும் அறிவு எனப்படும்.

''உணர்வியல் ஆம்உயிர் ஒன்றும் ஒழித்த
உடல்முதல் அனைத்தும் உயிரல் பொருளே'' (ந.நூ. 450)

## 5. அணி

அணி என்றால் அழகு என்று பொருள். கவிஞர் தாம் கூற நினைத்த கருத்தைப் பாடல் வடிவில் அழகுபடப் புனைவதற்கான இலக்கணமாக அமைவது அணியிலக்கணம். தமிழில் எழுத்து, சொல், பொருள், யாப்பு, அணி என்னும் ஐந்திலக்கணத்தில் இது ஒன்று.

சிறப்புத் தமிழ் பயிலும் மாணவர் அணிகள் சிலவற்றையாவது அறிந்து கொள்வது, அழகிய பாடல்கள் எழுதும் ஆற்றலை வளர்த்துக் கொள்ளவும், படிக்கும் பாடல்களின் கருத்தாழத்தைப் புரிந்து கொள்ளவும் பயன்படும்.

அணி இலக்கண நூல்களில் சிறந்ததாக விளங்குவது தண்டியலங்காரம். இந்நூல் பொதுவணியியல், பொருளணியியல், சொல்லணியியல் என்னும் மூன்று பிரிவுகளை உடையது.

பொதுவணியியல், செய்யுள் வகைகளையும் செய்யுள் நெறிகளையும் விவரிக்கிறது. பொருளணியியல், அணிகளைக் கருத்தடிப்படையில் வகைதொகை செய்து விவரிக்கிறது. இதில் தன்மையணி முதலாகப் பாவிகவணி ஈறாக முப்பத்தைந்து அணிகளும் அவற்றின் வகைகளும் எடுத்துக்காட்டுகளுடன் விளக்கப்பட்டுள்ளன. சொல்லணியியல் என்னும் பிரிவு மடக்கணி, சித்திரகவி, வழுக்களின் வகை, மலைவு ஆகியவற்றை விவரிக்கிறது. இனிச் சில பொருள் அணிகளை மாணவர் அறிந்து மகிழலாம்.

### *பிறிதுமொழிதலணி*

பிறிது மொழிதலணியைத் தண்டியலங்காரம் ஒட்டணி எனக் குறிப்பிடுகிறது. நுவலா நுவற்சி, சுருங்கச் சொல்லல், தொகைமொழி, உவமப்போலி என்னும் பெயர்களாலும் இதனைக் குறிப்பிடுவர்.

புலவர் தாம் கூறக் கருதிய பொருளை நேரடியாகக் கூறாமல், அதனை ஓர் எடுத்துக்காட்டின் வழிக் குறிப்பாக உணர்த்துவது பிறிதுமொழிதல் அணி எனப்படும். இதனைச் சுருக்கமாக 'உவமானத்தைக் கூறி உவமேயத்தை விளங்கவைப்பது' எனலாம்.

(எ-டு)

பீலிபெய் சாகாடும் அச்சிறும் அப்பண்டம்
சால மிகுத்துப் பெயின்

'வண்டியில் ஓர் அளவுக்குமேல், மென்மையான மயில் இறகை ஏற்றினால் அவ்வண்டியின் அச்சு முறிந்து போகும்' என்பதே இக்குறளின் நேரடியான கருத்து. வண்டியில் பாரம் ஏற்றுவதை விளக்குவதற்காக இக்குறள் எழுதப்படவில்லை. 'படைவலிமை மிக்க அரசனாக இருந்தாலும் தன் தகுதிக்கு மீறிய செயலில் ஈடுபட்டால் அழிந்து போவான் என்பதே உணர்த்த விரும்பிய கருத்து. அதற்கான எடுத்துக்காட்டே பாடலாக அமைந்துள்ளது. இவ்வாறு உவமையை மட்டும் கூறிப் பாடல் புனைவது பிறிதுமொழிதல் அணி எனப்படும்.

''கருதிய பொருள் தொகுத்து அதுபுலப்படுத்தற்கு
ஒத்ததொன்று உரைப்பின் அஃது ஒட்டென மொழிப'' (தண்டி நூ. 52)

### *தற்குறிப்பேற்ற அணி*

இயற்கையில், எப்பொழுதும் நடக்கும் நிகழ்ச்சி ஒன்றின் மேல், புலவர் தாம் உணர்த்த விரும்பிய குறிப்பை ஏற்றிக் கூறுதல், தற்குறிப்பேற்ற அணி எனப்படும்.

(எ-டு) ''போருழந் தெடுத்த ஆரெயில் நெடுங்கொடி
'வாரல்' என் பனபோல் மறுத்துக்கை காட்ட''

இவ்வடிகள் சிலப்பதிகாரத்தில் இடம் பெற்றுள்ளன. கண்ணகியும் கோவலனும் மதுரைமா நகருக்குள் செல்லத் தொடங்கினர். மதுரைக்குள் சென்றால் கோவலன் கொலை செய்யப்படுவான் என்பதை அறிந்தனவாம் கோட்டை மீதிருந்த கொடிகள். அவர்களுக்கு நடக்க இருந்த துன்பத்தை அறிந்த அக்கொடிகள் அவர்களை மாநகருள் வர வேண்டாம் என்பது போலக் கை அசைத்துத் தடுத்தனவாம். இவ்வாறு புலவர் கூறியுள்ளார். ஆனால் காற்று வீசுவதால் கொடிகள் அசைந்தன என்பதே உண்மையில் நடந்த நிகழ்ச்சி. அவ்வியற்கை நிகழ்ச்சியைத் தம் கருத்தை வெளிப்படுத்தப் புலவர் பயன்படுத்திக் கொண்டார். இவ்வாறு பாடும் அணி தற்குறிப்பேற்ற அணி எனப்படும்.

''பெயர்பொருள் அல்பொருள் எனவிரு பொருளினும்
இயல்பின் விளைதிறன் அன்றி அயலொன்று
தான்குறித்து ஏற்றுதல் தற்குறிப் பேற்றம்''
(தண்டி. நூ. 56)

***வஞ்சப் புகழ்ச்சி அணி***

புலவர் தாம் பாட நினைத்த ஒன்றைப் பாராட்டுவது போலப் பழிப்பதும் பழிப்பது போலப் பாராட்டுவதும் வஞ்சப் புகழ்ச்சி அணி எனப்படும். இது இருவகைப்படும். அவை மாறுபடு புகழ்நிலை அணி, புகழாப் புகழ்ச்சி அணி என்பனவாகும்.

***மாறுபடு புகழ்நிலை அணி***

'தேவர் அனையர் கயவர்; அவருந்தாம்
மேவன செய்தொழுக லான்'

திருவள்ளுவர் கயவர்களின் செயலைப் பார்க்கிறார். அவர்கள் எந்த விதி முறைக்கும் அடங்காமல் தாம் விரும்பியவற்றையெல்லாம் செய்கின்றனர். தேவர் என்னும் தெய்வ உலகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் தாம் அவ்வாறு நடப்பார்கள் எனக் கேள்விப்பட்ட வள்ளுவர் இக்கயவர்களை நில உலகத் தேவர்கள் எனக் குறிப்பிட்டுப் புகழ்வது போல் பழிக்கின்றார். அதனால் இது புகழ்வது போல் பழிக்கும் வஞ்சப்புகழ்ச்சி அணியாகும். இதனை 'மாறுபடு புகழ்நிலை அணி' எனக் கூறும் தண்டியலங்காரம்.

''கருதிய பொருடொகுத் தாங்கது பழித்தற்கு

வேறொன்று புகழ்வது மாறுபடு புகழ்நிலை'' (தண்டி நூ. 89).

### *புகழாப் புகழ்ச்சி அணி*

பாரி பாரி என்று பல ஏத்தி
ஒருவற் புகழ்வர் செந்நாப் புலவர்
பாரி ஒருவனும் அல்லன்
மாரியும் உண்டீண்டு உலகுபுரப் பதுவே

பறம்பு மலை மன்னன் பாரி. வள்ளல் தன்மையில் சிறந்தவன். கடையெழு வள்ளல்களில் ஒருவன். வந்தவர் கேட்பதற்கு முன்பே தானே முன்சென்று கொடுத்து மகிழ்பவன். கொடுப்பதில் அவனுக்கு இணையாருமில்லை என்ற புகழ் எங்கும்பரவிற்று. கபிலர் பெரும் புலவர். இதனைப் பார்க்கிறார் அப்புலவர். 'மழையும் இவ்வாறு வேண்டியவர் வேண்டாதவர் எல்லோருக்கும் பெய்து தழைக்கச் செய்கிறதே. ஏன் எல்லோரும் பாரியை மட்டும் பாராட்டுகிறார்கள்?'. என மழையாகிய மாரியை உயர்த்திப் பாரியைப் பழிப்பது போலப் பாடுகிறார். ஆனால் உண்மையில் பாரி மட்டுமே பயன்கருதாது மழைபோலப் பிறர்க்கு உதவுகிறான் எனப் பாராட்டுவதே கபிலர் நோக்கம். அதனையே இப்பாடல் காட்டுகிறது. அதனால் இப்பாடல் பழிப்பது போல் புகழும் வஞ்சப் புகழ்ச்சி அணி ஆகும். இதனைத் தண்டியலங்காரம் புகழாப் புகழ்ச்சி அணி எனக் கூறும்.

''பழிப்பது போலும் பான்மையின் மேன்மை
புலப்பட மொழிவது புகழாப் புகழ்ச்சி''

(தண்டி. நூ. 84)

### *சிலேடை அணி*

சிலேடை அணியை, இரட்டுற மொழிதல் அணி என்றும் கூறுவர். ஒரு செய்யுளில் இடம்பெறும் சொற்கள் அல்லது தொடர்கள் இருவேறு பொருளைக் குறிப்பிடும்படியாகப் பாடுவது சிலேடை அணி எனப்படும். இத்தகு பாடலில் இடம் பெறும் சொற்கள் ஒவ்வொன்றும் இரண்டு பொருள் தருவனவாக அமைத்துப் பாடுவதும் உண்டு. இவ்வாறு பாடுவது செம்மொழிச் சிலேடை எனப்படும். மாறாக ஒரு பாடலில் இடம்பெறும் சொல்லைப் பிரிக்காமல் படித்தாலோ அல்லது வெவ்வேறு வகையாகப் பிரித்தாலோ ஒருபொருள் தருவதாகவும் வேறுவகையில் பிரித்தால் வேறுபொருள் தருவதாகவும் அமைத்துப் பாடுவதும் உண்டு. இவ்வாறு பாடுவது பிரிமொழிச் சிலேடை எனப்படும்.

### *செம்மொழிச் சிலேடை*

(எ-டு) ''ஓடு மிருக்குமத னுள்வாய் வெளுத்திருக்கும்
நாடுங் குலைதனக்கு நாணாது - சேடியே
தீங்கான தில்லா திருமலைரா யன்வரையில்
தேங்காயு நாயுமெனச் செப்பு''

இது நாயையும் தேங்காயையும் குறித்துப் பாடியது.

'தோழியே தீமையானது என்றும் இல்லாத திருமலைராயன் மலைமீது

தேங்காயானது ஓட்டினைக் கொண்டிருக்கும் அதன் உட்பக்கம் வெளுப்பாய் இருக்கும்; அது குலையில் இருப்பதற்குக் கோணாது;

நாயானது விரைவாக ஓடிச் செல்லும்; இளைத்தால் ஓரிடத்திலே இருக்கும்; அதன் வாயின் உட்பக்கம் வெளுப்பாய் இருக்கும்; இரையை விருப்பத்துடன் நாடிச் செல்லும்; குரைப்பதற்கு வெட்கப்படாது.

எனவே தேங்காயும் நாயும் ஒப்பாகும்'.

இப்பாடலில் இடம் பெற்ற சொற்களைப் பிரிக்காமலேயே அவை இருவேறு பொருள்பட்டமை காண்க.

***பிரிமொழிச் சிலேடை***

(எ-டு)

''மன்னீரி லேபிறக்கும் மற்றலையி லேமேயும்
பின்னீச்சிற் குத்தும் பெருமையால் - சொன்னேன்கேள்
தேனுந்து சோலைத் திருமலைரா யன்வரையில்
மீனும்பே னும்சரியா மே''

இப்பாடல் மீனுக்கும் பேனுக்கும் பாடியது.

'தேனைச் சொரியும் பூஞ்சோலையுடைய திருமலைராயன் மலையில்

மீனானது (மன் + நீரிலே) நிலைபெற்ற நீர்நிலைகளிலே பிறக்கும்; (மற்று + அலையிலே) நீர் அலையின் மீது அங்கும் இங்கும் செல்லும்; (பின் + நீச்சில்) நீந்தும் இடத்துப் பின்னாக வந்து கொத்தும் பெருமையை உடையது.

பேனானது (மன் + ஈரிலே) தலையிலே நிலைத்த பேன் முட்டையிலே இருந்து பிறக்கும்; (மல் + தலையிலே) வலிய தலைமயிரிலே திரிந்து செல்லும் (பின் + ஈச்சில்) பிறகு மக்களால் எடுத்து ஈச்சு என்னும் ஒலியெழக் குத்தப்படும் இயல்புடையது.

இவ்வாறு மீனும் பேனும் சமம் என்று நான் சொன்னதைக் கேட்பாயாக'.

இப்பாடலில் மன்னீர், மற்றலை, பின்னீச்சு என்னும் சொற்கள் வெவ்வேறு வகையாகப் பிரிக்கப்பட்டமையால் பொருள்வேறுபட்டமை காண்க. அதனால் இப்பாடலைப் பிரிமொழிச் சிலேடை என்பர்.

''ஒருவகைச் சொற்றொடர் பலபொருட் பெற்றி
தெரிதர வருவது சிலேடை யாகும்''

(தண்டி. நூ. 76)

''அதுவே
செம்மொழி பிரிமொழி எனஇரு திறப்படும்''

(தண்டி . நூ. 77)

***வேற்றுமை அணி***

புலவர் ஒரு செய்யுளில் இரண்டு பொருள்களைக் கூறி முதலில் அவற்றிற்கு இடையே உள்ள ஒற்றுமையையும் பின்னர் ஒரு காரணம் பற்றி அவ்விரண்டிற்கும் இடையே உள்ள வேற்றுமையையும் சுட்டிக்காட்டிப் பாடுவது வேற்றுமை அணி எனப்படும்.

(எ-டு) ''தீயினால் சுட்டபுண் உள்ளாறும் ஆறாதே
நாவினால் சுட்ட வடு''

திருவள்ளுவர் நெருப்பு, நாக்கு என்னும் இருபொருள்களை இப்பாடலில் குறிப்பிடுகிறார். நெருப்பு வெம்மையால் சுடுகிறது; நாக்குக் கடுஞ்சொற்களால் சுடுகிறது என இரண்டிற்கும் உள்ள ஒற்றுமையை முதலில் குறிப்பிட்டார்; பின்னர்த் தீயால் சுட்டது ஆறும் என்றும் நாவால் சுட்டது ஆறாது என்றும் அவற்றிற்கு இடையே உள்ள வேற்றுமையையும் சுட்டிக் காட்டியுள்ளார்.

இவ்வாறு அமையப் பாடுவது வேற்றுமை அணி எனப்படும்.

''கூற்றினும் குறிப்பினும் ஒப்புடை இருபொருள்
வேற்றுமைப் படவரின் வேற்றுமை யதுவே'' (தண்டி - நூ. 46)

**வேற்றுப்பொருள் வைப்பு அணி**

புலவர் ஒரு சிறப்பான பொருளைக் கூற நினைத்து அதற்கு உலகறிந்த தக்கதொரு பொருளைச் சான்றாகக் காட்டிப் பாடுவது வேற்றுப்பொருள் வைப்பு அணி எனப்படும்.

(எ-டு) ''கன்றி முதிர்ந்த கழியப்பன் னாள் செயினும்
ஒன்றும் சிறியார்கண் என்றானும் - தோன்றாதாம்
ஒன்றாய் விடினும் உயர்ந்தார்ப் படுங்குற்றம்
குன்றின்மேல் இட்ட விளக்கு''

முன்றுறையரையனார், தமது பழமொழி நானூறு என்னும் நூலில் 'பெரியோர் தவறு செய்தால் அது உடனே உலகத்தார்க்குத் தெரிந்து பெரும் பழிக்குக் காரணமாகும்' என்னும் கருத்தைக் 'குன்றின்மேல் இட்ட விளக்கு' என்னும் மக்கள் வழக்கில் உள்ள

பழமொழியை எடுத்துக்காட்டி விளக்கியுள்ளார். எனவே இது வேற்றுப்பொருள் வைப்பு அணியாகும்.

''முன்னொன்று தொடங்கி மற்றது முடித்தற்குப்
பின்னொரு பொருளை உலகறி பெற்றி
ஏற்றி வைத்து உரைப்பது வேற்றுப்பொருள் வைப்பே''

(தண்டி. நூ. 47)

# 6. யாப்பு

***வஞ்சிப்பா***

வெண்பா, ஆசிரியப்பா, கலிப்பா, வஞ்சிப்பா எனப்பாக்கள் தமிழில் நான்கு வகைப்படும். ஒவ்வொரு பாவுக்கென்றே சிறப்பாக உரிய சீரும், தளையும், ஓசையும் உள்ளன. அவற்றைக் கொண்டே பாக்கள் அடையாளம் காணப்பெறுகின்றன. ஒவ்வொரு பாவிற்கும் தனித்தனியே வகையும் இனமும் உள்ளன. இவ்வகுப்பில் வஞ்சிப்பா பற்றி அறிக.

வஞ்சிப்பாவிற்கு உரிய சிறப்புச் சீர், கனிச்சீராகும். கனிச்சீர் நான்காகும் அவை: தேமாங்கனி, புளிமாங்கனி, கூவிளங்கனி, கருவிளங்கனி என்பன. இவற்றோடு நிரையசையை ஈற்றிலே கொண்ட நாலசைச் சீர்களும் வரப்பெறும்.

ஒன்றிய வஞ்சித்தளை, ஒன்றா வஞ்சித்தளை என்பன வஞ்சிப்பாவிற்குரிய தளைகளாகும். கனிச்சீர்களின் முன் நிரையில் தொடங்கும் சீர் வருதல் ஒன்றிய வஞ்சித் தளையாகும். நேரசை வரின் ஒன்றா வஞ்சித் தளையாகும்.

வஞ்சிப்பாவிற்கு உரிய ஓசை தூங்கலோசை எனப்படும். ஒன்றிய வஞ்சித் தளையால் அமைந்த வஞ்சிப்பாவில் ஏந்திசைத் தூங்கலோசை அமைந்திருக்கும். ஒன்றாத வஞ்சித்தளைவரின் அகவல் தூங்கலோசை அமைந்திருக்கும். இவ்விருவகை வஞ்சித் தளைகளோடு பிற தளைகளும் கலந்து வரும் வஞ்சிப்பாவில் பிரிந்திசைத் தூங்கலோசை அமைந்திருக்கும். இவ்வாறு தூங்கலோசை மூன்று வகைப்படும்.

ஓர் அடியில் இடம் பெறும் சீர்களின் எண்ணிக்கை கவனத்திற்குரியது. குறிப்பாக வஞ்சிப்பாவில் இது சிறப்பிடம் பெறுகிறது. வஞ்சிப்பாவில் ஓர் அடியில் இரண்டு அல்லது மூன்று சீர்களே இடம் பெறும். ஓர் அடியில் இடம் பெறும் சீர்களின் எண்ணிக்கையைக் கொண்டு அந்த வஞ்சிப்பா பெயர் பெறும். ஒரு வஞ்சிப்பாவின் ஓர் அடியில் இரண்டு சீர்கள் இருக்குமானால் அது குறளடி வஞ்சிப்பா என அழைக்கப்படும்; மூன்று சீர்கள் இருக்குமானால் அது சிந்தடி வஞ்சிப்பா எனப்படும். இவ்வாறு வஞ்சிப்பா இருவகைப்படும். வஞ்சிப்பாவில் நான்கு சீர்கள் இடம் பெறுவது இல்லை என்பதை அறிக.

வஞ்சிப்பாவின் இறுதியில் 'தனிச்சொல்' 'சுரிதகம்' என்னும் உறுப்புகள் இடம் பெறும். வஞ்சிப்பா முடியும் பொழுது ஓர் அடியில் ஒரு தனிச்சொல் மட்டும் பெற்று, அதற்கு அடுத்த அடிகள் ஆசிரியப்பா போல், அதற்குரிய இலக்கணம் பெற்று முடியும். ஆசிரியப்பா இலக்கணம் பெற்று வரும் இறுதி அடிகளுக்கு ஆசிரியச் சுரிதகம் என்று பெயர். வஞ்சிப்பா வெண்பாச் சுரிதகத்தால் முடியாது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

அடிவரையறையில் வஞ்சிப்பா மூன்றடிகளைச் சிற்றெல்லையாக உடையது. இரண்டிகளாலும் வரலாம் எனக் கூறப்படுகிறது. பேரல்லைக்கு வரையறை இல்லை. பாடுவோர் கருத்திற்கு ஏற்பப், பல அடிகளைக் கொண்டு முடியும்.

(எ-டு) <u>குறளடி வஞ்சிப்பா</u>

வினைத்திண்பகை விழச்செற்றவன்
வனப்பங்கய மலர்த்தாளிணை
நினைத்தன்பொடு தொழுதேத்தினர்
நாளும்
மயலார் நாற்கதி மருவார்
பயரா மேற்கதி பெறுகுவர் விரைந்தே

**<u>சிந்தடி வஞ்சிப்பா</u>**

பொன்பூக்குந் தாமரையின் பூநிழலில்
இன்பூக்கும் இனச்சுரும்பர் இசைபாட
அச்சுரும்பர் இன்னிசைகேட்(டு) ஆங்கொருசார்
கச்சணிமார் அயர்வின்றிக் களைகளையும்
வளமார்
பழனம் கதிரப் படிநெல்
கழனி விளையும் காவிரி நாடே

***வஞ்சிப்பாவின் இனம்***

வஞ்சிப்பாவின் இனம் மூன்று வகைப்படும். அவை:

1. வஞ்சித் தாழிசை
2. வஞ்சித் துறை
3. வஞ்சி விருத்தம்

என்பனவாகும்.

**வஞ்சித் தாழிசை**

குறளடி என்னும் இருசீரடி நான்காய் ஒரு பொருள் மேல் மூன்று செய்யுள்கள் அடுக்கி வருவன வஞ்சித் தாழிசை எனப்படும்.

(எ-டு)

| | | |
|---|---|---|
| 1. | மடப்பிடியை | மதவேழம் |
| | தடக்கையான் | வெயின்மறைக்கும் |
| | இடைச்சுரம் | இறந்தார்க்கே |
| | நடக்குமென் | மனனேகாண் |
| 2. | பேடையை | இரும்போத்துத் |
| | தோகையான் | வெயின் மறைக்கும் |
| | காடகம் | இறந்தார்க்கே |
| | ஓடுமென் | மனனேகாண் |
| 3. | இரும்பிடியை | இகல்வேழம் |
| | பெருங்கையான் | வெயின்மறைக்கும் |
| | அருஞ்சுரம் | இறந்தார்க்கே |
| | விரும்புமென் | மனனேகாண் |

***வஞ்சித் துறை***

குறளடி நான்காய் ஒரு பொருள் குறித்து ஒரு செய்யுள் மட்டும் வருதல் வஞ்சித் துறை ஆகும்.

| | |
|---|---|
| மை சிறந்தன | மணிவரை |
| கை சிறந்தன | காந்தளும் |
| பொய் சிறந்தனர் | காதலர் |
| மெய்சிறந்திலர் | விளங்கிழாய் |

***வஞ்சி விருத்தம்***

சிந்தடி என்னும் முச்சீரடி நான்காய் ஒரு பொருள் மேல் ஒரு செய்யுள் மட்டும் வருவது வஞ்சி விருத்தம் எனப்படும்.

| | | |
|---|---|---|
| சோலை | ஆர்த்த | சுரத்திடைக் |
| காலை | ஆர்கழல் | ஆர்ப்பவும் |
| மாலை | மார்பன் | வருமாயின் |
| நீல | உண்கண் | இவள்வாழுமே |

''குறளடி நான்கின மூன்றொரு தாழிசை கோதில் வஞ்சித்
துறையொரு வாது தனிவரு மாய்விடின் சிந்தடிநான்
கறைதரு காலை யமுகத விருத்தம் தனிச்சொல் வந்து
மறைதலில் வாரத்தி னாலினும் வஞ்சிவஞ் சிக்கொடியே'' (யாப்ப. நூ. 46)

# புதுக் கவிதையும் ஐக்கூவும்

***புதுக்கவிதை***

தமிழில் செய்யுள் வடிவமே இலக்கிய வடிவமாகப் பல நூற்றாண்டுகளாய் இருந்து வந்தது. மருத்துவம், சோதிடம் போன்ற பிறதுறை நூல்களையும் செய்யுள் நடையிலேயே எழுதினர். அச்சுப் பொறிகள் இல்லாத அக்காலத்தில் பனை ஓலையில் எழுதிப் படித்தனர். அதனால் நூல்களின் படிகள் மிக மிகக் குறைவாகவே இருந்தன. மனப்பாடம் செய்துகொள்ள செய்யுள் நடையே எளிதாக இருந்தது. சிறுபாடல்களானாலும் பெருங்காப்பியங்கள் ஆனாலும் செய்யுள் நடையிலேயே அமைந்தன.

அறிவியல் கண்டுபிடிப்புகள் மிகுந்த பிறகு, அச்சுப் பொறிகள் வந்த பிறகு, அயல்நாட்டார் வருகையால் உரைநடையும் இலக்கியப் படைப்பிற்கு உரியதாக மாறியது. சிறுகதை, புதினம், நாடகம் என உரைநடை இலக்கியங்கள் பெருகின.

உலகளாவிய தொடர்பு, கருத்து வளர்ச்சி ஆகியன சிந்தனை மலர்ச்சியை ஏற்படுத்தின. மரபான இலக்கணச் செறிவும், கட்டுப்பாடும் இல்லாமல், செய்யுள் நடையைக் கைவிட்டு உரைநடையில் கவிதையைக் கொண்டு வர வேண்டும் என இலக்கியப் படைப்பாளிகள் உலகம் முழுவதும் விரும்பினர். அதன் விளைவாகத் தோன்றியதே 'புதுக் கவிதை' என்னும் இலக்கிய வடிவம்.

கருத்து ஆழத்திற்கு முதன்மை கொடுக்கும் இவ்வடிவம் எந்தவிதமான இலக்கணக் கட்டுப்பாடும் அற்றது. 'கவிஞனின்' கவிதைக்குரிய கருத்தே அக்கவிதைக்கான வடிவத்தை முடிவு செய்கிறது' எனப் புதுக்கவிதையாளர் கூறுகின்றனர்.

மரபுக் கவிதைக்குரிய சீர், தளை, அடி, தொடை, ஓசை, யாப்பு, அணி முதலிய எந்த இலக்கணக் கட்டுப்பாடும் புதுக்கவிதைக்கு இல்லை. இவை இருந்தால் அது தற்செயலாக அமைந்தது என்று தான் கூற வேண்டும். புதுக்கவிதைக்கு அது கூடுதல் சிறப்பாகலாம்.

புதுக் கவிதைக்கு வசன கவிதை, தற்கால கவிதை, உரை வீச்சு, உரைப்பா என்னும் பல்வேறு பெயர்கள் வழங்கின. பாரதியாரைப் புதுக்கவிதையின் முன்னோடி எனச் சொல்லலாம். அவர் வசன கவிதைகள் சில எழுதியுள்ளார்.

வடிவத்திலும் உள்ளடக்கத்திலும் உத்தியிலும் ஓசை அமைப்பிலும் தம் கருத்துகளைப் புதுக்கவிதையாகக் கொண்டு வந்துள்ளனர் புதுக் கவிதைப் படைப்பாளிகள்.

***வடிவம்***

தாம் சொல்ல வரும் கவிதையின் கருத்துக் கேற்ற வடிவத்தைக் கவிதை அடிகளில் காட்டும் முயற்சியைப் புதுக்கவிஞர்கள் சிலர் கடைப்பிடித்துள்ளனர்.

வைத்தீஸ்வரனின் 'ஆசை' அதற்கோர் எடுத்துக்காட்டு.

முதுகுவரை
நீ
ண்ட
டு
விட்ட
கூந்தலுக்கு
மேலும் வளரத்
துடிதுடிப்பென்ன

('டி' என்னும் எழுத்து இரண்டு இடத்திலும் சற்று மேலே வர வேண்டும்.)

விளம்பரம் போன்ற அமைப்பில் சி. மணி எழுதிய கவிதை இத்தகையது.

| | |
|---|---|
| | அவருக்குத் தெரியும் |
| ஐயமென்ன | வெற்றியின் இரகசியம் |
| யாப்பின்* | |
| தூயபருத்தி | |
| ஆடைகளே!! | * நீங்கள் எப்படித் தோற்றம் |
| | அளிக்க வேண்டும் என்பதறிந்த |
| | மரபுக் குழுத் தயாரிப்பு |

***உள்ளடக்கம்***

அண்மைக் காலத்தில் வெளிவந்துள்ள பல்வேறு இலக்கியக் கொள்கைகளை அறிந்த புதுக்கவிஞர்கள் அவற்றைத் தம் கவிதையில் கையாண்டனர்.

மார்க்ஸிய தாக்கத்தால் உருவான ராஜரிஷியின் கவிதையை இதற்கு எடுத்துக்காட்டலாம்.

''அவிக்காதீர்கள்
அந்த மாளிகை
பற்றி எரியட்டும்
விளக்கின் ஒளியே
புகுந்திராத
இந்தக்
குடிசைகளிலே
கொஞ்ச நேரமாவது
அந்த
நெருப்பின் வெளிச்சம்
அடிக்கட்டும்''

பெண்ணியக் கருத்தமைந்த கந்தர்வனின் ஒரு கவிதை

''நாளும் கிழமையும்
நலிந்தோர்க்கு இல்லை
ஞாயிற்றுக் கிழமையும்
பெண்களுக்கு இல்லை''

**உத்தி**

புதுக்கவிதைகளில் படிமம், குறியீடு, இருண்மை முதலிய உத்திகளைக் கையாண்டு கவிஞர்கள் தம் புதுக்கவிதைகளைப் படைத்தனர்.

பிரமில் பானுச்சந்திரனின் 'விடிவு' படிம உத்தியில் அமைந்த புதுக்கவிதையாகும்.

பூமித் தோலில்
அழகுத் தேமல்
..... .....
..... .....
இருளின் சிறகை த்
தின்னும் கிருமி

வெளிச்சச் சிறகில்
மிதக்கும் குருவி

இக்கவிதையில் விடியற்காலையில் ஒளி பரவும் காட்சி இரண்டு இரண்டு அடிகளில் வெவ்வேறு படிமங்களைக் கொண்டு காட்டப்பட்டுள்ளதைக் காணலாம்.

அப்துல் ரகுமானின் 'ஐந்தாண்டுகளுக்கு ஒருமுறை' என்னும் கவிதையைக் குறியீட்டு உத்திக்குச் சான்று காட்டலாம்.

புறத்திணைச் சுயமவர மண்டபத்தில்
போலி நளன்களின் கூட்டம்
கையில் மாலையுடன்
குருட்டுத் தமயந்தி

தேர்தல் அவலநிலையை இக்கவிதைக் குறிப்பாக உணர்த்துகிறது.

அபியின் 'உள்பாடு' என்னும் புதுக்கவிதை இருண்மை உத்தியில் அமைந்தது.

இந்தப் பழக்கம்
விட்டு விடு
எங்காயினும்
வானிலேனும் மண்ணிலேனும்
புள்ளியொன்று கிடக்கக் கண்டால்

சுற்றிச் சுற்றி
வட்டங்கள் வரைவதும்
சுழன்று சுழன்று
கோலங்கள் வரைவதும்

குறுக்கும் நெடுக்குமாய்ப்
புள்ளிகளின் வழியே
பரபரத்துத் திரிவதும்

இந்தப் பழக்கம் விட்டுவிடு
முடிந்தால்

புள்ளியைத் தொட்டுத் தடவி
அதன்மூடி திறந்து
உள் நுழைந்து விடு

***ஓசை நயம்***

மு. மேத்தாவின் 'அரளிப்பூ அழுகிறது' கவிதை ஒப்பாரிப் பாடலின் ஓசையில் அமைந்துள்ளமை காணலாம்.

பூக்களிலே நானுமொரு
பூவாய்த்தான் பிறப்பெடுத்தேன்
பூவாகப் பிறந்தாலும்
பொன்விரல்கள் தீண்டலையே
பொன்விரல்கள் தீண்டலையே - நான்
பூமாலை யாகலையே

திருமணம் ஆகாத முதிர்கன்னிகளின் அவலநிலையை இக்கவிதை குறிப்பாக உணர்த்துகிறது.

'ஒரு தூங்காத தாலாட்டு' என்னும் புவியரசின் புதுக்கவிதை தாலாட்டு ஓசை நயத்தோடு அமைந்ததாகும்.

கண்ணே! கண்மணியே
கறுப்பா நீ கண்ணுறங்கு!
கண்ணுறங்கு கண்ணுறங்கு
காலமெல்லாம் கண்ணுறங்கு
தப்பிப் பொறந்தவனே
தரித்திரமே கண்ணுறங்கு
..... .....
வந்தால் எழுப்புகிறேன்
வாய்மூடிக் கண்ணுறங்கு
கண்ணுறங்கு கண்ணுறங்கு
காலம் வரும் கண்ணுறங்கு

தமிழில் புதுக்கவிதை தோன்றிய தொடக்கக் காலத்தில் மரபுக் கவிதைகளைப் புதுக்கவிதைகளாக மாற்றி எழுதும் போக்கும் காணப்பட்டது.

தேவமைந்தனின் 'புதுமூலர்' திருமூலரின் பாடலைச் சற்றுமாற்றி அமைத்ததாகும்.

மரத்தை மறைத்தது மாமத லாரி
மரத்தில் மறைந்தது மாமத லாரி
மார்பை மறைத்தது பூ முதல் மாலை
மார்பில் மறைந்தது பூமுதல் மாலை

ஐங்குறு நூற்றுப் பாடல் ஒன்றைப் புதுக்கவிதையாக்கியுள்ளார் சி.சு.செல்லப்பா.

மகிழ்நன் மாண்குணம் வண்டுகொண்டனகொல்
வண்டின் மாண்குண மகிழ்நன் கொண்டான்கொல்
அன்ன தாகலு மறியாள்
எம்மொடு புலக்குமவன் புதல்வன் தாயே (ஐங்.90)

இப்பாடலைத்

தலைவன் மாண்குணம் வண்டு கொண்டதோ
வண்டின் குணத்தைத் தலைவன் கொண்டானோ
அவன் புதல்வன் தாய் அறியாள்
அவன் குணமே அது வீணே என்னைத் தூற்றுறாள்

செம்புலப் பெயல்நீரார் குறுந்தொகைப் பாடலை நினைவூட்டுவதாக மீராவின் 'நவயுகக் காதல்' என்னும் கவிதை அமைந்துள்ளது. இதில் குறுந்தொகைப் பாடலின் சொற்களும் அடிகளும் இடம் பெற்றுள்ளமையைக் காணலாம்.

உனக்கும் எனக்கும்
ஒரே ஊர்
வாசு தேவநல்லூர்
நீயும் நானும்
ஒரே மதம்
திருநெல்வேலிச்
சைவப் பிள்ளைமார்
வகுப்புங் கூட...
உன்றன் தந்தையும்
என்றன் தந்தையும்
சொந்தக்காரர்கள்
மைத்துனன் மார்கள்
எனவே
செம்புலப் பெயல்நீர் போல
அன்புடை நெஞ்சம் தாம் கலந்தனவே

இவ்வாறு புதுக்கவிதை பல்வேறு வகையில் வெளிவரக் காணலாம்.

**ஐக்கூ**

ஐக்கூ என்னும் கவிதையின் தாயகம் ஜப்பான் நாடாகும். இன்று புதுக்கவிதையாளர்களால் மிகச் சிறப்பாகப் போற்றப்படும் இக்கவிதை வடிவம்

ஜப்பானிய மரபுக் கவிதையாகும். இக்கவிதை ஜப்பானிய 'டாங்கா' என்னும் மரபுக் கவிதையின் ஓர் உறுப்பாக இடம்பெறுவது. தமிழில் கலிப்பாவில் 'தரவு', 'தாழிசை' என்னும் உறுப்புகள் இடம் பெறுவது போல என இதைச் சொல்லலாம். கி.பி. 15ஆம் நூற்றாண்டிற்குப் பின்னர் ஜப்பானில் டாங்காவின் இந்த உறுப்பினை மட்டும் பிரித்தெடுத்துத் தனிக் கவிதை வடிவமாக வளர்த்தனர்.

ஐக்கூ மூன்று அடிகளைக் கொண்டது. முதல் அடியில் ஐந்து அசைகள்; இரண்டாம் அடியில் ஏழு அசைகள்; மூன்றாம் அடியில் ஐந்து அசைகள். இவ்வாறு பதினேழு அசைகளைக் கொண்டது ஐக்கூ.

முதல் இரண்டு அடிகள் ஒரு கருத்தைப் பற்றிப் பேசும் அல்லது ஒரு கருத்துத் தொடர்பானவையாக அமையும். மூன்றாவது அடி முதல் இரண்டு அடிகளிலிருந்து வேறுபட்டிருக்கும். இவ்வாறு இரண்டு வேறுபட்ட கருத்துக்களுக்கு இடையிலான பொருள் தொடர்பே ஐக்கூ கவிதையின் சிறப்பிற்குக் காரணம் என்பர்.

எளிமையும் சொற்சிக்கனமும் பொருள் ஆழமும், காட்சிப்படுத்துதலும், இயற்கையைப் பொருத்திக் காட்டலும் ஐக்கூக் கவிதைகளின் பண்புகளாகும்.

ஐக்கூவின் புறவடிவ இலக்கணத்தைப் போலவே அதன் உள்ளடக்கத்திலும் வெளியீட்டு முறையிலும் மிகுந்த அக்கறை காட்டினர் ஜப்பானிய ஐக்கூக் கவிஞர்கள். அதனாலேயே ஐக்கூக் கவிதை உலக இலக்கிய வடிவமாக ஏற்றம் பெற்றது.

வாழ்வியல் உண்மைகளையும், தத்துவத் தேடல்களையும் உள்ளடக்கமாகக் கொண்டு இயற்கை நிகழ்ச்சிகளோடு பொருத்திக் காட்டுவதை வெளியீட்டு முறையாகப் பெற்றது ஐக்கூ. இது குறிப்புப் பொருள் தருவது. ஜோஸோ என்ற ஜப்பானியக் கவிஞரின் ஐக்கூவை இதற்கு எடுத்துக்காட்டலாம்.

அழகிய செர்ரிப் பூக்காட்டில்
மரங்கொத்தி தேடி அலையும்
பட்டமரத்தை

ஐக்கூவின் முன்னோடி ஜப்பானியக் கவிஞர்களுள் ஒருவர் மோரிடாகே அவரது கவிதை குறிப்பிடத்தக்கது.

வீழ்ந்த மலர்
கிளைக்குத் திரும்புகிறதா?
வண்ணத்துப்பூச்சி

பாஷோ ஐக்கூவிற்குத் தனி மதிப்பு ஏற்படுத்திக் கொடுத்த ஜப்பானிய பெருங்கவிஞர். வறுமையை நுட்பமாகக் காட்டும் அவரது கவிதை.

''இந்த வண்ணக் கிண்ணத்தில்
மலர்களை வைப்போம்
அரிசிதான் இல்லையே''

ஐக்கூவின் அடிவரையறையான மூன்றடிகளைத் தமிழ்ப் புதுக்கவிஞர்கள் ஏற்றுக் கொண்டனர். ஆனால் 5-7-5 எனஅடிகளில் அமையும் அசையளவினை அவர்கள் பொருட்படுத்தவில்லை. மித்ராவின் ஓர் ஐக்கூ.

என்ன நம்பிக்கை
தண்டவாளங்களின் நடுவே
தளிர்கள்.

ஆழமான கருத்து உள்ளடக்கத்தைக் கொண்டுள்ள மூன்றடிகளில் இக்கவிதை 5-7-5 என்னும் அசை அளவைக் கடைப்பிடிக்காமையைக் காணலாம்.

ஐக்கூக் கவிஞர்கள் சிலர் 5-7-5 என்னும் அசை வரையறை தேவை என நினைத்தனர். அமுதபாரதியின் அத்தகைய ஐக்கூ

இலைகள் உதிர்த்த மரம்
எல்லாக் கைகளும் நீட்டியழும்
மௌனமாய் விழிக்கும் நிலா

தமிழில் ஒன்றே முக்கால் அடித் திருக்குறளும் ஆத்தி சூடி கவிதை மரபும் ஐக்கூக் கவிதைகளோடு நோக்கத்தக்கன. ஈரடியில் அமைந்த குறள்வெண்பாக்களும், தாழிசைகளும், வெண்டுறைகளும் பிற்காலத்தில் வளர்ச்சியுற்ற கண்ணிகளும் குறைந்த அடிகளில் ஆழ்ந்த கருத்துகளைக் கூறும் கவிதை முயற்சிகளாய்த் தமிழில் அமைந்தன என்பதை மாணவர் அறிக.

**திறனறி வினாக்கள்**

**பலவுள் தெரிவு**

1. ***இருவர் நடந்து வந்தனர். அவருள் ஒருவர் ஒன்றைச் சுவைத்து வந்தார்; அது கனிந்த மாம்பழம் - இவ்வாக்கியத்தில் எச்சொல் அச்சொல்லின் அகராதிப் பொருளைக் (சொற்பொருளைக்) குறிக்காமல் பிறிதொரு பொருளைக் குறிக்கிறது?***

அ. இருவர் ஆ. ஒருவர்

இ. ஒன்று ஈ. கனிந்த

2. ***கீழுள்ள நான்கு வாக்கியங்களுள் எதனில் சொற்பொருளைக் கொள்ளாத சொல் எடுத்தாளப்பட்டுள்ளது?***

அ. மணிமேகலையைக் கற்று மகிழ்வடைந்தேன்

ஆ. மழலையர் மகிழ்வோடு விளையாடினர்

இ. வானுயர்ந்த மரங்கள் அசைந்தாடின.

ஈ. தென்றல் வீசிடச் சிந்தை மகிழ்ந்தது.

3. ***இருவாக்கியங்களும் அவற்றைப் பற்றிய முடிபுகளும் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. சரியான முடிபினைத் தேர்ந்தெடுக்கவும்.***

வாக்.1: எங்கள் ஊர் மக்களின் எண்ணிக்கை 300.

வாக். 2: ஒருவர் கூட விதிவிலக்கில்லாமல் எப்போதுமே எங்கள் ஊர் நல்லதையே நாடும்.

**முடிவுகள்**

அ. இரு வாக்கியங்களிலும் இடவாகுபெயர்கள் உள்ளன.

ஆ. வாக்.1இல் எண்ணாகுபெயரும், வாக்.2இல் இடவாகுபெயரும் உள்ளன.

இ. வாக்.1இல் ஆகுபெயர் இல்லை; வாக்.2இல் இடவாகுபெயர் உள்ளது.

ஈ. இருவாக்கியங்களிலும் எண்ணாகு பெயர்கள் உள்ளன.

4. ***ஆகுபெயர் பயன்படுத்தப் படாத பழமொழி எது?***

அ. ஐந்தில் வளையாதது ஐம்பதில் வளையுமா?

ஆ. நாலும் இரண்டும் சொல்லுக்குறுதி

இ. ஆலும் வேலும் பல்லுக்குறுதி

ஈ. நாளும் கிழமையும் நலிந்தோர்க்கில்லை

5. ***பொருளாகுபெயர் உள்ள பாடலடி எது?***

அ. தாமரை மலர் போன்ற செவ்வடி

ஆ. செய்யாள் உறையும் இல்லம்

இ. கார்ப் பயிர் வளர நீண்ட நாளாகும்

ஈ. நீலக்கண் நனைந்தது

6. ***முறையாகப் பொருந்தியிருப்பது எது?***

| | | | |
|---|---|---|---|
| அ. | பொருளாகுபெயர் | - | மஞ்சள் பூசிய முகம் |
| ஆ. | இடவாகுபெயர் | - | நாட்டுமக்கள் நல்லவர்கள் |
| இ. | காலவாகுபெயர் | - | விலைக்கு வாங்கிய நூல் |
| ஈ. | சினையாகுபெயர் | - | பொழுது புலர்ந்தது |

7. ***மாறுபட்ட வகையில் ஆகுபெயர் எவ்வாக்கியத்தில் உள்ளது?***

அ. மா சுவையாக இருந்தது ஆ. கூட்டம் கலைந்தது

இ. விளக்கு விழுந்தது ஈ. மருக்கொழுந்து வளர்ந்தது

8. ***கீழுள்ள வாக்கியங்களுள் எதனில் பொருளாகு பெயர் உள்ளது?***

அ. தேதி கிழித்தான் ஆ. நெல் அவித்தனர்

இ. ஊர் திரண்டது ஈ. யானை வந்தாள்

9. ***கீழுள்ள வாக்கியங்களுள் எதனில் இடவாகுபெயர் உள்ளது?***

அ. உலகம் உண்ண உண்

ஆ. வெள்ளை உடுத்தினான்

இ. சட்டைக்கு இரண்டு மீட்டர் எடு

ஈ. வற்றல் உண்டான்

10. ***கீழுள்ளனவற்றுள் எதனில் காலவாகு பெயர் உள்ளது?***

அ. வீணைகேட்டு மகிழ்ந்தான்

ஆ. பனைமரம் வருகிறான்

இ. வள்ளுவரைப் படி

ஈ. காலக்காட்டியில் (காலண்டர்) மாதத்தை மாற்று

11. ***கீழுள்ளனவற்றுள் எதனில் சினையாகுபெயர் உள்ளது?***

அ. எட்டுக்கால் ஓடியது ஆ. தண்ணீரை நகர்த்து

இ. ஒரு கிலோ மட்டும் வாங்கு ஈ. இனிப்பு வழங்கினான்

12. ***கீழுள்ள எதனில் பண்பாகு பெயர் உள்ளது?***

அ. பசுமைப் புரட்சி ஆ. சட்டமன்றம் கூடியது

இ. கை ஓங்கியது ஈ. அவன் ஆட்டம் முடிந்தது

13. ***கீழுள்ள எதனில் தொழிலாகு பெயர் உள்ளது?***

அ. தும்பிக்கை வருகிறது

ஆ. இந்தியா வளர்கிறது

இ. பொரியல் நன்று

ஈ. அரைலிட்டர் போதும்

14. ***சினையாகு பெயருக்குத் தொடர்புடைய ஆகுபெயர் எது?***

அ. பண்பாகு பெயர்

ஆ. பொருளாகுபெயர்

இ. தொழிலாகு பெயர்

ஈ. இடவாகு பெயர்

15. ***முறையாகப் பொருத்தப்படாதது எது?***

அ. ஆளுக்கு ஒன்று கொடு- தொழிலாகுபெயர்

ஆ. கிலோ பத்துரூபாய் - எடுத்தலளவையாகுபெயர்

இ. சட்டைக்கு 2லி மீட்டர் மீண்டும்- நீட்டலளவையாகுபெயர்

ஈ. பாலை இறக்கு - தானியாகுபெயர்

16. ***கீழுள்ள வாக்கியங்களுள் எதனில் நான்மடி ஆகுபெயர் உள்ளது?***

அ. கார் ஓடி நிலங்குளிர்ந்தது (கார் - நீர்)

ஆ. கார் கண்டு கிளந்தது தோகை (கார் - மேகம்)

இ. சனகன் தோகை சீதை (தோகை - பெண்)

ஈ. கார் வாங்கினான்

குறிப் பு

கார் தொடங்கியது - கார் - மேகம் - காலம் இருமடி

கார் அறுத்தான் - கார் - மேகம் - காலம் - நெல் (பயிர்)

கார் வாங்கினான் - கார் - மேகம் - காலம் - பியர் - தானியம்

17. ***கீழ் உள்ளனவற்றில் எதனில் உவமையாகுபெயர் உள்ளது?***

அ. சென்னை செழிக்கிறது ஆ. மயில் ஆடுகிறாள்

இ. தக்க சமயத்தில் கொடுத்தான் ஈ. குறள் படித்தாள்

18. ***கீழ் உள்ளவற்றுள் எது அடையெடுத்த ஆகுபெயர்?***

அ. வெற்றிலை நாட்டான் ஆ. துதிக்கை ஓடிவிட்டது

இ. மருக்கொழுந்து மணக்கிறது ஈ. குழல் கேட்டான்

19. ***கீழ் உள்ளவற்றில் எதனில் தானியாகுபெயர் உள்ளது?***

அ. திருவாசகம் படித்தான் ஆ. விளக்கு உடைந்து

இ. கால் தடுக்கியது ஈ. காரம் மிகுதி

20. ***'செய்பவன் கருவி நிலம் செயல் காலம்***

***செய்பொருள் ஆறும் தருவது வினையே' - இந்நூற்பாவிலுள்ள கோடிட்ட சொல்லின் விளக்கமாக அமையும் தொடர் எது?***

அ. நூல் படித்தான் ஆ. அங்கே படித்தான்

இ. நேற்றுப் படித்தாள் ஈ. ஆதன் படித்தான்

21. ***கீழுள்ள எதனில் வினைக்குரிய செயப்படுபொருள் குறிக்கப்பட்டுள்ளது.***

அ. நேற்று வரைந்தான் ஆ. படம் வரைந்தான்

இ. விரைவாக வரைந்தான் ஈ. எனக்காக வரைந்தான்

22. ***'ஆறும் தருவது வினையே' - இந்நூற்பா குறிப்பிடும் ஆறனுள் அடங்காதது எது?***

அ. செய்பவன் ஆ. செய்பொருள்
இ. பயன் ஈ. இடம்

23. ***'வந்தான்' என்பது முழுமையாகக் குறிப்பது எது?***

அ. திணையை ஆ. திணையின் பால்பிரிவை
இ. காலத்தை ஈ. பாலையும் காலத்தையும்

24. ***பலர்பால், வினைமுற்று எது?***

அ. படித்தீர் ஆ. கற்றார்
இ. வரைந்தாய் ஈ. எடுத்தாள்

25. ***'பொருள் முதல் ஆறினும்' - இந்நூற்பா அடியில் குறிக்கப் பெறும் ஆறனுள் ஒன்று எது?***

அ. கருவி ஆ. குணம்
இ. செய்பவன் ஈ. செயல்

26. ***மாறுபட்டுள்ள வினையெச்சம் எது?***

அ. விரைந்து ஆ. சிரித்து
இ. மெல்ல ஈ. ஓடி

27. ***மாறுபட்டுள்ள பெயரெச்சம் எது?***

அ. படித்த ஆ. நல்ல
இ. ஓடிய ஈ. சிரிக்கிற

28. ***கீழுள்ள வாக்கியத்தில் நான்கு எச்சங்கள் கோடிடப்பட்டுள்ளன. அவற்றுள் ஒன்று பிறவற்றிலிருந்து மாறுபட்டுள்ளது. அது எது?***

<u>படித்து</u> <u>மகிழ்ந்த</u> மாணவர் <u>மெல்ல</u> <u>வந்து</u> விளக்கம் தந்தார்.

அ. படித்து ஆ. மகிழ்ந்த மாணவர்
இ. மெல்ல வந்து ஈ. விளக்கம் தந்தார்

29. ***மாறுபட்டுள்ள பெயரெச்சம் எது?***

அ. ஆடிய ஆ. கரிய இ. எழுதுகிற ஈ. வரும்

30. ***கீழுள்ளனவற்றுள் எது பொது வினையாகும்?***

அ. வெளுத்தான் ஆ. நடந்தான்
இ. படித்தான் ஈ. பார்த்தாய்

31. ***கீழுள்ளனவற்றுள் எது பெயரெச்ச வாய்பாட்டிற்கு உரியது***

அ. செய்யா ஆ. செய இ. செய்த ஈ. செய்யின்

32. ***இன்றைய வழக்கில் மிகுதியும் இடம் பெறாத வினையெச்ச வாய்ப்பாடு எது?***

அ. செய்யியர் ஆ. செய்து இ. செய ஈ. செயின்

33. ***கீழுள்ளனவற்றுள் எது மாறுபட்ட இடைச்சொல்?***

அ. கண் ஆ. ஒடு இ.. அது ஈ. இன்

34. ***கீழுள்ளனவற்றுள் எது சாரியை இடைச்சொல்?***

அ. ஆல் ஆ. போல் இ. அத்து ஈ. அம்ம

35. ***கீழுள்ள எதனுள் அசைநிலை இடைச்சொல் உள்ளது?***

அ. அவர் வந்தாரா? பொருள் தந்தாரா?

ஆ. வந்தாரே வந்தாரே : மாமனிதர் வந்தாரே

இ. நேற்றும் இன்றும் மழை பெய்தது

ஈ. அவருக்கே நாம் என்றும் நன்றியுடையவர்கள்

36. ***மாறுபட்டள்ள இடைச்சொல் கொண்டிருப்பது எது?***

அ. அவன் போல இவன்

ஆ. அவனன்றி இவன்

இ. மனத்தில் உறுதி வேண்டும்

ஈ. பயனற்ற பணி

37. ***ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட இடைச் சொல் பெற்றுள்ள சொல் எது?***

அ. நடந்தனன் ஆ. உண்க

இ. அப்பையன் ஈ. பொன்னன்

38. ***கீழுள்ளவற்றுள் உவம உருபாக வரும் இடைச்சொல் எது?***

அ. அத்து ஆ. அன்ன இ.அற்று ஈ. அம்ம

39. ***கீழ்வருவனவற்றுள் தத்தத்தம் பொருள் உணர்த்தும் இடைச்சொல் எது?***

அ. ஐ ஆ. த் இ. அ ஈ. கு

40. ***அசைநிலையாக வரும் இடைச்சொல் கீழ்வருவனவற்றுள் எது?***

அ. அற்று ஆ. ஒப்ப இ. அடடா ஈ. மியா

41. ***கீழ்வருவனவற்றுள் குறிப்புப் பெயர் உணர்த்தும் அசைச்சொல் எது?***

அ. ஐயோ! ஆ. அம்ம இ. போல ஈ. மற்று

42. ***'ஐயோ மறைந்தாரே' - இத்தொடரில் இடைச்சொல் வினையின் புறத்துறுப்பாய் வந்துள்ள இடம்***

அ. முன்னால் மட்டும்

ஆ. பின்னால் மட்டும்

இ. முன்னும்பின்னும்

ஈ. இவை எதுவுமில்லை

43. ***''அடடா அவளா''- இத்தொடரில் இடைச்சொல் பெயரின் புறந்துறுப்பாய் வந்துள்ள இடம்***

அ. முன்னும் பின்னும்

ஆ. முன்னால் மட்டும்

இ. பின்னால் மட்டும்

ஈ. இவை எதுவும் இல்லை.

44. ***இடைச் சொல் வகைகளின் எண்ணிக்கை***

அ. 7 ஆ. 8 இ. 9 ஈ. 10

45. ***கீழ்வருவனவற்றுள் உரிச்சொல்லின் பயன்பாடு எது?***

அ. காலம் காட்டுதல்

ஆ. பெயர் வினைகளுக்கு அடையாக வருதல்

இ. ஒருமை பன்மை உணர்த்தல்

ஈ. வேற்றுமை உருபு ஏற்றல்

46. ***கீழ்வருவனவற்றுள் உற்றறிதல் மட்டும் பெற்ற உயிர் எது?***

அ. மரம் ஆ. சங்கு

இ. எறும்பு ஈ. தும்பி

47. ***கீழ்வருவனவற்றுள்இரண்டு அறிவு பெற்ற உயிர் எது?***

அ. புல் ஆ. சிப்பி

இ. கறையான் ஈ. நரகர்

48. ***கீழ்வருவனவற்றுள் மூன்று அறிவு பெற்ற உயிர் எது?***

அ. சங்கு ஆ. தும்பி

இ. எறும்பு ஈ. தேவர்

49. ***கீழ்வருவனவற்றுள் நான்கு அறிவு பெற்ற உயிர் எது?***

அ. வானவர் ஆ. புல்

இ. சிப்பி ஈ. வண்டு

50. ***கீழ்வருவனவற்றுள் ஐந்தறிவு பெற்ற உயிர் எது?***

அ. மனிதர் ஆ. தும்பி

இ. கறையான் ஈ. சங்கு

51. ***கீழுள்ளனவற்றுள் எது ஒட்டணியைக் குறிக்கும்?***

அ. பிறிதுமொழிதலணி

ஆ. புகழாப் புகழ்ச்சியணி

இ. வேற்றுமையணி

ஈ. தற்குறிப்பேற்றணி

52. ***''ஒத்ததொன்று உரைப்பின் அஃது ஒட்டென மொழிப'' - கோடிட்டதற்குப் பொருந்தியதைத் தேர்ந்தெடுக்கவும்.***

அ. கான முயலெய்த அம்பினில் யானை
பிழைத்தவேல் ஏந்தல் இனிது

ஆ. கேட்பினுங் கேளாத் தகையவே கேள்வியால்
தோட்கப் படாத செவி.

இ. ஒட்டார்பின் சென்றுஒருவன் வாழ்தலின் அந்நிலையே
கெட்டான் எனப்படுதல் நன்று

ஈ. இளிவரின் வாழாத மானம் உடையார்
ஒளிதொழுது ஏத்தும் உலகு

53. ***கீழுள்ளனவற்றுள் எது தற்குறிபேற்றவணிக்குப் பொருந்தும்?***

அ. இயல்பு நிகழ்ச்சியில் தன்கருத்தினை ஏற்றல்

ஆ. தன் கருத்தைக் கூறி பிறர் கருத்து விளக்கல்

இ. நடக்காத நிகழ்ச்சியை நடந்ததாகக் கூறுதல்

ஈ. ஒன்றை விளக்கிப் பிறிதொன்றைச்சொல்லுதல்

54. ***கீழுள்ள பகுதிகளுள் எதில் தற்குறிப்பேற்றவணி உள்ளது***

அ. யானை தன் துதிக்கையை உயர்த்தியது. தன்னைக் கவளமென எண்ணி விழுங்கிவிடுமோ என எண்ணி நிலா மறைந்தது.

ஆ. யானை மிக விரைந்து நடந்தது. அதனைக் கண்ட பிற விலங்கினங்களும் விரைவாக ஓடின.

இ. இருமன்னர்கள் ஒருவரையொருவர் எதிர்கொண்ட காட்சி யானைகள் சந்தித்தது போல் தோன்றியது

ஈ. எங்கு நோக்கினும் இருள். இருளின் கருமை மேகத்தையும் மிஞ்சியது.

55. ***கீழ்வருவனவற்றுள் உரிச்சொல் உணர்த்தாத தன்மை எது?***

அ. தொழில் ஆ. இசை

இ. குறிப்பு ஈ. பண்பு

56. ***கீழ்வருவனவற்றுள் பலபொருள் குறித்த ஓர் உரிச்சொல் எது?***

அ. சால ஆ. உறு

இ. தவ ஈ. கடி

57. ***''மக்களே போல்வர் கயவர் அவரன்ன***
***ஒப்பாரி யாங்கண்ட தில்'' - இக்குறளில் பயின்றுள்ள அணி யாது?***

அ. மாறுபடு புகழ்நிலை

ஆ. புகழாப் புகழ்ச்சி

இ. தற்குறிப் பேற்றம்

ஈ. பிறிதுமொழிதல்

58. ***கீழுள்ள எத்தொடர்களுள் எது பிரிமொழிச் சிலேடைக்கு உரியதாகும்?***

அ. பலகை

ஆ. நிறம் பச்சை

இ. விளக்கொளி

ஈ. தெருண்டோர்

59. ***'துன்னலர்' என்னும் சொல்லை பிரிமொழிச் சிலேடையாகக் கொள்ளக் கீழுள்ள எது பொருத்தமாக அமையும்?***

அ. நெருங்கு, பூ, பகைவர்

ஆ. தின்பவர், இல்லை

இ. நெருங்கு, நீங்கு

ஈ. உண், குடி

60. ***நீருக்கும் கண்ணாடிக்கும் சிலேடையாக அமையத்தக்கது எது?***

அ. ஆடிக் குடத்தடையும்

ஆ. மூடித்திறக்கின் முகங்காட்டும்

இ. வழவழப்பாயிருக்கும்

ஈ. தேங்கியே நிற்கும்

61. ***தீயினால் சுட்டபுண் உள்ளாறும் ஆறாதே***
***நாவினால் சுட்ட வடு - இதனுள் அமைந்த அணி***

அ. உவமையணி

ஆ. வேற்றுமையணி

இ. முன்ன விலக்கணி

ஈ. பிறிதுமொழிதல் அணி

62. ***வஞ்சித் தளைக்குரிய சீர் அமைப்பு எது?***

அ. தேமா புளிமாங்காய் ஆ. தேமாங்கனி புளிமாங்காய்

இ. கருவிளம் கூவிளங்காய் ஈ. கூவிளங்காய் தேமாங்கனி

*63. கீழுள்ளனவற்றுள் எது யாப்பிலக்கண முறைப்படி சரியானது?*

அ. நான்கு சீர்கள் கொண்டு வஞ்சித்தளை பெற்று வருவது வஞ்சிப்பா

ஆ. வஞ்சிப்பாவின் காய் முன் நேர் வருதல் சிறப்பு

இ. வஞ்சிப்பா குறளடி மட்டுமே வரும்

ஈ. குறளடியும் சிந்தடியும் வஞ்சிப்பாவிற்குரிய அடிகள்

*64. தவறாகப் பொருத்தப்பட்டிருப்பது எது?*

அ. பிரிந்தவரும் பேசினர்– ஒன்றா வஞ்சித்தளை

ஆ. காட்சிக்கவர் எளியரானார் – ஒன்றிய வஞ்சித்தளை

இ. வேண்டியருமே எனக்கு – ஒன்றிய வஞ்சித்தளை

ஈ. என்றுமுளவே நன்று – ஒன்றாவஞ்சிதளை

*65. குறளடி நான்காய் ஒருபொருள் குறித்து ஒரு செய்யுள்மட்டும் வருதல்.....*

அ. சிந்தடி வஞ்சிப்பா

ஆ. அளவடி வஞ்சிபா

இ. வஞ்சித் துறை

ஈ. வஞ்சித் தாழிசை

*66. வஞ்சித் துறைக்கும் வஞ்சித் தாழிசைக்கு உள்ள வேறுபாடு கீழுள்ளனவற்றுள் எதனால் அமையும்.*

அ. அடிவகை

ஆ. பாடல் எண்ணிக்கை

இ. சீர்வகை

ஈ. அடி எண்ணிக்கை

*67. வஞ்சித்துறைக்கும் வஞ்சி விருத்தத்திற்கும் உள்ள வேறுபாடு கீழுள்ளனவற்றுள் எதனால் அமையும்.*

அ. அடிவகை

ஆ. பாடல் எண்ணிக்கை

இ. சீர்வகை

ஈ. அடி எண்ணிக்கை

**குறுவினா**

68. ஆகுபெயரின் தன்மைகளுள் இரண்டினைக் கூறுக.

69. <u>கார்</u> பெய்தது – இதிலுள்ள 'கார்', பண்பாகு பெயர் ஏன்?

**சிறுவினா**

70. எவையேனும் ஐந்து ஆகுபெயர்களை எடுத்தாண்டு பொருள் தொடர்ச்சியுடைய உரைப்பகுதி எழுதுக.

71. பண்புகள் வகைப்படுவது போல பண்பாகுபெயர்களும் வகைப்படுமா? எடுத்துக்காட்டுகள் தருக.

72. இருமடி, மும்மடி ஆகுபெயர்களை விளக்கி எடுத்துக்காட்டுகள் தருக.

73. விட்ட ஆகுபெயரும் விடாத ஆகுபெயரும் எவ்வாறு வேறுபடுகின்றன என்பதை எடுத்துக்காட்டுகளுடன் விளக்குக.

74. இருபெயரொட்டு ஆகுபெயரை விளக்கி எடுத்துக் காட்டுத் தருக.

**பத்திவினாக்கள்**

75. கீழ்க்குறிக்கப் பெற்றுள்ளன வற்றிற்கு எடுத்துக்காட்டுப் பாடல்கள் தருக.
    1. பிறிதுமொழிதல் அணி
    2. தற்குறிப்பேற்றவணி
    3. வஞ்சப்புகழ்ச்சி அணி
    4. சிலேடை அணி
    5. வேற்றுமையணி
    6. படிமம்
    7. குறியீடு

76. வஞ்சிப்பாவின் இனங்களைக் கூறி ஏதேனும் ஒன்றிற்கு எடுத்துக்காட்டுத் தருக.

77. வஞ்சிப்பாவிற்குரிய சிறப்புச் சீர்களும் தளைகளும் எவை? ஒவ்வொன்றிற்கும் எடுத்துக் காட்டுத் தருக?

78. வஞ்சித்தளை பெற்ற நான்கு அடிகள் எழுதுக.

# ச. துணைப்பாடம்

## (இலக்கிய வரலாறு)

## I, சங்கம் மருவிய காலம்

தலை, இடை, கடைச் சங்கங்கள் முறையே தென்மதுரை, கபாடபுரம், மதுரை ஆகிய பாண்டிய நாட்டுத் தலைநகர்களில் இயங்கின. அவை இயங்கிய கால அளவில் தோன்றிய நூல்கள் 'சங்க கால நூற்கள்' எனப்படும். அவற்றுள் தொல்காப்பியம் என்பது கிடைத்தவற்றுள் தொன்மையான இலக்கண நூல் எட்டுத்தொகை, பத்துப்பாட்டு என்பன தொகுப்பு நூல்கள். சங்கங்கள் இயங்கிய கால அளவு பற்றி மாறுபட்ட கருத்துகள் நிலவுகின்றன. எனினும் சங்ககாலத்தின் கீழ் எல்லையாக கி.பி. இரண்டாம் நூற்றாண்டினைக் கொள்வர். அந்நூற்றாண்டு வரையில் எழுந்த இலக்கியங்களுள் உலகப் பொதுமறையாம் திருக்குறளும் ஒன்று. இந்நூல் பிற்காலத்தில் தோன்றிய பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நூல்களுள் ஒன்றாகக் கொள்ளப்படினும், இதன் காலம் கி.மு. முதல் நூற்றாண்டாகும்.

தொல்காப்பியம், திருக்குறள், எட்டுத்தொகை, பத்துப்பாட்டு ஆகியன பற்றி விளக்கமாக முன் வகுப்பில் அறிந்தோம். இவ்வகுப்பில் திருக்குறள் தவிர்த்த ஏனைய பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்கள் பற்றிக் காண்போம். அவற்றைப் பற்றி விரிவாக அறியும் முன்னர்ப் பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்களை அட்டவணைப்படுத்தும் முறையினை நோக்குவோம். (காண்க பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்களைக் குறிக்கும் பழம் பாடலை அறிந்துள்ளோம். செய்யுட்பகுதி, திருக்குறள்) அப்பதினெட்டு நூல்களைக் கீழ்வருமாறு நினைவில் கொள்ளலாம்.

| | | |
|---|---|---|
| ஒருமறை | - | 1 |
| இரு நானூறு | - | 2 |
| மூன்று மருந்து | - | 3 |
| நான்கு நாற்பது | - | 4 |
| ஐந்து ஐந்திணை | - | 5 |
| மணி, மொழிக் கோவை | - | 3 |
| | | --- |
| | | 18 |
| | | --- |

✱ 'கைந்நிலை' எனும் நூலன்றி இன்னிலை எனும் நூலும் கிடைத்துள்ளது. இன்னிலையே பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூலாக அறிஞர்கள் சிலர் கருதுகின்றனர்.

குறிக்கப் பெற்ற 18 +1. நூல்களை அறஞ்சார்ந்த புறம், அகம், புறத்திணை என மூவகையுள் அடக்கலாம். இவற்றுள் திருக்குறள் தவிர்த்து ஏனைய, சங்க காலத்தை அடுத்துத் தோன்றியவையாகும். எனவே, இவை சங்க மருவிய கால நூல்கள் எனவும் வழங்கப்படுகின்றன. இந்நூல்களின் செய்யுள் எண்ணிக்கை, தோன்றிய நூற்றாண்டு, உள்ளடங்கிய பொருள், ஆசிரியர் பெயர் ஆகியவற்றைக் கீழுள்ள அட்டவணை காட்டுகிறது.

| எண். | நூல்பெயர் | செய்யுள் எண்ணிக்கை | உள்ளடங்கியப் பொருள் (வகை) | ஆசிரியர் | நினைவுக் குறிப்பு | |
|---|---|---|---|---|---|---|
| 1. | திருக்குறள் (கி.மு1) | 1330 | அறம் | திருவள்ளுவர் | ஒருமறை | 1 |
| 2. | நாலடியார் (9) | 400 | அறம் | சமண முனிவர்கள் | இரு நானூறு | 2 |
| 3. | பழமொழி (5) | 400 | அறம் | முன்றுறை அரையனார் | | |
| 4, | திரிகடுகம் (5) | 100 | அறம் | நல்லாதனார் | மூன்று | 3 |
| 5. | சிறுபஞ்சமூலம்(5) | 104 | அறம் | காரியாசான் | மருந்து | |
| 6, | ஏலாதி (5) | 80 | அறம் | கணிமேதாவியார் | | |
| 7. | இன்னா நாற்பது (4) | 40+1 | அறம் | கபிலர் | நான்கு | 4 |
| 8. | இனியவை நாற்பது(5) | 40+1 | அறம் | பூதஞ்சேந்தனார் | நாற்பது | |
| 9. | கார் நாற்பது (4) | 40 | அகம் | கண்ணங் கூத்தனார் | | |
| 10. | களவழி நாற்பது (1) | 40+1 | புறம் | பொய்கையார் | | |
| 11. | ஐந்திணை ஐம்பது (4) | 50 | அகம் | பொறையனார் | ஐந்து | 5 |
| 12. | ஐந்திணை எழுபது (5) | 70 | அகம் | மூவாதியார் | ஐந்திணை | |
| 13. | திணைமொழி ஐம்பது(5) | 50 | அகம் | கண்ணஞ்சேந்தனார் | | |
| 14. | திணைமாலை நூற்றைம்பது (5) | 153 | அகம் | கணிமேதாவியார் | | |
| 15. | கைந்நிலை (5) | 60 | அகம் | புல்லங்காடனார் | | |
| 15அ. | இன்னிலை | 45 | அறம் | பொய்கையார் | | |
| 16. | நான்மணிக்கடிகை(4) | 102+2 | அறம் | விளம்பிநாகனார் | மணிமொழிக் | 3 |
| 17. | முதுமொழிக்காஞ்சி (5) | 100 | அறம் | கூடலூர்க் கிழார் | கோவை | |
| 18. | ஆசாரக்கோவை | 99+1 | அறம் | பெருவாயின் முள்ளியார் | | |
| | | | | | | 18 |

குறிப்பு : கடவுள் வாழ்த்துச் செய்யுள் '+' எனக் காட்டப்பட்டுள்ளது. இனித் திருக்குறள் தவிர்த்து ஏனைய பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நூல்கள் பற்றி அறிவோம்.

# 2. நாலடியார்

நான்கடி வெண்பாக்களால் ஆன இந்நூல் ஆர் விகுதி பெற்று நாலடியார் எனப் (சிறப்பின் காரணமாக) பெயர் பெற்றது. இது நாலடி என்றும் நாலடி நானூறு என்றும், வேளாண்வேதம் என்றும் வேறு பெயர்களால் அழைக்கப்படுகிறது.

பஞ்சம் காரணமாக மதுரையில் தங்கியிருந்த 8000 சமண முனிவர்கள், பஞ்சம் தீர்ந்ததும் ஆளுக்கொரு வெண்பா எழுதி வைத்து விட்டு வெளியேறினர். முனிவர்கள் சொல்லாமல் போயின மைக்காக வெகுண்ட பாண்டிய மன்னன், அவ்வேடுகளை வையையில் விட, 400 ஏடுகள் மட்டும் ஆற்று நீர்க்கு எதிரேறின. பாண்டிய மன்னன், அவற்றைத் தொகுப்பித்து நாலடியார் எனப் பெயரிட்டார். இச் செவிவழிச் செய்திக் கதையும் நச்சினார்க்கினியர் சிந்தாமணியுரையில் பல சமண முனிவர்களால் இயற்றப்பட்டது நாலடியார் என்பதுபடக் கூறியிருப்பதும்,

*எண் பெருங் குன்றத்து எணா அயிரம் இருடி*
*பண் பொருந்தப் பாடியபா நானூறும்*

என வரும் தனிப் பாடலடிகளும் இந்நூல் ஒரு தொகை நூல் என்பதைத் தெளிவுபடுத்துகின்றன. இதனைத் தொகுத்தவர் பதுமனார் என்பர். இது தொகை நூல் என்பது பெரும்பாலோர் கருத்து. இது வச்சிரநந்தி தமிழ்ச்சங்கத்துப் புலவர் பாடிய பாடல்களின் திரட்டு என்பாருமுளர்.

**நூலமைப்பும் உரைகளும்**

நாலடியாரில் கடவுள் வாழ்த்து நீங்கலாக 40 அதிகாரங்கள் 2 இயல்கள், 400 பாடல்கள் உள்ளன. ஓர் அதிகாரம் திருக்குறள் போலவே 10 பாடல்களைக் கொண்டுள்ளது. திருக்குறளை ஒட்டி அறத்துப்பால் பொருட்பால், காமத்துப்பால் எனப் பகுத்து உரைகண்டவர் தருமர். பதுமனாரும் இதற்கு உரை எழுதியுள்ளார். இதற்கு இக்காலத்தில் உரைவளம் ஒன்று வெளியிட்டுள்ளனர். நச்சினார்க்கினியர், பரிமேலழகர், அடியார்க்கு நல்லார் ஆகிய பழைய உரையாசிரியர்கள் இந்நூலின் பாடல்களை மேற்கோள் காட்டியுள்ளனர். இந்நூலில் ஆங்காங்கே திருக்குறள் கருத்துகள் காணப்படுகின்றன.

**சிறந்த பகுதிகள்**

*''செல்வம் சகடக்கால் போலவரும்''*
*''கல்வி கரையில கற்பவர் நாள்சில''*
*மெல்ல நினைக்கின் பிணிபல; தெள்ளிதின்*
*ஆராய்ந்து அமைவுடைய கற்பவே, நீர்ஒழியப்*
*பாலுண் குருகின் தெரிந்து''*

*''நாவின் கிழத்தி உறைதலால் சேராளே*
*பூவின் கிழத்தி புலந்து''*

என்பது கல்வியும் செல்வமும் ஓரிடத்தில் சேர்வதில்லை என்ற உலக வழக்கினை உணர்த்துகிறது.

*'ஒருவர் பொறை இருவர் நட்பு'*
*'மகனறிவு தந்தையறிவு'*

என்பன நாலடியாரில் வரும் பழமொழிகள்.

பால்சோற்றில் நெய் பெய்து உண்ணுதல், பிறன்மனை விழைவோர்க்குக் கொலைத் தண்டனை முதலிய அன்றைய வழக்கங்களும் நாலடியாரில் சுட்டப்பட்டுள்ளன.

## 3. பழமொழி

இந்நூலில் ஒவ்வொரு பாட்டின் இறுதியிலும் ஒரு பழமொழி அமைந்திருப்பதனால், இது பழமொழி எனப் பெயர் பெற்றது. இதனைப் பழமொழி நானூறு என்றும் குறிப்பிடுவர்.

பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்களுள் திருக்குறள், நாலடியார் ஆகிய நூல்களை அடுத்துப் பெரிதும் சிறப்புடையதாகப் பழமொழி போற்றப்படுகிறது.

பழமொழியின் ஆசிரியர் முன்றுறையரையனார். முன்றுறை பாண்டிய நாட்டிலுள்ள ஊர் என்பர் ஆய்வாளர்கள். நூலாசிரியரின் இயற்பெயர் தெரியவில்லை என்றும் முன்றுறை என்ற நாட்டின் குறுநிலமன்னர் என்பதனால் முன்றுறையரையனார் என அழைக்கப்பட்டார் என்றும் கூறுவர். சிலர் இவரை 'அரையன்' என்ற பட்டம் பெற்ற அதிகாரி என்றுங்கருதுவர். இவரது காலம் வச்சிர நந்தியின் தமிழ்ச்சங்கம் நிலவிய கி.பி. ஐந்தாம் நூற்றாண்டு.

'பழமொழி நானூறு', கடவுள் வாழ்த்தோடு சேர்த்து 400 வெண்பாக்களைக் கொண்டுள்ளது. ஒவ்வொரு செய்யுளிலும் ஒரு பழமொழி உள்ளது.

எடுத்துக்காட்டு:

*''உரைமுடிவு காணான் இளமையோன் என்ற*
*நரைமுது மக்கள் உவப்ப - நரைமுடித்துச்*
*சொல்லால் முறைசெய்தான் சோழன், குலவிச்சை*
*கல்லாமல் பாகம் பாடும்''.*

இந்நூலில் உள்ள பழமொழிகள் நாட்டுப்புறப் பழமொழியாக இல்லாமல் இலக்கியப் பழமொழியாக உள்ளன. முறைமைக்கு மூப்பிளமை இல், நிறைகுடம் நீர்தளும்பல்

இல் என்பன அவற்றுட் சில. இந்நூல் கடையேழுவள்ளல்கள், பல்யானைச் செல்கெழுகுட்டுவன் (31) நரைமுடித்து முறைசெய்த கரிகாலன், குட்டுவன் (21) தூங்கெயில் எறிந்த தொடித் தோட்செம்பியன் (49) முதலிய வரலாற்று மன்னர்களையும் புராண இதிகாசக் கதைகளையும் குறிப்பிடுகின்றது. சொற்சுருக்கமும் ஆழமும் உள்ள பாடல்களையுடையது இந்நூல்.

## 4. திரிகடுகம்

மருந்துப் பெயர்கள் கொண்ட மூன்று பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்களுள் ஒன்று திரிகடுகம். 'திரிகடுகம் சுக்கும் மிளகும் திப்பிலியும் ஆம்' எனத் திவாகர நிகண்டு கூறுகிறது. இதனால் சுக்கு, மிளகு, திப்பிலி ஆகிய மூன்றும் கலந்த மருந்தின் பெயர் திரிகடுகம் என்று தெரிகிறது. இம்மூன்றாலாகிய மருந்து உடல்நோயைத் தீர்ப்பது போல ஒவ்வொரு செய்யுளிலுமுள்ள மூன்று கருத்துகள் உள்ளத்து நோயைத் தீர்க்கும் எனக் கொண்டு அத்தகைய செய்யுள்களையுடைய நூலுக்குத் திரிகடுகம் எனப் பெயரிட்டனர்.

*உலகில் கடுகம் உடலின்நோய் மாற்றும்*
*அலகில் அகநோய் அகற்றும் - நிலைகொள்*
*திரிகடுகம் என்னும் திகழ்தமிழ்ச் சங்கம்*
*மருவுநல் லாதன் மருந்து* - பாயிரச் செய்யுள்

திரிகடுகத்தின் ஆசிரியர் நல்லாதனார். இவர் திருநெல்வேலி மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த 'திருத்து' என்னும் ஊரினர் என்பர். இவரைச்

*''செருஅடுதோள் நல்லாதன்''*

எனப் பாயிரம் குறிப்பிடுவதால் இவர் ஒரு போர்வீரராய் இருந்திருக்கலாமெனக் கருதப்படுகிறது.

திரிகடுகத்தில் கடவுள் வாழ்த்து நீங்கலாக 100 வெண்பாக்கள் உள்ளன. ஒவ்வொரு செய்யுளின் மூன்றாமடி இறுதியில் தவறாமல் இம்மூன்றும், இம்மூவர், இவை மூன்றும், இவர் மூவர் என வரும் தொடர்களுள் ஏதாவதொன்று இடம் பெற்றிருக்கும். நன்மை தருபவை 66 பாடல்களிலும் தீமைபயப்பவை 34 பாடல்களிலும் கூறப்பட்டுள்ளன.

*அருந்ததிக் கற்பினார் தோளும் திருந்திய*
*தொல்குடியின் மாண்டார் தொடர்ச்சியும் - சொல்லின்*
*அரிதகற்றும் கேள்வியார் நட்புமிம் மூன்றும்*
*திரிகடுகம் போலும் மருந்து*

இச்செய்யுளில் 'திரிகடுகம்' என்னும் சொல்லாட்சி இடம் பெற்றுள்ளது.

மேலும் வருவாயில் காற்பகுதியை அறஞ்செய்தல் கொடுங்கோல் மன்னனால் மழைபெய்யாமை, குளித்தபின்பே உணவுண்ணுதல் முதலிய கருத்துகள் இந்நூலில் கூறப்பட்டுள்ளன. கணவன் - மனைவி வாழ்க்கை பற்றியே 35 செய்யுள்கள் உள்ளன.

## 5. சிறுபஞ்ச மூலம்

மருந்துப் பெயர் கொண்ட பிறிதொரு அறநூல் சிறுபஞ்சமூலம். கண்டங்கத்திரி, சிறுவழுதுணை, சிறுமல்லி, பெருமல்லி, நெருஞ்சி ஆகிய ஐந்தின் வேர்களும் சேர்ந்த மருந்து சிறுபஞ்சமூலம் எனப்படும் எனப் பதார்த்தகுண சிந்தாமணியும் பொருட்டொகை நிகண்டும் கூறுகின்றன. சிறுபஞ்சமூலத்தில் ஐந்து மூலிகைவேர்கள் கலந்தமைந்து உடல் வலிமையை மிகுவிப்பது போல ஒவ்வொரு செய்யுளிலும் ஐந்து கருத்துகள் நிலவி வாழ்க்கை உயர்விற்கு வழிவகுக்கும் நூல், சிறுபஞ்சமூலம், சிறுபஞ்சமூலத்தின் ஆசிரியர் மதுரைத் தமிழாசிரியர் மாக்காயனாரின் மாணவர் காரியாசான்; இவர் பெருஞ்செல்வர்; கொடையாளர்; வடமொழி அறிஞர்; மருத்துவர்.

கடவுள் வாழ்த்தொன்றையும், சிறப்புப்பாயிரம் இரண்டையும் தவிர்த்துச், சிறுபஞ்சமூலத்தில் 102 செய்யுள்கள் காணப்படுகின்றன. அவற்றுள் சில

''தானத்தால் போகம், தவத்தால் சுகம் சுகமா
ஞானத்தால் வீடாகும் நாட்டு''
''இன்சொல்லான் ஆகும் இளமை இயல்பில்லா
வன்சொல்லான் ஆகும் பகைமைமன் - மென்சொல்லின்
ஓய்வில்லா ஆரருளாம் அவ்வருள் நன்மனத்தான்
வீவில்லா வீடாய் விடும்''

என்பனவற்றால் காரியாசானின் புலமை வெளிப்படுகிறது.

## 6. ஏலாதி

ஏலம் (ஒரு பங்கு) இலவங்கப்பட்டை (2 பங்கு) நாககேசரம் (3 பங்கு) மிளகு (4 பங்கு) திப்பிலி (5 பங்கு) சுக்கு ( 6 பங்கு) ஆகிய அறுவகைப் பொருளையும் மருத்துவ அளவின்படி சேர்த்துச் செய்யப்பட்ட சூரணம் (பொடி) ஏலாதி எனப்படும். அவை ஆறும் சேர்ந்து உடலுக்கு வலிமை சேர்ப்பது போல் உள்ளத்திற்கு உறுதி சேர்க்கும் ஆறு கருத்துகளை ஒவ்வொரு செய்யுளிலும் கொண்டமைந்த நூல் ஏலாதி எனப் பெயர் பெற்றது.

ஏலாதியை இயற்றியவர் கணிமேதாவியார். இவரது இயற்பெயர் தெரியவில்லை. இவர் மதுரைத் தமிழாசிரியர் மாக்காயனாரின் மாணாக்கர். திணைமாலை நூற்றைம்பது என்னும் வேறொரு நூலையும் எழுதியுள்ளார்.

ஏலாதியில் கடவுள் வாழ்த்தைச் சேர்த்து 81 வெண்பாக்கள் உள்ளன. இரண்டு சிறப்புப் பாயிர வெண்பாக்கள், தனியாக உள்ளன.

*சாவது எளிது, அரிது சான்றாண்மை, நல்லது*
*மேவல் எளிது, அரிதுமெய் போற்றல் - ஆவதற்கான*
*சேறல் எளிது, நிலை அரிது தெள்ளியராய்*
*வேறல் எளிது, அரிது சொல்.*

இச்செய்யுளின் ஈற்றடியைச் சொல் எளிது. வேறல் அரிது என இயைத்துப் பொருள் கொள்ள வேண்டும்.

*ஊணொடு கூறை எழுத்தாணி புத்தகம்*
*பேணொடும் எண்ணும் எழுத்திவை - மாணொடு*
*கேட்டெழுதி ஓதிவாழ் வார்க்கீந்தார் இம்மையான்*
*வேட்டெழுத வாழ்வார் விரிந்து*

இது முற்பிறப்பில் மாணவர்க்கு உணவு, உடை, புத்தகம் முதலியன கொடுத்து தவியவரே இப்பிறப்பில் பாராட்டுப் பெறும் வள்ளலாய் வாழ்வர் என்று கூறுகிறது.

## 7. இன்னா நாற்பது

இன்னது துன்பம் தரும் என்று கூறும் நாற்பது செய்யுள்களால் ஆன நூல் இன்னாநாற்பது.

இந்நூலை இயற்றிய ஆசிரியர் கபிலர். சங்ககாலக் கபிலர்,

*மட்டு வாய் திறப்பவும் மைவிடை வீழ்ப்பவும்*
*அட்டன் றானாக் கொழுந்துவை ஊன்சோறு*

எனக் கள்ளுண்ணலையும் ஊனுண்ணலையும் ஏற்றுப் பாடியுள்ளார். இன்னா நாற்பதின் ஆசிரியராகிய கபிலர் கள்ளுண்ணல் ஊன் உண்ணல் ஆகியவற்றை மறுத்துள்ளமையால் இவ்விருவரும் வெவ்வேறானவர் என்பது விளங்கும். சிவன், பலராமன், திருமால், முருகன் ஆகிய பல கடவுளரையும் கடவுள் வாழ்த்தில் போற்றியுள்ளார்.

கடவுள் வாழ்த்து உட்பட 41 வெண்பாக்கள் இன்னா நாற்பதில் உள்ளன. இவையனைத்துமே இன்னிசை வெண்பாக்கள். இந்நூலில் 164 இன்னாத

பொருட்கள் பட்டியலிடப்பட்டுள்ளன. சில பொருள்கள் திரும்பத் திரும்பச் சுட்டப்பட்டிருக்கின்றன. குறள்கருத்துகளும் சங்கநூல் கருத்துக்களும் இந்நூலில் கலந்து வருகின்றன.

*''பந்தம் இல்லாத மனைவியின் வனப்பின்னா''*
*''உண்ணாது வைக்கும் பெரும்பொருள் வைப்பின்னா''*
*''தீமை யுடையான் அயலிருத்தல் இன்னா''*
*''ஊனைத்தின்று ஊனைப் பெருக்குதல் முன்இன்னா''*

முதலியன துன்பம் தருவனவற்றை எடுத்துக் காட்டுகின்றன.

மணியில்லா யானைமீது மன்னன் சென்றால் அவனுக்குத் தீங்கு ஏற்படும். பெற்றதாயைக் கண்ணெனக்காத்தல் வேண்டும். அந்தணர் வீட்டிற்குள் கோழியும் நாயும் புகுதல் கூடா முதலிய அக்காலப் பழக்கங்களும் இந்நூலில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.

## 8. இனியவை நாற்பது

இன்னது இன்னது இனியவை எனக் கூறும் 40 செய்யுள்களைப் பெற்றிருப்பதால், இந்நூலுக்கு இனியவை நாற்பது எனப் பெயர் சூட்டப்பட்டது.

இந்நூலை இயற்றியவர் மதுரைத் தமிழாசிரியர் மகனார் பூதஞ்சேந்தனார். இந்நூலின் கடவுள் வாழ்த்தில் திருமால், சிவன், நான்முகன் ஆகிய மும்மூர்த்திகளும் போற்றப் பெற்றுள்ளது.

கடவுள் வாழ்த்தைச் சேர்த்து இந்நூலில் 40 வெண்பாக்கள் உள்ளன. இவற்றுள் இனிய மூன்று பொருள்களைக் கூறுபவை 36; இனிய நான்கு பொருள்களைக் கூறுவன 4. இந்நூல் பொருளமைப்பில் திரிகடுகத்தைப் போன்றுள்ளது. மற்றும் குறளின் கருத்தும் சொல்லும் விரவி வந்துள்ளன.

*''மானம் அழிந்தபின் வாழாமை முன் இனிது''*
*''குழவி தளர்நடை காண்டல் இனிது''*
*''அறம் புரிந்து அல்லவை நீக்கல் இனிதே''*

முதலிய அருங்கருத்துகள் இந்நூலில் உள்ளன.

இன்னா நாற்பதின் ''ஊனைத் தின்று ஊனைப் பெருக்குதல் முன் இன்னா'' என்ற அடி, ஊனைத்தின்று ஊனைப் பெருக்காமை முன் இனிதே என இனியவை நாற்பதில் சிறிதளவே மாறி வந்துள்ளது. 'குழவிகள் உற்ற பிணி இன்னா' என்ற இன்னா நாற்பதின் தொடரும் குழவி பிணியின்றி வாழ்தல் இனிதே என்ற இனியவை நாற்பதின் தொடரும் தொடர்புடையன. எனவே இதனை இன்னா நாற்பதின் மாற்று வடிவம் எனலாம்.

## 9. கார் நாற்பது

அகப்பொருளோடியைந்த கார்கால வருணனையை 40 செய்யுளில் களில் குறிப்பிடும் நூல் கார் நாற்பது.

*காலம் இடம்பொருள் கருதி நிற்பான்*
*சால உரைத்தல் நானாற் பதுவே*
- இலக்கண விளக்கப்பாட்டியல்

என்பது நானாற்பதின் பொது இலக்கணம். கார்நாற்பது என்னும் இந்நூல் காலத்தால் பெயர் பெற்றது.

கார் நாற்பதின் ஆசிரியர் மதுரைக்கண்ணங்கூத்தனார். 40 வெண்பாக்களை மட்டும் கொண்டிருப்பதால் அகப்பொருளுக்குரிய கீழ்க்கணக்கு நூல்களில் இதுவே சிறியது. இந்நூல் செய்யுள்களனைத்தும் ''வினைமேற் சென்று திரும்பும் தலைவன் பாகனோடு பேசி விரைந்து மீளுதல்'' என்னும் துறைக்குரியவை.

அனைத்தும் தலைவன் தலைவி, தோழி, பாகன் ஆகியோருள் ஒருவர் கூறுவதாக உள்ளன. செய்யுள்களில் முல்லைத் திணைக்குரிய முதல், கரு, உரிப் பொருள்கள் சிறப்பாக இடம் பெற்றுள்ளன.

*நலமிகு கார்த்திகை நாட்டுவர் இட்ட*
*காடும் கடுக்கை கவின்பெறப்பூத்தன*
*பாடுவண்டூதும் பருவம் பணைத்தோளி*
*வாடும் பசலை மருந்து*
*செல்வம் மணம்போல் கவின் ஈன்ற நல்கூர்ந்தார்*
*மேனிபோல் புல்லென்ற காடு.*

முதலிய செய்யுள்கள் அகப்பொருளைச் சிறப்புற வெளிப்படுத்துகின்றன.

## 10. களவழி நாற்பது

ஏர்க்களம் பற்றியோ போர்க்களம் பற்றியோ பாடப்படுவது களவழி. இதனை,

*''ஏரோர் களவழி அன்றிக் களவழித்*
*தேரோர் தோற்றிய வென்றியும்''*

என்னும் தொல்காப்பிய அடிகள் குறிப்பிடுகின்றன. களவழி நாற்பது என்ற பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல் போர்க்களம் பற்றியது. களவழி என்னும் புறத்துறைக்குரியதான 41 வெண்பாக்களைக் கொண்ட நூல் களவழி நாற்பது எனப்பட்டது. இது புறப்பொருட்குரியது. திணை வாகை, சோழன் செங்கணானோடு கழுமலம் என்னுமிடத்தில் பொருது தோற்றதனால் சிறைப்பட்ட கணைக்கால்

இரும்பொறையை மீட்கும் பொருட்டு அவன் நண்பர் பொய்கையார் பாடியது, களவழி நாற்பது. இரும்பொறையைப் பொய்கையார் மீட்டது பற்றிக் கலிங்கத்துப் பரணி, மூவருலா, தமிழ்விடுதூது ஆகிய நூல்கள் குறிப்பிட்டுள்ளன. சிலர் பொய்கை ஆழ்வாரே இவர் என்பர்.

இந்நூலும் கலிங்கத்துப்பரணியில் காணப்படும் களம்பாடியது என்ற பகுதியும் பொருளால் தொடர்புடையன. இந்நூலின் எல்லாப் பாடலும் ''அட்டகளத்து'' என முடியும். முழுதும் யானைப் போர் பற்றிக் கூறும் இந்நூல் பிற்காலத்தில் பரணி இலக்கியம் தோன்ற அடிப்படையாயிற்று.

*உருவக் கடுந்தோர் முருக்கிமற் றத்தேர்ப்*
*பரிதி சுமந்தெழுந்த யானை இருவிசும்பிற்*
*செல்சுடர் சேர்ந்த மலைபோன்ற செங்கண்மால்*
*புல்லாரை அட்ட களத்து*

முதலிய செய்யுள்கள் போர்க் களத்தோற்றம், நாற்படையின் ஆற்றல், சோழனின் மறம், கார்த்திகை விழா முதலிய செய்திகள் பல இந்நூலில் காணப்படுகின்றன.

## 11. ஐந்திணை ஐம்பது

அன்பின் ஐந்திணைக்குரிய 50 பாடல்களையுடைய நூல் ஐந்திணை ஐம்பது.

*ஐந்திணை ஐம்பதும் ஆர்வத்தின் ஓதாதார்*
*செந்தமிழ் சேரா தவர்*

என இந்நூலின் பாயிரம் இதனைப் புகழுகிறது.

ஐந்திணை ஐம்பதின் ஆசிரியர் மாறன் பொறையனார். இவர் தென்பாண்டி நாட்டினர்.

திணைக்குப் பத்து வெண்பாக்களாக அன்பின் ஐந்திணை ஐந்தற்குமாக 50 செய்யுள்களைப் பெற்றுள்ளது. செய்யுள்கள் நேரிசை வெண்பாக்களாகவும், இன்னிசை வெண்பாக்களாகவும் உள்ளன. தொல்காப்பியர் காலத்திய அகப்பாடல்கள் கலிப்பாவாகவும் பரிபாடலாகவும் இருந்த நிலை மாறிச் சங்ககாலத்தில் ஆசிரியப்பாவாகாவும் அதற்குப் பின்னைய சங்கம்மருவிய காலத்தில் வெண்பாவாகவும் மாறிவிட்டன. இந்நூல் திணைவைப்பு முறை: முல்லை, குறிஞ்சி, மருதம், பாலை, நெய்தல்.

சுனைவாய்ச் சிறுநீரை எய்தாதென்று எண்ணிப்
பிணைமான் இனிதுண்ண வேண்டிக் - கலைமாத்தன்
கள்ளத்தின் ஊச்சும் சுரமென்பர் காதலர்
உள்ளம் படர்ந்த நெறி

முதலிய செய்யுள்கள் அகப்பொருள். கருத்துகளை இயற்கை நிகழ்வுகளோடு இணைத்துக் கூறுகின்றன.

## 12. ஐந்திணை எழுபது

அன்பின் ஐந்திணைக்குரிய எழுபது அகப்பொருட் பாடல்களைக் கொண்டநூல் ஐந்திணை எழுபது.

இந்நூலின் ஆசிரியர் மூவாதியார். முகப்பில் பிள்ளையார் வணக்கம் உள்ளது.

திணைக்கு 14 செய்யுள்களாக ஐந்திணைக்கும் சேர்ந்து 70 வெண்பாக்கள் இருந்திருக்க வேண்டும். இப்போது உள்ள செய்யுள்கள் 66 மட்டுமே. 4 செய்யுள்கள் கிடைக்கவில்லை. திணைவைப்பு முறை : குறிஞ்சி, முல்லை, பாலை, மருதம், நெய்தல்.

*கள்ளர் வழங்கும் சுரம் என்பார்; காதலர்*
*உள்ளம் படர்ந்த நெறி*

என்ற இந்நூற் பாடலின் அடிகள் கள்ளத்தின் ஊக்கம் சுரமென்பர், காதலர் உள்ளம் படர்ந்த நெறி என்ற ஐந்திணை ஐம்பதின் பாடலடி முடிவினைப் *போன்றது*

தும்முதல், பெண்களுக்கு இடக்கண்துடித்தல், நற்கனவு காணுதல் ஆந்தை அலறல் முதலியன நற்சகுனங்களாகக் குறிப்பிடப்படுகின்றன. மணமகன் கூறும் உறுதிமொழிகளை மணப்பெண் எழுதிப் பெறுகின்ற வழக்கம் அன்று இருந்ததாக இந்நூல் வழியே அறிகிறோம்.

## 13. திணைமொழி ஐம்பது

திணைக்குப் பத்து வெண்பாக்களாக ஐந்து திணைகளுக்கும் ஐம்பது பாடல்களைப் பெற்று இருக்கும் அகப்பொருள் நூல் திணைமொழி ஐம்பது.

இந்நூலின் ஆசிரியர் சாத்தந்தையார் மகனார் கண்ணன் சேந்தனார். சோழன் பேரவைக் கோப்பெருநற் கிள்ளியைப் பாடிய சாத்தந்தையாரே இவர் தம் தந்தை என்பர் உ.வே.சா. எனினும் இருவரும் வெவ்வேறானவர் என்றே பெரும்பாலானோர்

கருதுகின்றனர். கண்ணன் சேந்தனார் கார்நாற்பது ஆசிரியர்கண்ணங் கூத்தனாரின் உடன் பிறந்தார் என்பாரும் உண்டு.

இந்நூலில் 46 இன்னிசை வெண்பாக்களும் 4 நேரிசை வெண்பாக்களும் உள்ளன. திணைவைப்புமுறை : குறிஞ்சி, பாலை, முல்லை, மருதம், நெய்தல்.

*யாழும் குழலும் முழவும் இயைந்தென*
*வீழும் அருவி விறல்மலை நன்னாட*
*மாழைமாண் நோக்கியும் ஆற்றாள், இரவரின்*
*ஊரறி கௌவை தரும்.*

என்பது இந்நூலிலுள்ள ஒரு சிறந்த செய்யுள்.

## 14. திணைமாலை நூற்றைம்பது

அன்பின் ஐந்திணைக்குரிய 150 செய்யுள்களைப் பெற்றிருக்கும் நூல் திணைமாலை நூற்றைம்பது.

நூலாசிரியர் மதுரைத் தமிழாசிரியர் மாக்காயனார் மாணாக்கர் கணிமேதாவியர். இவரைக் கணிதமேதாவியர் என்றும் அழைப்பர். ஏலாதியை இயற்றியவரும் இவரே. இவர் பாண்டிய மன்னன் ஒருவரால் புகழப்பட்டார் என இந்நூல் செய்யுளால் அறியப்படுகிறது.

திணைக்கு 30 வெண்பாக்களாக ஐந்து திணைகளிலும் சேர்த்து 150 செய்யுள்களைப் பெற்றிருத்தல் வேண்டும். ஆனால் குறிஞ்சி 31, நெய்தல் 31, முல்லை 31, பாலை 30, மருதம் 30 எனச் செய்யுள்கள் அமைந்திருப்பதனால் இந்நூலிலுள்ள பாடல்கள் 153. கீழ்க்கணக்கு அகப்பொருள் நூல்களில் இதுவே பெரியது. திணை வைப்பு முறை: குறிஞ்சி நெய்தல், பாலை, முல்லை, மருதம்.

*இம்மையாற் செய்ததை இம்மையே ஆம்போலும்*
*உம்மையே ஆமென்பார் ஓரார்காண்*

என்ற இந்நூல் செய்யுளடிகள்.

*செற்றொருவரைச் செய்த தீமைகள் இம்மையேவரும் திண்ணமே*

எனும் சுந்தரர் தேவார அடியில் எதிரொலிக்கின்றன.

திருமணத்தில் பொருள் வாங்குதல் நன்றன்று முதலிய சமூக அறக்கருத்துகளையும் இந்நூல் நவில்கின்றது.

# 15. கைந்நிலை

கை என்பது ஒழுக்கம் எனப் பொருள்படும். அகவொழுக்க நிலை பற்றிக்கூறும் நூலாதலின் இந்நூல் கைந்நிலை எனப்பட்டது. இதற்கு ஐந்திணை அறுபது என்ற வேறு பெயரும் உண்டு. பதினெண் கீழ்க்கணக்கு இன்னிலையா, கைந்நிலையா என்பதில் கருத்து வேறுபாடு உளது. பெரும்பாலோர் கைந்நிலையே என்பர். கைந்நிலையின் ஆசிரியர் மானோக்கத்து முள்ளிநாட்டு நல்லூர்க்காவிதியார் மகனார் புல்லங்காடனார். மானோக்கம் கொற்கையைச் சூழ்ந்த பகுதி.

திணைக்கு 12 செய்யுள்களாக ஐந்திணைகளுக்கும் சேர்த்து 60 வெண்பாக்களை இந்நூல் பெற்றுள்ளது. இந்நூலில் 18 செய்யுகள்களில் அடியும் சொல்லும் சிதைந்துள்ளன.

*பொன்னிணர் வேங்கைப் புனஞ்சூழ் மலைநாடன்*
*மின்னின் அனையாய், வேல்ஏந்தி இரவினில்*
*இன்னே வருங்கண்டாய் தோழி இடையாமத்து*
*என்னை இமைபொரு மாறு.*

இப்பாடலின் துறை இரவுக்குறி எதிர் நோக்கியிருந்த தலைவி. தான் கண்துஞ்சாமை பற்றித் தோழிக்குக் கூறியது.

# 15. (அ) இன்னிலை

கைந்நிலைக்கு மாறாக இன்னிலையைப் பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்களில் இணைத்தவர் வ.உ. சிதம்பரம்பிள்ளை. இஃது ஒருநீதி நூல். அறம் பொருள் இன்பம் வீடு ஆகியவற்றின் இனிய நிலைகளைக் கூறினமையின் இந்நூல் இன்னிலை எனப்பட்டது.

இன்னிலையை இயற்றியவர் பொய்கையார். மதுரை ஆசிரியர் பூதனார் இதனைத் தொகுத்தார். இந்நூலாசிரியர் சங்கத்துப் பொய்கை யாரும் அல்லர்; பொய்கையாழ்வாரும் அல்லர். அவர்களினின்றும் வேறானவர். இந்நூலில் கடவுள் வாழ்த்து உட்பட 45 வெண்பாக்கள் உள்ளன. அறத்துப்பாலில் 10 செய்யுள்களும் பொருட்பாலில் 9 செய்யுள்களும் இன்பத்துப்பாலில் 12 செய்யுள்களும் வீட்டிலக்கப்பாலில் 14 செய்யுள்களும் உள்ளன. வீட்டிலக்கப்பாலில் இல்லறவியல் துறவறவியல் என இரண்டு இயல்கள் உள்ளன.

இந்நூல் பெண்ணின் இலக்கணமாக,

*ஒத்த உரிமையளா ஊடற்கு இனியளாக்*
*குற்றம் ஒரூஉம் குணத்தளாக் - கற்றறிஞர்ப்*
*பேணும் தகையளாக் கொண்கன் குறிப்பறிந்து*
*பேணும் தகையினாள் பெண்.*

எனக் கூறியுள்ளது.

## 16. நான்மணிக்கடிகை

நான்கு மணிகள் பதிக்கப்பெற்ற கடிகை (தோள்வளை) போல இந்நூலின் ஒவ்வொரு செய்யுளும் நான்கு அரிய கருத்துகளைக் கொண்டுள்ளதால் இதற்கு நான்மணிக்கடிகை எனத் தலைப்பிடப்பட்டது.

நான்மணிக்கடிகையின் ஆசிரியர் விளம்பிநாகனார். விளம்பி என்பது ஊர்ப்பெயர்; நாகன் இயற்பெயர். புலவராதலின் ஆர் விகுதி தரப்பட்டது.

இரண்டு கடவுள் வாழ்த்துச் செய்யுள்களையும் சேர்த்து நான் மணிக்கடிகையில் காணப்படும் வெண்பாக்கள் 104. நான்கடிச் செய்யுளால் அமைந்தமையால் இது தொல்காப்பியர் குறிப்பிடும் அம்மை வனப்பிற்கு உரியது. சில அடிகள் வெவ்வேறு பாடல்களில் திரும்பத் திரும்ப வருவதுண்டு.

*''கள்ளி வயிற்றில் அகில் பிறக்கும் மான்வயிற்றில்*
*ஒள்ளரி தாரம் பிறக்கும் பெருங்கடலுள்''*
*''அல்லவை செய்வார்க்கு அறம் கூற்றம்''*
*''வெல்வது வேண்டின் வெகுளி விடல்''*
*''மன்னுதல் வேண்டின் இசைநடுக''*

முதலிய அடிகள் பொருள் நயமும் இலக்கி நயமும் கொண்டவை.

மேலும் கல்வியின் பயன், வீடு, கொலை, தீது எல்லாம் பொருளில் பிறந்து விடும் என்பன போன்ற நற்கருத்துகள் பல நான்மணிக்கடிகையில் உ ள்ளன.

## 17. முதுமொழிக்காஞ்சி

*''பலர்புகழ் புலவர் பன்னினர் தெரியும்*
*உலகியல் பொருள் முடிவு உணரக் கூறின்று''*

என்பது புறப்பொருள் வெண்பா மாலை நூற்பா. இவ்விலக்கணமே முதுமொழி என்ற நூற்பெயருக்குப் பொருத்தமான விளக்கம்.

தொல்காப்பியர் முதுமொழிக் காஞ்சியை நிலையாமை கூறும் காஞ்சித் திணையின் ஒருதுறையாக்கிக் கூறுவர். நிலையாமைக்கும் முதுமொழிக் காஞ்சி என்ற பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நூலுக்கும் தொடர்பில்லை.

இங்குக் காஞ்சி என்பது திணையைக் குறிக்காமல் மகளிர் இடையில் அணியும் அணிகலக்கோவையையே குறித்தது. காஞ்சி, கோவை என்ற பொருளில் கோத்தலையுடைய நூலுக்கு ஆயிற்று. எனவே, பல முதுமொழிகளைக் கோத்த கோவையே முதுமொழிக் காஞ்சி எனல் வேண்டும்.

முதுமொழிக் காஞ்சியின் ஆசிரியர் கூடலூர்கிழார். ஐங்குறு நூற்றினைத் தொகுத்த புலத்துறை முற்றிய கூடலூர்கிழார் வேறு; இவர் வேறு என்பர்.

முதுமொழிக்காஞ்சி ஓர் அதிகாரத்திற்குப் பத்துச் செய்யுள்களாகப் 10 அதிகாரங்களின் 100 செய்யுள்களைப் பெற்றுள்ளது. பத்து அதிகாரங்களாவன: சிறந்துபத்து, அறிவுப்பத்து, பழியாப்பத்து, துவ்வாப்பத்து, அல்ல பத்து, இல்லைபத்து, பொய்ப்பத்து, எளியபத்து, நல்கூர்ந்தபத்து, தண்டாப்பத்து என்பனவாகும். ஒவ்வொரு பத்தும் ஆர்கலி உலகத்து மக்கட்கெல்லாம் எனத் தொடங்கிப் பத்து வரிகளில் பத்து முதுமொழிகளைத் தரும். இந்நூல் குறள்வெண்செந்துறைகள் 100 கொண்டது.

காட்டு

*ஆர்கலி உலகத்து மக்கட் கெல்லாம்*
*ஓதலிற் சிறந்தது ஒழுக்கம் உடைமை*
*நகையிற் பெரியதோர் நல்குரவில்லை*
*வண்மையிற் சிறந்தன்று வாய்மை உடைமை*
*இளமையிற் சிறந்தன்று மெய்பிணியின்மை*
*நலனுடைமையின் நாணுச் சிறந்தன்று*
*குலனுடை மையிற் கற்புச் சிறந்தன்று*
*இசையிற் பெரியதோர் எச்சமில்லை*
*பேரில் பிறந்தமை ஈரத்தில் அறிய.*

## 18. ஆசாரக்கோவை

ஆசாரமாவது ஒழுக்கம். கோவை கோர்க்கப்பட்டது. ஒழுக்கவிதிகள் ஒருங்குகோக்கப்பட்ட நூல் ஆசாரக்கோவை. வடமொழியில் இருடிகள் கூறிய ஆசாரசீலங்களைத் தொகுத்து ஆசாரக் கோவை இயற்றினார் என இந்நூலின் சிறப்புப் பாயிரம் கூறுகிறது. ஆசாரக் கோவையின் மூலநூல் ஆரிடம் என்னும் வடநூல் என்றும், தௌமியர் பாண்டவர்க்குக் கூறிய அறவுரையை ஒட்டியது என்றும்

குறிப்பிடுவாரும் உளர். இலக்கண விளக்க உரையாசிரியர் இந்நூலை மொழிபெயர்ப்பு நூலுக்கு எடுத்துக்காட்டாகக் காட்டியுள்ளார். இந்நூலின் முதல் வெண்பாவின் ஈற்றடி 'ஆசார வித்து' என முடிவதும் நூறாவது வெண்பா ஆசார வித்து, என முடிவதும் இதன் பெயர் ஆசாரக் கோவையாதலை நினைவுபடுத்தும்.

ஆசாரக் கோவையில் கடவுள் வாழ்த்தையும் சேர்த்து 100 வெண்பாக்கள் உள்ளன. குறள்வெண்பா, சிந்தியல் வெண்பா, இன்னிசை வெண்பா, நேரிசை வெண்பா, பஃறொடைவெண்பா, சவலை வெண்பா ஆகிய வெண்பாக்கள் இந்நூலில் இடம் பெற்றுள்ளன. இந்நூல் கொள்ள வேண்டுவன இவை; தள்ள வேண்டுவன இவை என்று கூறும். வடமொழியில் கருத்துச் சொல்லும் முறையே ஆசாரக் கோவையிலும் பின்பற்றப்படுகிறது.

*நகையொடு கொட்டாவி காறிப்பு தும்மல்*
*இவையும் பெரியார்முன் செய்யாரே செய்யின்*
*அசையாது நிற்கும் பழி*
*வைகறை யாமம் துயிலெழுந்து தான்செய்யும்*
*நல்லறமும் ஒண் பொருளும் சிந்தித்து வாய்வதின்*
*தந்தையும் தாயும் தொழுதெழுக என்பதே*
*முந்தையர் கண்ட முறை*

மேலும் உண்ணல், உறங்குதல், உபசாரம், நீராடல், ஒழுகும் முறை உடையணிதல், ஓதக்கூடாத நாட்கள் முதலிய ஆசாரங்களை இந்நூலில் காணலாம். வடக்குத் திசையில் தலை வைத்துப் படுத்தல் கூடாது என்று இந்நூல் கூறுவதை இன்றைய அறிவியலாரும் ஏற்பர்.

# II. சங்கம் மருவிய காலம் - காப்பியங்களும் பிற இலக்கியங்களும்

கி.பி. முதல் நூற்றாண்டு முதல் ஆறாம் நூற்றாண்டு வரையிலான 5 நூற்றாண்டுக் கால அளவினைச் சங்கம் மருவிய காலம் எனக் கொள்வர். அந்நூற்றாண்டுகளில் தோன்றிய பதினெண் கீழ்கணக்கு நூல்கள் பற்றி முன்னர் கூறப்பட்டது. அந்நூற்றாண்டுகளில் தோன்றிய பிற நூல்களைப் பெருங்காப்பியம் போற்றிப்பாடல், தத்துவம், சிறு காப்பியம் என வகைப்படுத்தலாம்.

கீழுள்ள அட்டவணை அவற்றைத் தெரிவிக்கிறது.

| பெயர் | ஆசிரியர் | வகை |
|---|---|---|
| சிலப்பதிகாரம் | இளங்கோவடிகள் | பெருங்காப்பியம் |
| மணிமேகலை | சீத்தலைச் சாத்தனார் | ” |
| முத்தொள்ளாயிரம் | பெயர் அறியப்படவில்லை | அகமும் புறமும் |
| திருவாலங்காட்டு | காரைக்கால் | சைவ சமயப் |
| மூத்த திருப்பதிகங்கள் | அம்மையார் | போற்றிப் பாடல் |
| திருவிரட்டை | ” | ” |
| மணிமாலை | ” | ” |
| அற்புதத் திருவந்தாதி | ” | ” |
| திருமந்திரம் | திருமூலர் | சைவசமயத்தத்துவம் |
| முதல் திருவந்தாதி | பொய்கையாழ்வார் | வைணவ சமயப் போற்றிப் பாடல் |
| இரண்டாம் திருவந்தாதி | பூதத்தாழ்வார் | ” |
| மூன்றாம் திருவந்தாதி | பேயாழ்வார் | ” |

## பெருங்காப்பியம்

ஐம்பெருங்காப்பியங்கள் எனும் வகைக்குள் அடங்கிய சிலப்பதிகாரமும் மணிமேகலையும் சங்கமருவிய காலத்தனவாகும்.

## சிலப்பதிகாரம்

'நெஞ்சை அள்ளும் சிலப்பதிகாரம் என்றோர் மணி ஆரம் படைத்த தமிழ்நாடு' என்று, சிலப்பதிகாரம் தமிழ் நெஞ்சங்களைக் கொள்ளை கொண்ட பான்மையினைப் பாடினார் பாரதியார். தமிழில் வழங்கும் காப்பியங்களுள் தலையாயது சிலப்பதிகாரமே. உலகக் காப்பியங்களுக்கு இணையாக வைத்து எண்ணப்படும் தகுதி பெற்றது சிலப்பதிகாரமே. இந்நூல் இயல், இசை, நாடகம் என்னும் முத்தமிழும் விரவப் பெற்றதால், முத்தமிழ்க் காப்பியம் என்றும், உரையிடையிட்ட பாட்டுடைச் செய்யுள் என்றும் வழங்கப்படும்.

## சிலப்பதிகாரம் எழுந்த காரணம்

செங்குட்டுவன் தன் பரிவாரங்களுடன் மலைவளம் காணச் சென்றனன். குன்றக் குறவர், கண்ணகி தம் கண்முன் விண்புலம் ஏகிய வியத்தகு காட்சியினைக் கூறினர். அருகில் அமர்ந்திருந்த சாத்தனார் எனும் புலவர் நிகழ்ந்த கதை அனைத்தையும் அறிவித்தார். இளங்கோவடிகள் கண்ணகி வரலாற்றினை எழுதத் துணிந்தார். இதனை,

*'அரைசியல் பிழைத்தோர்க்கு அறங்கூற்று ஆவதூஉம்*
*உரைசால் பத்தினிக்கு உயர்ந்தோர் ஏத்தலும்*
*ஊழ்வினை உருத்துவந்து ஊட்டும் என்பதூஉம்*
*சூழ்வினைச் சிலம்பு காரண மாகச்*
*சிலப்பதி காரம் என்னும் பெயரால்*
*நாட்டுதும் யாம்ஓர் பாட்டுடைச் செய்யுள்'*

என்று பதிகம் கூறுகிறது. இப்பதிகம் இளங்கோவடிகள் எழுதியதா அன்றிப் பிற்காலத்துப் புலவர் யாரேனும் எழுதிச் சேர்த்ததா என்பதில் ஐயப்பாடு உண்டு.

## நூலின் அமைப்பு

இது தண்டமிழ் நிலமாண்ட வண்தமிழ் வேந்தர் மூவரையும் பற்றிக் கூறுகிறது. அதற்கேற்பவே சோழன் சிறப்புப் புகார்க் காண்டத்திலும், பாண்டியனைப் பற்றிய செய்திகள் மதுரைக் காண்டத்திலும், சேரன் செங்குட்டவனின் வீரமேம்பாடும் வென்றிச் சிறப்பும் வஞ்சிக் காண்டத்திலும் காணலாம். இதனை ஓர் ஒற்றுமைக் காப்பியமாக இளங்கோவடிகள் படைத்துள்ளார் எனலாம்.

அரசியல் நெறியினின்றும் வழுவியவர்க்கு அறக்கடவுளே தண்டனை தரும் என்பது, மதுரைக் காண்டத்தில் நீதி தவறிய பாண்டியன் நெடுஞ்செழியன் உயிர் துறத்தலினால் உணர்த்தப்படுகிறது. கற்பு மேம்பாட்டில் சிறந்த பத்தினியைத் தேவரும் தொழுவர் என்ற செய்தி வஞ்சிக் காண்டத்தில் சிறப்பாகப் பேசப்படுகிறது. ஊழ்வினை இம்மையில் வந்து இடர் பயக்கும் என்பது காப்பியத்தின் பலவிடங்களிலும், சிறப்பாகப் புகார்க் காண்டத்தில் கானல் வரியிலும் உணர்த்தப்படுகிறது.

## நூலின் சிறப்பு

அரங்கேற்று காதையில் வரும் செய்திகளால் ஆடலாசிரியன், இசையாசிரியன், கவிஞன், தண்ணுமையாசிரியன், குழலாசிரியன் என்போர் இயல்புகளை அறிகிறோம். இந்திர விழவூரெடுத்த காதையில் காவிரிப்பூம்பட்டினத்தின் சிறப்பையெல்லாம் அறிகிறோம். கானல் வரியில் தமிழின் விழுமிய பெற்றியினை எடுத்து விளக்கும் பல அழகிய பாடல்களைக் காண்கிறோம்.

*'தம்முடைய தண்ணளியும் தாமுந்தம் மான்றேரும்*
*எம்மை நினையாது விட்டாரோ விட்டகல்க*
*அம்மென் இணர அடும்புகாள்! அன்னங்காள்*
*நம்மை மறந்தாரை நாமறக்க மாட்டேமால்!'*

என்று தலைவியின் கூற்றாய் அமைந்த பாடல் சிறந்த பாடலாக வைத்து எண்ணத் தகுந்தது.

இந்திரவிழவூரெடுத்த காதை, கானல் வரி, வேட்டுவவரி, ஆய்ச்சியர் குரவை, குன்றக் குரவை என்பவற்றில் முறையே மருதம், நெய்தல், பாலை, முல்லை குறிஞ்சி ஆகிய திணைகளும், கூத்து, பாட்டு, விழா முதலிய செய்திகளும் விரவி வந்துள்ளன. வஞ்சிக் காண்டம், தமிழர் தம் புறத்திணைக்குரிய செய்திகளாம் காட்சி, கால்கோள், நீர்ப்படை, நடுகல் முதலியவற்றினைப் புலப்படுத்தி நிற்கிறது.

உலகக் காப்பியங்களெல்லாம் உயர்ந்த மக்கள், தேவர்கள், அரசர்கள் இவர்களைப் பற்றியே எழுந்திருக்க இளங்கோவடிகள் தமிழின் முதற்காப்பியமாம் சிலப்பதிகாரத்தைக் கோவலன், கண்ணகி போன்ற எளிய மக்களையே தம் காப்பியத் தலைவர்களாகக் கொண்டு 'குடிமக்கள் காப்பியமாகப்' படைத்துள்ளார். சங்ககாலத்தில் தன்னுணர்ச்சிப் பாடல்களே அகம் புறமாக மலர்ந்திருக்க, முதன் முதல் சமுதாயப் பாடல்களை - ஒருவரைப் பற்றிய தொடர்ந்த முழுக்கதையினையும் ஊரும், பேரும், நாடும் கிளத்திக் கூறும் பாடல்களை இந்நூலிற் காண்கிறோம். பெண்மைக்கு முதலிடம் தந்து அதற்கு உரிய சிறப்பினை வைத்துப் பெண்மையினை வாழ்த்திப் போற்றுவதனையும் இக்காப்பியத்தால் அறியலாம்.

''நம் சிலப்பதிகாரம், உலகத்துச் சிறந்த காவியங்களாகக் கருதப்படுவனவற்றைக் காட்டிலும், இசைவு சிறந்து விளங்குகின்றது'' என்றும், 'உலகத்துச் சிறந்த நாடகங்களுள் செகப்பிரியரின் 'மாக்பெத்து' ஒன்றே இதைப்போல் சிறப்புடையது' என்றும் அறிகிறோம். அடிகள் தமிழுக்களித்த இக்காவியம் உலகத்துச் சிறந்த நூல்களுள் ஒன்றாகும். தகுதி சிறக்கப் பெற்றிருப்பதோடு அவற்றுள் ஒளிமிக்கதாயும் இருக்கிறது. இந்நூலினைத் தமிழில் படிக்க இயலாமல் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பில் படித்து உள்ளத்தைப் பறிகொடுத்த ஆந்திர அறிஞர் திரு.சி.ஆர்.ரெட்டி அவர்கள், இத்தகைய இலக்கியம் தம் மொழியில் அமைந்திருக்கவில்லை யாதலின், தமிழ்மொழிபால் பொறாமை கொள்வதாக வியந்து பாராட்டுகின்றார்.

இதன் ஆசிரியர் இளங்கோவடிகள். 'குணவாயிற் கோட்டத்து அரசு துறந்திருந்த' என்ற பதிகத்தின் முதல் தொடர் இவரைச் சமணத் துறவி எனக் கூறுகிறது. மேலும் கதையின் இறுதிக் காதையான வரந்தரு காதையில்,

*'யானும் சென்றேன் என்னெதி ரெழுந்து*
*தேவந் திகைமேல் திகழ்ந்து தோன்றி'*

எனவரும் அடிகளில், ஆசிரியர், கதையில் தம்மை ஈடுபடுத்திக் கொள்கிறார். இதனால் இவர் செங்குட்டுவன் தம்பியார் என்பதும், தம் தமையனாரது அல்லல் நீங்க அரசப் பதவியைத் துறந்த செம்மல் என்பதும் தெரிய வருகின்றன. செங்குட்டுவன் சிறந்த சைவன், இளங்கோவடிகள் சமயமும் சைவமே என்று டாக்டர் உ.வே. சாமிநாதையர் கூறுவர். தம் சமயக் கருத்துகளைக் கூறக் கவுந்தியடிகளைப் படைத்திருப்பதால் இவரைச் சமணர் என்பர் சிலர். இவர் சமயம் எப்படியாயினும் ஆகுக, சமய ஒருமைப்பாட்டினையும் அமைதியினையும் கூற வந்தவர் இவர்.

சொற்சுவை பொருட்சுவை கெழுமிய இந்நூல் அக்கால அரசியல், மக்கள் வாழ்வு, சமயநிலை, சமுதாய ஒருமைப்பாடு, தொழில்வளம், திணைவளம், இயல், இசை, நாடக வளம் முதலிய இன்னோரன்ன பல செய்திகளைப் புலப்படுத்தி நிற்கும் சிறப்பு வாய்ந்தது.

**நூலின் காலம்**

இந்நூலில் கயவாகு என்னும் இலங்கை நாட்டின் வேந்தன் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறான். இவன் இலங்கையில் அரசாண்ட காலம் கி.பி. இரண்டாம் நூற்றாண்டென்பர். எனவே, சிலப்பதிகாரத்தின் காலம் அக்காலமே என்பர். மாறாக, கட்டுரைக் காதையில் வரும்,

*'ஆடித் திங்கள் பேரிருட் பக்கத்து*
*அழல்சேர் குட்டத் தட்டமி ஞான்று*
*வெள்ளி வாரத்து ஒள்ளெரி யுண்ண*
*உரைசால் மதுரையோடு அரசுகே டுறுமெனும்'*

என்ற அடிகளை ஆய்ந்த திரு. சுவாமிக்கண்ணுப் பிள்ளையவர்கள், இந்நூலின் காலம் கி.பி. எட்டாம் நூற்றாண்டென்பர். திரு. வையாபுரிப் பிள்ளையும் இக்கருத்தினையுடையவர். சிலப்பதிகாரம் ஆசிரியப்பா யாப்பினையே பெரும்பாலும் கொண்டுள்ளதாலும், சமயப் பூசலை உட்கொண்டிராததாலும், செங்குட்டுவன் கதையினைக் கூறுவதாலும், நூற்றுவர் கன்னர் என வரும் சதகர்ணிகள் என்று வடநாட்டு வேந்தர் கூறப்படுவதாலும், இன்னோரன்ன காரணங்களால், இதனைக் கி.பி. இரண்டாம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த நூல் என்றே அறிஞர் பலர் துணிகின்றனர்.

இந்நூலுக்கு அரும்பதவுரையாசிரியர் எழுதிய பழைய உரையும், பிற்காலத்தில் அடியார்க்கு நல்லார் எழுதிய சிறந்த உரையும் உள்ளன. அடியார்க்கு நல்லார் உரையால்தான் அக்காலத்தின் இசை, கூத்துப் பற்றிய செய்திகளை நாம் அறிகிறோம்.

**மணிமேகலை**

சிலப்பதிகாரமும் மணிமேகலையும் 'இரட்டைக் காப்பியங்கள்' எனப்படும். இரண்டும் ஒரே காலத்தில் எழுந்தன என்பது சிலப்பதிகாரம் நமக்கு உணர்த்தும் செய்தி. ஐம்பெருங்காப்பியங்களுள் இவையிரண்டும் ஒருங்கு வைத்தெண்ணப்படுகின்றன. இந்நூற்கதை சிலப்பதிகாரக் கதையோடு தொடர்புடையது. எனவே, சிலப்பதிகாரத்தின் உரைபெறு கட்டுரையில்,

*'மணிமே கலையோடு உரைப்பொருள் முற்றிய*
*சிலப்பதி காரம் முற்றும்'*

என்னும் தொடர் காணப்படுகிறது. கோவலனுக்கும் மாதவிக்கும் பிறந்த பெண் மணிமேகலை. அவளே இக்கதையின் தலைவி. கண்ணகி வீரச்செல்வியாகவும் மாதவி அன்புச் செல்வியாகவும் காட்சியளிக்கும் நேரத்தில், மணிமேகலை அறச்செல்வியாக - தவச்செல்வியாக - காட்சியளிக்கிறாள். கதைத் தலைவியின் பெயரே காவியத் தலைப்பாய் அமைந்துள்ளதனை நாம் இங்குக் காண்கிறோம். ''மக்கட் சமுதாயத்தை அல்வழி நீக்கி நல்வழிப்படுத்த எழுந்த ஒரு சீர்திருத்தக் காவியம் மணிமேகலை. இலக்கிய உலகில் இந்நூலின் தனிச்சிறப்பு இது. இஃது ஓர் இலக்கியப் புரட்சி. பரத்தைத் தொழிலிற் கன்றிய சித்திராபதியின் பேர்த்தி மணிமேகலை காவியத் தலைவியாகின்றாள். இது முன்னையினும் பெரும் புரட்சியன்றோ? ..... பரத்தை யொழிப் போடு மதுவொழிப்பு, சிறையொழிப்பு என்றினைய சமுதாயச் சீர்திருத்தங்களின் களஞ்சியம், இக்காவியம்''.

இந்நூலை இயற்றியவர் சாத்தனார் என்பவர். இவர் சமயம் பௌத்தம். புத்த சமயக் கருத்துக்களைப் பரப்ப வேண்டும் என்ற குறிக்கோளுடனேயே, அவர் அந்நூலை இயற்றினார் என்பது தெரிகிறது. ஒரே காலத்தில் எழுந்ததாகக் கூறப்படும் சிலப்பதிகாரம், சமய ஒற்றுமையைக் கூற மணிமேகலை சமயப்பூசல்களை வளர்த்து நிற்கிறது. எனவே, இவையிரண்டும் ஒரே காலத்தில் எழுந்த நூலென்று கொள்வதில் இடர்ப்பாடுகள் உண்டு என்பர். இதனால் தான் சங்க இலக்கியங்களில் காணப்படும் மதுரைக் கூலவாணிகன் சீத்தலைச் சாத்தனாரினின்றும் வேறுபட்ட புலவர் இவர் என்று துணிகின்றனர். சமயக் கருத்துக்களையே பரப்ப எழுந்த நூலாதலால், காவியச் சுவை குறைந்தும் சிலப்பதிகாரத்தின் பிற இலக்கியக் கூறுகள் இதில் அமையாமலும் காணப்படுகின்றன. தமிழ் மொழியில் முதன்முதல் தோன்றிய சமயக் காப்பியம் இது எனலாம். வடநாட்டில் பிறந்து வளர்ந்த சமயக் கருத்தினைத் தமிழில் எழுதப் புகுந்ததால் சாத்தனார் பாலிச் சொற்கள் பலவற்றையும் வடசொற்கள் சிலவற்றையும் புகுத்தியுள்ளார். சங்க காலத்தில் சில வடசொற்களையும் புகுத்தியுள்ளார். சங்க காலத்தில் சில வடசொற்களே இலக்கியத்தில் வழங்கியிருக்க, நூற்றுக்குப் பத்துப் பதினைந்து அளவில் வடசொற்கள் மணிமேகலையில் சொற்களையும் தொடர்களையும் வேறு சிலவற்றையும் இடத்திற்கேற்ப இவர் மொழி பெயர்த்து அமைத்திருத்தல் மிகப் பாராட்டிற்கு உரியதொன்றாகும்'' என்று டாக்டர் உ.வே. சாமிநாத ஐயர் தம் மணிமேகலைப் பதிப்பில் கூறியுள்ளார். 'மணிமேகலை துறவு' என்றும் இந்நூல் வழங்கப்படுகிறது. சில கிளைக்கதைகளும் இந்நூலில் இடம் பெறுகின்றன.

இந்நூல் விழாவறை காதை தொடங்கி, பவத்திற மறுகெனப் பாவை நோற்ற காதை வரை முப்பது காதைகளைக் கொண்டுள்ளது. சில இடங்கள், சொல், தொடர், உவமைகள் சிலப்பதிகாரத்தோடு ஒப்புமை பெற்று வருகின்றன.

*'தெய்வம் தொழாஅள் கொழுநன் தொழுதெழுவாள்*
*பெய்யெனப் பெய்யும் பெருமழை என்றஅப்*
*பொய்யில் புலவன் பொருளுரை தேராய்'*

என்னும் அடிகளில் குறளை அப்படியே பெயர்த்துக் கொடுத்தும், திருவள்ளுவர்க்கு ஏற்றம் தந்தும், ஆசிரியர் குறித்துச் செல்கிறார். பிற சமயத்தவர் கருத்துகளை,

*'சிந்தை யின்றியும் செய்வினை யுறுமெனும்*
*வெந்திறல் நோன்பிகள் விழுமம் கொள்ளவும்*
*செய்வினை சிந்தை யின்றெனின் யாவதும்*
*எய்தா தென்போர்க் கேது வாகவும்'*

என்று கண்டிக்கிறார்.

*'இளமையும் நில்லா யாக்கையும் நில்லா*
*வளவிய வான்பெருஞ் செல்வமும் நில்லா*
*புத்தே ளுலகம் புதல்வரும் தாரார்*
*மிக்க அறமே விழுத்துணையாவது'*

என்னும் அடிகளில், நிலையாமையினை வற்புறுத்தி, அறத்தின் மாட்சியினை வலியுறுத்துகிறார்.

இவ்வாறு பௌத்தக் கோட்பாடுகளைப் பலபடக்கூறும் இந்நூல் சங்க காலத்திற்குப் பின்னரே தோன்றியிருத்தல் கூடும். மேலும், இந்நூலின் பதினெட்டாவது காதையான உதயகுமரன் அம்பலம் புக்க காதையில், 'குச்சரக் குடிகை' (குசல குண்டிகை) குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இது கி.பி. ஆறாம் நூற்றாண்டில் தோன்றியதென்பர். சிலப்பதிகாரத்திற்குப் பின்னரே மணிமேகலை நூல் எழுந்திருக்க வேண்டுமென்பதே அறிஞர் பலரின் கருத்தாகும்.

இந்த இருண்ட காலப் பகுதியிலேயே சைவ வைணவப் பெரியோர் சிலரும் சமய வாழ்வு நடத்தினர்.

**போற்றிப் பாடல்கள் (காரைக்காலம்மையார்)**

பிற்காலத்தில் பன்னிரு திருமுறைகளாகத் தொகுப்பட்டனவற்றுள் காலத்தால் முந்தியது காரைக்கால் அம்மையாரின் பாடல்கள்.

புனிதவதியார் என்னும் இயற்பெயருடைய இவ்வணிகக் குல நல்லார் தெய்வீகத் தன்மையுடன் வளர்ந்தவர். அதனால் கணவனும் இவர்பால் மதிப்புக் கொண்டு பணியவே, பெருநாணமுற்ற அம்மையார் வாழ்வைத் துறந்து சிவபெருமானை வேண்டிப் பேய்வடிவம் பெற்றார். கயிலைக்குச் சென்று சிவபெருமானால் 'அம்மையே' என அழைக்கும் பேறு பெற்றார். பின்பு திருவாலங்காட்டிற்குத் திரும்பி வந்து, ஆடவல்லான் அடிக்கீழ் என்றுமிருக்கும் வரம் பெற்ற, இறையடி சார்ந்தார். இவர் காரைக்காலிற் பிறந்தமையால் காரைக்காலம்மையார் எனப் பட்டார். சேக்கிழார் பெரியபுராணத்தில் 66 பாடல்களில் இவர் கதையை விளக்குகிறார். இவர் எழுதிய நூல்களும் பதினோராம் திருமுறையில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. அவையாவன. அற்புதத் திருவந்தாதி (101 வெண்பாக்கள்). திருவிரட்டை மணிமாலை (வெண்பாவும் கட்டளைக் கலித்துறையுமாக இருபது பாடல்கள்), திருவாலங்காட்டு மூத்த திருப்பதிகங்கள் இரண்டு (22 செய்யுட்கள்). அற்புதத் திருவந்தாதியும், திருவிரட்டை மணி மாலையும் அந்தாதித் தொடையால் ஆகியவை. திருஞான சம்பந்தர் இவ்வம்மையார் தலையால் நடந்து சென்று வழிபட்ட திருவாலங்காட்டில் தாம் அடிவைத்து நடக்க அஞ்சி ஊர்ப்புறத்தேயே தங்கினர் எனச் சேக்கிழார் கூறுவதால்,

இவர் சம்பந்தருக்கு முற்பட்டவர் என்பது தெளிவு. எனவே கி.பி. ஆறாம் நூற்றாண்டு எனல் பொருந்தும். சிலர் ஐந்தாம் நூற்றாண்டு எனவும் கூறுவர்.

இறைவன் தன்மையைச் சிவநெறி நீர்மை தோன்ற இவர் விளக்கும் திறம் அற்புதமானது.

*அறிவானும் தானே அறிவிப்பான் தானே*
*அறிவாய் அறிகின்றான் தானே - அறிகின்ற*
*மெய்ப்பொருளுந் தானே விரிசுடர்பார் ஆகாயம்*
*அப்பொருளும் தானே அவன்*

அவ்விறைவனிடம் அசைக்கவொண்ணாப் பற்று வைத்தவர் இவ்வம்மையார்.

*வானத்தான் என்பாரும் என்க மற்று உம்பர்கோன்*
*தானத்தான் என்பாரும் தாம் என்க-ஞானத்தான்*
*முன்நஞ்சத்தால் இருண்ட மொய்யொளிசேர் கண்டத்தான்*
*என் நெஞ்சத்தான் என்பான் யான்*

பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்களிலும் பாரத வெண்பாவிலும் முத்தொள்ளாயிரத்திலும் முதலாழ்வார் பாசுரங்களிலும் ஆட்சி செலுத்தும் வெண்பா யாப்பு இவராலும் பெரிதும் ஆளப்படுதல் சிந்திக்கத்தக்கது.

**திருமந்திரம்**

சைவ சமயத் தத்துவம் சார்ந்தெழுந்த முதல் நூல் திருமந்திரம்.

வாழ்க்கையின் பல்வேறு நிலையாமையினையும் கண்டு தெளிந்த சான்றோர் இந்நூலாசிரியர். இவர் திருமூல நாயனார் என்று வழங்கப்படுகிறார். இவரைச் சிவயோகத்தில் அமர்ந்த யோகி என்பர். திருமந்திரம், மூவாயிரம் பாடல்களைக் கொண்டது. ஒன்பது தந்திரங்களில் இருநூற்று முப்பத்திரண்டு அதிகாரங்கள் உள்ளன. சைவத்திருமுறைகளில் பத்தாம் திருமுறையில் இந்நூல் அடங்கும் சிறப்புடையது. இந்நூல் ''ஐந்து கரத்தனை ஆனை முகத்தனை'' என்ற விநாயக வணக்கத்துடன் தொடங்குகிறது. இக்கடவுள் வணக்கச் செய்யுளைப் பிற்காலப் புலவர் ஒருவர் எழுதிச் சேர்ந்திருக்கலாம் என்பர்.

இவர் அரிய கருத்துகளைத் தெளிந்த அறிவுரைகளைக் கூறியுள்ளார்.

*''தான் பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ் வையகம்''*
*'ஆர்க்கும் இடுமின்; அவரிவர் என்னன்மின்'*
*'உள்ளம் பெருங்கோயில்; ஊனுடம் பாலயம்'*
*'ஒன்றே குலமும் ஒருவனே தேவனும்*

*நன்றே நினைமின்'*
*'அகத்திற் கண்கொண்டு பார்ப்பதே ஆனந்தம்'*

இந்த இருண்ட காலத்திலேயே முதலாழ்வார்கள் எனப்படும் பேயாழ்வார், பூதத்தாழ்வார், பொய்கையாழ்வார் ஆகிய ஆழ்வார்கள் வாழ்ந்தார்கள். இக்கால இலக்கியங்களில் பெரும்பாலான நீதி நூல்களும் எஞ்சியவை சமய நூல்களும் முகிழ்த்தன எனலாம்.

**முத்தொள்ளாயிரம்**

சங்கம் மருவிய காலத்தில் எழுந்த இலக்கியங்களுள் ஒன்றாகக் கொள்ளப்படுவது முத்தொள்ளாயிரம்.

அகமும் புறமும் கலந்த நூல். நான்கடி முதல் ஆறடி வரையிலான அடிகளைக் கொண்ட வெண்பாக்களால் ஆனது. சேரனுக்கு 900, சோழனுக்கு 900, பாண்டியனுக்கு 900 என 2700 பாடல்களைக் கொண்ட நூலாதலின், முத்தொள்ளாயிரம் எனப் பெயர் பெற்றதென்பர். ரா. ராகவ ஐயங்கார். வையாபுரிப் பிள்ளை போன்றோர் மொத்தமே 900 பாடல்கள் தாம் என்பர். இலக்கண விளக்கப்பாட்டியிலுரையிலும், பிரபந்த தீபிகை உரையிலும் முத்தொள்ளாயிரம், 'எண் செய்யுள்' என்ற வகைக்கு எடுத்துக்காட்டாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. எண் செய்யுளாவது தலைவனையோ அவன் ஊரையோ குறிப்பிட்ட எண்ணிக்கையுடைய பாடலால் பாடி, அந்நூற்கு அவ்வெண்ணினைக் கொண்டே தலைப்பிடுவது ஆம். 'விருந்து' எனம் வனப்பிற்கு உரியது இது.

இப்போது நமக்குக் கிடைக்கும் பாடல்கள் 130. அவற்றுள் சேரர் பற்றி 23, சோழர் பற்றி 46, பாண்டியர் பற்றி 61. புறத்திரட்டிலிருந்து பெரும்பாலும் எடுத்துக் கோக்கப்பட்டுள்ளது. கிடைத்த பாடல்களில் 75 கைக்கிளைப் பாடல்களுள் உள்ளன. இவை அகப் பொருட்குரியவை. புறம் பற்றியவை 55. உலா இலக்கியம் மலர இந்நூலே வழிகாட்டி.

நூலின் காலம் கி.பி. 5ஆம் நூற்றாண்டு என்பர். வையாபுரிப் பிள்ளை பின்னுக்குத் தள்ளுவார் (கி.பி. 9-ஆம் நூற்றாண்டு).

*அள்ளற் பழனத்து அரக்காம்பால் வாயவிழ*
*வெள்ளந்தீப் பட்டது எனவெரீஇப் - புள்ளினந்தம்*
*கைச்சிறகாற் பார்ப்பொடுக்கும் கவ்வை உடைத்தரோ*
*நச்சிலைவேற் கோக்கோதை நாடு - இயற்கைவளம்*
*ஆய்மணிப் பைம்பூண் அலங்குதார்க் கோதையைக்*
*காணிய சென்று கதவடைத்தேன் - நாணிப்*
*பெருஞ்செல்வர் இல்லத்து நல்கூர்ந்தார் போல*
*வரும் செல்லும் பேரும் என் நெஞ்சு - கைக்கிளை*

**போற்றிப் பாடல்கள் - வைணவம் (முதலாழ்வார் மூவர்)**

சைவத்திற்குத் திருமுறைகள் போல வைணவத்திற்கு நாலாயிர திவ்ய பிரபந்தம் விளங்குகின்றது. இது வைணவ சமயம் சார்ந்த போற்றிப் பாடல்களாகும். இவற்றைப் படைத்தவர்கள் பன்னிரண்டு ஆழ்வார்கள். அவர்களுள் பொய்கையாழ்வார், பூதத்தாழ்வார், பேயாழ்வார் ஆகிய மூவரும் சங்கமருவிய காலத்தில் வாழ்ந்தவர்கள். இவர்கள் முதலாழ்வார் மூவர் எனப்படுவர்.

இவர்கள் இருண்ட காலப்பகுதியில் தோன்றியவர் என்ற கருத்துண்டு. எங்ஙனமாயினும் கி.பி. ஆறாம் நூற்றாண்டிற்கு முற்பட்டவர் என்பது உறுதி. பொய்கையாழ்வார் காஞ்சியிலும், பூதத்தாழ்வார் மாமல்லையிலும் பேயாழ்வார் திருமயிலையிலும் தோன்றியவர்கள். பொய்கையாழ்வார் திருக்கோவலூரில் ஒரு வீட்டின் முற்றத்தில் மழைக்காக ஒதுங்கி நின்று கொண்டிருந்தார். அப்போது பூதத்தாழ்வாரும் பேயாழ்வாரும் அங்கு வந்தனர். அதைக்கண்ட பொய்கையார், 'ஒருவர் கிடக்கலாம்; இருவர் இருக்கலாம்; மூவர் நிற்கலாம்' என்றார். அச்சமயம் நான்காவதாகவும் ஒருவர் தம்மிடையே புகுந்து நெருக்குவதை மூவரும் உணர்ந்தனராம். பின்பு அவர்தான், திருமால் எனவுணர்ந்து மூவரும் அவர் மீது திருவந்தாதி பாடியதாகக் கூறுவர். வெண்பாவால் நூறு நூறு பாக்களைக் கொண்டு, அந்தாதித் தொடையாக விளங்கும் இவை பொது நோக்குடையவையாகும். பிற்காலத்திற் போன்ற சமயக் காழ்ப்பு இவற்றில் காணப்படவில்லை.

பொய்கை ஆழ்வார், தம் பாடலைச் சொல்மாலை என்கிறார்.

*வையம் தகளியா வார்கடலே நெய்யாக*
*வெய்ய கதிரோன் விளக்காகச் - செய்ய*
*சுடராழியான் அடிக்கே சூட்டினேன் சொன்மாலை*
*இடராழி நீங்குகவே என்று*

பூதத்தாரும் இதுபோலவே பாடித் தம் பாடலை 'ஞானத் தமிழ்' எனக் குறிப்பிடுகிறார்.

*அன்பே தகளியா ஆர்வமே நெய்யாக*
*இன்புருகு சிந்தை இடுதிரியா - நன்புருகி*
*ஞானச் சுடர்விளக் கேற்றினேன் நாரணற்கு*
*ஞானத் தமிழ்புரிந்த நான்*

பேயாழ்வார் திருவேங்கடத்தில் தாம் கண்ட காட்சியில் சிவனும் திருமாலும் இணைந்திருக்கும் திருக்கோலத்தைக் கண்டதாகக் கூறுகிறார்.

*திருக்கண்டேன் பொன்மேனி கண்டேன் திகழும்*
*அருக்கன் அணிநிறமும் கண்டேன் - செருக்கிளரும்*
*பொன்னாழி கண்டேன் புரிசங்கம் கைக்கண்டேன்*
*என்னாழி வண்ணன்பால் இன்று*

முதலாழ்வார் மூவரின் வெண்பாக்களும் அவர்களின் பெயரும் சமநோக்கும் போல்வன அவர்களின் கால முதன்மையை மெய்ப்பிப்பனவாய் உள்ளன.

# III. பல்லவர் காலச் சமய இலக்கியங்கள்

சங்க காலத்தை அடுத்துத் தமிழகத்தில் நிலவிய ஆட்சிநிலை பற்றி மாறுபட்ட கருத்துகள் நிலவுகின்றன. இலக்கிய வரலாற்றை நோக்கிச் சங்ககாலத்தை அடுத்துள்ள காலத்தைச் சங்கம் மருவிய காலம் எனப்பட்டது. சங்க மருவிய காலத்தில் மிகுதியும் அறம் சார்ந்த இலக்கியங்கள் தோன்றின. ஒரு சில காப்பியங்களும் படைக்கப்பட்டன. ஆனால் அவை சமயத்தை வெகுவாகப் பரப்பும் நோக்கத்தோடு படைக்கப்பட்டன எனத் துணிய இயலவில்லை.

சங்கம் மருவிய காலத்தின் கீழ் எல்லையாகக் கி.பி. இரண்டாம் நூற்றாண்டையும் மேல் எல்லையாகக் கி.பி. ஐந்தாம் நூற்றாண்டையும் கொள்வர். ஐந்தாம் நூற்றாண்டை அடுத்து பல்லவர் எனப்படும் அரச மரபினர் தமிழக ஆட்சியில் வலிமை பெற்றிருந்தனர். இவர்களுடைய வலிமை மிக்க ஆட்சிக்காலம் கி.பி. 6-ஆம் நூற்றாண்டு முதல் கி.பி. 9-ஆம் நூற்றாண்டு வரையில் நிலவியிருந்தது. இக்கால அளவிற்கு முன்னும் பின்னும் பல்லவ மன்னர்கள் தமிழ் வரலாற்றில் அறியப்பட்டாலும், அவர்கள் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்த காலம் 6-ஆம் நூற்றாண்டு முதல் 9ஆம் நூற்றாண்டு வரையிலாகும்.

இலக்கிய வரலாற்று நோக்கில், இம்மன்னர்களின் காலம் சமணம், புத்தம், சைவம், வைணவம் ஆகிய சமயங்கள் சமுதாயத்தில் வேரூன்றிய காலமாகக் கருதப்படுகிறது. இலக்கியப் படைப்பாளர்கள் சமயம் சார்ந்த இலக்கியங்களைத் தருவதில் நாட்டங் கொண்டிருந்தனர். சமயங்கள் அடிப்படையில் படைக்கப்பட்ட இலக்கியங்களைக் கீழுள்ள அட்டவணை தருகிறது.

**பல்லவர் காலச் சமய இலக்கியங்கள்**

அட்டவணை

| இலக்கியத்தின் பெயர் | படைத்த புலவரும் அவர் வாழ்ந்த நூற்றாண்டும்* | வகை |
|---|---|---|
| **சமணம்** | | |
| பெருங்கதை (இடைப்பட்ட பகுதிகள் கிடைத்துள்ளவை) | கொங்குவேள் (6/7) | காப்பியம் |
| சீவகசிந்தாமணி [3145] (சோழர்கால இலக்கிய-மாகவும் கருதப்படுகிறது) | திருத்தக்க தேவர் (9) | காப்பியம் (ஐம்பெருங்காப்-பியங்களுள் ஒன்று) |
| சூளாமணி [2331] | தோலா மொழித்தேவர் (9) | காப்பியம் (ஐஞ்சிறுங்காப்பி - யங்களுள் ஒன்று) |
| நீலகேசி [894] (நூல் முழுதும் கிடைக்கவில்லை) | ஆசிரியர் பெயர் அறியப் படவில்லை (7/8/9) | ” |
| **புத்தம்** | | |
| குண்டலகேசி [19] (நூல் முழுதும் கிடைக்கவில்லை) | நாதகுத்தனார் (8/9) | காப்பியம் (ஐம்பெருங்காப்பி யங்களுள் ஒன்று) |
| **சைவம்** | | |
| தேவாரம் - திருமுறை [3840] 1,2,3 | திருஞான சம்பந்தர் (6/7) | போற்றிப் பாடல் |
| தேவாரம் - திருமுறை [3066] 4,5,6 | திருநாவுக்கரசர் (6/7) | போற்றிப் பாடல் |
| தேவாரம் - திருமுறை [1126] 7 | சுந்தரர் (8/9) | போற்றிப் பாடல் |
| திருவாசகம் - திருமுறை [659] 8 | மாணிக்கவாசகர் (3/9) | போற்றிப் பாடல் |

| இலக்கியத்தின் பெயர் | படைத்த புலவரும் அவர் வாழ்ந்த நூற்றாண்டும்* | வகை |
|---|---|---|
| திருக்கோவையார் [400] | ” | கோவை அகத்துறை |
| திருக்கயிலாய ஞான உலா (ஆதியுலா) | சேரமான் பெருமாள் நாயனார் (8/9) | சிற்றிலக்கியம் (முதல் உலா இலக்கியம்) கோவை (சிற்றிலக்கியம்) |
| திருவாரூர் மும்மணிக்கோவை | | அந்தாதி |
| பொன் வண்ணத்தந்தாதி | | |

**வைணவம்**

| | | |
|---|---|---|
| நான்காம் திருவந்தாதி [196] | திருமழிசையாழ்வார் (7) | போற்றிப் பாடல் தத்துவம் |
| திருவிருத்தம், திருவாசிரியம் பெரிய திருவந்தாதி திருவாய்மொழி [1296] | நம்மாழ்வார் (8) | ” |
| திருப்பதிகம் | மதுரகவியாழ்வார் (7) | போற்றிப் பாடல் |
| திருப்பல்லாண்டு, பெரியாழ்வார் திருமொழி [597] | பெரியாழ்வார் (9) | ” |
| நாச்சியார் திருமொழி [143] பெரிய திருமொழி திருக்குறுந்தாண்டகம் திருநெடுந்தாண்டகம் | ஆண்டாள் (9) | ” |
| திருவெழுக் கூற்றிருக்கை சிறிய திருமடல், பெரிய திருமடல் [1137] | திருமங்கையாழ்வார் (8) | ” |
| திருமாலை | தொண்டரடிப் | |
| திருப்பள்ளி எழுச்சி [155] | பொடியாழ்வார் (9) | ” |
| திருப்பதிகம் [10] | திருப்பாணாழ்வார் (9) | ” |
| பெருமாள் திருமொழி [105] | குலசேகர ஆழ்வார் (9) | ” |
| பாரத வெண்பா | பெருந்தேவனார் (9) | காப்பியம் |

** இப்பட்டியலில் சமய நூல்கள் மட்டுமே தரப்பட்டுள்ளன

* புலவர் வாழ்ந்த நூற்றாண்டு எண் அடைப்பிற்குள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில், பல்லவர் காலச் சமய இலக்கியங்களை நோக்க. அவை சமணம், புத்தம், சைவம், வைணவம் ஆகிய நான்கு சமயத்தனவாகப் பாகுபடுகின்றன.

**சமண இலக்கியங்கள்**

பல்லவர் காலச் சமண இலக்கியங்கள் யாவும் காப்பியங்களாக உள்ளன. பல்லவர் காலத்திற்கு முற்பட்ட சங்கம் மருவிய காலத்தில், சமணப் புலவர்கள் அறநூல்களைப் படைத்துள்ளனர். ஆனால், பிற்காலத்தில், தாங்கள் இலக்கியம் படைப்பதிலும் வல்லவர்கள் எனக் காட்டியுள்ளனர்.

சமணக் காப்பியங்களுள் காலத்தால் முந்தியது பெருங்கதை. இதற்குக் கொங்குவேள் மாக்கதை எனும் பிறிதொரு பெயரும் உண்டு.

பெருங்கதையினைத் தொடர்ந்து தோன்றிய சமணக் காப்பியங்கள் சீவகசிந்தாமணி, சூளாமணி, நீலகேசி என்பன.

இவற்றுள் சீவக சிந்தாமணி, பிற்காலத்தே எழுந்த பெரியபுராணம், கம்பராமாயணம் ஆகிய பிற சமய இலக்கியத் தோற்றத்திற்கு உந்துதலாய் இருந்தது. சிலர் ஆசிரியர்கள் சோழர் கால இலக்கியமாகக் கொள்வர். பல்லவர் ஆட்சியில் இறுதிக் காலமாகிய 9-ஆம் நூற்றாண்டினதாகும் இது.

சீவக சிந்தாமணி தமிழின் முதல் விருத்தக் காப்பியம். இதனைப் பின்பற்றியே கம்பர் சேக்கிழார் போன்றோர் தம் காப்பியங்களை விருத்தமாகப் பாடினார். அவ்வகையில் சிந்தாமணி முன்னோடி. சிந்தாமணி முகப்பில் நாட்டு வருணனை. நகர வருணனை மிகச்சிறப்பாக அமைந்துள்ளன. உடோப்பியா என்ற இலட்சிய நாட்டை மேனாட்டர் கற்பனை செய்தமை போன்றதொரு தமிழ் முயற்சி இது என்பார். தெ.பொ.மீ. பிற்காலத்தில் கம்பரும் சேக்கிழாரும் நாடு. நகர வண்ணனைகளை விரிவாக அமைத்தற்குச் சிந்தாமணியே வழிகாட்டி. இவ்வாறு பல வகையிலும் பாவலர்க்கு உற்ற துணையாக – நல்வழி காட்டியாகச் சிந்தாமணி விளங்குகிறது.

சீவகசிந்தாமணி கதை சொல்லும் திறன். கற்பனை நலன். அறக் கருத்துகள். அணிநலன்கள், அகமரபு கூறுகள் போன்ற பல சிறப்புக் கூறுகளைப் பெற்றுச் செம்மாந்து நடை பயில்கிறது. இந்நூலுக்கு நச்சினார்க்கினியர் உரை எழுதியுள்ளார். பாடல்கள் சில வருமாறு:

*காய்மாண்ட தெங்கின் பழம்வீழக் கமுகின் நெற்றிப்*
*பூமாண்ட தீந்தேன் தொடைகீறி வருக்கை போழ்ந்து*
*தேமாங் கனிசிதறி வாழைப் பழங்கள் சிந்தும்*

*ஏமாங்கதமென் றிசையால் திசைபோய துண்டே - நாட்டுவளம்*
*வெவ்வாய் ஓரி முழவாக விளிந்தார் ஈமம் விளக்காக*
*ஒவ்வாச் சுடுகாட்டு உயரரங்கின் நிழல்போல் நுடங்கிப் பேயாட*
*எவ்வாய் மருங்கும் இருந்திரங்கிக் கூகை குழறிப் பாராட்ட*
*இவ்வா றாகிப் பிறப்பதோ இதுவோ மன்னர்க்கு இயல் வேந்தே*

– சுடுகாட்டில் விசையைப் புலம்பல்

சூளாமணியும் நீலகேசியும் ஐஞ்சிறு காப்பியங்கள் எனும் பகுப்பிலுள்ள ஈரிலக்கியங்கள்.

சிந்தாமணிக்கு அடுத்த நிலையில் வைத்துப் போற்றப்படும் காப்பியம் இது. ஸ்ரீபுராணம் எனப்படும் ஆருகத மகாபுராணத்தைத் தழுவி இயற்றப்பட்டது. இதனைச் சிறுகாப்பியத்தில் சேர்க்காது பெருங்காப்பிய வரிசையில் சேர்த்திருக்க வேண்டும். ஐம்பெருங்காப்பியம் என்ற தொகுதியின் நூல்கள் இவை என முடிவு செய்யப்பட்டபின் தோன்றியதாகலின், அத்தகு சிறப்பு இதற்குக் கிட்டவில்லை போலும்.

**காப்பியக் கதை வருமாறு :**

சுரமை நாட்டு மன்னன் பயாபதிக்கு மக்கள் இருவர். அவர்கள் திவிட்டன், விசயன் என்போர். அச்சுவகண்டன் என்ற விஞ்சைய மன்னனால் ஏவப்பட்ட மாயச் சிங்கம் திவிட்டனைக் கண்டு ஓடியது. திவிட்டன் உண்மைச் சிங்கத்தோடு போரிட்டுக் கொன்றான். விஞ்சையர் மகள் சயம்பவையை மணந்தான் திவிட்டன். அச்சுவகண்டனுக்கும் திவிட்டனுக்கும் நடந்த போரில் திவிட்டன் வென்றான். திவிட்டன் கோடிக்குன்றெடுத்துத் தான் வாசுதேவன் எனக் காட்டுகிறான். திவிட்டனின் மகள் சோதிமாலை மாமன் மகன் அமுதசேனனைச் சுயம்வரத்தில் மணக்கிறாள். இறுதியில், பயாபதி மன்னன் துறவு மேற்கொண்டு உலகுக்கு ஒரு சூளாமணி ஆகிறான்.

நிலையாமை பற்றி இந்நூலில் உள்ள செய்யுள்

*ஆனை துரப்ப அரவுஉறை ஆழ்குழி*
*நானவிற் பற்றுபு நாலும் ஒருவன்ஓர்*
*தேனின் அழிதுளி நக்கும் திறத்தது*
*மானுடர் இன்பம் மதித்தனை கொள் நீ - நிலையாமை*

'குண்டலகேசி' எனும் பௌத்த இலக்கியம் முழுமையும் கிடைக்காத நிலையில் அதன் கதையும் பெருமையும் அதன் எதிர்ப்பு நூலாகிய நீலகேசி வழி அறிய முடிகிறது.

பாஞ்சால நாட்டில் புண்ட வருத்தனம் எனும் நகரருகே உள்ள சுடுகாட்டில் காளிக்கு இடப்படும் பலியை முனிச்சந்திரர் என்னும் சமணத் துறவி தடுக்கிறார். காளி பழையனூர் நீலியிடம் முனிவரை விரட்டுமாறு சொன்னது. நீலி என்னும் நீலகேசி முனிச்சந்திரரிடம் வாதத்தில் தோற்று, அவருக்கு மாணவியாகிச் சமண நூல் பல கற்றுவாதம் செய்வதில் வல்லவள் ஆகிறாள். பௌத்தத்துறவியான குண்டலகேசியையும் வாதில் வெல்கிறாள்.

*குருவுடையன கொடியிடை ஒரு குலைவிரிவன கோடல்*
*தருசுடரன தனவயலின தகைமலரன தோன்றி*
*அருகுடையன அணியுருவின அயவன அலர் காயா,*
*முருகுடையன முகைவிரிவன முறியலர்வன முல்லை*

எனும் நீலகேசிப் பாடல் இயற்கை வண்ணனை கூறும் சந்த இனிமைப் பாடலுக்கு எடுத்துக்காட்டு.

**புத்தம்**

பல்லவர் காலத்தில் எழுந்ததாகக் கிடைக்கப் பெற்றுள்ள ஓர் இலக்கியம் குண்டலகேசி.

இது சமயவாதம் கூறுகிற கேசி நூல்களுள் ஒன்று. குண்டலகேசி கதை, பௌத்தக் கதையாகிய தேரிகாதையின் 46-ஆம் காதையில் கூறப்படுகிறது. தம்மபதாட்டகதா, அங்குத்தரநிகாய, நீலகேசி ஆகிய நூல்களிலும் வைசிக புராணத்தின் 34-ஆம் அத்தியாயத்திலும் இக்கதை உள்ளது. பழைய உரையாசிரியர்களும் இதன் கதையை மொழிந்துள்ளனர். இந்நூல் ஒரு தர்க்க நூல். குண்டலகேசி என்பதற்குச் சுருண்ட முடியுள்ளவள் என்பது பொருள். கதைத் தலைவியின் பெயரே காப்பியத் தலைப்பாயிற்று. இதற்குக் குண்டலகேசி விருத்தம் என்னும் பெயரும் உண்டு.

பத்தரை என்ற வணிகப் பெண், கள்வனை விரும்பித் தந்தையின் இசைவோடு அவனை மணக்கிறாள். மணந்த பின் ஒருநாள், அவன் அவளை மலையுச்சிக்கு அழைத்துச் சென்றான். அவளிடமுள்ள நகைகளைப் பறிப்பதற்காக அவளை மலையிலிருந்து தள்ளிக் கொல்லத் திட்டமிட்டான். அவன் திட்டமறிந்த பத்தரை என்ற குண்டலகேசி அவனைத் தள்ளிவிட்டுக் கொலை புரிகிறாள். பின் சமண நூல் பல கற்றுச் சமணத்தில் சேர்கிறாள். சமயவாதங்களில் வெல்கிறாள். இறுதியில் புத்தரின் மாணவராகிய சாரிபுத்தரிடம் தோற்றதால் புத்தமதத்திற்கு மாறிவிடுகிறாள். பின்பு புத்த மதக் கருத்துகளைப் பரப்பி இறுதியில் முத்தி பெறுகிறாள்.

*பாளையாம் தன்மை செத்தும் பாலனாம் தன்மை செத்தும்*
*காளையாம் தன்மை செத்தும் காமுறும் இளமை செத்தும்*
*மீளுமிவ் வியல்பும் இன்னே மேவரும் மூப்புமாகி*
*நாளும் சாகின் றேமால் நமக்கு நாம் அழாததென்ன -( நிலையாமை பற்றி)*
*வகைஎழிற் றோள்கள் என்றும் மணிநிறக் குஞ்சி என்றும்*
*புகழெழ விகற்பிக் கின்ற பொருள் இல் காமத்தை மற்றோர்*
*தொகைஎனும் காதல் தன்னால் துய்த்துயாம் துடைத்தும் என்பார்*
*அகையழல் அழுவம்தன்னை நெய்யினால் அவிக்கலாமோ-(காமம் பற்றி)*

**சைவம்**

தமிழ் இலக்கியங்களில் பெரும் பகுதியாக இருப்பது சைவ சமய இலக்கியங்களே. பல்லவர் காலத்தில் வாழ்ந்த சைவ சமயக் குரவர்கள் நால்வர் சைவத்தை முனைப்பாகப் பரப்பி வந்தனர். தமிழகத்தில் சிவபெருமான் கோயில் கொண்டுள்ள பல்வேறு இடங்களுக்குச் சென்று ஆங்காங்கே இறைவணக்கப் பாடல்களைத் தந்தனர். சைவ சமயக்குரவர், நால்வருள் ஞானசம்பந்தர், அப்பர் எனப்படும் திருநாவுக்கரசர், சுந்தரர் ஆகிய மூவரும் மூவர் முதலி எனப்பட்டனர். இவர்கள் பாடிய பாடல்களின் தொகுப்பு தேவாரம் என்னும் பெயரில் உள்ளது. தேவாரம், சைவத்திருமுறைகள் பன்னிரண்டனுள் ஏழ திருமுறைகளாக உள்ளன (அட்டவணை காண்க).

திருவாசம், திருக்கோவையார் என்பன மாணிக்கவாசகரால் படைக்கப்பட்டனவாகும். இவற்றுள் பன்னிரு திருமுறைகளுள் எட்டாம் திருமுறையாக வைக்கப்பட்டுள்ளது.

கோவை நூல்களிலேயே சிறந்த நூல் இதுவேயாம். இது கட்டளைக் கலித்துறைான் அமைந்த நானூறு பாடல்களைக் கொண்டது.

திருவாசகத்தில் மாணிக்கவாசகர் நாட்டு மக்களின் உள்ளங்கவர்ந்த சமுதாயப் பாடல்களையும் பாடியுள்ளார். திருச்சதகம், திருப்பள்ளியெழுச்சி, உந்தி, திருத்தெள்ளேணம், திருப்பொற்சுண்ணம் ஆகிய பாடல்களை இவர் பாடியிருப்பது மக்கள் மனத்தைப் பிணிக்கும் நாட்டுப் பாடல்களுக்கு இவர் தந்த மதிப்பினைப் புலப்படுத்துகிறது. இவர் பாடிய திருவெம்பாவை இன்றும் மார்கழித் திங்களில் வைகறையில் பக்தியோடும் சுவையோடும் பாடப்படுகிறது.

''உயர்மதிற் கூடலின் ஆய்ந்த ஒண்தீந் தமிழின் துறைவாய் நுழைந்தனையோ'' என்று மாணிக்கவாசகர் பாடியுள்ளார். மறைமலையடிகள், இவர்

வாழ்ந்த காலம் கி.பி. மூன்றாம் நூற்றாண்டு என்பர். ஆயின் அறிஞர் பலர் ஒன்பதாம் நூற்றாண்டில் தான் இவர் வாழ்ந்திருந்தார் என்பர்.

சைவ சமயக் குரவர்கள் நால்வரும் தமிழகத்தில் சிவ வழிபாடும் சைவ சமய மலர்ச்சியும் ஏற்பட முனைப்போடு பாடுபட்டவர்கள் என்பதை

*சொற்கோவும் தோணிபுரத் தோன்றலுமெஞ் சுந்தரனும்*
*சிற்கோல வாதவூர்த் தேசிகரும் - முற்கோலி*
*வந்திலரேல் நீறெங்கே மாமறை நாலெங்கே*
*எந்தைபிரான் அஞ்செழுத்தெங் கே*

எனும் வெண்பா தெரிவிக்கிறது.

பல்லவர் காலத்தில் தோன்றிய சைவ சமய சிற்றிலக்கியம் திருக்கைலாய ஞானஉலாவாகும்.

**வைணவம்**

பல்லவர் காலத்தில் தோன்றிய வைணவ இலக்கியங்கள் அனைத்தும் தத்துவங்கலந்த வைணவ வழிபாட்டுப் பாடல்களே.

பன்னிரு ஆழ்வார்களுள் முதல் மூவர் சங்கம் மருவிய காலத்தவர். அவர்களைத் தொடர்ந்து ஏனைய ஆழ்வார்கள் ஒன்பதின்மரும் நாலாயிரத் திவ்வியப் பிரபந்தம் எனும் தொகுப்பினை நிறைவு செய்தனர். இவர்கள் படைத்த இலக்கியங்களின் பெயர்களை அட்டவணையில் காண்க.

நாதமுனி என்பார் வைணவ ஆழ்வார்கள் இயற்றிய பாசுரங்களைத் தொகுத்து நாலாயிரத் திவ்யப் பிரபந்தம் எனப் பெயரிட்டார். அவர் இதனை நான்கு தொகுதிகளாகவும் ஒவ்வொரு தொகுதியிலும் ஏறத்தாழ ஆயிரம் பாடல்கள் அடங்கியிருக்குமாறும் அமைத்துள்ளார்.

**சோழர் காலச் சமய இலக்கியங்கள்**

தமிழகம் கி.பி. 830 - முதல் கி.பி. 1350 வரையிலான கால அளவு பிற்காலச் சோழர் ஆட்சிக்காலமாகும். இக்கால அளவில் தோன்றியதான புத்தமத இலக்கியம் எதுவும் இல்லை. சமண, சைவ, வைணவ சமயம் சார்ந்த இலக்கியங்கள் தோன்றியுள்ளன. அவற்றைக் கீழுள்ள அட்டவணை காட்டுகிறது.

| இலக்கியத்தின் பெயர் | ஆசிரியர் | வகை |
|---|---|---|
| சமணம் | | |
| வளையாபதி (முழுமையும் கிடைக்கவில்லை) [72] | பெயர் அறியப் படவில்லை (10) | காப்பியம் (ஐம்பெருங்காப் பியங்களுள் ஒன்று) |
| உதயணகுமார காவியம் [367] | ” | ” |
| நாக குமார காவியம் [70] | ” | ” |
| புத்தம் | - | - |
| சைவம் | | |
| பெரிய புராணம் (திருத்தொண்டர் புராணம்) [4287] | சேக்கிழார் (11/12) | காப்பியம் |
| 9ஆம் திருமுறைப்பாடல்கள் | திருமாளிகைத் தேவர் முதல் காடவநம்பி வரை எழுவர் (10,11) | போற்றிப்பாடல் |
| பதினொன்றாம் திருமுறைப் பாடல்கள் | 12 ஆசிரியர்கள் | போற்றிப்பாடல் |
| பெரியபுராணம் | சேக்கிழார் | காப்பியம் |
| கந்தபுராணம் | கச்சியப்ப சிவாச்சாரியார் | ” |
| வைணவம் | | |
| கம்பராமாயணம் | கம்பர் | காப்பியம் |

**சமணம்**

பிற்காலச் சோழர் ஆட்சிக் காலத்தில் தோன்றியதாக அறியப்படும் ஒரு சமண இலக்கியம் வளையாபதி. இஃது ஐம்பெருங்காப்பியங்களுள் ஒன்றாகும்.

**வளையாபதி**

புறத்திரட்டில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கும் அறுபத்தாறு பாடல்கள் தவிர, இந்நூல் முழுமையும் இன்று நமக்குக் கிட்டவில்லை. உரையாசிரியர்கள் உரையிலும் மேற்கோளாகச் சில பாடல்கள் கிட்டுகின்றன. அடியார்க்கு நல்லார் எடுத்துக்காட்டிய பாடலொன்றில்,

*'துக்கந் துடைக்கும் துகளறு காட்சியர்*
*நிக்கந்த வேடத்து இருடி கணங்களை'*

என வருவது கண்டு, இஃது ஒரு சமண நூல் என்பர். குறட் கருத்துகள் பல இந்நூலில் காணப்படுகின்றன. குழந்தைச் செல்வத்தின் சிறப்பை,

*'பொறையின் அறிவு போகப் புணர்விலா இளமை மேவத்*
*துறையிலா வனச வாவித் துகிலிலாக் கோலத் தூய்மை*
*நறையிலா மாலை கல்வி நலமிலாப் புலமை நன்னர்ச்*
*சிறையிலா நகரம் போலும் சேயிலாச் செல்வ மன்றே'*

என்னும் பாடல் தெரிவிக்கின்றது. நூலாசிரியரைப் பற்றிய குறிப்புத் தெரியவில்லை. வளையாபதி கதை வைசிய புராணத்தின் முப்பத்தைந்தாவது அத்தியாயத்தில் காணப்படுகிறது.

ஐஞ்சிறு காப்பியங்களுள் உதயணகுமார காவியம், நாககுமார காவியம், யசோதர காவியம் ஆகிய மூன்றும் சமணச் சமயக் காப்பியங்களாகும். ஏனைய இரு காப்பியங்கள், பல்லவர் கால இலக்கியங்களென முன்னர் கூறப்பட்டது.

**உதயண குமார காவியம்**

இந்நூல் 'உதயணன் கதை' என்றும் வழங்குகிறது. இது வத்சதேசத்து அரசன் உதயணன் கதையினை விருத்தப்பாவில் கூறுகிறது. ஆறு காண்டங்களும் 367 செய்யுள்களும் இந்நூலில் உள்ளன.

**நாக குமார காவியம்**

ஐஞ்சிறு காப்பியங்களில் இந்நூல் ஒன்றென்றும், நூலாசிரியர் சமண சமயத்தைச் சார்ந்த துறவியர் என்பதையும் தவிரப் பிற செய்தி ஏதும் தெரியவில்லை.

**யசோதர காவியம்**

உதயண குமார காவியத்தைப் பார்க்கிலும் இந்நூல் செய்யுள்கள் நயமுடையன. அணிநலன்கள் மிகுதியாய் இந்நூலில் இல்லை; தூய எளிய நடையில் விருத்தப்பாக்கள் அமைந்துள்ளன. ஐந்து சருக்கங்களும் 330 பாக்களும் கொண்ட இந்நூலில் காணப்படும் 'சோழன் மாரித்தாள்' வரலாறு வேறு எந்தத் தமிழ் நூலிலும் காணப்படவில்லை.

**புத்தம்**

சோழர் காலத்தில், புத்தமதச் சார்பாய்த் தோன்றிய ஒரு காப்பியம் விம்பிசாரக் கதையாகும்.

**விம்பிசாரக்கதை**

மகத மன்னன் விம்பிசாரனின் வரலாற்றைக் கூறும் நூல். விம்பிசாரன் புத்தர் காலத்தில் வாழ்ந்தவன். தம் மகன் அஜாதசத்துருவால் சிறையிலிட்டுக் கொல்லப்பட்டான். இறுதியில், அஜாதசத்துரு தவறுக்காக வருந்திப் பௌத்த சமயம் சார்ந்து மன அமைதி பெற்றான். இக்கதை நூலின் பாடல் ஒன்று மட்டுமே நீலகேசியுரையின் மேற்கோட் செய்யுளாக வந்துள்ளது. ஆசிரியர் பெயரோ, பிற செய்திகளோ கிட்டவில்லை. காலம் கி.பி. 10ஆம் நூற்றாண்டு எனலாம்.

**சைவம்**

போற்றிப் பாடல்கள்பல்லவர் காலத்தில் தமிழ் இலக்கிய உலகத்தைச் செழுமையாக்கியது. தொடர்ந்து வந்த சோழர் காலத்தில், பெரிய புராணம், கந்த புராணம் ஆகிய இரு காப்பியங்களும் போற்றிப் பாடல்களும் சைவ சித்தாந்த நூல்களும் படைக்கப்பட்டன.

**பெரியபுராணமும் கந்தபுராணமும்**

பெருமைக்குரிய அடியார்களின் வரலாற்றைக் கூறும் நூல், பெரியபுராணம் என மக்களால் அழைக்கப்பட்டது. தமிழில் புராணம் என்ற பெயரால் முதலில் சுட்டப் பெறும் நூல் இதுவே. இதற்கு ஆசிரியர் இட்டபெயர் திருத்தொண்டர் புராணம். நூலின் ஆசிரியர் சேக்கிழாரே இதனை 'எடுக்கும் மாக்கதை' எனக் குறிப்பிட்டார். அப்பொருளிலேயே பெரிய புராணம் என்ற பெயர் தோன்றியது போலும். கி.பி. மூன்றாம் நூற்றாண்டு முதல் கி.பி. 9ஆம் நூற்றாண்டு வரை (சுந்தரர் காலம் வரை) வாழ்ந்த அடியார்களின் வரலாற்றுத் தொகுப்பு நூல் இது. மொழிபெயர்ப்பு நூலாக இல்லாமல், சிலம்பும் மேகலையும் போலச் செந்தமிழ் நாட்டு நிகழ்ச்சிகளால் அமைந்த சிறப்புடையது.

சைவ அடியார்கள் பற்றிய குறிப்புகளின் தொகுதியாகச் சுந்தரரின் திருத்தொண்டத் தொகை விளங்குகிறது. ஓரடியார்க்கு ஓரடி எனப் பாடப்பட்ட திருத்தொண்டத் தொகையை விளக்குவது போல ஓரடியார்க்கு ஒரு பாடல் என்ற போக்கில் நம்பியாண்டார் நம்பிகளின் திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி அமைந்தது. அதனைப் பின்பற்றி அடியார்களின் வரலாறுகள் விரிவாகவும் விளக்கமாகவும் பெரியபுராணத்தில் கூறப்பட்டன. எனவே, பெரியபுராணத்தை ஒரு வழி நூல் என்பர்.

திருத்தொண்டத் தொகையைத் தொகை என்றும், திருத்தொண்டர் திருவந்தாதியை வகை என்றும், திருத்தொண்டர் புராணமாகிய பெரிய புராணத்தை விரி என்றும் கூறுவர். தொகை வகை விரியாகப் பெரிய புராணம் திகழ்வது மிகவும் பாராட்டத்தக்கது.

**கந்த புராணம்**

வடமொழியிலுள்ள சிவசங்கர சங்கிதையில் கூறப்படும் கந்தன் வரலாறே தமிழில் கந்தபுராணமாக மலர்ந்தது. எனவே இது வழிநூல். நாடு, நகர வருணனைகள், கற்பனை, காவியநயங்கள் போன்ற பல சிறப்புக் கூறுகளைப் பெற்றுள்ளது கந்தபுராணம்.

கந்தபுராண ஆசிரியர் கச்சியப்ப சிவாசாரியர், கற்பனைக் களஞ்சியம் எனப் போற்றப்படுபவர். இவர் காஞ்சிபுரத்தில் ஆதி சைவ மரபில் தோன்றினார். இவர் காலம் 11 அல்லத 12ஆம் நூற்றாண்டு என்பர். சோழர் காலத்தெழுந்த இன்னொரு பெரிய காப்பியம் இது.

இவர் வரலாற்றை வாமதேவ முருக பட்டாரகர் 173 செய்யுளிலே புராணமாகப் பாடியுள்ளார். முருக வழிபாடு பரவ வழி செய்தவர். கற்பனை செய்வதில் வல்லவர்.

ஊர் காஞ்சிபுரம், குமரகோட்ட அர்ச்சகர் காளத்தியப்ப சிவாச்சாரியரின் மகன். பாடல்கள் 10436. கச்சியப்பரின் மாணவர்களான கோனேரியப்ப முதலியாரும் ஞானவரோதய பண்டாரமும் ஏழாவதாகிய உபதேச காண்டத்தை 2500 பாடல்களில் பாடி மொத்தப் பாடல்கள் 13000 ஆமாறு செய்தனர். மொத்தக் காண்டங்கள் 7.

முருகனின் பிறப்பு, வளர்ப்பு, பிள்ளைத் திருவிளையாடல்கள் சூரபதுமனை வென்றமை, அவர்கட்கும் அருள்காட்டியமை, வள்ளி தெய்வானை திருமணம் போன்ற செய்திகள் சிறப்பாகக் கூறப்பட்டுள்ளன. தமிழகத்திலும், யாழ்ப்பாணத்திலும், மலேசியாவிலும் கந்தபுராணம் பெருவாரியாகப் பயிலப்படுகிறது.

**போற்றிப் பாடல்கள்**

பல்லவர் காலத்தில் வாழ்ந்த சைவ சமயக் குரவர்களைத் தொடர்ந்து, திருமுறைச் சான்றோர்கள் எனக் கூறப்படும் சைவப் பெரியோர்கள் போற்றிப் பாடல்களை எழுதினர். அவை ஒன்பதாம், பதினொன்றாம் திருமுறைகளாகக் கொள்ளப்பட்டுள்ளன.

**வைணவம்**

சோழர் காலத்தில் வைணவச் சமயச் சார்பாய்த் தோன்றிய இலக்கியங்களுள் கம்பர் படைத்த கம்பராமாயணம் முதன்மையிடம் பெறுகிறது. 'கல்வியிற் பெரியர் கம்பர்', 'கம்பன் வீட்டுக் கட்டுத் தறியும் கவி செய்யும்', 'கவிச் சக்கரவர்த்தி கம்பர்' முதலிய மொழிகள் கம்பர் தம் பெருமையினை உணர்த்துவதாகும்.

மேலைநாட்டு இலியது (Iliad) எனும் காவியத்திற்கு ஒப்பான சிறந்த காப்பியம் இராமாயணம். வடமொழியிலுள்ள வால்மீகி இராமாயணத்தின் வழி நூலகாக் கம்பராமாயணம் கருதப்படினும், முதல் நூலையும் விஞ்சும் அளவில் காப்பிய நயங்களைக் கொண்டுள்ளது.

*'யாமறிந்த புலவரிலே கம்பனைப் போல்*
*வள்ளுவர்போல் இளங்கோ வைப்போல்'*
*பூமிதனின் யாங்கணுமே பிறந்ததில்லை*
*உண்மை வெறும் புகழ்ச்சியில்லை*

எனும் பாரதியின் மொழிகளில், கம்பர் முதலிடம் பெறுகிறார்.

கம்பராமாயணத்தில் உள்ள பாடல்கள் 10500; காண்டங்கள் 6; உட்பிரிவுகளாகிய படலங்கள் 113; வரமிகு கம்பன் சொன்ன வண்ணமும்தொண்ணூற்றாறே எனும் பாடலடி. 96 வகை ஓசை வகைகளைக் கம்பர் கையாண்டுள்ளார் என்று கூறும். எப்படிப் பார்த்தாலும் ஓசை வகை அறுபதுக்குக் குறையாது என இக்கால ஆய்வாளர்கள் கருதுவர். ஏழாவது காண்டமாகிய உத்தர காண்டத்தைக் கம்பர் எழுதவில்லை. ஒட்டக் கூத்தர் பாடியிருப்பர் என்ற கருத்து நிலவுகிறது.

கம்பராமாயணத்தில் பல இடங்களில் சிந்தாமணித் தொடர்களும் குறட்கருத்துகளும் விரவியுள்ளன. மற்றும் ஆழ்வார் பாசுரங்களின் தாக்கம் கம்பராமாயணத்தில் மிகுதி. சங்க இலக்கிய ஈடுபாடு மிக்கவர் என்பதைப்

*புவியினுக் கணியாய் ஆன்ற பொருள்தந்து புலத்திற்றாகி*
*அவியகத் துறைகள் தாங்கி ஐந்திணை நெறியளாவிச்*
*சவியுறத் தெளிந்து தண்ணென்று ஒழுக்கமும் தழுவிச்*
*சான்றோர் கவியெனக் கிடந்த கோதா வரியினை வீரர் கண்டார்*

என்ற பாடல் சுட்டும். இங்குச் சங்க இலக்கியத்தைச் சான்றோர் கவி எனக் குறிப்பிடுகிறார்.

## நிறைவுரை

இவ்வகுப்பில், சங்கம் மருவிய கால இலக்கியங்கள், பல்லவர் சோழர் காலச் சமய இலக்கியங்கள் ஆகியன பற்றிய சுருக்கமாக அறிந்தோம். தமிழ் இலக்கியம் ஆழமும் அகலமும் காணவியலாப் பெருங்கடல். அதனுள் மூழ்கி வியக்கத்தக்கவாறான நன்முத்துகளை எடுக்க முடியும். இலக்கிய அறிவு மொழித்திறனை வளப்படுத்தும் ஊற்று.

## கட்டுரை வினாக்கள்

1. சங்கம் மருவிய நூல்கள் பற்றி ஒரு கட்டுரை வரைக.
2. மூன்று மருந்து நூல்களுள் யாவை? அவற்றைப் பற்றி ஒரு கட்டுரை எழுதுக.
3. நான்கு நாற்பது பற்றி எழுதுக.
4. சங்கம் மருவிய காலத்தில் தோன்றிய அகப்பொருள் நூல்களைப் பற்றி விளக்குக. ஐந்து ஐந்திணைகள் யாவை? அவற்றைப் பற்றி விளக்குக.
5. சங்கம் மருவிய காலத்தில் தோன்றிய காப்பியங்களைப் பற்றிக் கட்டுரை வரைக.
6. சிலப்பதிகாரத்தின் இலக்கிய வளம் குறித்து ஒரு கட்டுரை வரைக.
7. மணிமேகலையின் கருத்து வளம் குறித்து ஒரு கட்டுரை வரைக.
8. திருமந்திரத்தைப் பற்றி ஒரு கட்டுரை வரைக.
9. சங்கம் மருவிய காலத்தில் வெண்பா யாப்பிலமைந்த ஓர் இலக்கியம் பற்றிக் கட்டுரை வரைக.
10. போற்றிப் பாடல்கள் குறித்து ஒரு கட்டுரை எழுது.
11. பல்லவர் காலத்தில் தோன்றிய சமண இலக்கியங்களைக் குறித்து எழுதுக.
12. பல்லவர் காலத்திய சைவ சமய இலக்கியங்கள் யாவை? அவற்றைப் பற்றி எழுதுக.
13. சோழர் காலச் சமய இலக்கியங்கள் பற்றி எழுதுக.
14. நும் பாடப்பகுதியிலுள்ள வைணவ இலக்கியங்கள் பற்றி ஒரு கட்டுரை எழுதுக.
15. இரட்டைக் காப்பியங்கள் பற்றி ஒரு கட்டுரை வரைக.
16. சிலப்பதிகாரம் ஒரு முத்தமிழ்க் காப்பியம். ஏன்?
17. கம்பராமாயணத்தின் இலக்கியச் சிறப்புகள் யாவை?

# ரு. மொழி வளம்

## 1. மொழி வளத்தொடர்கள்

**இணைத் தொடர்கள்**

1. அல்லும் பகலும்
2. ஆற அமர
3. இழுபறி
4. இன்னார் இனியார்
5. ஈவிரக்கம்
6. உண்டியும் உறையுளும்
7. உருண்டு திரண்டு
8. எய்ப்பில் வைப்பாக
9. ஏறத்தாழ
10. ஏழை எளியவர்
11. ஒப்புயர்வற்ற
12. ஒளிவு மறைவில்லாமல்
13. ஓய்ச்சல் ஒழிவு
14. கண்ணும் கருத்துமாய்
15. கண்ணீரும் கம்பலையுமாக
16. சரமாரியாய்
17. சின்னஞ்சிறிய
18. சின்னா பின்னம்
19. சீரும் சிறப்புமாக
20. தட்டிக் கழித்தல்
21. தெள்ளத் தெளிய
22. தொன்று தொட்டு
23. நோய் நொடி

24. மூலைமுடுக்கு
25. பேரும் புகழும்
26. வழிவேல் விழி வைத்தல்
27. விருப்பு வெறுப்பு

**உவமைத் தொடர்கள்**

1. அடியற்ற மரம்போல
2. ஆலைவாய்க் கரும்பு போல
3. இடியோசை கேட்ட நாகம் போல
4. இலவு காத்த கிளியென
5. உடுக்கை இழந்தவன் கைபோல
6. உடும்பு பிடிபோல
7. உப்பிருந்த பாண்டம் போல
8. உமிக்குற்றிக் கை சலித்தாற் போல
9. ஒருதாய் வயிற்று மக்களைப் போல
10. காக்கை உட்காரப் பனம்பழம் விழுந்தாற்போல
11. கல்மேல் எழுத்துப் போல
12. கலம்பாலில் துளி நஞ்சு போல
13. குடத்திலிட்ட விளக்குப் போல
14. சர்க்கரைப் பந்தலில் தேன்மாரி பொழிந்தது போல
15. பசுமரத்தாணி போல
16. பகலவனைக் கண்ட பனிபோல
17. பூவுடன் சேர்ந்த நாரும் மணம் பெற்றாற்போல
18. மடை திறந்த வெள்ளம் போல
19. மழை முகம் காணாப் பயிர் போல
20. முடவன் கொம்புத் தேனுக்கு ஆசைப்பட்டதுபோல
21. முழு பூசணிக்காயைச் சோற்றில் மறைப்பதுபோல
22. மண் குதிரையை நம்பி ஆற்றில் இறங்கியதுபோல
23. மலரும் மணமும் போல
24. வெண்ணெய் திரண்டு வரும் போது தாழி உடைந்தாற் போல
25. வேலியே பயிரை மேய்வதுபோல
26. வெந்த புண்ணில் வேல் பாய்ந்தது போல

## மரபுத் தொடர்கள்

| | | | |
|---|---|---|---|
| 1. | ஆழம் பார்த்தல் | - | மனநிலை அறிதல் |
| 2. | ஆறப்போடுதல் | - | நீட்டித்தல் |
| 3. | ஒருகைபார்த்தல் | - | சண்டைக்குப் போதல் |
| 4. | ஒருகாலில் நிற்றல் | - | பிடிவாதம் காட்டுதல் |
| 5. | கச்சை கட்டிக் கொண்டு | - | தீவிரம் காட்டுதல் |
| 6. | கம்பி நீட்டுதல் | - | ஓடிப் போதல் |
| 7. | கடை கட்டுதல் | - | செயலை நிறுத்தல் |
| 8. | குட்டு வெளிப்படல் | - | உண்மை வெளியாதல் |
| 9. | கயிறு திரித்தல் | - | பொய்ச் சொல்லிப் பரப்புதல் |
| 10. | காது குத்துதல் | - | ஏமாற்றுதல் |
| 11. | கடுக்காய் கொடுத்தல் | - | ஏமாற்றுதல் |
| 12. | கை கொடுத்தல் | - | உதவி செய்தல் |
| 13. | சாயம் வெளுத்துவிட்டது | - | உண்மை வெளிப்படுதல் |
| 14. | தலை தப்பினால் போதும் | - | உயிர் தப்பித்தல் |
| 15. | தலையிடு | - | குறுக்கிடுதல் |
| 16. | தாளம் போடல் | - | மறுக்காமல் ஏற்றுக் கொள்ளல் |
| 17. | நடுத்தெருவில் | - | ஆதரவில்லாமல் செய்தல் |
| 18. | நீறு பூத்த நெருப்பு | - | உணர்ச்சி குன்றாமை |
| 19. | நெல்லிக்காய் மூட்டை | - | ஒற்றுமை இல்லாமை |
| 20. | பழுக்கப்போடு | - | காலம் தாழ்த்தல் |
| 21. | பூசி மெழுகுதல் | - | மறைத்தல் |
| 22. | வாய்ப்பூட்டு | - | பேசக் கூடாது என தடைவிதித்தல் |
| 23. | வாலாட்டுதல் | - | மீறி நடத்தல் |
| 24. | வெட்ட வெளிச்சம் | - | எல்லோருக்கும் தெரிதல் |
| 25. | முகத்தில் கரிபூசுதல் | - | தாழ்வு / இழிவுபடுத்துதல் |
| 26. | முழுக்குப் போடுதல் | - | கை விடுதல் |

## பழமொழிகள்

1. அகத்தின் அழகு முகத்தில் தெரியும்
2. அளவுக்கு விஞ்சினால் அமுதமும் நஞ்சு
3. ஆனைக்கும் அடி சறுக்குமன்றோ?
4. ஆனைக்கு ஒரு காலம் பூனைக் கொரு காலம்
5. இஞ்சி லாபம் மஞ்சளில்
6. இளங்கன்று பயமறியாது.
7. உப்பிட்டவரை உள்ளளவும்நினை
8. உயர உயரப் பறந்தாலும் ஊர்க்குருவி பருந்தாகுமா?
9. ஊர் இரண்டுபட்டால் கூத்தாடிக்குக் கொண்டாட்டம்.
10. எருது நோய் - காக்கைக்குத் தெரியாது?
11. எய்தவனிருக்க அம்பை நோவானேன்?
12. ஏட்டுச் சுரைக்காய் கறிக்கு உதவுமா?
13. ஒரு பானை சோற்றுக்கு ஒரு சோறு பதம்.
14. காற்றுள்ள போதே தூற்றிக் கொள்
15. கெடுவான் கேடு நினைப்பான்.
16. சுடர் விளக்காயினும் தூண்டுகோல் வேண்டும்.
17. சுவரை வைத்தே சித்திரம் எழுத வேண்டும்.
18. தான் பிடித்த முயலுக்கு மூன்றே கால்
19. திக்கற்றவர்க்குத் தெய்வமே துணை
20. தொட்டிற்பழக்கம் சுடுகாடு மட்டும்
21. நத்தை வயிற்றிலும் முத்துப் பிறக்கும்.
22. நிழலின் அருமை வெயிலில் தெரியும்.
23. பழகப் பழகப் பாலும் புளிக்கும்.
24. புலிக்குப் பிறந்தது பூனையாகுமா?
25. புலி பசித்தாலும் புல்லைத் தின்னாது.
26. பெண்ணென்றால் பேயும் இரங்கும்.
27. பொறுத்தார் பூமியாள்வார், பொங்கினார் காடாள்வார்
28. மின்னுவதெல்லாம் பொன்னல்ல.

# 2. வல்லொற்று வளம்

**வல்லெழுத்து மிகுமிடம்**

இருசொற்கள் இணைவதைப் புணர்ச்சி என்பர். அவ்வாறு இருசொற்கள் இணையும் போது முதற்சொல்லின் (நிலைமொழியி) இறுதியில் உயிர்எழுத்து வந்து இரண்டாவது சொல்லின் (வருமொழியின்) முதலில் க,ச,த,ப என்னும் உயிர்மெய்யெழுத்துக்கள் வருமானால் அவ்விடங்களில் எல்லாம் வருமொழி முதலில் உள்ள மெய்யெழுத்தான வல்லெழுத்து மிகும்.

| | | | |
|---|---|---|---|
| (எடு) | கிளி + கால் | = | கிளிக்கால் |
| | பலா + சுளை | = | பலாச்சுளை |
| | தினை + புனம் | = | தினைப்புனம் |
| | வெள்ளி + தட்டு | = | வெள்ளித்தட்டு |

இதனையே பொது விதியாக்கி நன்னூலார்,

''இயல்பினும் விதியினும் நின்ற உயிர்முன்
கசதப மிகும்'' என்கிறார்.

வல்லெழுத்து மிகுமிடங்கள் குறித்த விதி இதுவேயாகும். ஆனால் இவ்வாறு நிலைமொழியில் உயிரீனு வந்து வருமொழியில் க,ச,த,ப என்ற வல்லெழுத்து வந்தாலும் சில சூழல்களில் வல்லெழுத்து மிகாது எனச் சில விதிவிலக்குகள் உள்ளன. அவற்றைச் சரியாகப் புரிந்து கொண்டால் வல்லெழுத்து மிகாத இடங்களை உணர்ந்து கொள்ளலாம்.

வல்லெழுத்து மிகா இடங்கள்

பெயரெச்சங்களை அடுத்து வல்லெழுத்து மிகுவதில்லை. பின்வருவனவற்றைப் பாருங்கள்.

| | | |
|---|---|---|
| படித்த + புத்தகம் | = | படித்த புத்தகம் |
| விழுந்த + குடிரை | = | விழுந்த குதிரை |
| கிழிந்த + துணி | = | கிழிந்த துணி |
| செய்த + சிலை | = | செய்த சிலை |

இப்புணர்ச்சிகளில் எல்லாம் வல்லெழுத்து மிகவில்லை. நிலைமொழிகள் யாவும் பெயரெச்சச் சொற்களாகும். அதனாலேயே இவ்விடங்களில் வல்லெழுத்து மிகவில்லை. பெயரெச்சம் சிறிது திரிந்து ஈறுகெட்ட எதிர்மறைப் பெயரெச்சமாயின் அங்கு ஒற்றுமிகும். இது விதிவிலக்கிற்கு ஒரு விலக்காகும்.

(எடு) ஓடா + குதிரை = ஓடாக் குதிரை

2. வினைத் தொகைகளில் வல்லெழுத்து மிகுவதில்லை. பின்வரும் சான்றுகளைக் கவனியுங்கள்.

வெடி + குண்டு = வெடிகுண்டு
ஈட்டு + புகழ் = ஈட்டுபுகழ்
ஊறு + காய் = ஊறுகாய்
சுடு + சோறு = சுடுசோறு
குடி + தண்ணீர் = குடிதண்ணீர்

இப்புணர்ச்சிகளில் எல்லாம் வல்லெழுத்து மிகவில்லை. முதலில் உள்ளது வினைச்சொல்லாகவும் இரண்டாவது உள்ளது பெயர்ச்சொல்லாகவும் அமைந்து வரும் தொகைகளை வினைத் தொகை என்பர். பெயர்ச்சொல்லுக்கு வினைச்சொல் அடையாக அமையும். விகைத் தொகைகளாக இருப்பதால் இங்கு வல்லெழுத்து மிகவில்லை.

3. உம்மைத் தொகைகளில் வல்லெழுத்து மிகா. பின்வரும் சான்றுகளைப் பார்க்க.

இரவு + பகல் = இரவுபகல்
இட்லி + தோசை = இட்லிதோசை
சப்பாத்தி + குருமா = சப்பாத்தி குருமா
சட்டினி + சாம்பார் = சட்டினி சாம்பார்

இவற்றில் வல்லெழுத்து மிகவில்லை. இவையாவும் உம்மைத் தொகையாக இருப்பதாலேயே இங்கு ஒற்றுமில்லை. உம்மைத் தொகையில் திரிபு ஏற்படுமாயின் அங்கு ஒற்றுமிகும். (எடு) இரா + பகல் - இராப்பகல். (இரவு என்றத் திரிந்தவடிவம் 'இரா' என்பதாகும். இவ்வாறு திரிந்த வடிவங்களில் வல்லெழுத்துமிகுவது இயல்பே.

4. உகர ஈற்று வினையெச்சங்களில் வல்லெழுத்து மிகா. பின்வரும் சான்றுகளைப் பார்க்க.

வந்து + சென்றான் = வந்து சென்றான்
செய்து + கொடுத்தான் = செய்து கொடுத்தான்
என்று + சொன்னான் = என்று சொன்னான்
கண்டு + கொண்டான் = கண்டு கொண்டான்

இவ்விதியின் கண் ஒரு விதிவிலக்கு உண்டு– உகர ஈற்று வினையெச்சங்கள் வன்றொடர்க் குற்றியலுகரத்தில் முடியுமானால் அங்கு ஒற்று மிகும் என்பது விதிவிலக்காகும்.

(எடு) படித்து + பார்த்தான் = படித்துப் பார்த்தான்
முடித்து + கொடுத்தான் = முடித்துக் கொடுத்தான்

எடுத்து + சொல் = எடுத்துச்சொல்

பிடித்து + தந்தான் = பிடித்துத் தந்தான்

வன்றொடர்க் குற்றியலுகரம் நிலைமொழியாயிருப்பின் அங்கு வல்லெழுத்துமிகும் என்பது விதிவிலக்கு.

5. எழுவாய் தொடரில் உள்ள எழுவாய், பயனிலை இவற்றிற்கு இடையே வல்லெழுத்து மிகாது. பின்வரும் எடுத்துக்காட்டுகளைப் பாருங்கள்.

பலா காய்த்தது புளி பழுத்தது

படை தோற்றத சோறு சிதறியது

இங்கு முதற்சொல் எழுவாயாகவும் இரண்டாவது சொல் பயனிலையாகவும் அமைந்ததுள்ளால் இதனை அவ்வழிபுணர்ச்சி என்பர். இவ்விடங்களில் வல்லழுத்துமிகாது. இந்த எழுவாய்ச் சொற்கள் ஓரெழுத்து ஒரு மொழியாகவோ, வன்றொடர்க் குற்றிலுகரமாகவோ அமையுமாயின் அவ்விடங்களில் விதிவிலக்காக ஒற்றுமிகும். பின்வரும் சான்றுகளைப் பாருங்கள்.

தீ + பிடித்தது - தீப்பிடித்தது

பூ + பூத்தது - பூப்பூத்தது

இங்கு எழுவாய் ஓரெழுத்து ஒரு மொழியாகையால் விதிவிலக்காய் ஒற்றுமிகுந்தது.

கொக்கு + பறந்தது - கொக்குப் பறந்தது

உப்பு + கரைந்தது - உப்புக் கரைந்தது.

இவ்வெடுத்துக்காட்டுகளில் எழுவாய்ச் சொற்கள் வன்றொடர்க் குற்றியலுகரமாக உள்ளதால் விதிவிலக்காக வல்லெழுத்துக்கள் மிகுந்து வந்தன.

6. 'படி' என்னும் இடைச்சொல் பெயரெச்சத்தை அடுத்தமைந்து சொன்னபடி, கூறியபடி, கேட்டபடி, என்றமையுமிடங்களில் வல்லெழுத்து மிகுவதில்லை. பின்வரும் சான்றுகளைக் காண்க.

சொன்னபடி + கேள் - சொன்னப்படி கேள்

கூறியபடி + பாடு - கூறியபடிபாடு

கேட்டபடி + தந்தான் - கேட்டபடி தந்தான்

கூறியபடி + செய் - கூறியபடி செய்

இந்தபடி என்ற இடைச்சொல் அ, இ என்ற சுட்டுச் சொற்களை அடுத்த வந்த அப்படி, இப்படி என்ற சொற்களுக்குப்பின் வல்லெழுத்து மிகும். இது விதிவிலக்கேயாகும்.

(எடு) அப்படி + செய் - அப்படிச் செய்

இப்படி + பேசாதே - இப்படிப் பேசாதே

அப்படி + கேட்காதே - அப்படிக் கேட்காதே

இப்படி + தள்ளு - இப்படித் தள்ளு

7. இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகையில் வல்லெழுத்து மிகுவதில்லை. பின்வரும் சான்றுகளைப் பாருங்கள்

| | | |
|---|---|---|
| கதை + படி | - | கதைபடி |
| இட்லி + சாப்பிடு | - | இட்லி சாப்பிடு |
| தோசை + கொடு | - | தோசைகொடு |
| கை + கொடு | - | கைகொடு |

இங்கு உள்ள சான்றுகள் யாவும் இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகையாக இருப்பதால் வல்லெழுத்து மிகுவதில்லை. இதற்கு விதிவிலக்காக இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகையாயிருப்பினும் அதுவன்றொடர்க் குற்றியலுகரமாக இருப்பின் ஒற்றுமிகும் என்பது விதிவிலக்காகும்.

| | | |
|---|---|---|
| பாட்டு + பாடு | - | பாட்டுப்பாடு |
| பாக்கு + கொடு | - | பாக்குக் கொடு |
| உப்பு + போடு | - | உப்புப்போடு |
| தப்பு + பண்ணாதே | - | தப்புப்பண்ணாதே |

8. அடுக்குத்தொடரில் வல்லெழுத்து மிகுவதில்லை; பின்வரும் சான்றுகளைக் கவனிக்க.

| | | |
|---|---|---|
| பாம்பு | பாம்பு | பாம்பு |
| புலி | புலி | புலி |
| பிடி | பிடி | பிடி |

இவை விரைவு காரணமாக அமைந்த அடுக்குத்தொடர்களாகும். இவ்விடத்தில் வல்லொற்று மிகவில்லை என்பதனைக் காண்க. இவை விதிவிலக்கேயாகும்.

9. இரட்டைக் கிளவிகளிலும் வல்லொற்று மிகுவதில்லை : பின்வரும் சான்றுகளைக் காண்க.

<u>கலகல</u> வெனச் சிரித்தான் <u>குடுகுடு</u> வென ஓடினான்

<u>பளபள</u> வென மின்னியது

இவை ஒலிக்குறிப்பு, முதலிய பொருளில் அமையும் இரட்டைக் கிளவிகளாகும். இவற்றிலும் வல்லொற்று மிகுவதில்லை. இவை விதிவிலக்கேயாகும்.

10. விளித்தொடர்களில் வல்லெழுத்து மிகுவதில்லை. பின்வரும் சான்றுகளைக் காண்க.

| | | | |
|---|---|---|---|
| தம்பீ | பார் | அண்ணா | கொடு |
| அம்மா | தா | அக்கா | செய் |

இங்கு அனைத்தும் விளித்தொடர்களாகையால் வல் ஒற்று மிகுவதில்லை. இவையும் விதி விலக்கேயாகும்.

# 4. மொழிக் குறிகள்

மொழியாட்சியில் மொழிக் குறிகளும் எழுத்து, சொற்களைப் போன்றே பொருட்பொதிவுக்கும், வெளிப்பாட்டுக்கும் துணையாகின்றன. எனவே, மொழித்திறனில் நிறுத்தற்குறிகள் பற்றி அறியவும் இன்றியமையாததாகிறது.

மொழிக் குறிகளை எடுத்தாளுவதில் இடர்ப்பாடுகள் ஏற்படுகின்றன. அவற்றைப் போக்க மொழியில் மொழிக்குறிகள் பயன்படுத்தப்படும் போக்கினைப் பகுத்தாய்ந்து, குறியீட்டு இலக்கண விதிகள் இப்பகுதியில் தரப்படுகின்றன.

தமிழில் வழங்கப்படும் நிறுத்தற்குறிகளை, விட்டிசைப்பு, பொருட்தன்மை, மேற்கோள், பிரிப்பொலிப்புக் கணிதத் தன்மை ஆகியனவாகப் பகுக்கலாம்.

**விட்டிசைப்புக் குறிகள்**

முறையான பொருள் வெளிப்பாட்டிற்காக வாக்கியப் பகுதிகளைப் பிரித்துக் காட்டவும் அவற்றை விட்டிசைந்து ஒலிக்கவும் எடுத்தாளப்படுகின்ற அடையாளங்கள் விட்டிசைப்புக் குறிகளாகும்.

**முற்றுப்புள்ளி (.)**

வாக்கிய முடிவைக் காட்டுவது 'முற்றுப்புள்ளி'யாகும். வாக்கியம் முடிவுற்றது எனக்காட்ட அதன் இறுதி எழுத்தின் வலது கீழ் மூலையில் இடப்படும் புள்ளி இது.

ஆதன் விளையாடுகிறான்.

புள்ளியினை இடும் சூழல் நோக்கி 'முற்றுப்புள்ளி', சுருக்கக் குறியீடு என்றும் கொள்ளப்படும்.

ஓர் எழுத்தின் பின்னால் வலப்புறக் கீழ் மூலையில் புள்ளி சுருக்கக் குறியீடாகிறது. 'பிச்சமுத்து பி. பசுபதி' எனும் பெயர்.

பி. பசுபதி என எழுதப்படும்போது 'பி' என்பதை அடுத்து அமையும் புள்ளி சுருக்கக் குறியீடாகும்.

**முக்காற்புள்ளி (:)**

':' என்பது முக்காற்புள்ளி ஆகும். முக்காற்புள்ளி வரும் இடங்கள் வருமாறு:

1. வாக்கியத்தில் கூறியதொன்றை விரித்துக் கூறும்போது 'முக்காற்புள்ளி' இட வேண்டும்.

பகுத்தறிவு இயக்கத் தோன்றல்கள் இருவர்: ஒருவர் ஈ.வே.ரா. பெரியார்; பிறிதொருவர் அறிஞர் அண்ணா.

2. முக்காற்புள்ளியுடன் ':-' என இடைக்கோடிட்டு எழுதலுமுண்டு. இக்குறியும் முக்காற்புள்ளியென்றே கொள்ளப்படும்.

பொருள் கூறுக :- கவின், பரி, மா.

**அரைப்புள்ளி (;)**

';' என்பது அரைப்புள்ளி; தற்கால எழுத்துகளில் 'அரைப்புள்ளி' மிகுதியும் பயன்பாடுடையதாகத் திகழ்கிறது.

1. வாக்கியத்தில் ஒரு எழுவாய் பல பயனிலைகளைக் கொள்ளுமாயின் ஒவ்வொரு சொற்றொடர் நிறைவிலும் அரைப்புள்ளி இடப்படும்.

மனித வாழ்க்கை ஓர் ஆறு; குளமன்று.

2. 'ஏனென்றால்', 'ஏனெனில்' போன்ற ஏது இணைப்புச் சொற்களுக்கு முன் அரைப்புள்ளி இடல் வேண்டும்.

என்னால் இன்று வரவியலாது; ஏனெனில், இன்று எனக்குப் பிறிதொரு பணி உள்ளது.

3. ஒரு வாக்கியத்திற்குப் பின் சுட்டுச் சொல்லோ, தோன்றா எழுவாயோ எழுவாயாக அமைய நேரிடின் அவ்வாக்கியத்தின் முற்றுப்புள்ளி இடாமல் அரைப்புள்ளி இட்டு வாக்கியத்தைத் தொடரலாம்.

அ. மலையும் மலைசார்ந்த இடமும் குறிஞ்சி எனப்படும்; இது செழுமையான பகுதியாகும்.

ஆ. காந்தியடிகள் தமக்காக ஒருநாளும் கவலை கொண்டதில்லை; நாட்டு முன்னேற்றத்தையே எண்ணினார்.

4. ஒன்றுக்கொன்று மாறான கருத்துக் கொண்ட சிறிய சிறிய வாக்கியங்கள் சேர்ந்து முழுக்கருத்தை விளக்குமானால் ஒவ்வொரு சிறு வாக்கியத்தின் பின்னரும் அரைப்புள்ளி இடல் வேண்டும்.

மலர்களோ மோந்தால் வாடும்; விருந்தினர்களோ சிறிது முகம் கோணினும் வாடிவிடுவர்.

அரைப்புள்ளி, முற்றுப்புள்ளியைப் போன்ற பயனை உடையது. அரைப்புள்ளியிட்டு எழுதப்பட்ட வாக்கியம் தொடர்வாக்கியமாகும். அரைப்புள்ளி இடப்படும் இடத்தில் முற்றுப்புள்ளி இடப்படின் அத்தொடர் தனி வாக்கியங்களாக மாறும்.

அரைப்புள்ளியின் நிறுத்தல் கால அளவு அரை மாத்திரையாகக் கொள்ளலாம்.

**காற்புள்ளி (,)**

',' என்பது காற்புள்ளி. அரைப்புள்ளியைக் காட்டிலும் மிகுதியான மொழிப்பயன்பாடுடையது காற்புள்ளி.

1. சொற்களைத் தனித்தனியாகவோ, அடுக்கு அடுக்காகவோ பிரிக்கும் போது காற்புள்ளி இடல் வேண்டும்.

அறம், பொருள், இன்பம் ஆகிய மூன்று பால்களைக் கொண்டது திருக்குறள்.

இவ்வெடுத்துக்காட்டில் மூன்று சொற்கள் பிரித்துக் காட்டப்படுகின்றன. இவற்றில் முதலிரு சொற்களுக்குப் பின்னரே காற்புள்ளி இடப்படுகிறது.

குறிப்பு : 'சேர சோழ பாண்டியர்' என உம்மைத் தொகையாக எழுதும்போது காற்புள்ளி இடல் வேண்டாம். 'சேரர், சோழர், பாண்டியர் ஆகியோர்' என எழுதும்போது முதலிரு பெயர்களை அடுத்து காற்புள்ளி இடல் வேண்டும். உம்மை விரியாக 'சேரரும் சோழரும் பாண்டியரும்' என எழுதும் போது, பெயர்கள் 'உம்'ஆல் இணைக்கப்படுவதால் காற்புள்ளி. இடத் தேவையில்லை.

2. 'அதனால்', 'ஆகவே', 'எனவே' போன்ற ஏதுச் சொற்களை அடுத்துக் 'காற்புள்ளி' இடல் வேண்டும்.

செய்யுளைக் கற்பிப்பது கடினம். எனவே, ஆசிரியர் முன் தயாரிப்புடன் செய்யுள் வகுப்பிற்குச் செல்லல் வேண்டும்.

3. விளிகளுக்குப் பின்னர் 'காற்புள்ளி' இடல் வேண்டும்.

கந்தா; புத்தகத்தை எடுத்துக் கொண்டு போ.

5. ஆங்கில முறையில் 'முகவரி எழுதும்போது, நாள், திங்கள், ஆண்டு' என்பவற்றைக் குறிக்கும் போது 'காற்புள்ளி' கீழே காட்டியவாறு பயன்படுத்தப்படுகிறது.

அ. திரு. இர. அருண்,

எண். 1378 மோயன் வளாகம், தூய வளவனார் நகர்

கலிபோர்னியா மாநிலம்

அமெரிக்க ஐக்கிய நாடு.

ஆ. ஏப்ரல் 15, 2001.

6. சொற்தொகுதி எழுவாயாக அமையின் அச்சொற்றொடருக்குப் பின்னர் 'காற்புள்ளி' இடல் வேண்டும்.

எடுத்துக்காட்டு :

மாணவர்களால் நடத்தப் பெற்ற கூட்டம், மிகவும் சிறப்பாக நடந்தது.

7. பெரிய வாக்கியங்கள் இணைக்கப்படும்போது எண்ணும்மை இருப்பினும் 'காற்புள்ளி' இடல் வேண்டும்.

எடுத்துக்காட்டு :

நம்மில் ஒருவொருவருக்கும் நாடு காக்கும் கடமை உள்ளதென்றும், அக்கடமையிலிருந்து தவறினால் எதிர்காலத்தில் பல இன்னல்களுக்கு உள்ளாவோம் என்றும் அவர் கூறினார்.

கால்புள்ளியின் நிறுத்தல் கால் அளவினைக் கால் மாத்திரையாகக் கொள்ளலாம்.

**பொருட் தன்மைக் குறிகள்**

வாக்கியங்கள் உணர்த்தும் பொருளுக்கேற்ப எடுத்தாளப்படும் அடையாளங்களும் நிறுத்தற் குறிகளாக உள்ளன. 'வினாக்குறி, உணர்ச்சிக்குறி, சொற்சுருக்கம்', விடுகுறி, பிரிப்பிணைப்புக் குறி ஆகிய வாக்கியப் பொருள் தன்மையினை வெளிப்படுத்தும் குறிகளாகும்.

**வினாக்குறி**

'?' என்பது வினாக்குறியாகும். ஒரு வாக்கியம் வினா வாக்கியமாக அமையின் அதற்கு இறுதியில் 'வினாக்குறி' இட வேண்டும்.

1.உழைப்பால் பெற முடியாதன உளவோ?

2.ஏன் நீ வரவில்லை?

**உணர்ச்சி வாக்கியக்குறி**

'!' என்பது உணர்ச்சி வாக்கியக் குறியாகும். மனிதன் தன்னுணர்ச்சியை வெளிப்படுத்த வாக்கிய இறுதியிலோ, வாக்கியத்துள் அமையும் சொற்கள் இறுதியிலோ, உணர்ச்சிக்குறி இடுதல் வேண்டும்.

எடுத்துக்காட்டு

அய்யோ! பாவம்! இவன் நல்லவனாயிற்றே!

அவர் பெருமைதான் என்னே!

தலைவா, வருக! வருக!

உன்னால் முடியும் தம்பி!

**சொற்சுருக்கக்குறி**

சொற்சுருக்கம் '' எனப் புள்ளியிட்டுக் காட்டப்படும். எழுதும்போது சில மேற்கோள் நூல்களைக் குறிக்க நேரிடும.

'தொல்காப்பியம்' என்பது 'தொல்.' எனச் சொற்சுருக்கத்தோடு எழுதப்படும். '.' என்பது 'தொல்' என்பதோடு சில எழுத்துகள் தொடருவதை உணர்த்துகிறது. எனவே இதனைப் பொருட்தன்மைக் குறியாகக் கொள்ளலாம்.

**விடுகுறி**

சொற்சுருக்கக்குறியைப் போன்றே விடுகுறியும் மறைத்தெழுதப் பட்டிருப்பதை உணர்த்துவதாகும். முன்னது எழுத்துகளின் மறைவினை உணர்த்தும் பின்னது சொற்றொடர் மறைவினை உணர்த்தும்.

எடுத்துக்காட்டு

''திருந்திய மழலை பேசும், என்

செல்வங்களே, நன்றாகப் படியுங்கள்.....

வாழ்க்கையில் உயருங்கள்'' எனத் தலைவர் கூறினார்.

'.....' என மூன்று புள்ளிகள் இடப்பட்டுள்ளன. இவை விடுபட்ட மொழிகளைக் குறிப்பதாகும். மூன்று புள்ளிகள் மட்டுமே இடுவது ஆய்வு மரபாகும். செய்யுட் பகுதிகளில் விடுபட்டனவற்றைச் சீர்களின் அளவினைக் குறிக்குமாறு மூன்று புள்ளித் தொகுதிகளை இடுவது வழக்கம்.

எடுத்துக்காட்டு

ஆக்கம் பெருக்கும் மடந்தை வாழியே
ஆற்றங் கரைச்சொற் கிழத்தி வாழியே
..... ..... ..... .....
..... ..... ..... .....

வாழி திசைக்கப் புறத்து நாற்கவி.

**பிரிப்பிணைப்புக்குறி**

'-' என்பது பிரிப்பிணைப்புக் குறியாகும். பொதுவாகச் சொற்களைப் பிரித்தெடுத்தல் கூடாது. இடச்சுருக்கம் கருதி ஒரு வரிக்குள் சொல் அமையாத சூழலில் '-' எனும் இடைக்கோட்டினைச் சொல்லைப் பிரித்தெழுதப் பயன்படுத்தப்படும்.

தமிழகம் பல சிறப்புகளைக் கொண்டதெனினும் முற்காலத்தில் விரும்பத் - தகாத நிகழ்வுகளும் நடைபெற்றள்ளன.

'பிரிப்புணைப்புக்குறி', அதனைத் தொடரந்து சொல்லின் பகுதி இருப்பதை உணர்த்துவதால் இது 'பொருட்தன்மைக்குறி' எனப்படுகிறது.

'பிரிப்புணைப்புக்குறி' பிரிந்திருக்கும் வாக்கியங்களைப் பொருள் பொருத்தத்தோடு இணைக்கவும் பயன்படுத்தப்படுகிறது.

எடுத்துக்காட்டு

நான் ஒன்று சொல்கிறேன் - அதையும்
இன்றே சொல்கிறேன். இது - நான் கூறுவது - சத்தியம்.

**மேற்கோள் குறிகள்**

மொழியாட்சியில், பிறிதொருவரின் கருத்தையோ, மொழியையோ எடுத்தாளும் போது அது பிறிதொருவரின் கருத்து அல்லது மொழியென தெரிவிக்கவோ, கூறப்படுவனவற்றிற்கு மிகை விளக்கம் தருவதற்காகவோ இடப்படும் அடையாளங்கள் 'மேற்கோட் குறிகள்' எனப்படும்.

**இரட்டை மேற்கோள்குறி**

''என்பது இரண்டை மேற்கோள் குறி. ஒருவர் கூறிய சொற்களை, அவர் கூறியவாறே எடுத்தாளும் போது, அவர் கூறிய மொழிகளின் தொடக்கம், முடிவு ஆகிய இருபுறத்திலும் '' இரட்டை மேற்கோள் குறி இடல் வேண்டும்.''

தலைவர், ''மாணவர்கள் சிறந்தவர்கள்'' என்று கூறினார்.

இக்குறி நேர்கூற்று வாக்கியங்களில் பயன்படுத்தப்படுகிறது.

**ஒற்றை மேற்கோள்குறி**

' ' என்பது ஒற்றை மேற்கோள்குறி.

1. நேர்க்கூற்றுக்குள் இருக்கும் நேர்க்கூற்றினைக் குறிக்க ஒற்றை மேற்கோள் குறி இடல் வேண்டும்.

பரதன், ''நான் என்செய்வேன்! தந்தையார் 'நீ போ' என்று சொன்னரே. அதனால் வந்து விட்டேன்'' என்றான்.

2. ஏதேனும் ஒன்றைச் சிறப்பாக எடுத்துக்காட்ட, 'ஒற்றை மேற்கோள்' பயன்படுத்தப்படும்.

'தொல்காப்பியம்' எனும் பழம்பெரும் நூல் இங்கே கிடைக்கும்.

3. எழுத்தையோ, சொல்லையோ, சொற்றொகுதியையோ வாக்கியப் பகுதியாகக் குறிக்க - அதாவது எழுவாய், பயனிலை, செயப்படுபொருள் போன்ற பகுதிகள் - 'ஒற்றை மேற்கோள் குறி' இடப்படுகிறது.

'நான் இன்று வருவேன்' எனும் வாக்கியம் தனிவாக்கியமாகும்.

- இதில் ஒரு வாக்கியமே எழுவாயாக அமைகிறது. எழுவாயாக அமைந்த வாக்கியம், தெளிவு கருதி ஒற்றை மேற்கோட் குறிக்குள் எழுதப்படுகிறது.

'அ' , 'ஆ', 'இ', 'ஈ' என்பன உயிரெழுத்துகள்.

4. ஒற்றை மேற்கோளின் பிறிதொரு இன்றியமையாப் பயன்பாடு, குறிப்புப் பொருள் தருதலாகும்.

நாகம் தீண்டியது. அதுவே அவளுக்கு 'எமன்' ஆகி விட்டது.

இறந்து விட்டாள் என்பதை 'எமன்' எனும் சொல் குறிப்பால் உணர்த்த ஒற்றை மேற்கோள்குறி பயன்படுகிறது. இக்குறிப்பு உயர்வு, இழிவு, மரபு போன்ற பொருள்களில் அமையலாம்.

**அடைப்புக்குறிகள்**

( ) என்பது அடைப்புக்குறி. இது பிறையடைப்பு எனப்படும்.

அடைப்புகள் எழுத்துப் பகுதியின் இடையே மேற்கோள் அல்லது விளக்கத்தினை உண்டாக்குவதற்குப் பயன்படுத்தப்படுகிறது.

1. நகை, அழுகை, இளிவரல் ..... (தொல்காப்பிய பொருள் நூ. 246) போன்ற எட்டு மெய்ப்பாடுகளை இலக்கண நூல்களிலிருந்து அறியலாம்.

2. பெரியார் மீது அண்ணாவிற்கு ஏற்பட்ட மதிப்பு அவரை (அண்ணாவை) பகுத்தறிவுப் பணியில் ஈடுபடுத்தியது.

**கணிதக் குறியீடுகள்**

கணிதத் திறத்திற்காகப் பயன்படும் சில குறியீடுகள் மொழிக் குறிகளாகவும் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. ஆனால் கணிதத்தில் அவை கொண்டுள்ள

பொருண்மை மொழிப் பொருண்மையிலிருந்து வேறுபட்டதாகும். எனினும் கணிதத்தின் பொருண்மை அடிப்படையில் தோன்றியதால், அவை கணிதக் குறியீடுகள் என்றே அழைக்கப்படுகின்றன.

மொழியில் பயன்படுத்தப்படும் கணிதக் குறியீடுகள் '+', '-', '×', '/' (சரிவுக்கோடு) '=' ஆகியனவாகும். இவை நிரலே, கூட்டல், கழித்தல், பெருக்கல், வகுத்தல், நிகர்மைக் குறிகளாகும்.

**கூட்டல் குறி**

'+' எனும் கூட்டல் குறி, 'சோப்புக் குறி' என மொழிப்பயன்பாட்டில் அழைக்கப்படுகிற. இக்குறி, 'புணர்ச்சி'களைக் காட்டப்பயன்படுத்தப்படுகிறது.

பயிர் + ஆடியது  கல் + உடைந்தது

**கழித்தல் குறி**

இக்குறி இடைக்கோடாவும், சொல் விளக்கக் குறியாகவும், இணைச்சொல் குறியீடாகவும் மொழியில் பயன்படுகிறது.

(எடு)  பரணி – ஒருவகை இலக்கியமே (சொல்விளக்கம்)

இடைக்கோடு பற்றி முன் கூறப்பட்டுள்ளது.

**பெருக்கற் குறி**

'×' எனும் பெருக்கற் குறி எதிர்ச்சொல் குறியீடாக மொழியில் பயன்படுகிறது.

(எடு)  மேலே × கீழே  வந்தான் × போனான்

**சரிவுக்கோடு குறி**

இக்காலத்தில் '/' எனும் சாய்வு கோடே 'அல்லது' எனும் பொருளைத் தரும் பொருட்தன்மைக் குறியாகப் பயன்படுத்தப்படுகிறது.

அவன் / அவள் வந்த போது இதைக் கொடுக்கவும்.

நான் சொன்னேன் / சொல்லுகிறேன்.

**நிகர்மைக் குறி**

'=' எனும் நிகர்மைக் குறி புணர்ச்சி நிலைகளைக் காட்டவும், இணைச் சொல்லைக் குறிக்கவும் பயன்படுத்தப்படுகிறது.

பூனை + குட்டி  =  பூனைக்குட்டி

மச்சு  =  மேல்தளம்

**தருகுறி**

'→' போன்ற அம்புக்குறி 'தருகுறி' எனப்படும். இதுவும் புணர்ச்சி நிலையில் நிகர்மைக் குறிக்கு மாற்றியாகப் பயன்படுத்தப்படுகிறது.

அவன் + கு → அவற்கு

அறியா + பிள்ளை → அறியாப்பிள்ளை

# 5. கட்டுரை, கடிதம்

**பொதுக்கட்டுரை**

1. விடுதலை இயக்கத்தில் தமிழகம்
2. தேசிய ஒருமைப்பாடும் மாணவர் கடமையும
3. சீர்மிகு செம்மொழி
4. எல்லோரும் இந்நாட்டு மன்னர்
5. மக்களாட்சியின் மாண்புகள்
6. வேற்றுமையில் ஒற்றுமை
7. மாசுநீக்க மரம் வளர்ப்போம்
8. சமூகத் தடைகளைத் தகர்ப்போம்
9. சிறுகுடும்பமும் சீரான வாழ்வும்
10. அறிவியலும் ஆக்கச் செயல்களும்
11. எண்ணும் எழுத்தும்
12. கண்திறக்கும் கணிதம்
13. தொழில் நுட்பமும் தொலை நோக்கும்.
14. ஒழுக்கம் உயர்வு தரும்
15. உடம்பை வளர்த்தேன் உயிர் வளர்த்தேனே
16. சமூகச் சீரமைப்பில் மாணவர் பங்கு
17. மக்கள் தொடர்பும் மாண்புறு கல்லியும்
18. சுற்றுச் சூழல் கல்வி
19. ஓய்வும் உயர்வும்
20. தற்சார்பும் தன்னம்பிக்கையும்
21. இயற்கைச் சீற்றத்தை எதிர்கொள்வோம்

**கடிதம்**

1. சமூகப் பணியில் ஈடுபடுவோர், பொது வசதி வேண்டி உரிய அமைப்புகளையோ, அலுவலர்களையோ வேண்டுவதாக அமையும் விண்ணப்பம் எழுதுதல்.
2. தக்க வேலை வேண்டி உரிய நிறுவனத்திற்குத் தம் தகுதிகளைக் குறிப்பிட்டு விண்ணப்பம் எழுதுதல்.

# கேட்டலும் பேசுதலும்

**கேட்டல்**

1. பல்வேறு செய்யுள் வகைகள்
2. மரபுத்தொடர், பழமொழி, இன்தொடர், உவமைத்தொடர்

**பேசுதல்**

1. வருணனை, சிலேடை 2. குறித்த தலைப்பு 3. அடுக்குமொழி

# பின்னிணைப்பு

## 1. உரைநடை ஆசிரியர் வாழ்க்கைக் குறிப்பு

**கணபதிராமன், ச. முனைவர், பேராசிரியர்** (பாடம் 4)

| | | |
|---|---|---|
| பெற்றோர் | : | திரு. ம. சண்முகவேல், திருமதி இராமலட்சுமி |
| பிறந்த நாள் | : | 21.02.1937 |
| ஊர் | : | அய்யாபுரம், திருநெல்வேலி மாவட்டம் |
| கல்வி | : | எம்.ஏ., எம்.ஓ.எல்., பி.எச்டி. |
| பணிப்பட்டறிவு | : | 32 ஆண்டுகள் |
| விருதுகள் | : | தமிழக அரசின் இராதாகிருஷ்ணன் நல்லாசிரியர் விருது, தேசிய ஒருமைப்பாடு விருது |
| எழுதிய நூல்கள் | : | 31 |
| ஏற்ற பொறுப்புகள் | : | தமிழ்ப் பேராசிரியர் இளைஞர் நலத்துறை இயக்குநர் தனி அலுவலர் (அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம்) |

**சாமிநாத ஐயர் உ.வே. டாக்டர்** (பாடம் 1)

| | | |
|---|---|---|
| பிறந்த நாள் | : | 10.02.1855 |
| பெற்றோர் | : | திரு வேங்கட சுப்ரமணியம் சரஸ்வதி அம்மாள் |
| ஊர் | : | தஞ்சை மாவட்டம், பாபநாசம் அண்மையிலுள்ள உத்தமதானபுரம் எனும் சிற்றூர் |
| பணி | : | மதராஸ் மாநிலக் கல்லூரியில் தமிழாசிரியர் (16 ஆண்டுகள்) |
| சிறப்புப் பணிகள் | : | பண்டை நூற்களை ஏட்டுச் சுவடியிலிருந்து பிழை நீக்கிப் பதிப்பித்தார். சங்க இலக்கியங்கள் மற்றும் காப்பியங்கள் பலவற்றை முதல் முறையாக இவர் அச்சேற்றி வெளியிட்டார். |

**சாலை, சாலினி இளந்திரையன் முனைவர்** (பாடம் 2)

| | | | |
|---|---|---|---|
| பெற்றோர் | : | திருஇராமையா<br>திருமதி அன்னலட்சுமி | திரு.வே. சங்கரலிங்கம்<br>திருமதி சிவகாமியம்மாள் |
| ஊர் | : | சாலை நயினார்பாளையம் | விருதுநகர் |
| பிறந்த நாள் | : | 6.9.1930 | 22.12.1933 |
| கல்வி | : | எம்.ஏ., எம்.லிட்., பிஎச்.டி. | எம்.ஏ., எம்.லிட்., பிஎச்.டி. |
| துணைவர் | : | சாலினி | சாலை |

| | | | |
|---|---|---|---|
| பணி | : | தமிழ்ப் பேராசிரியர் தில்லிப் பல்கலைக்கழகம் | தமிழ்ப் பேராசிரியை முதல்வர் திருவேங்கடவன் கல்லூரி, புதுதில்லி. |
| படைப்பு | : | தமிழனே தலைமகன் உரை வீச்சு முதலியன. | வாழ்க்கை வரலாற்று இலக்கியம், புதிய தடங்கள் முதலியன |
| மறைவு | : | 04.10.1998 | 28.04.2000 |

**திலகவதி கோ. I.P.S.** (பாடம் 5)

| | | |
|---|---|---|
| பிறப்பு & ஊர் | : | 10.3.1951, தருமபுரி |
| பெற்றோர் | : | கோவிந்தசாமி, சரஸ்வதி அம்மாள் |
| கல்வித்தகுதி | : | எம்.ஏ. |
| பணி | : | இந்திய காவல்துறை பணியில் பல்வேறு பொறுப்புகள் தற்போது கடலோரக் காவல் படையின் கூடுதல் காவல்துறைத் தலைவர் (ADGP) |
| சிறப்பு | : | சிறந்த சிறுகதை ஆசிரியர் விருது (1988-89) இவருடைய படைப்புகள் சாகித்திய அகதமிக்காக மொழி பெயர்க்கப் பட்டுள்ளன. |
| சிறப்பு பொறுப்பு | : | சாகித்ய அகாடமி - பொதுக்குழு உறுப்பினர் |
| படைப்பு | : | 300க்கும் மேற்பட்ட இலக்கியப் படைப்புகள் |

**பெருஞ்சித்திரனார் பாவலரேறு** (பாடம் 3)

| | | |
|---|---|---|
| பெற்றோர் | : | திரு இரா. துரைசாமி திருமதி குஞ்சம்மாள் |
| பிறப்பு & ஊர் | : | 10.3.1933, சேலம் |
| கல்வி | : | கல்லூரி நுழைவு (பல்கலைக் கழக இடைநிலை) |
| பணி | : | அஞ்சலக எழுத்தர். பின்னர் முழுநேரத் தமிழ் உயர்வுப் பணி |
| படைப்பு | : | பூக்காரி, கொய்யாக்கனி முதலிய பல கவிதை நூல்கள் |
| மறைவு | : | 11.06.1995 |

**வேல்சாமி, பொ. புலவர்** (பாடம் 6)

| | | |
|---|---|---|
| பெற்றோர் | : | பொம்மையா, பாப்பம்மாள் |
| பிறப்பு & ஊர் | : | 12.5.1951, தஞ்சாவூர் |
| கல்வித் தகுதி | : | புலவர், பி.லிட்., எம்.ஏ. |
| தொழில் | : | வணிகம் |
| ஆர்வத் துறைகள் | : | இலக்கியம், வரலாறு, தத்துவம், தொன்மை ஆய்வு |
| படைப்பு | : | தாமரை முதலிய இதழ்களில் அரிய கட்டுரைகள் |